

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

دیاری پیر انشار

که شاندنه وه ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

نوسه و:

محی الدین برشان

(مه شهوور به محی الدین گوی ره ش)

پاری پیرانشهر

که شاندنه وه ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

(۱)

نوسه ر :

مهی الدین برشان (مه شهوور به مهی الدین کوی ره ش)

ناشر : سامرند پیران شهر

برشان ، محی الدین ۱۳۱۱ -	Barshan
دیاری پیرانشار: که شاندنه وه ی ناگری دامرگاوی پیشینیان / نوسه ره،	
محی الدین برشان . پیرانشهر سامرند. ۱۳۸۴/۳۳۷ ص. ۲۰۰۰۰ ریال.	
ISBN: ۹۶۴-۸۶۲۰-۲۰-۲	
فهرست نویسی براساس اطلاعات فییا.	
نثر کردی- قرن ۱۴ . ۲- شعر کردی- قرن ۱۴ .	
الف عنوان.	
۴ ب ۲۴۷۷ س/ ۳۲۵۶ PIR	۸/۵/۹/۲۸ ۳۵۹۷۶-۸۴ م
کتابخانه ملی ایران	

۰۹۱۴۱۴۴۵۳۵۸
۰۴۴۴-۴۲۲۷۷۶۰

انتشارات سامرند پیرانشهر

- ☒ نام کتاب : دیاری پیرانشار
☒ نویسنده : محی الدین برشان (مشهور به محی الدین گوی ره ش)
☒ ناشر: سامرند
☒ تیراژ: ۲۰۰۰ جلد
☒ نوبت چاپ: اول - ۱۳۸۴
☒ شابک: ۹۶۴ - ۸۶۲۰ - ۲۰ - ۲
☒ قیمت: ۲۰۰۰ تومان

مافی له چاپ دانه وه ی نه م کتیه بو نوسه ر پاریزراوه .
 حق چاپ برای نویسنده محفوظ است .

- نیتوہرۆک
- ۱ پارانەوہ .
- ۲ خۆناساندن و ناساندنی باوکم .
- ۵ پیتشەکی .
- ۱۱ جل و بەرگی کوردی .
- ۱۲ کاتی پیری .
- ۱۳ بۆباوکم .
- ۱۴ بۆدایکم .
- ۱۶ بۆکیوہ سەر بەرزو بہ ناویانگەکانی پیرانشاری .
- ۱۷ کێوی قەندیلی .
- ۱۸ باسی مەنتیقەیی پیرانشار (شیعر) .
- ۲۲ شی کردنەوہی شیعر پیرانشار .
- ۳۲ وینەیی شەھیدەلی گۆی رەش .
- ۳۳ بەھاری کوردستان تاییبەتی (پیرانشاری) .
- ۳۸ کێوی زاواکێوی .
- ۳۹ شیعرێکی ئاشقانە .
- ۴۰ ھەم ئاشقانەو، ھەم عارفانە .
- ۴۱ سولتان مەحمود و جوتیر .
- ۴۲ سولتان مەحمود و جوتیر (شیعرەکەیی) .
- ۴۴ مەولەوی تاوہ گۆزی .
- ۴۵ مەولەوی تاوہ گۆزی (شیعرەکەیی) .

- ٤٦ (شیئیری) گزشت به دههۆل و زوپنا .
- ٤٨ ئەنه وشیره وانی عادل .
- ٤٩ زنجیری عه دالەت و کەرئ بریندار .
- ٥٢ دوداستان دیکه له ئەنه وشیره وانی عادل .
- ٥٧ خالە ی تۆوه رزنی .
- ٥٨ (شیئیری) خالە ی تۆوه رزنی .
- ٥٩ خورینج شیئیری مه لانه حمه دی پیئنجوینی .
- ٦١ (شیئیری) خورینجی .
- ٦٢ شی کردنه وهی شیئیری خورینجی .
- ٧٠ به ردی گوژی و به ردی ده خورینجی .
- ٧١ حه یاره ی خوئییه .
- ٧٥ قه ل و کۆتر .
- ٩٣ (شیئیری) قه ل و کۆتران .
- ١٠٧ نامه دۆستیک و لامی به (شیئیریك) .
- ١٠٨ قه یاتی ئالی جوجه .
- ١١١ ئالی جوجه (شیئیره که ی) .
- ١١٥ سی بزنی مام قهره نی .
- ١٢٠ هه یاس و تاقی کردنه وهی دۆسته کانیان .
- ١٢٢ میوان وه لئا .
- ١٢٤ (شیئیره که ی) .

- ۱۲۷ کورپوباب.
- ۱۲۸ (شیعەرەکە ی)
- ۱۲۹ مام پرەمەزان.
- ۱۳۰ مەکری ژنان.
- ۱۳۱ سێ ژنی وێگرپادەوین.
- ۱۳۲ (شیعەری) گۆرپێکی بێ مراد.
- ۱۳۳ کەرێ بۆز.
- ۱۳۴ قالەوێ سلان.
- ۱۳۵ غەنیمەت .
- ۱۳۶ قەیات.
- ۱۳۷ گە لاخرنوک.
- ۱۳۸ لەگەرەگێ هەرشەوێ سەری پێتاویکیان دەبێ.
- ۱۳۹ (شیعەرەکە ی)
- ۱۴۰ گۆلۆ بن کیتە لە ماست.
- ۱۴۱ پیرێژن و بەردبێژ.
- ۱۴۲ مەلای کتیب سور .
- ۱۴۳ دوژمنایەتی گۆرپا بە دوستانەتی.
- ۱۴۴ مەوای دەری چۆنە.
- ۱۴۵ ھاوێی کەم بێژ و شیعەرەکە ی.
- ۱۴۶ مەلای نەدی.
- ۱۴۷ کەوڵە گۆیلکە .

۱۸۲	کوپه‌که‌چه‌له
۱۸۳	سه‌کول تۆپیاوه.
۱۸۴	خرچه‌ی چۆن ده‌خوا
۱۸۵	پیاوی نامه‌رد، پێوی گونانی ده‌خوات.
۱۸۸	خودای نه‌رزئی.
۱۸۹	نه‌خواردوله‌سمیلان مه‌یوو.
۱۹۱	وای تۆ خێره.
۱۹۲	جوتیروکوپه‌زێ.
۱۹۷	چوێله‌که‌وسی مسقال زێ.
۱۹۸	خاچی نه‌رمه‌نی.
۱۹۸	مه‌یاس وتا‌قی کردنه‌وه‌ی سێ کۆگل.
۲۰۰	مه‌یاس ونه‌ججاپ.
۲۰۱	مه‌یاس.
۲۰۲	گوێلکه‌سور.
۲۰۶	تا‌هیر بۆته‌جوتی.
۲۱۳	باسیتک له‌مه‌لا‌په‌سول نه‌دیپ.
۲۱۴	که‌چه‌لی که‌وان.
۲۲۷	(شێعرێ) که‌چه‌لی که‌وان.
۲۴۵	سه‌له‌مان به‌گ.
۲۴۶	ماله‌که‌پان.
۲۴۷	حه‌ززه‌تی موساو‌کرم.

- ۲۴۸ مه لاسیمان .
- ۲۴۹ عه پهبی چاک ده زانی .
- ۲۴۹ عه پهبی زانیکی دیکه ش
- ۲۵۰ سولتان مه محمودنه سمه ری خال بارامی
- ۲۵۷ (شيعره که) .
- ۲۶۸ ماسی دیمه ی .
- ۲۷۲ قوتناغ گیتماغ .
- ۲۷۳ بیره وه ریک له سه ره شیره تی شیخ شه ره فیان
- ۲۷۸ قازو . وپتوی .
- ۲۷۹ (شيعره که ی) .
- ۲۸۰ چه قل و مریشکی پیریژنی .
- ۲۸۰ (شيعره که ی) .
- ۲۸۱ پیتوو . قازو .
- ۲۸۱ (شيعره که ی) .
- ۲۸۲ پیتوو . که له شیرسه زه زد .
- ۲۸۳ (شيعره که ی) .
- ۲۸۴ کۆتروکه له شیر .
- ۲۸۴ (شيعره که ی) .
- ۲۸۵ وینه ی کۆتريک وکه له شیریکي .
- ۲۸۶ پیتوی و مریشکی مه لای .
- ۲۸۶ (شيعره که ی) .

۲۸۷	گورگ و پئوی.
۲۸۷	(شیعره که ی)
۲۸۹	پئوی و که له شیر.
۲۸۹	(شیعره که ی)
۲۹۰	بانگ میشتنی له گ له گ و پئوی.
۲۹۰	(شیعره که ی)
۲۹۱	پئوی کوستان خورشینه ی گه رمیتی .
۲۹۲	(شیعره که ی).
۲۹۳	وینه ی پئویه .
۲۹۴	توتک و سه و تاژی.
۲۹۴	(شیعره که ی).
۲۹۵	وینه ی تازی .
۲۹۶	بارگینی نه خوش.
۲۹۶	(شیعره که ی)
۲۹۷	چارویدای.
۲۹۷	وینه ی نه سپیکی.
۲۹۸	لی کۆلینه وه و پپش نیاریک له سه ره ندی پیشینیان.
۳۰۳	ته و او بو نه م کتیبه .
۳۰۴	بانگا وازی بۆمه موخه لکی کردوستان.
۳۰۵	فه هه نگۆک.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پارانه‌وه

به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی هه‌م غه‌فووره، هه‌م شه‌کووره، هه‌م حه‌کیمه،
 هه‌م حه‌لیمه، هه‌م که‌ریمه، هه‌م ره‌حیمه، هه‌م ره‌حمانه، هه‌م لو‌قمانه،
 هه‌م قه‌هاره، هه‌م جه‌باره، هه‌م قه‌سیمه، هه‌م جه‌سیمه، هه‌م وه‌سیمه،
 هه‌م به‌سیمه، هه‌م شه‌قیعه، هه‌م سه‌میعه، هه‌م له‌تیفه، هه‌م زه‌ریفه،
 هه‌م موبینه، هه‌م یه‌قینه، بی‌وه‌زیره، بی‌نه‌زیره، بی‌وه‌کیله، بی‌ده‌لیله،
 به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ئه‌وه‌موو ماوه‌پاو و ئه‌رز و ئاسمان، به‌هه‌شت و جه‌ه‌ننه‌م،
 مانگ و پۆژ و ئه‌وه‌موو ئه‌ستیرانه‌و که‌هکه‌شان و پو‌حی بنی‌ئاده‌م و مه‌لائیکه‌و جن و
 په‌ری له‌نه‌بوی خه‌لق کردوون، به‌ نیوی ئه‌و خودایه‌ی نه‌نوو‌سراوی ده‌خو‌ئینه‌وه و
 نه‌گوتراویش ده‌زانیت و ه‌یچی لی‌په‌نه‌هان و ون‌نیه‌و به‌ نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ ئیمه‌ی
 تو‌فیق‌دا هه‌تا بیناسین و ئیتاعه‌تی بکه‌ین. سه‌له‌ وات و دروود بۆ پو‌حی پاک و پاک
 خو‌لقاوی ره‌زگاری ده‌ری عاله‌می به‌شه‌رییه‌ت بۆئه‌و زاته‌ی پێشه‌وا‌ی په‌سولانه و شاره‌زا
 ده‌ری به‌ره‌ی ئاده‌مه‌، و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ شه‌فیعی پۆژی مه‌حشره‌ و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ به‌
 ئیشاره‌ی قامکی مانگی شه‌ق کردوه و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ دینی موبینی ئیسلامی به‌ته‌واوی
 خه‌لکی دنیا‌یه‌ ناساندوه‌و دروودو سلاوبۆئه‌و زاته‌ی زۆر ئه‌مینه‌ بۆئه‌و خودایه‌. شه‌فیعی
 پۆژی جه‌زایه‌،

دونیا و قیامت له‌به‌ره‌ وی داندرا‌یه‌،

به‌ زار و قه‌له‌می که‌س ته‌عریفی نایه‌،

نیوی پیرۆزه‌و، بۆگشت موئمین،

ئه‌حه‌مه‌دومه‌حمود. مو‌حه‌مه‌ده‌مین «ص».

((به نیوی خوای مهزن))

خۆناساندن و ناساندنی باوکم

۱- ئە من نیۆم: محی دینه، نازناوم: بهرشانه، نیوی بابم مام پەحیم و دایکیشم نیوی پورزەینەب بو. پێم دەڵێن «محی دین گوی پەش» چونکە مەرحوومی بابم «بە دەرویش پەحیم گوی پەش» ناویانگی دەکرێبوو.

بابم لە سالی هەزاروسی سەدو حەفتاو شەشی هەتاوی لە تەمەنی نەو و دوو سالی دا ئە مری حەقی بە جی هیناوە و تەرمی پێرۆزی لە سەروست و دەسیەتی خۆی بە دەفە و زیکری بردمانەتە شنۆیە گومبەزی لە خزمەت حاجی شیخ سمایی و حاجی شیخ ماری بە رزنجی کە هەردوکیان، ئوستادی بونە، بە خاکیمان ئە سپاردووە. مەجلیسی پرسیاری لە مەزگەوتی حەزەتی ئیبراھیم و لە شاری پیرانشاری بوێاندرا.

۱- ئێمە بە نەتە و دەدە چینه وە سەرتایفە شیخ شەرەفیان. لە ئاوی کەوتەرو سەرم ساغلی لە پۆر ئاوی سابلاغی بۆینە، وەکی باپیرە گەرمان گێراویەتە وە دەبی بە ملکایەتیش ئە و دو دێیە، هی بنەمالە ئێمە بووی، دیارە ئە و دەپیش دەسەلات داریوون و چەند سالی ش دەزەمانی قادر ئاغای ئیندرقاشی دا ئە و دوگەرە پیاوانە ۱- مەروان ئاغا ۲- خەلسی ئاغا؟ گەر و ئاغا ئە و دوو دێیە بۆنە. جانا زانم هۆی لە دەستدانی ئە و ملکەنە چ بۆه؟

بەلام وادەردە کەوی لە ئە و زەمانە دیارە ئە گەر شیخ شەرەف بۆخۆ پراسانی بە زۆر. پاگۆیزارون، کە هەتا سالی کانی هەزاروسی سەد. هەزاروسی سەد و دووی هەتاوی. قەبالە کە لە لای یەکیک لە بەرەبەکان هەرمابو، جا ئێستا نازانم، ماوە یان نە ماوە.

۲- وە کە هەموو خەلکی پیرانشاری شنو نەغە دە. و زۆر خەلکی سابلاغ و سەردەشتی، دەزانن بابم دەنگ خۆش، شاعیر و بۆیژێکی زۆر ماھیر بو، شیعرەکانی هەموو عێفانین، مەجازیم تێدا نەدیون، لە چەند شیعران زیاتر. خوا یاریی خەریکی چاپ کردنیان دەبم.

دایکم هەروەکوو لە شیعرە کە ی دا ئیشارەم پێ کردووە، لە خزمەت (سیدی زەنگیاوی کە شەخسێکی زۆر گەر و بە ئیحتیام و خەلک دەچنە سەری بۆ نووبەتییان) نێژراوە.

پوور زێنەبێ دایکم کچی حاجی مەلاحوسێنی مەنگوپرە (حاجی) یە کە مریدی پایە بەرز خۆالی خوشبوی شەمس الدینی بوو پەڕانی بوو ئەگەر تەمەنی بڕێک چۆتە سەرێ کە مەتر ماتۆتە وە مائی مەر لە خانە قایە دە ماو و خزمەتی خانەقاو مائە شیخی دە کرد. کە یە کە قورئان خوێن یە کە پێ نیشان دەری مەنسووبە کانی شیخی بوو پەڕانی وە ئەستووی خۆگرتبو. حاجی مەلاحوسێن وەختی خۆی لە نیتومەنگوپان و ئاخەرە کە ی زیاتر مائی لە کە ئە کوکە ی و دۆلی هەوشینان دەبو، کە مەترابو و بە پۆلی مەلایەتی ژیاپی هەریە هیزی باسکی کاری کردو و نانی خوی وژن و مندالی لە پێگای کاروکاسپی و ئارەقە ی نیتوچاوانیی وە دەست هینا وە . بەلێ، ئیمەش هەریە فەقیریمان هینا وە ؟ بابم بە درێژایی تەمەنی خۆی هەریە چیتێ کردو و هەمیشە هەر دەست کورت بوینە وە کو جیرانی کابرای و بڕیکیش خەرابتر، نۆد پۆژان و اهە بوو ئە نەمان هەبوو ئە دۆ نەجیگای ژیان و ئە هیچ .

ئاوا بە فەقیری بەختی کردوین .

۳ نازناوی بابم لە شیعرەکانی دا «عاریفی» و «گوێرەش» دانابو .

۴- نازناوی خۆم لە شیعرەکانم دا (پەڕێشان) داناو، کەچی کە مەترم دەنە و کتیبە ی هاویشتونە و کە لکم لە نازناو وەر نەگرتو وە لە چەند شیعران زیاتر .

لە شیعرەکانی ئە و کتیبە ی دا ئە وە ی بیر وەرێکم هەبوو ؟ لە جیگای تاییبەتی خۆی دا نووسیومە تەو، و ئە وە ی باسینشی لێ نە کرا وە دیارە هیچ بیر وەرێکی تێدانی و ؟ ! تەنیا بۆ لێک نیزی کردنە وە ی، پەدی و قافیە ی شیعرە کانه و بەس ؟؟ .

۵- ئە و داستان و قەیاتانە ی نووسیومە تەو زیاتر لە سە دا ئە وە لە خۆالی خوشبوی بابم گوێ لێ بوونە، چونکە بابم، جگە لە شاعیری و دەنگخۆشی و بوێژی، بیریکی ئە وە ندە تیژی هەبوو، هیچی لە بیر نە دە چۆو . کە م بەیتیش هەبو ئە یزانیبا، ئە و بەیت و گوتنانە م هەمو ی لە بابم گوێ لێ بوونە « زەبیل فرۆش »

۱- شیخ فەرەخ ۲- عەبدو پرە حەمان ۳- مەمە دەحە نیفە ۴- پاییزە ۵- حەیران ۶- سەعید و میرسیوە دین ۷- ئازیزە ۸- لاوکۆو ۹- سوارۆو ۱۰- گوێ گۆلی ۱۱- بەیتی قەشە م شای

۱۲- کاکه میروکا که شیخ ۱۳- حاته م ۱۴- له شکری ۱۵- کاکه مه م و خاتوزین ۱۶- برایمۆک ۱۷- لئی ۱۸- ئیسماعیل نامه ۱۹- ناگه هان ۲۰- قه تاره ۲۱- نمای نمای ۲۲- به هاره ۲۳- وه مووچۆره شیعیکی عیرفانی ۲۴- ورده ناهه نگ به گوتن و به ده نگ.

جا ئه من له کاتی مندالیم هه تا بایم کۆچی دوایی کردووه هه رچی به قسه ش بوئ گێراومه ته وه، هیچ له بیرنه چۆته وه هیناومن نووسیومن و ئه وهی توانیومه کردومه ته شیعر، خوا یاری ئه گه ر مه رگ مۆله تم بدات له داهاتودا ئه وداستان و قه یاتانه ی دیکانه ش پاش کۆکردنه وه و وپێک و پێک کردنیان چه ندی کراشیعرو، یاده ناهه ربه نه سر ده یان نووسمه وه ، ئینشانه لّا هوو ته عالاو پیش کیش به خوینه رانی خوشه ویستی ده که م.

مام ده رویش په حیم گوی پشه ده وه ختی شیعر خویندنه وه و ده فه لیدانی دا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

حه‌مد و سه‌نا. بۆ‌ئه‌و خودایه‌ی که که‌سی بی‌که‌سانه، که‌سی له‌ په‌نگی نیسه و ناگای له‌ هه‌ستی مارو می‌ووی هه‌یه‌و پازقی پزقی هه‌موو جوڵه‌وه‌ریکیه‌و که‌سیشی بی‌به‌ش نه‌کردوه، هه‌ر وه‌کو خوالی خۆشبوو سه‌عدی شیرازی ده‌فه‌رموی :

ای کریمی که از خزانه غیب گبر و ترسا وظیفه خور داری
دوستان را کجا کنی محروم تو که با دشمنان این نظر داری

خۆم به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم ئه‌و هه‌له‌م بۆ په‌خساو توانیم ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره‌ پێش‌کێش به‌دزسته‌ خۆشه‌ویسته‌کانمی بکه‌م به‌لام به‌رله‌ هه‌مووشتیک داوام ئه‌وه‌یه ئه‌م پیشه‌کیه‌ی بخوێنه‌وه‌و هه‌رجۆره‌ که‌م و کوپیه‌کی هه‌ی بێت تکایه‌به‌گه‌وره‌ی خۆتان بم بورن یاده‌نا به‌نوسراوه‌ پێم رابگه‌یێنن چونکه‌ هه‌ی شتیک بی‌ که‌م و کوپری نابێ ئه‌وه‌ش ده‌زانم و ده‌زانن ئه‌گه‌ر چه‌م نه‌نوسیا که‌س په‌خنه‌ی ئه‌ده‌گرتم و باسیشی نه‌ده‌کردم. چونکه‌ ئیوه‌ی به‌پێز باشی ئی‌ حالین و ده‌زانن نوسین زۆر زه‌حه‌مه‌ته‌ به‌تایبه‌تی بۆکه‌سیکی که‌ به‌زمانی زگماکی خۆی نه‌یخوێندبێت و نه‌ی نوسیبت ئیستاش بنوسیت؟!

په‌خنه‌کان به‌ئو ناو و نیشانه‌ی که‌ له‌ ناخری ئه‌و کتیه‌ی دا نویومه‌ بۆم هه‌واله‌بفرمون. زۆر زۆر سوپاستان ده‌که‌م.

په‌خنه‌گران زۆر به‌یان ده‌بی خوشکه‌کان بن. ده‌لێن بۆده‌بو بنووسی فلانه‌ژنه‌هه‌بوه‌و ده‌لاله‌که‌ی فێری کردوه‌خۆی نه‌خۆش کات هه‌تا می‌رده‌که‌ی بنیڕیته‌گه‌ لاخه‌رنوکان ولانی که‌م دوورۆزان له‌ مالێ وه‌دوورده‌که‌وێته‌وه‌.

یان بلێن بۆده‌بو بنووسی له‌ فلانه‌ماله‌ی کابراژنه‌که‌ی له‌کوله‌که‌ی به‌ستبوو ئی‌داوه‌ له‌سه‌رکاری ناحه‌زه‌تاده‌لاله‌که‌شی دمی براوه‌یان فلانه‌ژنه‌بۆوا به‌فیه‌سه‌رانه‌ژنه‌بو ... چونکه‌ هه‌رلای ناحه‌زه‌که‌ی ده‌بینن و ده‌خوێنه‌وه‌. ئه‌وه‌ش شه‌رتی ئینساف نییه‌

ئەگەرەوایی هەر لای ناخەزی ببیندری و لای جوانی چاوپۆشی لی بکری.

لای دیکە ی ئەو هیە، ئەو قەیات و نەقل و حیکایە تانە کە کوتران ئەمانە تن و هەموشیان دیاری کران پیاو چۆنی گوێ لی بوو دەبی هەر ئاواش بینوسی تەو کە م زیادکردنی دەبی تە هوێ سەر لی شیواندنی خوێنەر، و خەیانە ت بە فۆلکلۆری کوردی و زمانی پەسەنی نە تەو کە مان، جگە لەوێ کارە کەش بی بایەخ دەکا، دیارە کە م ووزۆریش هەریووە هەردەش بی چونکە ئەوانە سینگ بە سینگ هاتون و کە م تریش وابو لە زمانی کە سێکی خوێندە واره وە نوسرا بی تەو . بڕوانە توحفە ی موزە فەریبە ی خوالی خوش بوما موه ستا هیمنی ؟ ئوسکا پمانی کی ئالمانی کوردی نە زان و لە زمان پحمان بە کری بی سە وادە وە نوسرا وە هە رچە ندما م پحمانی مە رحوم خزمە تیکی زۆرگەرە ی بە فۆلکلۆری کوردی کرد وە وجیگای پێزو حورمە تە .،

ئەو جار ؟ دیتو تە چۆن تە عریفی حە بیبە ی ژنی میرزا برایمی کرا وە ئەگەر مەردانە قۆلی لە تۆ لە ی هە ئمالیو وە وای خواجە حە سە ن بە سیرایی، تە نبی کرد و سمتی مۆر کرد و وە کرد و شی تە پیاوی خۆ ی بە پپی کاغە زو بە لگە هە تا بمی نی پیاوی ئە حمە د ئاغا ی کو یستانی بی ،

یان ئە وژنە ی تۆ لە ی می رده کە ی کرد و تە وە و کە پوو لوتی پێگرە کانی بپیون و دوا یە ش بو تە ژنی مە میندی و یاخو از ی چۆن مە لا وە سیمی لە خۆ پیاو کرد و چۆ لە مە شک ی نیشی لە می رده کە ی برد و تە وە . چە ند وینە ی جوانی دیکانە ش ئە وە لە بە رچا وە .

چاوی شم لە وە ی نە بوە هی ریش بە رمە سەر چین و یان تە بە قە یە کی تایبە تی . یان خوانە کا خراپە یان بلی م . ویستی م ن زیند و کردنە وە وە بیر خستە وە ی لی زانی و بویری پابردوی نە تە وە کە مان بوە . هە رچە ند بە داخ وە دە بی بلی م لە پاست ژنان پاکە نیو وە کۆ مە ل پیک دینن، هە موشیان دایک ن یان دە بنە دایک و جائیمە ش ئا وابە دایکمان هە لا دە لی م و هە می شە وە ک بوتیک دە یان پە رستین و بە پاست ئە گەر لی ی و رد بینە وە و تی ی فکری ن، دیسانیش کە مە بو دایکان ! بە حە ق پابردویە کی زۆر تاریکمان هە یە ، نازانم ئە و دایکانە چۆن مان لی خوش دە بن یاخو و ناو یی خوی هاوار.

یه کینک له وینه جوانه کان ژن به ژنه یه؟؟؟..

په نگ بڼې بوخوم وه بیرم نه یه ت، ئیوه پېم بلین کام کوږو کچه به دلې خویان پینک گه یشتونه .

کامه کچ ویاړویه تی بلې نه من میړد به کوږی فلانه، یا به فلانه که سی ده که م

چه ندجار ئیوه دیتوتانه کچیک که زورجوان وخوین شیرنه، ده گه ل کوږیکې له خوی خوین شیرن تر وجوان وله به ردلان تر، پیک هاتونه له جې ژوانی یکتریان دیوه له ماچ وموچیش بې بهش نه بونه و، ناره زویان نه وه بووه. نه و دودلداره پیک بگن و بینه هاوسه ری یه کتری و نه به نه وهیوایه ی پوژ ژمیریان کردوه، که چی کوږه که؟ یان باربه های نه بووه یان فه قیرو هاوشانی نه و کچه ده وله مهنده ی نه و کچه ناغایه ی نه بووه، نه یانداوه تی. دیسانیش هیوانیکیان هر هه بووه پوژیکې شستیکیان بوږه خسی. که چی ده بیندرې شه ویکې چه ندکه سیک له مالنه بابی نه و کچه ی وه ژورده که ون، مه لاشیان نه وه ده گه له، پاش چا خواردنه وه یه ک کچه ی بانگ ده که ون وپیې ده لاین، نه وه له فلانه؟ یا له کوږی فلانه که ست ماره ده که یین!!

نه و کچه وه که له بانیرپه ریبه ته وه پیې وایه چونکه نه وه ستر مانه قه ول و قهراری ده گه ل کییه و له کیې ماره ده که ون؟ نه وه ی به دلې خوی هه لېژاردوه کییه؟ ونه وه ی ده لاین، لیت ماره ده که یین، کییه؟ به دگوز؟ خوین تال و ناشیرن. به لام ده توانی چ بلې؟

ناخر نه وه خوشکه که ی ویش له کاکت ماره ده که یین، دایک و بابی و خوشکی گه وره ی پوی تی ده که ون وپیې ده لاین پوله کاکت نه وه عومری گه یشته چل سالی، که س میړدی پی نه کردوه، خو نه و کچه به دبخته ناتوانی هیچ بلې ویا بلې نا. یا بلې خوشم ناوې، جاری سه بریکې ده گرین؛ چونکه خه نجره ی له سه رحازریوه و، جابه ناچاری ده بی بجیته لای مه لای وبلې نه من رازیم وژریشم خوش ده وې هه تا ماره بکری؛

ناو اماره کراوه هه مو ناره زوکانی بونه ته خه ون و خه ونه که شی ناوا لی هالوز بووه .

گه وره به چوکه؟؟ و بهر خوین؟؟

کوړو کچیک پیک هاتون ده نیریتنه سهری، بابی نایداتی وده یکاته هه لاهه لایه ک
مه گه رنه و خودایه بزانی، ده لی بابنه من کوړم هه یه، ژنم بوکوړه که م پی نایه جائه گه رکچی
جحتیلان هه یه بابی مه تارن به ژنه ی بکهین، نه من ژن به ژنه ی پی ده که م.

به لی پاش هاتن و چونیکي زور پیک ده که ون چونکه کابرا چاره ی نامی نی وده زانی
له ده سستی ده چینه ده ری،

نه وکوړه خوشکیکی له سهر پشته لانکی هه یه. دینن نه و به سته زمانه ی له پیاوکی
به سهروسیما ماره ده که ن، خو هه تا نه و منداله ده گاتی، کابراش ردینی سپی ده بی،
جاوهره نه و منداله بی تاوانه ی بده به کابرایه کی به سهروو سیما و ردین سپی.

یان کچیک به ناچاری به زور ماره کراویا؟ .. په دواکه وتوه، کابرای ده حه ولان ده گرن،
گیشه ی له ده سوتینن، پیگای پی ده گرن، بلام کابرا کچی گه وره ی نیه دینن ناوا مندالیکی
ده که نه بهر خوین و هیچ بیریکي لی ناکه نه وه. نه گه رتوشی کاریکی گه وره و نه و بهینه یدا
وه کو پیاوکوشتن وده ربه ده ربون وزعیکي زور ناخوش وچاوه پوان نه کراوده بن وشستی
واخه رایبان بو دیتنه پیشی و تازه ش به په شیوان بونه وه چاره یان بو ناکری و؟ وه که نه و
باسه ی پیشتر ماره ی ده که ن و هیچ بیریکیش له دلی نه و کچه به سترمانه ی ناکه نه وه؟؟.

به پیویستی ده زانم هه ووه کی له ئینسانانی زانا بواوه پییکراوم بیستوه گوتویانه؟؟!

زورکه سیش نه و باسه یان دوپات وچه ندر دوتنه وه، نه منیش باوه پم هه روایه تاوانی ته واوی
نه و سهر به سهر و، نه و زولمه گه ورا نه و، نه و نابره ربه ی ده زه مانه کانی پیشودا پویان داوه؟
له نه ستوی گه وره گه وره کانی نه و کاتی بووه؟ چونکه مسکین له که م هه تازورده نه و زه مانی دا
هیچ ده سه لاتیکی نه بووه، نه نانته له ترسی میروده ربه گه کان، نه یو پراوه زمانیشی بگری؟
هه تا بلای واده که م و، وانا که م؟

خوین کوژاند نه وه؟؟.

هر نه وجوره ژنانه به گرتو نه بونه، په دوده که ونه به لئ، ماله کابرای که ژنیان
 هه لگرتوه ده حه ولان ده گیرین، کلکی گامیشیان ده برن، سه روگیلاکی چه ند که سان
 ده شکئ، چه ند جاریش ریگیان پی گرتون، بزیان نه گیراون، نه و ماله کچیکیان دیناده کرده
 به رخوین یا خوین کوژنه وه، جل و بهرگ ده کراو؟ لیره هیچ مافیک بوژنی بهرچاونه ده گیرا،
 ده یان برد. ده ماله کابرای ژن په دوکه وتویان داویشته که دوژمنیشیان بو، به نه وجوره ی
 خوینیان پی ده کوژانده وه به لām نه و بیرهیان نه ده کرد، که نا وره لده کراوه؟ نه و کچه جوانه
 ، نه و کچه بی تاوانه، ته وای هیوا و ناره زوه کانی هه لئوه شیننه وه بی نه وهی کابرای
 دیبی، ناسیبی و دوژمنیش بیت، بیده نی، بوئه شی بده نی له گه لی بنویت و بیتنه هاوسه ری
 نه ی له نه و کاره ناحه زه ی؟ له نه و کاری و دورله ئینساف، چ ویژدانیکه نه و کاره ی قبول
 کردوه. چ غیره تیک پیگای به نه و کاره ناحه زو دورله هه موپنگاوپره سمی مه زه بی ونه ته وایه تی
 و مرقایه تی داوه، هه رنه وجوره ژنانه بونه، به ژورماره کراو، گه وره به چوکه، به رخوین (خوین
 کوژنه وه، سه رخوین وچی وچی) وه دوی نه و کاره ناحه زانه که وتونه، و هیچ ناحه قیش
 نه بونه، و سه رنه نجامی نه و زولمانه، و لامیکی به نه وجوره ی دراوه ته وه مالم قه بره هه ق بونه.
 به لām به خوشیوه. نه و پونه و کاره ناحه زانه زورکه م بونه و، ژنی به میرد. په دوانا که وی و

هیچ مه لایه کیش مندالی چوکه ماره ناکات؟

نه دی نه و پوو. نه و پویش کاری ناجوانی دیکه ده بینرئ نه ک به شیوه ی پیشو؟: وه کوو؟

حاجی سیمان دیاره به نیوی باپیره گه وره مان کراوه،

کیژیکي بۆکوپه که ی خواستبوو! : نا ! نا ! باشه ده ی بابونه وه که ی بی !

: ناخر کوپی چوکه به تاییه تی نه گه رله ژنی ناخری بی ژورله کوپه کانی دیکه
 خوشه ویست تره ! کوا نه وه کاره ، بوئه ده لیم پینج سه ت هه تا نه بیتنه دروو ده نا له سه ر
 نیوه ی ملک و سامانه که ی خو ی ماره کردوه !

که چی ملک و سامانی نه و مامه حاجیه ی به که س حیساب ناکرئ ،

دهی به لکه کامپیوتیریکی هه ورازتر له کارخانهی بیته ده ری و حیسابی بکات .

جیا له وهی چه ند بلیم چهنان ماشینیی بۆماره کردنئی ده رییه کردووه ؟

باشه مامه حاجی کوپو کچ فرقی چیه هه ردوک له جه رگی خۆت نه بونه !

ئه وه هه موو خه رجه ی بۆکوپه که تی ده که ی ! ئه وه ئه گه ر کچه که ت به میرد . دا ؟

بی ئه وه ی بزانی کابرای کچه که ت داوه تی هه یه تی یا نیسه تی ده لای ئه من جه یازی

ته واوم ده وی و کاره کائی خۆت نایه ته به رچاوا ! کچه که ت به جه یازی کابرای ده پازینتیوه ،

ئاخر مامه حاجی گیان هه رنه بی پینجیکی بۆکوپه که ت خه رج کردووه بۆکچه که تی خه رج که .

نازانی هه رچه ندی بۆکوپه که تی خه رج که ی وبۆکچه که تی خه رج نه که ی وه رئاوا

به پولی بابی زاوی بیرازینتی وه یا بی حورمه تی وه که به ژن دان و به رخوین یا سه رخوین

و باربه هاو . له باتی ژنی به میرد بیده یه دوژمنت ؟

دیسانیش هه ر کچ له کوپی به پوحم و موحبیبه ت تره !

زۆریش وه وه ی ده چی به چاری خۆشت دیبت ؟

یائه وه موزیاده خه رجه ی وکاروانی ماشینان وچاوه ش وگه له کۆیی و به زم وه لالا

و به کلتۆپول خه رج کردن وچی وچی فکرت له جیرانه ره ش وپوت و فه قیروبی پوله که ت

کردۆته وه که هه چی نیه ؟ بم بوره هه چی دیکه ت سه ر نا هیشینم !! ؟ ؟

تیبینی ؟ ؟

ده بی ئه وه ش به باشی بزانی هیندیک شت گو تراوه ، نوسراوه زۆریش جوان و به چی

بوه ، هینده ش وه پاستان چوه پیاو وای باوه پ پی کردوه ، وهخت بوه سویندیشی بۆبخوا و

بلای ، ئه وه ، قسه لی کردنی ناوی ، پاست و بی درۆیه ؟ به لām . ئه وه نه قلّه ، ئه وه قسانه له پوی

ته جروبیه یه وه داندراوه و یچوه و نا کرئی بلای بی شک پوی داوه ...

به عزه شتیک ده نه سری دا هه یه وده شیعریی دانیه یاکه مه . له ئه و باره یه و ، تکایه بم بورن .

جل و بهرگی کوردی

په پوی برینی جه رگی بپاوم
هپوای دواپوژی نیشتمان ه که م
نه بیه نیشانه ی تیری نه م وئو
سمیل تاقنج بی پترم پی باشه
له گهل که راسیک پرئیشتیا و به له ز
جاسورانسانی به جوت به رده وه
پیشو لدار دهره ی به پشت وده سستی
خپو قوله پیشوی ده ناجامانی
یا قوله باله که ی قوته ی هورامان
خومالی دولاغ خو هه ربه لاشه
ده سکی بوچاکه ی جاکواده ویری
دیار دی پی وکوژه کاتی چویه پراو
ده لئین زهردوویی وده رده لا ده با
خوت مه گنخینه و خیرازینی که
دیاریه که ی ته مال زیاتر بستینه
ماندویتی ده رکردنه و جار دایک ه وه
لای پوژ ناوا یه بگره گوی سوا نه
له پئنگای کانسی بنگیوه گراوی

هو لوی کورد م هیژی هه ناوم
چرای پ وناکی کورد وستانه که م
به یانان نه شی زووه سستی له خو
گويزانت تیزکه وپیشت بتاشه
پانک وچو خله ی شینکیکی مه رهن
سپی بی وه کو به فری یه کشه وه
له چیتی گول ورد پشتیند به سستی
عه سله شه دیکي مودموکریانی
په سته که سوری دابی لای خومان
شه مامه به ندی یا هه رکه لاشه
خه نجه ری ده بان له شاخی نیژی
له به رخه نجه رت کیژدی تیز کراو
ده سحییکی زهرد عه سله کاره با
بروسوی کویتی و تیرالیکی که
سه رپاوی بگره وشینه ی هه ستینه
هاتی وه نه سپی بگیژ به جاله وه
به نه و داب وپه سمه به نه و به رکه جوانه
بروانه ورد و دبه سیله ی چاوی

کاتی پیری

په فیکان ریگه یه ک بو. دله ی په شیوم	به غه فلّه ت تابه ک ی ریگا بیپوم
ده بینی چوّن له شی پاک داچوپاوم	نیشانه ی دیشه باری سه ردولپوم
دله ! تا که نگی خویناوئ ده توشی؟	وه بیرخوت بینه وه پوژانی خوشی
ده نالینم له حه سرپه ت دوری له یلا	به تاسه وه ره گریان وپه روشی
سه رم داییم ده سوپئ گیزو ویزم	له چاوم بی وچان نه سرین ده ریژم
له ناخر ساتمه خه م هه ن له ده وره م	به شم وایه و که هه ر تالی بچیژم
که ل و په ل بون ددانی شال و والّم	نه وه ی ماون له ده ستانیاّن ده نالّم
نیه ریگه ی پوناکیم له م جیهانه	برپوم بو کوئ له ده سستی ژینی تالّم
نیشانه ی پیژییه پشتی چه ماوم	به بی هیژی و به جهرگی هه لکزاوم
که هه ستم جئ که کم جارنک بگوړم	ده فیزی و ده مکه وینی قاچی خاوم
پشوسوارو نه خوش، نوساوه ده نگم	به لادادیم وه کوسه رخوشی به نگم
دلّم ریگه ی نه وین ده بری نه گهرچی	زینگیه ی گویم ده داوازی مه رگم
له سه رچاوم ته نیوه توپ و تانه	به هه رلادا برپوم هه ر بو نه مانه
په ریشان و حه زین و مویته لاخوم	له لای دیشم خه م وده ردی زه مانه

بۇ باوکم

بابە ! پېم وایە لە ماوہی ژینت
 دەنگی گریان و نالەیی شەوانەت
 بە مەدح و سەنای ئیژەدی مەننان
 گەورەیی و پوحمی ئەوپادشایە
 پێنجووپمەتی ئەحمەدی موختار
 وەحی پایگەیاندا: لەبەر تۆ نەبا
 شاعە بدولقادر مەولای دەرویشان
 شیخ نیزام ئەالدین پاشا کانی کەوہ
 لە حەلقەیی بەزمی ئەو عارفانە
 ئاوال مەردان دانیشتن بە سەف
 بەو زمانی حال زیکرت پئی کردن
 بە پئی زانین ووەسف و بۆچونت
 حەیف نەناسرای وەک دەبو ئاوا
 باوہ بەو خۆایەیی کەسی گشت کەسە
 ئازادە نەکەیی تۆ بە دل و یەقین
 کەسەم دژوارەو ھاوارییە مالم
 بەزەیی و ھەموو خۆشەویستی تۆ
 ناخۆازی تەنگ و چەلەمەم توشیی
 خۆش فەرمویەتی ھەریە و حیسابە

وہک شەم سوتابوی لەپیی ئەوینت
 بە نەغمەخوانی و ئەودەنگە جوانەت
 ویردی زمانت، شەو تا بەیانان
 ھێند زۆرە و بە کەس تەعریفی نایە
 کوا، کئی دەتوانی بیخاتە ئەژمار؟!
 خەلقم نەدەکرد ھیچ با ھەرنەبا
 ھیمداد دەخوارین بە یاھوکیشان
 تەریقەت لەشنۆدەست پئی بکاتەوہ
 خزمەت شیخانی ئەو خانەدانە
 وەجۆشت دینان بە ئەشعار و دەف
 غەفلەتت نەکرد لە پۆژی مسردن
 وەک حەق پەرستیک لە پێگەیی پونت
 ھەربۆیەش بئی دەنگ کردت مالتاوا
 بوو عەبدائی خوی چەند فریادپەرەسە
 چوون داندراوہ لیخۆشبون، بەخشین
 ھیچ کەس نەبینی ئەو پۆژی تالم
 پونیش دەبینری و بیرو ھەستی تۆ
 ناعیلاج دەبی و دەبئی لیمخۆشبی
 پەزا و پەحمەتم لە دایک و بابە

بۇ دايكم

دايە لەو ەختەى كەبويە دايك وماندو، وشەكەت
 شەولە پۆژماندوتر و ەرنەتبوكاتى خوشى قەت
 بۆ بژيوى حالى ئيمەى زار ئە لەو پۆژەپەشە
 قەت نەبوى غافل لەخزمەت ويستى خۆت بوئەوبەشە
 ئەركى خۆت ەيندە بە دلسۆزى وەكو دايك نواند
 تا تەم و تۆزى نەهاتى و نيكبەتى ئيمەت پەواند
 ئارەزوت بو يېتە بەر، دارى ئوميدت بەلكە تۆش
 لىي بخرۆى لە بنى بنوى تا زۆر بيبىنى خەوتى خوش
 داخەكەم كۆزت بە ساوايى بەجى ەيشت ئەى دريغ
 كۆمەليك پەنجەت بەسەر بابدا بەجى ەيشت ئەى دريغ
 بو بە ناسۆر تا دەمى مردن، برين ەەر مايەو
 كۆچى دوايى تۆو شەهيدم بۆيە ەەر دەكولايەو
 بووشەهيدەى ويستى تۆويستى ەموخەلكى دەويست
 بوو شەهيدىك دەنگى زولم و زۆروردارى دەبيست
 بوو شەهيدەى گيانى خوى دانا لە سەر خاك ولات
 لائىنەدا، پىگەى بپى تاكو سنورى سورخەلات
 بوو دەبولەو سەرزەمينە، بوو برينەى مەلخەمىك
 كەس نەبا بوى دابنا با و مەنمى گريسان با دەمىك
 تا قيامەت با بمىنى مايەو ەاوار بە خۆم
 با لە جىگەى شادمانيم دەرد و خەسپەت، غەم بخۆم

کواچ ئه ولادیک له ده سستی دی ئه مگ بیئنی ته وه

نا ئه وه بۆخۆی "به لام با دایک و باب بخوینی ته وه

خۆ به برپای کس نه بو هینده بزه و غه م خۆری تو

سه ده زار په حمه له قه برت، پرله نور بی گۆپی تو

ده ئه وچه ندش یعرانه دا، ناله و په رۆشی باو کم بوه بۆله ده ست دانی پۆله ییکی ئاواقاره مان

ونه ترسیک وه کوکاک عه لی گوێره شی وه یچ دلخۆشیکی نه بوه و، هه تا کو؟ شوپش له ئیرانی

داری دی داوه سیبوری به هیچ شتیکی نه ده هات؟!

بو کیوه به ناوبانگ و سه ربه رزه کانی پیرانشار
 شاره که م، شاری پیرانشاره که چند جوانه دلم
 هه مو خه لکی که ده لای خونچه یی خه ندانه دلم
 دیمه نی تۆم هه بی بی باکم له بون و له نه بون
 دور له تۆمه مله که تم پی وه کو زیندانه دلم
 ناوچه که م مامهش و لاجان و گه ده و به رینه یه
 به ری پیران و نه لینه و به ری میزگانه دلم
 کیوه کانت به قه رای ویستی هه مو ئازادی خوا
 به رزه سه ریان تۆده لای سه رله سه ر ئاسمانه دلم
 تۆله سه ردوندی چیا ی ئه سته می قه ندیلی مه زن
 جوان و خوشتر له هه مو باغ و گولستانه دلم
 قه لات ی شای ئه ری ئه ی کیوه له میژینه که مان
 خاوه ری وه ک سپی سه نگ سه روه موکریانه دلم
 کانی خوای به رقه د و لاپالی هه تا قوچی قه لان
 وورد ئه گه ر بیته وه بیرت، خو په ریشانه دلم

کتیوی قه‌ندیلی

باسی مه نتیجه ی پیرانشار

چهند مال زه رگه تن، دواى كۆنه خانه
تئى كۆشان هه مو، وئى كپرا له و ده وره
نئوه كه ی خوشه، باس ناكه م چیدی
پیاوی به هیز و، گه وره ی لی ژیاوه
هه روا دلسۆزی، بۆ دایك و باوان
بۆ میوانانت، هه ر خانه دان بی
به پاکی و مه ردی، ناشی ده غه ل بی
له م به ره ؟ یاخو، له گه ل پیرانه ؟
كه نده قولانم ، خه راپه ی ناوی
گه نه دارناخر ، دوا ی به ركه مرانه
نه كوپیت كه ون، به به ردوگاشان
بابارگه و بنه ی خوئی، له لا بیخم
خو گه پله سه نیش، گالته ی لی خوش بو
لای سهیدی شه هید، دایكم نئژراوه
ئهو قه ره خدره كوا پاستی ده لی
خو له قپ وچاویش، ژۆر بارى باران
ده ورانى لاویش، لیى گه شاومه وه
خوی ته رخا ن كرده بو، بۆ كاره ی یه كسه ر
تا بناغه ی عیلم و، دینی دابریژی
له لای زانایان، ده رسم خویندوه

شاره كه م پۆژیک، نئیوان نا خانه
عیلی پیرانان، به چوك و گه وره
خانه یان نیو نا، پیرانشار ئیدی
شارم به و نئوه خوشه ی، ناسراوه
بیژكه ی پازاوه ی، ژۆرگه ره پیاوان
پیرانشار! یاخو، هه ر ئاوه دان بی
لاجان به هه شته، مامه ش ده گه ل بی
كوا كاسه كه ران، ناوچه ی لاجانه ؟
گرداشه وانه و، له گه ل پكواوی
لاوینه وئو و جار، گرده گۆرانه
خوتۆنابی بچی، بۆخپئ به رداشان
له كه نده قولان، له لای مام شیخم
بۆ وه تماناویم، دل به په رۆش بو
سالی بیستونۆ، نه له و زه نگیاوه
له دایه شیخی، هه تا توژه لی
له سنجه لی پرا، بۆ شیلم جاپان
گرده بنم ژۆر جار، لیى گیرساومه وه
كاك مه لاقادری، زاناو تیکۆشه ر
مه لای ئاواپی و، هه م بۆپیش نوپژی
هه رگیز نامری و، زانا زیندوه

کیتله سپانم، بن به ردی گوڤـزئی
 خو زینوی ئینجیان، دلی ناپه نجی
 سه رشاخان چوله، ئیدی پیئـناوئ
 به لئ هه وشینان، بازارگه و، د لکـه
 هه ره له سه رشاخان، ئه و بابـه کراوه
 به غه لده غه لـدبوم، له وحاجی غه لـده
 له سه ره بلینده ی، کانی مه لایـه
 هومام بۆ گه رگول، کوا له سه ره پـیته؟
 جیی ده وله مه نده، ئه و کانی بداغـه
 شاهه له داخوا، ئه و گه وره دئـیه
 په سوئ شارهدیی، بیانوشئ نا وئ
 له کانی شکه وتئ، هینده خو ماوئ
 هه به له س! کوندري، بۆ وا بئـدهنگه
 له په ی به له بان، بی شه مای کـیلی
 ده توانم بلیم: ئه و گردکشانه
 دیئ سه روکانئ، هه تا سۆفـیـانئ
 با به گو پ گـورم، وه بیرد یـتـه وه
 بابچینه کولیچی، لای مام ده رویشی
 وه کو به رینه، کوا له کوڤـو د یوه
 هه روه سه ره که وی، ده چیه گـرده سور
 سه ره سۆز و به رزه، به هاران ماشکان

ده ی؛ باگرداسیش، بیتـه نیو پـزئی
 ریکتان خه نیه وه و، ده گه ل خورینجی
 کانیه زهره د، کیلی، کورئ، سه یداوئ
 د و که له کوکه و، شیوه برسـییکه
 وه ک نه همه دغه ریب، له جیی خو ی ماوه
 وه ک لگن به لا، کوا دا بۆم هه لـده
 ده شت قورئ بانگ که، بۆده نگت نا یـه
 گه رگولی خواریم، پوی ده قه سـریه
 جیی خوش بۆ زستان، هه ره کانی باغـه
 ده گه ل بایزاوئ، دیتـه سه ره پئـیه
 هه ره ملکی وئ یه و، تا سه ره ینچاوئ
 بیرى نۆر تیژئ، لی بو، تۆبـزاوئ
 گه لیک هاتم و چوم، له و شۆزه نگه
 له گردکسپان، با قورئ بشـیـلی
 وه کو ئه ندییزئ، سه ره پنگاوبانه
 توانیش نیویینن، له گه ل جه لـدیانی
 برینى جه رگم، ده برژتـه وه
 ده نا ده زانم، شایخ دلی دیشی
 گوڤزی کاک مه لا و، زۆکـه ی پر میوه
 بۆ گردی کاوان، بۆته کیـوی تور
 له بیرته سیلوی، چه دنناخوش تئـشکان

خالد ارجیئ سەیدو، شال و سەرکە سکان
 ھەوارە بێمان، زۆر لە سەر پێیە
 ئیستە زۆر تەبان، وەك لیئە دە زانم
 دریکەش جیگای، خەفە تبارە کەم
 بندریش جار جار، جیئ بەلە کچاوان
 ئەگەر تەوان دە خووی، بچۆخو واجائی
 لە کۆتە لاجان، گولاییش بۆن دئی
 لە گردیمخانئ، ھەرخۆ مە بزێوہ
 زێدان زیادنە بوہ، کوا ئەو ش کارە ؟!
 داری ئومیدئ، بۆ دوا پوژ چە قاند
 ئیمناباد ئەوسال، چەلتوکی دە کات
 نە منجئ داخوا، پارزێ بە وکارە
 بابچینە ماسیان، د و قولاپان باوئ
 قەمتە ریش ھەروا، لەگەل تە مەرچیان
 ماویە و لە بیرە، پەرفیقی کۆنی
 لە کانی شکەوتی و، گرد پەحمەت پاوہ
 ئاوخواردە وکە ژپە، بۆم بە پەرۆش بون
 دەرویش و سۆفیان، بێنی و پێک بیخی
 قوباد بە گیانە و، د وایە د وچۆمان
 بۆ شیت و شوران، دیسان تە پدە ستە ؟
 ئە لەئە و گەزگە سکەئ، زۆر باری بە لا

ھەمز او شیت بوم، بۆنیو قەد تە سکان
 کوا پیرە کانی؟ قوبیە لە کوئە یە ؟
 بەردە قەل جیگای، دوازدە حاجیانم
 ھەبلەسی پیران، جگەرخوارە کەم
 کوا کەلە کین بو؟ نانانە دە لاوان
 مەلانا و دە لیش، خوی ئی ھەلمائی
 لە قسقە پانی و، یان کاسورە دئی
 خۆ لێک نیز یکن، گەزگە سک و زێوہ
 ما وە سئ گردکان، شیناوئ شارە
 جەرپان خۆ پیاری، گەورە پێگە یاند
 چیانە و سۆغانلوئ، ھەتا کو قەلات
 قەلاتە پەرشئ و د یلزی لە بنارە
 لە ناوچەئ پیران، د یی باد یناوئ
 چۆلە قەلاتئ، موتاوئ گوتیان
 بەری مێرگانم، کوا پەنگ و بۆنی
 گردشە یتان، بیکۆس، دوا باد یناوہ
 گردباساک لەگەل، کوئ یاران خوش بون
 جیئ شیخ و مریدە، ترکەشی شیخی
 ترکەش ناوہند و، مەکۆگەئ خۆمان
 شیخی باوہ لیم، ھەر داربە دە ستە ؟
 لە کانئ شینکئ، بچۆ تازە قەلا

له قه بری حوسینی، تا شیوه میژی
چو لئن گولفته و، خه رپاپ و زه ویان
به لی خوئاوچه ی، مه نگوپه و، نه لئن
به رده په شانم، که وتوتنه نیوئی
ئه وهت کانی سیو، ئه سحابه ش لیږه
گه نه داره که ی، ناوچه ی مه نگوپه
کوا مه لاحوسین، ماوه مه نگه وئی
میشه دی دیاره، کوانی خات به سی
خوشه باوه لی و، چوله قاداوئی
زور کوپه گوی بو، ئه له و به رده کوپه
کی ده لی گوله ک، که سیان پی ناوئی
له و باستان به گه ی، ژیاون گه وره
مام هیبه خوشه، یا نه شه کراوئی؟
کیچی کونه کیچی، شه شیان دو سینه
هر به تیزه تیز، سه رتیز واهللات
که رمندار پیای، گه وره ی لی ژیاوه
شارستین حوجران، سه لوس وهرمیشان
گرده شینانم، وه ک جاران مابی
میشه دی سی سه ری، زورنه بی مه حهل
کانی نوبه تیپه و، کانی کیسه لان
کردی مراد به گی، تا سیوئی گه ده ی

له پشت سه پیکان، چو خوده بویری
خری چه ونده ری و، دی مالی سؤفیان
گه ده ش ده ورائیک، خوشیش بووژوین
ده زانم، به په به ی، هیچیان ناپیوی
فاتیحا بخوینه، بۆ مرد و خیره
خری ناغه لانیس، زور به خوی خوپی
پشتین شل له کوین، حه رام که نه خوی
با به له ده ولار، بی ته شی بریسی
بۆ ده شتی گه نمان، هینده خوداوئی
تا نیو شه ختانی، به هه لکویه گوره
زور بیره وهریم، هه ن له به دراوئی
کوا بۆ گرد نه لئن، هه بوه ئه و ده وره
زوری ده مینی، تا کو شالیایوئی؟
ئه گه ر ده ی زانی، کوا ولامی بیتنه
خوی نه گرتوه، هه تا نیو قه لات
وته و بریاری، ئیستاش هه رماوه
میڤگی قوپئی ده نئاخری بازرگان
له دۆلی گویزان، گویز خه لاس نابی
هیچ وهخت نابی، ده گه یه قویته ل
جوانی ئوغه نیم، که وتنه به ردلان
بچوبو کانی کلی و، پشوی لی مه ده ی

کانی خلیل و، یاقوشیش بۆ من خزم و دوستی زۆر، نیزیکی خۆمن

شی کردنه وهی شیعیی باسی مهنته قهه ی پیرانشاری

ده پیښ خانیدا، کۆنه خانئ هه بوه، له سه رکانه یه کی کۆنه خانئ کاروانسه رای لی بوه. کاروان هات و چۆی کرد وه، له میسرو شام و هه له بان پرا بۆ په ی و کشمیری و هیندوستان، وکوی و کوی له ویش پرا بۆ په ی بۆ به غداو شام و میسر هه له بان...

به زاراهه ی کوردی عیراقی و زاراهه ی زۆرله کاروانچه کان، به کاروانسه رایان گوتوه خانه (کاروان سه را) دوايه ش چهند کاروان سه را له خانئ داندراون، نه زاندراوه هوی ئه وهی چبووه و؟ له بهرچی کاروان سه راکانی کۆنه خانئ له کارکه وتون و کارو هات و چۆ هه ربو کاروان سه راکانی خانئ بووه، و هه روا کاروان سه را ماونه ته وه پێیان گوتوونه خانه یانی کاروان سه را. جائیستا خانیش ئاواناوه دان بوته وه وه کوئیتستا که دیاره و ده بیبینین زه رگه تن و کۆنه خانیشی وه بنه خۆداون و تیکه ل بونه ته وه و بوته ئه گه و ره شاره.

جا پاش ئه وهی، به کۆنه خانئ گوتراوه کۆنه خانه (کۆنه کاروان سه را)

زه رگه تن

ئه ویش چهند مالیک بوه، به لام ده پیښ دا له خانئ زۆرتر بوه به بیرى خۆم سالی هه زارو سی سه دو بیست وه شتی هه تاوی هاتومه ته ئه و خانئ یه ی پێنج شه ش دوکانی هه بون، پوه پوی خانوبه ره که ی گومرگی نیستا. دوکانداره کان.

۱- مه لا عه بدولای نه منجی ۲- حاجی سه یید شامه ۳- چه ند دوکان داری دیکه شی لی بون به لام ئه وانم نه ده ناسین یا له بیرم نه ماون.

خانئ چونکه له ناوچه ی پیرانان هه لکه وتوه، پیران هه ولیان بۆدا، نیویان نا

پیرانان شار (شاری پیرانان) و زۆریش به جی یه.

بۆ میوانانت: مه به ستم له ئه و پۆله ئازا و نه به زانه بوه، که بو ئازادی ولات و له ناوچونی

حکومه تی په هله وی و بنه برکردنیان، گیانی خویان به خت کرد ؟

له ساله کانی هه زار و سێ سه دو چل و سێ هه تا هه زارو سێ سه دو په نجای که شوپشی چه کدارانه له مه لئه نده کانی پیرانشار، سه رده شت و سه رسنوروشاخ و کیوه کان ده سستی پی کرد، زۆر پۆژان ته رمی پیرپۆزی له خوین دا شه لالسی یه کێک له شه و شه هیده سه ربه رزانه یان ده یان وه پیرانشاری. دیاره شه رله سالی هه زارو سێ سه دو چل و شه شی دادگای نیزامی به سه رکردایه تی «تیمسار ئوه یسی و سه رهنگ سیدی» له سه ربازخانه ی جه لدیانای دامه زرا، شه هیده کان زووتریبون ده یان لاوی به زیبکی وه ک نامیقی قاره مان و هه والانی تری بانه یی. برامان داریوش و به هه من له هوئی و کاک عه لی گوئی پره ش و کاک سوله یمان که رقه شان و عه ولای بایزه قنجه ی و کاک سالح لاجانی و مینه شیرپۆ و حه مه سولتان و حوسین چل کۆچ و قاده ره شه ل و لاوه کانی دیکه ی پیرانشاری له بیدادگای جه لدیانی به شه و حوکمه ناره وایه مه حکوم و گولله باران کران، یا شه وانه ی له کێوان به هوئی جاسوسی سیخوپه کانیان شه هید ده کران بۆ چاو ترساندن خه لکی. پاش گێرانیان به هه مو شاره کوردنشینه کان داو، بریکیش له ناو شاره غه یره کورده کان دا؟! ده یان هینانه وه پیرانشاری و ده یان هاویشتنه سه رداشقه ی و دو ژاندارم له گه ل و له ده رکی مرکه و تی حاجی سه یدبرایمی فریانیان ده دان، به لام، خه لکی پیرانشاریش، زۆر ئازایانه ته رمی شه و شه هیدانه یان ده شوشتن و کفنیان ده کردن و له گوپستانی زه رگه ته نی ده یان ناشتن. شه هیده کانی له هوئی و بانه یی و شه وانه ی ده گه ل سالح لاجانی و سوله یمان که رقه شانی بونه هه ر له جه لدیانی و له سه ر پێگایه نیژراون. به قه ولی به عزه که سیکی سوله یمان و په رفیقه کانی و هه کوعه ولای بایزه قنجه ی سالح لاجانی و مینه شیرپۆ و... له نیو پادگانی به به رگی خویان به لوڤ تیری و هه بن گلیان دا و ن و به رگی خویان لی بوته کفن.

کاسه که ران: به ئاوه پۆو لاجانه به لام به ناوچه ده گه ل پیرانانه.

که نده قولان: مام شیخ (مام شیخ حه سه نی مه رحوم) که ئینسانیکی زۆرباش و به ئیمان بو زۆریش خزمه تی به خه لکی کرد، شه گه ر مندالی جیرانه کانی شه و نیوه نیوه ی نه خووشی له مه یی یان ده گرت، ده یان برده کن مام شیخ حه سه نی و بۆی لی ده برین و

چاكده بونه وه .

وه تماناوی: مه پجوم كاك سهید برایمی حاجی سهید وه هابی كه ئینسانیکي زۆر موخته پهم بوه، نه گهرمه رحومی بابم ((ده رویش په حیم گوی پرهش)) ده یگوت نه من بوخۆم كه پامه تم پتوه دیوه و نه وده مهی مالمان له زهنگیاوی بووه .

گه پله سهن: بنه ماله ی قورپغیان به عام قسه خوژ و ساحیب مه جلیس بونه . ده رویش عهولا قورپغی یه كه مریدی ماله حاجی شیخ سمایی كانی كه وهی شاری شنویه و یه كه ئاوال مرید و دوستی گیانی بابم بو . خوای ته عالا ده گه لیان به پوحم بی ولی یان خوژ بی .

دربكه: عهلی برام نه گهر دهوله تی شای گۆركراو، ئیعدامی كرد مالن له دربكه ی بو، نه گهر پۆژی بیست و نۆی خه رمانانی سالی هه زار و سی سه دو چل و هه وتی هه تاوی به پۆژی جومعه ی له جیگای پازگای شوماره د وی ئیستا به ینی كۆنه خانی و خانی له گه ل سی لاوی تیکوشه ری د یكه به ناوه كانی ۱- كاك حسین چل كوچ ۲- كاك حه مه سولتان ۳- كاك قادره شه ل، گولله باران کران .

هه بله س: له هه بله سی را؟! راپۆرت له ئه و لاوانه درا . به ینی شه وو پۆژان له پشت پادگانی و بهر كه له كینی را توشی شه پی بون، هه تا ئیوارئ شه پیان كرد ئاخریكه ی ده قوچی قه لاندا و بو شه وی چونه ئالانی عیراقی بۆنان و فیشهك ووسائیلی وله وی دیسان توشی شه پی هاتن و برایمی حه مه دی مام عه ولای مه نشور به برایمی (ده لاوان) شه هیدكراو عه لی گوپره ش به دو جیگا بریندار بوو و حسین چل كوچ حه مه سولتان قادره شه لیش هه تادوا، فیشهك شه پیان كرد و نه گهر، چیان پی نه ما نه و جار به دیل گیران ، دیاره نه وه زۆر دورو دریزه ، ئینشائه لله ده داها تودا زۆر به وردی و به جوانی دهینوسمه وه .

زهنگیاوی: له سالی هه زار و سی سه دو بیست و نۆی دا، دایکم له زهنگیاوی نه مری حه قی به جی هیناوه، له خزمهت نه و (سهیده ی كه له بناری کیوی سونی بابه کری

شه هیدکرابو، وله گوپرستانی زهنگیائو نیژراوه، وخه لک بۆتوبه تییان ده چنه سه ری) به خاکی ئسپیزدراوه .

گرده بن: له سالی هزارو سی سهدوسی و دوی پامالان چۆته گرده بنی، له زهنگیائو که له خزمهت مه پجومی بایم و مه لاسهید سماییلی قوره ییشی بریکم خویندبو، له گرده بنیش له خزمهت خوالیخوشبو مام وهستا مه لاقادری جیژنی چوار سالانم خویندوه که زۆربه باشی و به وردی و پیک و پیکی ده گه لمان هولی دهدا زۆر سپاسی ده که م په حمه تی بۆ ده نیرم، خوای ته عالا ده گه لیان به پوحم بیت ئینشاوالله وهتعالا.

مریته می دایکی دوه م له گه ل خوشکیتکم به نیوی هلیم و برابه کی چوکه شم به نیوی حاصل له گرده بنی مردون و پورپایی نه نکم وخالی بایم به نیوی وهستا په سول وهستا وسوی له گرده بنی مردون و گلکوی هه موانیان له چاکی گولانه که وتۆته پیش مالی سنجه لی، هه تابه هاری سی وهشت که چوینه ته دریکه ی، ته مه نی تازه لاویم له وی تپه پ کردوه، دوما له مامیشم به نیوه کانی ۱- مه پجوم مسته فا بارامی (مازان) ۲- مه پجوم ده رویش نه حمه د بارامی له وی بون، که ئیستاش بنه ماله و کوره کانیان هه له وی ماون.

سالی چل و چوار مالم چۆته وه گرده بنی و ژن و مندالم هه بون،

جاریکیش له سالی هه زارو سی سهدوسیستی هه تاوی مالم چۆته وه گرده بنی.

خوړینج: دیاره شیعرم بۆ داناوه لیژه هیچی دی باسی ناکه م.

سه رشاخان: چونکه جستانان که میك به فری زیاتر لی ده باری ده دی چولکراون، هاوینان ده چن کاسبی و کشت و کالیان کۆده که نه وه و دینه وه خواری. له خواری خوشتریان بۆ ده گوزهری؟؟ گه رمین، کویستانی ده که ن په نگ بی وهختیکی بگه پینه وه وی.

حاجی غه لده: به مندالی سالیکیش مالن له وی بوه .

لگین: به راستی بو ئیمه به لایو پۆژ نه بورپییس پاسگا، نه نابو پاسگای و نه گه ر ده شی بردین هه تا پشون ده هات لیی ده داین دیگوت نه نگۆدیتمۆکراتن. مام نه حمه دم لیّدانی رپییس پاسگای پیوه نوسا، چاک نه بووه، سالی په نجاویه کی له نه خوشخانه ی،

نه غه دهی عه مه لیشیان کرد چاک هه رنه بووه هه تابه نه خویشی لیدانی پئیس پاسگای،
نه مری حقی به جی هینا و گیانی خوئی فیدای کورد و کوردوستانی کرد. پوچی شادی.

هوما و بایز به گ، دو هه وارگی ماسوه یانن.

تۆبزاوی: مام کاکه لالا، که ناغا و مائی له تۆبزاوی بووه، مام کاکه لالا تۆبزاوی
نیوبانگی ده رکردبو، ئینسانیکی زۆر زانا قسه خوش و قسه دروست بو.

به له بان: وه ختی که له پهی به له بانی به نیوبانگ بو، قامیک هه بو ده یانگوت؟
ده گه ل لیوئالی ده کولم وه که له پهی به له بانی.

کیلی: توتنی بی شه مای، کیلی به نیوبانگ بو به لام و ابزانم کیلی و باب به کراوی
سه رشاخان بو نه که کیلی و به له بانی خوار.

کوندری: سوله یمان که رقه شان، که ئه ویش یه کی که بوله ئه و ئینسان به غیره و
نازایانه، نه که رشای خایین، له پادگانی جه لدیانی ئیعدامی کرد، خه لکی کوندری بو.

گردکسپیان: دۆستالی مائی له گردکسپیان بو زه مانی ناغایان که خه لک به هاران
مائی له ئه و دییه ی بۆئه و دییه ی دی ده رویش، کابرایه که ده چیته گردکسپیان بۆ دلخوشتی
توشی دۆستالی ده بی و دۆستالی ده لی چۆنه هاتویه ئیره.

کابرا ده لی هاتوم بۆ دلخوشتی. دۆستالی ده لی مه یه ئیره.؟ ئیره گوهره !

دۆستالی عه جم بووه و زمانی بۆ کوردی پانه هاتوه و به قورپی گوتوه گوهره؟
ناغانه و قسه ی ده زانیته وه، وه دوا ی دۆستالی ده نیریت: دۆستالی! نه گه ر خه لک
د یته ئیره بۆ دلخوشتی، ده لی مه یه ئیره. گوهره؟

دۆستالی قسه ی خوی ده ناسیتته وه، زۆر تیک ده چیت، به لام دیسان تانه ندازه یه که
خوی نه دۆراندوه و گوتویه تی ناغا ده لیم گوهره! تا وه لدی، نیشکه؟ دا!

گردکشانه و نه ندیزی: پاش دروست کردنی نه و پادگانیه ی که وتوته ته سه رپیه .
کولنج: ده روی ش برایم مرادی، ئیستا نابینایه، هه تا بچینه کولنجی، سه ری ده ده یین

وئه‌حوالی ده‌پرسین

(شیخ) مه‌نزورم له‌(پیری ته‌ریقه‌ته‌) پیری ده‌ستگیر(ق) بوه‌و، لیره‌نوسراوه‌، ؟

به‌ربنه‌. بارزین هه‌وارگه‌ وپیگایه‌کی به‌نیوانگه‌له‌کوێستانه‌کانی ده‌به‌ربنه‌ی
کاک موچه‌مه‌مه‌دی ماملی گۆزانیه‌کی به‌نیوی پاوچیان به‌ئه‌وجوره‌ی خواره‌وه‌گوتوه‌و
به‌ندیکیشی به‌بارزینی هه‌لاگوتوه‌،

پاوچیان پاوه‌، ئه‌ی چ پاوه‌، ئه‌ی پاوله‌ده‌شتی لاجانی
ئه‌سپان زین که‌ن، ئه‌ی لغاوان. تاژیلان به‌رنه‌سه‌رلانی
ئه‌ی سه‌فی سواران چه‌ندجوانن، ئه‌ی له‌به‌رمالی ماشکانی
* * *

پاوچیان پاوه‌، ئه‌ی چ پاوه‌، ئه‌ی پاوله‌بنه‌ی به‌ردی گوێزی
ئه‌سپان زین که‌ن، ئه‌ی لغاوان تاژیلان به‌رنه‌ده‌پژی
چاری سه‌رم به‌رپاوچی ئه‌ی لیی بستینن پاریزی
* * *

پاوچیان پاوه‌، ئه‌ی چ پاوه‌، ئه‌ی پاوله‌سه‌ری بارزینی
ئه‌سپان زین که‌ن، ئه‌ی لغاوان، ئه‌ی خو‌باوینه‌سه‌رزینی
جاوه‌رن سه‌یری تاژیان که‌ن، ئه‌ی له‌گه‌ل که‌روێشکه‌شینی
* * *

له‌سیلۆیش ئه‌و ووداوه‌دلته‌زێنه‌پوی داوه‌و؟

له‌سه‌له‌کانی پێشودا، په‌نجاوچار سال له‌وه‌پیش یابله‌ین له‌ئاخری سالی هه‌زارو
سیسه‌ت و بیست پینجی هه‌تاوی، تاقمیک چه‌کدارله‌دیوه‌خانی ئاغاکانی سیلۆی وه‌ژور
ده‌که‌ون پاش چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌که‌ ئه‌وئاغاو نوکه‌رانه‌ی ده‌وه‌تاغی دابون وه‌به‌ر تهن‌نگانیان دان.
نیزیکه‌ی حه‌فده‌ هه‌ژده‌ که‌سیان به‌ئاغاو نوکه‌ر، ویان خانه‌خوێوه‌ کوشتن و مه‌یتیان
به‌سه‌ریه‌که‌دا ئێخستن، بو‌خۆشیان ده‌نیو که‌لاکه‌کاندا ده‌ستیان به‌نان وچا خواردنی کرد،
پاشان لی‌یاندا پویشتن دیاره‌نه‌وکاره‌ساته‌ پاش تیشکانی دیموکراتی وده‌ست

به‌سه‌رداگرته‌ی کورد وستانی له‌لایه‌ن حکومه‌تی ناوه‌ندی ویا له‌کاتی بی‌سه‌ره‌و به‌ره‌یه‌ولا‌تی دا‌پوری داوه‌.

خالد‌ار: هه‌رله‌قه‌دیمه‌وه ده‌لێن: سه‌یدان شال‌که‌سه‌که، خا‌لداره‌ گیتی، چل مائی ماوه‌ت عی‌را‌قه گیتی.

به‌رده‌قه‌ل: نیزی‌که‌ی سی سال‌ له‌وه‌ی پیش له‌ به‌رده‌قه‌لی که‌م مائی وا‌ه‌بو حاجیان نه‌بیت مائی وا‌ه‌بو دو‌که‌سی چو‌بونه‌ هه‌جی.

زیدان: له‌ئه‌و نێوه‌ی زیدان وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌و زیاد نه‌بوه‌.

ئیمنا‌باد: ده‌پیش نه‌وه‌ی دا‌برینج هێنده‌ زۆربیت، خواردنی خه‌لکی کوردستانی به‌ زۆری برینجی گرده‌بوه‌ چونکه‌ برینجی سه‌دری ته‌نیا جی‌ژنان ته‌گه‌روه‌ده‌ست که‌وتبا نه‌ویش له‌تاق تاق مالان ده‌نا‌خۆکه‌س نه‌یده‌دی، جاله‌به‌رته‌وه‌ویییه‌ی له‌ زۆر جی‌گایان وه‌کو جه‌ران و ئیمنا‌بادو سو‌غانلوی و زۆرجی‌گاو‌نا‌چه‌ی دیکه‌ش به‌عام چه‌لتوک ده‌کرا.

جه‌ران: جیتی له‌دا‌یک‌بونی پۆله‌ی ئازا‌وبه‌جه‌رگ، کاک مراد شیر‌ژی‌یه،

باد‌ینا‌وی: ماسی خۆمائی زۆر لی‌یه‌و ماسی په‌روه‌ریشی شی هه‌رزۆن.

ترکه‌ش: به‌نه‌ماله‌ی حاجی سه‌ید عه‌زیزی ترکه‌شی شیخی سه‌رچا‌وه‌یه‌کی خا‌وین و زورگه‌وره‌و میوان گروبه‌ئیح‌تیرام بونه‌.

با‌وه‌لی: خا‌ل سه‌ید عه‌زیزی با‌وه‌لی شیتان چا‌لده‌کاته‌وه، به‌ شولکان لی‌یان ده‌دات هه‌تا جندوکان هه‌ل‌ده‌ن، نێوی جندوکان له‌کا‌غه‌زی ده‌نوسی وکا‌غه‌زه‌که‌ی ده‌سو‌تینیت و شیت چاک ده‌بنه‌وه‌.

مائی سو‌فی‌ان: دێیه‌که، ئیستاله‌به‌سه‌ختی پێگایه‌وسه‌رمایه‌، زستانان،؟؟ چوله‌.

نه‌لێن: له‌ نه‌لێنی مه‌نگو‌ران تی‌په‌ری ده‌گه‌یه‌ نه‌لێنی فه‌قی‌یه‌سیان.

کانی‌سیو: نه‌سحابه‌ی باره‌بیه‌ به‌رانبه‌ربه‌مالی کانی‌سیوی بۆخۆی ده‌خه‌وی مه‌رحوم مام وه‌ستا مه‌لا عه‌ولا‌ی کێله‌سیان ها‌توه‌و گو‌تویه‌تی ئه‌من نێوم نه‌سحابه‌یوسفه‌جی‌گام له‌

له شكري فه خري كائينات بوه، فه قى هه تا ريگات ده نه ولايه كهوت وهره نويزم له سه ر
بكه و قورئانيشم بۆ بخويته نه وكاته ي مام وه ستامه لا عولا موسته عيد بوه وخويندويه تى.

ههنگه ويئ: مه لاهوسيتنى عه بدوللازاده گورانيه كى به ئه وجوره ي خواره وه به
ههنگه ويئ هه لاگوتوه:

ئاوه دان بئى ههنگه ويئ باريكى شل و شه ويئ

هه رچى لئى ده رده كه ويئ شل ده به ستن پشتينيئ

لئيم حه رام ده كه ن خه و

ئۆف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ي باز نه كى

ئه رى ده ستم نه بر دوه ده نابوشه مامه كى

چاوت ئه ستي ره ي شه ويئ كولمه ت دندوكى كه ويئ

باسكم بۆيكه به سه رين به جوت خه ومان لئيكه ويئ

هه ركه س ئه تۆى له من كرد دهك په بى كوستى كه ويئ

ئۆف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ي باز نه كى

ئه رى ده ستم نه بر دوه ده نابوشه مامه كى

ميشه ديئ: گوراني بيژ كاك محه مه دى ماملئ ومه لاهوسيتن

عه بدوللازاده، گورانيكيان به ئه وجوره ي خواره وه به به سئ

هه لاگوتوه: ده لئين به سئ خه لكى ميشه ديئ بووه وه به به سئ

ئه حمه ده په پى نيوبانگى ده ركر دوه:

هه ي به سئ عه مر م به سئ، دوت كوشتون مه يكه به سئ

جا به سئ له بهر بيلايه ئه رى جوانه ته شى ده پيسئ

هه ركه س وهك من بى بينئ ده نا شيتت ده بئى وده عه به سئ

خۆ د لئم به تۆوه شاده، پوت بينه زولفت لاده

هه‌رکەس وەك من نه‌سوتی تا ملانی به‌ قوپی‌دادا
 كه‌ کوتیان نه‌خۆشه‌ له‌یلا ده‌نا وەك شیت به‌سه‌رخۆم‌دادا
 ده‌ی سه‌ری خۆم هه‌لگرت پویم وەللا هه‌ی به‌ کێو به‌ سه‌حرا‌دا
 هه‌ی به‌سێ عه‌رم به‌سێ، جا به‌سێ به‌ من پازیه
 ئه‌و به‌سییه‌ی من ده‌لەم ئه‌ری د و بسك و چل كه‌زییه
 جا به‌سێ له‌ به‌ربێلایه‌ جوانه‌ قه‌ت هه‌نتیکه‌ی وانیه
 بۆ من هه‌زده‌تی خدرم عومریکی تولا نییم بێ
 لی‌قه‌وماوو فه‌قیرم هیچ که‌س به‌ ده‌ستم نه‌بی
 هات پابرد گه‌ردنی به‌ خال یاره‌بی به‌ چا وه‌نه‌بی
 شه‌ش دانگ موڵکی موکریان ئه‌ری قوریانی چا و یکی بێ
 هه‌ی به‌سێ عه‌رم به‌سێ د وت کوشتون مه‌یکه‌ به‌ سێ
 جا به‌سێ له‌ به‌ربێلایه‌ ده‌نا پۆبه‌شمینه‌ی ده‌ پرسی
 هه‌رکەس وەك من بی بینێ ئه‌ری شیت ده‌بی و ده‌عه‌به‌سێ
 * * *

باستانبه‌گ: جیگای هوکمه‌روایی باپیرئاغای هه‌مزه‌ ئاغای
 مه‌نگوپرووه‌ که‌ به‌ هه‌مزا ئاغای سه‌رپراو نیوبانگی ده‌رکردوه‌ که‌ ئه‌وه‌ش
 حیکایه‌ت و داستانیکی دورودریژوبه‌یتی هه‌یه‌ ئه‌من نازانم به‌یتکه‌ی
 کێ گوتویه‌تی و چۆنه‌ به‌لام به‌یتی باپیرئاغای مه‌نگور ده‌ توحفه‌ی
 موزه‌ فه‌رییه‌ی مام وه‌ستا هێمنی دایه‌.

گه‌رمندار: خۆالی خۆش بومه‌لا په‌سولی که‌رمنداری پیاویکی زۆرگه‌وره‌و به‌رچا و له
 پێگای عیلم‌دا زۆر زانا بووه‌، ئیستاش خه‌لکه‌ که‌ هه‌ر باسی ده‌که‌ن: مه‌لا په‌سول فلانه
 شه‌رعه‌ی ئاوا کردوه‌و. فلانه‌ بپیاره‌ی ئاوا داوه‌و. زۆریه‌ی خه‌لکی له‌ نیومه‌نگوپان سویندی

هه ره به سهری مه لاپه سولئی که رمنداری یابه قورئانه که ی مه لاپه سولئی که رمنداری ده خۆن .

(بازرگان) ماملئی گۆرانئیکی به زێپتۆکی بازرگانی هه لاگوتوه به ئه وجوهری خواری
نه گه رده یخۆین نه وه .

خۆم قاسیدی زێپتۆکییم، وه ره ئه ی سبه ی ده پۆم به یانی
کالۆکی خۆم ده پی که م، جوانی! هه ره به تۆفیقی سوبحانی
خۆ ده لیم بینه ماچت که م، ئه ی زێپتۆکی بازرگانی
خۆم قاسیدی زێپتۆکییم ئه ی ده پۆم ده چمه خوشناوان
ده چمه کن زێپن گه ری ئه ی ده سک ده که م دراوان
ناخ وه به ر زێپنۆکی ده خه م ئه ی به لکوه لئی نی چاوان
خۆم قاسیدی زێپنۆکییم ئه ی ده پۆم ده چمه زێباری
ده چمه کن وه سستاکاران ئه ی بۆم د روست بکاگواری
ئای وه به ر زێپنۆکی ده خه م جا بیته ده رکی هه ساری
خۆم قاسیدی زێپتۆکییم ئه ی ده پۆم سبه ی سه هه ری
کالۆکی خۆم ده پی کرد هه یات ئه ی له خۆم شه تدا کو ده ری
ده چمه کن بابی زێپنی جوانی خۆ هه وت سالان به تۆکه ری
جا له به ر خاتری زێپتۆکی ئه ی به لکو پوحمیم پی به ری

گه ده: وه ختیکی هه وارگه بوه و چادر و چینگ و مه پومالات په وه وگا و گۆل و

گا پانی لی بونه ئاوه دانی یان مالی لی نه بوه ؟

وینه‌یه‌کی ته‌واوله‌کاک‌ه‌لی گوێڤه‌شی سالی هه‌زار و سی سهد و چل
وشه‌شی هه‌تاوی له‌به‌ندیخانه‌ی ورمی

به‌هاری کوردستان

تایبه‌تی چاک و پیرو هه‌وارگه و کوێستانه‌کانی پیرانشاری
(به‌شیعرگوتراو ه)

چاوه‌هه‌ئینه به‌ئو به‌ئینه دیمه‌نی جوانی به‌هار
تیر بینه چه‌ند شیرینه ده‌شت و کێوانی به‌هار
شاخ و پی‌ده‌شت و ته‌لان زنده‌کە‌ی په‌نگینه‌که‌م
کۆلکه‌ زێڕینه‌ن له‌ لاپالان گول و بۆانی به‌هار
ده‌نگی بولبول د ین له‌ سه‌رچل تیکه‌لاوی سه‌قرو باز
باللورده‌ی کێل‌گه‌ردنانه‌ مزگێنی و په‌وانی به‌هار
کوردستانه‌ چاوه‌پوانه‌ ئاوی کوێستانیان ده‌وی
ئه‌ی خودایه‌ که‌ی په‌وایه‌ بی‌به‌شی خوانی به‌هار
ده‌شتی پیران نیوی شارت چۆن له‌خۆ شت داوده‌له‌ی
که‌وتمه‌ به‌ینی و به‌ عینی کێوو ئاوانی به‌هار
شیخ شه‌روو شیخ ئایشن ده‌گرن سنور و سه‌رحه‌دان
بۆته‌ پێگا پوژ و شه‌و و تا پاشی شیوانی به‌هار
په‌ر به‌ دل بپوانه‌ دۆله‌ نیه‌ و سه‌ری قه‌ندیل بلی
تاکو ئاجی برایم و سه‌کران^۱ پێز و هه‌یوانی به‌هار
باری دو د یری به‌ سه‌ر میترگان و ئه‌شکه‌وتی سی‌کۆ

ده روی گویزان شاخه پوخاو زنده پاروانی به هار
 تا شه مه کورتان و قه بره ستان یا قوچی قه لان
 گو مه شینه^۱ جوان ببینه ته رزی سیروانی به هار
 نیاز او او کانی په شن وای به شن بۆ ملکه وار
 گابه له ک موئی مه با ساغانه زیزوانی به هار
 مانگی جو زه ردان به ری میرگان له کام لاهه برپوی
 مه سستی بئ مهی خوشه وه ک په ی شه وگه پرو وژوانی به هار
 تاله گه زتوو^۲ چاکی زینوئی بیانه جیی پاز و نیاز
 جا بۆ قه بری حوسینی غازی پئگه پیتوانی به هار
 توه وارگهی کانی زهره جیی^۳ داخ وده ردحاشارگه یه ک
 پاگری پیوای به جهرگ نه و جوته میوانی به هار
 بۆ ده بوو وای بۆ بزه و بۆ پوحم و ویزدان بی نه کهی
 لاگری پئگه و مه پام و دابی پیشوانی به هار
 جیی مه وارشیخان و باده له قه پ قه پی و به رده په شان
 گو په دیمه و کاسه به ردینه له گوی سوانی به هار
 بابه سه ن کو تره له ده چیته تاتی د وئی بو پاره که و
 خو له دول پیواس و به ردستینه هه موانی به هار
 جوان بنوپی نه وه وارگهی میرگزان بۆ برک وژان
 یانه ناوی سپی و له ناغاسه ره شه پوزوانی به هار

۱- سه ری گۆمن ۲- چا کی تاله گه زه ی ۳- جیگای شه هید بۆئی شه هید مراد شیرینزه

که‌ول و ترشینان و د‌ۆپرە باسکه‌شین و بانە‌پی
 کانی ئاجی مەند و شە‌پگە، د‌ۆل بە‌هاروانی بە‌هار
 تی‌خزاوه می‌گەل و چون مە‌ل‌دراوه چادر و چیغ
 بی‌یه‌وه خە‌ریاپ و زە‌ویان چۆن دە‌لە‌ی کوانی بە‌هار
 تا نە‌لێن بو زۆر بە‌لێن بو گورگە‌میش با هەر بیا
 نە‌عرە‌تە‌ی هە‌وری دە‌پە‌ش بی و نە‌مە‌می جوانی بە‌هار
 خوش و بژۆینه گە‌ده و کویت‌تانه‌کانی کانی‌زە‌رد
 وە‌ک سە‌ری لە‌ندانی شیخان چە‌شنی شیروانی بە‌هار
 کارگی لە‌ندی بابە‌پۆو بیژینگ بە‌سەر‌پۆواسە‌کە‌ت
 خوشە‌وە‌ک لۆ‌ک و پە‌نیری مە‌نجە‌ل ئە‌خوانی بە‌هار
 جی هە‌واری کوێ‌رکی پە‌رژینان و زە‌نگی^۱ و هۆ‌لە‌مار
 وە‌ک هە‌وار و د‌چان و مانگا زێ‌ر و زۆ‌وانی بە‌هار
 گردبە‌ران و قاق‌ر و پۆ‌ییان و تا گۆ‌پ‌کی قە‌لات
 زینوی شینکان بیتە‌ سەر‌لێ‌ر چین‌چین‌و‌کوانی بە‌هار
 کانی شیخی چە‌ورە‌ بی مۆ‌لی بە‌رانان تە‌ختگاه
 وە‌ک دە‌روی پۆ‌ستە‌م بە‌مینی مۆ‌ر لە‌ کە‌یوانی بە‌هار
 خوشە‌ ماستاویک بە‌ ئاوی کانیه‌ سپی کە‌ی‌تورگە‌نی
 پەر‌لە‌ پیحانە‌ و شویت بی و شینه‌ قە‌زوانی بە‌هار
 د‌ۆلە‌پە‌ش مزگە‌وتە‌ پژدە‌ تا بلێ‌ند کانی مە‌لا

بچیه نه‌شکه‌وتی ده‌رونه‌زه بازو به‌روانی به‌هار
 مامه‌ش و لاجان به بونی شه‌خسی زاواکێو ده‌لێن
 خانه‌خوی زۆر چاک و پیرین جوان که پروانی به‌هار
 چاکی جینگه‌جینگه‌ی ده‌میکه‌وه‌ک په‌نايه‌بوته‌خوش
 گوێزی پیرسالی‌ش دوايین مانگ و یا دوانی به‌هار
 بییه سه‌ر نه‌سحابه‌ خوپی‌ش سنجه‌لی زو پیته‌ده‌لی
 چاکی کانی گلانه‌ وه‌ک گل‌خاسه‌ لی پوانی به‌هار
 نیوو کاتی میوه‌کانی دایه‌ شیخیت پی بلایم
 پایزان درېوک و گێوژ تالسه‌سیوانی به‌هار
 سه‌یدی زه‌نگی‌اوێ که‌خه‌لکی ده‌چنه‌ سه‌ربو‌ تاووله‌رز
 یا له به‌رکه‌مران مرادن بو‌مراد پوانی^۱ به‌هار
 دینه‌ نه‌و شه‌خسانه‌ داواکاری نه‌و لاد یکه‌ ده‌بن
 که‌ج بی بیری وکوپ مراد حاسل و په‌سو شوانی به‌هار
 خزمه‌تی نه‌سحابه‌ یوسف باری بیی لی بوته‌جی
 چاکی ترشی و کابوژه‌ جارجار له‌ بیرچوانی به‌هار
 خوله‌ زاواخانی د یاره‌ مه‌رقه‌دی پیاوچاکه‌کان
 چل شه‌هیدانی شه‌هید چاکی به‌ری توانی به‌هار
 جی نزاو سه‌یرانه‌ چوارشه‌مانه‌ چاکی شیخ په‌شی
 په‌ش به‌له‌ک بی نیوبیری و پێیوار و گاوانی به‌هار
 به‌ربنه‌ وه‌ک خو‌م ونه‌ کوا گو‌مه‌شینت د یته‌جی

^۱ - مراد ره‌وان، مراد ره‌سول، مراد حاسل، بیری و شوان

یانه هه‌ر وه‌عه‌ده وه‌عیده و چاوه‌پیی خوانی به‌هار
 هه‌ر له‌کانی‌خوای هه‌تا کویتستانه‌کانی سام‌په‌ند
 لێ‌ده‌ده‌ن شمشال به‌دایم زۆر به‌سوژ شوانی به‌هار
 تاتی کاران بچیه ده‌ستاپه و به‌ره و قوچی قه‌لان
 خوشه بارزین جی هه‌وار و پاوی پیاوانی به‌هار
 بو به‌گۆرانگی ده‌له‌یی بی‌خیره یانه چه‌ق چه‌قه
 سه‌قرو دول مه‌یدان و هه‌لگورد و ده‌راوانی به‌هار
 خه‌رگه‌داشان د و له‌زه‌نگ کویتستانه‌کانی کۆل به‌سه‌ر
 جا بله‌ئی تیغه ده‌ری و سی‌چۆم تو‌چوزوانی به‌هار
 خو‌گله‌زه‌ردان سپی‌پێژ سه‌ره‌به‌زێر و که‌نده‌شین
 کوانی بایزیه‌گ خه‌له‌ک ئان اچۆن په‌شیوانی به‌هار
 تاله‌جاران هیزه‌پو‌نسان کانیه‌که‌ی میر له‌نگه‌ری
 تا سه‌ری سۆلتان و بن‌په‌ش می‌رگه‌چه‌کوانی به‌هار
 بو په‌ریشان په‌نگ و بو‌نی زۆر به‌هاری دیشی بی
 تو‌ژی ماتم نا‌په‌ویتی د یاره نا‌توانی به‌هار
 اخه‌له‌کان - ۲ می‌رگه‌چکر

کینوی (زاوا کینوی)

شیریکی ناشتانه

کیزه‌جوانه‌کی قه‌دشم‌شاله‌که‌م بسک ناو‌ریشمه‌ی پوبه‌خاله‌که‌م
دل‌پفینه‌کی چاو‌که‌ژاله‌که‌م چرای پوناکی مال‌و‌حاله‌که‌م

هیزی مه‌لفرینی بو‌شاباله‌که‌م

بسکت ته‌نافه و به‌ژنت سیداره چا و‌یشت به قازی داندرا دیاره
به‌گو‌شه‌ی ه‌روا کردت نیشاره جه‌رگم به تیری مو‌ژه‌ت بو‌پاره

یان له ه‌یجرانت ده‌بی ناله‌که‌م

چرای ژیانمت لی‌کوژاندمه‌وه ناگری نه‌وینت لی‌گه‌شاندمه‌وه
برینه‌کانمت بو‌کولاندمه‌وه تورای وه‌روانه‌شت دواندمه‌وه

هاتی وتیکت‌دان ئیکجی ماله‌که‌م

نه‌ونا‌شقانه‌ی بو‌ت، ده‌ریه‌ده‌ریون وه‌کومه‌جنونی شیت و‌شیدات بون
داوه‌و نه‌وینه‌و، بو‌ت نالقه‌کردون ده‌زانم به‌لی چه‌ندت لی‌کوشتون

وه نه‌ستوم ده‌گرم سه‌د ئوباله‌که‌م

نه‌و کیزه‌کورد نه‌و بالابه‌رزه شه‌یدای نه‌وله‌نجه‌و نه‌ونا‌زوغه‌مزه
نه‌وه‌ی تو‌ده‌لیی به‌و تو‌و ته‌رزه نه‌وه‌ش بزانه له سه‌رنه‌و نه‌رزه

پوناکی د‌واروژ ژینه‌تاله‌که‌م

ئیت‌شاش خو‌مه‌یلی جارام ماوه بو‌پیت‌ازه‌که‌ت سه‌رم داناوه
بو‌ه‌رد و‌کمانه نه‌و داوو‌پاوه په‌ریشان که‌وتوم کارم کراوه

دارمال له‌عیشقت دل‌عه‌بداله‌که‌م

ههم ناشقانه و ههم عارفانه

په‌نگی زه‌رد و ئاهی سه‌رد و هیمی پرتینت ده‌وی
 د‌یده پر ئاو په‌نگی گوپا‌وجه‌رگی پر‌خوینت ده‌وی
 به‌ره‌می من و له‌ ماوه‌ی عومری بی‌حاسل و ده‌کو
 باغی بی‌به‌ر مائی بی‌هه‌ر ده‌رک و په‌ریژینت ده‌وی
 من که پوتم، ویلی پوتم تو به‌ عیشقه پاکه‌که‌ت
 بیی له‌ فه‌ریام پوله‌ بریام ژبانی شیرینت ده‌وی
 بو‌ت په‌روشم بیرو هوشم چوله‌ پیناوی و ده‌لیی
 خوشه‌ویل‌بون ته‌رزی مه‌جنون کی‌وه‌ه‌ردینت ده‌وی
 غه‌رقی دل‌ خوین و له‌ پوم دین و به‌ زوری پیم‌ده‌لین
 باش بزانه‌و پیی نه‌وانه‌ی سینا بی‌ بو‌ شینت ده‌وی
 دوره‌ پینکا‌ودیاره‌ جیگا چو‌ل و هو‌له‌ و پرله‌ خوف
 شو‌تینی خاسان زور به‌ هاسان بگره‌که‌ردینت ده‌وی
 من که پیرم کوانی پیرم به‌وه‌مو ده‌رد و خه‌مه
 که‌وتمه‌ نیو بیر بومه‌ په‌خسیرکو‌ت و زنجیرت ده‌وی
 خو‌م په‌ریشان دورله‌ خویشان به‌ودله‌ی پر‌ماته‌مم
 به‌ش‌برام و وا‌ دوپاوم چاو به‌ نه‌سرینت ده‌وی
 ۱- نیشاره‌به‌ بو‌مه‌وزو‌غی شیخ محی‌دینی عه‌په‌بی؟

سولتان مه حمودی غه زنه وی وجوتیر

سولتان مه حمود پۆژیکی، ده گه ل گه وره گه وره کان ده چۆ پراوی وه ختیکی وه ده رکه وتن وله ده ری شاری وله قه راغ پنگایه، پیاویکی پیرو به سالچۆ. جوتی ده کرد، سولتان لای داکن نه م مامه پیره ی ؟

وه زیرو ناییش هه موله ده وره یان کو بونه وه، سولتان ده گه ل مامی پیر ناوای ده ست به قسان کرد ؟

مامی پیر بو زوجوت نه کردوه ؟ مامی پیر ؟ زوم جوت کردوه خودا نه ی داوه .

سولتان: نه دی مامی پیر ده گه ل دوان چونی، مامی پیر: دوم لی بون به سی ،

سولتان: باشه مامی پیر. دورت چۆن ، مامی پیر: لیم نیزیک بونه ته وه ،

سولتان: زۆر چاکه نه دی مامی پیر ؟ خزمه کانت چۆن ؟ مامی پیر: خزمه کانیشم شال وال بونه

ونه گه رسولتان له نه و پرستیارو لمانه خه لاس بو ده لی ! جامامی پیر یاپیت بلیم، نه گه ر ؟

مامی پیریش ده لی جا قوریان، به خوای مه گه ر !

سولتان پراوی به تال کرد و گه پراوه بو مالی و، پوی ده وه زیر و نایبان کرد، پیتی

گوتن ؟ وت ویزی من ده گه ل مامی پیر چ بوه ؟ چم لی پرسى ؟ نه و چی ولام داومه وه ؟

زۆریان حه ولد دا هه مویان بوته چۆوه سه ریک. سولتانیش هه ره شه ی لی کردن، گوتی

نه گه ر نه یزانن واواو لی ده که م ؟

ناچار بون چه ندکه سیان چون بولای مامی پیرو، به ته واوی پارزیان کرد، نه ویش ناوای

حالی کردن .

پرسیار: بو زو ژنت نه هیناوه ؟ خوا کوپی دابایه ی کاری بو کردبای نه تو حه سابایه وه

له گۆل کویره وه ریتی کردبایه وه ؟

ولام : زوم ژن هیناوه خوا کوپی نه داومه تی .

سولتان: نه دی لاقت چۆن ؟ مامی پیر : بی هیز بونه به گوجانی نه بی ناتوانم بیوم .

نه دی چاوه کانت چۆن ؟ مامی پیر: له نبزیکه وه نه بی هبچ نابینم، سولتان:

ئه دی ددانه کانت؟ مامی پیر: ددانه کانیشم دهنکده نک نه بی نه ماون، نه وانیش کرمول بونه.
 نه گهر پیاوه کانی من بێن ولیت بپرسن پییان بله ی لیت نارپه حهت دهیم ها،
 مامی پیر: جا به خوای مه گه به که یفی خوم پازیم کهن.

دوايه پاشا، گله یی. له مامی پیر کرد: نه مگوت نه گهر پییان بلیی لیت نارپه حهت دهیم.
 مامی پیر ده لئ نه دی قوربان عه رزم نه کردی مه گه به که یفی خوم پازیم کهن،
 نه وانیش ته وای پازیان کردوم، جانه و جار پتیم گوتون،
 سولتان مه حمود غه زنه وی بریک پیکه نی و پیتی خوش بو ئه و به زم و په زمه.

سولتان مه حمودی غه زنه وی ده گهل جوتیری ((شيعره که ی))

شا سولتان مه حمود پوزیک ده چو وراو	له گهل کومه لیک له زانا و پیکراو
له قه راغ ریگا جوتیریکی پیر	زه وی ده کیلا، چو لای پیری زیر
له گهل نه و مامه ی دهستی کرد به قسان	ده وره یان دابون وه کو به رپرسان
بو زوت نه کیلا زه ویه کهت به لکو	وه کو نه و خه لکه ی بت با به رو بو
خو زوم کیلاوه هه رخوا نه یداو	د واکه وتوم چ بکه م کولم کو تراوه
داخوا د وت چونن وه جارن ماون	هه روا به گرو هیز یاخو چه ماون
د وم لیبون به سی وخته بینه چوار	خللورده به وه ده پۆم به ره و خوار
له گهل دور چونی؟ پیم بلای خاله	نیزیک بونه وه خو له میژساله
خزمه کانت چوژن جیگایان چونه؟	شال وال جیگاش که لاوه کوته
نارپه حهت دهیم مامی پیر نه گهر	پاشام خاترجه م، به خوای جامه گهر
نه سپی باداو و پاوی کرد به تال	هه مویه کومه ل هاتنه وه بو مال
بانگی کرد کتیه زور ناگاداره	زیره که و زانا، راست و وشیاره
هفته یه که ته وای موته تو ده ده م	ئه م وت ویزم به به بی زیاد و کم
لیتان ده پرسم نه گهر نه یزانن	به رپرستی دواپوژ نیوه خوتانن

به‌کۆمه‌ل، ته‌نیا، به‌گروگرده‌وه
 هه‌تمه‌ن هه‌رده‌بو بیکه‌ن چاره‌سه‌ر
 ناعیلاج بون چون بو‌لای مامی پیر
 له‌گه‌ل سولتانی، چاومان له‌تۆیه
 کواخۆبو هیچکس وا هه‌لناکه‌وی
 دته‌یه‌نی ته‌واو به‌دل لیت هه‌لال
 نه‌وترس و له‌رزهی له‌دل په‌پاندن
 ئاوا به‌ووردی بو‌ی شکی‌کردنه‌وه
 له‌و ماندوبونه‌ت تو‌پزگار بکا
 بویه‌ ده‌مبینه‌ی که‌وتومه‌ دواوه
 به‌گوچان ده‌پوم، قاچم چه‌ماوه
 خو‌هیچ نابینم تانه‌یه‌ینه‌ پێش
 جوانیان با بزانه‌ ئاکام وکارت
 که‌م ماون نه‌ویش به‌ی که‌لک بونه
 جا به‌که‌یفی خو‌م پازیم‌که‌ن مه‌گه‌ر
 ولایمان نویسی و له‌پیشیان دانا
 به‌وردیش پرسی نه‌و باس و خواسه
 ئاوا به‌وردی گلی‌یه‌که‌ی لی‌کرد
 نه‌مگوت جا ته‌واو پازیم‌که‌ن مه‌گه‌ر
 زۆر به‌کا وه‌خو‌ش حالیم‌کردونه
 زۆر جار دیترا‌بوو نه‌و جو‌ره‌ نه‌زمه

چه‌ندی هه‌ولیان‌دا بیران کرده‌وه
 هه‌مویان وێگرا بو‌نه‌چۆوه‌ سه‌ر
 هه‌لیان‌بژاردن سی‌چوار که‌سی ژیر
 هاتوین پین‌بلیی نه‌و گو‌فت وگو‌یه
 هه‌ر ئاوا هاسان مه‌سه‌له‌و ده‌وی
 چه‌ندی لیت بو‌ین زێ‌پو پولۆ‌مال
 پاروی چاک داگرت تیشی‌گه‌یاندن
 هه‌موی له‌ده‌ری خو‌ی کو‌کردنه‌وه
 بو‌ژنت نه‌هینا کو‌پت کار بکا
 زوم ژن هیناوه‌ خوا کو‌پی نه‌داوه
 لاقه‌که‌ت چون؟ کوا هیزیان ماوه؟
 چاره‌که‌ت چۆن؟ ئه‌ری مام ده‌رویش
 ده‌ی تو‌خوا چونن‌دان و زارت
 ددانیش هه‌مو که‌لوپه‌ل بونه
 نا‌په‌حه‌ت ده‌بم حالیان‌که‌ی نه‌گه‌ر
 چونه‌خزمه‌ت شای چه‌ند که‌سی زانا
 هه‌ر که‌تی‌فکری زانی‌چ‌باسه
 پو‌ژێکی پاشا نه‌و مام‌ی بانگ‌کرد
 نه‌مگوت تیک‌ده‌چم، حالیان‌که‌ی نه‌گه‌ر
 چه‌ندی پێم‌خو‌ش‌بو‌لیم نه‌ستاندونه
 پێی‌ناخو‌ش نه‌بو‌سولتان نه‌و به‌زمه

مهوله وهی تاوه گۆزی

واده گپنه وه شاعیری گه وهی کورد له لایه ن حاکمی وه خته وه، گپراوه ماوه یه ک به ته نی له به ندی خانه ی دا ماوه ته وه، له ته نیایی زۆر عیج زبوه چونکه پیاو به ته نی ده. دیوێکی دابی زیندانیش نه بی عاجز هه رده بی،

پۆژێکی له نا کاو کورده یه کی ده گرن و ده حه پسیی ده که ن، ده ی به نه لای مه وله وهی، ماموستا نه گه ر کا برای ده به نه لای وی و ده شزانی کورده تانه ندازه یه ک پیی خوشحال ده بی چونکه ئاوده نگه بۆ په یدا ده بی: شیعران که ده خوینی ته وه کا برا ئه وه خوئی بۆ پاده ژینیی، ماموستا نه گه رچاوی به کا برای که وت ئه وه به شیعر خویندنه وه که یی خوئی بۆ پاده ژینیی خوشحال تریبوه له باله خویدا گوتی جگه له وهی په فیتی به ندی خانه مه وادیاره لیتم حالیه چه له وهی خوشتره یه با حه پسیش بم چانیه په فیتیکی ئاوا زانام هه یه،

مام وه ستا پۆژێکی گوتی بابریکی بدو ینم بزانم چی لی هه لئا که م ؟

به نه وجوره ی خواره وه دواندی؟

ئه ری لالوته تو چون له و شیعرانه ی من حالی؟! کا برا: شیعر؟ شیعر ی چی؟!

ماموستا نه م شیعرانه ی نه یا خوینمه وه !

ماموستا مه وله وهی پیشیکی درێژ جوانی هه بوه،

کا برا: من شیعر و میعر نازانم.

ماموستا: ئه ی چۆنه وه ختی من شیعر نه خوینمه وه، تو خوت ئه لاری نیوه و زۆریش

نا په حه تی. کا برا که میکی بیر لی کرده وه وله نه کاو.

ئه ها! ئه وه! به خوا ی راست ئیژی؟ ئه وه ئه زانی چیه برا، مام وه ستائیژی فره مو،

ئه وه نه گه ر و په وه یی ئه که بیت و پرشت ئه جولیته وه، هه ره کو سام په که ی مالی خالوم

ئه چی و، ئه وم دیته وه بیرو، بۆ مالی خالوم زۆریه په روشم؟ فره میسکی هاتنه خوار ی!

ماموستا ده لی کو په خو ته وه به نیریم لی حالیه.

مهوله وهی تاومگۆزی (شیعره کهی)

له تاوه گۆزی بناغهی دانا
 گرتیان و بردیان بو به ندیخانه
 برینی جهرگی زۆر ده کولایه وه
 مایه وه بی قسه هه را له وه بده
 خویندنه وهی شیعره پڕله ماتمی
 خستیانه پالی کوردی شاره زور
 جیسی خهفه تباریه وده ردوپه رۆشه
 هاتنی ئه و پیاوهی بو بوبه شایی
 ماموستا شیعره که خویندبانه وه
 ئی پیشوی بایان، تازهی داناوه
 راده ژا وهیند خوئی، بی تاقهت ده کرد
 زۆرجار فرمیستی، له چاو ده باری
 ده ست به سه ره نین، زیندانین به لئ
 نه که له نیو نه زان، له خوشی دا بون
 زانای به پاسستی، ئه و سوتانه مه
 وه که ئه و هاوپیته م، تی بگا و بزانی
 بزانه شتیکی، لی هه لده کرپنم
 شیرین بو به دل، هه ر لئی برۆانی
 پیت چۆنن، داده ی لی یان برۆانه
 نه ی من هه ر ئه یلیم، نه خیر نازانم

ماموستای شاعیر، مه وله ی زانا
 له لایه ن حاکم؟ پاشای زه مانه
 ده می که له به ندی ته نیا مایه وه
 وا به توهمه تی پڕ و پاگه نده
 د و ست و په فیک و یارو هاوده می
 له و پۆزه ی بله ی چه ندله خوشی دور
 به ندی خۆبو که س نا کرێ بله ی خۆشه
 چون زۆری چیشته بو ده ردی ته نیایی
 ما وه یه که ئه و دوه، وێگرا مانه وه
 هه ر ئی خوئی بایا، هه رچی خویندباوه
 ئه و فه قیره ش وا، ده سستی پی ده کرد
 له به ره ره خوشی و، زۆر خهفه تباری
 له به ره خویه وه، مه وله ی ده لئ
 هاوپی زانایان له به ندی دا بون
 جیا له وه ی هاوپی، به ندیخانه مه
 هه سستی ده رونم کوا کی ده توانی
 ئه و جار به خوئی گوته با بریکی بدوینم
 پێشی ماموستای له پاکی و جوانی
 لئی پرسسی لالو تو ئه و شیعرانه
 شیعره ی چی؟! خو من شیعر نازانم

بی‌تاقهت ده‌سست ده چوڭ وهرد ینی
من نازانم چیه یا توش چی نیژی
سامره‌که‌ی مالی خالوم بیردینی
خوئه‌منی له‌جیتی نیژی داناوه
جیای غم و مهینه‌ت، کواچی بوه‌نسیب

به‌م شیعره، نه‌ی تو خوت نه‌لارینی
پاشی که‌می بیر، نه‌ها! راست نیژی
ویره‌ویر نه‌که‌یت ریش نه‌جولتینی
ماموستاش ده‌لی نه‌م گتله‌پیاوه
نه‌ وگه‌وره‌پیاوه، زانا، هم نه‌دیب

گوشت به ده‌وول و زوپنا

کفته و شورباوی ده‌با بو لیتین
گوشت له‌سهرده‌سست ولوتی بانگ کردن
تا ده‌رکی مالی نه‌و یارمه‌تیم ده‌ن
من ده‌پوم نیو‌هش به‌دوامدا وهرن
ده‌هول و زوپنا و بیکار و من‌دال
نه‌و به‌زم و په‌زم و ته‌قه‌ی پی‌زانی
باسی شورباوه و گوشتیه خولاسه!
قه‌رزدار ده‌بم، پول له‌خوم ده‌بیرم
پشکیکم خواردبی یا نیسکی کفته
بی‌هشم نه‌که‌ی نه‌له‌و گوشتاوه
به‌دل به، باش به‌کابه‌په‌ش نابی
چیدی پی‌تنه‌لین حوسین مه‌نده‌مور
له‌شانی راستت سه‌لامت داوه
به‌بی‌باس ده‌گه‌ل، خوتی بی‌نه‌وه

سیکی گوشت کپی نه‌و پوژده‌ی حوسین
لوتی که‌دیتن واپاده‌بردن
ده‌هول و زوپنام ده‌پیشدا لیده‌ن
نه‌وه‌ش دوقوشه‌ها لیم وهرگرن
وه‌پیشیان که‌ووت وپوی به‌ره‌و مال
گه‌ینه‌وه ده‌رکی پی‌ری خیزانی
هاته‌ده‌روگوتی حوسین چ‌باسه؟!
نه‌له‌وچه‌ندجاره‌ی من گوشتی ده‌کرم
جارتکی نه‌بو‌ه له‌وه‌مو گوشته
ده‌هول و زوپنام بو‌یه هیتاوه
په‌ریش پیی ده‌لی تو بی به‌ش نابی
ئاخر پی‌م‌خوشه‌سه‌خی بی و مه‌نشور
جا نویژی شیوان له‌و‌پو‌و به‌د واوه
له‌کی و چ‌کاره‌ی لی مه‌خوینه‌وه

سه‌رت دانوئینه و نوپژت دابه‌سته
 هه‌کو چه‌ند خوشه‌گفته‌و؟ وا مفته
 یه‌ک هات لیتی تیگدان کردی به‌گیچهل
 نوپژکرا و حوسین سه‌لامون عه‌لیک
 په‌ریش حالی بو‌کاری لی تیگچو
 ده‌لی خو حوسین پیوازمان نییه
 ده‌بریکان بیته تا نان ده‌بی ساز
 نه‌یزانی په‌ری وای به‌سه‌ردینی
 به‌ره‌وپوی کابرای له‌پیش خوئی دانان
 هه‌ر لوسی کرد و ده‌یتاشی جارجار
 پیک و له‌باری ده‌کسی وادیاره
 به‌لام به‌وشه‌وهی فپی‌ده‌بو دور
 نه‌وه تاییه‌تیه هه‌ر بو‌میوانی
 عاده‌ته‌و سینگى ده‌بی بکه‌ینه قون
 سینگى بو‌پاشى میوان ده‌تاشى
 به‌خوئی گوت حاشاهه‌م له‌خیر و بیژ
 :چ میوانیک‌بو هیئات مل به‌کوین
 دیزه‌ی شورباوی خورپاند و هه‌لات
 حوسینیش که‌وته د وای کابرای به‌غار
 هه‌لمه‌یه، مه‌پۆ تکای لی‌ده‌کرد
 کابراش ترسابو له‌و سینگى هیئنده

کابراشی فیژ کرد بچوۆ لای راسته
 به‌لی خوئی ساز کرد تا بخوا گفته
 گفته و فاتیحای لی بیون تیکه‌ل
 په‌حه‌مه‌تو لی‌بی پال ویکده‌ن که‌میک
 کابرای لای راسته‌ی هیئاوه‌ نوژد
 :فیلتیک ساز نه‌که‌م چ فایده‌ی نییه
 تامی لی نایه‌گۆشتی بی پیواز
 حوسین چو‌ده‌ری پیوازن بیینی
 هه‌ر پوئی ته‌پشو و مشاری هیئان
 هیئای داری‌کی نوژد لیک و له‌بار
 کابرا وه‌جواب هات: د یاره‌نه‌و داره
 په‌نگ بی کاریکت پی‌بی نوژد زه‌رود
 په‌ریش پی‌ده‌لی د یاره‌نایزانی
 میوان پاش نان و کیشانی قه‌لون
 میوان تی‌که‌یشت، زانی به‌باشی
 هه‌ستا دابه‌ری هه‌لات سه‌روه ژیر
 هه‌ر میوان پوئی گه‌یه‌وه حوسین
 ده‌ستی کرد به‌گره‌وه‌ه‌للاوشاته‌شات
 :دا سی چوار نانم ویده‌ن به‌نه‌ژمار
 هه‌ر به‌هه‌لاتن بانگی لی‌ده‌کرد
 پاوه‌سته‌تی نیم با من نه‌وه‌نده

بوئی هی هیناوه تا بیخاته دا و
وای زانی سینگه و دی تا تیی پاکات
ئه و سینگه لوسه ی ده بابت پاکه
نه کا به دوامدا هه ربی و سینگم کات
نه گوشت نه گوشتاوه یچی نه دایه

میوان پیی وابو ئه و سینگی تاشراو
نان سپی ده چوبه د وای داده هات
ده یگوت نا ئه وه بو ئیوه چاکه
حوسین گه پراوه، کابراش هه ره لات
په ری به ئه و به زم و ته قه و هه رایه

نه نه وشیره وانی عادل و به خته کی وه زیر

ئه و نه قلله م بیستوه ئاوا گوتراوه
ئیسلام دایده گرت دونیا به پاکی
توانا وهیند سه خی واهاتبوه به رچاو
باشی ده زانین هه رچیکی زمانه
ده گه پان ویکرا پوژیک له نیوشار
گوفتوگوئیان بودیاربو قه ل و کوند
بو کوره که م هیوای دواپوژم هه یه
تو چیم ده ده یئی تا به کارم بیت
که لاه کوئیک چون خواستی تو یه
یان چه ده وژیکه، هاتوته بیرت
سه د که لاه کوئن، هه یه، به پولی
له عقل و بیر و هوشت ته وانا
وا دین و ده چن له سه ره و دونده
شا تیک چووده تگوت تیری لی دراه

خو زور له میژه و زور باس کراوه
له و وه خته ی دابو تیشکی پوناکی
ئه نه وشیره وان، عه دالته به ناو
وه زیریکی بو پولی زه مانه
له گه ل به خته کی زیره ک و وشیار
ویکرا دنیشتبون ئه واکورج وتوند
پیی ده گوت به کوند کچیکم ده یه
باشه من ئه وه کچه که م دا بیت
زیاتر ده تده می له و بهر و بو یه
به قه ل ده لی کوند، ده وری باپیرت
ئه نه وشیره وان ئاوا وه جوللی
لیی پرسسی ئه ری وه زیری زانا
ئه وه ده لئین چی ئه و قه ل و کونده
چوئی گوئی لی ببو. هه روای گئی پراوه

واد ياره نه منيش ناعه دالته تم	نؤد شهرمه زارم له پوى ميلله تم
مه رجه و له وپوږا هه تاكو مابم	بوو ميله تهى خوّم وه كو باب و اېم
زنجيريك وه كو پوكنى عهدالته	داينا پى پ اېگا به دهردى ميلته
هه ركه س دادى باله راندهاى زنجير	زو بوئى چا ده كرده رېوخوئى نه مير
نه وهى زنجيرى گه ييشته ده ستهى	بويان پيك ديتنا كار و مه به ستهى
ده ستهى به زنجيركئ نه گه ييشته بابه	تاوانبار، ده كرا نه له وه زگابه
زه مان تپه رپو ئاوا چهنه سالتك	نه زانرا، چوّن بو له لايهن كالتك
فيتليكيان ساز كرد واخستiane كار	تا له لاي زنجير، برپوا ئيعتبيار
زنجيريش به ودفوتلئى واخوت	كه س نه يد يته وه، له پووپوكه وت

يه كيك له نمونه كانى

زنجيرى عهدالته و كه رى بريندار

كابر ايه كه ريكي هه بو نه گه ر كه ره كه پير بوو پشتيشى هه مو بريندار بو چونكه هه تا به كارها ت و بارى برد كارى پى كردو نه يه يشت به ستهى ته وه، و. وه ختيك ئاواى لى هات به ره هه لايان كردو. نه يان هشت بيت وه، له كوچه و كو لا نان ده گه پا، له نيوزبل و زالى ور كه نانك شتيكى وه ده ست كه وى ياچى؟ قه زاوا هات نه و كه ره پوژيكي توشى جيگاي زنجيرى عهدالته ده بى خولاسه هه ر سهرى هه لدېنى خوئ بخوريئى مېشان له خوئى بره وېنى. چه بكا وه زنجيره كهى ده كه وئ و زنجير ده بزوى و پا ده ژئ پياوى پاشايى نه گه ر هاتن وته ماشايان كرد وديتيان نه وه كه ريكي پيرى پشت برينداره.

هاتنه وه نه وه يان پاگه ياند كه نه وه كه ريكي پيرى پشت برينداره.

نه نه وشيره وان ده ستورى دا؟ ساحيبى نه و كه ره م ده بى بو ببينه وه دياره نه وه

هاتوته شكايه تى؟

داروغه چو و نيوشارى به گوپره گوپرو، هه لالا هه لالا، ساحيبى كه رى پشت پزيوى ديه و

هینایه خرمت شا. نه وشیره وانى نه وشیره وان لئی پرسى: نه و كه ره ئى توپه؟
كابر اولامى داوه: به لئی قوربان .

پاشا: بو به ره لالت كرده؟! كابر: چى لى بكم. بو كارى نابى، پىربوه.

نه وشیره وان ده لئی، ناخر نه وه تا پشتیشى مه موده گه ل باره بارى برينداره وهیچ
گیانیشى نه ماوه. كابر: عه رزى ده كا به لئی قوربان وایه.

نه و جار شاده ستورى پى ده دات: ده بى پشتى نه و كه ره ی زۆر به جوانى چاك كه یه وه
به جورىك نابى هیچ برینىكى له پشتى بمىنى وپیشى بخوینى؟

كابر: مه جبربو كه رى وه پیشه خویدا هینایه وه مالى،

مال و منداله كه ی لى یان پرسى نه و كه ره ت بو هینا وه ته وه؟ نه دى نه وشیره وان

نه تو ی بوچه بو؟! نه تو نه وشیره وان،

كابر ازور به نا په حه تى ولامى دانه وه گوتى چاره ره شى پوى تى كردوم نه و كه ره سه كه ت

لى دراوه توشى زنجیری عه داله ت بو وه نه منیان بویه بانك كرده و پاشا حوكمى لى كردوم

نه و كه ره ی و اچاك كه مه وه نابى برینى له چه جیگایان بمىنى سه ربارى مه موشتى كیش ده بى

بیم به مام وه ستا وپیشى بخوینم یا ئیلا هى نه منى چاره ره ش چه بكم؟

ئاواى پىرلى ده كه نه وه؟

هه یان بو كه رىك بو هه رمالى و كار

بیخه سه ره پشتى یا لالا باراشى

هه رنه یان ده هیشته رابوه ستى قه ت

پشت و شان و مى پاك دافه تا بو

بوچاك كرده وه ی پى بو ده رنه برد

بى حه سانه وه هه ر باره بارى

پیشى خو ش نه بو نه گه رچى واى كرد

كابر ایسه كى زۆر بیچاره وه هه ژار

كارى مه زرا به یانه بو ناشى

بیگارى ئاغا و بو جیران حاجه ت

هیندیان بو كارى زۆر بو هینا بو

هه رچه ند حه ول د ا و یاسه عى بو كرد

گه بیبونه وه یه ك پىرى و بریندارى

چاره ی بو نه كرا چو به ره لای كرد

کابرا هر چیکی باش کاری بۆبکا
ههتا باری برد و ههتا کاری کرد
شاء، ناوای پی دهلی

تا کاری پی کرا هر خزمهت کرد
نیستا که پیربوه و پشتی برینداره
هرچی پیست ده لیم به دلی بسپیتره
که ری به ره وه و بکه وه شوینی
نه و که ره تا کو کاری پیکراوه
سه پنج و چالوک خو بۆسه رشتلان
پیت کیشاونه وه ها توچوی بیستان
د و ایه ش نارد و ته نو پ و ژ بۆگتیره
هرچی پی و یست بووه نه نجامت داوه
به ره لالی بکه ی نا و ا به و جوره

خزمه تی لازمی زیاتریشی بۆ بکا
له میزان به ده ر خزمه تی پی کرد
زیاد له ئالیکیش هر به خیتوت کرد
به ره لالت کردوه، کوا نه وه کاره ؟
له بریاری من هیج خۆمه بویره
چاکی بکه ی وه و پیشی بخوینی
که لکی به باشی لی و هر گراوه
گوینی و درودال زریشک و شیلان
تووی مه زرایه و ناردنی بۆ کوستان
بۆ خاله سما یلی فرموته خیره
پیر بووه و بریندار کا ریشی کراوه
نازانی چه ندیش له ویزدان دوره

نه و پیاوه فه قیره کچیکی زۆر زانای هه بوه و به بابی ده لی بپۆ سابون و لفکه و کتیبیک
و دو په شم جو بۆ بکپه و بۆم بیته وه جا هه مو کاره کانت بۆ جی به جی ده که م.

بابه که ی زۆر به نا هومیدی چو چی کچه که ی و یستبوی بۆی هیتا.

نه و کچه هه مو پۆئی دهستی لی هه لده کردو پشتی نه وگویی درێژه فه قیره ی به ناوی گهرم و
سابونی ده شوت و جوان نیشکی ده کرده وه و ده رمانی ده کردو، له . له وه پیش ناگای لی
بوو. تیبری ده کرده تا برینه کانی چاک بونه وه . نه و جارجوی بۆله سه رکتیپی پۆده کرد،
جو یه که ی ده خوارد دوا یه بۆی و ه بن په پیکی کتیبه که ی دا هه ردمی تی هه لدا هه تا په ره که ی
له سه رجویه که ی وه لا برد و خواردی. نه و جار کردیه دو په پ، سی په پ، و... هه ربوی ده بن په پی
کتیبه که ی ده دا، که ره که ش هر لوتی تی هه لده دا و فیتری جو ی ببو هه تا وای لی هات

هه رکتیبیکی بۆت دانا با، به لمبۆزئ هه موی هه لده داوه وله جۆی ده گه را، جانده و جار کهچه که
که ری وه پپش بایی داوپی گوت جافه رموبیبه وه خزمهت شا نه وه وشیره وانی؟
کابرا که ری هیناره بولای زنجیری عه دالهت، پیاری شای هات و بریدانه خزمهت شای نه یان
ناسیه وه. هه تا کابرا بوخۆی نه یگوت

پپی پاگه یشتبون هینه به جوانی شوینیک نه مابون، له برینه کانی
جوریک گۆرپا، نه ده ناسراوه پییان سهیریو، چۆن واگۆراوه
جا نه و جار که ره که یان ته ماشا کرد چاک ببۆوه و شا لئی پرسى.
: نه دی پیته خوینده؟!

کابرا گوتی به لئ. نه مری کرد کتیبیکی بوینسن، کتیبیان هینا و له پیشیان دانا به
لمبۆزئ هه موی ناوه ژو کرده وه. نه وه وشیره وان گوتی نه دی بو چ نالی؟!
کابراش ترسی شکابو گوتی قوریان خویندنی که ری هه ره نه وه نده ده بی؟
شا. خه لاتیکی باشیشی دا به کابرای فه قیرو که ره که شی ویداوه.

که ریگ بو نه و ده م بریندار و پیر حوکی لی کرد بوین به توندی نه میر
چاک بکریته وه و خویندنیش فیتری له خواردن و خه ویش هه رده بی تیری
وه کی ده ی بینن چاک چاپۆته وه له خویندنیش ناواله خۆبۆته وه

دو داستانیش بۆی ئیعتیارکردنی زنجیری عه دالهت
به ییتی ۱ - دزیکی بی شه رمانه :

له زه مانى نه وه وشیره وانی دا، دوکاری خه راپ نیک دزی و نه وی دیکه زۆر قه بیع بوه.
جا ده لئین له بهر نه و دوفیالنه زنجیری عه دالهت هه لکشاره ته وه و کهس نه ی دیوه ته وه و
تازه ش کهس نایی نی ته وه؟

یه ک: کابرایه ک دزی له جیرانه که ی ده کا. دزیه که ش نه وه بوه کابرای لیره ی هه بونه
جیرانه که ی ویش چوو وه لیره کانی لی دزیون. بو شارده نه وه و بو فریودانی و که له ک بازی،

چونکه ده یزانی شك هه ره له وی ده کړی نه وعه سایه ی که به دهستی وه بوه هه موی هلۆل
 ده کابه قه رای لیره کان و لیره کانی هه مو ده نپو عه سای کردن و به په پو پالی و ...
 وای لی کردن ده نگیان نه یه و بی هست بن. زپری زه مانی پیشوزیاتر لیره بونه که
 نیستایه که ود وونیو و پینچ لیره هه یه کابرای دزی لی کراو، شکایه تی له کابرای جیرانی کرد.
 دزیک خوئی سازکردناوای بیر لی کرد
 وابه بی شهرمیش هات به پیوه ی برد
 نیو وه کازه که ی وا هه لۆل کردبو
 بو لیره دزینتی ناماده ی کردبو
 لیره ی تی ناخنین تابردی بی هست
 دزی لی کراویش شکایه تی کرد
 ده ستوری بو نارد هه رنه وکات نه میر
 چونه لای زنجیر تا کار مه علوم بی
 گهینه زنجیر و توئه و خودایه
 عه سای دا کابرای ده گوتی یا په بی
 زنجیر تو هیوای بو هات و نه هات
 کابرای دن دهستی هه لیتنا و دهستی گه ییشه زنجیری و هه مو ته ماشایان کرد
 نه وه دهستی گه پیوه ته زنجیری و و بی تاوانه .

عه سای له کابرای وه رگرتوه و بریکیش خوی له دزی لی کراوی تو په کردو. گوتی نه تو به
 خو پایی نابروی عالمی ده به ی دزی خوشت ناناسی یاداخوا هه ربو خوشت شار دوتنه وه
 یاجت لی کردن.

چوه مالی نه و ماله چه لاله ی به بی دهنگی خواردوه رگیفه ی سمیلانی ده هات
 و کابرای دزی لی کراویش دم له پوش زپره که ی خوراو که سیش ولامی نه داوه .

نه زپر و نه پول چی بو پانه گرا
 خوله لای حاکمیش کاری بو نه کرا
 لای مال په رستان زپر له گه ل گیانه
 به لام دز ده لیلی هه ر لیتی نه با نه

ئاره‌ق نه‌پژژی له سه‌ر زێڤ و مال	لێسی نه‌کوڵیه‌وه‌ سه‌پامی و سه‌لال
بو‌ت پێک بێ ئاوا خو‌شه‌ به‌پێ چون	پو‌ژی حیسابی کو‌اپ‌ڤگای ده‌رچون
خو‌زگه‌ له‌وکه‌سه‌ له‌و پێیه‌ ژیاوه	دلی هیچ که‌سی لی‌نه‌ئیشاوه
خو‌زگه‌ له‌وکه‌سه‌ی وای پا‌بردوه	خو‌ی مشک‌لۆزمه‌ی که‌س نه‌کردوه

به‌یتی دو؟ فیلی ژنیکی فیلاوی

ده‌لێن کابرایه‌ک ژنیکی مه‌به‌وه‌ له‌ ژنه‌که‌ی زه‌نین به‌وه‌ به‌لێ که‌یفی به‌ کابرایه‌کی دیکه‌ دی به‌قه‌ولی گوتوانیش، وا به‌وه‌:

پو‌ژێکی می‌رده‌که‌ی پێی ده‌لێ به‌پاستی ئه‌من له‌ تو‌ زه‌نینم و مه‌رچه‌ند جو‌ریکی دیکه‌ نه‌گه‌ر خو‌ت نیشان ده‌ده‌ی به‌لام ئه‌من به‌قات پێ‌ناکه‌م. ژنه‌ش مه‌رچه‌نده‌ سویندی به‌درو‌ی بو‌ده‌خوا، کابرا به‌قای پێ‌ناکا. وه‌کی شیعره‌ فارسیه‌که‌ی که‌ ده‌لێ؟

ان چیز که عیان است چه حاجت به بیان است

خولاسه‌ به‌ هیچ جو‌ریک کابرا، به‌قا به‌ ژنه‌که‌ی ناکا، چونکه‌ حه‌تمه‌ن شتیکی پێ‌وه‌ دیوه‌ده‌نا پیاو ماله‌خو‌ی له‌خو‌ڤا وێران ناکا. ژنه‌:

زۆرم پێ‌سه‌یره‌ تو‌وا زه‌نینی خوشه‌ویستی خو‌ت له‌من نه‌بینی

خو‌له‌توبه‌ده‌ر نه‌ به‌و خودایه‌ نیرم پێ‌ نیرنه‌، له‌ سه‌ردو‌نپایه‌

به‌ سه‌ری بابم و چوار براکام من هیچ پێ‌او‌پێکی، به‌ پیاو نازانم

زنجیری عه‌دا‌له‌ت نیوبانگی واده‌رخستبو‌ هه‌رکارێک و ئیشکالیکی خه‌لکه‌که‌ بو‌یان پون نه‌بیاوه‌ ده‌نه‌وزه‌مانه‌ی دا. ده‌چونه‌ بن زنجیری عه‌دا‌له‌ت هه‌تا کاره‌که‌یان بو‌پون بێته‌وه‌. ناخه‌ره‌که‌ی قه‌راریان دانا سبه‌حیه‌تی به‌یانی بچن بو‌ زنجیری عه‌دا‌له‌ت وکار ته‌واوبی و بو‌یان مه‌علوم بێ چیه‌.

ژنه‌به‌ کابرای حه‌ریفی ده‌لێ، ئه‌تو‌ سبه‌حیه‌نی گوی‌دریژێکی ده‌گه‌له‌ خو‌ت بێته‌و وه‌ره‌ فلا‌نه‌ رێگایه‌ی ئه‌مه‌به‌ویدا ده‌چین بو‌ زنجیری عه‌دا‌له‌ت. ئه‌من له‌ پیه‌ خو‌م نه‌خو‌ش دکه‌م

و سواری که ریم که. دوايه خوم ده که ویتیم، نه تو کاریکی وا بکه ده ست و به دنی پوتیم که وی، جا نه وده می بوخوم ده زانم چ سازده که م.

به لی! سبه یی به یانی کابرا ده گه ل ژنه که ی و ده پی که و تن هه تا بچن بو لای زنجیری عه داله ت کاره که یان بو پون کاته وه، له نیو پیگایه دا گه ییشتنه کابرای.

ژنه به میرده که ی گوت ماندوبومه. به نه و کابرایه ی بلی بزانه بریکم سواری نه و که ره ی ناکا، خو به خودای ناتوانم به پیگایه دا برپوم و بریکیش ناسازم.

به خوای کابراگیان! که میک ناسازم له پی پو یشتنیش بو یه بی وازم

به کابرای ساحیب که ری گوت براگیان منداله کانم ماندو بونه و بریکیش نه خوشن، زوری منته هه یه، بریکی سواری نه و گوی دریزه ی خوت که ی.

کابراش هر زویه کی له که ره که ی هاته خوار و که ره که ی پاگرت: براژن فهرمو سواریه! ژنه لیلی سواری که ری بو. بریک پیگا پو یشتن، میرده که ی و پیش که و تنبو، غه رقی فکران له باره ی ژنه که یه وه، ژنه سواری که ری و، ساحیب که ریش له دوايه و. نه ویش له کابرای میردی ژنه ی پرفکر تر بو، گه ییشتنه جوگه له یه کی، له گه ل پازدانی که ری، ژنه خوئی که واند وای کرد به دهنی پوتی و ده ره که وی و کابراشی نه سیحت کردبو، هر ده گه ل که ووت به غار خوئی که یاندی و دهستی گرت و هه لی نه ستانده وه و له وی ماندو و عاجز لیلی دانیشتم و میرده که شی که پاره: نه وه چبو؟!

ژنه: ده گه ل نه و گوی دریزه له نه و جوگه له ی، پازدی دا و ده رزی که و تم.

بریکی دیش له وی دانیشتم و دوايه هه ستان و که و تنه پی. کابرا: نه دی سوار نابیه وه؟ ژنه: نا. تازه سوار نابیه وه، ناویتم، ده که وم کابرا، به که ره وه، لی داپو یشت و تازه کاری وی نه و او بو.

بریک پو یشتن گه ییشتنه سر ناویکی، به میرده که ی گوت نه من ده ست نو یژی هه لده گرم. میرده که ی: نه دی نه تو ده ست نو یژت هه لته گرت بو؟

ژنه: نه که ره له سه ره و که ره سندان کو شتوه ی و ده رزی که و تم، نه و کابرایه مالی ناوه دان

بی، ده‌ستی گرتم و هه‌لی نه‌ستاندمه‌وه، خوده‌نا هه‌رده‌شخینکام ده‌نیوئاوه‌که‌ی‌دا. ته‌ماشای نه‌وله‌شهم چی لی هاتوه، به ده‌ست‌گرتن و هه‌لستانده‌وه‌ی ده‌ست‌نوێژم شکاوه.
به‌لی؟ ژنه‌ی فیله‌زان، ده‌ست‌نوێژی هه‌لگرته‌وه و پویشتن گه‌ییشتنه
زنجیری عه‌داله‌ت.

ژنیک بی هه‌وی چ له‌ می‌ردی بکا پی‌گای ده‌زانی چۆن فیلی لی بکا
بوسه‌ی به نیفاق خو‌ش‌یرن کردن بو به‌لگه‌و، هه‌تا باوه‌پی پی‌بکا
جانه‌وجارژنه‌چو ده‌ستی بو زنجیری عه‌داله‌تی درێژ کردو گوتی نه‌ی زنجیری
عه‌داله‌ت! نه‌گه‌ر نه‌من له‌ می‌رده‌که‌ی خو‌م و نه‌وکا براه‌ی سواری که‌ره‌که‌ی کردم ده‌ستی
هیچ که‌سیکی دیکه‌م وی‌که‌وتبی، یاره‌بیی ده‌ستم نه‌تگاتی ده‌نا ده‌ستم بنگاتی،
هه‌ر ناوا ده‌ستی پاکیشاوه‌ستی گه‌ییشه‌ زنجیری عه‌داله‌ت وله‌پیش چاوی
می‌رده‌که‌ی.

وکا براه‌ی می‌ردی چاوی تی‌بری‌بو، عیلاجی نه‌بوه‌قای پی‌کرد چونکه‌پوسمی نه‌وزه‌مانی
وابوه، که‌پانه‌وه‌مالی که‌چی هه‌ر لیشی نیگه‌ران بوو. ده‌یزانی نه‌وژنه‌فیلتیک که‌له‌کیکی
حه‌تمه‌ن ساز کردووه‌شتیکی ده‌باران هه‌یه.

خاله‌ی توو هه‌رزنی

سه‌ره به‌هاری که ده‌ست به‌کاروکاسپی ده‌کری مام علی له کوپه‌کانی ده‌پرسی : فلانه زه‌ویه‌ی ده‌که‌نه چی ؟!

چونکی کوپه گه‌وره‌که‌ی زیاتر سه‌روکاری ده‌گه‌ل کشت و کالی بوه، گوتی، باب‌ه پیم‌خوشه بیکه‌ینه هه‌رزنی، به‌لام ده‌زانم توو هه‌رزنی‌شان نیه،

مام علی ده‌لئ پوئه ماله خالت تا ئیستا چوار پینچ جاران خه‌به‌ریان داومه‌تی، ده‌چم سه‌ریکیان لی ده‌ده‌م وتوو هه‌رزنی‌شان هه‌یه وچه ندی لآ زمن بی دینم ودیمه‌وه.

پور خاتون له‌وی دانیشتبو گویی له‌قسه‌کانیان بو، ده‌لئ علی به‌خودای ده‌بی به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وی له‌میژه ناگامان لیان نیه خه‌به‌ریکی ساغ و سه‌لامه‌تی وانیشان بو بینه‌وه وتوو هه‌رزنی‌ش زوبینه‌بوئه ولولایان نه‌پویی ئه‌توبرێک که‌تره خه‌می؟

به‌لئ مام علی به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وت بچی توو هه‌رزنی بیینی ده‌ی به‌ته‌مای خوای، زور نه‌پویی توشی سی چوار که‌سان بو، ده‌چونه سه‌ره‌خوشی بیجگه له‌نه‌وه‌ی ئه‌وسی چوار که‌سانه‌ناسیاربون ساحیبی مردوی که ده‌چونه سه‌ره‌خوشییه‌ی هه‌م ناسیارو هه‌م خزمیکی زۆرلیک نیزیک وله‌پیش بو، په‌گه‌له‌وان که‌وت بو سه‌ره‌خوشی؟ سه‌ره‌خوشی ته‌واونه‌ببو کچی خزمیکیان په‌دواکه‌وت، چونکه مام علی که‌میگ به‌ته‌مه‌ن ونا مال که‌یخودابو ده‌گه‌له‌ خویان برده‌وه مالی، له‌وی ماوه هه‌تا کاری مه‌سه‌ته‌تی ته‌واوو.

ئه‌وجار به‌سه‌ر لی دان له‌خزمان هه‌ردیه‌ی ده‌گه‌ییشتی، ئه‌گه‌ر سه‌ره‌خوشی ونا کوکی لی نه‌با، لانی که‌م دوسی شه‌وان له‌وی ده‌ماوه !

ئاوارپویش هه‌تاگه‌ی شته‌ماله‌خه‌زوری؛ وه‌ختی هه‌رزنی چاندنی به‌سه‌رچوبو چونکه زانی وه‌ختی هه‌رزنی چاندنی تی په‌پویه باسی هه‌رزنی مه‌رزنی نه‌کردو گوتی هه‌ربه سه‌ردان هاتومه‌چونکه له‌میژبوخه به‌رمان له‌ساغ و سه‌لامه‌تیونه‌بو،

مام علی به‌نه‌وجوره‌ی که‌چوبو هه‌ر ئاواش گه‌پاوه، هه‌ر دییه‌ی سی چوار شه‌وانی لی ده‌ماوه،

مام علی هه تا به سه لامه تی گه بیشته وه مالی، له قه راغ دیی له نیو زهویه که ی خویان،
 دروینه ی هه رزنیان ده کرد، فکری کرده وه: ئیئی! خو ئه من بو توو هه رزنی چوبوم.
 نه وه دروینه ی ده که ن چه بکه م، به غار به نیو باقندا بو لای کوره کانی هه لات،
 ده باقه هه رزنیکی هه له نگوت له سه رپا، وه عه رزی که وت وه ستاوه بریکی خوته کاندو.
 واده کا که به لا له کاری به تالوکه دا؟! ئه من نه وه بو تالوکه ی ده که م.

(شیعری) خالهی توو هه رزنی

که واده یکه ی به چی زهویه که ی سه ری
 خو توویشمان نیه ده بی بو ی بینین
 هیچ کۆسپ وپه له ی له نیو مه هیله
 له بهر پرکاریان هه ر خو م لی بواردوه
 هه رزنیش چه ندی لازمن بی دینم
 زویکی ده بی بچی و خه به ری بزانی
 بزانی توو هه رزنی دینی و ده چینی؟
 چاوی به سی چوار خزمانی که وت
 پی که وت و یکرابو سه ره وخو شی
 مایه وه هه رتا میوان خه لاس بون
 په د واکه وت و بو به کیشه هه لالا
 بو ده رمالانه ش د یسان گیرساوه
 پیی دوپوژ ه پیی نیزیك و دوری
 بزانی مام علی کواچون ده پوایی
 بییان داگه را به دوست و خزمان

به کوره گه وره که ی مه حمود گیان نه ری
 مه حمود: پیم خوشه هه رزنی بچینین
 مام علی ده لی زهویه که ی بکپه
 خالت سی چوار جار ولامی نارد وه
 بابجم سه رتکیان زو لی هه لینم
 پور خاتون ده لی علی به یانی
 مام علی ده چی خو ده خاقلینی؟
 به یانی پویششت له دی ده رکه وت
 پاش لی پرسین و چند چاکو خوشی
 خزمیکی واله زور لیك نیزیك بون
 نه وکچه ی خزمی زارای مامه لالا
 تا مه سلته کرا هه ر له وی ماوه
 ماله مام علی وماله و خه زوری
 سبه ی پاش نوژی هه ستا که وت ه پی
 دی به دی پویششت هه روا به سه ردان

پرسه وئاژاوه وه رچی لیی بایه
له وی ده ماوه هه روا له کنیان
دوسی شه وانی لی هه رده ماوه
له ویش چهن پوژان بی خه م لیی خه وت
توو هه رزی تازه بوچی و چ لی بکه
بی فکر و خه یال هه رواش گه پاره
ده یروانی هه روا له هاتوو چو یان
ئه ی نه ی خو و نه وه دروینه ی ده کن
دروینه ی ده کن چو تی یان بدوینم
هه له نگوت که وت ده باقه و سندان
ده یگوت وئ که وی په له وه ل سندان
سه ری سه لامه ت خو که س چه نالی

دی نه وه ره وه ری یا سه ر پنگایه
هه تا د وا پرسه یان پیک هاتنیا
ئه دی لی نه با پرسه وئاژاوه
ناخری گه یشتی چو وه ژور که وت
که رویش که ده کردگه نم و جووشینکه
به وجوره چوبو چ کراو نه کراوه
گه ییه وه قه راغ ئاوی خویان
ئه وه کورپه کائن کوا ده بی چ بکن
چوبوم توو هه رزی بیتیم بچینم
به نیو په ریزدا هه لات به لینگدان
پیچ و کلاره که ی به عه رزی دادان
مام علی هه تا گه ییه وه مالی

خورینج

ئه گه ر ماوه یادی به خیری و نه گه ر نه ماوه خوا عافوی کاپیشم وانیه مایی.

وابزانم مه لا ئه حمه دی پینجوینی له ساله کانی هه زار و سی سده و نوژده و بیست
وهه تا ناخری هه زار و سی سده و بیست و پینجی. هه تاوی له ئاوی خورینجی سه ره شاری
پیرانشاری که نه وه سه رده مه ی خوالی خوش بو، مام وه ستمه لاسه ییدقادر، مه لا و ئیمامی
جه ماعه تی و سه ره رستی حوجره که ی خورینجیش بووه. له حوجره ی فه قییان، له لای
ئه ومه لا سه ییدقادره ی موسته عیدیکی زاناولی هاتوخه ریکی خویندن ی بوه؟

ئه ده و چه ند ساله دا به تاییه تی ده ئیرانی دا ئال و گۆرپکی بنه په تی و چاوه پوان نه کراو پوی
داوه؟

وه کوبی لایه ن بونی په زاخانی ئه و په زاخانه ی ئه گه رگوتبوی ئاسمان بپوخی به سه ر

نیزەى سەربازى پادەگرم؟ دەست بەسەرداگرتنى ئىرانى لەلايەن قشونەکانى ئىگلىس
 ولەشکرى سوورى پوسى، دامەززانى (فیرقەى) دیمۆکرات لەنازەریاجانى پۆژەلات
 ھەرەھا دەئەوھەل ومەرچەى دا ئاشکراپونى (کۆمەلەى - ژەك) لەکوردوستان وگۆزىنى
 بەننوی حیزبى دیمۆکرات کوردوستان ئىران ھەلبژاردنى پىئاویكى ئازا. وقارەمانىكى
 زانای ھەکو(پېشەوا قازى محەمەد) نەمەسەركومار((کوردستان)) ئىران؟!

كاك مەلا ئەحمەدلاویكى واشاعىروتيكۆشەرولەپېش چاوى خەلكى جوان وشېرن
 بېجگەلەشيعرەجوان وبەسۆزەکانى ئەگەرپۆدیمۆکرات ھەندانى خەلكى کوردبۆيەك گرتوئى
 وپنۆنىنى وگلەلەى دیمۆکراسى دەئىرانىكى ئازاد. دا، ھەول دانىان لەپىگای ئاوەدانى ولات
 زەحمەتیکى زۆرى کىشاوھە جامام ھەستامەلەئەحمەد شيعىرىكى زۆر جوان وپىك وپىكى
 بەئەوجورەى کەدەيخویننەوھەبوخورىنجى دانابولەشيعرەكەىپاوادەرکەوتوھ ئەولاوھوخوین
 شىرنە زۆر خوشى گوزەراندووه، بەلام؟ دەگەل قەدرى شوان چونکەئەویش پىاوى
 مالا ئاغای بوو. ؟ نازانم چ ئاکوکىکيان ھەبوھ؟! لەسەركوردایەتى؟ لەسەرچىئالایەتى؟!

دەشيعرەكەى دا ئاواھىزىشیکى توندى کردوتەسەرخوالىخوش بومام قەدرى شوان.؟

ئەوھەش شيعرەكەى مام ھەستامەلەئەحمەدى پىنجوینى لەكەم كورپىيەى بېمورن؟

چاوى پىسى لى بەدورى قەسرى لوپنانەخورنج؟

پارسى سەت جارپەقورىان باغى پىزوانەخورنج؟

خۆشەئەزاعى مەناخى خاكەكەى دلىگىرى عام؟

ئاوەدان بى ئەى ئىلاھى عەینى عەدنانەخورنج؟

خۆرەکانى پەزەنى ئایىن ودىن ومەزەبن؟

بى قوھى مەقناتىسى دلكەشى ئىنسانەخورنج؟

بۆمەلاوشىخ وفەقى وكرمانج وئاغاونۆكەرى؟

مەركەزى بەزم وسرورەوجىگەى ژوانەخورنج؟

سەھەبۆدەرویش وسۆفى تۆبەيان پاناگرن؟

وهك مريد ٲكن له ٲښگه ى شيخى سه نعانه خورنچ؟
 سه ت كه هيټنده باسه فايده يى خورنچ نه مماج سود؟
 جيئى هه زار شه يتانى ميسلى قادري شوانه خورنچ؟
 ئه ى به : : : : : ده گه : : : : : ئه ى : : : : : ى : : : : :
 واسته ى تويه كه ئيستاجول ويترانه خورنچ؟
 به ينى نه من وتوبميتئى شه رته ده رديكت ده مئى؟
 ئافه رينم كابلي ٲيم تيفى بوٲرپانه خورنچ؟
 زه وقى ٲژځى خوى هه زار ميسلى توى ٲى وهك ٲيتويه؟
 خوى وهكوشيرى شكاروسه ففى مه يدانه خورنچ؟

ئهن به ٲيچه وانه ى مام وه ستامه لانه همه دى، وجيال وه ى چه خوشى واشم له خورينجى
 نه ديوه به لام چونكه له ئاوايى خورينجى له دايك بومه وه موئينسانيك، له سارى ٲيتويسته
 نه وه نده ى له ده سستى بئى به زځدى خوى هه لابلئى، جانه من هيناومه، شيعرئكم بوخورينجى و
 به رده كانى. وبه رى په لاساوى، ونه وكيووجيگايانه ى سه روه خورينجين به شى كردنه وه
 دامناوه ياهه رنه وه نده م له ده سست هاتوه، هيوادارم خوينه رانى خوشه ويست كه لكى
 ليوه ريگرن. له داهاتودابو جوانتر كردن وبه رين كردنى نه وشيعره ى وشيعرى ٲيرانشارى نه گهر
 به ٲيتويستى بزانم ٲيتيانداديته وه، به تايبه تى بوكيووجيگابه ناوبانگه كان سوپاستان ده كه م.

شيعرى خورينجى

هه مو خه لكى خورينجى خانه دانه	خورينج هه لكه وتوه خاكي نيرانه
مه لا ده ورئش و كرمانج، سوځى ناغا	له گهل ئيكن به حه قهه ت وهك برانه
له شايى و شين و ناخوشى له خوشى	شه ريكي ٲكترين زؤد موخليسانه
ته ماشاى سه نعه تى نه و كردگاره	كه ٲووى كردونه، به رده هه روهك نيشانه
ده خوين هه نجير و دودپك و به لالوك	له خه و خوش، قوديله و كانى گولانه

له به ردی کوردهی وله قلاق که بازدهی
 له به رد سابات که دانیشی و بنوپی
 له به رد هوپه وپه تاکوب به ردوه تاغی
 به یادی کانی سوینهی چاو شه مینان
 له به رد لاناک وه کو جولا لانه پازام
 بنوپه به رد ه زه رد تاقه ی پتواسان
 له ناوی نوزده لای تا گردی بی به رد
 له تاقه ی پپر کروسک و به رد ه سوران
 له به رد گامیش و کانی کویر و سی کیل
 په لاساوی^۱ کونه پیست و دروژنه
 له سه رخوشی و سه فای شه و ناوچه و یگرا
 جی پراوگی شوپه سواران بوه که ماملی^۲
 له پیرسالی^۳ پوال، نیازت بخوآزه
 له شه حمه دده ولت و جی^۴ چوک زیشکان
 له سه رگوپوقه لاته و کانی سیوه ک
 غالی مام کانه بی و چیتکان ببینی
 برابیم په شک له سه روی به ردی گوپزی^۵
 له چومی بار په ریسان، گرده خه زینه^۶
 گهرمکی کانی کوخه ی^۱ شه حمه داوی
 خورینج! جی تیفتیخاری بو ولاتم
 په ریشانم خورینج: نیوم بزانه

خری میوانه و کانی میرزاخانه
 ده بیینی شه ولاته چه نده جوانه
 په په سلالیزکه کانی که نده لانه
 له سه رسوی تاته به ردویه فره وانه
 له به رد حوچره ی ده بینم سه برپانه
 بلای بو به رد حه سیر بی وه ک شه وانه
 به لای جینگجینگیه و هه ندو پره شان
 خری هه نجیر و کانی کیسه لانه
 له لای دیش به رد مه لایه و به رد به رانه
 هه وارگی کانه بی و پی شه حمه دخانه
 به نور لیکیان ده دان گورزی گرانه
 به دهنگ پی شه لگوتوه جوان، ماهیرانه
 وهی، پیغه مبه ری ناخیزه مانه
 خری نه عنه و، قه لاتی شانیشانه^۸
 ده خوله ونه و سپیک سه یدنه حمه دانه^۹
 ده زانم توده لیتی جی په مکه وانه
 که جی پازی سیامه ندو خه جان
 نیشانه ی میژو بو نیه، لیم عه یانه
 هه تا سه رچوم و کانی به رد هه مانه
 به بونی شه وه مو په مزو نیشانه
 کوپی تو مه به نیسباتی زه مانه

(شی کردنه وهی شیخری خورینجی)

۱. په لاساوی، وهکی باس دهکن وگپړاویانه ته وه زه مانیکی به شی زوری نه ولاجان وپیران و منگورایه تیهی جستانان چول بوه ته نیا به هاران له گهرمیتنی پا هاتون به ره میان کورکدوته وه هرچه ند به شی زوری به ره م وک سب وکاری نه وخیلا تیا نه له پرتگای نازهداری وبه خپوکردنی په وه وگا وگول وپوما لاتی وه دهست هاتوه دیاره هرکه سه ش جینگای دیاری کراوی خوی مه بوه به هاران هاتون وپایزانش گراونه ته وه گهرمیتنی (کانه بی فقهی وهیسی) که له تایفه ی په مکان و سردارحیلی نه و تایفه ی بووه دهزه مانی خوی دا پیاوړکی نازاوپالنه وانیکی زه بر به دهست بوه هاوینه هه واری کانه بی له لاجانی مامه شان سهروه شاری پیرانشاری جینگایکی زورخوش وپژوین بوه، به نیوی په لاساوی که نیستاش نه و موچه بگره له نه وزه مانیش زورخوش وپژوینتره،

هه روابه هاران هاتوه وپایزانش وپرای خه لکه کی گه پراوه ته وه بۆگهرمیتنی .
کانه بی له کهس وکاری خوی له نه وه واره گی ته نیاخواری دایکی ده گه ل بوه هه شی بن براوباب وک س وکاری ده گه ل نه بوه له نه وه واره گی ته ژانیکی خوش و ساحتی مه پوگاپان په وه ویکی زوربو وه وپوخوشی به شی زوری سالی ده گه ل پاو وشکاری خه ریک بوه،

کانه بی عاده تیشی وابوه هه میشه دهست وپه یوه ندوکاردارشوان وگاوانی زیره ک ونازای بۆبه خپو کردنی مه پوما لاته کی پراگرتوه که چی نه و سالی کارداری باشی بونه گیرابوو،

کانه بی پوژتیکی به بی غایله، له که ل نۆکه ریکی ده چپته پاو

نه همه دخانیکیش هه بوه نه و نه همه دخانه . وه کوکانه بی پالنه وان زه بر به دهست بوه و نه زانداروه ده گه ل کانه بی له سه رنه و ملکه ی یا هه ردوژمنایه تی عه شیریه ی؟ کونیان هه بوه ،، یاجی وبه خو به پیاوړکی له ده روه بری په لاساوی خوی حاشارداوه واده هرکه وتوه چاوه پی هلیکی وابوه وله هه موزه مانیکیش دا فسوس وپیاوی خو پیری هه ره بوه و ناگاداری چونه پاو کانه بی ده بی وده چی له پشت کونه پیستی پا په وهی کانه بی دینیته خواری و بی فپیننی دوک س له کاردارو نۆکه ری ده کانه بی له وی ده بن نه وانه که چاویان به نه همه دخانی

ده که وی نه وه یکه له و. هیچیان ناوێرن قهره له قهره ی دهن به لام خوازی دایه کانه بی دیته پیش پوهی و به نه همه دخانی ده لئ پوهی به جئ بیله و پئی خۆت بگره و بپۆ نه وه، پوهی کانه بی فه قئ وه یسیه به پیاوی وه کو تو ناخوری نه همه دخان جاری، نه وه لئ ده جوابی خوازی داده لئ پوهی زۆر پیاوی له کانه بی پیاوترشم خواردوه نه وه ناخیریه تی ؟

پوره خواز ده لئ باشه نه توکی و اغلوریویه به خۆت و به پیاویکت ،

نه همه دخان ده لئ نه من نه همه دخانم نه همه دخنی باله کیم پی ده لئین پال وانیکی وه کومن تو که روپیاوی زۆری بۆچه ؟ نه و جار پوره خواز ده لئ باشه نه گه نه تو خانی خان نابی وه دوا ی کاری دزیو بکه وی و چون پوهی ده فرینی ؟ نه و جار نه همه دخان قسه ی ده گوپی و ده لئ پوه و پفاندنی چی نیره هه موی هه رمولگی خۆمه وکی ده توانی چه بلی ،

پوره خواز ده لئ باوه پیم به نه و قسانه ت نیه و نه سیحه تی من ده گوئ گره، پوهی به جئ بیله و بپۆ. هه موکون بو ده ست تی پو کردنی نابن ،

نه همه دخان به تالوک به نوکه ره که ی ده لئ ده نگ ده، پوره خواز. ده چیه پیشتر و : با پرسیا ریکی دیت لی بکه م نه همه دخان ده لئ پیرێژن نه و پرسیا ره شم لی بکه و هیچی دیکه م مه خافلینه، پوره خواز : ماره یی دایکی تو چه ندبوه، نه همه دخان : نه وه چه پرسیا ریکه لیم ده که ی زئیده له دایکان ماره یی داکي من پینج که ته دینار بوه،

پوره خواز ده لئ ماره یی دایکی کانه بی چل لیره بوه، پوهی کانه بی به تو ناخوری به جیی بیله و له پئی خۆت بپو و خۆت به هیلاک مه ده .

نه همه دخان چی دی جوابی پوره خوازی ناداته و پوهی. په پێچه ک ده دا و پوره خوازی ش ده زانی تازه به قسه ی ناکا و جوابی ناداته وه. وه کو تو که ره کانیش بیکار پانا وه ستی و ده ست به خۆیدا بر ناداته وه به ردو، و دارو خۆلئ ده به پر وهی هه لداوی و نیوه ی پوهی بر ده بی و ده گه پێته وه باز ره ده بی و هه ل دیته وه و ده پوا بۆ سه رین چاوه ی برا یه پشه کی و یان پشته بر دی گو یزی ، نه همه دخانیش ناوێری چیدی پا وه ستی باقی پوهی ده با و ده پوا .

له لای دیشه وه خه به ری بۆ کانه بی ده به ن و نه ویش زو یکی ده که پێته وه په لاساوی

و پرسپاری نئوونیشانه ی ئه وکابرایه ی له دایکی دهکات هه تابزانی کتیه په وهی فراندوه،
 دایکیشی پیی ده لئی گوتویه تی نیوم ئه حمه دخانه وئه حمه دخانی باله کیم پیده لئین،
 ئه وجار له دایکی ده پرسپی چی ده بن دابو، دایکی ده لئی سواری ئه سپینکی کویتی قاپ رهش
 ببوکه فه لئی ئه وهنده پان و بهرین بو، ده ت کوت فیله ته ختی له سه ردابه ستراوه،

ئیدی کانه بی ده ی نا سیت وه ره بخۆوبه نۆکه ریکی وه د وای ئه حمه دخانی ده که وئی،
 ئه حمه د خان له زۆرجیگایان خه ریک بوه شویتنه وه نکه ی به په وهی بکا به لام کانه بی
 شوینی ون نه کردون و که وتوته دوی په وهی هه تا ده ده شتی شنۆیه ی کردون و گه یشتونه ته
 قرۆشوائ و له قرۆشوائ شنۆیه کانه بی ده گاته ئه حمه دخانی به په وهه، پیئشی لی ده گری
 و ده لئی ئه حمه د خان ئه وه سه رت له چه ندی هیناوه ها تو ی په وهی کانه بی ده رفیئنی،
 ئه حمه د خان ده لئی ئه من پوحمم پی کردوی خۆده نا مال و مناله که شم به تالان ده هینای
 هیندیک قسه و به به ریک هه لا چون هه په شه ئه و جار نه و دیو پاله وانا نه به گورزان وهرده که پینه
 به ک تری، ده گه ل تۆزی به ری پیی ئه سپان هه ورێک دیته پوی ئاسمانی، هه تا هه ردوک شل
 و شه که ت ده بن ناخه که ی کانه بی پمبکی له ئه حمه دخانی ده دا وئه حمه د خان له سه ر
 ئه سه په کویتی ده که ویته خوار وئه گه ر ئه حمه د خان له سه ر ئه سپی ده که وئی و ده شزانی تازه
 له که لک بوه و ده مرئ لیژه فیلی له کانه بی ده کا و بو غلوربونئ بریک ته عریفی کانه بی ده کا
 و بو جی به جی کردنی گه لاله ی فیله که ی خوی ده لئی کانه بی به حه قه ت ئه من هه له م
 کردوه، ده ناده با، لانی که م به قسه ی دا یکتهم کردبا که پیی گوتم په وهی کانه بی
 به تۆنا خورئ پاستی پی گوتبوم، ئیستاش ئه من کوژدوم بانه ورمب و شیر و گورزانه بو شوان
 و گاوانان نه بن حه یفه وهره لیم که وه لیئ حه لال بن و قابیل به تۆنه،

کانه بیئش بی خه یال له وهی که بزانی ئه حمه د خان فیلی لی ده کا ده چی ئه سپایی
 شه پیی لی بکاته وه ئه حمه د خان قه ره بینای پی ده بی ئه ویش قه ره بینایه کی له دم وچاوی
 کانه بی ده دات ئه ویش ده کوژئی و که لاک ی به سه رکلاکی ئه حمه دخانی داده که وئی هه ره که ی
 ده که و نه ده نیو دی راویکی، نۆکه ره کانی ئه گه ر له په لاسوائ پاده که و نه دوی وئه وکاره ساته ی

ده بینن په وهی ده گپړنه وه و مهیتی کانه بی و نه حمه دخانی دیننه وه په لاساوی وکانه بی
 هه رله په لاساوی نیژ راوه و غه لی کانه بی نیستاش هه روه کوخوی ماوه ته وه به قه راریکی
 دایکی نه حمه دخانش هاتوته په لاساوی و مهیتی هه ردوکانی دیوه و گوتویه تی کوپی من
 وه کونه کوژابی پیم وایه چونکه به ده ست پاله وانیکي له خوی پا له وانتر کوژاوه،

دایکی نه حمه دخانی چونکه هیچی نه زانیوه، هیچی نه گوتوه به لام دایکی کانه بی
 چوئی به کوپه که ی خوی هه لاکوتوه، ناواش به نه حمه دخانی هه لاکوتوه،

دیاره پی هه لاگوتنی خوازی دایه کانه بی له بهر نه وهی بوه گوتویه تی کوپه که م
 به ده ست خویر په پیاوړیکی نه کوژاوه و به لکه به ده ست پاله وانیکي کوژاوه له خوی
 زورپاله وانتر و به کارتره، نه وهش نه قلنک وداستانیکی دورو دریژ تری هه یه، دیره دا ناگونجی
 ویا نه من چیدی لی نازانم. نه وهش دوچارینه و. دوهیتی دایکی کانه بی:

کانه بی بو نه حمه دخان نهی سلات له من کانه بی
 جوگه لیکیان بو نیوان، نهی سلات له دایه پابی
 نهی گورزیان نوری نور لیکنان نهی سلات له من کانه بی
 هه ردوکیان بون مالویران نهی مه گه رقوچ عوسمان وابی
 کانه بیم نه گه رپی ده زانی نهی سلات له من کانه بی
 نه سپی دینیتیه جولانی نهی کزینت ده بهردایه بی
 هات گرتی بهری مهیدانی نهی سلات له دایه پابی
 توژگرتی بهری حاسمانی خو مه گه رقوچ عوسمان وابی

۱- به ژنی کانه بی به من بمینی به وی داری به وی خه لفه چناری نه گه رشین ده بون

له سه رکوته لی ده ناشی

لکیکم لی داوخته وه سه رئاوی و نه وی دیکه شم لی داوخته وه سه رداوینی شوپه بیه کانی

شاجوگه وولتواری ده جوپه ناشی،

له پاش مه رگی کانه بی فقهی وهیسی سه ردارحیللی په مکان تازه هیچ که س خوازی

سه‌ربه‌تال ویا بان ویران پاناگری نه‌به‌سه‌ر شورو کلفه‌ت نه‌به‌له‌له‌و قه‌ره‌واشی،

۲- ده‌وه‌رن نه‌سپی کانه‌بیم بۆیینه‌وه‌ده‌ری له‌وی خاوی،

یال ویرانی بشۆن به‌میشک و عه‌ن‌به‌ران به‌عه‌ترو عتوری ده‌عه‌تاران ناوه‌للا
هه‌ربه‌شوشه‌ی ده‌گولای،

خۆ له‌پاش پیاویکی وه‌کو کانه‌بی فه‌قی وه‌یسی سه‌ردارحیلی په‌مکان تازه‌هه‌چ که‌س
پاناگری خوازی سه‌ر به‌هه‌ش و مل به‌ده‌وار، به‌له‌له‌وو قه‌ره‌واش و سه‌رشۆریشیان پی ناوی،

۲- گۆرائی: خوالی خوشبو، کاک مه‌مه‌دی ماملی، ده‌نگ خوش و گۆرائی بیژی
به‌ناوبانگی کورد گۆرائیکی به‌په‌لاساوی هه‌لاکوتوه، نه‌وه‌ش چه‌ند نمونه‌ی شیعه‌ره‌کانی،
وه‌کی باس ده‌که‌ن نه‌وشیعه‌ره‌نه‌کاک سیمانی شاه‌له‌ی دایانوان یان هه‌رکه‌سیکی دیکه‌.

نه‌سه‌په‌کویتم بو زین‌که‌ن، ده‌پۆم ده‌چم بو پۆئی

میر ده‌ستوری پی‌داوم، بوخۆم ده‌گرم سه‌ر پۆئی

خوی لی‌مه‌لاس کردومه، له‌بن پنجی ژاروی

شینکیت بو هه‌لده‌ستینم، له‌موچه‌ی په‌لاساوی

نه‌جیبه‌تۆم نه‌جیبی، بو گشت ده‌ردم ته‌بیبی

نه‌جیب! بیته‌راموسا نیک، با نه‌مرم له‌غهریبی

نه‌هاتی روی تی‌کردوم، که‌وتومه‌ناش‌به‌تالی

ته‌یری به‌ختی من پۆیی، دای له‌ته‌قه‌ی شابالی

به‌قه‌ی به‌کره‌شوفاری، که‌وتومه‌، سیاچالی

په‌شمه‌له‌سه‌رنه‌سپی کویت، له‌سه‌رچی داده‌مالی

نه‌جیبه‌تۆم نه‌جیبی، بو گشت ده‌ردم ته‌بیبی

نه‌جیب بیته‌ماچت بکه‌م، با نه‌مرم له‌غهریبی

٣- پيرسال: يه كيک له نه سحابه کان بوه له سه ره وهی په لاسوئ له بن په وه زئ، به خاکی نه سپيردراوه. داره گويزی لین وداره گويزه کان مه وقوفی پير سالتن واهه بوه سيدقادرى ديوانه ياکه سيکی دیکه نه وگويزانه يان پاوان کردون وبويه شيان پاوان کردون ده يان گوت با. به ناکاملی لی يان نه که نه وه وبابه باشی بگه ن ده نابؤ فروشتنی نبوه نه وسالهی پاوان کرابان دهنکه گويزتيکیان پيونه نه ده بو؟ به شامیدی هه موخه لکی خورينج وده وروبه ری. نه وداره گويزانه ش، بويه تائيس تاماونه ته وه که س ناويزی ده ستیان لی بدات هه رکه س لکه داریکی هينا بيته وه زه ره ريکی زورگه ودهی لی که وتوه؟

٤- پيرسال: پيش شه هيدبونی له به ره وهی گلکوکهی، له به ردی وه سه رکه وتوه، چوکی داداون، نيس تا جی چوکی زوربه جوانی له سه ربه رده که ی ديارن پيی ده لئن جی جوکان.
٥- قه لات، گوياشا ياحاکمی کاتی له سه رقه لاتى ماوه ته وه به قه وليکی له سه رکانی په لاسوئ شيويان لی ناوه وچونکه له سه رقه لاتى ناوکی وای لی نه بوده نا؟ نيس تاش ناسه واری خان وبه ره و، جی چالاوی هه رلی ماون، ده ست به ده ست مه جومعه يان بردوته سه رقه لاتى کتکان چونکه نه وودنده شاخه ی پوبه پوی خورينجی قه لاتى کتکانی پی ده لئن.

٦- سه يد نه حمه دان: کيويکه وازانم که ميک له قه لاتى کتکان نه وی تره، که وتوته باشوری گرده بنی و باکوری بابره کراوی و قوبله ی خورينجی. خوالی خوش بو کاک محه مه دی ماملی گوزانيه کی به نه وجوره ی به سه يد نه حمه دان هه لاگوتوه، نيوی به رده سه پيلکه ی تيدايه که به رده سه پيانه، که وتوته پوزئاوای گرده بنی

ده چمه سه سه يد نه حمه دان کانی زه ردیم لی دياره

ده ست ده عومری گری، شيخی مال له بياره

به رده سه پيلکه چونه، جی پاوگهی خوّم و ياره

زينه بی هه ی زيننه بی، زيننه ب دوددانی زيتره

ئومەتی محەممەدیم لە دینم وەرما گێڕە
 دەرد یکی وای دا وەتیی کا فرحا لم نەبیسنی
 گەلی دوست و برادران بۆم بگێرن گەرما شیبسنی
 خۆدەلێن لێرەنە ماوە چۆتە چین و ما چیسنی
 زێنەبێ هەمی زێنەبێ لە زێنەبە ئەمی قەلاتان
 دەری بابا نەت شیوی نیت کەوتە و لاتان
 ۷- ڕەوهزی کیوی بەردی گوێزی؟ بۆ لای دێی کێلە سپیان هەلدێرە.

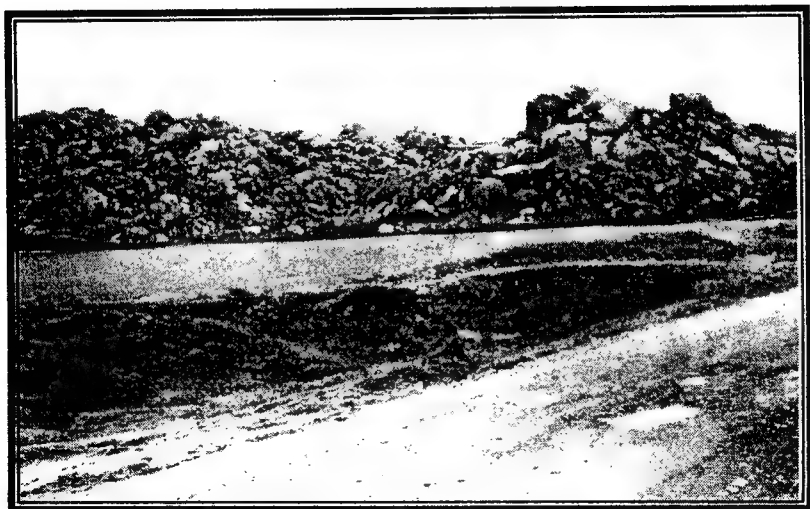
لە پشتەوهی تا ئەندازەیهک گۆڕە، ئەو بەیت و باوانەمی که گوتیانە وادەردەکهوئ،
 خەج و سیامەند؛ ئەو دو عاشقە میژوویانە، که ئاموزای یەکتێش بونە لەگۆڕەپانی پشتی
 بەردی گوێزی، بۆ وچان دان یاخۆشاردنەوهی ماونەتەوه. سیامەند لەوئ دەگەل که ئەکیوی
 بەشەرەتو، هەرچەندخەجی ئاموزای، بانگی کردووە وگوتیوەتی ئاموزا وەرە لە شەپی
 که ئەکیویان گەپئ، شەپ دەگەل ئەوانە باشنیه، ئاخیری بەقسەمی نەکردووە خەنجەرێکی
 لەکە لەکەمی که ئەکیوی گچکە لاتەکەمی دداو که ئەکیوی دەکوژرئ لەگەل لینگە فرەمی
 شەقونێکی دە سیامەندی هەلە داو بەسەرپەلی دارەبەنئ دا، دەکهوئیت و سیامەند. دەمری،
 و خەج شینێکی زۆری بۆ دەگێریت و بەبەندان زۆری پئی هەلە لێت، که ئەو ش،
 داستانێکی تاییبەتی خوی هیه. دواپە خەجیش بەسەرپەلی دارەبەنئ دا بدوای سیا مەندیدا
 خوی هەلە دێری و دەمری جابراکانی خەجیش دەگەنە سەریان.

۸- گۆڕە خەزێنە: گۆڕە یکی میژوویی و هەریەنە و نێو ش نێوی دەرکردووە لە سەر. پێگای
 کێلە سپیان و خورینجیه.

۹- کانی کوخەمی: قەدیم دوکتور کەم بونە، ئەو هی کوخەمی دەگرت، دەچون لە کانی
 کوخەمی ئاویان بۆ دینا، ئاوەکەمی دەخواردووە و چاک دەبوونەوه بەلام ئاوهینانەکەمی
 ئاوابووە دابەیانان زوچوبان و لەوئ ئاوریان کردباو، ئاوەکەیان هێنا تاواری وئ
 نەکە وتباو، هەتادەگەشتەوه. نەدەبا ئاوریشیان داباو دواپە، لەنیزێکی کانی ئەشکەوتییە.

به‌ردی گویزی

به‌ردی خورینجی

حه یاره ی خوښه

ده گېړنه وه وده لټن کابرايه ک ژنيکي هه بوه. چونکه نه ژنه، ميړده که ی خوش نه ويستوه، جا مه علوم نه بوه بهر خوښ بوه يان ژن به ژنه ی پي کرابو يان .. هه چيشتيکي لتي نابا بي خوی بو؟ يان له بهر سوپړيان نه ده خورا. جا بابزانين چه کلاويکي له سهری ميړده که ی دهنی وچون وبوکويي به پي ده کا.

پوژيکي کاک په سول دهلې نه ری نه سستی نه تونه وشيوانه ی لي يان دهنی نورخوشن ؟ بو يان له بهر سوپړي ناخوژين يان نه وه نده بي خويه وهيچ تاميکي لي نايه ؟ نه سستی له سهره خو: چت لي وه شيرم، هه یاره ی خوي يه م له ماله بابم له بيرچوه، نه وه بويه شيوه کان يان بي خوي يان دهناسويين. ژنه بوخوي به خوي گوت هه رنه بي سي چوار پوژان له بهر چاوم ون دهبیت.

په سولي به دبېختيش باوه پي پي ده کاو: نه دی نه وه چون دهبیت ؟

نه سستی دهنانی باويه تی خوي لي مون ده کاته وه وده لي چون دهبیت چييه ؟!

به غاريکي بجو ماله بابم سه ريکي يان لي ده وله کن دايکم هه یاره که شه م بو يينه و. وه ره وه ! به لي ! په سول له مەکری ژنان حالی نه بوه، باوه پي پي ده کا، به يانی زو پاروه نانتيکي ده خواو وه چا خواردنه وه ي پانه گه يشتوه. يا نه يان بوه، به لکو زو بگه می، کاله و پيتاوی لي هه لکيشاو بگره ماله خه زورم هاتم به پيتيان وه ره به غار.

سبه يني لای نويزی شيوان که گه يشته وي پاش لي پرسين وچاک وخوشي پورناماني خه سوی دهلې نه ری نه سستی چونه ؟

په سول: وه للا زور باشه، سلاوی لي ده کردن.

پورنامان دهلې نه دی نه وه چونه هاتوی نيرهت پيزانيوه په سول ؟

په سول: ناموژن ! نه سستی هه یاره ی خوي يه لي ليره له بيرچوه و نه منی ناروده بو هه یاره ی خوي يه. پور نامان دهلې هه ی عه مری نه مي ينی به وه ی لي کاوبه وه ی تي کا.

په سول: به خودای ناموژن هه تا ده گه مه وه له بيرم ده چيته وه، پسام !

پور ئامان: جابۆ له بیرت ده چیت وه، هه ربړو بلی به وهی لیکه و به وهی تیکه.
گوتی وه لالا باشه هه رده پۆم و واده لیم. شه وی له وی ماوه به یانی پاش نان و چا
خواردنی هه ستا خه ریک بو وه پیکه ویت په سول: ئاموژن! جاخۆ له بیرم چۆته وه.
پوور ئامان وه بیرى هیناوه و پاش خواحافیزی وه پیکه ده که وی له دی وه ده رده که وی و. که م
ما بودیسان له بیرى بچیت وه و بگه پیت وه بۆکن پور ئامانی، وه بیره خۆی هیناوه و، بو ئه وهی
تازه له بیرى نه چیت وه ده سستی پی ده که به وهی لیکه به وهی تیکه. جاروباره ش چون که یفی
زۆرساز بو کرد بویه گۆرانی زۆر پۆسی گه یشته کا برایه کی جانو ئه سپیکى تو پێان بو گرت بو،
سواری ببو. هه تا پام بیت، په سول به ده نگی به رزه وه ده یگوت به وهی لیکه به وهی تیکه.
هه رایان کردی و گوتیان کا براله سه ره خوۆ! کا برا بی ده نگ به ئه وه چه هه لاله لالت داناوه!
نه خیر! به کى ده لیى ئاخه له بیرى ده چیت وه، گه یشته لای کا برای سواری گوتی به
وهی لیکه، به وهی تیکه. جانو ئه سب په ویه وه کا برای سواری له سه رته ختی پشتی له
عه رزی پاکیشا، جانو ئه سب به ربوه لالت و غاریان دا کا که په سولی، هه تا توانیان کوتایان
و گوتیان ئه وه بۆبی ده نگ نابى به کرى گیرای چه به.

گوتی ئه دی بلیم چی؟ وای زانی ئه وه چه یاره ی خوییه نیه گوتیان هه ربړو بلی
په روزه مو بار په ک بیت یا خوا لیت مو بار په ک بیت هه مو پۆژی خیریکى وات به نسیب بی.
گوتی زۆر چاکه، چونکه ئه وه نده یان لی دابو تیکه و لیکه ی هه رله بیر چۆتۆه.

به لی کا که په سول وه پیکه ویت و ده سستی پی کرد: په روزه مو بار په ک بیت یا خوا مو بار په ک بیت،
گه یشته قه راغ شاریکى تاقه کوپه ی پاشای مردبو، ده یان بر دبو قه بران، په سولی به ده بخت
گه یشته نیتو عاله می: په روزه مو بار په ک بیت یا خوا لیت مو بار په ک بیت هه مو پۆژی خیریکى وات
به نسیب بی! هه رچه نده عاله پیمان ده گوت بی ده نگ به کوپه! بی ده نگ به! نه خیر به کى
ده لیتی؟! سى چوار که س غاریان دایه و کوته کیکى باشیان لیدا، گوتی ئه دی بلیم چی؟!
گوتیان ده لى چی هه ربړو بلی خوا عه فوی کا خوا لیتی خوش بیت ده ی چی.
پاش بریک چه سانه وهی که هه ر ده شی گوت نه با دا له بیرى بچیت وه، وه پیکه ویت

ودهستی پی کرد: خواعه فوی کا خوا لئی خوش بیت، گه بیشته دیه کی له قه راغ نه و دئییه شه په سهگ بو، سه گیکیان خینکانبو خه لک له سهیری شه په سهیه پاوه ستابون، گوئیان له په سولئ بوده یگوت خواعه فوی کات خوالئی خوش بیت! وایان زانی به نه وسه گه ی ده لئ خواعه فوی کات؟

هه رایان کردی کابرائه وه چ ده لئ؟ بی دنگ به! خوئه وه سهگه، حيسان نیه نه توده لئی خواعه فوی کا خوالئی خوش بی؟

نه خیر، هه روای ده یگوت ولئی نه ده برپه وه، دو نه فهر غاریان دایه تیږ و پرپان کوتا و، ده خولئیان وهردا هه ستاوه، بریکی خو ته کاندو گوتی ناخر نه دی بلیم چیی؟!

گوتیان ده لئ چی؟! هه برپوولئ نه وچه قه چه قه چیه؟! نه وچه چه چه چیه؟! به لئ! کاک په سولئ تو زوای زو رباشه خولیم نادهن؟! نانا کسه لیت نادا، نه گه ره روابلئی؟ کاک په سول وهری که وت و دهستی پی کرد: نه وچه قه چه قه چیه؟! نه وچه چه چه چیه؟! گه بیشته دیه کی له به ره وهی نه و دئییه حوجره ی هه قیانی لی بو چاوی به هه قیانی که وت دیسان هه رلیتی نه ده برپوه و ده یگوت نه وچه قه چه قه چیه؟! نه وچه چه چه چیه؟!!

فه قییه کان له سه رسه کوی پتیش حوجره ی ده وریان ده کرده وه و ده هاتن و ده چون به دیتنی نه وانیش بی دنگ نه بو، فه قئ نه گه ر گویان لی بو زو ریان پی ناخوش بو پییان و ابو به وان ده لئ هه رچه ند: بی دنگ به کاکه بی دنگ به! بی دنگ نه ده بو نه بادا هه یاره ی خوییه له به بر پیتته وه نه وانیش غاریان دایه هه تا توانیان کوتیان کاک په سول له لیدانی هه قیانییش بی بهش نه بو، گوتی باشه! نه دی نه من بلیم چی؟!!

گوتیان کوپه بی شعور! ملی خوت بشکینه، هه برپو بلئ ببینه مه لا، ببینه فه قئ جار جاره چه پلئیکشی بولیده و. وابلئ له بهر بی عه قلیانی نه یده زانی له سه رنه وکاره بی جیانه ی لی ده دن. به لئ کاک په سول پاش نه وه مه و ده کوتانه ی وهری که وت هه رده پووی و ده یگوت ببینه فه قئ، ببینه مه لا، نه گه رچه پله که ی لی ده دا هینده ی چه پله پی خوش بو، نیش ونازاری هه مو لیدانه کانی له بیرده چوئه، به لام نه ویان زو ری ده وام نه بوله دیی و ده رکه وت گه بیشته

سه رکانیه کی دو پاوچی چه ندپوژبو ده سیپه ی دا دانیشتبون سیس بیون؛ هیچیان وه ده ستنه که وتبو. نه وده مه ی مراویان بو هاتبو به رلوله ی تفهنگی، نه گه رکاک په سولتی چه مبری به حیندرحووله ولای پاهات گوتی بینه فه قی بینه مه لا؛ پاوچی هکان ه رایان کرد؛ کابرا بی ده نگبه؟ کوپه بگه پتوه؛ له گه ل چه پله لیدان و بینه فه قی و بینه مه لای؛ مراوی هه لفرین؛ پاوچی کانیش له تا و مراویان؛ غاریان دایه؛ نه وانیش خوری شور ی چاکیان کوتا؛ په سولتی سه رلی شتیاو؛ ناخر نه وه چه ندجارو ه یاره پی گوژیم؛ نه دی بلیم چی؟! که گوتی ه یاره برپکی دیکه شیان لیدا زانیان زور بی ده سلات و خو پریه؟

نه و جار پی یان گوت ناوا به ماته ماته برپشتت هه لته یه نپوه ها!

په سول به ماته ماته وه پی که وت؛ له وان تی په پی زورپوژیو؛ پتگای که وته قه راغ بیستانیکی؛ به کوپه کوپه ده پویتی؛ تازه دز هاتبونه زگ بیستانی و پتیان که وتبون؛ نه گه رچاویان به کاک په سولتی که وت که نه وه به ماته ماته دی؛ گوتیان نه وه تا دزکی دیکه به ماته ماته دی. بیستانچی هکان غاریان دایه له بهریان هه ل نه هات و هه ریه که ی دوسی شه پ و زلله یان لی دا؛ هینده ی وی که وتبوه ده نیان خارانده بو؛ گوتی نه دی به قوربانوبم بلیم چی؟ بیستانچی هکان زانیان نه وه دز نیه فیلی لی کراوه زگیان پی سوتا و گوتیان کوپه به دبه خت ناوا قیت و قنچ برپو بو به ماته ماته ده پوی؛ هه ر دامه یه وه.

کاک په سول وه پی که وت، هه روا قیت؛ ده تگوت به رچیغی قوت داوه؛ گه ییشته وه ده رکی مائی بانگی خیزانی کرد؛ نه سستی؛ نه سستی ده لی! ده وه ره ژورئ!

په سول؛ ناتوانم، ده بی سهرده رانه م بو هه لدری. نه و جار خات نه سستی هاته ده ری له پشته وه را پتلاقه یه کی به پشتی دادا په سولتی گیان خاراو نیوچاوانی وه سهرده رانه که ی که وت، پتلاقیکی دیکه ی پتدادا، په سول که وته نپوه راستی ژورئ و بی هوش بو؛ دوايه که وه خو هاته وه هیچی له بیرنه مابوکه بوته سستی خانمیتی بگپرتیه وه؛ نه ستیش له که م هه تا زوری باسی ماله بابی یان ه یاره ی خوی به وهیج شتیکی نه کردو شتیه کانیش چا بونه وه.

قهل و کوتر

له زه مانه کانی قه دیم ده گێرنه وه ده لێن سالتیکی ده پاییزی دا، قه لێک له ره فیه کانی به جی مابو، و زۆر گه پاکوتریکی دیته وه؛ چونکه قه ل نێره بوو کوتره کهش مییه بو، پاش وتو وێژیکی زۆر کوترپازی بوو پێک و تن و، میردی به قه له که ی کردو به زه حمه تیکی زۆر هیلانه یان دروست کرد وه ختی هات دوهیلکه ی تی کردن ده وه ختی خۆیدا کورک بو جوجکه ی هه لێنان، پاش ماوه یه کی جوجکه کان په پوازه بون، هاتنه هه ل فرینی، له سه ر جوجکه کان قه پره یان لی په دابو، چونکه قه ل ده یگوت ته من هه ربو خۆم ته وای خواره مه نیم بو هیناون وله هه مو باریکه وه، ناگاداریم لی کردون و جوجکه کان ناده م به تو.

له ولامدا کوتره ده یگوت ته تو هه رخۆت به خه یو کردوه. هه ر قازانچ به گیان وه شت گه یشتوه، ته نانه ت له به ره هه وه سێ ده گه ل من تیکه ل بویه و ئیستاش هه یج حه قی مندالانت نیه و نابی باسیان بکه ی، چونکه ته وای کویره وه ری له ته ستوی من بیت و جه نابیش ئیستا هاتویه سه ر حازری و ده له ی جوجکان ناده م به تو چۆن وایه.

به ئی! به ته وجوره هه یچیان بو هه یچیان نه ده سه لماند، ناعیلاج چونه لای قازی هه تا حاکمی مسولمانان پێگایه کێان بو دانیت و کێشه یان خه لاس کات به ته وجوره ی له حه زور حاکمی هه ر که سه قسه ی خۆی کردو قازی پهی گوتن، هه رکه سێکی ده لیلی گه وره تری له سه رمخالیفی خۆی بێتیه وه جوجکه کان بووی ده بن، ته به ته وجوره ی قه ل ده ستی پی کرد و چه ندکه سێک له حه زور قازی بون و گوێیان له گێشه وه ره ی قه ل و کوترێ بوخستیاننه ژێرچاوه دیری خۆیان و، له وێ مانه وه و گوێیان بابزاین ته وانه چه ده که ن و جوجکه ده بنه ئی کامه یان.

وتاری قه ل:

جه نابی قازی ده گێرنه وه ده لێن؟ پاشایه کی زۆر ده وه مند. له ولاتیکی ده ژیا هه رچه ند ته وپاشایه وه کوشایه کانی دی مالتیکی زۆر به لام به بێنه و به ره وو. زۆر ئاوه دان نه بو تا قه کوپێکی هه بو نیوی ته حمه د بو، هه رچه ند کوپه که ی خه ریکی خویندنێ بو به لام پاشاهه تا بو خۆی مابو، ژنی بو هینا زۆری پی ته چو پاشای بابی ته حمه دی مردو ته حمه د

ته نیا مایه وه له گه ل' نه وهی ژنه که ی به خواستی خوئی و به د' لی خوئی میزدی به کوپی پاشای کردبو به د' لی یه ک بون؛ هه موپوژی نه و کوپه وه کو شاگرد مه دره سه یه ک به یانان ده چوو دره رس خویندن، بو نیوپوژ وشه وانه، ده هاته وه مائی؛ زۆربه خوئی نه وودو دلداره پائان ده بواردو، هه رچه ندجاری نه حمه د. ده هاته وه مائی و چاری به به ژن ویا لاکفت و لغتی خانمی و وه زعی ماله که ی ده که وت مائی کی نه وه نده خویشیان هه بوگه زگه زپی بالاده بو. ومیشک و د' لی بوخویندن هانی دهدا، بی خه به رله وهی ژنی نه حمه دی پوژی کی له سه رقه لاو بالاخانه ی به له نجه ولارده هات و ده چودیتی لایکی تازه پیی گه یشتونیوی سه عدون بوو، مه جومعه یه کی جفاره پی یه بو فروشتنی به کوچی داده پوات خیزانی نه حمه دی جفاری کی له سه ری پ'ا هاویشته نیوجفاره ی سه عدونی جفاره فروش.

سه عدون دیتی، جفاره یه ک هاته نیوجفاره کانی ته ماشای کرد له سه ره وه ژنه ی دیت و گوتی نه وه نه وجفاره ت بو هاویشته نیوجفاره کانی من؟! و

خیزانی نه حمه دی ده ل' جفاره ی من هه ریو نیوجفاره ی تو باشه!

ژنی نه حمه دی له سه ره وه سه عدونی په به نیش له خوارئ ده ستیان به قسان کردو به کورتی، کاکه ویراله یان کردوپیک هاتن، وادیاریوه نه وه له ی زۆپی خوش بو هه رچه ندجی ترسی بو به لām جیل پوژی واترس و مرسی نامینی، به ل' سه عدونی جفاره فروشی برده وه تاغه که ی خوئی و سندوقی کی گه وره ی بو دروست کردکه پییان ده گوت یه غدان نه گه ر نه حمه دی میزدی ده هاته وه، ده یه غدانه که ی ده ناو، ده نا ده هاته وهی و خه ریکی رابواردنی ده بون، هه تا پوژی کی نه حمه د به بی نه وهی فکرو بیریکی له هیچ شتیکی کردبیته وه و به بی وه ختی هاته وه مائی، یانی نه نیوپوژبونه شه، هه رچه ند، نه وکوشک و تالاره له ده روازه یه وه تا دیوی دانیشتنی سی زهنگی هه بون به لām خیزانی به شه پریوی دیت و هیچی نه گوت و هه روا به بی دهنگی وه کو هیچ نه بویی گه پاوه بو مه دره سه ی.

نه حمه د نه و ماموستای له کنی ده خویند ده گه ل' یه ک زۆسه میمی بون، هه رپازیکی نه حمه ده ییابه ماموستای ده گوت، به تایبه تی وه زعیه تی خوئی و مائی.

که چۆوه لای ماموستای ئه وهی چاری پێ که وتبووێ گێپراوه، مام وهستا پێی گوت
 ئه حمه د بچو، زهنگی ئه وه لێ به لوکهی بناخنه و دیسانیش هه ربه بی وهختی بچۆوه مائی،
 ئه حمه د به ده ستوری ماموستای کاره که ی کرد، ئه و جار خیزانی شه پریوتر دیت هه تا
 زهنگه که ی دو هه میشی به ست ئاوا، بوێ مه علوم بو که شتێک ده گوێی دا هه یه و
 خیرابه کی، چو ئه ویشی بو ماموستای گێپراوه.

ماموستا، گوتی زهنگی ئاخیش بیهسته وه ربه بی وهختی بچۆوه بزانه چ ده بیت
 وچ ده بینی به لام هیدی وه سه ره خۆق وشیاره. ئه حمه د.
 ئه حمه د. ئه و جاریش به قسه ی ماموستای کرد و زهنگی ئاخیشی به لوکهی ئاخنی
 وه ژورکه وت خانم هه رنه وه نده ی پێ کرا. سه عدونی ده سندوقی هاویتی و بو خوشی
 هه روابه پوتی له سه ر سندوقی دانیشیت

ئه حمه د. لیبی پرسی ئه وه بووا خۆت پوت کردو ته وه، له جوابدا، ده لێ ئه حمه دشا، به خوای
 هینده گه رمایه وه خته بخنکیم هه رسۆزه ی باشی نایه ئه و پۆمائه.

ئه حمه د ئه گه ر ئاوا ی دیت له به رخۆپیه تی؟ ده ست وپی سپیلکه یی خۆشه و یستی
 ژنه که ی هیچی نه گوت به لام هه مو هیوا یی ژیا نی ده گه ل ئه و ژنه ی چۆوه فه نایه، وه ک
 ده لێن پیه سه که ی لی بو وه به خوری، وه ده رکه وت وابه عاجزی، پوی ده چوارباغی کرد له سه ر
 کانیه له بن دارێکی به غه مناکی دانیشیت، هه رفکرێ له وه زعی خۆی و ژنه که ی ده کرده وه،
 ئه ی نه هلی مه جلیس جه نابی قازی ژن ئه وه تا عه مه لی ئاویان هه یه، چ به قابه ژنان
 ده که ی.

ده رویشه که ی دی وه خۆ هاته وه؛ نیدی له بیر چۆوه بجیت ئه وه مه وزوعه ی بۆمه لای
 بگێپێته وه؟ ئه وه ده رویشه که چێکی به مندالی کپی بو هه رله مندالیش پاپوحی ئه و کچه ی
 ده عه سای کردبو پێکه وه ده غاری دا. ده ژیا ن هه می شه بو وه موجی گایه کیش ئه وه ساییه ی
 هه ربه دهستی وه بو؟ ده وریش هات له بن دارێکی دانیشیت، جانتای دانا عه رزی وه عه سای
 له سه ر جانتای دانا و په شته مانیکی پاخست، برپێکی ته ماشای ئه و لاو ئه و لایان کرد، که سی

نه دیت. نه حمه دیش چونکه وای خوئی شارد بووه، نه ویشی نه دیت و، ده رویش عه سایی دهست دایه هه لی هاویشته حه وای، ته ماشای کرد بوبه ژنیک هه تا دهست هه لئینی که لگه ت و جوان و خوین شیرین، هه رخوش بو تیی وه پامیتی.

ده گهل ده رویشی دهستیان ده نه ستوی یه کتر کردو پاش سو حبه ت و عیشق بازی ده رویش ده هوشه وه چو وبی هه ست لیبی که وت.

ژنه ش، هینای بریکی ده رمانی بی هوشی به دم ولوتی ده رویشی داهینا و به ته وای بی هوشی کرد، نه و جاردهستی ده باغه لی پاکرد؟ سیوکی سوروگه شی ده رهینا و هه لی هاویشته بوبه کورپه جحیل یه کی زورله خوی جوانتر، نه و جارنه ودوانه، دهستیان کرد به که یف و سو حبه تی، پاش نه وهی له هه موشتیکی خه لاس بون دهستی به سه روچای کورپه ی داهینا بووه به سیوده باغه لی نا هینای بو سوئی له به رده می ده رویشی ساز کردو نه ویش وه خواته وه،

نه و جارده رویش دهستی به سه روچای ژنه که ی داهینا بووه به عه سا؟ بیخه به ر له هه موشتیکی و چ پوی داوه و چ بوه دهستی داعه ساو جانتای هه تابروات. نه حمه د نه وه له ی پی باش بوه بوئا شکر ابونی کاری، خوئی پنگای پی ده گری و ده لی نا هیلیم برپی، نه و بو بو نیوه پویه میوانی منی.

هه رچه ننده رویش زوری پیی سه یرده بی ناخر کورپه پاشایه ک ده رویشیکی گه پیده بانگه یشتن کات هه رجوریک بولیی قه بول کردو نه حمه دچووه مائی، پوی ده خانمی کردو نکارم به نوکه رونیتو مائی نه سی مه جومعان خوارد هه منی بوخومان سازکه، میوانمان هه یه ؛ لیبی پرسى: میوان کی یه ؟ نه حمه د: ده رویش سه عیده !

خانم: باشه سی جیگامان بوچیته ؟ نه توده گهل ده رویشی هه رمه جومعیکوبه سه ! نه منیش که میکم خوارد یانه خوارد هیچ عه یبی نه !

نه حمه د ده لی نه خیر! نه تو سی مه جومعان بو سازکه و کارت به وهی نه بیت؛

به لی نه ووده چون له دیوی تاییه تی دانیشتن. خانم هه رنه وده می مه خافه تی لی به یدابو. و زویشی پی ناخوش بو ده رویشی برده دیوه که ی خویان و خانم به په له په ل سی

مه‌جومعه‌ خوارده‌مه‌نی حازرکردو هیتای له پیشی دانان.

ئه‌حمەد مه‌جومعه‌یه‌کی له‌پیشه‌خۆی ویه‌ک له‌پیش ده‌رویشی ویه‌کی له‌پیش خیزانی دانا:

ئه‌حمەد به‌ ده‌رویشی گوت: ده‌ی مام ده‌رویش په‌فیقت بێته‌!

ده‌رویش وه‌ک راپه‌چینه‌یی رانه‌چەنی وده‌لی په‌فیق؟ ئه‌من په‌فیقم نیه‌!

ئه‌حمەد ده‌لی ده‌بێته‌ بێته‌، ده‌رویش: باوه‌رکه‌ په‌فیقم نیه‌.

ئه‌حمەد: ده‌هه‌سته‌ عه‌سایه‌که‌ت هه‌لای بابزاین چۆن ده‌بی!

ده‌رویش که‌گویی لی‌بو گوتی عه‌سایه‌که‌ت هه‌لای زانی ئاگای لی‌بو! چاری نه‌بو

هه‌ستا عه‌سای هه‌لایشت بووه‌به‌ژنه‌که‌!

ئه‌حمەد به‌ ده‌رویشی گوت ئه‌تووهره‌ ده‌گه‌ل من له‌ سه‌ر مه‌جومعه‌یه‌کی دانیشین،

به‌ژنی ده‌رویشی گوت پچو له‌سه‌ر ئه‌وه‌مه‌جومعه‌ی دانیشه‌؟

ژنه‌چوله‌کن مه‌جومعه‌که‌ی دانیشیت وئه‌حمەد: ده‌ی خوشکم ئه‌تۆش په‌فیقه‌که‌ت بێته‌.

ژنه‌په‌نگ وپوی گۆرا نه‌گه‌ر. ئه‌حمەد له‌کن ده‌رویشی پیتی گوت په‌فیقت بێته‌ژنه‌ گوتی

په‌فیق چی ئه‌من په‌فیقم نیه‌!

ئه‌حمەد: ده‌ی په‌فیقت بێته‌ ده‌ی ده‌زانم په‌فیقت هه‌یه‌!

ئه‌وه‌جارد ده‌رویشیش ده‌گه‌ل ژنه‌ی سویندی ده‌خواردوده‌یگوت په‌فیقی نیه‌!

ژنی ئه‌حمەدی ئه‌گه‌رچای به‌ئو عه‌ساییه‌ی که‌وت وپوبه‌ ئه‌ژنه‌ ئه‌ویش زۆر ترسا

ئه‌حمەد به‌ژنی ده‌رویشی گوت ده‌هه‌سته‌ ئه‌تۆش سیوه‌که‌ت ده‌ربێته‌ وه‌لی‌باوی!

ژنه‌نه‌گه‌ر زانی ئاگای لی‌بو هه‌ینده‌ی دیش تێک چوو هه‌روه‌ک شیتانی لی‌هات وپاش

زۆرپرکیشی ویه‌زم هه‌للا ولای ده‌رکیشی لی‌گیرابو هه‌یج عیلاجی نه‌بو سیوه‌که‌ی له‌باغه‌لی

ده‌ره‌ینا و هه‌لی‌تاویش و بووه‌ به‌کو‌په‌جیتله‌که‌!

ئه‌گه‌رده‌رویش چای به‌ئو وه‌زعی که‌وت هه‌روه‌کوماخولیاپان هه‌ستا پی

وئه‌حمەد گوتی دانیشه‌وه‌جیگای خۆت جاری کارمان ماوه‌. به‌ژنه‌ش ده‌لی: ئیوه‌هه‌ردو‌کو

له‌سه‌رنه‌و مه‌جومعه‌ی دانیشن.

نه وچار. نه حمده پوی دده رویشی کرد وگوتی بزانه پره فیکم بوخوت پیدا کرد پره فیکم بوپره فیکشیت پیدا کرد، نه توش پیاوېه پره فیکیکې بوته وپره فیکه ی من پیدا بکه؟
 ده رویش هم له بهر غره زی خوی که وه زعی وای لی هات حالی بوو. پیشی خوش بوکاری نه وانیش ناشکراکا. ده رویش پوی ده ژنی نه حمده ی کردوگوتی ده ی خانم نه توش ناوالت بیتنه خانمی نه حمده ی به له رزه له رزو به ترسه وه ده لی نه من ناوال وپره فیکم هر نه حمده دشاېه. ده رویش وای گوی لی ده بی که چه شیریکې پی ده بی، هلی کیشا که چه شیره که ی وپای کرده سر یه غدانی، شه پیکې له یه غدانی داو سه عدونی له نیویه غدانی به مړخیش مړخیش هیئاده ری.

نه ی نه هلی مه جلیس: جه نابی قازی چ نیعتیار به ژنان ده که ن نه وه تا ژن عه مه لی ناوایان هیه.

نه حمده گوتی کابرای جغاره فروش نه توش ده گهل خانمی له سر نه و مه جومعه ی دانیسه! هر چه ند ناکریت نابیت و هاواریان کرد، فایده ی نه بو گوتی نیوه ده بی به یه که وه نانی بخون!

به لی! نه حمده، ده گهل ده رویشی و، ژنی ده رویشی ده گهل حریفی و، سه عدون ده گهل خیزانی نه حمده ی، نانینان خواردیان خوارد، نه حمده. وده وریش هر دوکیان ژنه کانیان ته لاق دان و به ره لایان کردن.

چونکه زانیان خه تاله ژنه کانیان یه عاده تی نه وره مانه ی وابوه یان له بهر خو پرتیانان چیان به حریف یاکه له گای ژنه کانیان نه گوتوه.

به لی! نه وانه ژنه کانیان ده گهل حریفیان وده درکه وتن و پویشتن. نه حمده و ده رویش نه گهرته نیامانه وه، نه حمده پوده ده رویشی ده کاوده لی نه من مایکی زورم هیه، هرکه سیکې بلتی بوت ده خوارم و بوت دینم. ده وریش: نه من نه ورنه م به مندالی کرپوه، وپوحم ده نه وعه سایه ی کرده که بیست وچوار سه عاته به ده ستمه وه یه، دیسان حریفی بوخوی پیدا کرده؟ چون چه ژنیکې پیدا که م و به قای پی بکه؟ نه من هه تاموم

تازه ژنی ناهینم، نه توش بوخوت که یفی خوته !

نه حمده: هر چه ند نه من جحيلم، هر پته جحيلم، به لام هه روه کو بوخوت دیتت
نه من کوپه پاشایه کم ونه ژنه م به دلی خوم هیناوه، هه روه کو نه من به ویستی خوم هیناوه،
ژنه که ش هه روه به ویستی خوی بوه و که س زوری لی نه کردوه، له سه رنه و حاله ی بچیت ناوا
ناپروی من به ریت، نه و کاره ناحه زه ی بکات نه منیش، تازه هه تا ماوم ژنی ناهینم.

نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی! نه وه تا ژن کاری ناوا ده که ن چ ئیعتیار به
ژنان ده که ن ؟

ده رویش ده گه ل نه حمده ی هه ردوکیان بی ژن مانه وه کو تر له نه وه مو وه خته ی دا که
بی ده نگ دانیشتبو، نه و جار وه جواب هات.

وتاری کوتری می یه:

پوی ده قازی و مه جلیسی کرد وگوتی.

جه نابی قازی! به لی ژن هه یه ژن و چکه ش هه یه! پیاو هه یه و پیاو و چکه ش هه یه!
ده گپژنه وه ده لئین تاجریک به نیوی خواجه حه سه نی به سراهه خه ریکی توجاره تی بوه
سالی جاریک یابه دوسالان جاریکی ده چوو به غدایه بو توجاره تی و حوجره یه کیشی له وی
هه بوه و زقده وله مه ندو به نئو مال و مالداري،

هه ره لشاری به سراهه له گه په کی ماله خواجه حه سه نی، لاویک به نیوی میرزا برایم به
خوی و حه بیبه ی خیزانی و قه ره واشیکی، خه ریکی ژیانی ئاسایی خویان بون؛
نه و جارهی خواجه حه سه ن نه گه رسازیو پروا بو توجاره تی ده نگ ده گه په ک وکولانسان
گه را که نه وه خواجه حه سه ن دچیت به غدایه، حه بیبه به میرزا برایمی گوت بو نه توش ناچی
بو توجاره تی ده پچو چیدی به بیکاری له مالی دامه نیشه ؟!

میرزا برایم: ئاخریه چی بچم خوهیچم به ده سه ته وه نیه به بی پول بۆکوئی بچم ؟!
حه بیبه مارهی خوی سی گه وه ری هه بون له پاش نه ستوی له بن پرچی شار د بونی وه .گوتی
گه وه ریکت ده ده می به ره بیفروشه، نه سباب و شتومه کی سه فه ری سازکه .

میرزا برایمیش قبولی کرد، گه وهه ری لی وهرگرت و بردی فروشتی و هه مو نه سبابی سه فرهی کړی و به خیزانی گوت نه من نه وه ده پږم نه گه ر هاتمه وه وگوتم خالیکې په شت له نیوانی سینگ ومه مکانه، نه منم ده رکهم لی بکنه وه ده نا له که سی مه که نه وه ها، خیزانیشی گوتی زږدباشه پر پوځوات له گل.

میرزا برایم په گل کاروانی که وت و پوځی چه دم نه نزل پوځیشتن، دانیشتون بڅه سا نه وهی، ده ستیان کرده قسان: ژنی فلان که سی ژنی چاکه، فلانه ژنه وایه و ... خواجه حه س نه به ثانقه ست باسی ژنی میرزا برایمی هیناگوږی.

هه ر پوی ده میرزا برایمی کرد و گوتی نه لجان ژنه که ت پوځیشته وه ربو ته شی نه تونارد و ته کاروانی! میرزا برایم گوتی نه خیز: وانیه! پاش بریک قسه و به بریک هه لاجون وایه و انیه قیره و چه قه چه ق گرتویان له سه رکاروانه که یان کرد و گوتی نه وه ده چم نیشانه شت بو دینمه وه. ده نا با کاروانه که ی من بو توږی، چونکه میرزا برایم هینده ی ئیمان به ژنه که ی بو نه ویش گرتوه که ی ده گل کرد ولیی قبول کرد.

خواجه حه س نه گه راوه بو مالی. هه تا حیله یه کی سازیکات، هه م نابروی میرزا برایمی و حه بیبه ی به ریت، هه م کاروانه که شی لی به ریت وه، نه وه ش بوځوی نه وعه کاسپیک بوله نیوده وله م نه ده کاند؟

لیی سواری نه سپیکې ویرغه بوو! هاته وه وځوی گه یانده مال هه جیرانیکی میرزا برایمی، بریکیشی پول دانی و، ویریکې دیکه شی وه زعی مال هه میرزا برایمی لی پرسین به تاییه تی وه زعی حه بیبه ی که چوډ ده کرئ بیبینم، هه رچه ندی ده لاین پولیشوده ده می! به لام ژنی جیرانی میرزا برایمی پتی گوت که به هېچ جوریک ناکرئ ژنی میرزا برایمی بیبینی، چونکه قه ت له مالی و ده رنا که ویت نه گه رکاری بازارپشی هه بیت قه ره واشی هه یه ده دینیریت بو پیک هینانی کاری بازارپ، بوځوشی هه مو پوږی به یینی شه وورپوژان هه لده ستیت هه تامه لا بانگ ده دا هه رغوسلی گوناحان ده کا، پاش مه لا بانگ دانی نوږی ده کات جان و جارده ست ده کا به کاری مالی.

وه ختیک خواجه حه س نه گوپی له نه و قسانه بو نه و جار پیی گوتن، باشه له کوږ

غوسلّی ده کاو ده ست نویژئی هه لده گریت.

ماله کابرای گوتیان له نه و دوپانه کیهی حه مامی هه یه وله حه مامی غوسلّی ده کاو ده ست نویژئی هه لده گری. خواجه حه سه ن گوتی، نه و نده یارمه تییه م بده ن نیردیوانیکم ویدنه، هیچی دیکه م له ئیوه ناوی وله به رماله خووشی نهیده ویراخوئا شکرکات، به لّی ماله کابرای به نه وپوله ی که له خواجه حه سه نیان وه رگرتبو، یارمه تیان داو نیردیوانیکیان ویدا، چونکه سه رچاوه ی هه موکاریکی پوله، نامه رد. ده توانی خوئی پی پاره شیئی.

خواجه حه سه ن شه وی به نیردیوانی داوه سه رکه وت و له تاریکیای شه وی که لکی وه رگرت به قه رای جی چاویکی له دیواری حه مامه که ی کون کردو، چاوه پوانی هاتنی حه بیبه ی بو هه تابیت (بو حه مامی)

تازه شه وده زرینگاوه، دهنگی لاق وشه قه ی ئافتاوه وله گه نی هات، حه بیبه به چراوه هات له حه مامی خوئی پوت کرده وه، خه ریکی خوشوتنی بو؟ بی خه به رله وه ی کاک حاجی حه مامی کون کردوه ته ماشای له شی پوت وقوتی ژنیکسی مسولمان وله خواترس ونامه حه رم ده کات.

جه نابی قازی نه ی نه هلی مه جلیس؛ ژن هه یه ژنو چکه ش هه یه !

پیاو هه یه و پیاو وچکه ش هه یه !

به لّی! ناحاجی حه سه ن ته ماشای کرد، دیتی که دو گه وه ری به بن پرچی وه نه، خیرایه کی هاته وه خوارئ وگه پاره بولای کاروانی.

کاروانه که ش هه رله جینگای خوئی مابو وه چاوه پوانی هاتنه وه ی خواجه حه سه نی بون، که دورونیزیکسی کاروانی بو؛ په فیه کهانی چاویان پیتی که وت چونکه پیاوی ده وله مه ند. ریایی له به رده که ن و برپیکی به پیره چون هه تا بشزانن خواجه چی کرده؟! له نه و سه فه ره یی قازانجی کرد وه یان زهره ر؟!!

گه بیشته وه و سلاوی کردوبه خیر هاتنه وه یان کردو بی ئه وه ی موله تی بده ن

لّی یان پرسى: خواجه چت کرده؟ شیری یان پتوی؟!

بهائی؛ خواجه وه قسه هات نه پئوه لالا نه من نه مگوت، خو به خو پایی نیه، پیتان وایه نه من به قهت میرزا برایمیش نازانم؛ خودا ده زانی، هه رکه س بجیت له پشت ده رکئی بلئی خالئیکی رهشت له نیوانئی سینگ ومه مکانه ده ست به جئی ده رکئی لئ ده کاته وه، وکهی خوی ده گهل بکه، نه وه له قاوه خانان باسکی لئ هه لگردون و سه مای بو ده کات و چه رته مه شی ده گهل لئ ده دا، کوا ژنت! به رخم مندائی. ؟

باشه خو کس نه بوبلئی وانیه یا چون وایه کاروانچی هه مولایه ک ومیرزا برایمیش لایه ک بهائی! میرزا برایمیش به تنی بی قسه ماوه، کاروانه که ی دو پاند، خه ریکی گه پانه وه ی بو، به لام نه ی ویرا، له لایه ک له به رلومه ی عه بدان وله لای دیکش له حه بیبه ی زور ده ترسا. نه ی ویرا بگه پیتته وه و خواجه حه سه نیش پیی گوت، بو ده گه پیته وه، بیه پیای من حه قی خو ت ده ده می، هه تا ده چین به غدایه، له ویش بو خو ت کاری بکه، به لکو شتیکی پهیدا بکه ی و به دهستی به تال نه گه پیته وه ؟

له لایه ک نه ومه ره ده ی به سه ره مینا له لای دیش مال داری بو ده کردوزگی پی ده سه تا. میرزا برایم به نا چاری قبولی کرد و بیه پیای خواجه حه سه نی به سرایه. نه وان وه پئی که وتن، قوله یه کیان ده گهل بو، ته ماعی پینیش و بو که یف ورا بواردنی بوماله میرزا برایمی گه پواه، هه تا گه بیسته پشت ده روزه ی چه ندی کیشا، بانگی کرد: ده رکم لئ بکه نه وه، خالئیکی رهشت له نیوانی سینگ ومه مکانه حه بیبه وقه ره واشه که ی عه جایب مان گو تیان میرزا برایم بوزان و گه پاره ته وه چه بوه، شه بوو. بو یان مه علوم نه بو. خولاسه ی که لام نه گه رچون و ده رکه یان کرده وه، قوله هاته ژوری، حه بیبه پیی گوت له چی ده گه پیی چه کاره ی؟!

قوله گوتی نه من به نه ونیور نیشانه ی هاتوم بو که یف ورا بواردنی.

حه بیبه به خوی و به قه ره واشه که ی به فیل قوله یان گرت و به چوار میخ له به ریکیان کیشا وه بریکیان به داران لئ دا، قوله گوتی بو خاتری خودای! لیم مه دن حه بیبه گوتی باشه لیت ناده م، به لام پیم بلئی بز انم مه سه له چیه بو هاتویه کی فیری کردوی، قوله گوتی

باشه لیم مه دهن هه مو شتیکو پی ده لیم!

دهستیان له لی دانیتی هه لگرت وقولش ته وای مه وزوعی خواجه حه سن و میرزا برایمی به پونی بو گترانه وه.

حه بیبه قولى به قهره واش و جیرانی نه سپارد گوتی به ری مه دهن. پوژی جاریکی دارکاری که نه هه تا بوخوم ده که پیمه، ده رکش له که س مه که نه وه!

به لی! حه بیبه که وه ریکی دیکه شی له بن پرچان ده رهینا و چو خوردی کرده وه شهش حهوت نه سپی چاکی به هه مو شت و مه که وه کرپن به رگی پیاوانی ده به رکرد و شهش حهوت نوکه ریشی گرتن، هینانی نوکه ره کانی زۆبه جوانی ته یار کردن له هه مو باریکه وه. به رگی جوان و نایابی بو نوکه ره کانی کری، نیوی خوینا، نه حمه د ناغای کوستانی؟

حه بیبه هه رسالیک ده بو نه ده بو میردی به میرزا برایمی کردبو، زۆر جوان چاک بوو به هه بیبهت و هه روانیترانه خولقابو، ناوا خوئی ساز کرد بو تو له نه ستانده وه ی له خواجه حه سهنی به سراسی؟ که وته دوی. کاروانی خواجه حه سهنی. کاروانی خواجه حه سهنی که بیشته به غدایه و نه ویش پاشی دوسی پوژان به خوئی و به نوکه رانی که بیشته به غدایه، مه نزلکی خوش و نا راسته ی به کری گرت له جیگایه کی خوش و یاسه فا. کاری پوژانه ی، که پان له نیو شاری وه کو قاوه خانه و کاروانسه راو... بو، چونکه زۆبه دل بو، جاروبار پولی قاوه خانه ی به عزه که سیکی ده دا، به دایمه ش پینج شهش نوکه ری بو شناغ و ته یاری ده که ل بون زۆریان خوش ده ویست، ورده ورده خه لک ناسیان. خوئی به میری به غدایه ش ناساند.

ده که ل نه و که پان و هات و چویه ی میرزا برایمی د یته وه؟ هه رکه بیشتبونه به غدایه خواجه حه سن ده ری کردبو، چوبو ببوبه شاگرد مزگر.

پوژیکی نه حمه د ناغا چو کن وه ستای پیی گوت مام وه ستا بریکن قاپی پیس هه نه نه و شاگردت بنیره بیتان هینن بون سپی که وه.

وه ستا هه رزویکی گوتی میرزا برایم ده خزمهت ناغای پرا بچو، قاپ و مسه کان بیتنه هه تا سپینان کهینه وه.

میرزا برایم په گه ل نه حمده ناغای که وت. له پیته به میرزا برایمی گوت بو نایه لای من چونکه نه من پتو یستیم به چه ند نوکه رتکی دیش هیه نه گه میرزا برایم چاوی به نوکه ره کانی نه حمده ناغای که وت له شایان به قای نه ده کرد قبولی کرد و قاپه کانی لی و هرگرتن و بردنی بوکن و ه ستای سپتیا ن که نه وه. به وه ستای گوت ده بی نیجازه م بده ی نه من ده پوم چیدی کاری ناکه م، وه ستا ده لی باشه خو نه تو د پوړه کاري ده که ی نه خیر ده پوم خولاسه وه ستا نیجازه ی دا و پویش ت.

به لی! میرزا برایم هات بو کن نه حمده ناغای به نوکه ری.

نه حمده ناغاده ستیکی به رگی جوان وه کونوکه ره کانی دیکه ی یابړیک جوان تر به نه سب و هه مونه سبا بیکه وه بوکړی و کردیه نوکه ری خو ی نوکه ره کانی نه حمده ناغای میرزا برایمیان ده شو پاند و بویان مه علوم نه بوچون و به چه، جوریک گه یوه ته به غدایه، به رگی شاگرد مسگه ریه که شی لی و هرگرت و ده بوخچیکي ناو ه لی گرتن بو پوړی پی ویست و به لکه.

جه نابی قازی! نه ی نه هلی مه جلیس! به لی پیاو هیه پیاو وچکه ش هیه،

نه گه رزن هیه رنو وچکه ش هیه!

ده گه ل هات وچو تیه شاره زای هه موجیگایه کی ببو، دوکانی خواجه حه سه نیشی دیتبو وه.

له زورجیگایانیش باسیان ده کردچونه فلان دوکانه ی و فلان قاوه خانه ی و ده گه ل خه لکی که ده دواو، نیحترامی عاله میی راده گرت. خه لک زوریان خو ش ده ویست وای خوړیک و پیک کردبو به نیقاب و شتومه کان که س نه یده زانی نه وه رنه.

پوړتکی ده سته به رگیکی جوانی ژنانه ی کړی و بی نه وه ی نوکه ره کانی بزاند زور به بی ده نگی به رگه جوانه که ی ده به رکردو چار شتوی به سه سه ری داداو، ده پیشد امور تیکشی به نیوی نه حمده ناغای کویتسانی که ه لی قه ندبو، ده باغه لی ناو برتکی میوژو گو یزه لگرتن و ده رمانی بیهو شی پیوه رکردن، له گه ل تابله مه و چه ندکه لپه پهری و برتیکشی ده رمانی بیهو شتی زیادی هه لگرت و، به ره و دوکانی خواجه حه سه نی وهری که وت.

له ئه ولای دوکانی بړیک پاره ستاوه تادوکانی خواجه ی چول بو، نه و جار وه ژورکه وت
گوتی، خواجه زانیومه نه تو گه وه ریکت هیه، نه منیش گه وه ریکم هیه، هاتوم
گه وه ری خوتم پی بفروشه یان گه وه ری من بکره.

خواجه بړیک دل دنیائی به تمه نیش بو، نه گه رچاوی به حه بیبه ی که وت وه ختابوشیت بی
له سوئیانی. وگوتی نه من له خودام ده ویت نه و گه وه ره ی دیکم وه دده ست که ویت.
هر خیرایه کی دوکانه که ی داخست و حه بیبه ی وه دوا ی خو ی دا. بومه نزل ی خوی وه ر
ده رکه ی پی داچونه ژوری قفلکی لی ده داهه تاحه وت ده رکه ی له حه بیبه ی داخستن؛
بردی نه ومزله چوله ی نه گه ره ربونه وکاروفیلانه ی سه روبه رکردبون و نه و جار. پوی ده
حه بیبه ی کرد: ره ره دانیشه. حه بیبه ده لی کوا گه وه ره که ت؟

خواجه ده لی خوات لی پازی بیت گه وه ری چی نه من بوخوم گه وه رم بو تو!
حه بیبه: نه منیش هر نه و دم ده ویت ئیدی ده وه ره نه توش ده میکی له کم
دانیشه و بړیکش قسه ی ده خوش خوشم بو بکه و باهیندیک پی بکه نین قاقایه کی کیشاو.

خواجه هات له کنی دانیش ماچ وموچکی کرد یانا، حه بیبه میوژ وگوژی هیانه ده ری
وگوتی وه ره دوسی ده نک میوژ وگویزان بخوین وقسه خوشه کانیش بکه یین. خواجه به نه و
قسه ی ویه میوژ وگویزان زورکه یف خوش بوله به رپسیانی هیچ بیرکی لی نه کرده وه و
چوله کن حه بیبه ی دانیشست وه رده ده نک میوژ وگویز خواردوبی هوش بو، ولپی که وت
بروکیکی دیکه شی ده رمانی بی هوشی به دم ولوتی وه رکرده تا وه هوش نه یه ته وه.

نه و جار هینا ی پره یه که ی ده نیو تابله مه ی ناو. ناوری پی ونا، تابله مه ی هه لسوړاند
ناور گه شاره. خواجه حه سنی پوت کرده وه وموژ که ی به ناوری سور کرده وه و به سمتی
خواجه یه ونا؛ به جوریک نه گه ربه ناشکرای د یاربو «نه حه دناغای کویتسانی»

شت و مه کی کوکردنه وه وده رکه کانی یه که له دوا ی یه کی هه لگرتن وگه پاره بو لای
مه نزل ی خو ی، بیده نگی لی کرد هه تا هه شت نوده پوژان.

دوا یه پوژکی، دوسی نوکری وه دوی خوی دان و چو له دوکانی خواجه حه سنی

وه ژورکه وت.

خواجه! فلانه پارچه ته به بۆرانه و جوغه ی پیاوه کان؟

خواجه هه سه ن که زورک زولاز بپو زۆر به ناره هه تی توانی ئاو پیداته وه، نه همه دئاغا لیبی پرسى: نه وه بۆ وای؟ خواجه.

خواجه: نه همه دئاغا گیتان که میك نه خوشم!

نه همه دئاغا: نه گهر وایه جارى لیبی گه پى دوايه دیمه وه.

چووه؛ پاش هه وتویکی دیکه هاته وه دوکانی خواجه ی چاوی لی کرد چاک ببووه خواجه! فلانه پارچه ن بۆ بیته.

خواجه زویکی هه ستاو: نه وه ی ده فهرموی جه نابی نه همه دئاغای!

به لی! بریکی پارچه کرى و چووه مه نرلی خوی.

نه ی نه هلی مه جلیس! جه نابی قازى! زن هه یه ژنو چکه ش هه یه

پیاو هه یه پیاو چکه ش هه یه!

نه همه دئاغا، کارى گه ییشتبو جیگای خوی وده با ده ست به کاربا، به یانی زو نوکه رهکانی حازر کردن به به رگی جوان وموړه تته بی، وه دواى خوی دان، بۆ دیوانی میری به غدايه، که گه یشتنه ده رکى، به ده رکه وانی گوت عه رزی میری بکه ن، نه همه دئاغای کویتسانی کارى له خزمه ت هه یه. داخوا ئیجازه یه.

ده رکه وان که چونه ژوری پاش چه ند ده ققه یه کی ئیکیک له نه میندارانی میری هاته ده ری و گوتی نه همه دئاغا؟ فهرمو.

نه همه دئاغا که چۆ ژوری به ئیحتیرامه وه سلاو نه حوالپرسی میری کرد نه ویش

ئیجازه ی دانیشتنی پى دا. پاش سه رقی قاوه وه لیانی ئاواى عه رزی میری کرد

:نه من ماوه یه که له وه پیش، یه کیك له پیاوه کانم بى شوین ببو؟ نه وپوژانه هه رلیره دیتومه ته وه

هه ربۆیه ش هاته بومه ئیره؟ وجانه وه هاته بومه ته خزمه ت جه نابت هه تا بزانه چ ده فهرموی؟!

چونکه به بى ئیجازه ی میری به بى نه ده بی ده زانه هه رجوره حه ره که ییکی بکه م!

میر: پیاوت هه‌رکەس بیټ، ئیجازەت هه‌یه‌ده‌گه‌له‌خوتی به‌ریوه. به‌لام پیم خوشه‌بزانم کێیه؟
 نه‌حه‌مه‌دئاغا عه‌رزى میرى کرد: قوربان! خواجه‌حه‌سه‌نى به‌سرایه هه‌یه‌لێریه‌نه‌وه‌پیاوی من!
 میر ته‌عه‌ججوبی کرد: جا چۆن خواجه‌حه‌سه‌نى به‌سرایه، پیاوی تۆیه؟! له‌وه‌تى
 نه‌من خواجه‌حه‌سه‌نى ده‌ناسم، سالی جارێک یان به‌دوسالان جارێک هاتوته‌ نه‌به‌غدايه‌ی
 بو‌دادوسته‌دی، نه‌مزانیه‌وه‌ پیاوی که‌س بیټ.

دیاربومیرباوه‌پى به‌قه‌سى نه‌حه‌مه‌دئاغای نه‌بو‌حه‌قیشى بو‌باوړی نه‌بی خواجه‌حه‌سه‌ن
 که‌به‌دایمی هات وچوى به‌غدايه‌ی ده‌کردوئىستاش لاوێکی ئاواکه‌م ته‌مه‌ن بلێ پیاى منه.
 نه‌حه‌مه‌دئاغا عه‌رزى میرى کرد: قوربان! نه‌من نیشانه‌م هه‌یه‌ میر: نیشانه‌ت چیه.
 نه‌حه‌مه‌دئاغا: نه‌من هه‌مونوکه‌ره‌کانم مورکردون؟
 لێپرسى چۆنت مو‌رکردون؟!

گو‌تى قوربان! پاشه‌لى هه‌مونوکه‌ره‌کانم مورکردون به‌نتوی نه‌حه‌مه‌دئاغای
 کو‌یستانی! ئیستاش خواجه‌حه‌سه‌ن بابێت نه‌گه‌روه‌کی نه‌من ده‌لێم وابیټ نه‌وه‌ چاکه
 ده‌نا نه‌وداوايه‌ هیچ! حازرم ته‌نبیش بکړم.

به‌لى! میر له‌دواى خواجه‌حه‌سه‌نى نارد، وه‌ختێکی خواجه‌حه‌سه‌ن هات و
 له‌وێ حازبو، نه‌و قسه‌و باسه‌یان پى‌گوت به‌هیچ جو‌ریکی، قبولی نه‌ده‌کرد.

چونکه‌بو‌خوی له‌وانه‌ی له‌وێ بون باشترا‌لی بو‌وده‌یزانی چ باسه‌؟
 نه‌حه‌مه‌دئاغا چۆنى ده‌پیشدا به‌میری پاگه‌یانده‌بو دوباتی کرده‌وه.

: نه‌گه‌ر له‌ پاشه‌لى نه‌نوسرابو، نه‌حه‌مه‌دئاغای کو‌یستانی، دیسان حازرم ته‌نبیش
 بکړم، پاش کێشه وه‌ه‌رایه‌کی زۆر میریش هه‌رپیى وابو داخوا چه‌مه‌وزوعێکه ده‌نا وانیه.
 نه‌گه‌ر خواجه‌حه‌سه‌نیان پوت کرده‌وه‌به‌ناشکرایى ده‌خویندراوه نه‌حه‌مه‌دئاغای کو‌یستانی.
 میربه‌خواجه‌حه‌سه‌نى ده‌لى هیچ قسه‌ت نیه، په‌گه‌ل نه‌حه‌مه‌دئاغای که‌وه.
 به‌لى! زۆربه‌ناعیلاجی وم‌رخیش وم‌رخیش په‌گه‌ل نه‌حه‌مه‌دئاغایان ئیخست هه‌رتوکه‌ره‌ی
 پیلێکیان گرت ونبوه‌زۆری ونبوه‌ناخۆشى خواجه‌حه‌سه‌نى برده‌وه‌مه‌نزلی و به‌رگی

نوکه‌ریه‌ی ده‌به‌ر خواجه‌ه‌سه‌نی کرد و نه‌سپێکی بۆ کۆری و پ‌ه‌گه‌ل نوکه‌رانی دا.
 به‌ئێ! نه‌حمه‌دئاغا! کاری خه‌لاس ببو که‌ل و په‌لی کو‌کردنه‌وه‌ و به‌خووبه‌نوکه‌ره‌کانی
 و خواجه‌ه‌سه‌نی به‌ره‌و مال بونه‌وه‌، شه‌وو پ‌ۆژان پ‌یگایان ب‌پ‌ری هه‌تا گه‌ییشه‌نه‌وه‌، له‌
 قه‌راغ شاری خویان پ‌اگرت هه‌تا لای نوێژی شیوان. له‌ وه‌ختی ب‌ی‌ده‌نگی‌دا، بانگی
 نوکه‌ره‌کانی کرد، یه‌ک یه‌ک هه‌موو ئیجازه‌دان که‌ ب‌چنه‌وه‌ ماله‌ خوێان هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی
 له‌میژه‌ له‌ ماله‌ی وه‌ده‌رکه‌وتونه‌و ماندووبونه‌، ب‌چنه‌وه‌سه‌رێکی له‌ ماله‌ی ب‌ده‌ن، ج‌یگا‌یه‌کی
 بۆ د‌یاری‌کردن پ‌اش هه‌وتوێکی له‌ئه‌و ج‌یگایه‌ی یه‌کتری ب‌بیننه‌وه‌.

مانه‌وه‌ نه‌حمه‌دئاغاو خواجه‌ه‌سه‌ن و میرزا برابیم.

ئه‌وجار پ‌وی ده‌ میرزا برابیمی کرد: ئه‌دی ئه‌تۆ مالت لی‌ره‌ نیه‌؟!

میرزا برابیم له‌ ترسی خواجه‌ه‌سه‌نی نه‌ی و پ‌زابلێ مالتیستم هه‌یه‌، چونکه‌خواجه‌ه‌سه‌ن
 وای ئابوو بردبو، له‌نیۆ خه‌لکی ژنه‌که‌ی به‌ خه‌راپ حیساب کردبو ئه‌گه‌ر له‌ قاوه‌خانان
 ئه‌وه‌ چه‌رته‌مه‌ی لی‌ده‌دا و سه‌مایه‌ ده‌کا و ...

ئه‌وجار پ‌وی ده‌ خواجه‌ه‌سه‌نی کرد: ئه‌دی ئه‌تۆ مالت لی‌ره‌یه‌؟!

خواجه‌ه‌سه‌ن: به‌ئێ مالم لی‌ره‌یه‌، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ ب‌هه‌رموی ده‌چمه‌وه‌ ماله‌ی
 هه‌روه‌ختی بۆم دانیی له‌ خزمه‌ت‌دا هه‌مه‌.

نه‌حمه‌دئاغا: باشه‌ ئاخ‌ر میرزا برابیم ئه‌تۆش مالت لی‌ره‌یه‌، ب‌چووه‌ ماله‌ی و سه‌رێکی له‌
 مال و منداله‌که‌ت ب‌ده‌وه‌وه‌وه‌.

میرزا برابیم دیسان نه‌ی و پ‌زابلێ مالم لی‌ره‌یه‌ له‌ ترسی خواجه‌ه‌سه‌نی.

ئه‌وجار نه‌حمه‌دئاغا بانگی خواجه‌ه‌سه‌نی کرد: خواجه‌وه‌ره‌؟ کاغه‌زێکی بنوسه‌ و
 ئیمزای که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌من پ‌یاوی نه‌حمه‌دئاغام.

خواجه‌ه‌سه‌ن کاغه‌زێکی نوسی، ئه‌من هه‌تا ب‌عینم پ‌یاوی نه‌حمه‌دئاغای کوێستانیم
 و هه‌رکات و ساتی ب‌ه‌ر کاریکی به‌ منی هه‌بیت به‌ ب‌ی‌هینانه‌وه‌ی عوز و به‌هانه‌، به‌
 نه‌جای ب‌گه‌یه‌نم.

کاغه زه که ی مؤر و ئیمزا کردو ته حویلی ئه حمه دئاغای دا.

جه نابی قازی؛ ئه ی ئه هلی مه جلیس به لّی ژن هه یه ژنۆچکه هه یه.

ئه گهر پیاو هه یه پیاوچکه ش هه یه.

جا ئه حمه دئاغامیزا برایمی نارد هه یه و پوی ده خواجه حه سه نی کرد: خواجه حه سه ن! نامه رد، ناینسان! ئه تو کهنگی ژنی میرزا برامیت له قاوه خانان دیت سه ماهه بکات؟! و چه رته مه ی لی دات و چه بکاو، چی وچی!؛

خواجه حه سه ن مچوپکیکی له بهری پیی هاته ده یه و چۆده تۆقی سه ری زانی ئه و دروزه لامه ی لی ئاشکرا بوه وتوشی به لایه کی گه وره بوه، قوستیه وه و گوتی ئه من غه له تم کردوه ده نا وانه بوه بم بورن، ئه گهر ده مبورن ته وای کاره ساته که ی له ئه وه ل پا هه تا ناخیر به بی دروو هه موتان بو ده گێرمه وه. ئه حمه دئاغا: بۆم بگێره وه،

هه موی به وردی بۆ گێراوه چۆن چۆته ماله جیرانی و به نیردیوانی دا وه سه رکه وتوه وپاستی شوژکه ی کورن کردوه وته ماشای کردوه وه اتۆته وه به که له ک کاروانی له میرزا برایمی بردۆته وه وپه مزه که شی له جیرانه که ی گوی لی ببو.

به لّی، دوا ی ئه وه ی هه رچی له میرزا برایمی نه ستاند بو لی نه ستاند هه وه، کاغه زێکی دیکه شی پی ئیمزا کرد که دواش هه یه چه ره که تیکی نه توانیت ده گه ل ماله میرزا برایمی بکات؛

چو. وه سایل و شته که ی له میرزا برایمی نه ستاند بون، به ئه ندازه ی وی پو لّی دایه، ته حویلی ئه حمه دئاغای دا، جا خواجه حه سه نی مه ره خه س کرد چۆه ماله خو ی.

ئه و جار ده گه ل میرزا برایمی چونه وه ماله خو یان بی ئه وه ی میرزا برایم بیناسیته وه، ئه گهر له ده ره که یان دا، قه ره واشه که ی هه رای کرد: کێیه؟

میرزا برایم: خالّیکی په شت له نیوان سینگ ومه مکانه، ئه منم. میرزا برایم ده رکه ی بکه نه وه. ئه گه ر قه ره واشه که: ده رکه ی کرده وه وچونه ژورئ میرزا برایم چاوی به قوله ی که ووت گوتی ئه وه چیه چ باسه؟ حه بیبه له کوییه ئه و قوله بۆ لیژه یه.

قه ره واشه که ش ئاوی بۆ گێراوه: چه ندپۆژ پاش ئه وه ی ئه تو پویشتی ئه و قوله هات

باسی کردوگوتی خواجه حه سەن کاروانی له میرزا برایمی بردۆته وه، ئیدی هەر ئه وه ده می
حه ببیه له مائی وه ده رکه وتوه وه هاتۆته وه، جاله ئه وه ده می پرا نازانم بوکوئی چوه و
چی کردوه و چی به سه رها توه هیچ ناگاداریکی دیکه م لئی نیه ونازانم.

میرزا برایم به کوتنی قه ره واشه که ی وه نیکه رانی که وه ت وگوتی په نگ بی قسه ی
خواجه حه سەنی راست بی هینده ی دیکه ش نا په حه ت بو به ئه وخه به ره ی له لایه ک کاروانی
بدو پیننی وله لای دیش ئه ورژنه ی هینده خو ش ده ویست وئه ویش نه میئی.

ئه وچار حه ببیه خوی لی ئاشکرا کردو به رگی له به ره خوی دا که ند و پیک شادو
شوکر بون و قوله شی به ره لالا کردو درژده یان به ژیانی ئاسایی خو یان دا؛
دوایه پیاوه کانی دیتنه وه نازادی کردن وله دوی خواجه حه سە نیشی ناردخوی له ویش
ئاشکرا کردگوتی ئه وه ئه من بوم ئه وه ره ده م به سه ر هینای، هه تابۆ جاریکی دیکه ئاقل بی
وبوختانی به که س نه که ئی. هه تابه یینکی زۆر خوشیان پابوارد، هیچ نا په حه تیکیان ده
به یینی دا نه بو به لام نه گه ر میرزا برایم وای کردبا حه ببیه دلی بیشی به رگه مسگه ریه که ی
ده هینا له پیشی داده نا وپیی ده گوت ئاخو ئه توه ره ئه وپیاوه نه بوی.

جه نابی قازی! ئه ی ئه هلی مه جلیس! پیاو هیه، پیاو وچکه ش هیه.

و ژن هیه ژنو وچکه ش هیه

چونکه قه یات هه ردوکان زورجوان بووهیچ ئیراد یکیان لی نه ده گه رجا هه ربۆیه
جوجکه کان نه بون به کوتر و نه بون به قه ل به لگوبونه قه له سابونه هه لفرین وداک و بابیان به
جی هیشت ولتیاندا رویشتن.

خواجه حه سەن له به عزه جیگایه کی به حاجی حه سەن به سرائی نیوی هاتوه
حه جیشی کردبو هیچ ئیشکالێکی نیه؟

(شیعری) قه‌ل وکوتری

هه‌ردو ته‌نیا بون پیک گیرسانه وه
 وه‌کیک به‌خه‌م بن بۆمان و نه‌مان
 کوتره‌شین زویکی دو هیلکه‌ی تی کرد
 له‌هه‌لو و خه‌رتله‌، نه‌خو‌شی و مردن
 جوی له‌وه‌ی له‌ خوئی هه‌لاوردونه
 له‌ کوتری فه‌قیر، که‌وته به‌هانان
 بو جیگای خو‌شتر، زیاتر تی‌کو‌شه
 له‌و به‌ر بویه‌ش هه‌روا بی‌به‌شه
 هه‌تیویان ناکه‌م، نه‌و جوجه‌لانه
 زۆر له‌ تو‌ زیاتر، په‌نجم‌کیشاوه
 ژانیان لی‌ شینوا به‌ قسه‌ی سوک و کال
 به‌ شه‌رع و قانون، هه‌رد و بن‌پازی
 هه‌رکس ده‌ردی خوی به‌مام مه‌لا گوت
 بوئی شی‌کردنه‌وه، جوان تیتی‌گه‌یاندن
 بی‌ بگێریتته‌وه، یان کاره‌ساتیک
 شاهید و نیسبات به‌ گشت کرده‌وه

کو‌تریک و قه‌لیک بی‌جی مانه‌وه
 پیک هاتن کارو جوجکه‌ هه‌لێنان
 هیلانه‌یکی جوانیان، دروست کرد
 جوجکه‌ی هه‌لێنان، په‌پوازه‌ی کردن
 قه‌ل د یستی جوجکه‌، په‌پوازه‌ بونه
 به‌ فیزو ده‌عیه و ژێست و خو‌پانان
 ده‌توانی برپۆی هه‌رکوئی پی‌ت‌خو‌شه
 ژن بو‌ کارو مال، چاره‌ی وا په‌شه
 من ناچمه‌ ده‌ری قه‌ت له‌وه‌یلانه
 تا مال و جوجکه‌م، په‌نیو هیناوه
 لی‌یان بو به‌ شه‌پ له‌ سه‌ر جوجکه‌و مال
 به‌ باشیان زانی، بچنه‌ لای قازی
 لای قازی سلاویان داکوتا به‌ جوت
 قازی برپاری بو‌ دامه‌زاندن
 له‌ سه‌رموده‌عی هه‌رکس قه‌یاتیک
 کی هه‌ زال تریی جوجکه‌ هی نه‌وه

وتاری قهل

قهل دهستی پی کرد به زه ممی ژنان
 جه نابی قازی، نهی نهلی مه جلیس
 عه مهلی ژنان نه وه تا وایه
 له شاریکی خوش، پاک و ئاوه دان
 باوکی ده و له مندو چونکه پاشابوو
 به کتریان ده ویست ژن و میرد هه ردو
 باوکی نه حمه دیش، وه که نه وخه لکه ی مرد
 پاش مردنی باوکی و زۆر بیرکردنه وه
 خه ریک بو ده یخویندله لای مه لایه که
 هه ر بو خویندن و تیزکردنی هوشی
 نه حمه دو مه لا، وه که دو دوستی چاک
 له نیو مال و شار هه رچی پوی دابا
 به مه لای ده گوت به بی زۆر که م
 جفاره فروشتیک هه بو سه عدون ناو
 پوژی چه ندجاران بو جفاره فروشتن
 پوژیک شابانو، وه خستی ئیواری
 هاویشتی بو نیو جفاره ی سه عدون
 دیستی گوتی قه زات له خوم نازداری
 نه وه پیته بلیم هوشته له خوپی
 پیک هاتن زۆر زو، قه راریان دانا

ده یگوت بی ده لیل غه یبه ت و بوختان
 نابی دلگیربن، یا بمکه ن موفلیس
 کی بی نه ی دی بی له سه رد و نیایه
 کوپه پاشایک، هه بو نه حمه ددان
 زو ژنی بو هینا تا بوخوی مابوو
 له پیش گواستنه وه وچونه نیو په ردو
 هه سپه ت و داخی، چی له گه ل خوی برد
 په ندی گه وره کان وه بیرخستنه وه
 وه کو شاگرد یک، نه کو وه که شا یه که
 له گه ل ماموستا به که یف و خوشی
 بو یکت به خه م هه ردو داوین پاک
 وه زع، چه ندوچۆن له کسوی قه و ما با
 به بی دواکه وتن، هه ر نه وکات و ده م
 جوان و لاوچاک و، له عه قلیش به رچاو
 به رده رکی مائی شای دا پویشتن
 جفاریکی خوی، به رداوه خواری
 نه وه بو به هوی ئیکی و تیکه لبون
 بوچ نه و جفاره ت هاویشته خواری
 ده بی جفاره ی من، هه رله کنه تو بی
 سه عدون بچته لای، له دیوه خانا

له نیو سندوقا، جیگه ی پی پاژکرد
 سه عدونی ده خسته نیوسندوق به غار
 بو هات و چویه و بو خه به درباریون
 سی هم پاشخانه بکا جنگ و دهنگ
 کاری چیه و له کوئی یا سوژیک بکا
 سه له خانمدا و بیپرسی ئه حوال
 خریه ی له دلی هات غه مزه ی پی کهوت
 نه وجوره ی دیبوی چو بوئی گپراوه
 بی ناگاکردن، زو بچوژ سه ری
 خیرا سه رکهوت چو حه ره مخانی
 شپوشه پریوو سه رو سینگی پوت
 نازانی هیرشی، هیناوه گه رما
 بچوب سه ری بی خشپه و بی هست
 شه پریوتری دی له جاری پیشو
 ورد لیسی پروانن پازی و نا پازی
 کی بی نه دی بی ئه له و دنیا یه
 عیبه شوره یی، قه زات له گیانم
 پشوم لی پراوه، و سوژه ی بای نایه
 بو ناخری و د وایی جا نه و جار چی بکا
 بابیه نیک وابی نه دهنگ بی و نه دهنگ
 له سه سندوقی خانم دانیشست، پوت

خانم سندوقی، زوژ زلی سسازکرد
 هه رکه سی، هاتبا بو هه ریش و کار
 بو ده روزوران سی زهنگ دانراپون
 یه کیان ده روزه و سالون دوهم زهنگ
 پوژیک بی نه وه ی یا فکریک بکا
 نه حمه د به بی وهخت هاته وه بو مال
 شپوشه پریوی که به چارکهوت
 بو لای ماموستای نه حمه د گه پراوه
 بیبه سته زهنگی ده روزه ی ده ری
 زهنگه کی ناخی، وهختی چیشتان
 به دو زهنگه کی، دی خانم بزوت
 خانم! بو پوتی؟ چ بووه، چه قه و ما
 زهنگی دوهمه مت که به جوانی به ست
 چو سه ری پاشی به ستنی زهنگی دو
 نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
 عه مه لی ژنان نه وه تا وایه
 خوژ پوت کرده وه هه دیسان خانم
 به خوای نه حمه دشا، هینده گه رمایه
 چووه مه دره سه ی، مه لای حالی بکا
 زهنگی سیه همیش کر بکه و بی دهنگ
 ناخری به ست و چو سه ر وه ک بزوت

زانی چی هه یه له سندوق دایه
 هیند په ریشان بو به و ه زع و حاله
 واده و ره یان دابو، غهم و په ژاره
 چو نیو چوارباغی به تیک چرژاوی
 ده رویشیک هه بو ده ژیا له نیو غار
 پوحی کچیک له بار و جوان چاک
 کهنگی پی خوش باعه سای هه لداویششت
 به یینک وای بوارده به که یف و خوشی
 و، حال ته بو، زن، سه ریزوه
 سه ری سو پمابو، چ بیرکاته وه
 له بن داریکی، گه لاگهش و جوان
 عه سای هه لداویششت، بو به ژنی جاران
 پاش سه یرو سوحبه له گه ل نیگاری
 ژنه ده رمانی بی هوشی هینا
 بی هوش بو، زویکی، سیوی هینا ده ر
 له گه ل نه ولاره، دو دل دو دلدار
 دهستی به سه ری دلداردا هینا
 به بونی بوسو، وه هوش هاته وه
 دهستی په سه ری ژنه ی سو بی هه ست
 هه ستا، خه ریک بو ده رکه وی برپا

چون ناشکرای کا، نه دوپی کایه
 لئی بو هه نه م نه و ژین و ماله
 چون ده بی داخوا ناخری نه وکاره
 سه پی هه لگه پراپهنگی گوپاوی
 که متر واهه بو بیته وه نیشار
 له عه سای کردبوو، به مندالی و پاک
 بوی ده بوبه ژنیک، له لای داده نیششت
 بو وه زعی خوشتر زور تی ده کوشی
 خوی له عه ساداوی ویش له سیوه
 ده رویشته که ی دیو وه خوا هاته وه
 ئاوا هات دانیششت به بی سی و دوان
 ماچ و موج باری وه ک پیژنه باران
 مام ده رویش، خوی به سه ردا باری
 به به رده م و لوت و سه ری دا هینا
 هه لئاویششت له سیو لایک هاته ده ر
 پایان بوارده تاویک ژبانی پوزگار
 بوی بو وه به سیو، له گیرفانینا
 خه ریک بو، که ل و په ل، کوکاته وه
 بوی بو وه عه ساوه ستاگریته ده ست
 نه حمه دشا، نه یهیششت، گپراپه وه دوا

پره نگین و جوانیت، له خوانی من بی
 نه همه دیش خیراب و مال گه پرا وه
 قهره واش، بیکار یا چهنده نه وهنده
 شیوی شهش که سان سازکه به نه ژمار
 وشیار و ناگاه، زوزان، گه پیده
 سی که سی دیشن، کوانی نه وان کیّن؟
 مه جمعی بو دوکس حازر که و بینه
 سی مه جمعی جوانی هات له پیش دانان
 پره فیکت بینه نه تو مام ده رویش
 هروا سه ییاحم، بی و زع و حال م
 ده ی هه سته خالو، عسات هه لاری
 ناچار هه لست، عسای هه لایشت
 خانم نه وهی دی وله وی عه به سا
 ده رویش دهی به ستوم، سه دجار وه باله
 نه من ده زانم زور له تو چاتر
 دهی هه سته نه توش، سیوت هه لاری
 ناچار بو ناخر، یان ده بوچ بکا
 هه روه کو، کو لمه ی ده دره وشا له دور
 مام ده رویش که ماشیت بی له و فیله
 جا بزانه نه و جار نه من چم ده وی؟
 به بی مه عه لبون، وا به ده ستوبرد

ده بی نیوپوژی، میوانی من بی
 ده رویش پازی بولای نه همه دماوه
 جوی له کارگه رو ده ستو په یوهنده
 میوانمان هه یه، خانم بو نه هار
 کی یه میوانمان؟ ده رویش سه عیده
 میوان یه ک، نه مهش، دو هه رسی که سین
 سی مه جو معانم بو بنه خشیتنه
 نه هاری ساز کرد زویکی بوئی هینان
 خانم مه جو معیک بو تو و هره پیش
 خو من هه ر ته نیام، بی ژن و بی مالم
 ناچارم بابلیم، بیانوی پی ناوی
 لی نیاشکر ابو سی پری تی که ییشت
 له نا کاو گورا، بو به ژن عه سا
 ده لی خوشکم، توش، بینه ناوالت
 پره فیکی نه بوه له من به ولاتر
 نه و به زم و پره زمه، هینده ی پی ناوی
 به وقسه ی تیک چوپنگی بزکا
 هینایه ده ری سیویک، گهش و سور
 سیوی هه لایشت، بو به کوره جیله
 نه همه د تی پاخوری، دانیشه له وی
 بو نیوه چو نم پره فیک په یدا کرد

دهی ههسته چیدی خؤ مه خاقلینه
 له قسهی نه همه دشاده رویش زوو زانی
 ده خانم فکری، ئه ویش لیتی پوانی
 خانم! مه رگی خؤ، تو سهری خالت
 زۆر ترسا خانم به له رزو تاوه
 باوه پم پی بکه نه له و دنیا به
 ئهی ئه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
 عه مه لی ژنان له گشت لا قاوه
 ده رویش چۆ ژوری زۆر بی حه و سه له
 سه عدونی له نیو سندوق هیناده ر
 خانمی ده رویش و ئه و لاوه مه جمیك
 مه جمه ی سیهه میش نه من و مام ده رویش
 ژنیان ته لاق دان، بی هه راو کیشه
 له و وه زعه ی خه راپ که بوئ هاته پیش
 به ینیك پیکه وه، ژیان به بی ژن و مال
 ئه حمه د ده رویشی پوژی ده دوینی
 پیم خو شه با شتر له من حال بی
 بو هیچ کارو مال خودانا میتیم
 پوچی ئه و ژنه م هه ر به مندالی
 که متر واهه بو خه لگی ناسیبا
 له نیو غاری چول، پیکه وه ژیا بوین

بو ئه و ئاواله ی منیش، ئاوالیک بیتنه
 فیتی لی ک کرده، وه ک خوئی خیزانی
 زانی نوره ی ویه و پاش سی و دوانی
 ئه تو ش زو هه سته و بیتنه ئاواله
 ده سسته و نه زه ربو، ولامی داوه
 په فیک و هاو پیم، هه ر نه حمه دشایه
 ورد، لی بروانن، پازی و ناپازی
 له و فروفیل، چیمان بو ماوه
 شه قیکی مه لدا له سندوقه زله
 نه حمه دشا ده لی کارمان بو، یکسه ر
 ژنکه که ی من و ئه و کوپه ش وه کیك
 فه رمون بسم الله له خوان و نه په پیش
 هه ردو، نه حمه دشا و نه و مام ده رویشه
 به جاریک تیکچو، گوپا مام ده رویش
 بو هینانی ژن، نه یان بو خه یال
 فکر و بیری خوئی پی پابگه یینی
 خوانه کایا خو لیم نا پازی بی
 هه رژی تو بله ی حازرم بؤ بیتیم
 کردبو مه عه سا، به شلکی و کالی
 ته نیا گه پاباو هه موجیی د ییا
 بو یه کتر وه کو، فریشتیک و ابوین

ئاواش فرسه تی وه ده ست خوئی بیئی
شهرت و عه ده بی هه تا بمیتم
ئه حمه دشا ده لی هیشتا من لاوم
تا حیکا یه تی، قه لی دوا یی هات

وتاری کوتر

پوی کردنی ئه وهی له مه جلیس دابون
له قه ل حال یی بون چی کرابی ونه کراو
مه رچی بوی گوتراو هاته سه ر زاری
له خو بایی نیم خو من وه کو قه ل
ئه ی ئه هلی مه جلیس! جه نابیی مه لا
به لی، ژن هه یه، ژنو وچکesh هه یه
خواجه حه سه نیک له شاری به سرا
بو تو جاره تی گرتی ته داره ک
هر له وه گه ره که، ژنیک له گه ل شوو
ده ژیان به هیوای، چیمان نسیبه
پی گوت میرزا تو ش بو نا چیه سه فه ر
ئه و سی گه وه ره ی ژیر پرچم دایه
ئه سب و ئه سبابی، سه فه ریت سازکه
گه وه ری فروشت زو کردی به پول
حه بیبه وکار گه ره جی مان له مال
له گه ل کاروانی، پوین چه ند مه نزل

خه یانه تی بکا و خوئی بدو پینی
ئه له و دنیا یه ی قه ت ژن ناهیم
زور ماوه، ماوه و پیگه ی نه پراوم
دانیش توان هه مو بی ده نگ، کپو مات

وه کو به پر سیک، تی یان پامابون
ئی ده دلی دابی هه لی پشت ته و او
بی ئینسافانه، یان به زورداری
ده زانم وه ک قه ل بو م نا ره خسی هه ل
زانای، تی ده گه ی ئه لحه مدو لیللا
پیاو هه یه و، ناخر پیاو وچکesh هه یه
هه بو باش تاجر، ده ول هه ند، دارا
کاروانیک ئه سب و وشتری مه باره ک
ده ژیان به بی کار، به لام به ئابرو
میرزا براییم بو، له گه ل حه بیبه
به چی بچم کوا پول کوانی باره به ر
یه کتان بو تو بی، بیکه، ده سمایه
ئه له و بیکار یه ده خوت ده ر بازکه
بو به هاوشانی، پیاوی زور ماقول
به ته گبیرو پاو نیشانه و ئه حوال
خواجه، میرزای دی وه روا لی بو سل

هه ركه س له لایه ك له شتی ده كرا باس
پوی كرده میرزاوده سستی كرده قسان
ژنت، توی دهركرد تا خوی نازادبی
بهس قسه ی بی جیی ناو خیزان بكه
خوت هه لده كیشی مشتی كراسی
له سهركاروان وهه رچی پیمانیه
گریوه كهی كرد له سهركاروانی
باسی گریوی چوو، بو هین گپراوه
چونی بو ت پیک بی یان با له دوریی
ئه وژنه له وماله ی قهت ناییتیه دهه
چوژن چاكه، ده بی ناوا تی بكوشی
بوغوسل ونویژی هه لده سستی له خه
له كامه لایه پلوسك وشوركه
نیردیوانیكي درژم بو بیینه
كونیكي تی كرد به قهه جیی چاویك
دیستی، نهك ناوا بهو تووته رزه
زو هاته خواری وله دارو پلوسكان
هه رگه بیشته وهو، له میرزای پوانی
كو ژنت هه تیوه؟ بوته په ققاسه
هه رشه وه شوینیك لای پیرو جوانان
دایناوه پاش سه رله بن پرچی په ش

دانیشتبون قسه ومه جلیس عاموخاس
خواجه هه سه نی دل په شی نه زان
لای خوت تو هاتوی ده وله تت زیادبی
میرزا تیی پاخوپ، بهس بوختان بكه
خوتو ژنه كهی خوت وهك من ناناسی
ده با گریوی بكه بن، هه ر بو مومانه
میرزا پشت نه ستوربو، زود به خیزانی
خواجه به بی هه ست بو شار گه پراوه
وابكه بی بینم، با له حزوری
ههی هاته خواجه بو ت ناچیتیه سهه
چهنگیكي پری، پول كرده كوشی
سالی هه میشه پاشی نیوه شهو
وهه پیم بلی، پنگام بو خوشكه
نه وه له وه رزه! سه رت هه لینه!
شه وه مو شه وی تاویك نا تاویك
هاته سهه شوركه له وكون وده رزه
دو گه وهه رله بن پرچی ده تروسكان
زود زو گه پراوه و بولای كاروانی
هه رپوژی نه وهه ل نه مگوت نه وباسه؟
چه پله ی لی ده دا له قاوه خانان
نیشانه ش نه وه، دو گه وهه ری گه ش

قاقا پیکه نی؛ میرزا چیل هات؟
 نه و قسه ی که بیست میرزای مال و ویران
 هه رچی کی پیی بو لیی نه ستاند حاجی
 هه رکات، چومه وه، ره مرزو نیشانه
 قسه ی ده درکاند و بزکابو
 گوئی بو قسه کانی هه ردوکان پاگرت
 قوله ش گه پاوه به بوئی که باب
 پرسیان نه تو کی پیی گوتن نیشان
 به خوو کارگری، کوتایان به دار
 :ده بی پیم بله ی زور پیک، به جوانی
 حه بیبه ی جوان چاک، کولمه ی گلوکی
 پیکو له بار و نه و قه لاقه ته ی
 بالابه رز، قه دی وه داری چنار
 قولی لی هه لکرد، بستینی توله
 گه وه ریکی دی بردخورد کرده وه
 به رگیکی جوانی، پیاوانه ی پوشی
 چند نوکهری گرت، زیره ک و چالاک
 نه سب و نه سبابی خوئی و پیاوانی
 پیی پاگه یاندن، به نوکهرانی
 که وتنه ری، به ره و شاری به غدایه
 نه ی نه هلی مه جلیس جه نابی مه لای!

باله لای خوّم بیّت بو هیه کوی نه پروات
 خوئی دیروده وی ده کوتاوه ک کوّیران
 کردیه وه رگیپرکesh به ناعیلاجی
 خالیکت له نیو سینگو مه مکانه
 قوله ره شیکیش له کاروان دابو
 نیشانه و ته ی به دل جوان پاگرت
 تا گه ییه مالّیان، کردی دق الباب
 ده رکیان کرده وه قول خوئی دانیشان
 چی له ده ستنه هات جویی دادو هاوار
 بوئی گپرانه وه، باسی کاروانی
 تازه، نه و ساله ی هاتبو به بوکی
 چاوجوان، به دیمه ن، نه به وه بیبه ته ی
 ناوا خولقا بو، نیرانه و به کار
 بشکینی ژست و پیستی، نه و زوله
 خوئی ته واو گوپی به گشت کرده وه
 بو پیکوپیک، وجوانی تی کوّشی
 بو ته قلّه بازی و له شه ریش بی پاک
 کرینی وه کیک هه موی به جوانی
 من نه حمه دناغام، نه حمه د کوّستانی
 چند شه وو پوژان، نه به و گه رمایه
 نه له مدولیللا، تی ده گه ی زانای

بهائی ژن ههیه و ژنوؤچکesh ههیه
 وهختی گه یشتنه، نه وشاره گه وره
 خوشترین جیگا، جوانترین خانوو
 به حاکم ودهستهش خوئی پی ناساندن
 من نه حمه دئاغام، کاری هه تانه
 نه وجاره پویی که وته دوی حاجی
 دهریشی کردبو، میرزای خالک به سر
 گه پا، دوکانی وه ستای دیته وه
 هه ره نه و شاگرددهم، له گه ل بنیره
 میرزا برایمی نارد تا قاپان بیینی
 میرزا له غم و فکر و په روشی
 نه توبؤنایه ی، وهك نه و پیاوانه
 وتی پیم خوشه، نه وهاته مه لات
 چووه لای وه ستا بو مالاوایی
 بهرگه کوئه که ی مسگری وهرگرت
 گه پاوچو، حویره ی خواجه ی دیته وه
 پیویستی و مؤر و پهژی ده ستدانی
 پرژاندی دهرمان له میژو گوژیزان
 مه نزل و حویره ی و، پی ده زانسی
 بی ده نگ بو، هه تا چولبو دوکانی
 وانئژن، نه توش، گه وه ریکت ههس

پیاوی پیاو ههیه و پیاوؤچکesh ههیه
 خوی پی ناساندن، به چوک و گه وره
 به ئیجاره ی گرت بو برو بیانوو
 پهوت و هه بیه تی، هه موی تاساندن
 نه حمه د کویتانیم، پیم کهن مه تمانه
 چوئی ته نبی بکاو بستینی باجی
 ناچاربو، ببو به شاگرد مسگر
 قاپی پیسمان هه ن، بوژن سپی که وه
 قاپ و قاچاغان، بینیتی نه ئیره
 له پیی تیی گه یاند زور به نه یینی
 هه ره نه ی ناسیوه، ژنه که ی خوشی
 پاک و خاوین بی، بژی و شاهانه
 نه سپیکی بوکری و ده ستیکیش خه لات
 هه رچوو هاته وه زور به خیرایی
 بو قسه و باسی، دواپوژی رای گرت
 نیشانه ی کردچون بی ناسیته وه
 به بهرگی ژنانه ی تا کهس نه زانی
 هینای گورجیکی له بوخچیکی نان
 لیی وه ژورکه وت، خواجه لیی پوانی
 نه وجار پای گه یاند، وهخته که ی زانی
 ئیکیش لای منه، تو بیزانه و بهس

هاتوم لیم بکړه، یان پیم بفرؤشه
 :مزگینیت کهوت، من له خودام دهوئ
 ههسته، ریککه وین، بو مالئ با برؤین
 هر پوین درکه ی داخست تا کهوت
 تا درهنگ نه بوه، زو بوم بیندهر
 دهی باشه خو منیش بوئه وکاره سازم
 دانیشن به قسه ی خوشو گوشت وگو
 خواجه زروقاهو، زوری پی خوشبو
 بی هوشتری کرد به بوئی دره مان
 پاش بی هوش بونی به رگی له بهر کرد
 ده خویند رایه وه، هر زور به جوانی
 درکه ی هه لگرتن، گه پاره بو مال
 چهند پیاوی بردن، بهرگیان بو بکړی
 قوماشم، دهوی، گهش وجوان وپهش
 هه مانه، نه یوانی، وا خوړاکیشی
 :خوانه کا چ بوه، بوته به په روشم
 جارئ لی گه پئ، زه حمت مه کیسه
 چهندهوئی دیکهش خوی لی بوار دجاری
 کوا، نه و قوماشه ی نه وپوژده دامنان
 گورجیک دای هاتی و هینایه پیشی
 چهند دهستی لی کړی، هتا نه زانی

بو هر دو پازیم، کامه ی پیت خوشه
 نه و گه وه ره ی دیش، وه دستم کهوئ
 ته ماشایان کهین خواردنیکسی بخوین
 پی وایو مه له و ده نه و دواوه کیوت
 ده له ی چی بو تو هر خوم گه وه
 شهرتیه نه شکیتی، ناموس و پازم
 میوژوگو یزم پین، داهاپرکان بخو
 هر دوده نکی خوارد زویه کی بی هوش بو
 تابله مه و په ژبو موری دره نینان
 سوربوه مورو سمتی پی موز کرد
 له دورپا ناغا، نه حمه د کوستان
 پاش چهند پوژان چو تا بزانی نه حوال
 دوستایه تیشی ده گهل دره بری
 بهرگی مه حمودو قادر، بو حه مش
 زانی، جی موری هیشتا زور دیشی
 :نه حمه دناغا گیان که میك نه خوشم
 کاری دیکانه م، هیشتا له پیسه
 پوژیک چوو دوکان، وه ختی نیواری
 بو پانک وجوغه ی خوم و پیاوه کان
 جا نه و جازانی میچ جی نیایشی
 خوشی حازر کرد سبجه ی به یانی

به پێك و پێکی، بوخوی و چەند پیاو
 کوتێه دەرکه‌وان بلی به‌په‌له‌یه
 وانه‌حمه‌دئاغای کوێستانی لێره
 عەرزى حاکمى کردگه‌وره‌م سه‌روه‌رم
 بو‌دیاری خۆم ده‌گه‌رێمه‌وه
 له‌ پیاوه‌ کانم ئیکێان تو‌راوه
 نه‌مرغه‌رموی، بێته‌وه‌ لای خۆم
 ساحیب ئیختیاری، وت‌ه‌ به‌جێه
 په‌نگ بی بیناسی، خواجه‌ سه‌نه‌ناو
 وه‌کو‌من به‌شی، ئه‌تۆ له‌و مال‌ه
 هات و‌چو ده‌کا، ئه‌و قسه‌ با به‌س‌بی
 بی‌ته‌ده‌بییه‌وزو‌ریش بی‌جی‌یه
 چی پیاوه‌کانم، هه‌موم هیناون
 بی‌لایه‌نێك بێت با لێی پ‌روانی
 حاکم، زۆر تێك‌چو، به‌و قال‌ و‌ باسه
 ئێمه‌ هه‌مومان به‌وه‌ بو‌ین پ‌ازی
 خواجه‌ سه‌نه‌ بی، پ‌ۆت بک‌رێته‌وه
 حاکم ئه‌مری کرد خواجه‌ سه‌نه‌ هات
 خواجه‌ سه‌و‌لی دا ئه‌و کاره‌ گه‌وره‌ی
 شاش ویستی بگو‌پێ به‌نه‌فمی حاجی
 به‌بی ترسی گوتی وانه‌حمه‌دئاغا

هه‌مویان پێك و له‌بارو زۆرشیاو
 عەرزى حاکمى چو‌کم لای حاکمى هه‌یه
 با بی تا بزانی چى ده‌وی خێره
 له‌ جیی گشت که‌سم ئه‌ی تاجی سه‌رم
 بو‌پیی جه‌نابت په‌نگ بی، بێمه‌وه
 لێره، بازار و‌ حو‌ج‌ره‌ی داناوه
 بو‌خواحافیزی، پێش، ئه‌وه‌ی برۆم
 پێم‌خۆشه‌ بزانی، پیاوه‌که‌ت کی‌یه؟
 خواجه‌ی به‌س‌رائی ئه‌ی ده‌م‌خۆش ته‌واو
 به‌لام ئه‌و حاجیه‌ زۆر له‌می‌ژساله
 نه‌مزانیوه‌ قه‌ت پیاوی هه‌چ‌که‌س بی
 به‌لام بو‌وکاره‌ی، من به‌لگه‌م پێ‌یه
 مو‌ری نیوی خۆم له‌ سم‌تی داو‌ن
 کێشه‌ن خه‌لاس‌کا، خیری ئیمانی
 به‌ ناعیلاجی فه‌رموی ده‌ی خاسه
 مه‌حه‌که‌میی ناوی و‌چونه‌ لای ق‌ازی
 پ‌است بی‌یان درۆ سو‌ر بک‌رێته‌وه
 تیی فک‌رین کوتیان، ئاغا پ‌است‌ده‌کات
 هه‌ر بی‌سو‌پێتی ئه‌و با‌س و‌ ده‌وره‌ی
 یا ته‌حو‌یلی بدات به‌ ناعیلاجی
 زۆر به‌ پ‌اشکاوی له‌ نیو وه‌تاغا

من نه و پیاوهی خوّم نادهم به وشاره
 حاکم ناچاربو، خواجهی دا دهستی
 بهرگی نوکهری له بهر خواجهی کرد
 سواری نه سپان بون هه مویان وئگرا
 پاش چه ندشه ووپوژ گینه وه مالتان
 شوین و پوژیکسی بوی دیاری کردن
 ئیجازهی پئیدان هه مو بچنه وه
 میرزاناخرتوش ده بچووه مالتی
 مالتان له کوئی یه خواجه بابزانم
 کاغه زئی بنوسه ده بلئی پیاوی توّم
 کاغه زی مؤرکردتا هه رکات وسات
 چی له منی بوئی هه رتا بمیّنم
 ئیقراپیّ ده کم، حازریه ئیمزام
 جائه و جار ناغابانگی خواجهی کرد
 راستیم پی بلئی به خوا ئازادی
 تو ژنی میرزات له چه ند چا خانان
 له کام مالتدی؟ له گه ل کام لایک
 خواجه هئند ترسا، هاته وه بیرى
 ناچاربو بیلی و خوشی بشکئینی
 :گه وره من به خوا بوختانم پی کرد
 ده نا خو نه وژنه له دنیا تاکه
 :پیّم خوشبو بوخوّت وا ئیقرارت کرد

یاساو قانون کوا، به وه بلّین کاره
 هینایه مزلی زوژیه ته پرد هستی
 سایری نوکهران، نه سپی خوی زین کرد
 پئکه وتن به رهو، مالتان بو به سرا
 یهک یهک لیّی پرسین له ژین و حالتان
 لیک کوپینه وه بوی مه علوم کردن
 هه ر خواجه و میرزای لایمّین نه وه
 له ترسی خواجهی زانی چ نالتی
 توش ئیجازه بدهم وهک پیاوه کانم
 مؤری که وته واو، زوژیکسی بیتنه بوّم
 چی نه حمه دئاغا لیّمان داواکات
 به بیّ دواکه وتن بوی به جی بیّنم
 تا هه م نوکهریک، بوئه حمه دئاغام
 ولا می لیّ ویست نه و پرسیاره ی کرد
 ده نا قازی خوئی ده پرسئی دادی
 دیتت سه ما بکا له پیش بیگانان
 له کامه جیگا، له کام که لایک
 زوژ تاوان باره و چئیه ته گبیری
 نه گه ر له دنیا چی بو نه میّنی
 به پاکی و چاکی، هه سودیم پی برد
 له راست هه موشتیک وهک شیرى پاکه
 بوختان و دروّت له سه ر خوّت لابرده

به بی کهم و زۆر بیته بیده وه
 چی نه ستاندومه و شتر و نه سپ و مال
 هه چی تو داینیسی، پیسی ده بم پازی
 لای نه حمه دناغا ته حویلی داوه
 تی ده گهی، زانای نه له مه مدلیلا
 پیاری پیاو هیه پیاو و چکesh هیه
 چونه وه مالیش دیسان نه یزانی
 به و دره نگو هخته ی له دره که ی ده ده ی؟
 نیشانه که شمت، نه وه پی ده لیتم
 میرزا له وه زعی واقی برده وه
 چ بووه؟ چ باسه؟ قول بو لیتره یه؟
 نه قول هیه هات، پی گوتین نه حوال
 چی دی نازانم چ بووه کاره سات
 به درو بوختانان کولای کوترا بو
 هه بیبه وای د واند نه و جار دلخوش بی
 نه دل خورپه و دودلی هیه لابرده
 له نازیاته تی و مه ردی خیزیانی
 په ندیان هاته ده ست، له وه مه و دره
 تیروپ، بی خه م دانیشتن، به لام
 به رگی مزگه ری هیه داده نا پیشی
 نه وکات و ده مه ی تازه پابدوه

بو نه و گریوه ی چت نه ستاندوه
 شه رتیه پیمنه لی قسه ی سوک و کال
 بو نیمه نیمرو تو له جیی قازی
 چه ندی داینابو، چو بو ی هیناوه
 نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
 به لی ژن هیه، ژنو و چکesh هیه
 جا نه و جار میرزا ده گه ل خیزیانی
 له دره که یان دا گوتیان نه تو کیسی
 من میرزا برایم درگا بکه وه لیتم
 قه ره واشه که دره کی کرده وه
 هه بیبه کوانی؟ نه و قوله کییه؟
 پاشی چه ندپوژ ان که دره رچی له مال
 هه بیبه له مال دره که وت نه وکات
 نه و میرزا برایمه ی وای قه و مابو
 نه وه شی که بیست که مابی هوش بی
 بی په رده و پایه خوی ئاشکرا کرد
 که م مابو گیکانی دره رچی ونه زانی
 پیک شاد بونه وه نه و ژن و مه رده
 زۆر خوشیان پابوارد خولاسه ی که لام
 میرزا وای کرد با دلی لی بیشی
 دیسان وه په زی گریوت کردوه؟

دانیشتوان هه مو، مات له کاره سات
پوخت و پاراوو خوش و به پیژبو
هه لفرین بونه و قه لهی سابونه
تیده گهی، زانای نه لحه مدولیللا
پیای هه یه و ناخر پیاووچکesh هه یه

قه یاتی کوتریش، دواپی که پی هات
قه یاتی هه ردوان، چون زود به هیژبو
جوجکesh ماندوبون له و هات و چونه
نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
به لی ژن هه یه، ژنووچکesh هه یه

نامه ی دوستیک ولامی به شیعریک

کاک فه قی نه حمه دی شیوه میژی نامه یه کی له مانگی په مه زانی جستانی سالی هه زارو
سیسه دوحه فتاو هه شتی هه تاوی بوناردبوم و بانگ هیشتنی کردبوم نامه که م درهنگ
پی گهی و پیشم خوش نه بو ده په مه زانی دا سه فرهی بکه م به نه و چه ند شیعرانه و لام
داوه ته وه.

په فیهق وهاوده م تالی و شیرینم
هانده ر بو وره ی پاک و دلسو زم
چونی چون له گهل نه و دنیا کونه
ده پرسم ده گهل گشت مال وخیزان
خو نه منیش له سویی یارانم مردوم
دانیشتباین بی خه م وه ک جاری جاران
لای خویی شهریک بو، زورشای و شینین
شاهیدم هه یه نه ی که ی به گله یی
له چه نگ نه م ژینه نابی په زگارم
خوشی و ناخوشی دهستی نین قه رزان
پیم خوشه وه زعی مه لام بو پرسی

کاکه فه قی گئیان برای دیرینم
ها و بیری ریگای به رزو پیروزم
داده ی پیم بلای نه حوالت چونه
نه حوالی خووت و براو به ریزان
پیته و ابو هه رتوی ناره زوت کردوم
پیم خوش بوله گهل کوئی دوست و یاران
هه رنه بی جاری، یه کتر ببینین
نامه که له وهخت درهنگتر گهی
با نه وهش بلیم هیتده پرکارم
به خیر با برپا مانگی په مه زان
چیدی نانوسم به و زگی برسی

قه یاتی نالی جوجه

سی کهس له به ربیکاری و وه په زیان له بن دیواریکی دانیشنبون، کابرایه که به وی داهات به بی غایله سه لامی لی کردن و پویشست نه و سی کهسه لیان بوه کیشنه، نیکیان ده یگوت سلای له من کرد نه وی دیکه ی ده یگوت سلای له من کرد. سیه میش ده یگوت ناوه لاله، سلای له من کردوه، گوتیان باکابرای بانگ کهینه وه ولی بیرسین؟

به لی کابرایان بانگ کرده وه و لیان پرسی: نه ری برادر نه تو له نه و سی کهسه مان سلوت له کی هه مان کرد؟ کابرا که نه وه ی گوی لبو له به ره خو په وه گوتی نه وه شتیکی تیدایه با بی سیر نه بین ولای داوه و گوتی نه وه ی له هه مان نالی تربیت، سلوم له وی کرده. جا نه وه هه رکهسه نه قلی خو ی ده گیتته وه:

نیکیان گوتی نه من پوژیکی له مالی دانیشنبوم قهت وابه غیرهت نه بوم، به خیزانم گوت برسیمه نانم بوینه؟ خیزانم گوتی نانت به چی بو بینم؟!

نه منیش به زمان سوتاوگوتم بزانه دوتیک، ماستاویک ده ناله نه وه ی به ره ژیرترجم گوتبا!

خیزانم به تورپه یی. گوتی چی؟! چی؟! چی؟!

نه منیش حالی بوم نه گه رلیم له به هانه یه گوتم، هیچ، بریکم نانی ویشکی خواردو چوومه سه ر کولانه ی هه رام کردو گوتم وه لاله ی ده نا ماستیش و ماستاویش!

خیزانم دهستی دا کوله وه ژئی و که وته سه رم، هه لاتم، نه مگه یشتی! کابرا زور جوان گویی بوژاگرتبو، گوتی ئی نه تو نالی ماستاوی!

دووه می دهستی پی کرد گوتی نه من زورم نیشتیاله پیوازی بو له ترسی ژنه که م نه مده ویرا پیوازی بخوم. پوژیکی خیزانم دهستی دا گوزه ی بچینه نای، کانیه کهش بریک له ناوه دانیه دوربو، نه منیش غارم دا پیوازیکم سپی کردو ده زارم ناگوتم هه تاده گه ریتته وه ده یخوم، له به رتیه تالوکه ی فکرم نه کرده وه ناخردوایهش بونم له زاری دی، نازانم له به ر به دبه ختی من یابوچی خیزانم گه راوه له نیوده رکی تیم هه له نکوت. چاوی لی کردم، گوتی نه ولاگوت بووانه ستوربووه؟ که پیوازه که م ده لاگویی دابو، گوتم نازانم: بو نازانی؟!

برێکی ده‌ست لێداوگوتی خوڤه‌قه‌ده‌قه‌. چۆسه‌راوی، ئاوی هیناوهاته‌وه‌له‌ ترسان نه‌مویراپیوازه‌که‌ی بخۆم یان فریی‌ده‌م. دیسان برێکی ده‌ست‌لێدا، گوتی، بیینه‌با شلته‌ی لێتیم. برێکی شلته‌له‌ لاگویم‌ناه‌تاسبجه‌ینی که‌ده‌ستی لێداگوتی هه‌روه‌کوخوئی په‌قه‌؟ به‌لێ! له‌ئه‌وزه‌مانیدا له‌هیندیک دییان ئیوا هه‌بون، برێکیان له‌ برین و ... ده‌زانین، پێیان ده‌گوتن دوکتور یاچه‌کیم له‌ئه‌ودیه‌ش پیاویکی زۆر پوچ‌سوک و باشی لێبو، ده‌گه‌ل خێزانم چوینه‌ ماله‌ مام‌حه‌کیمی، خو‌ئه‌من نه‌م ده‌وێرا قسان بکه‌م نه‌بادا لێم ئاشکرا‌بی فکرم نه‌ده‌کردناخری ئاشکرا‌هه‌رده‌بی!

خێزانم پێی‌گوت، مام‌حه‌کیم‌گیان بزانه‌ ئه‌وه‌ چیه‌ له‌ پومه‌تی ئه‌و پیاوه‌ی هاته‌وه‌، هه‌کیم هینای برێکی ته‌ماشاکردو ده‌ستی لێدا پێکی‌گوشی گوتی نایه‌شی؟ گۆتم نه‌خیر گوتی ده‌بی شلته‌ی لێتیم. خێزانم گوتی به‌لێ شلته‌م لێ‌ئاوه‌ هه‌روه‌کو خۆیه‌تی. مام‌حه‌کیم گوتی نا‌ئه‌من بوخۆم. ده‌بی شلته‌ی لێتیم ئه‌وشلته‌ی ئه‌من بوخۆم پێکی ده‌خه‌م له‌گه‌ل شلته‌ی ئێوه‌ جیاوازه‌.

به‌لێ دوباره‌ شلته‌یان له‌ گویم‌ناو‌شه‌وو پۆژیکی دیکه‌ش شلته‌م به‌ لاگوپی وه‌بو. سبجه‌ینی چوینه‌وه‌ لای هه‌کیمی. مام‌حه‌کیم ده‌ستی لێداو گوتی هه‌روه‌کو خۆیه‌تی ده‌بی نشته‌ری لێده‌م خێزانم گوتی بوخۆت ده‌زانی! ده‌ستی‌دا نشته‌ری و ده‌گه‌ل نشته‌ری ده‌گوپی پا‌کردم، ته‌ماشای کرد، پێلکه‌ پیاو‌زی پێوه‌ هات‌بوو، زاری لێک‌کردمه‌وه‌و پیاو‌زه‌که‌ی ده‌ره‌یناو فری‌دا چه‌پوکیکی پێ‌دادام وگوتی ئه‌دی ئه‌گه‌ر پیاو‌زت ده‌گوپی دابو، بو ده‌نگت نه‌ده‌کرد، خێزانیشم دو‌ش‌قی ته‌پو تاز‌ه‌ی تی‌هه‌لدام، هه‌لاتمه‌وه‌ مالی، تاز‌ه‌ هه‌تا هه‌م پیاو‌زی ده‌گه‌ل چێشتیش هه‌رناخۆم و‌نیشتیاشم بو‌ی ناچی؟

کابراش گوتی ده‌ی ئه‌تۆش ئالی سو‌غانی!

کابرای سی‌هه‌میش ئاوی ده‌ست‌پێ‌کرد: مانگ و نیوێک له‌ به‌هاری چوبو، پۆژیکی خێزانم گوتی ده‌چمه‌وه‌ ماله‌ بابم، هه‌تا دیمه‌وه‌ ئاگات له‌ مالی بیت ده‌پێشداپیم خۆش بو؛ گۆتم زۆرچاکه‌، مریشکیکن تاز‌ه‌ جوجکه‌ی هه‌لێنابون، ده‌دوا‌زه‌ جوجکه‌ی له‌به‌ربون،

گوتی، زۆر بە جوانی ئاگات لە جوجکە کانیش بیت هەلۆو نە یانیات!

گوتم نە خێر ناھێڵم. خێزانم پۆیشت و گەپاوە، دیسان پوی تی کردم، گوتی، ئێدی ئاگات
 لێ، جوجکێک چی لێ بیت چاوت دەردینم، جائە و جار خێزانم پۆیشت، ئەمنیش کە وتە
 فکرا: خودایە چ بکەم؟ چۆن ئاگام لێ، دواوە گوتم ئەوێ ناھێنی، بە نێکم پەیدا کرد، دە لاقی
 هەموو جوجکە کانم ئیخت، سەری دیکە ی بە نە کەم لە لاقی مریشکی گری داوگوتم خو
 ئە و جار هەلۆ ناتوانی هەموان بە ریت، جابە خاترجەمی مریشک و جوجکەم بەرھە لاگردن، ئاگام
 لێ نەبوخەرتە لێک هات، پۆیو مریشکی و بە جوجکە و هەمووی هەل گرتن و بردنی پۆی.
 ئەمنیش دەستە و ئەژنومامە و، جائە و جار چ جوابی خێزانم بدەمە و، دە یگوت جوجکێک
 هەلۆ ببیات چاوت دەردینم، خو ئیستا. نە مریشک ماوە و نە جوجکە!

گوتم، فایدە ی نە، هەستام پێداھاتم هەرمالە ی هێلکێک و دو هێلکەم لێ وەرگرتن،
 پۆی پیش هاتنە وێ خێزانم، چوم لە بن پێرکی جێگام چاک کرد، هێلکە کانم دانان و لە
 سەریان مات بوم، خێزانم هاتە و، دەرکە ئاوە لا بو، هاتە ژووری پێرکی بۆلە بۆل
 کردو: ئەو دەبی لە کوێ بیت؟! ئەو مالە چەند خاوی ئە! چەنە گوت، چولە جیرانانی
 پرسى: ئەرئ ئەو پیاوێ مە و نە دیوہ؟!

جیرانەکان گوتیان، هاتو هێلکە ی لە مە وەرگرتو و هێچی دیکە نە ئاگا لێ نە،
 خێزانم هاتە و دیسان گەسکی دەست داوە مالتی بمالتی، پۆیو قولینچکی بەرپە ی پیرکی
 هەلیداو قیریکم لێ هات، گوتی ئەو بۆ لیرە ی؟! ئەو چ دەکە ی لیرە؟! گوتم حافرت
 مریشک و جوجکە هەموو خەرتەل بردونی، مێندەم نە ماوە جوجکان هەل بیتم لێم گە پێ
 بۆ مریشکە گەش دواوە فکریکی دەکەمە و! خێزانم پیلی گرت و لە بن پێرکی هینامە دەری و
 دوسی کۆلە گەسکی لە سەر و گویلاکان دام و بە شەقان وە دیوی دەری نام، گوتی ئەو
 جوجکە بوبە تو هەل دین! ئەمنیش بە ئە و جورە ی نە جاتیم بو. بە یینکی خو م لە خێزانم
 شار دە و، و نە مە و پێراجمە وە مالتی،

کابرا گوتی وە للاهی سەلام لە تۆ کردو و ئالی جوجە.

قه‌یات (نالی ماستا و) (نالی سۆغان) (نالی جوجه)

(نالی ماستا و)

به کتێان دا پابرد هیڤدی پێبوارێک
ده‌بیت به‌ه‌زم و به‌کێشه و هه‌للا
دوه‌می ده‌یگوت بۆت ته‌سلیم نابم
جا نه‌منیان بانگ کردبوپن کردنه‌وه
تو نه‌و سلاوه‌ت له‌ کێه‌مان کرد
نالیتر له‌ نیو هه‌ر نه‌و سێ که‌سه
سه‌ریان شکاندبێ یا زوه‌لا ته‌وه
جا مه‌علوم ده‌بێ نالیتر کێ یه
گوتم برسیمه و نیشتیام له‌ دوێه
وات به‌سه‌ر بێنم زۆر چاک ته‌نبی بی
من پێمخۆشه‌ بخۆم هه‌ر نان و ئاوێ
به‌ ماته‌وماته‌ خۆم له‌ ژنه‌که‌ بوارده
ده‌ وه‌للا ده‌نا ماست و ماستاویش
بانگی ده‌کردم من خۆم دا نه‌جات
ده‌ناپێت ده‌لێم پوت چه‌ند کیلوتیه
وا له‌ حاستی ژنت پانه‌وه‌ ستاوی

سێ که‌س دانیشتبون له‌ بن دیوارێک
سه‌لامێکی کرد نه‌یزانی و لا
یه‌ک ده‌یگوت سلاوی له‌ من کرد بابم
سێ هه‌میش هه‌ردو وه‌دروخستنه‌وه
هه‌رسێکیان وێکرا پویان له‌ من کرد
سلاوی تاییه‌ تیم ته‌نیا بوو که‌سه
هه‌ر که‌س نه‌قلی خوێ چی به‌سه‌ره‌ماتوه
بوم بگێرنه‌وه نه‌منیش گویم لی‌یه
یه‌ک ده‌ستی پێ کرد وه‌ختی نیو پوێه
هاته‌ پیش گوتی پێم بلێ گویم لی‌بی
زۆر ترسام گوتم کواخۆچم ناوێ
هینامه‌ پێش خۆم برێکه‌م ورکه‌ خوارد
له‌ سه‌ر کولانه‌ی گوپراندم نه‌منیش
کوله‌وه‌ژ به‌ده‌ست دیم به‌ دوامدا هات
مه‌گه‌ر نه‌یه‌وه‌؟! هه‌ر پوم له‌ توێه
پێمگوت به‌لێ تو نالی ماستاوی

(نالی سۆغان)

بوی گتپراینه‌وه زۆر به بی‌وازی
 به‌لام چ فایده له ترسی ژنه‌که‌م
 پوژژکی دیتم لای چیش‌تنگاوی
 زو پیوازکی چوکه‌لهم چاکرد
 چی له بیرچوبو بو چی گه‌پاوه
 دیتمی کوتی نه‌پوگپت بو وایه؟!
 چو کانیه وه‌روا زو گه‌پایه‌وه
 ده‌ستیکی لی‌دا و بو ده‌بی وابی
 شله‌ی گرت‌وه وه‌لاگوپی نام
 نابی پیت وابی وه‌ک نه‌زه‌مانه
 له مه‌نتیق و هه‌مو ده‌ورو به‌ر
 پیاوکی پوخ‌وش، دلپاک و سه‌لیم
 پی‌گوت دووژده‌گوپی نه‌وپ‌ئاوه
 ده‌ستیکی لی‌دا و برێکی لی‌پوانی
 خو دوینی شله‌م لی‌نابو بوخوم
 هه‌لموسا دیسان گوپم به‌شله‌ه
 به‌یانی هه‌رچوین ده‌رکه‌ن کرده‌وه
 ده‌ستیکی لی‌داو هه‌روه‌ک خوی وایه
 نشته‌ری هیناو ده‌گوپمی پاکرد
 پیلکه‌ پیوازیک چوکی به‌خوه
 نه‌وه‌نده‌م ئیشتیا چو بو پی‌وازی
 کوا خوبه‌توتوش بویرم پوی تیکه‌م
 گوژه‌ی هه‌لگرتن پویششت بو ئاوی
 هه‌روا گورجیکی ده‌زارم پاکرد
 منیش که دیتم کشامه‌ دواوه
 با بجم بو ئاوی و دیمه‌وه دوايه
 نه‌مویرا بیخوم پی‌واز مایه‌وه
 هی‌ن په‌قه ده‌بی به‌ردی تیدابی
 سبه‌ی کردیه‌وه وه‌روا بی‌تاکام
 دوکتور و ده‌رمان یا نه‌خوشخانه
 تاقه‌که‌سیک بو ئاوا وه‌ک دوکتور
 ناچاربوین چوینه‌ مالی مام هه‌کیم
 تی‌ناگه‌م بوچی وا هه‌لموساوه
 با شله‌ی لی‌نیم، تا سبه‌ی به‌یانی
 نا تا لی‌نه‌نیم مه‌علوم نابی بو‌م
 قسه‌کردنیشم لی‌بو به‌فلته
 دیتمی و شله‌ی گرت لی‌ی کرده‌وه
 به‌نشته‌ر نه‌بی عیلاجی نایه
 هینایه‌ ده‌ری و کاری یه‌ک‌لا کرد
 هینا و لی‌ی پوانی و لی‌شی به‌ربووه

قامکی نا زارم پی‌وازی فری‌دا
دوکتورجوت چه‌پوک غاری‌دا سهرم
ژنه‌ش دو شوق و زللیکی لی‌دام
هاتمه‌وه مائی ژۆز به‌ناپازی
ده‌ی کاکه نه‌توش ئالی سو‌غانی

(ئالی جوجه)

کابرای سی هه‌میش وه‌ک پی‌اویتی ورد
وتی نۆزه‌مه به‌په‌سمی نه‌وجار
له‌مانگی گولاندا، نه‌وه‌سلی وا خوش
ته‌واوی خه‌لکی پوی له‌سه‌یرانه
پۆژیک چیشتانانی ژنه‌که‌م هاته‌ ژۆز
ده‌میکه‌ هیچ باس لای مائی بابم
با بچم سه‌ریکتان لی‌بده‌م بی‌خه‌وه
خو به‌تایبه‌تی مریشک و جوجکه‌که‌م
پیم گوت نه‌رخه‌یان؛ به‌دلتیاتی
که‌میک پۆیششت و دیسان هاته‌وه
پیم گوت بی‌خه‌به‌هاته‌ من مابم
ژنه‌که‌م پۆیششت و، ون‌بو له‌مالان
جا من مریشکه و نه‌و جوجه‌لانه
که‌م مابو شیت یم که‌وته‌ فکره‌کان
بیرم کرده‌وه خو‌م ژۆز ماندو کرد

مام حکیم جاده‌ی جنیوم پی‌دا
هه‌تا هیزی بو‌وا کوتایه‌ سهرم
نه‌وه‌ش نه‌قلی من خولاسه‌ی که‌لام
تازه‌ قه‌ت ئیشتیام ناشته‌ پی‌وازی
تو مه‌کرت له‌وی دی چاتر زانی

تا خه‌لاس نه‌بون هیچ قسه‌ی نه‌کرد
له‌نیوه‌ی پۆژی مانگی دوی به‌هار
کی‌ووده‌روده‌ششت هه‌موسه‌وزه‌پۆش
خانوی به‌ختی منیش تیک چوه‌ وێرانه
پاوه‌ستا و پوانی که‌میک له‌من دور
یان خه‌به‌ریک بی‌تا دلتیابم
ده‌بی ووشیاریی تا بگه‌پیمه‌وه
ده‌نکیک نه‌مینی خوا بزانی چ‌که‌م
مائی بابت یان بچیه‌ سه‌رشایی
هه‌تا نه‌ویاسه‌ی دوپات کاته‌وه
له‌مال و جوجکان هه‌ر غافل نابم
عه‌قل و هوشی منیش پۆیین به‌تالان
چیان لی‌بکه‌م چون بی‌لی‌یم متمانه
چۆن ناگام لی‌بن له‌مریشک و جوجکان
له‌و فکره‌ی زیاتر پیم بو‌ده‌رنه‌برد

لاقی هه موام ئیکئیک لیکنه ستن
 به خوتم گوت عه قلله ده کا به رگری
 ته حسینم ده نار دخوم بو عه قلی خوم
 تا خه رته ل نه هات ناگادار نه بوم
 به نی مه حکمه می بیری منی پساند
 چ بوخوی بمری، هه لو بی پرفینی
 ئیستا که بزانی چم به سه ردینی
 نه جو لیمه وه وه زعم زور تاله
 هیلکه م پهیدا کرد نو جوت و تاقیک
 له سه ریان مات بوم چوم له بن پیپرکی
 جوجکه و مال و حال به سه رکاته وه
 جوجکه نه مابون کردیه بولله بول
 داخوا کابراکه م کهس پیی ده زانی
 هات لیی وه رگرتین تیگرا له هه موان
 بچو بگه پی، بزانه لیره له و دیوه
 مال ده لای چوله، پر توژ و خو له
 قاپ و مه نجه لان پاک بشواته وه
 نه منیش زور هیدی قیریک لی هات
 زو هه لئان دینم په لاهم لی ته که ی
 به کولله گه سک و مست وه ده ری نام
 تو چون ده توانی جوجکان هه لئینی

به نیکم هینا و هه موم تیک خستن
 هه لو ناتوانی هه موان هه لگری
 له بیر و هوش و له زانایی خوم
 ده ئه و فکرانه دا وا غه رق ببوم
 جه لای مریشک و جوجکانی پفاند
 ژنه که، ده یگوت جوجکیک نه مینی
 هه په شه ی ده کرد چاوم ده ریینی
 ده گوتم ئه و حاله ناشی به و حاله
 چوم پیداکه رام هه ر له سه ر لاقیک
 هیلکه که م دانان جی مریشکه کورکی
 ته شریفی خانمیم وه ختیک هاته وه
 هاته وه که چی مالتیک چول و هول
 پویششت لیی پرسین له ژنی جیرانی
 یه ک گوتی هیلکیک یه کیش گوتی دوان
 گوتیان دوی نه وه هیچ کهس نه دیدیه
 هاته وه ژوری هه روا به بولله
 ده ی هه ویست مالتی خاوین کاته وه
 گه سک به ده ستنیک به په ی گرت و هات
 هه رگوتی نه پوژ بو لیره ی چ ده که ی؟!
 هه ر پیلی گرتم دو شه قی لی دام
 وه ره ده بپوژ هه ی عه مرت نه مینی

به گه‌سکه‌کۆله و زلله و شه‌ق لی‌ی‌دام
هه‌تا چه‌ند پۆژان خو‌نه‌چومه‌وه
هه‌تا پاش ده‌رکه‌ی توند وه‌ده‌ری‌نام
شه‌وشه‌وه به‌ دزی به‌رده‌بومه‌وه
نالی جوجه من سالوم له‌ تو‌کرد
چون ئابروی خو‌ت و هاوالانت برد
تا قسه‌ نه‌کا و تا رنه‌لی پیاو
عیب و زانینی نایه‌نه به‌ر چاو

حه‌کایه‌تی سی‌ بزنی مام قهره‌نی

له‌ دێیه‌کی ده‌ پازده‌ مالی‌دا، مام قهره‌نی به‌خۆ‌به‌ژنیتی وکچۆ‌لێکیشی هه‌بو.
ده‌مالێکی زۆر شه‌په‌زه‌داده‌ژیان، هه‌یچیان ده‌مالی‌ دانه‌بو نه‌وه‌ی به‌چار لاقان پۆی با
پشیلێکیان هه‌بو ئه‌ویش زۆریان جواب کردبو، به‌لام چونکه‌ ئه‌و پشیله‌ش تانه‌ندازه‌یه‌ک
وه‌کو پشیله‌ی مینه‌ قۆله‌ی بی‌شه‌رم بو نه‌ده‌پۆشت.

به‌سه‌رهاتی پشیله‌ی مینه‌ قۆله‌ی

پۆژێک له‌ پۆژان دانیشتبوم له‌ مال
سه‌ر پر له‌ سه‌وداده‌رون پر له‌ ئیش
سه‌ر پرله‌سه‌ودا، ده‌رون پر خه‌یال
دایکم، نان و دو‌وی بۆه‌ینامه‌ پیش
بچی‌ کو‌یش خودا پشتیوانت بی
هه‌ر دیتم دنیا‌م وای بۆ تارێک
ئه‌تو که‌ ببخۆی لێت به‌ سنده‌نه
چه‌ندی ده‌نگم دا ئه‌وه‌زوت نه‌بو
بلاوت ده‌که‌م وه‌ک ده‌نکی هه‌نار
هه‌رم ده‌نگم داو، ده‌می ناله‌دۆکه
چۆن سورببوه‌ که‌مه‌ش سوتابو
بوکپۆز پیری کرد هه‌مومال و ژور
ده‌ست به‌کۆله‌وه‌ژوه‌هاری‌م که‌وت
پۆژێک له‌ پۆژان دانیشتبوم له‌ مال
سه‌ر پر له‌ سه‌وداده‌رون پر له‌ ئیش
نانه‌که‌ت بخو نه‌ وشێ گیانت بی
که‌هات پشیلێکی په‌قی دم‌باریک
خته‌خت، له‌ من جه‌م و دو‌نانه
پشیلێکی سه‌گ بو دم‌چه‌وت نه‌بو
خته‌! گه‌ر بتده‌م له‌ قه‌دی دیوار
پشیلێکی وا، هه‌یند دم‌ به‌ردوکه
ته‌ندور دایبسا وای نیل‌درا‌بو
گه‌رم فێم دا که‌وته‌نیو ته‌ندور
دایکم که‌ زانی هات وه‌ژورکه‌وت

هه تیوه ! سهرت وهك سهری فیله ئه و به سسته زیانه بو و زه لیله
 پشیلهی سوتاند و له كۆله خوی كرده وه . به لام نه پشیلهی مام قهره نی ئاواهینده
 بی شه رم بو . نه مام قهره نیش ده یتوانی ئاوا بیسوتینی وله كۆله خوی كاته وه
 مام قهره نی به چه نگ و چرپکی زۆرته نانه ت به رگ و پیلایوی بوخوی وژن و منداله كه شی
 پی نه كرابو ، به قهرزوقۆل نیوه قهرزونیوه نه غد به نه وهیوایه هیچی دیکه چاوله دهستی عاله می
 نه بین . هه رچه ند جیرانه كان ، مائیان ئاوه دان بیت زۆریان مه منونم و هه تا مردنی له بیرم
 ناچی ، چونكه قه تیان بی پیخۆر نه کردوین ، ئه وه وایه ! به لام دیسان پیاو ئی خوی بی
 چاكره . جا نه به نه وجوره ی ده یخویننه وه سی بزنی به نه نیو نیشانه ی خواره وه كړین .

باسی كړینی ئه و سی بزنه ی

چی هه م بو نه مبو شهش قۆشه دامن به و بزنه ماست خوشه
 یه کیکیان بزنی گورد و پهش هی دو هه میش بزنی پۆشه
 سی هه میان بزنی سور خه زال به هاری زۆر جوان بیان دۆشه
 نازانم کوا قه تت خواردوه ماستی بزنان چه نده خوشه

مام قهره نی پاش كړینی بزنان بیرى كرده وه وگوتی خوتفاقمان نیه و ؛ وه حه ولان
 كهوت . به لام وه بیرى هاته وه له دییه کی نیزکی دبی خویان براده ریکی هه بو به دوسه د
 سی سه د سهریکی مه پ هه بو مام قهره نی گوتی سبه ینی به یانی ده یانبه م بو ماله مام
 سه عیدی قاتی ئین شالله ئه و سی بزنه م بو به خیه هه ر ده كا ، وه خستی خوی زۆر دۆست
 بوینه جارئ هه ر ده فكری په یدا كردنی جیگای بزنه كان دابو . به ئی ؛ به یانی بزنی وه پێشه
 خوی دان بردینه ماله مام سه عیدی دۆستی خوشه ویستی وجهه په یانه كه ی بو گێراوه ؛
 یاخوا به خیریبی میوانی عازیز به هار چو پویششت به شهوی پاییز .

مام سه عید : كوپه جا ئه وه خو پرس پی كردنی نه ده ویست بریا بیست بزنت
 كریبا ؟ جابابۆن به خیه نه كرابا سی بزنی چه ؟ ! مام قهرنی : مالت سه دجار ئاوه دان بی مالت
 به خانه ی خودای بی ؛ خودا هه ر بتداتی . مام سه عید بانگی مندالکی كرد : داده ی پۆله !

خدرۆکه؛ ئه بزنانهی مام قهره نی وه پیشه خوت ده، بیتابه نیو میشه ی هه تا ئیواری مه پ دیته وه ناگاو لی بن، جا ئیواری په گه ل مه پیا ن خه ن.

مام قهره نی پاش نان و چاخواردنی به خاترجه می بو مائی گه پاوه و قسه کانی مام سه عیدی بو خیزانی گێرانه وه وخیزانیشی: حه که په بی خودا، سه د هینده ی داتی؛ کابرا پیایوی چاکه، به ده له و ناگای له فه قیر و فقه پایانه بو یه خودا هه ر بوی تی ده کا خیزانی مام قهره نی نه وده می زمانی ئاواکه را جابا بزانی دوا یه چونی توك ودوعا یان لی ده کا،

مام قهره نی جار جاره بو خوی و جاری واش هه بو خیزانیشی بو په ره پیدان و پان و به رین کردنی ته و نه که ی چونکه هینده ی ولات داگرت بو، ده کرده هاویری و یار مه تی لی وهرده گرت، گوریس و کوین و تی پوجه وال وه موشتیکی له موی نه و بزانه دروست ده کردن و چادرو چینی حازر کردبون، ده فکری په یداکردنی بی ری و شوانی دابو، جار جاره ش ده یگوت ده گه ل ماله مام بایزی ده بعه ئا و مال و یه ک شوانی ده گرین و یه کیشمان به ر خه وانی ده گرین، بز نه کانی هیند زۆر ببون هه رسالی نه وه لی دوی دوانه و نه وی دیکه بزنی گورد و په ش زۆر ئاوه دان بو، به قه ت گو ئی لپاریکی ده بو، نه وی دانا بوسی کاران بی نی؛ نه و زستانه ی سه د فکری له نه و بزانه ده کرد وای حیساب کردبو به هه شت نو ده سالان ده گه بیشته وه مه پی مام سه عیدی، چونکه پاش چوار سالان بز نه کانی هه موبه مه پدان له به رچونه کو یستانی. ئاوا به بی ری خوی و به خاترجه می خوی ده وه له مه ند کردبو، نه به نه و خه یالا نه له پای ز پراخوی گه یانده به هاری. نه گه رانی مه پله زه نی پا بو ته وه پوژیک ی یا غریا غر به ره و ماله مام سه عیدی بو هینانه وه ی بز نه کان که و ته پی. جابا بزانی مام قهره نی بز نه گه ل و کاره گه لی پی دیته وه یان هه رله نی ستا وه ده بی شوانیان بو بگری له پنگایه که ده پوئی:

ده چوو بو بز ن بردنه وه	هیندی بیر لی ده کردنه وه
ده پو یی به و فکر و بیر	چه ند کاری له چه ند کو یشتیره
به پاس تی خو ماس تی بز نان	شایانه بو میر و مه زنان

به لی: جهنگه ی که مه پ به دان ده هاته وه، دانه مه پی به یانی گه بیشته ده رک ی ماله مام

سه عیدی، کاره‌ی مه‌پو به‌رغل و هه‌راو هوریای شوان و بیری ساحیب‌مال، ژن و ژال و مندال و چه‌ق و لوری سه‌گه‌ل و هاش و هوشی بای به‌های دهنکه‌ده‌نکه بارانیشی پیوه‌بوئه‌وه‌ل مانگی به‌های مام قهره‌نی که‌ئو هه‌را و به‌زم وه‌ل‌لایه‌ی گوی لی‌بوئه‌و بزنه‌گه‌ل وه‌په‌ی که‌دیت چاوی به‌ئو دیمه‌نه‌جوانه‌ی که‌وت شاگه‌شکه‌بو، که‌م ماله‌خو‌شیان بی‌هوش بی، هاویریان کردومه‌پو به‌رغل جوی به‌جوی به‌ره‌وله‌وه‌چونه‌وه‌کیوی، مام قهره‌نی بو‌یه‌باسی هیچی نه‌کرد ده‌یزانی مه‌پدانی ئی‌سواری دیت‌وه‌، ده‌گه‌ل دوسته شیرنه‌که‌ی چونکه‌جاری هه‌رشین بو. چونه‌ژوری دانیشتن و ده‌پیشداشانسی وی ب‌په‌ ژه‌کیک مابو‌کردیانه‌فروو، بویان هینا و پاش فرو‌خواردنی نانیشیان له‌پیش دانان ده‌گه‌ل نه‌وله‌ل پاروی له‌ماستی مه‌پئ ده‌زاری نا؟ دیمه‌نه‌جوانه‌که‌ی حه‌ساری هاته‌وه‌به‌ر چاو له‌ئو ده‌مه‌ه‌پا. برپاری دا ئه‌وفکره‌ی کردبوی که‌پاشی چه‌ند سالان بزنه‌کانی به‌مه‌پدا، هاته‌وه‌پیری حه‌تمه‌ن ئه‌وکاره‌ی بکاوله‌بیری نه‌چی به‌لکه‌زوت‌ریش پاش نان و چاخواردنی به‌کاوه‌خو‌و ده‌لی ئه‌وه‌ هاتوم بزنه‌کان به‌رمه‌وه. ده‌باله‌خو‌یدا ده‌یگوت قاتی ئیش‌اللاه دوبرزی خوشیم وی ده‌دا ئه‌وسال بابینه‌پینج بزنی دوشینی. مام سه‌عید: یاخو‌ا به‌خیر بی. خو‌خه‌به‌رم بو‌ ناردبوی، بو‌چما‌پییان نه‌گوتبوی! خو‌ مام قهره‌نی فکری مردنی خو‌ی کردبا فکری نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد: ده‌ی جا چ قه‌یدیه‌ئه‌وه‌بو‌خوم هاتوم ئیدی.

میوان به‌خیری یاره‌بی سه‌دجار به‌دریژی پوژی دوامانگی به‌هار
 پیم سه‌یره ده‌لی پییان نه‌گوتومه‌ خه‌به‌رم داویه‌ی خو‌ من دو سئ جار
 مام قهره‌نی دیسان هه‌رپی و ابو‌خه‌به‌ری ناردوه‌ بی بزنه‌کانی خو‌ی به‌رته‌وه‌ یه‌ک دو
 بزنی زاویشیان په‌گه‌ل ده‌خات چونکه‌ ئه‌و زه‌مانی عاده‌ت و ابو، که‌سیک حه‌یوانی نه‌با،
 ده‌وله‌مه‌نده‌کان بزنه‌ دوغ‌ه‌یان وی ده‌دا هه‌تا دوی بخوات، پیاوی و ابو پاییزی بی‌چوه‌که‌شی
 نه‌ده‌ویسته‌وه‌و ده‌یدا به‌کابرای فه‌قیر بو‌خو‌ی بی‌فرو‌شیت یا ...جا بو‌خو‌ت هاتوی زور
 به‌خیری بی! به‌سه‌ره‌اتی بزنه‌کانت به‌ئو وجوره‌ی خو‌اره‌ویه‌ که‌عه‌رزت ده‌که‌م:

نه‌نزانیبو بزنی گو‌ردی هه‌لات پویشیت بو‌هه‌لگو‌ردی

به پەرۆشم بو بزنئی پۆش	به خوای نهویشیان نه تو خوش
بو خه زائیش زۆر غه مگینی	كه ولى له بنه خوۆت ده بیینی
ئى مهش نه گهر هیوان پىیه	نه و سى چوار کلکه گپووییه
مالی دنیا چلکى ده سته	تا هه ی دلى پى مه به سته
وایان داناوه بزن و میش	پیاوی زۆر زو ده هیننه پىش
له دواى وه کى گوتراوه	ئاواش زوده یکن به ده رویش

مام قهرهنى به بیستنى نهو خه به ره ناخوشه ی كه م مابه ندی جهرگ ودلى بیسى و
ته وای نه وه مو ته ونه ی دايمه زرانديون وپایه لى كردبون بى تپوه دان مانه وه وه وای
خه یالى پساندو گوتى ده ك په بیى مالت ویران بى چون له سهر نه وه مو مه په ی توپا نه و
سى بزنه ی من ئاوا به نه وده ردانه گرفتاربون و ههر سى له به ین چون به خوای مام قهرهنى
به سه لتى وبه سلامه تى گه پاوه نه گه رگه یشته وه، خیزانى: نه دی بزنه کانت بو
نه هیناونه ؟! مام قهرهنى به ووردی به سه رهاتى بزنه کانى بو خیزانى گپاوه
نه و جار. ژنهش ده سستى کردبه توك ودوعاو سینگ کوتانى؛ ده ك په بیى خودا لى تىك دا،
مالى ویران بى؛؟ جاپون له سهر نه وه مو مه په ی وپا، نه و ته قه سى بزنه ی مه مردن و
چیان به سه رهاتوه په بیى، له سهد زه نبیلی ته لب ده كه م مه په كه ی وانیش قپى
تى كه وى و تا قى لی ته مینى. مام قهرهنى و خیزانى له باتى ماست خواردنى خه م و
په ژاره یىكى زۆریان بو له به ین چونى بزنه کانیان خوارد وله باتى ده و له مه ندبونى قهرزدار
بون و بهرگ و پپلاو و شت و مه کیان پى نه کپا، هه ربویه ئاوا گوتراوه:

مالت كه هه یه بابلین ده چال دا	نه گه رده ته وه ی ساحیب ده بال دا
به ده سستى خوۆت بى كه میش بى زۆره	به بیگانه ی بى زۆریش بى بۆره
نه و نه سیحه ته ی به دل بسپیره	كاروبارى خوۆت به كه س مه سپیره

ھەياس ۋە تاقى كىرەنە ۋە دوستە كانىيان

كۆپەكەي ھەياسى ھەروەكۇباۋە، بابى ھەمەكارەي سولتان مەحمۇدى بۈە
بۆخۆشى دۆست ۋە پەققىكى يەك جازۋى ھەبۈنە، پۇرۇتتىكى ھەياس دەلى، پۇلەنە ۋە مو
پەققانەي تۆكەندەيان دەخەمى داي ۋە ۋەكى بۆخۆشت دەبىنى چۈنە چۈنشىيان
بۆخەرچەكەي مالەمە؟ ھەموپۇزى دەلى مەلودنامە، پەلەعالمە، ئەۋەنەگەر كارىكت
لېقەۋمى، ئەۋەرادە رانت يارمەتت دەدەن، ياھەر يارى نانینە ۋە س؟

كۆپەجىلەي مام ھەياسى دەلى بابەنەۋانە ھەمويان دۆستى گىيانى منن نانى چى
كى ۋە دۋاي نانى دەكەۋى، ھەياس دەلى ئەمن بېراناكەم، ئەتۈنە ۋە زىاترە دوست دۆست
ۋە پەققەت ھەيە، ئەمنىش نىۋە پەققىكە ھەيە، بابىتەن ئەۋەستانە مان تاقىكەپنە ۋە.

ھەتابزانىن چۈنەيان حىساب لەسەردەكەين ۋە بابۇرۇزى پېۋىست دانەمىتەن ۋەكە،
پەكۈبە كارنايەۋ بىراۋامان كىرە؟ بىراۋامان نەكەردە دەردى مەدەرمان ناكە؟

كۆپى مام ھەياسى دەلى زۆرىشم پىخۆشە؟ ھەياس ھىتەي شەكىكى گۈشتە ۋە بەخۈين
ۋەخۇرە ۋە دەنيۋ جەۋاللىكى ناۋ لەقولىچكىكى ھەسارىي ھاشارى داۋ؟

ئەۋجار بەكۆپەكەي گۈت جا بچۈنە دوستانەي بە تەۋاۋى باۋەپىت پىيان ھەيەۋ
بەدۆستى گىيانى خۆشيان دەزانى، ھەرنەۋشۈ، بچۈ بلى، قەزا ۋە قەدەر ئاۋا ھاتۋە،
پىاۋىكمان لەدەست زاپەۋەۋ، ۋەرن كۈمەگىكە بکەن، بچىن بىشارىنەۋە، خۇنەگەر
يارمەتىمان نەكەن. بەتەۋاۋى تىدەدەچىن ۋەمال ۋەيران دەپىن؟

كۆپى ھەياسى بەھىۋايەكى زۆرەۋە چۆلاي دوستەكانى، ھەرچى ئەۋقسەي
پىدەگۈت، بەجۈرىكى خۈي لىدەشاردەۋە؟ ۋەدەيگۈت بەگۈپى بابى خىۋىۋە، دۈدەنكە
بىرىنجى داۋمەتتى دەچم كەلاكى بۈدەشارمەۋەخۇم دەكەمەشەرىكە قەتل ۋە، ئەۋى دى
شتىكى دى، كارىكى دى دەھىناپىشى ئى واش ھەبۈ، بۇنى كىرەبۈ، پىيان گۈتبۈ، چ
باسەخولاسە بەجۈرىكى دىكەخۇي لىدەشاردەۋە، ناخەرەكەي كەس دەگەلى نەھات،
ۋەتەننى ھاتەۋە ھەمۈى بۇبابى گىپاۋە، بابى گۈتى ۋەمزانى ئەۋانەدۆستى گىيانى تۈنە

وه کی بوخۆت ده تگوت جا، نیوه په فیه که ی منیش فلانه که سه یه، چت به په فیه که ی
خۆت گوتوه نه وشو بچو، هه رته وهش به وی بلی زیاد یا که متری مه لی،
به لی، کوپه. چو به کابرای گوت؛ کابرا، ده گه ل نه و قسه ی گوی لی بو، به غار ده گه ل
کوپی هه یاسی هات، پرسى چ بووه؟!

هه یاس ده لی چت لی وه شیرم، کاره هاتوه، ده گه لمان بشیره وه؛
کابرا گوتی، کواکه لاکه که؟ هه یاس کابرای براده ری برده سه ری و جه والی که لاکى تیدا بو
له دورپا. نیشانی دا، کابراش چاوی پی که وت و؛

به لی، کابرای براده ری هه یاسی بی نه وه ی فکرکی کردی ویا له شته که ی حالی بوییت
ویان چی؟ گوتی براله نه تو که لاکه که ی وه من ده و کارت پی ته بیت، که س فکرى من ناکات،
نه من بوخۆم ده چم ده یشارمه وه، خه لک نه تو یا کوپه که ت ده گه له من ببینن باش
نیه له وانیه ناشکراش بی، که لاکم لی هه لیتن و نه نگو بچونه وه ژوری.

هه یاس نه گه ر ناوای گوی له نیوه براده ره که ی خوی بو، پوی ده کوپه که ی کردو
گوتی براده ره نه وه یه؟؟ یان ئی تو یه!!

کوپه گوتی بابو. به حه ققه ت نه من براده رم نینه هه تا نه وپۆش ناوایان لی حالی نه بوم
نه وتا قی کردنه وه به قازانجی من ته واویق و ژوریش ت سوپاس ده که م توشی هه له ی گه وره تر
نه بوم؟ هه یاس؛ زاری جه والی کرده وه و کابرا چاوی به که لاکى شه کی که وت، لی پی پرسى
نه وه چیه چه به زمیکت ساز کرده هه یاس هه رده پیتۆلێت کرده!!

هه یاس: تا قی کردنه وه ی دۆسته کانی خۆم و کوپه که مه بزانی دۆستی کی هه مان
دۆستی راستیه هه یاس ده لی وهره له باتی که لاک شاردنه وه ی با که بابی بخۆین کوپه که ی
هه یاسیش تازه پوی نه دانه و دۆسته به پۆنۆنانی نانیا نه ی و ته رکى کردن.

میوان و هه‌لوا

دەلێن چەندکەس میوانی مالتیکی دەبن و بە یێکی لەوێ دەمێن نەوێ دیارەنە وجورە سەردان و هات چۆیە جستان و پایزان زۆربووە و بە ساحیب مالتیان دەلێن پێن خوشە ئەتۆش جاریکی سەرێکن لیّ بدەوی ولێن میوان بی. خانەخوی قەولی پیّ دان و پاش چەند پۆژان چو لەیە کێک لەئە و مالا ئەو و ژورکەوت، چەند پۆژان لەوێ بو هیچ خۆی نە بزات جییّ خوش بو حەسیروبە پرەلبادو جادوایە دۆشە گیان بۆراده خست، ئەو ساحیب ماله، کە تیی فکری زانی میوان ناپوایە تەمانیە هەر لە جیگای خۆی بیزوی، لەگەل ژنە کە ی کە و تنە تە کبیران، چ بەکەین؟ چ نە کەین؟! کابرا بە ژنە کە ی گوت ئەو و شو دۆشە گی بۆرادیە خە، لە خۆی حالی دەبی و بە یانی دەپوا، هەر چەندی عەیی شە. ئە ممانانانم چیکە م خۆبە تەمای پۆیشتنیّ نیە،

شەوێ وەختی نوستنی، میوان ئەگەر چاوی لە جیگای خۆی کرد و دیتس دۆشە گی بۆرانیە خرابو حالی بو ئەگەر بۆچی دۆشە گیان بۆرانیە خستو بە لام خۆی نە هێنا سەر ئە و حالە ی، و گوتی ئۆخە ییش ئەو و شو تێردە نوم، ئەو دۆشە گەزە لامە و لە کۆل کردمە وە. خو، وە ک مەرە لە غەرە ی نە مدە توانی بسورپم، دە باهە تارپۆژ لە سەر تە نیشتیکی بنوم، ساحیب مالّ لە بەرە خۆیە وە دەلیّ بە خوای بابە زەریفە! ئەمە دۆشە گن بۆرانیە خستو، جوابن کردو وە لە خۆی حالی بی و پوا، ئەو بە چاکە ی دە زانی، سبجە ی شەوێ، بە خیزانی گوت، ئەو و شولبادیشی بو پامە یە خە، وەختی نوستنی، میوان ئەگەر دیتی لباد پانە یە خراو، وە کوشە وی پێشو، ئەو جار کێچی کردنە بیانو، گوتی ئۆخە ییش! کانگای کێچانولە کۆل کردمە وە، ئەو و شو تێر دە نوم؟

کابرا بە ژنە کە ی گوت سبە ی شەوێ بە پرەشی بۆرادیە خە باهە رحە سیربی، وە سبجە ی شەوێ وەختی نوستنی، ئەگەر دیتی هەر حەسیر پایە خراو و چی دی لیّ نیە، میوان گوتی ئۆخە ی ئەو هاتە وە سەر قاعیدە ی ماله خۆمان، چونکە ئەمەش لە حەسیری پوت زیاتر نیمانە. ئەو و شو تێردە نوم، سبجە ی شەوێ گوتی هیچ پامە یە خە و جیشی پیّ دامە دە. بابروالە کۆلمان بیتە وە پێتاو، خۆبوتە چەل و مل،

ميوان شه وئ نه گريدتي هيچ پانه يه خراوه وه چيشيان بوته هيناوه به خوئ دادات، گوتي
 نوڅخه يش عه رزي خوداي چه ندبئ منه تي. چي كه س پانايه خم وچي كه سيش به خو
 داناده م، نه وشوتيرده نوم به ناعيلاجي كوته حه سيريكيان بوړاخست وكه چه ليفه يكي پرله
 نه سپيشيان بو هيناوپتيان دادا، به ياني له سه رنان وچاي، ژن وميرد هه ربيانويان نه وه بو
 له خوړابه شه پها تن. ژنه پوي ده ميواني كرد: نه ري ميوان! نه تو نه ونانه ي ده يخوئ و ده پوي
 حه ق به منه يابه وپياو هيه؟ ميوان پاروي ده كردن زور هيدى ولا مئ داوه: به نه ونانه ي له پيشمه
 وده يخوم حه ق به تو يه به لام من ناروم به نه وسه رماييه ي نه گه ربه هاريش هه واي خوش بوو
 ده پرم! كابرابه خوي وبه ژني گويان له قسه كاني بوگوتيان نه ختريه ته ماي پوئيني نيه ميوان
 ناروا، نه مه ده پوين. مالتان به جي هشت ولي ياندار پوښتن، ميوانيش لاقى ده ته ندورئ كيشان
 ولي دانيشت. له ماله جيرانى رامندالتيكان ده نارده تابرانن، ميوان هه رله ويته يان پوښتوه؟
 ميوان چاوي به منداله كه ي كه وت، زاني نه وهات وچوتيه له به ره ويه. له سه ره خوچوله پشت
 كه ندوي خوئ لي شاردنه وه وگوتي جاري باليره خو مات كه م بزانم چيه. منداله كه، ديسان
 هات سه ري ده ژوري نا، نه گه ر كه سي نه ديت، به غار گه پاره بولاي كابر اي وژنه ي،
 زوري پي نه چو كابرابه خوئ وبه ژني هاتنه وه مالت، پوانتيان كه سيان نه ديت، گوتيان
 نوڅخه يش شوكر پوښتوه، له كولمان بوته وه!

كابرابه ژنه ي گوت پوژي له نه وږخوښتن نابي، بابي كه ينه جيژنه! بيته هه لويه كي لينئ؛
 بيجگه له وه ي ميوان هه رمانعش بو. بو هه مو شتيكي وشه وكاري ژنه له شايان هه رلاقى
 وه عه رزي نه ده كه وت زويكي هه لوي ليئاو كابرابه ژنه ي گوت هه لوي له پشت كه ندوي داني
 باكه ميك سار دبيتته وه، نه مه ش به ركي ده به ركه ين، نه من به پيشه تودا ديم وده چم ده له م
 نه من وه ك كي ده چم، جائه توش چونت پي چاكه وابلئ. نه وجار نه تو به ركي ده به ركه،
 به پيشه من دا وه ره، ولیم پيرسه بلي نه من وه كو كي ده چم؟! جا نه من ده زانم بلیم وه كو كي
 ده چي ژنه به تال تالو كه نه گه ييه پشته وه وه لوي له كن كه ندوي دانا؟!

به لي: كابرابه رگيكي هه ره جواني ده به ركردو به پيش ژنه كه ي داهات وچوو، به ژنه كه ي

گوت ئه من وه کێ ده چم؟ ژنه گوتی ئه تو وهك خانی لای بانه ی ده چی!

ئه و جار ژنه به رگی ده به ر کرد و به جوانی، خوێ پازانده وه، به پیش میرده که ی دا به ناز هات و پابرد و گوتی ئه من وه کو کێ ده چم؟

کابرا؟ به پیکه نینه وه گوتی به خۆای ئه تو وه کو ئه سمه ری کابایزان ده چی!
هه ردوک به قسه که ی خۆیان وله شایه هه لۆای و پوینێ میوانی که وه کو جلوکه ی خۆی داسه پاندبو. تیرتیر پیکه نین. پیکه نینیان خه لاس نه ببو، میوان له پشت که ندوی هه لۆایه که ی خه لاس کردبو، تا وه ی به به تالی له سه ر سه ری دانا وه ات له پیش هه ردوکا ن پاره ستاو ده ستی ده به ر که له که ی ناو گوتی، ئه دی ئه من وه ک کێ ده چم جوانم لی بپروان؟!

ژن و میرد. که چاویان به کابرای که وت، له پیکه نین که وتن و به ئه وجوره ی هه ردوکیان وه ک عه به سانی عه به سان! چونکه ئه وه هه للا و به زم و په زمه و جیژنه وه لۆابو پویشتنی میوانی ساز کرابو. ده ئه و ده مه ش دا، میوان به ئه و ته رحه ی هات وله پیشیان پاره ستا، کابراهه روا به سه رسوپمانه وه گوتی ئه تو وه ک میوانه بی شه رمه که ی مه ده چی! ئه تو وه ک ئه و که سه ی ده چی ماله مه ت خه را کرد چۆن وه کێ ده چی. دیمه نی ئاخیرکاتی میوانیم پی له ئه و هه لۆایه ی شیرن تربوکه ساحیب مال و ژنه که ی، ده زاریان نه نا!

میوان و هه لۆا (شێعره که ی)

میوانی هاتن پیاوێکی مه شه هور
هه ر فکریان نه بو بو پویشتنه وه
زۆر خۆشحال ده بین، پیتی دان به لینی
به بی ده نگ و باس، چه ند شه ولێی خه وت
به په و لبادی نوی، جا دۆشه گ و نوین
که وتنه ته گبیران، خۆی و خه یزانی
تی ده گا و ده روا، هه ر به یانی نو

قسه ی قه دیمه و له دییه کی دور
چه ند شه و پوژان له وێ مانه وه
خا لۆ تووش سه ریك له مه هه لینی
پوژیک له ماله یك چوه ژور که وت
مالیک چه ندی بلای و پاک و خا وین
خۆ میوان ناروا، خانه خۆی زانی
بو ی پامه یه یخه، دۆشه گی توک قو

وهختی نوستن هات که دیتی لباده
 خه‌وم خوش‌ده‌بی با بنوم به په‌له
 هر نه‌ده‌سوڤام وه‌ک مە‌پری له‌غەر
 پی‌ی وابو ده‌لیّ جواب کرام برۆم
 به ژنه‌ی گوت ئە‌وشو پامه‌خه‌ لبادی
 کانگای کیچانو، له‌کۆل کردمه‌وه
 گوتی حافره‌تی، با هر چه‌سیری
 وهختی شه‌و میوان زانی چه‌سیره
 ئە‌وه قاعیده‌ی مائی خۆمانه
 ئە‌وجار هاتمه‌وه سه‌ر ده‌قی پیشوم
 به ژنه‌ی گوت ئە‌ری قه‌ت که‌سه‌نه‌ماوی
 کاتی مال‌نوستنان دیتی عە‌رزی پوت
 ئە‌وشو تیر ده‌نوم به‌و توو ته‌رزه
 چی که‌س پاناخه‌م، به خوش‌داناده‌م
 ژن و می‌رد، سه‌بی، وهختی چیشتان
 هر له‌خۆ‌پایی بی‌به‌لگه‌ و نامه
 ویستیان له‌و‌پیه‌ی، ئە‌و‌فیله‌ی لی‌بکه‌ن
 میوان! تو و نانه‌ی له‌ پیشته ده‌یخوی
 کامه‌مان چه‌قین له‌ من و له‌ و‌پیاوه
 به‌و نانه‌ی ئە‌وه له‌ پیشمه ده‌یخۆم
 میوانمان ناروا، بو‌خۆمان با برۆین

تی‌غزا بی‌ده‌عیه و زۆر بی‌ئی‌فاده
 له‌کۆل بو‌وه دۆشه‌گه‌ خه‌پله
 له‌ سه‌ر ته‌نیشتی‌ک نوستبام به‌کسه‌ر
 نه‌ک بلای جیگا، خوشترکرا بو‌م
 میوان، به‌په‌ی دی به‌که‌یف و شادی
 ده‌ردی شه‌وی‌دیو له‌بیر بردمه‌وه
 چی‌دی پامه‌خه‌ زۆریش دلگیر بی
 ئە‌وه به‌پاستی مائی فه‌قیره
 له‌ چه‌سیری پوت زیاتر نیمانه
 لیتم‌گه‌‌پین ئە‌وشو تیرتیر با بنوم
 هیچ پامه‌یخه‌ و لی‌فه‌شی ناوی
 دانیشت به‌ نیشتیا و غیره‌تیشی بزوت
 عاسمانه‌ لی‌فهم پایه‌خیش عە‌رزه
 عە‌رزنی خودایه‌ و،خۆم نه‌سلی ئاده‌م
 نان و چا ده‌خورا له‌نیوکۆ‌لانی
 کردیانه‌ کی‌شه‌ و شه‌پوه‌نگامه
 بی‌که‌ن به‌ مه‌لا و دوايه‌ش ده‌ری‌بکه‌ن
 نان و چای ده‌خوی هه‌لده‌ستی ده‌پۆی
 میوان زۆر هی‌دی و لامی داوه
 حە‌ق به‌ ده‌ست تو‌یه به‌لام من نارۆم
 ده‌بی‌ بله‌ین نیمه‌ین خۆمیوانی تو‌ین

هه ردوکیان پۆیین، له مال چونه دهه
 چه ندجاری سهردا و ده چۆۆه لای وان
 له بهر منه هینده، هاتن و ناردنه وه
 کوپه دیسان هات بو سی ههینجار
 مال چۆل و هو له، کهسی لێ نه بو
 ئۆخه ی پۆیشته وه، له کۆل بو ته وه
 به ژنه ی گوت دنیا، هینده ی نا هی نێ
 با سارد بێته و داینی پاش که ندو
 هه لۆای که وته ده ست، به بی پێ پێوان
 کابرا به رگێکی جوانی ده به رکرد
 وه کو کی ده چم دا لێم پێوانه
 نۆزه ی ژنه ی هات، خۆی پازانده وه
 نه ری که س هه یه وه کومن جوان بی؟!
 کابراش زۆر به دل له ژنه که ی پوانی
 تا کو ژن و میرد، جوان خۆیان پانا
 خۆ به نۆزه ش بی نه و جار نۆزه مه
 هه ردو تیی فکرین، واقیان و پمابو
 وه کو میوانه بی شه رمه که ی مه ی
 هینده هات م و چوم، خۆکا له م دریا

کوپی جیرانیان ده نارد بو خه بهر
 له قون ته ندو ری، دانیشته بو میوان
 له پشتی که ندوی، خۆی لێشار دنه وه
 هه چکه سی نه دی، چۆۆه هه به غار
 هاتنه وه مائی، گورجێکی هه ردو
 بو وێران بو ه که ی خۆیان چۆته وه
 بیکه نه جیژنه و هه لۆایی لێ نێ
 به رگی ده به رکه یین خۆبنوین هه ردو
 هیند چه وروشین ده خۆرا به لێوان
 به پیش ژنه ی دا به که ده م پابرد
 وه که به گزاده که و خانی لای بانه
 پێپه ره و باز نه ی بو له رزاند ه وه
 پێک و له بار وا خانمان بی؟!
 وه کو نه سمه ری کابایزان جوانی
 هه لۆای خوارد، تا وه ی له سه سه ردانا
 من وه که کیم له نێو هۆزو تۆزه مه
 خۆ نه و به لایه هه ر لێره مابو
 مال و جیگامان بو پێ چۆل ده که ی
 هه لۆا، نه چه وری هێچم پێ نه برا

کور و باب

کور و باب له مائی دانیشتون ؟ بابزانین ئه و کور و باب به باس و خواسیان چیه ؟
بابه که ؟ چه ده لی و کورده که هی ؟ چه و لایمکی ده داته وه ،

بابه که هه رای کرد و گوتی پۆله !

کورده که گوتی نه ؟ ! بابه که : خو چ کارم پیت نیه کورده ده لی جا خو کاریشت پیم بی
به قسه تناکه م .

بابه که : حه که ره بی پۆله نه گه یه ی

کورده : بو ناگه می باب ! به یانی زو بپوم هه ر جیگا ته کی بم هه وی ده گه می ، نه گه ر
نوژی ش ده لاکه وت وه پئی ناکه وم خوشیت . نه بومه .

بابه که گوتی نا نمان نه ماوه ، بچو ئاشی ئه و باراشه ی لیکه وی هینه وه

کورده ده لی کلوم ده گه ل که پوله ی ئاشی حه یاره یه ! بی هینه وه ده پیئومه وه
ده نکیکی که م بی ؟ ئاشه وانی به گۆری بابی داده پیئیم .

بابه که گوتی ره بی عومرت دریزنه بی پۆله ،

کورده که ده لی . بابه نه گه ر عومرم دریزی به قسه ی تو قوله نابی ، نه گه ر قوله بی
به قسه ی تو دریز نابی

بابه که گوتی ده هه سته بچو ده ری بزانه هه وای چوته ده باری . سه گیکیان هه بو نئوی

به له ک ، به له ک بو . هه ره ستایی ویه که به خوئی هه رای کرد : به له ک ! به له ک ! به له ک .

بابه که گوتی به له ک ، به له کت ، بو چیه ؟

کورده که ده لی بابیته ژوری ، نه گه ر ته پئی نه وه ده باری ، نه گه ر نیشکیش بی دیاره ناباری

بابه که گوتی یاره بی پۆله خودا له منت بستینی ؟

کورده که ده لی فکرئ مه که بابه ، خودا ، یان ئه من له توده ستینی یان نه توله من ده ستینی .

بابه که گوتی هه سته برۆ ده رکه ی پیئوه ده سه رماهه ،

کورده که ده لی هه موم پیک هینان ، نه و جار نۆبه ی تویه برۆ بوخوت ده رکه ی

پیوه ده،

بابی هه ستانده له قه له ق و ده رکی پی پیوه دا. ئه گه رکوپ هاته بی ئه مرئ بابی
ئاوایه ((هیوادارم ئه وه به بیته په ندوکوپه کان عیبه ته تی لی وه ریگرن باب بویی ئیحتیرامی
نابی یابه لکوه روایان دا نابی وده ناوانه بی به هه رحال)) !!!

شیعری کورو بابی

دانیشتبون له مال کور له گه ل باوه	وه ک چاوه پروانی لی ده کری و باوه
باب گوتی پوئه، کور گوتی نه خیر	هیچ کارم پیتنیه ده زانم، نه خیر
کارت له لای من نابی جی به جی	هه ک په ببی پوئه قهت نه گه ییه جی
هه رکوی بم هه وی به یانی زو برپوم	ده ی گه مه ی وخومن پاش نویژی ناپوم
پی گوت ده هه سته برپو بو ناشی	نانمان نه ماوه، لی که باراشی
که پولی ناشیه و کلام پهن	هه ردوکیان وه کی که خو گه نمی ده بن
ده نکیکی که بی من ده پیومه وه	له ناشه وان شه ش ده سستینه وه
هه مه دریز نه بی، یاره ببی پوئه	پیوست نیه چی دی نه و پوئه بوئه
عومرم دریزی به تو کورت ناکری	ئه جهل بیته پیم به که س چ ناکری
ده بزانه هه وای چوته؟ ده باری؟	بانگی چوارپی که ی کرد پر به زاری
به له که به له کی بو چی قاوده که ی	به رده رک و ژورمان لی گلاو ده که ی
با بیته ژورئ، فیلی جارانه	ئیشک بی، خوشه، ته ربی بارانه
یاره ببی خودا، له منت بستینی	یان نه من، یان تو، لی که مان ده سستینی
هه سته پیوه ده، ده رگا، سه رماه	ئه منیش پیته، بلیم ناخیر که لامه
هه موم پیک هینا ئه و جار تو هه سته	نۆره ی توئه برپو، ده رگای به سته

مام په مەزان

له دتيه کي سه روه ليږه واري، ړنگايه کي گه وه گه وه وناخوش، نيزک کوښتانه کاني چو لي کوردستانه کي خومان، وسو به خو و فاتي ژني، له نه وئاوييه ده پازده ماليه ي دا ده ژيان. مانگايه کي دو سي سهران حيوان هه بو، باش بون، به شي خويان دمه دوکيان هه بو. نه مرنه ژي پي برې ده چون، وسو پوژيکي ده لي ژه ري فاتي نه و دوکوپه پونه ي هه مانه، په کيان به ده ست که بوبه رخواردې و نه وي ديش دانې بوپه مەزاني،

به لي؛ فات ژنيکي فه قيو چنه زان وي فيل بو، کوپيکي به ده سته وه کرد، خوارديان. پوژيکي وسو چوبو سه فري. پياويکي پدين ماش و برينجي هاته نيو دي. سلوي کردو سلويان لي وه رگرت وه. هه رکس ده هات هه ر ده يگوت: مام په مەزان ماندو نه بي؛ مام په مەزان به خير بي. فاتي فه قيريش نه گه رگويي له نه وه مو مام په مەزان مام په مەزانه ي بو؟ په مەزانه کي ديکي له بير چووه، ده دلي خو ي دا کوتي به خوي بي و نه بي نه وه نه په مەزانه ي پونمان بو هه لگرتوه، هه وه. با بچم بانگي که م. پونه کي خو ي به ريته وه. فات چوله پشته ورا ده ستي مام په مەزاني ماچ کرد. پاش چاک وچوني، کوتي مام په مەزان نه گه رکاره کانت خه لاس بو، زه حمه ت نه بي هه تاماله مه وه ره. مام په مەزان پاش ته و او بوني کاره کاني کارکي واشي نه بو چوماله کا براي. فات کوتي مام په مەزان به خوي له ميژه وسو کوپيکي پون بو هه لگرتوي، جائيتسا که هاتويه ته ئيره، ده گه له خو ي به ره وه، مام په مەزان: زوري فکر کرده وه نه که سي پي قه زرداريونه پولې پونيشي دابو، به که س ده لي ده ي باشه؛ کوپه پوني ليوه رگرت نه و جارخوي به جورې کي دي حيساب کردو کوتي خوا به زيادي کات، پنق و پوزي وزياد بي. پوني وه رگرت وپويشته وه. ناخره کي زاني نه وه وا هه رنيه؟ وسوي فه قيريش نه وه ناگاي له هيچ نيه وفات هه رباسيشي نه کرد.

به لي مانگي په مەزاني هات. شهوي نه ووه ل هيچ نه بو. شهوي دوه م هيچ نه بو. شهوي سيته م لي پرسی: ژه نه وه بو چ لي نانتي فاتي؟! ناخر له کنه خو. به پوژيونه.

ونه وه په مەزانه،

فات جابه چی لی نئم، چون به چی لیتیم، ناخر به چی لیتیم وسو: به پونی لیتنی،
 فات: خو پونمان نیه؟! وسو: نهی نهی جاپون پونمان نیه؟! پونی چی؟ ناخر نه مگوت
 کوپیکسی بوبه رخواردی ونه وی دیش هه لگره بۆره مه زانی؟ فات گوتی حا!! وه لاپونه م
 دابه مام په مه زانی. وسو: مام ره زان، ورد لیتی پرسسی. فات بوی گیراوه که چونی پون
 داوه ته مام په مه زانی. وسو سه بری کرد هه تا په مه زان خه لاس بو. سویتندی خواردوگوتی
 ده پوم هه تا توشی ژنیکی له ژنه که ی خوم نه زان وگیلتر نه بم، ناگه پیمه وه، نه من بله م پونی
 بۆره مه زانی هه لگره بچی پونی بدهیه کابرایه کی که س نازانی چه کاره یه وکییه، که وته پئی
 پویششت هه تاله سی چواردی بیان تی په پی هه تانه یناسنه وه چونکه به ته مای شتیکی بو
 دوايه گه ییشته دییه کی. له ده رکی مالکی دانیششت. ژورماندوبو. ژنیکی له مال که ی وه ده ر
 که وت هه روه ک شیتان. هات وگوتی ئه ری کاکه مریشکان ناکری؟ ده گه ل قسه کردنی، وسو
 زو زانی نه وه له ژنه که ی خوی گیلتره گوتی به لی مریشکان ده کرم. ژنه به بی قیمت
 برینه وه پولی هه یه یانیه تی و، دهستی کرد به مریشک گرتنی. هه رگرتنی ولای به ستن.
 مریشکیک مابو. ژوری پی که وت، بوی نه ده گیرا. مریشکه که، به ته نی مابو وه وچوده کۆخی.
 ژنه؟ سه ری ده کۆخی نامریشکی بگری، وسوش له بنه وه راپه حه سپرت هه رتیی ده فکری و؟!
 به لی، نه و مریشکی شگی گرت و؟ هه موی له وی دانان. جائه و جارو سوده لی خو پولیشم
 پی نیه؟ ژنه: نه دی چون ده بی. وسو: جاپون ده بی، نه و که له بابیه ی من لیتره بیهسته وه
 هه تا ده چم پولی دیتیم. جائه وده می که له بابیه که شم ده گه ل خوم ده به مه وه. ژنه به بی
 نه وه ی کابرای بناسی یاجی. : ژور چاکه. وسو مریشکی ده ست دانن و تۆله ی دوتوله مام
 په مه زانی له ژنی په شوی کرده وه.

تۆله ی کوپه پون ومام په مه زانی کردیته و بی وهی هچ که سی بزانی
 مریشکی هه مولاق به ستن وهینای تابیان خوابه خو وگیلته ی خیزانی
 به لی کابرا پویششت ژنه هه تا نیواری هه رچاوه روان بو پولی مریشکانی بو یینی که چی
 چاوه پوانیه که ی هه ده ر بو ناخر وسو خو به ته مای هاتنه وهی نه بو جابا بزانی نه په شوته گه ر

له دروینهی هاته وچه ده لئی وچه ده کا، وهختیکی ره شو له دروینهی هاته وه ماندومردودیتی که له باب له لایه کی مالتی به ستراوته وه. له ژنه که ی ده پرسى: نه وکه له بابته بو به ستوته وه به نه ونویژی شیوان به ریده یان ده کوخى که؟

ژنه ده لئی مریشکه کانم هه موفرۆشتن. کاک ره شو: وه لالا باشه، به کئ؟
کا برام نه ناسی:

نه دی نه و که له بابته ی بو نه برده وه.

ژنه: پولی پی نه بو، چوه پولی بیتئ، نه گهر پول که ی هیتا، جا که له بابته که شی ده باته وه، نازانم بو هه رنه هاته وه.

په شۆش زۆر له سه ره خو ده لئی: وه لالا له ... نئی بردوی تازه دیته وه. ژنهش له په شۆی هیدی تر ده لئی به خوای به خۆم نه بو ره شوگیان سه رم ده کوخى دابوچم پی نه ده کرا. په شوکه نه وه شی گوئ لئ بو، گوئی زۆر باشه. دپوژم دروینه ماوه له و دروینه ی خه لاس بم، ده پۆم یاده پسیم یان ده بی توشی ژنیکی له ژنه که ی خۆم گیلتر بم ده نا ناگه پیمه وه.

به لئی له دروینه ی خه لاس بو. به یانی زو، کاله وگۆرئ لی هه لکیشاو وه پئ که وت. زۆر پویشته، هیلاک ببوو پئگا که شی چول بوسئ چوارگه وه ی دیکه ی برین وله دوره وه که لاچپێک وه ده رکه وت. پوی ده که لاچپه که ی کردو. نه گهر که یشتئ دیتی له بهر که لایه که ی کانی و چه وژنکی زۆر خوش و ناویکی ساردی لئ بو.

گه یشته کانی و چه وژی کی زۆر خوش ماندویتی پئگای زو کرد فه را موئ

به لام فایده ی چی نه که سایه وه بی حارپێک هینه رهات به لایه وه

له سه ره وزه که ی دانیشته ده ست و چاو و لاقی شتن و برپکی ناو خواره وه. زۆر ماندوو بو له وه زعی ژنه که شی زۆر ناره حه ت بو. له نا کاو عافره تی که به غار هات به ریینگی به په شۆی غه ریب گرت: نه رئ کا که له کوئ پرا هاتوی؟ په شۆش له حالئ خۆی وه په ز بو: برپ دایکم چت له من داوه برپ وه دوی کارى خۆت که وه. نه خیر: ... ده ستی لئ نه ده کیشاوه، کا که گیان له کوئ پرا هاتوی. په شۆش بوونه وه ی له کوئ خۆی کاته وه و

زورجار به قه لسی شتی وا قسیکی وا بۆله کۆل کردنه وهی ده گوتری وده لئی له جه ههنه می
پا هاتوم. ده گه ل په شوئه وهی گوت، ئه وه قهره واشی ژنی پاشای بو. به غار هه لات بۆکن
خانمی وده لئی خانم کا برایه ک له سه ره حه وزی ده رکی سه رایه دانیشه وه وده لئی،
له جه ههنه می پا هاتوم. خانم نیوی بزورگ خانم ده بی، هه ر قیت ده بیته وه وده لئی دا
که وشانم بۆدانی بابزانم چ ناگای له بابم نیه.

هینده ی پی نه چو، بزورگ خانم له گه ل قهره واشی گه بیسته سه ره حه وزی و
ماندونه بون و به خیره اتنی کردو. په شو زوزانی گه بیشتی به لام ده دلی خوی دا ده لئی
له بیرم نه چی. چونکه به نه وه و عافره ته م گوتبو له جه ههنه می پا هاتوم. هاتنی ئه و خانمی
به خورای نیه خواجه به ته مای تو، هه تا هاتنی ئه وانه بریکیش حه ساوه و هاته وه سه ره خۆ.
ئه و جار خانم زور هیدی لیتی پرسى: براگیان ئه وه له کوئی پا هاتوی؟ وا ماندوو هیلاکی ؟
په شو به توندی ده لئی خانم له جه ههنه می پا هاتوم بزورگ خانم بریکی لی ده چیته پیشی و
ده لئی ئه دی ئه وه چ ناگات له بابم نیه ؟

په شو ش به نیشان دانی ماندویتی زیاتریش خوی له به ریک ده کیشیته وه باویشکیکی
دینیتته خوی وده لئی چۆن ناگام له بابت نیه، ماله بابه که ی بابت خه رایی ئه وه حه وتویه که
ده رپگایه دام. نه نام خواردوه ته نانه ت ئاویشم نه خواردۆته وه. بابتیان له جه ههنه می
هه لاهه سیوه، ئه وه به داران لی ده دهن بۆ سه د تمه نی. نیشانه ی ئیره ی پی گوتبوم.
ئه وه ده حه سامه وه، جاده هاتم پیم ده گوتی. چاک بو. بۆخۆت هاتی پسسوم ده گه ل گه رانی.
بزورگ خانم ده سستی کرد به فینگه فینگى. بریک گریا و به گریان چۆه مائی و زویکی سه د
تمه نی هیناوه په شو ی دا. ده لئی ده ناخروه به جینه مائی نانیک، ئاویک.

په شو: خانم! ئه من ده لیم ئه وه حه وتویه، له تاویات نام به نه وکی دانه چۆته خوارئ.
گوتی هه تا که س نه یزانیوه قیله که م لی پوچه ل نه بوته، بازویکی هه لیم.

بزورگ خانم هینده ی دیش گریا. په شو پولی وه رگرت و که وته پی زوزن اوپی ده داوه
دوايه. ده یزانی پاشا بیته وه به قابه نه و درویییه نا کاو وه دوام ده که وئ. زوری پی نه چو

پاشاله پاوئی هاته وه. پۆژه کانی دی، پاشا که ده هاته وه بزورگ خانم، تهنگی لی وه رده گرت و جلّه وی نه سپی پاده گرت و... نه وی پۆژی خوی ده پاشای نه که یاندوهه رنه چۆ ده ریش، پاشاله کاری خانمی عه جاپ ما؟ بۆنه هاتوته ده ری که چۆ ژورئی، خانم ده گریا. پاشا ده لی نه وه چیه؟ چ بوه، بۆده گرتی.

بزورگ خانم ده سستی پی کرد: نه تق نه مهت هه ره لکن سوکه، خۆده مه ناگه یینی. هیج ناگات له کهس و کاری من نه وچی وچی پاشا: باشه ناخرچ بوه؟ خانم ده لی چۆن چ بوه؟ بایمیان له جه هه ننه می بۆ سه د تمه نی هه لاهه سیوه، له وێرا پیاوی ناردبو. پاشا: جا ناکا بۆت نه ناردبی؟! خانم: به لی بۆم نارد. پاشا: چاکت کردوه.

پاشا زانی نه وه حیلله یه، به لام نه یده زانی حیلله له ویش ده کری. پاشا وه ده رکه وت. پرسیری کرد: نه و کابرایه به کوئی دا پۆیشتوه؟ ریگا که یان نیشان دا پاشا سواربوو وه دوای که وت. په شوئاوپی داوه تۆزه باریکه یکی له ریگای پی دا هاتبو دیت، زانی پاشایه وه دوای که وتوه که وته فکران چه بکه م چۆن خۆم نه جات ده م. ناخرده شتیکی چۆل وهیج حاشارگه ییکی لی دیار نه بوته نیا ناشیک له وی دیاربو خیراچۆده رکئی ناشی وبانگی ناشه وانی کرد، هینایه ده ری. وگوتی نه ری مام ناشه وان نه وته پ وتۆزه ت دیوه؟ ناشه وان چاویکی لی کردو: به لی. گوتی نه وه پاشایه. زۆرچاکه پاشایه به خیری، مه نزۆرت چیه؟ په شو: پاشایه و تهنگیشی پییه وه رکه سیکی که ری بی ده یکوژی. ناشه وانی

غریب که وته فکران ویر کردنه وهی ده لی به خوای نه من به مندالی جاشولیکم ٠٠ وه؟ په شو: بایم نه من سویندم بۆخواردوه بابه رکه کانمان بگۆرینه وه. نه تق خۆت بشاره وه. دوباره نه من سویندی بۆده خوم خوشم تۆزای ده که م نامناسیتته وه. پاشا بابه رواو دوايه دیسان به رکه کانمان ده گۆرینه وه. ده زانم مندالی وردت هه نه با به خۆپای نه کوژی.

ناشه وانیش ده لی نه ری به خوای پینج مندالی ده وردیله م هه نه به قای پی ده کاو په وانه به رگیان گۆرینه وه. ناشه وانی نارد، به رزلانه ی ناشی. به ختی په شوی بو یان به ختی ناشه وانی نه وی پۆژی چه ناشیپی لی نه بون په شو بۆرک له به رناردی راوه ستا. تاته وواتۆزی

ئاشی له‌سه‌رو چاوی وه‌موگیانی نیشته. پاشا گه‌ییشه‌ ده‌رکی ئاشی وه‌رای کرد:
ئاشه‌وان؛ ئاشه‌وان؟

په‌شو چۆ ده‌ری: به‌ئی پاشا. پاشا ده‌ئی کابرا به‌کی پوته‌له‌ بیره‌داهات نه‌تدیوه؟
په‌شو: به‌ئی دیتم پاشا: چی لی هات. پوشۆ: ئه‌وه‌ ده‌به‌رزه‌لانه‌ی ئاشی داخوی
شاردۆته‌وه‌نازانم چی کردوه.

پاشادابه‌زی گوتی دانه‌ونه‌سپ و تهنه‌نگه‌م بۆبگره‌ چونکه‌ پاشا زۆربه‌ تالۆکه‌ بو، خه‌ریک
بوئه‌ و کابرای فیلی له‌ خانمی کرد بویبگری و تۆله‌ی سه‌ت تۆله‌ی لی بکاته‌وه‌، ئاشه‌وانه‌که‌ی
خوی نه‌ناسیوه‌ و نه‌یگوت خۆته‌وه‌ ئاشه‌وانه‌که‌ی من نیه‌.

په‌شو ئه‌سپ و تهنه‌نگی لی وه‌رگرت و سه‌ت تمه‌نه‌که‌شی هه‌ربه‌ده‌ستی وه‌بو. پاشا چۆ
ژوری ئاشی هه‌رای کرد: وه‌ره‌ ده‌ری سه‌گباب.

ئاشه‌وانی فه‌قیرده‌ئی پاشابه‌ قوربانته‌م به‌ خوای به‌ مندالی ته‌نیا جارێکی جاشولیکم
هه‌. پاشانه‌گه‌رئه‌وه‌ی گوی لی بوبه‌خوی گوت به‌خوای ئه‌سپ و تهنه‌نگه‌که‌شم چون. هه‌ر
هاته‌وه‌ ده‌ری دیستی ئه‌وه‌ په‌شو سوارێ ئه‌سپی بوه‌ و تهنه‌نگه‌که‌شی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و،
دورپاوه‌ستاوه‌، پری ده‌پاشای کرد گوتی پاشا ئه‌گه‌رخه‌ زۆرت بیته‌وه‌ ده‌بی سواربی
وته‌نگیشی پی‌بی ده‌نا بۆ شانی تۆ که‌سه‌ره‌.

پاشاش له‌وه‌ی به‌ده‌رچاره‌ی دیکه‌ی نه‌بوده‌ئی جائه‌گه‌روایه‌، ئه‌وه‌شت فیشه‌کدان.
فیشه‌کدانی بۆ هاویشته‌. په‌شو به‌ئه‌سپ و تهنه‌نگ و سه‌ت تمه‌نه‌وه‌ گه‌پاوه‌ ماله‌ خوی تۆله‌ی
وسوی له‌ پاشای و خانمی کرده‌وه‌. پاشاش به‌ پی‌یان هیدی هیدی چۆوه‌ مالی و به‌
خانمی کوت خۆته‌ تۆفکرت نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌ تا ئه‌من ئه‌سپ و تهنه‌نگیشم بۆ بابت ناردن
ئه‌توش هه‌ر لیم ناره‌حه‌ت و ناره‌زی.

مه‌کری ژنان

مه‌ر پټیان ده‌گوت مه‌لا وه‌سیم، ده‌نا فه‌قئ بو ژۆریشی نه‌خوئندبو، به‌لام ژۆر له‌ نیو فه‌قیان مابووه‌؟.

پۆژئکی کاغه‌ز و قه‌لمی ده‌ست دایه‌، لی‌یان پرسى: مه‌لا وه‌سیم نه‌وه‌ چ ده‌که‌ی؟ مه‌لا وه‌سیم ده‌لئ به‌قورئانی لیم خوئندوه‌ له‌نه‌و پۆیه‌داوه‌ هیچ ناکه‌م ته‌نیا مه‌کری ژنان ده‌نوسم. دو سئ فه‌قئ له‌ دۆسته‌کانی خۆی پیی ده‌لئین به‌خوای په‌نگ بئ هیندیان فریو دابی (عاده‌تی جیئلی مه‌روابوه‌) جا ئیستا چت پئ نه‌ماوه‌ ده‌لئیی مه‌کری ژنان ده‌نوسم، وه‌دوای ئه‌و کاره‌ی مه‌که‌وه‌، زه‌ره‌رئ ده‌که‌ی،

به‌لئ به‌ قسه‌ی دۆسته‌کانی نه‌کردن و جاباب‌زانین کتیبی مه‌کرژنان چۆن ده‌نوسی؟ چۆدییه‌کی و له‌مالئکی وه‌ژۆرکه‌وت ته‌نیا ژنیک له‌ مالئ بو، سلّوی کردو ژنه‌ولامی سلّوی داوه‌و ژۆری به‌خیره‌هاتن کردو. دوايه‌لی‌ی پرسى: مام وستانه‌وه‌بو جوحمانه‌ی هاتوی به‌ته‌نئ کوانه‌پۆ جوحمه‌یه‌؟ مه‌لا ده‌لئ نه‌خیره‌هشتی، هاتوم مه‌کری ژنان ده‌نوسم خانه‌خوی: حه‌ک په‌ببی به‌خیره‌یی، وه‌للّاه‌ی ئه‌من ده‌سته‌خوشکێکم هه‌یه‌نه‌وه‌نده‌مه‌کری ژنان ده‌زانئ هه‌رپیشته‌ نانوسریتته‌وه‌ ئه‌گه‌ر قه‌ولم پئ بده‌ی به‌نیوی منیان بنوسی پاش نوێژئ بۆت بانگ ده‌که‌م هه‌موان بنوسه‌وه‌ئه‌ویش هه‌ربه‌قسه‌ی من ده‌کا. ئیدی به‌ئه‌وه‌قه‌وله‌ی بئ له‌کتیبه‌که‌ت بنوسی (خوآزئ ئه‌شکبار) پټی گوتومه‌.

مه‌لا وه‌سیم ئه‌و قسه‌ی پئ خوش‌بوو ده‌لئ هه‌رلێره‌کتیبه‌که‌م ته‌واوده‌بی، ده‌لئ به‌ چاوان، نه‌وه‌ قه‌ولم پئ دای، هه‌رله‌کنه‌تۆ ده‌نوسم ئه‌گه‌رخوشکه‌خوآزئ ئه‌شکبار پټی گوتوم و نوسیومنه‌ته‌وه‌ ده‌ئه‌وه‌قسانه‌دابون خوآزئ هه‌رقیت‌بۆوه‌ له‌ئه‌وبه‌ری مالان دیاربوگوتی ئه‌ها، جه‌لال هاته‌وه‌. مه‌لا وه‌سیم: جه‌لال کتیه‌؟ خوآزئ: جه‌لال می‌ردمه‌.

: ده‌ی هاته‌وه‌ هاته‌وه‌چه‌بو؟ خوآزئ ده‌لئ ناباش نیه‌، له‌نیوئه‌و ژۆره‌یدا ئه‌تو ده‌گه‌له‌ من ببینی بامیوانیش بی. هه‌رچه‌نده‌هیج نیه‌به‌لام نه‌بادا فکریکی ناجوان له‌مه‌بکا. مه‌لا ده‌لئ نه‌دی چ بکه‌ین. یه‌غدانیکی زه‌لامیان له‌نیومالئ بوخوآزئ هه‌روێکی ده‌چیت سه‌ری

یه غدائی هه لده داته وهو ده لئی وه ره بچوو ده نیوئه ویه غدانه ی، نان وچای ده خواو ده پروا،
دوایه ده تهینه مه ده ری و گولانیشت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه.

مه لا چاره ی نه بو چونئویه غدائی، خوازئی سه ری داداوه وژیکی قفلکی له یه غدانی دا.
کاک جه لال هاته وه. وه ژورکه وت: ئه ری خوازئی! برسیمه! زونان وچایه کم ده یه کارم هه یه
ده پرۆم ئه وه چه ندرپۆزه ئه و مالو سکمه بۆساغ نابیتته وه پسساوم ده گه لئی به ئه و گه رمایه ی.

خوازئی واده کا ئه ری جه لال تازه فه قییه ک هاتبو، ده یگوت ئه وه مه کری ژنان ده نوسم.

جه لال: ئه دی کوا؟ چی لی هات؟

خوازئی ده لئی ئه وه تا ده ئه و یه غدانه م ناوه.

جه لال: دا کلیلانم ویده، کلیلانم ویده. خوازیش زۆر له سه ره خووه ئیدی هی دی، کلیلی له به رۆکی
ده کردنه وه. جه لال: ده زویه زوو. کلیلی له به رۆکی کردنه وه. وه جه لالی دا. جه لال غاری دا.

سه ری هه غدائی. نه یه یشت جه لال بگاته سه ری غدائی خوازئی وابه بی وازی ده لئی لیم نه برد یوه؟

هیندیکیش پیکه نی و جه لال له حه یفان کلیلی به عه رزی دادان، نان وچاشی له ماله خویان

نه خوارد وه ده ره که وت. گوتی وه للاهی وام زانی به راستیته. مه لاوه سیم ده نیویه غدائی دا

ئه گه رگویی له قسه کانی وان بو هه ره ئه وه نده بودلی نه توقی بو، ده نا ئه وه ی دی قه و ما بوقه یدی

نیه، پاش پۆینی جه لالی خوازئی سه ری یه غدانی هه لداوه، به لام له به ر بۆگه نیوی که س

نه ده حاواوه هه رچونئیکی بو. مه لاوه سیمی به داره داره وهه رلاقی نه ده گرت و وه ک جاوی سپی

هه گه رابو. له نیویه غدائی هی ناده ری: ده لئی وه ره دانیشه نان وچایه کی بخوۆئه منیش جاده چم

زویکی گولانی ده سه ته خوشکمت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه. مه لاوه سیم

هه رچه نگینگی لی هاتبوۆه و گوتی خوشکه خوازئی مه کری توئه وه بی ئه گرمه کرانیش نازانی،

چۆله مه شکینت له میرده که ت برده وه و ئه ومه ره ده شت به سه ره من هیئا، ده بی ده سه ته

خوشکه که ت چۆن بی ئه ومه کران ده زانی ئه دی ئه و جار میرده که ت بیتته وه ژوری چم لی

ده که ی وده کویم ده نیی؟! ئه من هه ر ئه وه نده م به سه و تۆبه.

سئ ژنی ویکرا دهوین

به بابی ده لئی من سئ ژنم دهوئ
 له هیژ و توانا ته واوم. و به باو
 به خوای من ویکرا سئ ژنم پی نایه
 پاش به یینکی دی دوی دیت بۆ دینم
 ئیشه، کاری مالّ تۆش مه عتله نه بی
 دو ژنه که ی دیشته دوايه بۆ دینم
 تا مالّ و حالیک بۆ خوی پیک بیینی
 له و پئییه ی ده بوفیلّ له کوره که ی بکا
 کوره که بیته ژور، بۆ هه ر ئیش و کار
 به بی مه عتله بون خۆبخه و بیخه کار
 هه رچی لیئ ویستی هه ربۆی دریز به
 به تایبته کاوه خۆی زۆرله جۆش بو
 بۆ کاوه ی فه قیر، شه و و پۆژ هه ر کار
 ده بی هه موی بخوا، یان سه روبن بی
 بهر تاوی به هه ر هه ل تروشکا بو
 کش په بی بابو دو ژنو بۆ بیئیی
 با ژنیکی دیشی ئیستا بۆ بینم
 کچیکم خواستبو پیم خۆشه بزانی
 له باری مالّی، بپوکیک بی هیژم
 به سه چی دی خۆم ناخه مه داوئ

کوره ش هیند فکری لی کردبون شهوئ
 ئاخړه منیکی ئاوا و، تازه لاو
 پۆله گیان ئاخړ کوا جا چۆن وایه
 با ژنیکت ئیستا جارئ بۆ بینم
 باشه با جارئ یه ک دانه هه بی
 نه فریوت ده ده م، نه ده ت خافلینم
 کوره ش پازی بو، ژنیکی بۆ بیینی
 کابراش زانا بو، ده بزانی چ بکا
 به بوکه که ی گوت چاوم بی سه دجار
 بی بلّی؟ ئا و یانان چی بیته سه ر زار
 تا کار دیته ده ر نه تو هه ر کیژ به
 بۆ هه ردوکانیان نه و قسه خۆش بو
 به ویستی هه ردوان، تا نیوه ی به هه ر
 دیزه ئاوه لا و کتکیش نه وسن بی
 پۆژیک چه ندی بلّی هینده گه رما بو
 نه یتوانی میشان له خۆ بره ویتئ
 به خۆی گوت لاوه، وه ختیه بیدوینم
 بانگی کرد کاوه ئیمپۆ به یانی
 نه و ژنه شته جارئ با بۆ وه گوینم
 پییده لئی باب به چ ژنی دیم ناوئ

نه خیر! من قهولم وا به تو داوه
خوت پاگره جاری پاش به یینیکی دیش
هیند به بی وازی نه گه کوتی کاوه!
هر به هر د وکمان، مه یکه وهس وهسه
یه کم بو هینای، دو ژنی دیت ماوه
حه تمن بوژ دینم ژنی سییه میش
ده بی به قسم بکه ی، باشم داناوه
دایکم ته لاق ده نه وژنه مان به سه

نهو شیعرانه ی خواره وه دایکیک به کورپه چکۆله که ی هه لاگوتوه له نه وکاته ی دا که
تازه ده یویست پی هه ل بگری بوکۆرپینیکی بی مراد. نه منیش کردومنه ته شیعر:

ئه ی خه م په ویینی دهر دانم
بینایی هه ردوک چاوانم
پۆله م، کورپه ی ژیر و جوانم
فیدات بی پوحی په وانم
فیدات بی پوحی په وانم

ئه ی ئاواتی دنیا و دینم
تیز به ژن و بالات ببینم
ئه ی پۆله ی جوان و په نگینم
شه مامه ی سوری بیستانم
شه مامه ی سوری بیستانم

ئه ی پوناکی تاریکاییم
خۆشه ویستی باب و دایم
دل بزوینی خوشی و شاییم
گلینه ی هه ردو چاوانم
گلینه ی هه ردو چاوانم

داره داره داره سهاله یه تی
هیمداد بو دایک و خالیه تی
کوپم وه خستی ژن و مالیه تی
له جیی گۆپی مردۆکانم
له جیی گۆپی مردۆکانم

ئه ی باخچۆله ی خونه وگۆلم
بولبولی سه ر لک و چلم
ئارام به خشی گوله یی دلم
ده رمانی بوگشت ده ردانم
ده رمانی بوگشت ده ردانم

ئه‌ی کۆرپه‌ی جوان ومدریکم چرای وێران‌ه‌ی تاریکم

له‌ شین وشادیت، شه‌ریکم هیوای بۆ دوا پۆژی ژیانم

هیوای بۆ دوا پۆژی ژیانم

کۆرم ده‌چێته‌ کۆیستانێ ده‌که‌ن سه‌یران و دیلانێ

دینێ حه‌واجی کابانێ مه‌ندۆک و بیزای، کۆیستانم

مه‌ندۆک و بیزای کۆیستانم

ئاواتمه‌ کۆرم بگاتێ ده‌ینیرمه‌ پێزی خه‌باتی

با بگری پێگه‌ی نه‌جاتی سه‌نگه‌رگری کوردستانم

سه‌نگه‌رگری کوردستانم

که‌ری بۆز

له‌ زه‌مانێک داو له‌ زۆر زه‌مانه‌کانی پێشودا به‌ ئاغا یانیا ن گوتونه‌ پاشا هه‌روه‌کو؟ زه‌مانی
ئاغا یان هه‌رله‌مه‌ له‌به‌نده‌که‌ی خۆمان ئاغای واهه‌بوچه‌ نددیی هه‌بون وه‌کو ما له‌حه‌مه‌د ئاغای
(نه‌میرعه‌ شایری) هه‌مو به‌ربنه‌ی ئی مالتیکی بوه، به‌لام کوندری و زه‌نگیا و پێش هه‌ریه‌که‌ی
به‌شی چه‌ند ئاغا یان بو. ده‌بی ئه‌وه‌ زمانیش هه‌ر ئاوا بو. ده‌نائه‌ وه‌مو پاشایه‌ ده‌ولاتیکی دا
داچۆن حاوا ونه‌ ته‌وه‌ و چۆنیا ن په‌فتار کردوه‌ چونکه‌ سه‌عدی شیرازی گوتویه‌تی:

ده‌درویش درگلیمی بخشبند دوا دشا درا قلیمی نگنجند

پاشا، بۆکۆنه‌ تۆکه‌ ره‌کانیا ن بابێ کاریا پیروله‌ کارکه‌ و توبان، هه‌رده‌ بیریا ن دا بوونه‌.

پۆژیکی یه‌کیک له‌ کۆنه‌ تۆکه‌ ره‌کان که‌ زۆریش کۆن ساڵ بووه‌ چۆته‌ خزمه‌ت پاشای و
عه‌زی کردوه‌: قوربا ن مالتی دنیا یه‌م نیه‌ و مندالێشم زۆرن، بێ کاروکه‌ سه‌بم ناتوانم هه‌مو
کارێکی ش بکه‌م، په‌نا م بۆجه‌ نابت هه‌ینا وه‌هه‌ تاکا رێکم بۆوه‌ دۆزی یاریگایه‌ کم بۆدانیی،
با منداله‌ کا ن له‌ برسا ن نه‌مرن ئه‌منیش نه‌مه‌مه‌ له‌که‌ی خه‌لکی.

پاشا پاش که‌م بیر کردنه‌وه‌، شه‌ش جو ره‌ مالتیا تی بۆدیا ری کرد، به‌لام پاشا نه‌یده‌ زانی

تووشى كى دەبى ولەككى وەرەدەگرى؟

بەللى، پاشا، كاغەزى بۆنۈسى وبۆى ئىمزا كرد. شەش جورمالىياتەكان بريتى بون لە.

۱- ھەركەس بارە تەپالەى بفرۆشى دوققان مالىيات

۲- ھەركەس كەرى بۆزى پى بى دوققان مالىيات

۳- ھەركەس نىوى ھەياس بى

۴- ھەركەس ژنى نىوى مامز بى

۵- ھەركەس بىراى نىوى سىمان بى و

۶- ھەركەس نىوى بابى قويتاس بى؛ ھەريەكەى دوققان مالىياتى دەبى بدەن ،

پاشا. گوتى باشە بۆخۆى ھەم دەخافلى وشتىكىش پەيدا ھەردەكات.

بەللى كابرالى كۆنەتۆكەرحوكمى پاشاى دەباغەللى ناوبەيانى زوو پۆيىشت بۆنىو شارى.

زۆرگەپا ھەتا لاي ئىوارى ھەرھاتوچو؛ چى وەدەست نەكەوت لەدوسى كەسانىشى پىرسى

كاكەنىت، چى ھەياس نىوى وەدەست نەكەوت ونەدەكرالەكابرالى پىرسى ئەدى بابت

يابراكەت نىوى چىەوچت پى بوو ھەرچەندى نىوشارى گەپاكەرى بۆزى نەدى و توشى

ھىچ بارە تەپالانىش نەبو. بەدل ساردى دەگەپاوەبۆلاى مالى وەفكرى خۆى دا گوتى

وادىارپاشا ھەردەم خافلىنى دەناكوائەوانەدەبىندىتە ھەولەكوى پەيدادەبن ئەگەرۋا

تەماشاي كردلە نىوخۆلەپۆتىكى، كەرىكى بۆز، كردىتەتەپ وتۆوز، ئەو ھۆدەگەوزىنى،

بەپەلەبۆلاى كەرەبۆزى چووكەسى لەدەورەى نەدى ھەراى كرد: ئەى ساحتىبى ئەوكەرەى،

ساحتىبى كەرەبۆزى، زۆرى ھەراكرد، كەس دىارنەبوخەرىك بوپروا لەناكاو كابرالىكى

پوتەلەى چۆك و ئانىشك پىنوكرۋا، ئارەخچىنىكى چلگن و سەرۋاچاوى تۆزاوى، كەھەموو

لەشى دەئارەقەى دا شەلال بىوو، بەغارھات وەبىزانى كەرەكەى چۆتە دەزەپى يان چ

كارىكى پىپەتى، بەخەونىش ئەوچاۋەپوانىەى نەدەكردنە؟ ۋەى بەسەرى ھات گوتى بەللى

قوربان، ئەمرت ھەبوو ساحتىبى كەرە بۆزى ئەمنم.

جا گويىتان لەگفتوگوى پوتەلەو كۆنەتۆكەرى بى،

ئه وکهره ئی تویه ؟ : به ئی. : وه ده دو قرانان بق با بم چی کردوه، زه پی کردوه ؟ !
 کواچی خواردوه بوله خو پاشلتاغم پی ده که ی ؟
 باجگیر: نا، بابا، حوکی پاشایه هر که س که ری بۆزی هه بی ده بی دو قران باجی بدات.
 کابرای پوته له دهستی ده باغه لی نا هه رجاره ی لاگیر فانیکی ده که پراو زۆربه زه حمه ت
 دو قرانی ده رهیتنا دای به کابرای باجگیر. زۆر که س هه یه له کاتی لی نه ستاندنی نه و جوړه
 باجه بی جیبیانه ده ردیک یاگیر یکی خوی ده لی به لکوزگیان پی بسوتی لی نه ستینن، بیان
 لانی که م بوی که م که نه وه، هه ریویه گوتی: به خوی بابا به باره ته پاله م فروشت !
 کوته نوکه ر ده لی چی باره ته پاله، باره ته پاله شت پی بووه ؟
 پوته له، به لی باره ته پاله م پی بووه: وه ده دو قرانی دیش ده ی، پوته له: بۆباره ته پاله ش
 باجی هه یه ؟ : به لی، به لی. باره ته پاله دو قرانی باجه. نه و جار کابرا هه رخوی نه خوراندو، دو
 قرانی ویدا. وگوتی حاه نه وه پولی سیمانی برام بو، ویدا بووم په ره جفاره ی بۆبوکم.
 کوته نوکه رکه یفی سازبوو، گوتی چون براشت نیوی سیمانه ؟
 پوته له به چاولی کردنیکی به قینه وه: به لی برام نیوی سیمانه.
 باجگیر: وه ده دو قرانی دیش ده ی. دهستی بۆباغه لی نه ده چو، هه رچۆنیک بی، دو
 قرانی دیشی ده رهیتنا ووه کوته نوکه ری دا. : به خوی بابا خه نه م بق زولفی مامزی کپی !
 باجگیر هاته پیشی: وگوتی مامز چی تویه پوته له ده لی مامز خیزانه کوته نوکه ر: چون
 ژنیشت نیوی مامزه ؟ : به لی، نه دی چون ؟ : ده وه ده دو قرانی دیش، نازانی هه رکه س ژنی
 نیوی مامز بی ده بی دو قرانی ش باجی بدات. له کاتی پول ده رهیتنا داسه ری لی
 شیوا بوو. نه ی ده زانی چه بکا وگوتی هه ک نه ستوت شک هه یاس ده که ل سه فه ری کردت،
 کوته نوکه رکه لی خۆش هات بوله سه ریه ک له سه ریه ک دوو قران دو قرانی له پوته له ی
 وه ده گرت قاقا پیکه نی: نه ی، کوپه نیوشت هه یاسه ؟ : وه ده دو قرانی دیش. به ده بخت
 حه وق مابوونه یه زانی چون ولام بداته وه، چ بکا، هه ر پی ده که را ده ست ده گیر فانی نیت
 ودرای ده رهیتنی وچا ویشی ده کابرای باجگیر بری بو. وده لی کوپه نه ری و له لا بابا نیوم

هه یاسه . خۆ ئیشاللا، نیویشم لئ قاجاغ ناکه ی . ئه ویش ده لئ کوره نه وه للا نیوت لئ قاجاغ ناکه م ده به رنیوت مرم به لام، نیوت بۆمن دو قپانی عه واریز تی دا، دوو قپانه که م ویده ده ی . پوته له به له رزه له رزه دهستی بۆ باغه لی بر دله حه یفان چاوی هیچی نه ده دیت دو قپانی دیشی بۆ ده رهیناو: بابه تالانت کردم، قویتاسی بابیشم، پیاو نیه ئه گه رئه من سالتیکی دیش بیتمه وه ئه وشاره ویران بوه ی .

کۆنه ئۆکه رئه وچاوه پوانیه ی نه بو هه موعه واریزه کانی له کابرایه کی ئاوانه قیروه ریگری، خو ئه وه نده شی ئینساف و پیاو ته ی نه بو بریکی پئی ببه خشی ؟ هینده ی که یف خو ش بوو، پئی ده که نی وله شایان وه خو ئه ده هاته وه، ده سستیکی هاویشته سه رشانی کابرای: هه ریه راستی، بابیشت نیوی قویتاسه ؟

پوته له یه ک به خۆی گوراندی: به لئ نیوم هه یاسه و بابیشم قویتاسه بادنیابزانی .

نیوم هه یاسه، بابم قویتاسه به سم بدویننه له و قسه و باسه
ده ی باشه ئه تۆش زارت گرژده ئاخیر عه واریز دو قپانم ویده

به لئ واهات هه ر شه ش عه واریزی له کابرایه کی ئاوا وه ده ست که وت وه ده دو قپانی دیش ده ی . دو قپانه ی ئاخری ده رهیناو گیرفانی چۆل بوو . باجگیر به که یف خو شی ته واوه وه بۆ ماله خو ی و هه یاسیش به نا په حه تی سه ری ده به ره خو ی نا، نه خه نه بۆ زولفی مامزی، نه په رپۆ سیمانی برای ونه ئالیک بۆ که ره بوزه ی به پیت و به ره که ت نه دوده نک تۆغل و شیرنیات بۆ منداله په ش و پوته کانی، هیچی پئی نه کراو به دهستی به تال گه پاوه بۆ مالی؛ نه وه ی پر پئی دلئ بوکه پر بوله بوغزو کین له ئه وه موزولمه ی که لئ کرابوو، له بهر په ریشانی ونا په حه تیانی هه تاله شاری وه ده رنه که وت، که ره که ی له بیر نه بو، دوا یه گه پاوه نیو شاری به زه حمه تیکی زۆر له نیو کوجه و کۆلانا ن، که ره بوزه ی دیته وه نه ییده ویرا بی هیئی ته وه، له ترسی عه واریزی .

ده یگوت نه بادا؟ ئی دیشیم لئ بستینن .

قاله و نه‌سلان

قاله ده‌گه‌ل نه‌سلانی، هه‌ربه‌نیو، ژن و میترد بوون؛ ده‌نابه‌ته‌واوی کرده‌وه، نه‌سلان پیاو‌بوو و قاله‌ش ژن بوو. به‌گورتی، نه‌سلان هه‌مه‌کاره‌ی مائی بوو. قاله‌چ‌کاره نه‌بوو، زۆریش له‌ نه‌سلانی ده‌ترسا، به‌هیچ‌جۆر چاره‌ی نه‌ده‌کرد.

نه‌سلان هیچ‌خائیکی کزی نه‌بوو، له‌وه‌یی به‌ده‌ر زۆر به‌ته‌ماع بوو. قاله‌ زۆرگه‌را، زیندانه‌یکی دیت‌وه‌ فکری گه‌ییشه‌ته‌وجیگایه‌ی، به‌هه‌رجوړیک بێ، نه‌سلانی ده‌نه‌و زیندانه‌ی باوێت و خۆی له‌ده‌ست نه‌ودیت‌وه‌زمه‌ی پرگار بکات.

قاله‌ زۆربه‌خۆوه‌بوو، به‌پێچه‌وانه، نه‌سلان زۆرک‌ز و لاوازیوو.

قاله‌ پۆژئیکی به‌په‌له‌هاته‌وه‌مائی و، گوتی نه‌سلان! جیگایه‌کم، دیوه‌ته‌وه‌خه‌زئیکی زۆری تێدایه، هه‌تا‌که‌س نه‌یزانیوه‌بابچین ده‌ری‌بینن. به‌ئێ، یه‌ک دوو‌گوریس وچه‌ند‌تۆربه‌یان ده‌ست‌دانی، وچوونه‌ سه‌ر، زیندانه‌که‌ی و قاله‌گوریسی ده‌نیوقه‌دی خۆی خست، گوتی نه‌سلان گوریسه‌که‌ی بگه‌هه‌ب‌چه‌خواری. نه‌سلان له‌لایه‌ک نه‌یده‌توانی قاله‌ی به‌خه‌زینه‌وه‌ هه‌ل‌کێشیته‌ سه‌ر، به‌به‌تائیش هه‌رنه‌یده‌توانی وه‌له‌ی دیش ده‌ترسا، قاله‌پژئیکی له‌خه‌زینه‌که‌ی بشاریته‌وه، جاله‌به‌رنه‌ودو هۆیه‌ی، به‌قاله‌ی گوت بینه‌گوریسه‌که‌ی ده‌نیوقه‌دی من خه‌، بۆخۆم ده‌چه‌خواری. قاله‌بۆخاترجه‌م بوونی نه‌سلانی، پڕئیکی پڕکێشی کرد. ناخه‌ه‌که‌ی نه‌سلان گوتی ناخ‌خۆته‌من ناتوانم نه‌تۆه‌ل‌کێشمه‌وه‌وخولاسه‌ هه‌رچه‌ندی قاله‌گوتی، نه‌سلان قبولی نه‌کردو گوریسی ده‌نیوقه‌دی خۆی‌خست و سه‌ری دیکه‌ی گوریسی وه‌، قاله‌ی‌دا، نه‌وجار قاله‌به‌ خاترجه‌می نه‌سلانی پۆیه‌ل‌کردوبه‌گوریس و مریسه‌وه‌ ده‌ زیندانه‌که‌ی هاویشته‌ و گه‌راوه‌بۆمائی و پشوئیکی به‌ناسوده‌یی هه‌ل‌کێشا،

سب‌چه‌ینی لای نوێژی شیوان، چۆوه‌ سه‌ر زیندانه‌که‌ی هه‌تا بزانی‌چه‌خه‌به‌ره‌ هه‌ستێک؟ هه‌رایه‌ک. دیتی یه‌کی سه‌ر‌قرژتۆکه، نه‌وه‌له‌زیندانی دیت‌وه‌ده‌ری‌ قاله‌وا‌ی‌زانی نه‌سلانه، دیت‌وه‌ده‌ری‌ خه‌ریک بووده‌زیندانه‌که‌ی باوێته‌وه؛ پێی‌گوت تێمه‌هاوێوه، نه‌وه‌نده‌ت قازانج پێ‌ده‌گه‌یه‌نم، پیت سه‌روبه‌رنه‌بی. لێی گه‌را هاته‌ده‌ری، ده‌لی‌چ

قاله ش ده لئی بابه نه وه نه سلانه. هه رچا بوه نه ی خوار دوی چا کت نه جات بوه . به لئی، قاله خوی کرده دو کتور، برێک دهرمان مهرمانی ده کیسۆلکان کردو چۆشاریکی دیکه و. به لئی نه من دو کتورم. لییان پرسی: دو کتوری چی؟ : نه من دو کتورم؛ شیتان چاک ده که مه وه به زه مانه ت. گوتیان،، کچی مه لیک غازانی شیت بوه چ بکه یین؟ چ نه که یین؟ که وتنه که پانی. و نه ولولایان کرد، قاله یان وه ده ست که وت. لییان پرسی: دو کتوری چی؟ ولای دان وه: دو کتوری شیتانم به زه مانه ت چاکیان ده که مه وه. به لئی قاله یان بۆماله پاشای برد، ده که ل قاله چوو بۆلای، نه خوشه که ی جندۆکه چاوی به قاله ی که وت پۆیشت وشیت به بی نه وه ی به شولکانی لی دهن چاک بوه. پاش چهند پۆژی دیکه خه به رها ت، ژنی فلانه پاشایه ی شیت بوه، چونکی خه به ری نه و دو کتوره یان زانی بوو له دوا ی ها ت، پاش وه رگرتنی، پول و زیریکی زۆر، رۆیشت بۆماله پاشای که ژنی شیت ببوو، نه ویش هه روا چاک بوه و چهند شیتی دیکه ی چاک کردنه وه و، نه و جار گوتیان، کچی والی موسلئ شیت ببوه له وێرا ها ت. قاله یان برد بۆ موسلئ له پێگایه جندۆکه پێی پێی گرت: نه مه، قه رارمان نه وه نه بووه بۆ ته وای دنیا یه وه دوام که وی، قاله گوتی نه من بۆ یه نه ها تووم شیتان چاک که مه وه، پرسی نه دی له جی ده که ریتی؟

قاله ده لئی بابنه سلان له زیندانی هاتوته ده ری له ترسی وی هه لدیم.

جندو که دهائی های نه بی.

قاله: به لئی جندو که ده لئی جائه گه روایه نه من نه وه ده رۆم بۆنه و به ری به حری ره ش.

غەنىمەت

كا بىرايەك جىرانى چاۋەشىكى بوو. چاۋەش ۋە زىيىكى باش، ۋە مىندالى دەكۆك ۋە پۈشتە، تىرۈپ، جىرانەكەشى ھىندە فەقىرىبوو، ئەگەر ئانى ھەبا دۆى نەبوو، ئەگەر دۆى ھەبانانى نەبوو، پۇڭى ۋاش ھەبوو، شىتاقى نەبوو. ھەربۇيە پۇڭىكى ئۇنەكەى پىي گوت ئۇ ۋە تا، ئۇ ۋە جىرانە مان ئاۋاتىرۈپن، ئۇ ھەش ھىچمان نى، بۇناچى ھەرنەبى زۇپنايەكى لى ۋە رىگرى، بەلكوئۇ تۇش، شىتىكى بۇ مىندالەكان پەيدا كەى چىدى ھىندە ئىحتىياج نەبىن ئاخىر ۋە ھىچمان نى ھەچكەين. كا بىراى فەقىر، ئاخىر قەتى زۇپنا لى نە دابو، ناچار شەۋى چۇمالە چاۋەشى جىرانى ھەر، ۋە ئورۇر كەت، بەخۇبە ئۇ ۋە مىندالى لەبەرى ھەستان، زۇريان ئىحتىرام گرت ۋ، بەخىر ھاتىيان كىرد. زۇريان پى سەيرى بۇ ۋە كا بىرايە ھاتۇتە مالە چاۋەشىكى چۈنكە پىئاۋىكى بەجورىيىكى بو، پاش دەمىك دانىشتى لى پۇرى خۇ ھە لاۋىشت: بىرالە ئەگەر ھەتەنە ھەرنەبى زۇپنايەكم بەئەمانەت ۋىدە، ۋە اللەھى ۋە زەم زۇر شەپىرئۇ ۋە ھىچمان نى، چاۋەش بەئەكەى گوت زۇپنايەكى بابەگەر ۋەم لەمىزە ھەلگرت ۋە ۋە دەبىن سەرى كۆلەكەكى ئاخىرى تەۋىلەى دايە، بىچوبۇى بىئە بەلكو ئىنشاللا بىز ۋە پۇڭى بۇزىدەبى.

بەلى، ئۇ زۇپناى بۇھىنا ۋى دا، مام چاۋش فېرىشى كىرد ئاۋاى لىدە بىرىكى فېرە فېرلى ھىنا. زۇپناكەى ۋە رگرت ۋە تە ۋە مالى، ھەربەيانى زو ۋە پى كەوت ئەبە ۋە نىزورەى، لە ناۋچەى خۇى بىئە دەرى ۋە بىئە جىگايەكى كەس نەيناسى ھەم نەيدە زانى زۇپنايە لى دا دوھەمىش پى عەيب بو.

بەلى ئىۋار ئىگەيشە قەراغ دىيەكى كۆنە ئاشىكى لى بوو. گوتى ناچمە ئىۋد پى بانەم ناسن ئەۋشۈلە ئىۋنە ۋە كۆنە ئاشەى دا دەبىم ۋە بىيانىش زو ۋە پى دەكەوم،

دەن ئىۋكۆنە ئاشى دا دانىشتىبوو، گوتى لە ھەستىكى بو، ھاتە دەرى دىتى سوارىك، ئەۋە بارىكى شتومەك پىيە ۋە كوفەپش ۋە ئىن ۋە شىتى باش ۋە گران بەقىمەت ۋ. . . لە دەركى كۆنە ئاشى دابەزى، بارەكەى داناعەرزى. ئەسپەكەى بەستە ۋە جىگاي پاخست؛ ھەر دەھات ۋە دەچۈبە ماتە دەپروانى. پاش دەمىكى، ئىك پەيدا بوو، كا بىرا زۇرى جىنىۋ بە

ژنه ی دا بقوادره نگ هاتوی نازانی چه ندله میژنه نه من لییره مه حتله لی تو مه ؟

ژنه : ناخر، مه تانانم داوه وده ست وپیوه ندنم جی به جی کردون هه روام بۆکراوه چبکه م . به لئی، نه ودوه ویکراپاش بریک قسه ی ده خویش پیکه نین وسرت وخورتی له سه ر جینگایی دیرژ بوون، کابرای سوارگوتی نه وه نه من له شکری ئینگلیزیم. ژنه ش گوتی نه منیش نه وه عه سکه ری پۆمی مه . کاک عوسمان له به ره خویه وه گوتی جان و دوله شکره به شه پیتن، خو به بی شه پیوری شه پی هه رنابی. بانه منیش شه پیوریان بۆلی ده م ونه ودوله شکره ش بابه شه پیتن؟ ده گه ل فیره ی له زوپنایه هیتابه لینگ پوتی ، هه ریه که ی به لایه کی دا هه لاتن ونه سپ وشتومه ک، به جی مان. کاک عوسمان هه رگورجیکی، شت ومه کی کۆ کردنه وه وه نه سپه که ی نان وسواربوو، گه راوه بۆمالی. هه رنه وشه وه ی گه ییشته وه، ژنه که ی هاته ده ری وگوتی به خوای بابه کارت کرد، نانت بۆمنالان په یدا کرد. نه یزانی چه باسه : نه وچاره شه ی جیرانمان ده رپاوه دوومانگ وستی مانگ نایه ته وه، نه توکویرا هاتیته وه .

کابراش : کارت به وه ی نه بی، به قه د سنی مانگی نه وچاره شه م به شه ویکی هیتاوه ته وه . کاک عوسمان باره که ی ئیختست نه سپه که ی بردناقت کردشتومه که کانی بردنه ژورئ نه و جارژنه که شی حالی کرد؟ به لئی، سبچه یینی هیتندیکی له نه وشت ومه که ی هیتابوی، فروشتنی وبریکی وه ساییلی بژیوی خوئی ومنداله کانی پیک هیتا. پاش دو، سنی مانگان برپوکیک موحتاج ببۆوه نه سپه که ی برده بازاری بیفروشتی. کابرا له وئی په یدا بوو گوتی نه و نه سپه، نه سپی منه، عوسمان سواره که ی ناسیه وه وگوتی نه وه ده له ی چی کاکه ؟ کابرا : ده لیم چی ده لیم نه ونه سپه، نه سپی منه. عوسمان ده لئی باشه نه ونه سپه له شه پی پۆم وئینگلیزی به غه نیمه ت گیراوه. غه نیمه تیش نادریته وه به که س.

کابرای سواره گه رنه وه ی گوئی لئی بوو، قسه که ی خوئی وژنه که ی وه بیرهاته وه و. وه ده وه له مه ندانیش ده چو، پاست پۆیشت و. وازی له نه سپه که ی هیتا. مام عوسمانیش

نه سپه که ی فروشت وله منداله پره ش وپوته کانی خه رج کرد وهاته و؟

قه‌یات

مام وه‌تمان پیاویکی زۆر فه‌قیرو بئی فیلّ بوو، نه‌ومام وه‌تمان، جوتیکی گا پی‌بوون، له‌مه‌زایه‌له‌نیوزه‌ویه‌کپینه‌که‌ی خۆی جووتی ده‌کرد. سواریک به‌ریگایه‌دا ده‌رۆیشت لای‌دا و ماندوونه‌بوونی له‌مام وه‌تمانی کرد و دوايه‌ده‌لئی براله‌ نه‌گه‌رېچی نیسکیئیکم بۆبیینی زۆرم ئیشتیا لئی په‌نه‌وماینه‌ت ده‌ده‌م، مام وه‌تمان خیزایه‌کی چوگایه‌کانی به‌ردان؟ کابرا ده‌لئی نه‌وه‌چه‌ده‌که‌ی مام وه‌تمان: ده‌چم نیسکیئنه‌ت بو‌دینم، کابرا: نه‌دی گایه‌کان چه‌لی ده‌که‌ی مام وه‌تمان: ده‌یانبه‌مه‌وه، کابرای سواره‌ده‌لئی بابه‌. به‌پیتی گاجوتان خۆته‌توه‌تائیوارئ ناگایه‌وه‌ئیره‌نه‌من ناتوانم هینده‌مه‌حته‌ل بم مام وه‌تمان له‌تاوماینی هۆشی نامیئنی و ده‌لئی نه‌دی چیان لئی بکه‌م، هه‌تاده‌چم نیسکیئنه‌ت بو‌دینم، سواره‌که‌ ده‌لئی لییان گه‌رئ هه‌تاتوانیم جوتیان پی ده‌که‌م ده‌نا به‌ریان ده‌ده‌م بابل‌وه‌رین؟

مام وه‌تمانیشت ده‌لئی زۆرباشه‌، گاجووتی به‌جئ هیشتن و به‌غار. رۆییشه‌وه‌مالئ، نیسکیئنه‌ی بیئنی و ماینی وه‌ده‌ست که‌وی، فکری نه‌کرده‌وه‌ئاخر نه‌وه‌فیل‌ده‌نا چون کابراسواری ماینئ به‌نیسکیئنه‌ده‌دا. گه‌ییشه‌وه‌مالئ، بانگی خیزانی کرد: هه‌مین، وه‌ره‌ زوونیسکی ئیکم بۆلئ نئ بۆکابرایه‌کی ده‌به‌م ماینیکم ده‌داتئ نه‌وه‌له‌مه‌زایه‌ له‌سه‌ره‌ من مه‌حته‌له‌جازوبه‌خواناردویه‌تی، خوشکه‌هه‌مینیش خواهه‌لناگری زۆربه‌ته‌پده‌ستی نیسکی شوشته‌وه‌و. وه‌سه‌رئواری ناو، مام وه‌تمان نه‌وجاریانگی خیزانی کرد: هه‌زارجار له‌سه‌ری منت که‌وی، وه‌ره‌هه‌تانیسکیئنه‌ ده‌گولئ به‌پوشکان، جارئ زۆری ده‌کیئشی ئاوم بۆبیینه‌با ئاخوړیکی بۆماینه‌که‌ی دروست که‌م نه‌منیش بی‌کاردانه‌یشم.

هه‌مین ئاوی بۆ هیناومام وه‌تمان ئاخوړیکی بۆماینی دروست کردو، به‌هه‌مینئ خیزانی گوت به‌پشته‌وه‌م دا وه‌ره‌لوشکت لئ ده‌م بزائم ده‌تگاتئ، نه‌باداماینه‌که‌لوشکان باوئ، هه‌مین به‌پشته‌وه‌ی داهاات مام وه‌تمان لوشکیکی هاویشت، وه‌زگی ژنه‌که‌ی که‌وت، ژنه‌که‌شی حامیله‌بوو، مندا لئ له‌به‌رچوو، مام وه‌تمان گوتی نه‌گه‌ر ژنه‌که‌شم، به‌ری هاویشت، ماینه‌که‌م وه‌ده‌ست که‌وی هه‌ر باشه‌،

بەلێ نەیسکێنە حازر بوو، دەدیزە ی کردو، دوو سێ نانی دە زاری دیزە ی ناھە تا نەشلە قی. خە سووی مام وە تمانی چاوی نەیدەدی بە لām ناگای لە ئەو کەینە و بەینە بووبانگی کردگوتی توخواوێڵە وە تمانە، ئەگەر ماینت هیناوە و فرۆشتت، دە سمالۆکیکی بۆدایە خو بکەر، مام وە تمان بە پیچەوانە، خە سوکە ی زۆر ناخۆش دەوێست، داھاتە وە، پوشکیکی ھەلگریتە وەوێڵێ ئەو پوشکە شت بۆناکرم، نان لە زاری دیزە ی ھاتە دەری و نەیسکێنە ی بە سەر سەری دا پڑا، ھەموو سەرچاوی سووتا، ئەو جاریش مام وە تمان بێک دم و چاوی چەر دەکا، دەلێ ئەگەر سەرچاویشم سووتا، ماینە کەم وە دەست کەوێ دیسان ھەریاشە، بە لām ھەتائە و ھەمو، وردە کارانە ی کردن و نەیسکێنە ی بەپووش و پەلاشی کۆلاند، زۆردەرنگ ببوو، نەیسکێنە ی تێ کردە وەو، پۆیشتە وە بۆلای ماینە کویت،

بە لām بە داخە وە کا برای سوار لەوێ نە ما بوو، گا جوتە کانیشی لەوێ نە ما بوون، کا برای سوار بردبوونی بە لām مام وە تمان ئەو فکەرە ی نە دە کرد کا برای سوار بردونی و کا براش بۆ فریودان و شوێنە و نکە ی چونکە وادەردە کەوێ ئەو لە جاری نە بوە و زۆر جاری دیش ئەو جورە فیڵە ی کردو؟ تە پیکی پیخ لە سەر ئامورە کە ی دانابو. مام وە تمانی بە ئەک ھاتە وە مائی و ژنە کە ی لێی پرسى: ئەدی کوا ماین! گایە کانت بۆنە هینا و نە تە وە؟ مام وە تمان و لامی داو: کا برای سوار لەوێ نە ما بو زۆردەرنگ چومە وە. گا جوتە کانیش پیم وایە مە لاییکان بردویانن بۆ حاسمانی لەوێ جوتیان پێ بکەن دیسان پەنگ بێ بیستانی بکەن. ھەمین: جا چۆزانێ مە لاییکان بردویانن تە حاسمانی مام وە تمان: چۆن لە حاسمانی پارێخیان بەرداوە تە وە کە و تۆ تە سەر ئامورە کە م، پاست لە سەر نێو پاستی نیرە کە ی کە و تە خو ھەردیار.

بەلێ مام وە تمانی فەقیر ماینی وە دەست نە کەوت، ژنە کە شی مندالی لە بەر چوو، بۆخۆشی سەرچاوی ھەموو سووتان، لە وەش خەرپەر گایە کانیشی لە دەست دان.

گە لا ڤرنوک

دەلێن ژێك دلداری دەكرد و زۆریشی پێی خوێش بووبە لام پێگای نەبوو، چونكە
مێردەكەى هەمیشە هەرلە مائێ بوو. وێ هێچ جێگایەكى نە دەچوو، مائێ بە جێی نە دەهێشت.
دەلالێ ئێ و ژنەى، ژێكێ جیرانى بوو، پۆزێكى تووشى هات و پێى گوت ئاوا فایدهى
نادات، خۆت نە خوێش كە، لێفەى بە سەر سەرت دادهو بە دزیش نانی بخۆ هە تاسێ چوار پۆزان
ئە تۆ بۆ وا گێل و مال وێرانى؟ ئە و دەمى كە برات (مێردەكەت) بۆت وە حەولان دەكەوێت و،
ئە گەر لێى پرسى لە دواى كێ بنێرم، بێى بۆخۆت دەزانى، كەرى كە، كە هات و نێوى هەر
ژێكێ هە لێدا بێى نا، هە تا دەگاتە من، ئە و دەمى، بێى كە یفێ خۆتە مەلێ فلان بابێى، جا
ئە گەر لە دواى من هات، ئە منیش هاتم بۆخۆم دەزانم چ دەكەم ئە تۆ هەر خۆت ناپەرەحت و بێى
حال كەو؟ هێچ مەلێ. چەند پۆزێك، ئە و ژنە خۆى لە سەر جێى نێخست، بە لام مێردەكەى
باوەرێ پێ نە دەكرد و دەیزانى نە خوێشى فێلێیە، پاش سێ، چوار پۆزان كە برا تە ماشای كرد
ژنە زەرد هە لگەر بابوو، ئە و جار بۆخۆى بە خۆى گوت؟ بە زاتى خوداى دەلێنى نە خوێشە!
فكرى ئەوێ نە كرد ئاخر ئێنسان چوار پێنج پۆزان خۆداپوێشى زەردە دەكەوێ؟

چۆ بن سەرى و گوتى عافەرت بۆ وادهكەى؟ كۆیت دێشى؟

ژنە زۆر بە بێ تاقەتى و بێ هیزی و لامى داو: ئە وەندەم سەردێشى قەرارى لێ هە لگرتووم.
خۆ ئە و دەمیش دوكتور لە ولاتى كوردوستانى دانەبوو، بیان بەر دبا دوكتورى ئەوێ هە بوەر
دەرمانى پەرۆپەرێژنان هەبوو. ئە دى كۆت بۆ بانگ كەم؟

ژنە: كە یفێ خۆتە، بۆخۆت كۆت پێ خۆشە بابێت، مائەكە شەمان بێك بۆخاوین
كاتەو. كە برا هەر ژێكێ نێوى هێنا، ژنە گوتى نا، هە تا گەییشتە دەلالەكەى، ئە و جار گوتى
بۆخۆت دەزانى. عەولا (مێردى ژنە نە خوێشەى) چوو دەلالەكەى بانگ كرد و پێى گوت
هە تا مائە مەوەرە خێزانم زۆر نە خوێشە و داواى تۆى كردو.

ژنە تێو هەر بە غاروبە پێ خواسى خۆى گە یان دە مائە عەولاى، هەر كە دەركەى كردەو و
چاوى بە جێ و بانى ژنەكەى كەوت، بە سەر و گۆنلاكى خۆى داداو: حەك خوشكت كۆپربێ!

حهك بوټ نه مینم جه رگم خه رابی! به عه ولای ده لئی نه وه بۆ زوترله دوام نه ده هاتی. پیاوه روایی پو حمن بریکی نه ولونه ولا کردوده سستی له سه رنیتوچاوانی داناو بریک ده ست وباسکی ریک گوشین وده لئی نه وه له لای دئییه که ی ماله بابیشم، ژنیک هه رنه وه خوشیه ی گرتبوو (ژانه سه ر) له ئیشی سه ری هۆشی نامیتی. ده رمانی نه وده رده ی گه لاخرنوک ده گه ل خه نه ی ده یگر نه وه وده سه ری ده دن، وهك یهك ساته ی هه ندویه.

عه ولاکه ژۆبه وردی گوپی دابوه ژنه ی چونکه گوتی به ژانه سه ری ده گری، ژنه که شی گوتبوی سه رم دیشی، لیره ش بریکی باوه پ پی کرد. له ژنه ی پرسى گه لاخرنوک له کوئ وه ده ست ده که وئ؟

به لئی، جیی گه لاخرنوکانی پی گوت که پینگای شه و، وپۆژیکى پیا ده ی قوچاغ بو، کابراهه یانی زۆر زووکاله وپیتاوی لئ هه لکیشاودووسى نانی ده بنی توریینی ناو، توریینی له پشتی به ست وگوچانیکی ده ست دابه، بگره گه لاخرنوک هاتم. هه رله دئی وه ده رکوت ژنیکى دیکه ی جیرانی که ناگای له نه وه زع و حاله ی نه وژنه ی بو، تووشی عه ولای بوکه ئاواخوی حازر کردوه. ژانی سه فه ریان بۆ پیک هیناوه. لئی پرسى: عه ولاته وه بۆ کوئ ده چی واخوت حازر کرده؟!

: خیزانم نه خوشه، سه ری دیشی ده چم بۆ گه لاخرنوکان ده گه ل خه نه ی ده سه ری ده دن ده لئین پی چاک ده بیته وه. ژنه: گه لاخرنوک. گه لاخرنوک له کوئیه؟! ده لئین له دۆله نییه، له ده راوی مالى سوڤیان هه یه. ژنه ده لئى مردوت مرئ نه خوشی چی، گه لاخرنوکى چی؟! نوێژئ شیوان بچووه له سه رکولانه ی خۆت مات که بزانه چ ده بیینی؛ عه ولاش که له نه وه به زم و په زمه ی هه رنیکه ران بو، به قسه ی ژنی جیرانی کرده تاهیتواری له مه زرایه خۆی حاشارداو نوێژئ شیوانیکی تاریک تاریک چووه سه رکولانه ی وته ماشای کردنه خوش نه مابوو، جیگای نه خوشی خپرکابووه و، مالىکی پاک وخواوین وژنه ش که راسه نوێکه ی و به رگیکی جوانی ده به رکردبو؛ پاک وخواوین. ده هات وده چو، له نه و وهخته ی دا، کابراهه کی بۆشناغ وژر جوان هات وه ژورکه وت، ژنه گوتی نه وه هاتوی چت بۆ هیناوم؟

کابرا ده لئی سیوی سه رچلۆکان.

ژنه ده لئی نه منیش نه وه خۆم بۆپازاندویه ته وه وه کووتازه بووکان.

عه ولّاش له سه رکولانه ی خۆی بۆپانه گیراوگوتی .

نه منیش نه وه هاتمه وه له گه لاخړنۆکان.

کابراوژنه نه گه رگوییان له ده نگی عه ولّای بوو، فویان له چرایه کردوده رکیان داخست،

عه ولّا هاته وه پشست ده رکە ی بوبه تاریکه شه وێک چا وچاوی نه ده دی هه رچه ند

ده یگوت ده رکە م لئ وه کەن. له ژووری پاوامیان ده داوه: کابرا! نه وه شیت بوویه؟!

چیه؟! بۆناچیه وه ماله خۆت، چت له مه ده وی به نه وشه وهی؟!

به لئ: عه ولّای گێژکۆچه وکۆلّانان ده گه را، ناخړنه وه ماله فلّانه که سیه و نه وه ش فلّانه

کۆلّانه یه، وه لّلا نه وه ماله خۆمانه، ده چوو ه پشست ده رکە و دیسان هی دی یان ده کەردی

نه و جارپاش زۆرمه عه ت بوون و نه ولا و نه ولا گه رانی، به گه ره کێ داچۆخواری، ته واوێک له ماله

خۆی وه دورکه و تبۆوه شه ویش درهنگ ببووگوتی له ده نگه ده نگیکی بوو، چۆپشست ده رکە

که ی زۆری پوانی، دوايه له که لینی چه په ری پاته ماشای کرد دیستی نه وه کابرایه ک ژنیکی له

کۆله که ی به ستوه هه تاتوانی لئ دوايه جئ هیشت وپۆی. پاش پۆییشتنی کابرای،

ژنیکی دی هات و لئ پرسی گوتی چۆنی ژنه: جاچۆم هیندی لئ داوم گوشتومی؛ لئم که وه

بائه تۆپرێک لئ به ستم لیره مه علوم بوئه وه ده لّالیه تی، به لام قسان نه که ی ده نگت

ده ناسی؟! ناناده نگێ ناکەم، ژنه ده لّاله که ی له کۆله که ی به ست بۆخوشی لئ داپۆیشت

بۆکوی مه علوم بوو؟! کابرا هاته وه، وه رگه راده لّاله که ی، وه یزانی ژنه که ی خۆیه تی

هه رچه ندی لئ دا هیچی نه گوت، ناخړنه ده کرا، جارایان ده پا پاره یان ده یگوت بۆلیم

ده ده ی؟! نه و جار هه روا بئ ده نگ بوو کپومات. کابرا هه لئ کیشاکێردی وگوتی و نه وه دیاره

به پیاویشم نازانی ودمی بری و دیسان لئیدا پۆیشت. پاش ده میکی ژنه گه راره، ده لّاله که

گوتی بابانت ویران بئ دمیشت به برین دام، ژنه گوتی قه یدئ ناکا، کاری مه ی پئ چاده بی

ده لّاله که ی لئ کرده وه وگوریس وشت و مه کی به خوینیان گۆرین، ده لّاله که ژنه که ی

له‌کۆله‌که‌ی به‌سته‌وه‌چووله‌سه‌ریانی ماله‌جیرانی بانگی کوپه‌که‌ی کردوگوتی کێرده‌که‌م ده‌بن سه‌رینی لانکی (به‌سیلی دایه) بۆم باوئ بوکی مامه‌ سووری مندالی بوه ده‌چم نیوکی ده‌بپم. کوپه‌که‌ی خه‌والو بوو، ده‌گه‌ل کێردی بۆ هاویشه‌ سه‌ریانی هه‌لاهه‌لای لی په‌یدا بوو. وگوتی قوریم وه‌سه‌ری کێرده‌که‌م وه‌ده‌می که‌وت، دمت بپیم، ده‌لاهه‌که‌چوکاره‌که‌ی ودم ولوتی خۆی ئاواجی به‌جی کرد، پینه‌ کرا،

به‌لی کابراش دیسان گه‌راوه‌بۆلای ژنه‌ی وه‌ری گه‌پایه‌، ژنه‌ده‌ستی پی کردناخر بۆواده‌که‌ی به‌ئه‌نیوه‌شه‌وه‌ی بۆچیم لی‌ده‌ده‌ی، سوچم؟ تاوانم ناخر چم کردوه‌؟! کابرا گوتی نۆره‌ی ئه‌وه‌یه‌ده‌می‌ک له‌وه‌پیش چه‌ندم لیدای ده‌نگت نه‌کرد هه‌تادیمیشم بپی. ژنه: دمی منت بپوه؟ کابرا: به‌لی؛ دمی تۆم بپوه‌ئه‌دی دمی کیم بپوه. ژنه: ئایا پۆدمی په‌ریانته‌بپی، خۆت خه‌جاله‌تی ده‌رگای خوای ته‌باره‌که‌وته‌عالا کردبی قوریم وه‌سه‌ری بو.

کابرا: جابزانه‌شیتیشم ناکه‌ی، ژنه: جاپیاویژگه‌ئه‌مه‌دیین گپۆی ده‌که‌ین ئه‌گه‌رنه‌من دم بپابوو، گهرنت خۆش وئازایی سه‌ریشم بپره‌، ئه‌گه‌ردمیشم نه‌بپابوو، ئه‌من هه‌ردوو شه‌قان ده‌تۆ هه‌لده‌دم دیاربوه‌ پیشی فی‌ربوه‌ده‌ناژن چۆن وپراویه‌تی به‌مێردی بلای تیت هه‌لده‌دم ئه‌ویش ده‌وه‌ختیکی وادا.

کابراش چونکه‌به‌ده‌ستی خۆی دمی بپی بو، چوزانی ئه‌وه‌حیلله‌ی لی‌کراوه‌، گپۆی ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی کرد. چووچرای هه‌لگرده‌وه‌، هینای وه‌رچه‌ندی ته‌ماشای کردو دمی ئه‌ودیوئه‌ودیوکرد شوینیشی لی‌ دیارنه‌بوئه‌وجاره‌ینای ژنه‌که‌ی له‌کۆله‌که‌ی کردوه‌، هه‌ستادوو شه‌قی ده‌مێرده‌که‌ی هه‌لداوکی‌شه‌خلّاس بوو.

عه‌ولاش که‌ئه‌وه‌ی چاو پی که‌وت بریک شل بۆوه‌گه‌پاوه‌ مانی هه‌تا هاته‌وه‌زۆری گیشابوو، وه‌زعی ماله‌ویش گۆرابوو، هیچ که‌سی نه‌دی، ژنه‌ش چۆبۆوه‌ده‌جیی، وپیکه‌وه‌ نوستن؛ به‌یانی که‌له‌خه‌وئ هه‌ستان باسی گه‌لا خپرونوک ونه‌خۆش مه‌خۆشی نه‌کرا، ژنه‌ش ژانه‌سه‌ری چاک بۆوه‌وده‌ستی کردوه‌به‌کاری پۆژانه‌ی خۆی؟!

ئەگەرەكى ھەر شەۋى سەرى پىئاۋىكىيان دەبرى

سولتان مەھمۇد لەئەۋەلى پەچىنكە عادەتى وابو شەۋانە بە بەرگى دەرويشى و
بە ھەموو جۈرە بەرگىكى دەگە پەتەبزانى ۋەزى شارى چۆنە. ۋەچە باسە،
شەۋىكى بە بەرگى كارگەرى لەنىۋ شارى دەسۋاپە، ژنىك و پىئاۋىك، پىكەۋە
قسەيان دەكرد ژنەكە بەكابرەي دەگوت ۋەرەنەۋىرەي. كابراش دەيگوت نايەم.
ژنە: دەۋەرە، بۆنايەي. كابرا گوتى ھەتەنە چى سەرى مېردەكەت نەبرى ۋەدەنىۋە ۋەجۈگەي
نەھاۋىي ۋەنىكە يەپرەدە بازگە ۋەنەن پىي دا نەپەمەۋە نايەم.

ژنە كىزدىكى بەدەستى ۋەبوزۇرىيە تەپدەستى چۆزۈرى ۋەسەرى مېردەكەي بېرى و
دەجۈگە لەي ھاۋىشت و پىي گوت ئەۋجاردە ۋەرە. دەي. كابرا دىسان گوتى نايەم،
ژنە: ئەۋجار بەھانەت چىيە بۆنايەي، كابرا دەلى چەندەت ۋەفابۇمېردەكەي خوت بۆۋ
ھەرئەۋەندەشت ۋەفابۇمەن دەبىت. نايەم. ئەۋان، لىك جۈي بونەۋە. سولتان چو، گولە
دەزۈيكى لەخمخانەي ھىئاۋدەركى مالىكەي مۆركردو پۆيىشتەۋە مالىي و لىي نوست.
ژنە چۈنكە ئەۋكارەي كىردو (سەرى مېردەكەي خۈي بېرى) ھەرگۈيس قوللاخ بۆۋ؛ پاش
جى بەجى كىردى كەلاكى. ۋەختىكى شەۋى كەھاتە دەرىي و دىتى دەركى مۆركراۋە گوتى
بەخۋاي بابەزەرىفە، چو ھەشتاگلە دەزۈي ھىئا؛ چل مالى لەلايەك و چل مالىشى لەلاي
دىكەي مۆركردن ۋەخۈي شارەۋە، سولتان بەيانى كەچۆۋدە بەرگى غەزەبى، ئەمرى كىرد لە
فلانە گەرەكەي ۋەفلانە كۆلانەي دەركىك مۆركراۋە بچون، ژنى ئەۋمالەم بۆ بىتن.
پىئاۋى پاشاي ئەگەرچۈن تەماشايان كىرد. دەركىكى چى، ھەشتاۋۋىيەك دەركە مۆركراۋن،
ھاتنەۋەۋەرىزان كىرد: قوربان ھەشتاۋۋىيەك دەركە مۆركراۋن، بۆن مەلۇم نەبۈككەپە
دەركەيە، دۋايە سولتان مەھمۇد سەن مەمىندى بانگ كىردو گوتى ھەسەن ئەمن ئەۋە
دەچمەپاۋى ھەۋت شەۋو ھەۋت پۆزان. ھەتەدەۋەنەبى ئەۋى ژنە دەشارى غەزەۋى دا
بەمىنى،

سولتان پۆيشت بۆپاۋى؛ ھەسەن دەستەۋنە ژتو ماۋە؛ يا ئىلاھى ئەمن چ بىكەم، پاش

زۆر فکر کردنه وهی، چۆره مائی یارمه تی له بابی ویست وگوتی بابە؛ سولتان حوکمیکی ئاوی لئی کردوم، چ بکه؟ بابی ده لئی کوپم ئه وقه تل و عامه به تۆناکری هیچ ده ست مه بزێوه. نه گهر سولتان هاته وه و گوتی بۆ ئه مری منت به جی نه هیتاوه بلئی بابم نه یهشتوه، نه وده می بۆخۆم ولامی ده ده مه وه. یان ده ناباته تۆبکوژی؟

به لئی سولتان پاش چهند شه و وپۆژان که گه راوه، حیلکه وپیکه نینی ژنان له کانیه پێیه پۆژیککی ده پۆیشت به خۆی گوت به خوای بابه حوکم په وانه!

هه رپه وانه دابه زی، چۆده به رگی غه زه بی وده ستوری داچه سن مه میتنیم بۆبانگ که ن، حه سه ن مه میتندی که هاته حزور سولتانی؟! ده لئی ئه دی نه من چ ده ستوریکم پی دابووی چه باسه. گوتی قوریان هه ر ئه مریکی به منت داباوه رجوریک بایه به ئه نجام ده گه یاند، نه وه ش بزانه، نه من بۆکه چکه خوینیککی ناپارێمه وه به لام بابم مانع بوونه یهشت.

سولتان نه مری کرد: برۆن مه میتنیم بۆبین. چون مه میتنیا یهتا. له قهراری که بۆیان گیراوه ته وه، مه میتندی هینده پیربووه وچوکه بۆته وه، ده نپۆقه فه زی دابووه. گویشی گران بونه و زۆربه زه حمه ت گوئی له قسان بووه ،

سولتان گوتی مه میتندی ئه توبۆ نه ته یشتوه حه سه ن نه مری من به جی بگه ینی.

گوتی قوریان نه من بۆخوینی حه سه نی ناپارێمه وه ، نه گهر ئیجازه م بده ی، به سه رهاتیکت بۆده گیرمه وه. سولتان گوتی ئه گه رتاقه تی گیرانه وه ت هه بی زۆرم پێخۆشه گویم له قسانت بی. گوتی به لئی قوریان تاقه ت هه یه و ئاوی ده ست پی کرد.

ئه له نه وشاره ی غه زنه وی هه رشه وه ی سه ری پیاویکیان ده بپی وکه سیش نه یده زانی کتییه و سه ری نه و عاله مه ی بۆده بپی به گه رپه کێ داها ته خوارئ هه تاگه بیشته ماله مه، و نه وشه وه ی ده باله ماله مه سه ریک برابا، ئه منیش بیرم لی کرده وه هه رله ئیواری پاخۆم بۆحازر کرد، شیرم له خۆبه ست و نه سپم زین کردو لغاوم به قه لپۆزی زینی دا هیتا، دیتم له سه روچه ددی نیوه شه وی، له ده رکه یان دا، گوتم کتییه. ده نگیک گوتی مه میتندی حازری؟ گوتم به لئی. گوتی ئه سپه که ت لغاویش کردوه. گوتم نه خیر. گوتی حه یف. نه وه ی

گوت و پویشت. دهرکه م کرده وه، دیتم ره شسواریک و چی دیم بۆمه علوم نه بووئه منیش
هره نیکه ران بوم و دهرکه م داخسته وه و خۆم مات کرد،

به لئی ئه وی شه وی سهری که س نه برآو، سبهی شه وی شیرم له خۆبه ست وئه سپم زین
و لغاو کرد، هه رله وه ختی شه وی دیکه هاته وه، له دهرکه ئی دا، گوتم کییه؟ گوتی مه میندی
حازری؟ گوتم به لئی قوربان. گوتی وه ره به دوام دا. دهرکه م کرده وه و سواربوم و که و تمه
دوی، نه ئه وه بوو بیگه مئ و نه ئه وه بوو وونی که م له پیده شتی که تیپه پین، پوی ده دۆل و
ده ره یکی کرد هه تا توانیمان به سوار، دوايه دابه زی و گوتی ئه وئه سپم بۆ بگره، ئه سپم بۆ
گرت و به پییان ده ده پرده ی هه لبو، ره شسوارکه پویی ئه من بۆ خۆم به خۆم گوت بۆ
لیره پاوه ستم، ئه سپه کانم به ستنه وه و که و تمه دواي ره شسوار و گوتم ئاخر بزانم بۆ کوئ
ده چی، چ ده کا؟ بریک به دۆله که ی دارویشت؛ دوايه زۆری هه ست پاگرت و هیدی و له سه ره خۆ
چۆده ئه شکه و تیکی ئه منیش بئ ئه وه ی بزانی، ئه وه هه ره دواي مه وه؛ که چۆده نیتو دیوئیکی
ده نه شکه و ته که ی دا، له نیتو گوپکی دیوه که ی ئاورکرا بۆ وه، و چه ندکه سیکیش له ده وه ره ی
ناگره دامرکا وه که ی به دانیشتنه وه و له سه رته نیشتی و چۆن و چۆن ویا پالیان دابۆ وه و خه ویان
لئ که و تبو، دیار بو تا زه ش له تالانیا هات بو نه وه و، زۆرماندوو هیلاک بون، ره شسوارکه هه رئاوا
هیدی هیدی هه نکاوی هه لدینان، شمشیری به ده سستی راسته وه بو کیسولگی کیشی له باغه لئ
ده ره ی نا به ده سستی چه په ی وه و، چۆروری دیوه که ی کیسولگی یه که یه که به دم ولوتی وه نان
؛ دوايه زانیم ئه وه دهرمانی بئ هۆشیه، هه مووی بئ هۆش کردن نه و جار هه لئ کیشاکیردئ
و پییان دا هات که پۆلوتی هه موانی بری و ده کیسولگی نان، ویستی بیته دهرئ، ئه من هه ر
ئاوا هیدی و له سه ره خۆ هاتمه دهرئ، خۆم گه یانده وه کن ئه سپه کان، ئه گه ر ره شسوار
هاته وه لای من، ئه سپه کانم به ده سته وه بوون، بۆ ئه وه ی شکی نه کردبئ، ئه من وه دواي
که و توم. تۆر به که ی به ده سته وه بوئه سپه که ی لئ وه رگرت، سواربوو گوتی وه ره. هه رئاوا
گه پاینه وه، هه تاقه راغ شاری؛ له وی به بی هیچ قسه و یاسیک گوتی مه میندی خواحافیز،
خه ریک بو برآو. وئه منیش گوتم بۆ کوئ خواحافیز؟ ئاخه ئه من ده بی بتناسم، بزانم کیی؟ چ

کاره ی؟ گوتی ئیستا ناکرئ، سبچه یی پاش نیوه پۆیه وه ره فلانه محه لله ی وفلانه مالله ی له وی ده تبینمه وه وجاقسان ده که یی ولیک حالی ده یی.

به لئ، شه وی هاتمه وه مالئ حه سامه وه به لام زۆرنا په حه ت بووم هه رده فکری نه و کاره ی دابووم نه وه چ بوکئ یه . سبچه یی پاش نیوه پۆیه نه ونیوو نیشانه ی دابوومئ، چوم؟ مالله که م دینه وه، له ده رکه مدا ژنیک هات ده رکه ی کرده وه . سلّوم کردو گوتم شه وی نیشانیکیان دابوومئ ده بی ئیره هه و بی . ژنه زۆره پوخوشی گوتی به لئ ئیره یه فهرمووه ره ژورئ، چومه ژورئ برێک دانیشتم، دوا یه گوتم ئه دی کوپیا وه که وله کوئییه ؟ نه من کارم هه یه ده بی برۆم .

ژنه که گوتی پیاوی چی ؟! کیت ده وی؟ برێکیش له خۆم ترسام، گوتم توشی چ بووم . ناخرشه وی پیاویک نه ونیشانه ی دابوویه من، له به رنه و قسه ی هاتوم . گوتی کارم پیته، وه ره ئیره ، نه وم ده وی . ژنه گوتی نه وه ی شه وی پی گوتی وه ره ئیره نه من بۆخۆم بووم . نه که روای گوت، واقیکم برده وه ته ماشایه کم کردو گوتم باشه ئه دی نه تو بۆ نه وه قه تل و عامه ت ده شاری غه زنه وی ئیخست؟

ژنه گوتی چل ته ریدان میردی منیان کوشتوه، نه وه نده کاره ی به تۆم هه بو، هه ر نه و کاره شم به ئیکی دی هه بو، ده چومه هه رمالێکی، بانگی کابرام کردبا، یان بی که وا، بی پاتۆل، به سه رولینگی پوت، ده هاته ده ری، نه منیش شیریکم لئ ده داو سه رم ده په پاند، ده مگوت جاتۆخوا نه تۆش پیاوی؟

له نه وشاره ی دا، نه که رپیا وه بی نه تۆی، نه وه نه تۆهاتی نه سه په که ت بۆگرتم وچوم که پۆ لوتی نه و پرێگره خوێریانه م بری که میژده که یان کوشتبوم تۆ له م لئ کردنه وه، تۆ به که ی هیئاله پیئش دانام؛ که پۆلوته کانم ته ماشا کردن که برپیونی و دیتبوشمن وگوتی، جا ئیستا حازرم میردی به تۆیکه م نه که رپازی بی وپیئت خۆش بی،

سوڵانم خۆش بی نه من به شانازی وه نه وشیره ژنه م هیئا وه جادوا یه باسی نه وه م بۆگی پراوه که وه دوا ی که وتبوم ونه ویش زانیبوی نه که ر وه دوا ی که وتومه .

بەلێ ھەسەنی کوپم ئەلەوژنەیی بوە.

کەباسەکەم ناوا بوگێپراوہ ولەدوايەشدا گوتم ئەمر، ھەر ئەمری سولتانانە.

جا قوربان ئەوژنەیی جەنابت دەفەرموی ئەویش ھەییەوئەوژنەش ھەبوەسولتان مەحمودیش، زۆری ئەوبەسەرھاتەپێ خوش بوچونکە قەتی گوئی لێ نەبوو. سوپاسی مەمێندی کردوسەبارەت بەئەوژنەقارەمانەیی و تکای مەمێندی لە کوشتنی ژنی شاری غەزنەوئێ وخەتای ھەسەن مەمێندی خوشبو.

مەمێندیش زۆرخۆشحال بولەئەوبەخشینەیی ودوعای بۆسولتانانە مەحمودی کرد.

(شیخەری) لە گەرھگێ ھەر شەوہی سەری پیاویکیان دەبەری

ھەر ئەلەوشارەیی، شاری غەزنەوئێ
شا سولتان مەحمود ئەوشای وا زانا
دەگەرپا وەزعی شار بیتە دەستی
لەو بەر و ئەوبەری جۆگەلە ئاوێک
ئەتولەوبەری بۆ پراوہستاوی
ئەنجامی نەدەیی تۆ ئەو داوايەم
سەری مێردەکەت نەبەری وەک بەرخێ
تانەچی، سەری بپراو نەھێنی
نايەم بۆ ئەوبەر ژنە کە بیستی
سەری مێردی بپری وەکو پلینگێ
دا ینا نیو جۆگە و بانگی کابرای کرد
تۆ بۆ مێردەکەیی خۆت وەفات چەندە
من نايەم، پۆیشت، سولتان زۆر زەنگ
بۆ ھەسانەوہی چۆوہ دەریاری

سەریکیان دەبەری ھەر ھەموشەوئێ
ھەموشەو لە ناو کۆچە و کۆلانا
لە جیی داروغەیی زۆر بە بی ھەستی
سرت و خورتیان بو، ژنیك و پیاويك
وەرە ئەوبەرەیی، زۆر لەبەر چاوی
ھیچ بو ئەو بەر و بۆلای تۆش نايەم
تا گۆیم لێ نەبی لە قرخەقرخی
لە نیو ئەو جۆگەیی داینە مەزنی
غاری دا ژوری و کێردی بە دەستی
گەراوہ سەر و کێردی بە چینگێ
وەرە دەیی ئەمری تۆم بە پتوہبرد
بۆ منیشی دانئێ، دەیی دو ئەوہندە
دەزویکی ھینا ئەو دەرکەیی کرد پەنگ
بۆ گشت کەس شەوئێ نوستنە کاری

با بزاین نه و ژنه چ گیره شیونینیکی دهکا

هر که س کارئ بکا، دوریی له ویزدان
هاته دهر شه ویی دیتی دهرک و پهنک
چل مال له لای چه پ، چلیش له لای راست
به یانی به رگی توپه یی پۆشی
داروغه ی بانگ کرد حالی کرد کوئی به
وهختیک داروغه هاته نه ناوه
داروغه دیتی و خیرا گه پاره
سولتان هه روه کی هیچ پوی نه دابی
حه سن مه میتندی هات، پاشی سلاو
هه تا هه وتویه کی ناگه ریمه وه
نه تو نه و کاره ی ده بی پیک بینی

سولتان مه حمود ده چینه راوی

سولتان و وه کیل ده گه ل چه ند وه زیر
ریکه وتن و یگرا هه مو به ره و پاو
حه سن مه میتندی وه که به پرسی شار
حه سن زور دامما، بیری کرده وه
عه رزی بابی کرد، نه مری سولتانی
:چابو پیم زانی، هاتی بوو نیوه
کوشتاری ژنی شاری غه زنه وی
شا با بیته وه، له گه لی بدوین

خیوه و قشون سه ردار و نه میر
بو که یف و خوشی شوینی دیاری کراو
سولتان پیی نه سپارد، تا بکا کوشتار
ته گیری بو لای بابی برده وه
نه تو زور له من باشتری ده زانی
نه تو بوو کاره ی ده ستت مه بزیه
له چ رینگیه که، چون له تزی ده وی؟
ناشپارتینه وه بو دو که چکه خوین

پئی وابوله شار، هه رزن نه ماوه
 ژن وینهی مورو شایه هه لپه رین
 حوکمی سولتانیه و خو هه به لاشه
 هه سه ن مه میندی ویست به ناخوشی
 بو له سهردانی، جه لاد خوئی ساز کرد
 له چی ترساوی بو ئابروت برردوم
 به بی دوا که وتن به ریوه برردوه
 مانع بونهی هیشت جا کوا من چاره م
 خوینتم وه جوش هات دام مه مرکینن
 له نیو قه فه سدا، جوان جیی بیژوه
 ئاکاری پیشوی مه میندی هیند دی
 به جی بگه یینی توئی مانهی کارم
 ولامی داوه وژد به ره وانسی
 نه و ده وره دیاره بو من پابرده
 بۆت بگێرمه وه، یان به سه رهاتیک
 ئیختیار به خو ته نه نجامی نه و جار
 زۆرم پی خو شه گویم له قسانت بی
 قه رایی هیجت لی نه شه یرمه وه

سولتانیش نه گه ر، له پاو گه پاوه
 گه ییه وه دیستی قاقا و پیکه نین
 بو خوئی به خوئی گوت به لی ژۆد باشه
 گه ییه وه و به رگی غه زه بی پۆشی
 بو پای مه حکمه، هه سه نیان گاز کرد
 لئی پرسسی بۆچی بی ته مریت کردوم
 پاشام! هه ر نه مری به منت نه سپاردوه
 مه میندی باو کم به لام بوو کاره م
 ده برۆن مه میندیم ئیستا بو بینن
 مه میندیان هینا، هیند چوک بیژوه
 سولتان مه حمودیش ژۆد نه رم و هیدی
 بۆچی نه ت هیشتوه هه سه ن برپارم
 وه زیره پیره ی باوکی سولتانی
 من له گه ل بابت کارم ژۆد کردوه
 ئیجازه م بده ی نه من قه یاتیک
 پون ده بیته وه چه ند کار و نه و کار
 سولتانیش ده لی تو که توانات بی
 به لی ده توانم بۆت بگێرمه وه

به سه رهاتی مه میندی

سولتانیش ریزو قه دری بو دانا
 سه ریکیان ده بری هه ره مو شه وی

ئاوای ده ست پی کرد مه میندی زانا
 هه ر نه له و شاره، شاری غه زنه وی

پی داهات ناوا، بی نیوان بری
 حیساب واکرابو ئه وشه وهی وایا
 له نیواری پرا خوم بو حازر کرد
 وهختی مال تنوسنتان به گورزو توندی
 وهکو دهنگی خوئی ولامم داهه
 هر چه یفیکی، گوت و دیتیم گه پاره
 زانیم دیته وه بو سبجی شهوی
 وهختی شهوی پیش، هرئه و پشه سواره
 مه میتدی سازی، وهره بکه وه دوم
 پی دهشتی که بری، پوی کرده دۆلک
 شهویک وهک مانگی به هاری تارک
 دابه زی دورو نیزیک بوله غار
 ئه سبه که ی دا من شیری گرته دهست
 پاش پویشتن و توند بیرکردنه وه
 که ویمه دوی هر و شیر به دهسته وه
 له نیو ئه و غاره چوبق نیو دیویک
 چنده که سیک له ویی پالیان دابووه
 خه و ماندوییتی وای یه خه گرتبون
 به سپایی دهستی بو باغه لی برد
 دهرمانی په دمولوتی هه موان خست
 که زانی هه مو بی هوش بون رور نو

مال به مال هات و هر سه ریان بری
 له مالسه که ی مه سه ریک برابا
 ئه سپم زین، لغاو به قه لپوزدا کرد
 یهک بانگی کردم: سازی مه میتدی
 ئه سپم زین به لام، لغاو نه کراوه
 مه علوم بو کاری، ئه نجام نه دراوه
 ئه سپم زین و لغاو، پیش وهختی خه وی
 هات بانگی کردم توند تر ئه و جاره
 سواربوم که ویمه دوی، دور و نیزیک بوم
 چون به ترس و خوف و اچول و هولیک
 وابه ترس خوف، پیی چهخت و بارک
 تروسکیک، هه ستهک لیی ده هات جارجار
 پی پی و رور میتدی ده پویشتن بی ههست
 خیرا دابه زیم، ئه سپم به سته وه
 ترسام، خوم پاگرت رور به ههسته وه
 خون مات کرد هر یهک له لای په سیویک
 له دهوری ئاوری سه ریان نابووه
 نهک نستو، ده تگوت هه مویان مردون
 کیسه ی دهرهیناو زو دهستی پی کرد
 کیسه ی دوباره له گیرفانی خست
 لیی هه لده کیشان، کیژدی تازه سو

دهسك ماه و زه پ كه دهخۆی پاخوپی
ده نیو تۆریكی گه ودهی سپی كرد
به د یتنی نه سپان من گه شامه وه
پهش پۆش گه پا وه زۆر به ته پده سستی
نه سپی لیوه رگرت، گورچیک گه پاوه
ده هات وه کو با، هر نه سپی لینگدا
له قه راغ شاری، خواحافیزی كرد
مه رۆ با بزانم ناخر کچی نه تو
له گه لت هاتوم، بۆر شاخ و دۆله
کارت پتینه ما، نیستا دهرده چی

که پۆو لوتی ئه و چه ند که سه ی زویری
ویستی بیته د وا، من پیش وی پام کرد
ئه و جار ترس و خوف هات به لامه وه
تۆریه ی پر که پۆی برپای به ده سستی
ده کوتی بگه پۆه، کارمان ته واره
نه یگه یمی هر چه ند تانوتم لییدا
وتی من ده پۆم من دا وام لی کرد
ده بزانه چه ند هس نا پارزیم له تو
ئه به و تاریکیه ی له م چۆل وهۆله
نابی پتپلایی تا بزانم تو چی

دوایی و ناگامی کاری مه میندی

ولامی داوه: ناگری به وشه وه
سبه ی پاش نوژی، من چاوه پتتم
له خزمه ت دام، به و کاره و هرکار
ئه وشه وه ی تا پۆژ چاوم نه چۆ خه و
پۆزه که ش هه تا وه خستی د یاری کراو
چوم بۆنه و ماله ی بۆی د یاری کرد بوم
ژنیک هاته دهر زۆر به پوخۆشی
شه وی مالتیکیان پی گوتم له د وری
ژنه به هه بیهت، په وان پتیم ده لی
دانیشتم خافلام، زۆر چاوه پروان بوم

جیگا و شوینی من، وه بیر خۆت خه وه
له فلان کوچه و مال، هر کاری پتتم
خواحافیزی خواست، جیتی هیشتم ئه و جار
سام و هه بیهتی ئه وه ی د یتبوم شه و
توپه و ناره حهت، وه ک زۆلم لی کرا و
دهق ولبابم کرد زۆر که م مه عتهل بوم
سلاوم لی کرد پاش چاک و خۆشی
داخوا ئیره یه؟ ده بی بمبوری
فه رمو وهره ژور، ئیره یه به لی
له هاتنه که ی خۆم هیند په شیوان بوم

چونکه له و ماله ی له و ژنه ی به ده ر
 پرسیم: پیاوه که ت کوانی؟ له کوئیه؟
 پیاوی چی؟ نه توها توی کیتده وی؟!
 ده له ی چی نه وه؟! نه من بۆخۆم بوم
 بیرم کرده وه و سست بوم له جیی خۆم
 تیی فکریم گوتم چۆن بو نه وکاره؟
 زۆر به په وانی وئاوای دام ولام
 نه وچار به جوانی هات حالی کردم
 بۆم پهن ببۆوه نه و تهریدانه
 هر نه وه ند کاره ی له گه لت کردوم
 سه رتاسه ر گه رام هه موی نه وشاره
 کا برام بانگ ده کرد به حاسستم، ده بزوت
 هیند توپه ده بوم نه گه ر وام ده دی
 نه و تۆریه ی که پۆ و لوتی تهریدان
 له و نامه ردانه تۆ له م کرده وه
 نه گه ر نه وشاره پیاوی تیدا بی
 ده پوانم، هه مو خه لکیش ده بینم
 وا حالی به قسم باست بۆ ده که م
 من به تۆ رازیم، تۆش که بوی پازی
 له گه ل نه و ژنه ی زه ماوه ندم کرد
 حه سه نی کوپیشم نه و ژنه ی بووه

که سی دیم نه دی له ژور و له ده ر
 ها توم ببینم زۆرم کار پییه
 نه وکه سه ی ئیره ی پی گو تبوم شه وی
 که بیستم که میك، دپدۆنگی خۆم بوم
 ویستم زه ه لیم پیم نه ما بو برپۆم
 نه و قه تل و عامه ت خسته نه وشاره
 جوان تی ته گه یبوم خۆم پاگرت به لام
 پیم خۆش بو بمرم کوانی ده مردم
 میژدی منیان کوشتبو زۆر نامه ردانه
 کارم نه وه بو، نه سپت بۆ گرتوم
 هر ماله ده چوم خو پیری بی کاره
 ده هات بی پاتۆل پی خواس و لینگ پوت
 سه رم نه بر بیان، چم کرد با نه دی؟
 هینای هه لی پشت له گۆپگی مه یدان
 هه سستی ده رونم جوان جوان مرده وه
 نه تۆی، جوئی له تۆ که س بۆ پیاو نابیی
 له وشاره ی په وای خۆم، که س نابینم
 منیش حافره تم، میژدی هر ده که م
 خۆت ده زانی چۆن ئیزنی ده خوازی
 مه رتا کو ما بو، شانازیم پی کرد
 ئیستا که ش نه مر هر نه مری ترووه

ئه وهی جه نابت ده فره موی هه یه
سولتان ئه ونه قلهی هینده پی خوش بو
غیرهت و مه ردی، ئه و ژنه چۆن دی
حه سن مه میندیش هه ر کۆنه کاره
مه میندی وحه سن له حهیی وه دود

به لام شییره ژنی ئاوالهش هه یه
چونکه نه بیستبو و گویشی لی نه ببو
یا به خواهیش و تکای مه میندی
خوش بو له کوشتنی ژنی ئه وشاره
ده پارانه وه بو سولتان مه حمود

گلۆنه بهن و کیتله ماست

ئه گهر هه لی ده که ی سه یری ده که ی ئه گهر ده یچیژی، ده یچیژی

کاک برایم له مه زایه راهاته وه مائی، مه زاکه یان له مائی دورنه بو. له به ره یوانی له بن
کۆله که ی دانیشته. دیاربو زۆریش ماندوو هیلاک بو، بانگی خیزانی کرد و: ئه ری خه جیج
ده زانی چه ندیم برسیه و چه ندیش ماندوم نانم بو بینه! خه جیج هه ر زویه کی، نرده نانیکه
ده که وئی دا هیناله سه ره سه کویه که ی له پیش برایمی دانا، کاک برایم: ئه دی کۆا پێخۆر؟
ده بریکم ماستی بۆبینه، له سوئی ماستی وهخته چاوم سپی هه لگه پین،

خه جیج وه جواب دی وده لی به ناشوکره نه بی جاکوا ماست؟! مانگامان
هه یه! گامیشمان هه یه؟! بزن، مه پ، چمان هه یه؟! هه تاماستمان هه بی.

دیسان کاک برایم ده لی پۆژیکه وه ره ئه و پۆژانه بریکم بۆیه داکه: کۆره به سه یدی
زه نبیلی سپیاییمان ده مائی دا نه چته بۆیه داکه م، کاک برایم: هه ره نه بی بچۆماله کاک
مه حمودی خه جیج: به په پی ده قورحانی ناچم، پیژی مامزلیم ناردبوئه وه ته یوه داوای
ماستی ده کرد، ژنه گوله که ی هه ره دورپا. ده نگه دابوهای هوای هه، به خوای بابمه شهکه
ژانده و دۆیه که شم پرشته

کاک برایم: ده ی باشه عیلاج نه به باریکی به ئیشکی بخۆم خواگه وره یه.

دوایه دوباره پوی ده خه جیجی کردو: ئه ری هه چمان نه به رم بفرۆشم بریکه ماستی پێیکم.
خه جیج: نه به خودای هه چمان نه: ده که لیتو قوژینان بگه پی به شهقه م شتیکم بۆیه دا

که‌ی. خه‌جیج برێکی دیش هات وچوو پر به‌نیکی هیناوله‌پیش برایمی دانا. : ئه‌وه‌نده به‌نه‌مان هه‌یه. برێکی ته‌ماشاکردو گوتی هه‌رئه‌وه‌نده‌مان هه‌یه. : ئه‌رێ به‌خودای، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه، ده‌یفروشی و چی‌ل‌ده‌که‌ی، دوایه‌ بۆ به‌ندروش مه‌عتله‌ ده‌بین؟

کاک برام هه‌رچاوی له‌ئولا وئه‌ولایان و به‌نه‌که‌ی ده‌کرد، له‌بن گیشه‌ی چاوی به‌ کیسه‌لێکی که‌وت ئه‌وه‌ خه‌ریکه‌خۆله‌بن گیشه‌ی به‌شارێته‌وه‌وله‌ئه‌وه‌پۆراییکه‌اته‌ قایمه‌بو جستانی، هه‌رده‌ خه‌جیجی پاخوری: داده‌ی به‌غار بچو ئه‌و کیسه‌له‌م بۆیتنه‌ !
خه‌جیج: ئایه‌پۆ! کیسه‌لت بۆچه‌؟ ! : ئه‌تۆ بچو بۆم به‌ینه‌کارت به‌وه‌ی نه‌بی.

خه‌جیج چوبه‌قیژ؟ بیژ کیسه‌لی گرت وه‌ینای له‌پیش برایمی دانا. کاک برام هه‌ر گورجێکی ئه‌وپر به‌نه‌ی له‌سه‌ر کیسه‌لی هه‌ل‌کرد لاق و سه‌ری پێ و ن کردن و کردیه‌گلو لێکی گه‌وره‌. به‌یانی زو گلوله‌به‌نی وه‌بن هه‌نگلی داوبه‌ره‌وبازارکه‌وته‌پێ. ئه‌وبازاره‌ش خوا نه‌ی برێ چی فکرت لی نه‌ده‌کرد کرپن و فروشتنی لی ده‌کرا.

له‌ لای دیکه‌وه‌ کاک مسته‌فاله‌جێخونی پاهاته‌وه‌بانگی خیزانی کرد: نازدار زو نان و چایه‌کم بۆ سازکه‌و برێکیشم به‌ن بۆیتنه‌له‌گه‌ل شوژنه‌که‌ی لێزه‌یان دانێ. ئیواری برێک زو دیمه‌وه‌، ئه‌وجل و جۆرانه‌ په‌رداغ که‌مه‌وه‌، بابوگیاکێشانی حازرین؟

نازدار وه‌ جواب دیت و ده‌لی خۆ به‌غه‌وسی مال له‌به‌غدا به‌ هه‌رداوێکیشمان نه‌تاده‌گا به‌وه‌ی جل و جۆرانی پێ چاکه‌ی، دوینی ئیواری خاتونی خوشکم له‌وێرا نارد بوی بۆ به‌ندروێکی، نه‌مان بو بوی بنێرم. مسته‌فا: ئه‌دی چ بکه‌ین، به‌خوای ده‌نامه‌حتله‌ ده‌بم ده‌بزانه‌ برێک پۆن یا هه‌ر شتیکی بی بۆم سازکه‌. دوسه‌به‌ی ده‌چمه‌بازاری، بیفروشم و پر به‌نیکی پێ بکرم، بزانه‌ هه‌واجی دیکه‌ش چمان پێویسته‌، بێنم. نازدار: بۆ. بۆخۆت نازانی ولاغه‌کانمان ئیشکیان کردوه‌ نازانم ئاوسن یان ئه‌وه‌هه‌تیوه‌ دێزه‌یه‌ نایان له‌وه‌پێنی، چیان تیدا نه‌یه‌.

کاک مسته‌فا: بزانه‌ وه‌ک مه‌ردان چۆن شتیکم بۆ په‌یدا ده‌که‌ی؟

خوشکه‌ نازدار چو، پر هه‌شیرێکی ده‌بنی دیزه‌ی دا هیناوه‌، له‌پیش مسته‌فای داناو گوتی ئه‌وه‌نده‌ شیرمه‌مان هه‌یه. مسته‌فا ته‌ماشایه‌کی شیرمه‌که‌ی کردو گوتی نازدار بچو

ئه و دیزه ی بشووبه پاک و خاوینی بیته ئیره، شیره کهش بکولینه. دیزه ی بوهینا،
مسته فاجوله ته ویله ی پخی ده دیزه ی کرده تاها ت پری، شیره کهشی له سه ری پا
ده دیزه ی کرده وینی کرد. بۆدوسبه ی به یانی که ببوو به ماستیکی جوان وتونده ک
جهرگی، ئه ویش دوسبه ی بۆژی بازای دیزه ی ده ست دایه و به ره و بازای که وته پری.

ده لێن ئه و دوانه توشی یه کترده بن؛ جاگویتان له قسه کانی ئه و د وفیله زانانه بی.
برایم ده لی کاکه ئه وه چیه پیته؟ مسته فا: ماسته بام.

برایم: چی له ده که ی؟ مسته فا: ده یفرۆشم.

برایم که گوئی له کابرای بوده لی ماسته و ده یفرۆشم، زۆری نیشتیاجۆ ماسته که ی،
چونکه هه ر نیشتیای له ماستی بو، بۆ ماست کرینیش هاتبو.

مسته فاش ئه گه رگۆله به نی ده بن هه نگلی کابرای دا دیت، ده باله خۆی داگوئی با بزانه
سه و دام ده گه ل ناکات. ئه وه دیاره ماستی ده کری.

لیی چۆپیشی وگوئی ئه دی ئه تۆنه وگۆله به نه ی چ له ده که ی؟

برایم: وه لالا براله ئه منیش هه رده یفرۆشم. مسته فاده دلی خۆی دا ده لی نا؛ خودا چاکی
دا. هه رچۆنیک بی ده گه لی ده گۆرپه وه، به برایمی گوت بۆ نایه ی سه و دای بکه ین؟ ئه وگۆله
به نه م ده یه وئه منیش ئه و دیزه ماسته ت ده ده می.

کاک برایم که گوئی له قسه ی کابرای بوله شایان گه شکه ببوو به قای نه ده کرد چونکه
له سوئی ماستی هه رنه مابو. ده لی باشه ئه من سه و دای ده که م.

به لی؛ سه و دایان کرد. کاک برایم گۆله به نی وه مسته فای داو دیزه له ماستی لی
وه رگرت. برایم هه ربه سه رزاری دا هات گوئی
ئه گه ره له ده که ی سه یری ده که ی،

مسته فاش گوئی به خوای با به.

ئه گه ره ده یچیژی ده یچیژی.

به لی هه ردوک به که یف خۆشی گه رانه وه مالی هه رگیفه ی سمیلاتیان ده هات چونکه

هردوکیان به مرادی خویان گه یشتبون برابم له سوی ماستی نه مابوو مسته فاش بویه نی مهحتل بو، هریهك له وانه ده فکری خویان دا ده یانگوت نه وفیله م له کابرای کردوه و نه شی زانیوه؟ ئیدی نه برابم فکری له قسه ی مسته فای کرده وه چه ده ریژی؟
ونه کاک مسته فاش فکری لی کرده وه سهیری چ ده کا؟.

نه و جار بایزانی له مائی چ ده کهن. برابم تیرماستی ده خواکه هینده ی ئیشتیاله ماستی بو؟! و مسته فاجل و جوران بۆگیاکیشانی چاک ده کاته وه؟!.

ماله مسته فای له بازاری نیزیک بو هه رکه گه یشته وه مائی هه رای کرد: نازدار؛ نه و جل و جورانم بویه ده گه ل شوژنه که ی، نه وه ندهم به ن هیئا وه به شی ده روجیرانانی ده کات. که یفیان دینی باکورتانی بۆگویی دریزه کانیان بدرون. زۆره دلخووشی گلۆله ی هیئا پی شه خوی لایه کی زه رد ببوکیسه ل پیسی کرد بو هه رگۆی نه دایه و. هه و دایه کی لی پانه نگاوت، لاق و سه ری کیسه لی وه ده رکه وتن، مسته فابریک له گشتیه که ی خاوبوو وه قسه ی که ی وه بیراته وه له سه ره خۆگوتی نه وه بویه سه گ باب گوتی
نه گه ره له ده که ی سهیری ده که ی.

فیله که ی خوی له بیرنه بو، به نه که ی له لاق وله تهری کیسه لی کرده وه وو، کیسه لی هه لداشت؛ جا نه و جار بایزانی کاک برابم که هینده ی ئیشتیاله ماستی بو چ ده کات؟

هه ر لاقی وه هه رزی نه ده که وت له شایان، ده یزانی چی داوه ته کابرای و دیزکی پری ماست هیئا وه ته وه مائی به ته وای نه گه یشتبووه، بانگی خیزانی کرد: خه جیج! وه ره نانم بویه خۆنه من له سوی ماستی دلم توقی، نه وه ندهم ماست هیئا وه به شی ماستاوو دۆکولیویش ده کات، نانم بویه ده ی.

نانیان له پیش دانا، دیزه ی هیئا پی شه خوی وگوتی جار ی بادو سی پاروان له سه رتوییه که ی بخۆم زۆر چه وروخو شه. دوپاروی لی دا. پاروی سییه ی ته ماشای کرد: نه وه چیه تیی دا! خۆ ژنی ئیستا که متروایه شیر ی پالئون هه روا هه وینی ده کهن. پاروی دیکه ی لی دا ته ماشای کرد: نه ی! نه وه چیه؟! تامیشی جوان وه کو ماستی نه ده چه نه ی

ئه‌وه‌بۆوايه ؟! به‌وردی كه‌لیی پوانی، ئه‌ی! ئه‌وه‌ده‌له‌ی ریخه! زۆرجوان دیاربو، سه‌رنجی دایه، ئه‌ری به‌خوای خۆپرخسی تێدایه‌له‌جیاتی ماستی خۆینه‌وه‌شی هه‌ریخه‌ کچی وهره به‌ره‌به‌ریژده، خۆه‌موی هه‌ریخه، ئه‌وه‌بویه‌ده‌ویدباب ده‌یگوت
«، ئه‌گه‌رده‌یچژی ده‌یپژژی.

ئه‌وه‌بو سه‌رنه‌نجامه‌ی فیل بازی له‌ دراوسی‌كه‌ی خۆت.

پیریژن و به‌ردبژیژ

سولتان مه‌حمود پۆژتیکی به‌خۆبه‌له‌شکری ده‌چیته‌پاوی، ته‌ماشای ده‌کات ئه‌وه‌ له‌ قه‌راغ شاری پیریژنیک به‌ته‌نی له‌ زه‌ویه‌کی گه‌وره‌به‌رداوی به‌ردبژیژ ده‌کات.
سولتان پوی ده‌ له‌شکری کردوگوتی کورینه‌ ئه‌وپیریژنه‌ زۆره‌قه‌یره، به‌ته‌نی له‌ئو زه‌ویه‌ی به‌رداویه‌ی، به‌ردبژیژ ده‌کات، زۆرم زگی پێی ده‌سوتی، بابه‌هه‌رکه‌سه‌ی پینج به‌ردانی بۆفری‌ده‌نه‌ ده‌ری چي دیم لی‌وناوی،
له‌شکری سولتانی وه‌نیوزه‌ویه‌پیریژنی که‌وتن، ئیکه‌ی پینج به‌ردیشی وه‌به‌ر نه‌که‌وت، به‌رد له‌نیوزه‌ویه‌خه‌لاس بون.

دواي خه‌لاس‌بونی به‌ردان، سولتان مه‌حمود گوتی له‌ پیریژنی بو، که‌ده‌یگوت ئای کار کردنی به‌ زۆران؛ نان خواردنی به‌ که‌مان، چهند خۆشی.
سولتان پیکه‌نی وه‌ه‌رای له‌له‌شکری کردگوتی، کورینه‌ داپیره‌ زۆر سوڤدره‌یه، هه‌رکه‌سه‌ی شه‌ش به‌ردانی بۆباوینه‌وه‌نیو زه‌ویه‌که‌ی،

له‌شکر، هه‌روه‌کی له‌ فری‌دانی ئی‌وا هه‌بو پینج به‌ردی وه‌به‌رنه‌که‌وتبو، بۆ هاویشته‌وه‌ی نیوزه‌ویش، ئی‌وابو، حه‌وت وه‌ه‌شتی هاویشته‌بونه‌وه‌نیو زه‌وی پیریژنی به‌ جوریکی که‌ زه‌وی پورپیریژنی خالیس بویه‌به‌رده‌لان جاری.

مه لای کتیب سور

ده گپرنه وه، له زه مانى پيشودا. دورونيزيكي مه علوم نيه چه نده، له ناوه دانیه کی چۆكه چه ند ماله ده وله مهندي لی بون، مه لایه کی فه قیر كه م خویندوی، به خوی و دومندال و ژنیکی، ده ژیان. چ ژیانیک، نه وهی خوداله سهره رزی دایناوه نه یان بووشکیان نه ده برد هه رچاویان له کاسه جیرانه تی وپیخوری نه وچه ند ماله ده وله مهنده بو. دیاره تی په پیرونی نه م جوره ژیانه جوی له لاوازیونی له ش وپوچی بنیاده می هیچ سودیکی دیکه ی نیه. جابه م هویه وه پوژیکی مه لائن فکری لی کرده وه و به مه لای گوت نه ری مه لا نه تو بو نشتوان نانوسی بو چماقورحانی نازانی هه رنه بی به سه رقه له مانه کی پیخوری خومان په ییداده کین وچیدی منداله کان چاوله ده ست نابن هه روه کو گوتراوه به ردیکی له به ردیکی دهی شتیکی لی په ییدا هه رده بی.

مه لا فکری له نه و قسه ی کرده وه، شاریکی بچکوله له نیزیکی دئی ماله مه لای بو پوژیکی مه لا بو چه ند حاجه تان (چۆنه وشاره بچکوله که ی) وله کاتی گه رانه وهی بۆمالی، کتیبیکی نشتوانی کپی، جلدی کتیبه که ی کاغه زیکی سوربو. هه رگه بیشته وه مالی به مه لائنیتی گوت به قسه م کردی و نه وکتیبه م کپیوه و نشتوان ده نوسم. مه لائن زویکی چۆکانی (وژن و ژال له سه راووده راوان باسی هه موشتیکی ده که ن) ژنی جیرانی ماله مه لای ده لی کویر بم کوپه که م نه وه دوپوژه سه ری هه لئه هپناوه نازانم ترساوه، سه رمای بوه چیه ده ست به جی مه لائن ده یقوزیته وه: جاسه رقه له مانه ی بۆمه لای بیته، نشتوی بۆده نوسی ((به ده مان زه مانه))

ژنه ده لی نه ی ده به رکه وشه کانی ده مر م هه رمه لاوسه رقه له مانه !!

ژنه که. له کانیه نوژی کرد و چۆه مالی، نه چۆه ژوی، هه رله ده ری پرا شتومه که کانی ده حه ساری هاویشن و پای کرد بۆلای ماله مه لای، هه رله پیری نه بوسه ریکی له کوره که ی بدات و بزانی چۆنه، نه وه ش بزانی باشه نه گه ره بخت و شانس پوی ده که سیکی کرد به ژن و منداله وه عه قلیان دیته ده میشکی، مه لائن ده پیش ژنی جیرانی دا خوی گه یانده وه مالی

و به مەلای گوت ئه وه کورپی فالانه که سهی جیرانمان نه خوۆشه زونشتوێکی بۆینوسه، به لکوخواپوحمیکی پی بکات وچاک بیته وه وشتییکیش به مەبگات، له ئه وقسانه دابون ژنی جیرانی وه ژورکه وت، سلاوی کرد سلاویان لی وه رگرته وه وبه خیرهاتنیان کرد ومام وه ستا. وه کوکه پامه تداران ده لی بۆ هه تاکوپه که ت نه خوۆش نه بونه هاتی. ژنه ش: ماموه ستا گیان هاتومه. هه م بۆبه خیرهتانی و دوايه ش ئه وه عه رزت ده که م به قورحانی بسم اللهیت لی کردوه ئه وه دوپۆژه له تاوناپه حه تیه ئه وه تهیوهی زه وادم نه برپوه، هاتوم سندوقی سه ری خوۆت نشتوێکی بۆینوسی، ژنه چاوی پرپیون له ئاو و هه رفرمیسی ده سترینه وه مەلاش ده لی ئه ی به سه رچاوم، هه رنیستا بۆی ده نوسم مه لا له سه رکورسیله ی ده ست نوێژی نوێ کرده وه، به نیستی دوپه کات سوننه ت نوێژی دابه ست مه لاژنیش ده گه ل ژنه ی ده ستیان به قسان کرد باس وخواس زه مانه ی؟

مه لاژن زۆری گله یی له ئه و زه مانه ی هه بووله به ر شپه رزه بونی وه زعیان، که هه یچیان نه بو، بۆژنه ی ده گێراوه، به لکوئاویریکیان وی بدا هه رنه بی له بپه پێخویریکی؛ که هه موپۆژی منداله کانی، نانیان به نیشکی ده خوارد. ژنه ش زۆربه وردی گوئی دابویه و زۆریشی زگ پی ده سوتان فکری ده کردوه، جاروبار پیاله ماستیکیان بۆنێرم خیره. مه لاسلاوی نوێژی داوه وفاتیحاو دوعای پاش نوێژی خویندو زویه کی کتێبه که ی هیناپیشه خو ی وکوته کاغه زیکی بۆره که له ی له به وه ی گیرفانی ده رهیناوبریکی لیوبزاوتن وپریک کتێبه که ی ئه ولانه ولانه و دیونه و دیوی پی کردو، له جیگایه کی پاوه ستا، وده سستی کرد به نشتونوسینی؛ نشتوه که ی به ورته ورت نوسی و سی قولینچکی کردو پیچایه وه و دایه ده سستی وگوته خوشکی گیان؛ فه رمو، به ده سستی به ده سنوێژ ده میتویی گره و. ده ئاویی هه ئینه، ده سلاواتان له دیداری پیغه مبه ری (ص) لیده وپینج جاریش بلای استغفرالله، خودایه په شیمانم وپریکی له ئاوه که ی بده یه بابیخواته وه. وه تیندیکیشی له سه روچاری هه لپه رژنه چاک ده بیته وه انشاءالله وته عالاوته توش دوعای به خیرمان بۆکه.

به لی ژنه نشتوه ی برده وه ویه ده ستوری مه لای ده عه مه لی هیناخوای تعالی پوحمی

پی کرد کوره که چاک بۆوه.

پۆژێکی پاش نیوه پۆیه، مه لاله ده رکێ دانیشتبو، جیرانه که ی له مه زایه پا هاته وه، مه تانیروئاموری هی دی وله سه ره خۆ. له سه ره کالان وه لایردوکه له کانی ده ته ویله ی کردن خه ره زه نی له ده رکێ له بیرجو، په وانه مه لاجو بپێکی گل و خۆل به پێمه په ی وه سه رکرد وه تابه جوانی ونی کردو هاته وه لاجیی خۆی دانیشته وه وو ده سحیه به کانی هینانه ده ری کابرا. نۆرماندو بیو چونکه له نیوه شه وی پاجۆ بۆ جوتی. له ته ویله ی پراکه هاته ده ری بپێکی چاو به نه ولایان دا گێرا و چۆوه ژوړی. خه ریکی نان خواردنی بو، پاش دره نگانیکی زانی خه ره زه نی نه هینا وه ته وه مائی. چۆوه ژوړی و ده ری گه را، خه ره زه نی نه دیته وه. چۆلای مام وه ستاوی، سلاوی لی کردو گوتی مام وستاگیان، خه ره زه نه که م لی وون بوه. بی زه حه مه بۆن ته ماشایه کی کتیبه که ت که بزانی، له کو ئیه؟! مه لا زویه کی چو کتیبه که ی هینا و لیکی کرده وه و چاکی خه ره زه نه که پی ده زانی، پاش بپێک گه رانی چوله سه ره خه ره زه نه که ی یا که مێک نه ولاتر پا وه ستاو مه رته ماشای کتیبه که شی ده کرد، گوتی: ئێره بده نه وه. مه لا ته ماشای کتیبی ده کردو کابراش به پێمه په ی، گل و خۆلی لاده داو خه ره زه ن وه ده رکه وت، ساحیبی خه ره زه نه که ی هه لگرته وه و بر دپوه مائی. زن و ژالی کابرای ساحیب خه ره زه ن، دایکی منداله نه خۆشه که ی و مه لارن، له سه ره وه ی ده ستیان به قسه و باسان کرد. یه ک ده یگوت نه وه مه لایه، وه لیه. نه وی دی ده یگوت دایکم به خودای نه و کتیبه هه موشتیکی تێدایه و باسی هه موشتیکی ش ده کا، جیرانه کانی دیکه شیان له نه و باره یه وه هاو بیریان ده کردن (له سه رنشته و چاکه کانی مام وه ستاو کتیبه سوره که ی) شاهیدیان بۆ یگتری ده دا.

(یا په بی هیچ که س نه به چاک و نه به خه راپ نه که ویت به رزاری ژنه ورکان) شه وو پۆژی کانی سه راو هه رزیله یان ده هات وه رته عریفی مه لا و کتیبه سوره که ی بو، خه به ریلو بپۆوه بۆ ده وره یه ریش. شاریکی گه وره ش له نیرێک نه ودی چکۆله ی بوزوړی پی نه چو پۆژێکی به یانی خه به ریان دابه پاشای وگوتیان هه مو پۆژت له نوئی بی و به رگی نویشته لی موباره ک بی، نه وشو خه زینه یان برپوه بیست کولیان خه زینه داگرتو و بر دپوانه ؟

پاشا. نه گهرنه و خه به ره ی بیست دهستیکی که وته نه ولای ودهستیکی که وته لای دی، وه زیرونا بیووه موکار به دهسته کانی کۆکردنه وه وداوای لی کردن نه و خه زینه ی ده بی ببینه وه؛ ده نا. له سهری هه موانوده دم.

ته وای دهست و په یوهندی پاشای تفیان ده زاری دا ئیشك ببوبه یکتریان ده گوت چ بکه ین؟ چۆنی ببی نینه وه؟ خۆبه خودای نه گهرنه ی ببینه وه پاشا سهری هه موانمان ده پری. به لام له لای دیکه وه خه به ری مه لای کتیب سور، به هه موولاتی گه یشتبو، ئیکیک له وه زیره کان چۆ خزمهت پاشای و عهرزی کردو: پاشا به سلامهت بی، مه لایه که له نه و دی چوکه ی په ناخۆمان هه یه، هه م که پامه تی هه یه وکتیبیکشی هه یه، هه موشتیکی تیدایه وه ره چی هه بی و نه بی باسی ده کات نه گهرنی جازه به رموی له وای ده نیرین، بایته نیره؛ وه زعه که مان بو پون بیته وه. پاشاش له تاو خه زینه که ی و. واشی لی تیک چوبوونه و قسه ی زۆر پی خوش بوده ستوری داهه رنیستا چون مه لای بانگ که ن، چه ندکه س له پیاوه ماقوله کان، چون مه لایان به ئیحترا مه وه بانگ کرد که پاشا کاری پیته، مه لاده پیتش دان زۆر تر ساوه ره وخت بوزه نده قی بجی خۆ لاسه هه رجوریکی بو. کۆنه خه بایه کی پنو کراوی هه بو کۆنه خه بای هاویشته سهر شانانی وه پیتش وه زیروکار به دهستانی پاشای که وت ورویشتن بو دیوانی، ده رکه وانه کان خه به ریان دا نه گهرکار به دهست و پیاوه کان هاتنه وه، نه وه مه لایه کیشیان ده گه له؛ نیجازه یه بیته زۆری؟

پاشا نیجازه ی پیدان، مه لاده گه ل وه ژور که وت پاشا یه که پی له به ری هه ستاوله سهر وه ی خو ی داناو زۆری به خیره ئینا و ئیحترا می گرت. له پاش سهر ف کردنی چه ندقاوه و قه لیان؛ هیندیک قسه و یاس و نه و جار پاشا. پوی ده مه لای کرد و فهرموی ده زانی بو چیم له دواناردوی؟ مه لاهه ختا بوله ترسان دلی بتوقی سهریکی له قاند. پاشاش له ته عریفات مه لای دهست به جی له قسه ی خو ی په شیمان بو وه گو تی قوربان عه فوم که، خۆده زانم زۆر له مه با شتر ده زانی مه سئه له چیه؟! به لام پیم خوشه پیت پابگه یه نم ولێک حالی بین، نه و بیست کۆله خه زینه ی من که دزراره، خوا یاری ده زانم ده شیبینی وه نه وده می بو خۆت هه رجوری

پیّت خوْشه، دهیان به خشی، جه ریمه یان بو دیاری ده که ی، کارم پیّی نیه. ته نیاّ نه ونده یه ماوه مان دیا ربی، مه تاجل پوژّی دی بی بینیه وه، دیاره نه وه ش بو جه نابت کاریکی وانیه که له بیرت بجیتّه وه. مه لاده گه ل زور خواردن وله رزینی له ترسی پاشای که توشی به لایه کی گه وره ببوبه لام له گه ل نه وه موقوریان قوریانه ی، فهرموتّه، به لّی به لّیه ی، هاته وه سه ره خوْ لایه کی حه با که ی به رببو وه به سه ر شانی دادا وه وکه میکیش خوْی خر کرده وه وبریکی لیو بزواتن خوْلابوْمه لای ناشکرا کرد ده ناخوْنا گای له مه حمودی بی زه وادیش نه بو، به ده نگیکی به رزگوتی قوریان خویار بی هه رنه و ماوه ی جه نابت داتنا وه به لکه زوتریش په یدای ده که مه وه.

مه لا خوا حافیزی خواست و به ره و مال بوْوه، هه رله ده رکی مائی پاده مه لاژنی به ربو: خودا غه زه بت لی گری؛ توشی قه هری خودای بی! وه کی نه منت توشی نه و درده سه ری ی کرد. نه من چی و دیوانی پاشای چی؟! نه من چی و دیتنه وه ی خه زینه ی پاشای چی؟! بو لیت نه گه پام، جه میکم خوار دبا و ده می ش به برسیاته تی پام بوارد با. هه ر پوژّه ی له جیگایه کی گوزه ران دبام. قه هر لی گیراو؛ توشی چ درده سه ری هکت کردم ده فهرمو وه ره خه زینه ی پاشام بو ببینه وه، هه ی کتیبی بکړه کتیبی بکړه ونشتوان بنوسه. نه وه تانشتوْنه وه ی پیّوه یه! مه لاژن هه تا نه وده مه ی بی ده نگ بوْنه و جاز زو ره یدی وئارام؛ وه جواب هات وگوتی مه لا نه وه چ بوّه؟ بوْه لچوی؟ چ ته نگانیکت هاتوْته پیّشی؟ خه می مه خوْ خویاری بی هه موکاره کان به باشی جی به جی ده بن. مه لا به کویندا جی به جی ده که ی؟ ده بوْم جی به جی که؛ نه منیش هه رنه وه م ده وی. مه لاژن: ده وه ره دانی شه پرک له سه ره خوْبه و. مه لا: کچی له سه ره خوْی چ بم؛ به قوپئانی لیْم خویندوه، وه خته شیْت بم. مه لاژن مه لای دانا وبریکی ناوی سارد. دایه و لیّی گه پا هه تا پرک حه ساوه و هاته وه سه ره خوْ، گوتی مه لا وه ره بوْم بگپړه وه بزائم چ بوّه، هیّنده توپه بویه؟ مه لا کاره ساته که ی له نوکه وه بوْگپړا وه. مه لاژن گوتی زوْپاشه، مه تاجل پوژّی دی خواده میّنی و ملکی ده میّتی. مه لاژن که زور حه ییاری بوچوْچل شو تی کرین هه تاحیسابی

چل رۆژه‌یان لی تیک نه‌چی وله‌ته‌ره‌ی دان له‌گه‌ل مه‌لای قه‌رارێان دانا هه‌ر شه‌وه‌ی شوتیکی بخۆن، هه‌تا چل پۆژان، نه‌گه‌ر چ خه‌به‌رنه‌بو، شه‌وی ناخیری هه‌لدیین ده‌پۆین. خوا نه‌بی که‌س پێننه‌زانی، خوهمچمان له‌پاش به‌جی‌نامینی.

مه‌لا ته‌کیبری مه‌لازنی پی باش بو. هاته‌وه‌سه‌ره‌خۆوله‌لای دیکه‌وه‌نه‌گه‌ریاس و خه‌به‌ری مه‌لای له‌هه‌موو جێگه‌یه‌کی بلاو بپۆوه‌وه‌رحیکایه‌ت وباسی نشتوی مه‌لای وکتیه‌ سوره‌که‌ی بو،

به‌لی. چل ته‌ریده‌پاش گه‌پانیکی رۆژلێروله‌وی، ناخه‌ره‌که‌ی شه‌ویکی چون خه‌زێنه‌ی پاشایان پری و بیست کولێان زێڕوچه‌واهێرات دزی، نه‌وخه‌به‌ره‌یان پی‌گه‌یشتبووه‌که‌پاشا مه‌لای کتیب سوری بانگکردوه‌وداوی دیتنه‌وه‌ی خه‌زێنه‌که‌ی لی کردوه. له‌وه‌زعی باسی مه‌لای وکتیبی مه‌لای، دزان؟ دلێان که‌وته‌خرتوپرتی: چ بکه‌ین؟ چ نه‌که‌ین؟

پاش ته‌گبیریکی رۆژ، هاتنه‌ سه‌رنه‌وباوه‌په‌ی شه‌وی نه‌فه‌ریکی بنێرنه‌سه‌رکولانه‌ی ماله‌مه‌لای بزانه‌ن چ باسه‌؟ مه‌لا چ ده‌لی باسما ده‌کا؟ کابرای نارده‌بیان، ده‌گه‌ل گه‌ییشه‌ سه‌رکولانه‌ی، ده‌نه‌و، وه‌خته‌ی دامه‌لاژن شوتیکی هینا، که‌نه‌وه‌ل شوتی له‌چل شوتیه‌کان بوله‌پیش مه‌لای داناومه‌لا گوتی مه‌لاژن له‌چله‌کان نه‌وئیکیان هات.

مه‌لا ده‌گه‌ل چل شوتیه‌کانی بو. په‌یفی چل ته‌ریدان به‌خۆیان حالێ بو. به‌غارچۆوه‌ کن گه‌وره‌که‌یان ویی گێپاوه‌: قوربان به‌قورعان ته‌واونه‌گه‌یبومه‌سه‌رکولانه‌ی مه‌لا فه‌رموی له‌چله‌کان نه‌وه‌یه‌کیان هات. گه‌وره‌که‌یان فکری کرده‌وه، شه‌وی دیکه‌دوکه‌سی ناردن، نه‌ودوکه‌سه‌ده‌گه‌ل گه‌یشتنه‌سه‌رکولانه‌ی، مه‌لاژن شوتی دوهمی له‌پیش مه‌لای دانا. دیسان مه‌لا گوتی مه‌لاژن له‌چله‌کان نه‌وه‌دویان هاتن. نه‌ودوکه‌سه‌ش وه‌ک شه‌وی پیشو، به‌غارگه‌پانه‌وه‌به‌گه‌وره‌که‌یان راگه‌یاند: بابم به‌خودای هیچ شتیک له‌کن نه‌ومه‌لایه‌ی وینابی، نه‌وی شه‌وی دی چۆوه‌پاست ده‌کا. ته‌واونه‌گه‌یشتبوینه‌سه‌رکولانه‌ی مام وه‌ستافه‌رموی له‌چله‌کان نه‌وه‌دویان هاتن. شه‌وی سیهه‌م، گه‌وره‌که‌به‌باشی باوه‌پێ پی نه‌ده‌کردن پیی وابوخه‌ریکن فیلی لی به‌که‌ن. نه‌وجار بوخۆی چۆسه‌رکولانه‌ی. کار نه‌گه‌ر پاست هات پاست

دی. مه لاژن تی گه راشوتیه گه وره که ی بو مه لای هینا، ده گه ل مه لاچاوی به شوتی که وت
گوتی مه لاژن هی نه وشۆله هه موان گه وره تره! گه وره ی چل ته ریدان به غارچۆوه کن
ره فیه کانی وه موی خپرکرنه وه، چ بکهین؟ به خوا ی ئاشکرابوینه. ته وانه گه بیومه سه ر
کولانه ی، مام وه ستافه رموی هی نه وشۆله هه موان گه وره تره، سبه ینی مه لاچیت وبه
پاشای بلی، هه موانمان سه رده بپن، ده ی ته کبیر! ته کبیر! ساغیان کرده وه به یانی زوبچن
خۆده مهاله مه لای باوین. هه مویان نه وه یان قبول کرد،

به لئی به یانی نۆر زوه ره چل که س خۆیان ده مهاله مه لای هاویشته سه لام علیکم، سه لام
علیکم . . . ده وخانه چوکه ی داچه ندی کردیان چیگایان نه ده بووه گه وره که یان، چو
که وش ی مه لای ماچ کردوخۆی ده پشت منداله کانی مه لایی هاویشته گوتیان مام وه ستا
بوختری خوا ی نه مه کردمان نه تۆنه یکه ی، بایم! خودا ده زانی هه ربیست کوله که م داناه
و چمان لی خه رج نه کردوه، ده بی بچی له خزمهت پاشای شکوامان بۆبکه ی لیمان
خۆش بیته، مه لا له نه ودیمه نه ی ته عه ججوبی کردو ده میکی تاسا:خوایه نه وه چیه؟ له چل
ته ریدانیش وابو نه وه مه لا له گه ل مه لاییکان ده دوی. دوایه هاته وه سه ره خۆ:به لئی! نه وه
هه مان شته، که ده م هه وی وپاشالیتی وسته بوم خه ریک بوم له ترسانی هه لیم، مه لا هه ستا
بریکی قسه بۆکردن وخۆی هه لکیشتا:به قورئانی لیم خویندوه، پاشاله گولئوگرانترو پی بلی
لیتی قه بول ناکه م، هه رله نه ومه مله که ته ی نامینم، ئیوه ش بچونه وه له جیگای خۆتان
به سه سیننه وه هه تاله دواتان ده نیرم. چل پۆربۆ سۆ پۆز پاشی سۆ روژان مه لا کونه عه بای
به سه رشانی داداو. به ره ویدیوانی پاشای وه پی که وت، که گه یشته جی به ده رکه وانانه وه. زه ر
نه بو یه کسه رچۆژووی. ده رکه وانان هه رچه ندگوتیان هه ی پاوه سته پاوه سته، بزانی چ
کاریکت هه یه؟

مه لا، جوابی نه دانه وه گوتی کوربه برۆن هه ی بی شعورینه، نه من کارم له لای پاشای
نۆر زه روره وه تالۆکه م. له گه ل هه للاهه للاهیه پاشاهاته ده ری وته ماشای کردنه وه کیشه ی
مه لای وده رکه وانانه، به دیتنی نه ودیمه نه ی که زۆری پی سه یربوپاشازانی نه گه رمه لا یه قین

کاریکی مه رکردوه به خورپایی نیه، ده درکه وانانی پاخوپی وگوتی نیجازهی ماموه ستای بدهن بایته ژوری.

مه لاهاته ژوری وپاشا دهستی ده دهستی ناو به خیرهاتنی کرد، وه زیرونا بیه کانی لیتی کزبونه وه مه لایان به خیرهاتن کرد. قاوه و قه لیان سه رف کرا، نه و جارمه لا دهنگی بلیند کردو ناوادهستی پی کرد.

به لئی قوریان پاشا به سلامت بی و به رگی نویت لی موبارک بی، خه زینه که م دیتوته وه وداوام له جه نابت نه وه یه، هه روه کی ده پیشدافه رموت ده بی لی یان خوش بی چونکه بوخویان ناشکریان کردوه. بخویان ده ماله من هاویشته، زیاتر عه رزیکم نیه. پاشاله نه و خه به ره ی زور خوشحال بو، به جوریکی ده پیستی خوی دانه ده حاوا وه، پوی ده وه زیرو نایبان کردو نه زه ری لی ویستن، هه موان پایان وابو که ده بی نه وانه هه موان به مه لای بیه خشی. پاشا پوی ده مه لای کردو گوتی جه نابی مام وه ستای نه من نه وه نه وانم به توبه خشین جائه توش بوخوت ده زانی. مه لابه که یف خوشی له دوی چل ته ریدانی نارد، ده ست به جی، چل ته ریده به بخویان و به خه زینه وه هاتنه خزرور پاشای. پاشا بریکی زپر یاپول دابه چل ته ریدان و به پیی کردن له به ردلی مه لای، نه و جارمه لاشی پرکردو مه لابه باغه لی پرپوه که پاوه مالی و له پیش مه لازنیتی دانا، جامه لائن پیی گوت هه تا ده مری هه ر بیخو، قه تت لی نابیی. ماوه یه کی زورمه لاو مه لائن خوشیان رابوار دوتوانیان به منداله کانیان رابگن و (زگیان تیرکه ن و به رگ و پیلاوی باشیان بو بکرن) مه لائن ده یگوت ده هه ریخو میتده له نه و کاره ی و له کتیب و نشتوان ده ترسای.

پوژیکی پاشاله دیوانی دانیشتبو پوی ده وه زیرو نایبان کرد.

وگوتی نه ری کورینه مه لابه دیارنیه؟ داده ی بچون بانگی که ن! داده ی فه پاش باشی، خه به ره مالی بده شتویکی باشمان، بونیوه پویه بولیتین و بلئی مه لاما ن میوانه، فه پاش باشی به لایه کی داو داروغه به لایه کی دامه رکه سه وه دوی کاری خوی که وت. نیوه پویه مه لاهات و له سه رنان خواردنی باس هاته گورپی که پیاویکی وه کومه لای حه یفه

مزگه وتی نه بی پاشاده ستوری به غه زنه داری دا مزگه وتیکی له فلانه محله ی بومه لای دروست کن. به مه لاشی گوت بوخوشت به سهری رابگه. هرکه م وکوریه کی هه ی بویه منی رابگه ینه، مه لانه وقسه ی پی خوش نه بوو زویشی پی تیک چو، به لام چاره ی نه بو چاکیشی بوهات بوو نه ی ده ویست تازه له خوئی تیک دا. گه راوه بومالی پاش ماوه یه کی ده ست کرا به دروست کردنی مزگه وتی، مه لاش تازه تی هالابو، چو زانی باشه، ناوای کرد هه تا مزگه وت ته وایو له هه موباریکه وه نیو مزگه وتی به جوانی وه کو

(دهرکه وه مو، وه سایل په نجره، پایه خ و بهر مال) هه مو پوژی پوژی خودایه، ناوای جومعه بو، ته وای خه لکی نه وشاره دییه ی به فقه قیوده وه مهنده وه ... پاشابه وه زیرو نایبه وه له مزگه وتی کوبونه وه که نو پوژی جومعه ی له نه و مزگه وته نوئی یه ی به نیما مه تی مه لای کتیب سور بکن. ته وای خه لکی، به ده و روبه ره وه دانیشتن و چاوه پوانی مه لای بون، زوری نه کیشا، مه لای کتیب سور به عه بایه کی تازه وه مندیل و نه نگوچکیکی سپی وه که به فری، یه که شه وه. وه ژور مزگه وتی که وت له گه ل سلاو کردنی ته وای حازریان له مزگه وتی له بهر مه لای هه ستان. مه لا چوله میجرابی مزگه وتی دانیشتن و نه وه موخه لکه و پاشا وه زیرو نایبانه ی چاوپیی که وتن، قه تیش پیش نو پوژی سی که سانی نه کردبو، هه ره به سا، خودایه چ بکه م؟ مه لاهه ستا بریکی ته ماشای بهری میچی و کاریته و نالوداره کان کردو تازه قوپه بان کرابو و باری زور قورس بوو؟ هه رله ناکاو مه لا گوتی بپونه ده ری، مزگه وت پوخا، خه لکه که به په له په ل پایان کردونیوه ی که وشیان وه ده ست نه که وته وه، ده گه ل دواپی خه لکی که له مزگه وتی هاتنه ده ری، مزگه وت پوخا وته پک بو. نه و جاریه یه که جاری نه وه ی شکیکیشی له مه لای بو، هیچ شکیکی نه ما؟ که مه لا؟ وه لیه و ناگای له عه پش و کورسی هه یه.

به لی؟ خه لک بلایه ی کرد هرکه سه بولای ماله خوئی پویشتنه وه؛ به لام له کوچه و کولان وه مومالان، به تاییه تی له کانی ژنان، باس هه ریاسی که رامه تی مه لای بو، مه لاش چوره مالی لای مه لازنی و زویش خوشحال بونه که رله نه و به لایه ش نه جاتی بو. چهند پوژیکسی مه لا به ناسوده یی نانی له نه وکی چوخواری. پوژیکسی به یانی پیاری پاشای

هات و بێ مەلای پاگەیاندا پاشانەمری کردووە، تەشریف بێنی بۆسەرپەرەدی پاشای. مەلای دەیزانی خەبەرچیە؟ خۆی بۆحازکردکە چ بکات، پۆیشت بۆدیوانی پاشای، دەرکەوانەکان پاشا ئەو پۆژەیی کە مەلایان دەگەڵ کردبو، پاشانەمری پێکردبو ئیجازەیی مام وەستای بدەن بێتە ژورێ، پێگایان پێتە دەگرت؛ ئەکسەرە چۆژوێ، پاشا سەلاو و پۆژباش و بەخێرمێتانی، لەحزورپاشای دانیش، جێگای خۆی پێدەزانی قەدیم عادت و ابوە لە ئەوجورە جێگایانە. هەرکە سەجێگای تایبەتی خۆی دیاربوو. بۆخۆشی پێی زانیو، پاشا سەرف کردنی قاوەی، و قەلیان کێشان، هاتنە سەرباسی مەلای، پوی دەوێ زێرو نایبان کردوگوتی دەبێ مەزگەوتی بۆ مەلای چاک کەینەو، ئەو مەزگەوتە پوخا؛ مەزگەوتی دیکە! مەلای چۆنکە ژۆر بە ناپەرەحتی فکری لە مەزگەوتە کە دیکە نەجاتی ببو، پوی دە پاشای کردوگوتی قوربان؛ هەر جاری ئەو ئەلی عەزەم دەکردی، بەلام گوتە نەبادا دلی پاشای شتیکی بحایشینی، دەنا ئەم مەزگەوتە پێوێ نایە بەسەری شیرن سوێندە کە ئەگەر سەد مەزگەوتیشم بۆ دروست کە نۆیژم دە ئیکێشیان دا پێ ناکرێ و دە پوخێن جاکە وابو، نەچیدی خۆت ناپەرەحت کە و نەچیدی زەرەر خورده بە.

پاشا گوتی وەللاهی ئەم نەدەخەمی زەرەری دام و نەدەخەمی ناپەرەحتی دام. بەلام ئەگەر مەزگەوتە کە نەبی فایدەیی نیە، لێ دەگەرێن. پاشاوازی لە مەزگەوتی هێنا هەتا ماوێ کێ ژۆر، مەلاش ژۆر بە خۆشی دەگەڵ مال و مندالەکانی گوزەراندی و پاشاش هەتا بێنیکی مەلای لە بێرچۆبوو، دیسان پۆژێکی لە دواي نارد مەلای، دەستوری دا کە نیو پۆژێکی باشمان بۆ سازکەن، مەلامان میوانە، پاشا نان خواردنی، پاشا چۆدەری، هەر لە دەرکی دیوانی، چاوی بە کللۆیەکی دەکەوی، کللۆی دەدەستی دەگری، پاشا ئەلی ئەو بەشە، لێیان دادێنم کەس هەلی نادا و نایزان پاشا بە کللۆ و دێتەو ژورێ کە بەلی کەس هەلی نادا، رویان تی دەکاودەلی ئەو چیە دەدەستەدایە؟

یەك گوتی، یاقوتە؟ یەکی دیکە گوتی، گەوهرە، هەرکە سە شتیکی وایان دەگوت کە دەکرا دە دەستی پاشای دابا. مەلای کە نێوی ئەسلی ((کللۆ)) بو دەپێش داگوتی ناخری

توشی شتیکی هه رده ب، چاوی له سه ریك دانابون و، له به ره خۆیه وه گوتی نای کللق چه ندم پی گوتی (بفره بفره) ئیستانه وه له به رده سستی پاشای دا (تره تره) پاشا چونكه له مه لای نیزك بوگویی له قسه ی مه لای بو هه ركللوی فری داوگوتی مالت خه رانه بی نا هیلی سو حبه تیكیش بوخومان بکه یین خوئه من له تۆم دانه هی نابو، وای زانی مه لا به ته وای عیلمی غه یبی هه یه وزانی کللوییه ده ده سستی پاشای دایه، ته وای وه زیرو نایب هه مومه وته حه ییرمان له زانیی غه یبی مه لای، به نه وجوره ی نیحترام وقه دری مه لای پۆژده گه ل پۆژی ده چۆسه ری وپاشاش معاشیکی باشی بۆ بریه وه، مه لابه خیروخۆشی و پاشابه عه دل و دادخه ریک بون، ئه منیش هه ر به نوسین و پیداهاتنه وه که ی زۆر ماندوبوم.

دوژمنایه تی گۆرا بو به دوستانه تی

دوکه س پێکه وه دوژمنایه تیان هه بودوژمنایه تی که شیان هه رله سه رشستی جوکه بو ه ئه وده بۆ سه فه ریکی ده چون، به دوا یه کدا ئه ورپێگایه ی ئه وان پیدایه ده پۆیشتن پێگری ئی بون و هه رکه س به ویدا پۆیشتبایه . ده یان کوشتن یاروتیان ده کردن ئه و دوکه سه نه و خه به ره یان زانی بو، یه کێک له نه و دوانه که بپێک زاناتبو، بانگی دوژمنه که ی کرد و پیتی گوت ئه مه دوژمنین به لام دوژمنی گه وره ترمان له سه ر، پێیه یه و اچا که دوژمنایه تیه که مان ئه لێره ده بن نه و به رده ی بنیین له نه و سه ری که گه پاینه وه هه ر دوژمنی جارانی!

کابرای دوژمنی چونکه هه رنیگه ران و زۆریش ده ترسا. ئه و قسه ی قبول کردو پشنتیان لێک به ست و دوسێ که سی دیکه شیان په گه ل که وتن و به سه ر دزاندا زال بون و نه یان توانی نه وانه، نه بکوژن نه پوتیان که ن! سه فه ره که یان ته و او بوو گه پانه وه و گه ییشتنه وه نه و به رده ی که دوژمنایه تی که یان ده بن نابو، پاره ستان یه کیان گوتی جا نه و جار بادوژمنایه تی که مان هه لگرینه وه . هه ر ئه و که سه ی که ده پێش دا پێش نیاری ئه ویه که بونه ی کرد بو گوتی جا نه و به پشنتیوانی یه کتری له نه و سه فه ره ی به سه لامه ت ده رچوین چونکه دوژمنایه تی مان ده نیتوانی دا نه مابو، تازه بۆ دوژمنایه تی نوی که ینه وه، ناوه لا با تازه خه لاس بیت کابرای دیکه ش قبولی کرد و نه و دو قازانجه یان کردن

۱- دزنه یان توانی پوتیان بکه ن- دوژمنایه تی کۆن که ده نئوئانیان دابوئه ویش خه لاس بو

هه وای ده ری چۆنه؟

ده زانم له بیرتان ماوه له ساله کانی هه زاروسی سه دوسی هه تا هه زاروسی سه دوچل وپینجی باری گه نم و جوئی له سی تمه نی پاهه تاجل تمه نی بو،

ده نه وه سه رده مانه دابو توتنیش که م ده کرا، چه وه ندریش نه ده کرا چونکه ماشین بو بارکردنی وه ده ست نه ده که وت هیندیک له ناغا کانیش پشت پهق ده رهاتبون وکاسپیان پی نه ده کرا، چونکه کاسپی نه وده میش به که ل وگا جوتی وکیشانه وهی به عاره به و. وشران به راستی زۆر زه حمهت بو، هه رچاویان له ده سستی کرمانجان بو، له به رنه و هویه ی، زۆرتری ناغا کان موحتاج بون وه رچی له توتن وچه وه نده ریش نه گه ره باو. وه ده سستان که وتباهه تا له شاری خه لا سیان نه کردبایه ؟ جابه هه رجوژیکی باعادهت وابوه قهت نه ده هاتنه وه ماله خوئیان،

به تایبه تی یه کیک له نه وئاغا پوتانه له زستانیدا، چونکه شلکه برپویش زۆری ده ندرانه ویش له پۆزانی ساردی جستانی دا. ناغاش سه رمای بو کوره که شسی به که مران واگه رم داهینابو هه ر پریشکی داویش و برپویشه شلکه شسی زۆرخواردبو هه روه که په شکه ی هه لموسابو. بی کاربی و به سه رمایه شلکه برپویشیش زۆرخوی. ده نئوئه ووه تاغه ی داهینده ی لی بریبوئه و وه تاغه چوکه ی پرکردبو ولاتی واقانگ دابو که لاین و قوژبنیشی پرکردبو، نوکه ریکی هه بو ده گه ل له ده ری پا ده رکی کرده وه و بۆنی ژوری بۆهات وئاغا لی پیرسی نه ری هه وای ده ری چۆنه چه ده باری، نوکه ره که له به رولامی ناغای نه یتوانی ده رکه ی پیوه داهه تا ناغا، له له قسه کانی خه لاس بوبه بۆنی ژوری وه ختا بوفاقی سه ری بچی و نه ویش ده ولام داگوئی جا ناغا. نه گه ره وای ده ریش وه کوژوژی بی ده بی له ده ری حه تمه ن گووبیاری.

(هاورپی کهم بیژ)

دوکه‌س به ریگایه‌کی‌دا ده‌پزیشن، یه‌ک له‌ئه‌ودوانه زۆری قسه ده‌کردو نه‌یده‌هیشته
 په‌فیه‌که‌ی قسان بکات، هر بۆخۆی قسه‌ی ده‌کردولی نه‌ده‌برپۆه هه‌تا گه‌ییشته سهر
 کانیه‌کی کابرای که زۆری گوتبو، ماندوش ببو له ریگایه وتینوو، توشی کانیه‌کی بون
 وکابرا؟ یه‌ک بین دمی به ئاوئ وه‌نا، کابرای په‌فیه‌ی به‌هه‌لی زانی ویستی دئه‌و وه‌خته‌یدا
 قسیکی بکات، کابرا دمی به ئا وئ وه‌بو، لاقی پاده‌وه‌شاند، به‌ئیشاره‌ده‌یگوت پاره‌سته‌با
 نه‌من ئاوئ بخۆمه‌وه‌جا بۆت ده‌گێرمه‌وه‌.

شێعری (هاورپی کهم بیژ)

دو که‌س هاوپی بون ده‌چون بۆ سه‌فه‌ر
 یه‌ک هر قسه‌ی کرد بئ نوبه‌ یه‌کسه‌ر
 له‌به‌ر زۆریژی، و ریگا و ماندویون
 که‌می‌کیش هه‌ورازو زۆریش تینوبون
 گه‌ییشته‌ کانیه‌ک ئه‌و کابرای زۆر بیژ
 هه‌ر پیی دانوسا و لینگی کرد دریژ
 هاوپی‌که‌ی دیکه‌ی زانی فرسه‌ته
 ویستی قسیکی بـ کا له‌و وه‌خته
 تیی گه‌یشت زانی خه‌ریکه‌ هاوپی
 قسیکی بکا یان له‌ شتیـک بدوئ
 لاق پاره‌شاندن، به‌ئیشاره‌ی ده‌ست
 هاوپی‌ی حاڵی کرد تیی‌گه‌یاند مه‌به‌ست
 گوتی پاره‌سته‌ ئاوئ بخۆمه‌وه‌
 دوايه‌ شیرینـتـر بۆت بگێرمه‌وه‌

هه لى نه ديږي

دهگه ل چهرمه سهرى رږزگارو چه وسانه وه له ژږير بارى زولمى زالماندا، ته مهنيشى نه وهنده تى په پى بو كه چاوه كانيشى هيچيان نه ده ديت وبه ته واوى كوږر ببو، كوپه كهى نيوه شهوى هيناي بابى سوارى باره بريكي وه كو گوى دريژيان نه سپيكي كړدو به ينى شه وو پوژان برديه جيگايه كى وه كو دوندى به ردى گويژى كه له ناوچهى مه دا جيگايه كه په وه زه وه رچى لى هه لديري هه پرون به هرپرون ده بيت داينا، باب كه له كوپه كهى پرسى: پوله ئيره كوييه؟ كوپه كه ده لى ٠٠، ئيره . ئيره سه ردوندى به ردى گويژيه . باب كه ده لى باشه ته منت به نه ونيوه شهوى بو هيناوه ته ئيره ٠٠، كوپه كه ده لى بويه م هيناويه ته ئيره هه تا ليره را هه لت ديره خوارى؟ باب كهى قاقا پيده كه نيت! كوپه كه : ده لىم هيناومى ليره را هه لت ده دىرم خوقا قاقا پيده كه نى. باب كه ده لى نه من له بهر نه وهى پى ناكه نم. كوپه كه ده لى نه دى به چى پى ده كه نى؟! باب كهى ده لى نه من به وهى پيده كه نم ناخرنه منيش بابى خوم ليره را هه لداشته خوارى! نه گه ر باب كهى نه وقسهى كړدو كوپه كه گويى لى بو بريكي فكر له نه وقسهى كړده وه، وكوتى وه لاهى راست ده كا، بابى سوار كړده وه هيناويه وه مالى، هه تابه مردنى خوى مرد هه خزمه تى كړد، گوتى، با كوره كهى منيش نه من ليره را هه لنه ديږيته خوارى.

که وله گوئیکه

ئه و ژن و میرده پاش سه روبه ربونیان به بی هه لالا و به زم و به بی ناره حه تی ژیان
 ئاسایی خویان تی په پده کرد، ده نیو قساندا هه ر قسه ده قسه ی ده که وت، مرۆت ده یگوت
 په حا، ئه من ئه وجوره ژنانه م پی شیتن به هوی ناره حه ت ده بن!

به مهرگی ئه و تاقه برایه م، کابرای من دوژنانیش بێنیت له جیاتی ژنیکی ئه من
 ناره حه ت نابم و ده خه یالیشم نایه، کابرای میردی ده باله خۆیدا گوتی با ئه و ژنه ی
 تاقی که مه وه بزانه هه تاکو پی راسته یاهه ربو فریودانی منه خۆمن خه یالی هیچ نه؛

زۆربه بیده نگه هینای که وله گوئیکیکی فوداو برپکی به رگی جوان وه کوبوکان سپی
 ده به ری کردو نه ی هیشت ژنه که ی بزانی پالی پی وه کو له که ی داو. داینا،

مرۆت ئه گه رهاته وه مائی له میرده که ی پرسه: ئه و ژنه کییه؟! میرده که ی گوتی ئه دی
 بوخۆت نه ت ده گوت له جیی ژنیکی دوژنانیش بێنی ناره حه ت نابم، ئه و ژنه م هیناوه،
 مرۆت مات بوو چی نه گوت، برپک هات و چووبه بیانی برپه کاریکی بیهوده ئاو هینانیک..

ئاو برپکی ویداو گوتی ده زاری بابی خۆت پیبیت خۆزارم لی خوار ده کاته وه!
 خات مرۆت برپکی دیکه ش هات و چووبه پیش که وله گوئیکی دا به توندی تیپه پی،
 خۆی سه رهنگری کردو پاوه ستا: ئایا پۆ! خۆ لاقم وه به رلاقی هه لده دا حاییه حه ی
 جانه وه کوا حا وانه وه ی ده گه ل ده کری؟

کابراش به جوانی له دروی ژنه که ی حالی بوو گورجیکی هه ستا په روپایی له بهر
 گوئیکی دا که ندو گوئیکه به جوانی وه ده رکه وت و پوی ده مرۆتی کرد و گوتی مال خه رانه بو
 ئه وه خۆ که وله گوئیکه که وله گوئیکه ژنی چی.

مرۆت ئه گه رکه وله گوئیکی دیت ئیدی له بهر خه جاله تی و دروکانی چی پی نه گوترا!

کوره که چه له

پۆژێکی کوره که چه لێکی عهجم ده چۆته دێیهکی له قهراغ ئه و دێیهی کانیهکی زۆرخۆشی ل ده بێت، ده گاته سه ر کانیه و خه ریکی ئاو خوارده وهی ده بێت کچیکی زۆر جوان به نازو عیشوه وه گۆزه وه ده گاته وێ که ئاوی مه لێنجی و به رێته وه، که چه له لیی ده پرسی و ده لێ (بوکه نندن ئادی نه مه نادێ)؟ که چه ولامی داوه وگوتی خۆجه .

که چه له (چۆخ خۆش که نددی)، وه ل ئه فسوس بوکه ند قانه توشار! که چه که نه گه ر ئه وهی گوی ل ده بێت، چونکه زۆری دل به دێیه که ی خۆش بوه لیی ده پرسی و ده لێ (نێیه قانه توشه؟ نه ئۆلۆپ؟؟)،

که چه له ده لێ (مه ن سه نن ئویز و ننان ئویپه ره م، سه ن ده های سالر سه ن، سوره که نندن خه لقی یغیش مه نی ئولدوره جا غلار، بوجور قانه توشار)؛

که چه پێکی بێر که ده وه وه له سه ره خۆ گوتی که چه له ؟ (سه ن مه نی ئویپه سه ن مه ن های سالیم نه ئۆلور)، که چه له : (ئوندا هیش زاده ئۆلمور). به لێ که چه له و که چه ئاوی ک هاتن و خه لاس بوو که چه لیش به مه پامی خوی گه شت و دێیه که ش خوی ل نه پێژا.

سه کول تۆ پیاوه

کابرایه که به خۆی و بای، خوشکێکی هه بومالی دونه یاه ش ماینه بۆزه یه کیان هه بو سه گێکی قوله شیان له ده رکێ بو. کابرا بۆ کار کردنی دێ بۆ ولاتی مه، ماوه ی دو سالان له ئه ولاته ی ده مێنی ته وه و خه به ری مائی شێ نابیت دوا ی ئه و وه خته پۆژێکی توشی پیاویکی خه لکی دێیه که ی خویان ده بێت واده رده که وی ئه ویش هه ربۆکاری هاتبی، پێک شاد و شوکر ده بن و چه شاد و شوکر بونیک؟ لیی ده پرسی و

ده ی مائی ئیمه چۆن کابرا: به خوا باشن. هه مو ساقن؟ ئه ری به خوا.

که سمان نه مر دگه؟ نه به خوا!! که سمان نه خۆش نه؟ نه به خوا!!

کابرا به کاوه خۆ و پاش هه موقسان و که مێک بێ ده نگێ ده لێ سه کول تۆ پیاوه؟

ئه ویش ده لێ سه کول کابرا: ئه ری ئه ویش ده لێ جا سه کول بۆ تۆ پیاوه؟

لەسەر كە لاكى ماینە بۆرە سەگان خىنكاندويانە؛ ئەيى بەخۇا حەيفە؟

دەي جاباۋە ماینە بۆرە بۆ تۆپياۋە؟!

كابر: بەخۇا چە بېژم لە بن كە لاكى باوكت دا پساۋە! ئەۋفە قېرە ھاۋاردە كاۋ ئەي قوپرە سەرخۆم باۋكم بۆ ئەي باۋكە پۆياۋە پۆياۋكە گيان؟! كابر اش لەسەرىك لەسەرىك مزگىنى خۇشتى دەداتى ۋدەلى لە سەر كە جانى خوشكت داپاچراۋە؛

ئەۋجارلىي قيت دەبېتە ۋە ۋەدم وچاۋى پېرە كالەتف: بەگريانەۋە دەلى ئەي كېمان ماۋە؛ بۆ ئىژى كەستان نەخۇش نىە ۋكەستان نەمردگە خۆكەسمان نەماۋەگەمال باۋكى درۆزنى باۋە حېز تۆئىژى كەستان نەمردگە ۋكەستان نەخۇش نىە ۱۰۰!

خرچەي چۆن دەخوا

كابر ايهك زۆرى ئىشتىبالە خرچەي دەبى ۋدەچى لەنىۋبارىكى خرچىكى ھەلدە بژىرى ۋدەگەپى ۋدەچى لەجىگايەكى بلىندلاقى داۋىتە سەرلاقى ۋبەفیزدادە نىشيت خرچەكەي دىنئىتە پىشەخويى تولىكەكەي زۆرئەستورسپى دەكادەلى بابلىن ئاغاىەك لىرە خرچەي خواردۋە؟

بەلى خرچەي دەخواۋئاخروەلايەكى زگىشى پاناگا.

تىرناخواپى دادى تولىكەكانىش ھەموبەجۋانى دەكروسيئەۋە دەلى بابلىن ئاغا تۆكەرىكى دەگەل بوە.

دىسانىش تىرناخواۋە جارتولىكەكانىش دەخواۋدەلى بابلىن ئاغا كەرىكىشى پى

بوە،

ئاخر كەمتر ۋاھىيە پىئاۋەمىۋەي تىرىخوا تىرناخواۋ؟ دەست دەكا بەتقورتاندىي

تۆۋەكەش ھەمو دەنك دەنك دەقرتىنى ۋدەلى بابلىن ئاغا كەلەبايىكىشى پى بوە؟

.....

پیاوی نامه رد رپوی گونانی ده خوات

مام شه خسه و، شه ختو، پټکه وه به په فاقه تی ده سه فه ری دابون دیاریو پټیه کی دوریان ده پټش دابو، یان هر که رپیده بون، هر که سه به شی خوی بره نانیکي پی بو؛

وه ختیکي برسی بون شه خسه به شه ختوی گوت باجاری هر له نانیکي بخوین باخه سار نه بن. ده پټشدا بانانی تو بخوین، نه گره خه لاس بو دوايه نانی من ده خوین.

به لئ نه و پیاوه بی فیل بو، قسه که ی لی قه بول کرد، نانی شه ختویان خوارد چه ندجاران هه تا خه لاس بو، دوايه شه ختو پوی ده شه خسه ی کردوگوتی نانی من خه لاس بو نه و جارینه با نانی تو بخوین؛ شه خسه ده لی نه خیر نه من نانی خو مت ناده می! شه ختو :جاچون نام ناده یه ی؟! : چونی ده وی؟ نات ده می نانی خو مه. شه ختوی فه قیر: چون نه تو هه تا نانی من خلاص بوه نانت ده گول خواردوم نیستا ده لئی نانت ناده می؟! : نه خیر نانی خو مت ناده می. نه وه ی گوت ونانی ده ست دایه و هه ستا لی دا پویش. شه ختوی بی فیلش به برسیایه تی له وی ماوه، نیوار بو، پټکای بو چ جیگایان دهر نه کرد، که میک پویش ناسیک وه دهر که وت زو خوشحال بو به خوی گوت نه وشول نه و ناسه ی ده می نه وه نانش په ی داده کم و به یانیش خواگه وره یه، پوی ده ناسه که ی کردو وه ختیکي گه یشتی وچو به رده رکه ی دیتی وگوتی نه ی نه ی کو په خوچوله چاره ی نه بوچونئو ناسه که ی وشو به سه رده ستان دا هات وتاریکایی په ی دابو، کابرا وه نیکه رانی که وت وگوتی هه یاران نه بادا درنده یه ک، شتیک په ی دابیت، به برسیاییتی بشخورم باله جیگایه کی خو بشارمه وه، چوله به رزه لانه ی ناسی دا خوی شارده وه، دواي خوشاردنه وه ی ده نگه ده نگ په ی دابو گویی لبوگورگ و پوی و ورج پټکه وه قسه یان ده کردن و زویش که یفخوش بون وپی ده که نین و، له مام رپویان برسی: نه ری نه تو بو و! که یفخوشی خو قه ت وانه بویه؟

رپوی: له فلا نه جیگایه ی نه وه بان بانکیک له به یانی را هه تا کو نیوه پویه لیران دینی ته دهری وله به رتاوی هه لیان ده خات وله نویژیش را هه تا کو نیواری ده یانباته وه ژوری، هه ر سه ری نه و بان بانکیک ده کم بویه که یفم و! سازه و هیچ ناگام له دونیایه نیه.

ئه‌وجارپویان ده‌گورگی کرد: ئه‌دی ئه‌تۆبۆا که یفخۆشی چت کردوه؟! گورگ ده‌لێ: ژنی پاشای شیت بوه‌وکه‌سیش ده‌رمانی نازانی ته‌واوی مه‌پوگاپان و به‌رغه‌ل و ... به‌ره‌للانه، هه‌رچی پیم خوش‌بیت ئه‌وی ده‌خۆم بۆخۆم سه‌رپشکم؛

دوايه‌ لێ یان‌پرسی: جا ئه‌وه‌که‌ده‌له‌ی ژنی پاشای شیت بوه‌ده‌رمانی هه‌رنیه‌یانای زانن. گورگ ده‌لێ ده‌رمانی هه‌یه. وکه‌س نایزانی؟ لێی ده‌پرسن چاکه‌ده‌رمانی چیه؟! گورگ: ئه‌وه‌به‌رانیکی شین‌به‌ش ده‌گه‌ل مه‌پێ ماله‌پاشایه‌بیکۆژنه‌وه‌وبه‌میشکی ئه‌وبه‌رانیه‌ی ته‌واوی به‌ده‌نی ژنی پاشای پێ چه‌ورکه‌ن وکه‌میکیشی ده‌پۆنی دابۆ سورکه‌نه‌وه، بیخوات چاک ده‌بیته‌وه‌وچه‌له‌می لێ ده‌پۆی.

ئه‌دی مام ورج ئه‌تۆ چۆنه‌وا شادی؟ ورج: له‌فلا نه‌جیگایه‌ی کانیه‌کی لێ به‌ره‌وه‌ی کانیه‌کی، شه‌ش، حه‌وت داری لێن، له‌بن ئه‌و دارانه‌حه‌وت کوپه‌خه‌زێنه‌ی تێدان، له‌بن داره‌گه‌وره‌که‌ی داده‌نیشم، بۆنی ئه‌وخه‌زێنه‌م بۆ دیت واده‌زانم تازه‌له‌دایکی خۆم به‌وه‌له‌دبومه.

به‌لێ پۆ ده‌بیته‌وه‌وشه‌ختوی دل وده‌رون پاک زگی تێرده‌کات وده‌چی دێارنه‌دیاری بان‌بانکی داده‌نیشی و به‌بێ ده‌نگی، هه‌رکه‌دیته‌ئوه‌بان‌بانک، لیره‌کان ده‌باته‌وه‌ژوړی، غار ده‌داته‌بان‌بانکی، وه‌مولیره‌کانی کۆده‌کاته‌وه‌ودیان باته‌وه‌مالێ یاجیگایه‌کی دیاری کراو؛ ئه‌وجار ده‌چیت کوپه‌خه‌زێنه‌ی بن‌داران ده‌بینیته‌وه، ئه‌وانیش ده‌ردیته‌ی، دوايه‌وه‌دوی پێ وشوینی ماله‌پاشای ده‌که‌وی ئه‌وه‌یه‌ته‌ماح قه‌ت پرنابی وده‌چیته‌ماله‌پاشای وده‌لێ ئه‌من هه‌کیمی شیتانم؛ پاشا ده‌لێ ئه‌گه‌رئه‌وژنه‌م بۆچاک که‌یه‌ره‌هه‌رچی لیت بۆیم ده‌ت ده‌می و ئه‌گه‌رچاکیشی نه‌که‌یه‌وه‌له‌سه‌رت ده‌ده‌م قه‌راری من ئه‌وه‌یه؛ جا ئه‌گه‌رپیت چاک ده‌بیته‌وه‌ده‌ست به‌ده‌رمان کردنی بکه‌و، ده‌ناخۆبه‌هیلک مه‌ده، کابراش هه‌ربه‌قه‌سه‌ی گورگی گوتی ژۆرچاکه. ناردی به‌رانیان هێناوه‌وگوشتیان وه‌ومیشکه‌که‌یان ده‌ره‌ینا ته‌واوی به‌ده‌نی ژنی پاشای پێ چه‌ورکردوه‌ستوریشی داپرتکی له‌ئه‌ومیشکه‌ی بۆسورکه‌نه‌وه، ئه‌ویشیان سورکردوه‌و دایان به‌ژنی پاشای و خواردی و پاش چه‌ندپۆرتکی چاک بۆوه؛ پاشا

هه رچه ندی شه ختو ویستی زیاتریشی دایه، هه رده وچه ندی ژده ی دا توشی شه خسه ی
 په فیقی بو (نه گه ر نانی نه دابویه) کابراکه ئاوای چاپی کت نه گه رده و له مه ندبوه،
 لی پیرسی: نه وه نه وه مولیره و زیرو پولت له کوئ وده سته که وتوه؟! شه ختو که هه روا به
 دلپاک و به بی قیلی بوی گیراوه، کۆنه تاشه که شی پی کوت که له کوئی و هیچ بیرکی ناحه زیشی
 لی نه کرده وه، کابرای نامه رد چوله جیگای شه ختوی خوی مات کرد و پاش چه ند شه وان
 جانه وه ر خربونه وه، به لام به پیچه وانه ی جاری پیتشو، هه مو یان تو په ونا په حه ت بون،
 هه ریه که ی لوتی ده لایه کی بو پویان ده مام پیوی کرد: نه ری مام پیوی بو واغه مگینی؟!

: جا چۆن غه مگین نه بم؛ نه بان بانک ماوه نه لیره سهیری چه بکه م!

: نه دی مام گورگ نه تو بوا تیکچویه؟: جاخو ژنی پاشای چاک بوته وه وه مومالات

به ساحیب بونه ته وه به سه وپی سه یانیش تخون مه پوه ره غه لم ناکه ن

: ده لئین وه لالا مام ورج نه توش وا دیاره ناره حه تی، نه تو بو؟! :

خه زینه کانیان ده ره یئان؛ هیچ که یفم نه ماوه خوئیستا ناچه بن داره کانیش،

دوا به خو به خو گوتیان نه وشه وه ی پیکه وه نه ویا سه مان کرد وه ئیره که سیکی لی بو ه

ئاوا له مه حال ی بو ه بنی ئاده م شیر ی خاوی خوارد وه وه ماعی زۆره، په نگ بی بو قسه و

باسی د یکه هات بیتته وه، با پاو یکی لی دابه شین بزانی تۆله ی لی ناکه ی نه وه،

نه وانه هه ستان پاو ی لی دابه شن و کابرای نامه رد له ترسان چۆ ده دۆلاشی ئاشیوه؛

ورج دیتته وه به لام ده دۆلاشی وه نه ده چو، نه و جار گورگ له سه ره وه را بۆی شو پ بۆه،

شه خسه داخزا خوار ی و هه ر به داران ده لمبۆزی گورگی ده کوتا، ده گه ل هه لات هه لات

وخو شار د نه وه ی وخو پ خشان دنی پاتو لیشی هه مو درابوو. هیچی به لاق وله تهر ان وه نه مابو،

ناگای له خوار ی نه بو له ترسی گورگی، هه تاله بنه وه را مام پیوی هه رد و گونی خواردن

ونه و به شی خوی تۆله لی کرده وه کابرا ش چی وده سته که وت هیچ پیویش گونی

خواردن، جا له به ره نه و حه کایه ته یه، که ده لئین پیای نامه رد پیوی گونانی ده خوات.

خودای نه‌رزی

وه‌کی میژو بۆمان ده‌گیرێته‌وه له زه‌مانه‌کانی پێشودا مه‌غولیه‌کان وه‌کو چه‌نگیز و مه‌لاکۆ ته‌یموره‌ شه‌ل، خه‌لکیکی زۆریان کوشتبو که ده‌حیساب نه‌ده‌هات، جا نه‌مه کارمان به‌ئو خه‌کایه‌ته‌ دورودریژه‌ی نیه؛ به‌لام له زه‌مانی مه‌لاکۆخانی مه‌غولدا کابرایه‌ک له ده‌شتی خۆپاسانی زۆر سه‌ری حال دانیشته بو وه‌کو چ نه‌کراییت، که‌چی مه‌لاکۆخان چ ولاتی نه‌هێشتبوته‌وه‌نده‌ی خه‌لک کوشته‌بو، مه‌رده‌ حیسابیش نه‌ده‌هات؛

وه‌ختیکی له‌شکری مه‌لاکۆی گه‌یشتنه‌ده‌شته‌که‌ی وکابرایان دیت ئه‌وه‌دانیشتوه، مه‌لاکۆخان ئه‌گه‌رده‌ییبینی وده‌لی ئه‌وه‌کێیه‌ئاوا بی خه‌م دانیشتوه دابچون بی هێنن بزانه‌م چه‌کاره‌یه، چه‌ند که‌سیک چون لی‌یان‌پرسی: ئه‌تو چ کاره‌ی؟

کابرا ئه‌گه‌رئه‌وله‌شکهره‌ی دی زۆریان لی‌ترسا. هه‌ربه‌سه‌رزاری داها‌ت وگوته‌ی ئه‌من خودام! ده‌لێن چۆن خودای؟! ده‌لی به‌لی ئه‌من خودام.

نه‌یان وێرا ده‌ستی لی‌بدنه‌ن یا هه‌یچی پی‌بلێن ئه‌و خه‌به‌ره‌یان به‌مه‌لاکۆی گه‌یاند، مه‌لاکۆ بو‌خۆی ها‌ت و لی‌پرسی ئه‌تو چ کاره‌ی؟ کابرا گوته‌ی ئه‌من خودام؟ خودای نه‌رزی. مه‌لاکۆ ده‌لی ده‌توانی سابیتی‌که‌ی؟

کابرایه‌یه‌به‌بوکه‌ته‌فکران وگوته‌ی چ ده‌لێن بو‌وه‌دی‌بینم! مه‌لاکۆ ده‌لی ئه‌مه‌پیاویکمان هه‌یه‌ زاری چوکه‌یه، برێکی بو‌گه‌وره‌که‌وه‌مه‌رئه‌وه‌نده‌مان له‌تۆ ده‌وی؛ کابرا: ئه‌من ده‌گه‌ل خودای ئاسمانی قه‌رارمان هه‌یه‌مه‌ر که‌سیکی هه‌ر کونێکی له‌پشتینده‌ره‌ژیری هه‌بیت چوکه‌بی وداوا‌بکات ئه‌من بو‌ی گه‌وره‌ی ده‌که‌م به‌لام کونی له‌پشتیتندی هه‌وراز؟ کاری خودای ئاسمانیه‌ی و ئه‌من ده‌خاله‌ت ده‌کاری خودای ئاسمانی‌دا نا‌که‌م ده‌بیتته‌مو داخه‌له‌.

مه‌لاکۆ شوکر زۆری پی‌پێکه‌نی و به‌سه‌لامه‌تی به‌جێیان هێشت.

نه‌خواردوو له‌ سێلان مه‌یوو

کابرایه‌ک ژنیکی زۆر جوانی هه‌بو، ئه‌و ژنه‌ چه‌نده‌ جوان بو، ئه‌وه‌نده‌ش به‌ناموس بوونه‌وه‌نده‌شی می‌رده‌که‌ی خۆش ده‌ویست، هه‌تیویکی خۆپڕیله‌ له‌کۆلی نه‌ده‌بۆوه، پڕی‌پێ‌ده‌گرت و له‌به‌ری‌ده‌پا‌پاوه‌ و ... ژنه‌ش له‌به‌ر هه‌یای خۆی هه‌تا ئاب‌پ‌وی نه‌چیت، پ‌ۆ‌ژ‌نیکی له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌ی باس‌ده‌کات که‌ فلانه‌ هه‌تیوه‌ پ‌ێ‌گام پ‌ێ‌ده‌گرت و له‌کۆلم نابیته‌وه‌ده‌ترسێم ئاب‌زۆم به‌ریت؛ کابراش ده‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی پ‌ا‌و‌ی‌ژ‌ی ده‌که‌ن و ده‌لێ به‌ هه‌رجو‌ریکی بێ‌ بی‌ هه‌یتیه‌ مائی جاده‌ردی ده‌زانم.

به‌لێ؛ هه‌تیو‌دیسان پ‌سی پ‌ێ‌ده‌گرت. ئه‌رێ ئاخ‌ر د‌ل‌م‌ت‌وق‌ی، مر‌دم له‌سو‌ی‌یا‌نت؛ بو‌حم‌ێک ...!

ژنه‌: هه‌رله‌کۆلم نابێه‌وه‌؟! هه‌تیو: نه‌به‌خوا‌ی، یا‌ن ده‌بی قه‌ولم پ‌ێ‌ده‌ی یا‌ن له‌ سه‌ره‌تۆ ده‌بی ب‌کو‌ژ‌رێم. ژنه‌بۆئه‌وه‌ی خات‌رجه‌می کات و، نی‌گه‌را‌نی نه‌می‌نی ده‌لێ ئاخ‌ر نه‌گه‌رنه‌تۆ قه‌ولم پ‌ێ‌ده‌ی پا‌زم له‌لای که‌س ئاش‌کرا نه‌که‌ی و هه‌ر له‌ لای خۆت بیت، نه‌وده‌می ئه‌منیش قه‌ولت پ‌ێ‌ده‌ده‌م. هه‌تیو: هه‌روه‌کی ده‌لێم یا‌ن ده‌بی قه‌ولم پ‌ێ‌ده‌ی یا‌ن له‌سه‌ره‌تۆ ده‌کو‌ژ‌رێم. هه‌ر ئا‌وا‌ش قه‌ولت پ‌ێ‌ده‌ده‌م، له‌خۆم و له‌خۆت زیات‌رکه‌س نه‌زانی. ژنه‌: زۆرچا‌که‌نه‌وشۆمی‌رده‌که‌م له‌مائی نابیت له‌سه‌رنان‌خواردنی وه‌ره‌. به‌لێ هه‌تا پ‌ۆ‌ژ‌ ئا‌وابو و شه‌ودا‌هات هه‌تیو. وه‌ختا‌بو‌ش‌یت بیت هه‌ر به‌ته‌وا‌ی تار‌یک نه‌بیو، خۆی ده‌ماله‌کابرای ها‌و‌یش‌ت، ئه‌و ژن و می‌رده‌ کاره‌کانی خۆیا‌ن زۆر به‌ جوانی پ‌ێ‌ز کرد‌بون. هه‌تیو که‌ له‌ ده‌رکه‌ی دا ژنه‌ ده‌رکه‌ی لی‌کرده‌وه‌و خه‌ریک بو‌رامائی بۆبه‌ریت ژنه‌بو‌خاف‌لان‌دنی پ‌یی گوت ئه‌تۆ بۆابه‌تا‌لو‌که‌ی؟! هه‌تا‌به‌یا‌نی نا‌ه‌ی‌لم ب‌پ‌ۆ‌یه‌وه‌، خۆه‌مو‌پ‌ۆ‌ژ‌ی گو‌لم نا‌چ‌یت‌سه‌فه‌رێ و ئه‌تۆم وه‌ده‌ست که‌وی! به‌ئو جو‌ره‌ی نه‌یه‌یش‌ت ده‌ستی لی‌دا‌و گ‌لا‌ژی کات هه‌تیوبه‌ئو ق‌سا‌نه‌ئه‌رخ‌یا‌ن‌بو‌وبی ده‌نگ دان‌یش‌ت، هه‌ر پا‌شی دان‌یش‌تنی وی له‌ ده‌رکه‌یا‌ن‌دا، ژنه‌ زانی می‌رده‌که‌یه‌تی بان‌گی کرد: ک‌ێ‌یه‌! کابرای می‌ردی ولامی داوه‌ وگو‌تی ئه‌منم ژنه‌: حا کو‌ی‌را هات‌یه‌وه‌؟! می‌رده‌که‌ی: ب‌لێم‌چی بۆم جو‌رنه‌هات! ژنه‌: پا‌وه‌سته‌ ئه‌وه‌ له‌ سه‌ر جی‌تو‌ی‌ژ‌م

ئیتستا دیم. هه‌تیوده‌لی جاجم‌لی‌ده‌که‌ی خۆ. خانوبه‌ره‌ی ئه‌وسه‌رده‌می به‌تایبه‌تی مالی
 فه‌قیر هه‌ردیوکیان هه‌بوو چه‌دیوی دی به‌سه‌ره‌وه‌نه‌بو؟ ژنه: چت‌لی‌بکه‌م؟! هیندیکیان بزنی
 ده‌لایکی ژورئ کردبون وگوتی شمه‌کانت فریڤده هه‌رنه‌وکراسه په‌شەت با ده‌به‌ردابیت و
 بچۆ نیو ئه‌وبزنانه‌ئه‌گه‌رنوستین ئه‌توش ده‌رکه‌ی بکه‌وه‌وپوۆ. هه‌تیو به‌ناعیلاجی به
 قسه‌ی ژنه‌ی کردوچۆو نیو‌بزنان و ژنه ده‌رکی له‌ میژده‌که‌ی کرده‌وه، هاته ژورئ و لیتی
 پرسى بۆ وازوهاتی‌وه، قه‌رار نه‌بو سبجە‌ی نئ پاش‌نوژیئ بئیه‌وه؟! کابراگوتی وه‌للا
 کاره‌که‌م بۆجورنه‌هات ئه‌ومام کابرایه هه‌رله‌مالیش نه‌بو، هه‌تاسبجە‌تیئ له‌وئ چم‌کردبا؟!
 ژنه: باشه ده‌ی. کابرا هینده دانانیشی وه‌تیویش ده‌نیو بزنان دادبینی به‌ ژنه‌که‌ی
 ده‌لی ئیشتیام لی‌هه‌ باکاریکی وابکه‌ین، ژنه‌ش هه‌روه‌کی قه‌راری دایان نابو، برێکیشی
 زیادکردو: ئه‌رئ ئه‌وه‌بو هه‌رچاوت پیم‌که‌وت ونیشتیات ده‌شتی هه‌موپۆژی به‌ئه‌وناوه
 سارده‌ی نه‌حه‌مامیک ونه... خۆم پی‌ناشۆری نابی، کابرا. برێکی له‌به‌ر ده‌پارێته‌وه‌ژنه‌خۆی
 بۆپوت ده‌کاته‌وه‌وله‌پیش چاوی هه‌تیوی ئ... ی خۆشیان کردو، پاش ده‌موکیکی
 دیسان داوا‌له‌ژنه‌که‌ی ده‌کا: به‌خوای نابی. کابراش: به‌خوای نه‌مه‌ده‌یه‌ی ئه‌وجارده‌چمه‌زگ
 ئه‌و بزنانه‌! ژنه: که‌یفی خۆته‌چه‌ده‌که‌ی بکه‌! کابرا ده‌چیته‌ نیو بزنان وه‌به‌ر هه‌تیوی
 ده‌نیشی وکاری ده‌گه‌ل، ته‌واو ده‌کات ودوباره‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌جاری سیه‌م دیسان به
 ژنه‌که‌ی ده‌لی با کاریکی وا بکه‌ین! ژنه هه‌روای جواب ده‌داته‌وه‌و: کوپرا دیسان ئیشتیات
 چۆیه‌وده‌لی به‌خوای نات ده‌می کابراش هه‌روا ده‌لی نه‌مه‌ده‌یی ئه‌منیش هه‌رواده‌که‌م
 .ژنه‌ش ده‌لی چ ده‌که‌ی بکه‌، بۆجاری سیه‌م که‌هێرشى بۆه‌تیوی ده‌بات مه‌منابه‌زه‌به‌ری
 دوجاره‌ناپه‌حه‌ت ببو هه‌موشتیکى له‌بیرده‌چیته‌وه‌ ده‌باله‌خۆی داگوتی ئه‌گه‌رنه‌وجاریش
 تخونم بیت ئه‌و سه‌گ‌بابه‌ده‌مکوژیت، ئه‌گه‌رکابرا لیتی نیزیک بۆوه هه‌تیو ده‌لی بۆسه‌گ باب
 هه‌رنه‌من بزنی،

ئه‌وه‌یه‌ سه‌رنه‌نجامه‌ی ناپاکی وته‌ماح ده‌ناموسی خلکی کردن؟! ...

وای تیخیره

چۆبوه خوئییه له گه رانه وهیدا ده چۆمی كهوت، كه ره كه ی خینكاویه كورتانه وه به
چۆمی دا پۆیشت و خوئییه كه شی بوۆه به ناو، به ناعیاج به سه لتی گه راوه بۆمالی
دايك بیخه بهر له هه موشتیكی، لیتی ده پرسی: نه دی پۆله كوا كه رو بارت؟
كوپه كه ده لی دایه گیان كه ره كه م لی ده چۆمی كهوت و خینكاویه كورتانه وه
ده گۆمی كهوت و پۆیشت خوئییه كه شی بوۆه به ناو.
دایکی: گوی له كوپه كه ی بوئه گه رده لی چی ولتی حالی ده بی كوپه كه ی ده لی چی
ناخر دایکی فه قیرته نیاده سحیب و سلّوه تی به شی مابون له دونیا یه بیریشی لی نه كرده وه
ئه وقسه چاكه ویان خه راپه،؟

له سه ره خو ده لی ده ی كو پم به لكو وای تی خیره!
كوپه ده لی دایه گیان ق... ی توی تی خیره؛
كه ره كه م خینكاوه و خوئییه كه شم به ناوی دا چوه چی تی خیره!!!
د یسان دا یكه كه وای بیرلی ناكاته وه و بیده نگه ی لی ده كا وهیچ نالی؟؟

جوتیر و کوپەزێر

دەلێن کابرایەکی جوتی دەکرد ،بەھۆھۆ بەبابەوێ دەبەرمرم گاشین ھەمولەشی بەئارەقەو.ووزریش ماندوپی خۆش بووئەو.وہختەئێ دابیانیکی بۆھەلگەوێ وپێک بەسیتەوہ.لەناکاو خەرەیکێ لەگاسنی ھات، تەماشای کرد؛ چونکە ئەو زەمانیش وەکو سائەکانی ھەزاروسێ سەدوشیستی بەئەولادەکە ھەموچاک و پیرو قەبری پیاوچاکەکانیان داوئەتوہ خەبەرئێ و جۆرە شتانە ھەبو؛ بەجوانی کە تەماشای کرد کوپەلێک بوئەگەر سەری کوپەئێ کردوہ، پڕ لە لیرە؛ دیارە کە دیتنەوێ شتی وا چەندە خۆشە وری دەدابەپیاوێ، کابرا لەشایان گەشکەبو؛ کوپەئێ دەرھیناو، دەئەو وہختەئێ دا سوارێک بەپیتەدا دەھات،لەئەولادایان دەپروانی پیتەکەلەقەرەغ زەویەکی بوئاوپیکی و جوتیریش داو ، جوتیر کە ئاوردانەوێ سوارێ دیت، پەوانە کوپەلەئێ دە تورەکەئێ ناو حاشاری دا و گوتی؛ بەخوای ئەوہ ئەوسوارە ئاگای لێبۆ، وئەوہ دەچیت بەپاشای بلی، با بانگی بکەم بیدوینم بزائەم ھیچ نالێ.مام پیرۆت:ھۆئێ کاکی سوار: کاکی سوار! سوار:بەلێ:بێ زەحمەت ھەتا ئێرەوہرە. کابرای سوار چووبۆ لای مام پیرۆتی؛ فکری ھەمو شتیکی کردبە فکری ئەوہئێ نەدەکرد کە ئەو جوتیرە کوپەئێکی لیرە دیتۆتەوہ، بەلام فکری دەکرد کارێکی بەوی ھەیە. سوار:کاکی ماندونەبی! مام پیرۆت دەلێ خوا عافوت کات بوخۆت ماندونەبی. سوار:خوات لێ پازی بیت، کاکی جوتیر ئەمنت بو چیئە؟! مام پیرۆت:ئەری بە فکری تو ئەودپوانە بدروم یان بیان سووتینم؟ سوار:جا کاکی ئەگەر بیاندرۆی پەلیی دەبیت و دپوشی ھەردەبیت، بەلام ئەگەر بیانسووتینی ئەوانەئێ ھیچ نابن توویشی نامینی. مام پیرۆت:جا باشەئەگەر وابیت دەیانسووتینم، بەلێ سوتاندنیان چاکترە. زۆر باشە.

کابرای سوارخوا فیزی لێ کردو لەزەویەکی وەدەرکەوت، دە فکری خۆیدا گوتی جا پیاو ھێندە نەزان دەبیت! ئاوپیکی دیکەشی ویدا، دیسان مام پیرۆت گوتی بەخوای زانیویەتی وئەوہ دەچیت بەپاشای دەلێ؛ دیسان بانگی کرد:کاکی سوار! توخوا تائیرە بگەرێوہ. کابرای سوار گەرپاوە بو کەن مام پیرۆتی و:چت دەوێ بابم؟ مام پیرۆت: ئەری

کاکه نه وره وهی به که شاو بکه م یان به سهر دیر کټه یان باشتړن؟! سوار: که شاویش باشه به لام سهر دیر قایم تره. مام پیرۆت: چا نه گهر و ابیت به سهر دیری ده که م. سوار: به خواي جا بوخوت باشتړ ده زانی. سوار وه پټ کوه و له سهر پیته، ته ماشایه کی مام پیرۆتی کرد و له بهر خوټه وه گوتی جا نه توجوتیږی نه زانی که شاو باشتړه یا سهر دیر!

مام پیرۆت چاوی له چا ولی گردنی سواری بوگوتی، به لټی زانیویه تی وده چیت به پاشای ده لټی؛ دیسان بانگی کابرای سواری کرد: کاکي سوار! کاکي سوار! توخوا بگه پټوه کار ټکی دیکه شم پیته. سوار: ناخ؛ هاوار؛ له دهست نه وکابرایه ی نه جاتیم نابیت، ده لټی شیته، بوجاری سیهم گه راوه بولای مام پیرۆتی. گه بیشته لای: به لټی؛ چیه؟! چت ده وی دهی مام پیرۆت چه برسیاری دیکه نه بو؟! نه ری کاکه نه و گایه چاتره یان نه وی دیکه؟! کابرای سوار: چا بام نه من چوزانم، گاجوت، گاجوتی خوتن بوخوت جوتیان پی ده که ی نه من چ بلیم! نا! نا! نه تو چاتر ده زانی پیم بلټی. سوار دیتی کابرا ده ست به ردار نابیت پیی گوت هه رگایه کی راست پروات و خه تی خوار نه کات و مانۍ نه گری نه و گا، گای چاکه. مام پیرۆت: نه و گابازوه نه وی نه تو ته عریفی ده که ی وایه. سوار: چا نه و گایه له گایه که ی دیکه ت چاتره. کابرای سوار وه پټ کوه و، که گه بیشته سهر پټیه که ی ناوړی کی ویداوه، دیسان له بهر خوټه وه بریکی شی ده ست و سهر بازوتن و گوتی پیم وابی نه وکابرایه ته واونیه، ده ناچون گاجوتی خوټه تی و بوخوتی جوتی پی ده کاوله من ده پرسیت نه و گایه چاتره یان نه وی دی چابوله کولم بڼوه خه لاسیم هات له دهست نه وکابرا شیته ی؟! مام پیرۆت که دیتی سوار دیسان ناوړی ویداوه گوتی، نه خیر زانیویه وده چی به پاشای بلټی، بویه هه رئاوړان ده داته وه بانگی کرد: هوی کاکي سوار! توخوا وه کار ټکی دیکه شم پیته! سوار: نه ی کوږه خوله کولم نابیته وه به شیتم ده زانی وه للا نایه م. مام پیرۆت: وه للا دیتی! سوار: وه للا نایه م! سوار نه وه ی گوت و پکیفی لیداو هه لات پوښت. هه ر سوار هه لات، مام پیرۆت داروباری هاویشتنه سهر نیری و توره که لټی (کوپه که ی تیداو) له پشستی به ست وهاته وه مانی،

مام پیرۆت ژنیکی ژور زاناو زیره کی هه بو، نه گه رچاوی به میړده که ی که وت و ناوا زوو

له جوتی‌پا هاتیووه، زانی شتیك پوی داوه، مام پیروٚ بانگی ژنه‌که‌ی کرد: خه‌زال دا نه‌و گایانه‌داکه! خه‌زال غاری‌داگایه‌کانی‌داکردن: نه‌دی نه‌وه نه‌تو بۆکوئ ده‌چی؟!

مام پیروٚ نه‌من ده‌چمه‌دیوانی پاشای. خه‌زال شکیکی کرد: وهره ژوری ماله حاجی مه‌باسی ماستیکی نه‌وه‌نده‌خوشیان بۆهیناوین؛ وهره‌پاروه‌نانیکی بخۆنه‌منیش برێك تفاق‌ی ده‌پیش گایه‌کان ده‌که‌م، به‌لی؛ خال پیروٚی به‌نه‌وجوره‌ی فریودا توره‌که‌ی له‌خۆی کرده‌وه، بۆ وه‌ی ژنه‌که‌ی فکری نه‌کات ده‌ناخۆناگای له‌هیچ نه‌بوه‌ره‌شکیکی کردبو، توره‌که‌ی له‌ده‌ری‌دانا. خه‌زال نان و ماستی بۆ مام پیروٚی داناو به‌به‌هانی گیاهینانی چۆ ده‌ری، کوپه‌له‌ی ده‌توره‌که‌ی‌دا دیت، ده‌ری هیناو، ده‌کۆخی نا. به‌ردیکی وه‌کو کوپه‌له‌ی خپ و له‌باری له‌ده‌رکی بۆ ده‌توره‌که‌ی ناو،

مام پیروٚ دوسی پاروی نان خوارد نه‌و ماسته‌ی خه‌زال ده‌یگوت، هه‌ونه‌بو، نه‌یزانی بۆ فریودانیه‌تی به‌تالۆکه‌هاته‌وه‌ ده‌ری بی نه‌وه‌ی ته‌ماشای توره‌که‌ی بکات چونکه‌خه‌زال زۆر زانایانه‌ده‌که‌لی هاته‌ده‌ری، توره‌که‌ی له‌خۆی به‌ست وچوبۆ دیوانی پاشای که‌گه‌ییشه‌باره‌گای پاشای، جوابی ده‌رکه‌وانی نه‌داوه‌ ناخیره‌که‌ی ئیجازه‌یان بۆ وه‌رگرت؛ چۆ ژوری له‌شایه‌ نه‌وه‌ی خه‌زینه‌ی بۆپاشای هیناو. توره‌که‌ی له‌خۆی کرده‌وه‌ وله‌پیش پاشای به‌عه‌رزتی داداو، به‌ردیکی خریکه‌هاته‌ده‌ری که‌چاوی به‌نه‌وبه‌رده‌ی که‌وت وه‌ک تاسانی تاسا، پاشاو وه‌زیرونایب که‌چاویان به‌نه‌و وه‌زعه‌ی که‌وت وه‌وبه‌رده‌خپه‌وکا بران‌اوا به‌پاشاکاوی بیته‌دیوانی پاشای لییان‌پرسی نه‌وه‌ چیه‌؟! نه‌و به‌رده‌ت بۆ هیناو ته‌ئیره. مام پیروٚ نه‌شه‌مزاو کوٚی نه‌وه‌ ده‌که‌ل خیزانم گرتومان کردوه، نه‌من ده‌لیم نه‌وبه‌رده‌نیوپوت ده‌بیته‌خیزانیشم ده‌لی نیوپوت نابیت، هه‌موان زانیان نه‌وقسه‌وانیه. پاشا زۆر هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ پیی‌گوت ته‌رازو هه‌بو کیشاباو مه‌علوم ده‌بو؛ مام پیروٚ: ناخر قوربان له‌حزۆر جه‌نابی پاشای باشتربو. وه‌زیرێک نه‌گه‌ر چاوی به‌کا برای و نه‌و به‌رده‌خپه‌ی که‌وت به‌پاشای گوت وانیه، نه‌وکا برایه‌ شتیکی دیوه، پاشا گوٚی شتی چی دیوه؟! با برۆا، وه‌زیر گوٚی نه‌خیر قوربان شتیکی دیوه،

هینایان ده دیوکیان کرد، ده رکه که ی کون کون بو بریک ده وی دابو له کونه کان را ته ماشایان کرد به دهستان، ئیشاره ی ده کرد و ته عه ججوبی ده کرد، کوپه ولیره کانی دینانه وه به رفکری خوئی؟ هینایانه ده ری و لی یان پرسى: نه وه چت ده گوت؟!

مام پیرۆت: هیچم نه گوتوه: چۆن هه ر به دهستان ئاوات ده کردوسه رت پاده وه شاند؟ نه ها! نه وه ده مگوت پاشا که لله ی ده له ی که لله ی دیویه، قینگی هینده زه لامن ده له ی سه کۆی پینه چپانه ... سی دایکیشی نه وه ندوکه یه چۆن تیه هاتوه؟!!

پاشا بریک پیکه نی و گوتی به ره لالی که ن بابروا.

هه ره وه زیره گوتی نا قوریان! شتیکی دیوه، نه و جار هینایان ده دیوکیان کردو به دوکه لی کایه قانگیان دا. مام پیرۆت وه پشم و هۆر که وت هاواری کرد، ده رم هیننه وه پیووده لیم، هینایانه ده ری وه زیرو پاشا هه مو پاوه ستابون پینان بلی، ده ی بلی بزائم. مام پیرۆت زانی بوئی ده چیته سه ری خوئی لی شیت کردن ده لی پاشا! پیاو به دوکه لی کایه زو ده خینکی، جاریکی دیکه هینده که ره به، که س به دوکه لی کایه قانگ مه ده.

دیسان پاشا گوتی به ره لالی که ن بابروا، وه زیر گوتی نا! پاشا! شتیکی دیوه، به لی هینایان ده مه ریان ویدان وکه بیان له وه پینئی. گوتیان نه وه ده مه رپن مام پیرۆت: به لی ده مه رپن، ده که سیشیان هینان وگوتیان نه وه ش ده که سن: به لی ده که سن: هه ره که ی مه پیکی بگرن. هه ره که ی مه پیکیان گرت. دوباره گوتیان ده مه رته واوون؟! مام پیرۆت: به لی ته واوون: ده برۆه تائیواری بیان له وه پینه ئاگات لپن؟ گوتیان بابزانن هۆشی هه یه ده زانی بیان له وه پینئی و هه مو ان دینیتسه وه. خه زال ئاگای لی بو. زانی خه ریکن فیلیکی لی بکه ن کوپه که شی چاک شار دبووه چو بریک مام پیرۆتی خافلاند، به بیانوی نان خواردنیک یا ... هه تا هاته وه مه پیکی لی دزی، مام پیرۆت زانی مه ریک نه ماوه به لام وه سه ره خوئی نه هیناونه شی ویراییان بژیترتسه وه. ئیواری مه ره کانی بردنه وه نه گه ربژاردیان، تۆمه رما بون گوتیان نه وه تۆمه رپن؟! مام پیرۆت: به لی تۆمه رپن. تاخر به یانی ده مه رپ بون: به لی ده مه رپ بون: نه دی نه وی دیکه چی لی هات؟! مام پیرۆت: هه ره وه نه ده بون. دوباره پرسیاریان لی کرده وه

باشه ناخبره یانی ده مه پنه بون مام پیروټ: به لئی ده مه پون نیستا خوټو مه پماون ، مام پیروټ : به لئی نوټو مه پماون نه دی ئو وی دی چی لی ټا تو ده ، مام پیروټ : هه رنه وه نده بون. پیاوی پاشای بانگیان کرد. ده که س هاتن. گوتیان نه وه ده که سن! مام پیروټ : به لئی ده که سن: مه په کانیش ده بون: ده لئی ده بون ئه ری بوټینده دی ده لئین! هه رکه سه مه پټکی بگرن. هه ریه که مه پټکی گرت، پیاوټیکیان بی مه پماوه. گوتیان باشه نه دی مه پی وهی کوانی؟! مام پیروټ: دهی خوټه من ده سستی ئه وه م نه به سستیون بابوټو وی وه کوټه وانی دیکه مه پټکی گرت باوه. چی لی بکه م پاشا گوتی بابه لئی گه ریټن بابوټو خوټه وه شیتته! وه زیر دیسان گوتی قوریان شتټکی دیوه وه منی ده. پاشا: باشه نه وه وه توټم دا بزائم چی لی ده که ی؟! نه و جار وه زیر بالتوی خوټی ویدا گوتی برټو نه و بالتوی ی بفروشه. مام پیروټ بالتوی به سه رشانی داداو به کوچی دا هاته خوار: قه زاقه دهر پټگای که و ته دهر کی مالنه وه زیری، به ویدا هاته خوار و. ژنی وه زیری له دهر کی قه ده می لی ده دان، چاوی به بالتوی که ی وه زیری که وت ناسیه وه وبانگی کرد: کا برا داوهره! مام پیروټ هات: به لئی چت ده وی خانم؟ نه وه نه و بالتوی ی چی لی ده که ی؟

مام پیروټ: ده یفروشم. خانم: به چه ندی؟ مام پیروټ: به تمه نیک و ۰۰ کی خانم ده لئی برټو برټو قسه ی بی چی بو ده که ی؟ مام پیروټ: جا خانم مه یکه! مه جبورم نه کردی نه من مالی خوټه و ئاوی ده فروشم. مام پیروټ پویش و ژنی وه زیری به قه ره واشی گوت، به خوا ی بالتوی وه زیری ده بی بکوټی به ریت؟ قه ره واش: خانم خوټه من ده نگی نا که م نه گه ر پټت خوټه هه تا بانگی که م لئی بکه ره. ژنی وه زیری بوخاتری بالتوی وه زیری که به خوټا پی نه چی ده لئی دا بانگی که. قه ره واش به غار وه دوا ی که وت، مام پیروټی هیټاوه، دوباره لئی پرسسی: نه گه ر ده یفروشی چه ندی ده لئی هه تا پولت ده می؟ مام پیروټ: خانم عه رزم کردی له وه نده دی که متری ناده م جا بوټوټ ده زانی. به لئی خانمی وه زیری بالتوی وه زیری به دلخوازی مام پیروټی له مام پیروټی کرپه وه. پولټ وحه قه که ی دایه و مام پیروټ به که یف خوټی گه پاوه بو دیوانی

پاشای، پوله که ی له پیش پاشای دانا؛ وه زیر و نایب وه زیریش بوخوی له وی دانیشتبو؛
چون بالتؤنه کت به تمه نیکی داوه؟! ئه وه به کیت فروشتوه واهه رزان؟

مام پیروته به ژنی وه زیرم فروشتوه ده لئن به تمه نیکت فروشتوه؟ :ناوه لالا؛
به تمه نیکی وبه ... کم فروشتوه. نه گه روای گوت، وه زیر پوی لی وه رگیتراونژوی پی نا
خوش بو، هه رای فه راشی کرد: وه ره نه وپیاهوی به ره له ده ری شاری به ره لالی که ن خوشیتته،
نه و جار پاشا گوتی: نا! نا! وه زیر! شتیکی دیوه، بریکی دیکه شی له نه ولایان ده بزانه
چی دیکه ی لی پهیدانابی پاشا دوسی جار ان به وه زیری گوت ده ی ده ی شتیکی دیوه ده ی!
نه و جار مام پیروته هاته وه مالی، بریکی ناره ته کیشتا، به لام له باتی ئه وه موزه حمه ته ی
تواله شی کرد بئوه شتیکی وای وه ده ست که وت نه گه رنرخي ئه وزه حمه ته ی هه بیت
گه بیشته وه مالی ژنه که ی پیی گوت جا هه تا ده مری بیخو له سایه ی ئه و. که لله یه وه.

چویلله که وه سی مسقال زپیر

کابرایه ک چویلله کیکی ده گری، چویلله که لئی ده پرسی: چم لی ده که ی؟ کابراش ده لی
ده ت خوم چت لی ده که م. چویلله که: مه مخوسی نه سیحه تانت ده که م به نه وشه رته ی له گوئی
بگری، نه وه چاکتره له پاروه گوشتیکی من. به لی کابرا پازی بو، چویلله که ی له سه ر به ری
ده ستی دانا. چویلله که گوتی ۱- له دوای چوان مه لی ئاخ ۲- که تیوان مه که به شه و چراغ
۳- به رکوپره کانیا ن مه که به باغ، کابراش هه موی گوی لی بون وگوتی زورباشه به قسه ت
ده که م، نه و جار چویلله که چوله سه رداریکی هه لئیشته وپوی ده کابرای کردو گوتی نه تو
ئه منت بو به رد!؟ کابرا :بو، چویلله که :! ئه من سی مسقالم زپیر ده ئه وکی دایه؛ ده که ل
چویلله که وای گوت، کابرا گوتی ئاخ چون له قیسم چوی فیلت لی کردم! چویلله که پوی تی
ده کا وده لی باشه قه رار نه بو له دوای چوان نه لی ئاخ، ! خو ئه من هه مو له شم بیست
مسقال نابیت، سی مسقال زپیر چون ده ئه وکی من داده حاویته وه کابرا گوتی وه لاهی
وایه، ده ی باشه ئه وانی دیکه م پی بلی. چویلله که گوتی نه سیحه ته ی نه وه لیت زور جوان
ده گویی گرت نوره ی نه وانی دیکه یه جیقیکی کرد وه لفری وپو یشت ؟!

خاچی نهرمه نی

دوکانداریکی نهرمه نی خاچی فروشتنیی هه بون، خاچیکی له ده ری هه لاوه سی بو بوفروشتنی؛ په له وه ریک هه موپوژی ده مات و به خاچه کی هه لده پیا و ده پویش، نه و کابرایه به فکری خوئی وای دانا که نه و په له وه ره مسولمانه و خاچی ناخوش ده وی بویه پی هه لده ری. بو تاقی کردنه وهی، پیالیکی مه شروب له قه راغ خاچه کی دانا هه مان په له وه ره مات وه، مه شروب هه کی خوارده وه، دوایه ش به خاچه کی هه لاپیا و لیی دا پویش نه و کابرا دوکانداره زوری پی سهر بو. سهری هه لیتنا، هه ر چند تهیره که له وی نه مابو، گوتی نه گهر نه تو مسولمانی نه و مه شروب هت بو خوارده وه؟ به مه زه بی مسولمانان مه شروب حه رامه، نه گهر مسولمانیش نی، خاچ له لای غهیره مسولمانی خوشه ویست و موقه دده سه، بویه خاچی هه لاپیای.

هه یاس و تاقی کردنه وهی سی کوگل

پوژیکی هه یاس به نیوبازاری داده پویش چاوی به کابرایه کی که وت سی کوئی گل دانا بو بوفروشتنی چونک کابرای پیی گوت کاکه نه وه کوئی به چه ندیه؟ کابرا، ده لی به سیریکه. هه یاس سیریکه ده رهینا. وه کابرای داوگوتی مه عنای نه و کوئی یه پیم بلی؟ کابرا ده لی نه و خاکه وه سه ره نه و که سه ی ئیعتیار به زالمان ده کات. هه یاس سیریکه دی ده رهینا وه کابرای داوگوتی مه عنای کوئی دوهم چه بانه ویش بزانه؟ کابرا ده لی نه و خاکه وه سه ره نه و که سه ی سپری خوئی ده به رده سستی ژنی نا. هه یاس سیریکه دیکه شی ده رهینا، وه کابرای داوگوتی مه عنای کوئی سیهه م چه بابیزانه و بی خه م بم و دیاره به خو پایش ناچی؟!

کابرا ده لی نه و خاکه وه سه ره نه و که سه ی بیگانه ی گرت و خوئی به ردا.

به لی نه و سی قسه ی زور جوان هه لگرتن، پوژیکی ده سستی کرد به تاقی کردنه وهی نه و سی قسانه. چو به رانی سولتان مه حمودی هیئا له مائی شار دیه وه، به رانیکی خوئی کوشته وه، له کن زنه کانی گوتی نه وه به رانی سولتان مه حمودی کوشتمه ته وه. به رانیان

که ولّ کردوده گوشت وردکردنی دا به هانه ی به ژنه کان گرت وده گه ل ژنه کانی به شه پها ت، چونکه هه یاس دو ژنی هه بونه یه کیان خزمی خو ی بو نه وهی دیکه ش بیگانه بوه، په ژنه کانی که وت ژنه بیگانه که ی بو نه وهی خه لک بزانی و نه وکاره ی لی ناشکرا بی له نیو کو لانی نه پراندی: خو نه مه ش به رانی سولتان مه حمودی نین بنکوژی هه . نه و پویی، ژنه که ی خزمیشی به بی ده نگی چو ماله جیرانیک ی: هه یاس ئییکیکی نارد ه کن ژنه که ی خزمی و: پی ی بلین کیزده که له کو یی هه نه وه بوی مه حته لم؟! ژنه که: نه وه له نیو گه لا که له مان دایه نه و که له مه ی له بهر ده ست دابو و وردن ده کرد، گوشتی کرده که له م؛ گو تنی ژنه که ی زور پی خوش بو، بو خوی چو ژنه که ی دلخو شی دا وه هینایه وه مالی و ژنه بیگانه که شی قه ت نه هینا وه؛ خه بهر به سولتان مه حمودی گه ییشت ه وه که هه یاس به رانی تو ی دزی وه و کوشتویه ته وه، هه یاسیان هینا و حو کم ی درا ده بی ئیعدم بکری ت چونکه خه یانه تی به نه مانه تی شای کرد وه له بن داری ئیعدمیان پا گرت هه یاس خزمی زوربون به لام هات و چو ی له گه ل نه بون و نه یده خو یندنه وه، نه گه ر خزمه کانی خه بهری نه وه یان زانی سولتان هه یاسی له سهر به رانی ئیعدم ده کات هه مو کو بونه وه، هه رچی هه یان بو حازربون بیده نه سولتانی له باتی خوینی به رانی هه تا له هه یاسی خوش بیت و بیگانه کانیش هه مو گیفه ی سمی لانیان ده هات، هه یاس که نه وه شی تا قی کرده وه بانگی جه لادی کرد: به رانی سولتانی نه وه له مالی یه و ساغ و سلا مه ته؛ چون به رانی سولتانیان هینا وه هه ر سی کوی تا قی کردنه وه جا نه و جا ره نه و داخه ی خو ی له سولتانی ون کرد، وای خو لی شارده وه هه رچه ندی گه پا ن نه یان دیت هه ناخ ره که ی نه وته گبیره یان بو کرد، جا هینایان هه ردی پی گیسکیکیان به کی شان ته حویل دان هه تا ما وه یه کی دیاری کرا و به خوی بکه ن، ناب ی نه کز بیت ونه قه له و. پاش ما وه که ی گیسکه کانیان هینا نه وه، ئی و ابو دو سیی زیاد کردبو ئی و ابو سیی که م کردبو، هه یاسیش چوبوله دیته کی چو که له، ببوه ناشه وان، گیسکیان هینان و گوتیان ناب ی نه قه له و بیت و نه کز، نا غای نه و دیته ی زوری فکر کرده وه دوا یه عالم به نا غایان گوت نه و کاره کاری نه و ناشه وانه یه؟ که س نه یده زانی نه وه هه یاسه، گیسکیان

وه ئاشه وانی دا. هه یاس دو فخره گورگی گرتن هه تا ئیواری گیسکی زۆربه جوانی به خێوده کرد و ئیواری فخره گورگی پی نیشان ددهان، وه کو خوی لی ده هاته وه،
ته نیا گیسکی هه یاسی له قهراری خوی مابو وه دهنای منداربوشیان تیدا هه بو،
به نه وجوره ی هه یاسیان بوسولتان مه حمودی دیته وه.

هه یاس و نه ججار

پۆژێکی سولتان مه حمودی غه زنه وی ده گه ل هه یاسی له ئیوشاری ده گه ران ؟
نه ججارێک باسکی هه لکردبون، دهستی ده که له که ی نابون و ده هات و ده چوو، ده یگوت
ماشالله خودایه ئه وه ی ده یزانم هه یچ هونه ری نه ده یزانم، ئه وه ی ناییزانم ئه ویش هه
ده زانم ! ده نکه جو ی له سه ر نینوکی ده تاشی.

سولتان پوی ده هه یاسی کردوگوتی ئه وه بووا ده لی ؟ بووا ده کات چیه ؟ !
هه یاس: قوربان ئه وه له مالی دلای خوشه ژنی، ژنی چاکه، بویه وایه !
سولتان: بزانه نایگۆپی هه یاس ! بزانی نه وده می چۆته .

به لی هه یاس چه نده که سی ناردن هه رجورێکی بو یا . هه رفیلێک، ژنه یان له خشته بردو گۆریان،
پۆژێکی دیکه سولتان ده گه ل هه یاسی به به رده رکی دوکانی نه ججارپی دا هاتن، باسک و
قامکی هه مو بریندار ببون، به په پۆیان به سته بونی و ده یگوت ماشالله خودایه ئه وه ی
نایزانم، نایزانم، ئه وه ی ده مزانی ئه ویش هه رنازانم وله بیرم چۆ ته وه ؟،
سولتان زگی پی سوتا گوتی هه یاس ! زۆر فه قیره، بو ی چاک که وه .

هه یاس ده لی قوربان پیم خه راده که ی وپیشم چادکه یه وه ؟ سولتان ده لی چاره نه یه،
ئه و جاره هه یاس چو کو نه لولینی کی ده ست دایه، کو نه عه باومه با ی ده به رکردن و چۆ ماله
کابرای نه ججار، تاوێکی له وی ماوه، دوا یه له ژنه که ی پرسی بچه کو ی برێکم کاری ئاوی
هه یه و، ده ست نوێژیش هه لده گرم، ژنه ش که لاوێک یاجیگاته کی نیشان دا،

هه یاس چو، له گه رانه وهیدا لولینه ی شکاند و دانیشته وده سستی کرد به شین
وگریانیکی مه گه رنه و خودایه بزانی؛ ژنه هات وگوتی کاکه ئه وه بو ده گری چه بوه ؟

هه یاسیش: لولینه که م شکاوه بۆلولینه که م ده گریم ژنه: جا ئه و گریانه ی بۆ چیه؟
 نه وهت دوقرآن بچو له بازارپی لولینیکی تازه و جوان بکپه و، وه ره وه. هه یاس به گریانه وه
 گوتی های هو! های هو؟؟ نه وه له عیب و عاری من به له د بوه هه تا لولینیکی دیکه له
 عیب و عاری من به له د ده بیت نه وه زۆری ده کیچی؟؟

ژنه که نه وقسه ی گوی ل بۆزویه کی سه ری زبانی خۆی گه ست وگوتی به خودای نه وه
 بی و نه بی هه یاسه و ده گه له منیتی و دیاره له کاره که ی من ناگاداربوه؟ به خۆپایی نیه، نه منیش
 نه وه له سه رده ستی خوداو پیغه مبه ران تۆبه؛ هه یاس هاته وه وخه به ری به سولتانی دا.

پاش ماوه یه کی دیکه سولتان ده گه ل هه یاسی هه ر به نه و جیگایه ی دا پویشتن
 هه تا بزانن نه ججاپوه زعی چۆنه چه ده لئ؟ چه ده کا؟ نه ججاپیان دیت هه روه کو پیشو ده ستی
 ده که له که ی نابون و ده هاتو ده چوو ده یگوت ماشا الله! خودایه؛ نه وه ی ده یزانم
 نه وه ده یزانم هونه ری نیه، نه وی نایزانم نه ویش هه رده زانم، دیسانیش ده نکه جو ی له سه ر
 نینوکی ده تاشی نه و جار سولتان گوتی زۆرباشه با ئاوا بمینته وه.

هه یاس

سولتان مه حمود پۆژیککی له دیوانی داده نیشی و ده لئ هه یاس چ خوشه
 هه یاس ده لئ هی (یه عنی هیلکه). چونکه وهک نیستاخۆشت ئاوا زۆرنه بوه سولتان هه ی نالی.
 هه تا چه ند مانگان، پۆژیککی بۆزانایی وی زانی هه یاسی ده عه ینی تالوکه ی دا ده لئ هه یاس
 به چی؟! هه یاس زویکی وه بیر د یتوه که فلا نه پۆژه ی لی پرسیوه چ خوشه و نه ویش
 پی گوتوه هی؛ نیستا ده لئ به چی نه وه ده گه ل هیلکه یه تی، ؟
 ده گه ل گوتی به چی، هه یاس گوتی - قوریان به خۆی.

گوێلکه‌سور

ده‌لێن کابرایه‌ک به‌ خوێ و به‌ ژنی، ده‌مالێ داژیانیان پاده‌بوارد، نه‌وژنومێرده‌له‌ سه‌روه‌ت و ساما نی دونه‌یه‌ش مانگایه‌کیان به‌ گوێلکه‌وه‌ هه‌بو، له‌ به‌ر به‌دب‌خه‌تی مانگایه‌که‌یان مرد گوێلکه‌سور بو‌ده‌رده‌سه‌ریان ماوه، نه‌و ژن ومێرده‌، گوێلکه‌که‌یان پێ به‌خێونه‌ده‌کرا، هه‌موپۆژی له‌سه‌ر ئاودانی نه‌وگوێلکه‌ی لی‌ان ده‌بی به‌هه‌لل‌ا. کابرا به‌ژنه‌که‌ی ده‌گوت نه‌و به‌سته‌زبان‌ی ئاوده‌. ژنه‌: بو‌خۆت ده‌بی ئاوی ده‌ی نه‌وه‌کاری پێاوانه‌.

به‌لێ هه‌چیان ئاودانی گوێلکه‌سوریان وه‌ستوی خۆ نه‌ده‌گرت. ئاخیری له‌ سه‌ر ئاودانی گوێلکه‌سوری قول و قه‌پیان کردوه‌هه‌رچی دۆپاندبای ده‌با گوێلکه‌سوری ئاودابا.

ژنه‌ ته‌شی ده‌ست دایه‌و چۆماله‌ جیرانیان، ده‌ستی به‌ ته‌شی پستنی و قسه‌وباسان کرد، مال‌ه‌ جیرانه‌که‌یان دوکلیویان لی‌نابو، قاپێکیان دوکلیوبۆمێردی پورنامینی ناردو، خالوش نه‌وه‌له‌مالێ لی‌ی دانیشتوه‌وده‌له‌ی میره‌، نه‌ومنداله‌ی دوکلیوی بو‌یردبو‌هه‌ریانگی ده‌کرد مامه‌: دوکلیوم بو‌ هه‌تاوی. کابرا هه‌رجوابی نه‌ده‌داوه‌. منداله‌ پێک سه‌ره‌سودره‌و.. به‌دفعه‌په‌چونه‌که‌ویش هه‌چ جوابێکی نه‌داوه‌، له‌ سه‌رپا دوکلیوی به‌ سه‌رو چاوی کابرای دا پشت وچۆوه‌ماله‌ خویان و باسی هه‌چی نه‌کرد پاشان که‌چه‌ سوالکه‌ریک وه‌ژورده‌که‌ی و هه‌رچه‌ند بانگی ده‌کاوده‌لێ ده‌ پێی خودایدا خه‌یریکم پێکه‌ کابرا هه‌چ جوابی ناداته‌وه‌. سوالکه‌ر که‌ ئاوا ده‌بینیت واده‌زانسی نه‌وه‌که‌پولاله‌. دینی لاسمیلێک و لایه‌یه‌کی پدینی کابرای ده‌تاشیت دیسان خال مامه‌ند وه‌جواب نایه‌ت ده‌لێ خۆیداگوتیه‌تی قسان ناکه‌م باتوشی ئاودانی گوێلکه‌سوری نه‌م و هه‌ر وه‌سه‌ره‌خۆشی ناهینیت له‌ترسان،

سوالکه‌ر که‌ ئاواوه‌زعی کابرای زۆرخه‌راب ده‌بینیت، وه‌هه‌رچی هه‌بو به‌وه‌زن سوک و به‌ قیমে‌ت گران ده‌ستێکی له‌ په‌نۆمالی ده‌خاو له‌کوێ ده‌به‌ستی و لێده‌دا ده‌روا؛

ژنی خال مامه‌ندیش نه‌وه‌له‌ماله‌ جیرانه‌که‌یانه‌وناگای له‌هه‌چ کاره‌ساتێکی نیه‌ وه‌ختێکی نه‌گه‌رده‌گه‌رێته‌وه‌مالێ، چاوی به‌میرده‌که‌ی ده‌که‌وی ده‌بینی لاسمیلێک و لایه‌یه‌کی پدینی نه‌ماوه‌وه‌هه‌موگیا نیشی نه‌وه‌به‌دوکلیوبووه‌: ئایا پۆته‌وه‌بو‌ وای؟! کێ وای لی‌کردوی؟

خالّ مامه ند ده ست پیّ ده کا نهی! لیم نه بر دیه وه برۆ ژوگۆلکه سوری ناوده و جاری له نه و قسانه گه پئی. پور ئامین: باشه باشه! دوّ پاندومه وگۆلکه سوریش ناوده ده م، به لام پیم بلی بزانم کئ وای لی کردوی؟ خالّ مامه ند بوئی گپراوه. ئه و جار پور ئامین ته ماشای مالئی کرد، چی به که لکیشیان ده مالئی دانه ماوه خیرا سوینیکی ئاوله پیش گۆلکه سوری دانا. نه گه ر خواردیه وه سوینه که ی له پیش وه لابه رد هه تانه شکیت و، پپی گوت ئاگایه کیشته له مالئی بیت هه تا دیمه وه.

خالّ مامه ند: ده چیه کوئی؟ پور ئامین: ده چم ئه وشمه کانه له سوالکه ری ده ستینمه وه. نابی به خۆپایی بچن، پور ئامین وه پری که وت، له نیزیکی دنییه کی ده یگاتی، سوالکه ر شته کانی له کوئی به ستیون. پور ئامین شته کان ده ناسیته وه، به لام نه یده ویست وابه سوک و ساده یی شته کانی لی بستینیتته وه ده لئی باپه ندیکی به سه ریتم. پور ئامین لیی نیزیک بووه ورده ورده به قسه کردن خوئی ده گه ل ریک خست. سوالکه ر؟ نه توکیی چ ده که ی، پور ئامین ده لئی بی که سم. سوالکه رم: میژدت نیه؟ پور ئامین: نانیمه میژده که م له میژه مردوه وه ده به رئه و خاکه ی ده مر م نه گه رعه بدولکه ریمی تیدایه بریکیشی فرمی سک به درۆ بووه لوه راندو،

سوالکه ر نه گه رئاوای گوی لی بو، گوتی بزانم فریوی ناده م نه وه باشه بی که سه چاک ریک ده که وین سوالکه ریش ده لئی نه منیش ژن نیه، جانه گه روایه بوئاییه ی میردی به من بکه ی؟ نه گه رپین خوش بوده ست له سوالیش هه لده گرین وکاریک کاسپیکی دی ده که یین پور ئامینیش نه و قسانه ی بویه کردن هه تا سوالکه ری فریودا پور ئامین: پیم خوشه، هه ردوکن له ته نیای وه ده رده که وین، به لام جاری قه رارمان نه وه بی هه تا له کن مه لای ماره م نه که ی نابی ده ستم لیی بده ی باتوشی بی شه رعئ نه بین هی ندیک نه سیحه تانیشت ده که م، نه گه ر گه ییشیتینه نه و دییه ی جاری بو خوشم سوالی ده که م، بلی له شاری خانوبه ره و دوکانم هه یه له نه وگه وره دییه ی کوپیکم فه قییه، شت ومه کی تازه م بو بردون و نه وشته ومه که کوئانه ده به مه وه مالئی ده یان که مه خیر نه و جار ئامین ده لئی شه وی نانی که م بخو چونکه له دیهاتی ده لئین سابلای که م خوژن، هه ر دو پاروان بخو بکشویه، هه رچه ندی پیشت بلین بخو،

مه‌خوۆ بلی عاده‌م نیه شه‌وی نانی زۆر بخۆم، وه‌ختی نوستنیش بلی هاوینه‌ده‌ری له‌زۆری
خۆشتره‌شمه‌کی خۆمان پیتییه‌وه‌گه‌ل خه‌زانم له‌سه‌ربانی ده‌نۆین؛ نه‌گه‌پور ئامین له‌قسان
بووه‌، کابرا لیی پرسی: نه‌دی نیوت چیه؟ پور ئامین: وه‌للاهی دایک وبایم نیویکی نه‌وه‌نده
خه‌راپیان لی تاوم هه‌رچه‌ندی ده‌که‌م له‌پوم هه‌لئایه‌ت به‌سه‌ر زاری دابینم نه‌وه
عه‌بدولکه‌ریمی ره‌حه‌متیش هه‌رده‌یگوت گچی که‌مه‌رنیوی هه‌لده‌دام. کابرا: نا نا! بیلی
جاهه‌رچی بیت چاره‌ نیه، دوایه‌ نه‌گه‌ریپت خۆش‌بو نیوت لی ده‌گویم. پور ئامین: نیۆم
بریمه‌. به‌لی گه‌یشته‌ دیی و له‌مالیکی وه‌ژورکه‌وتن: نه‌وه‌له‌کوی پا هاتون بو کوی ده‌چن؟
سوالکه‌رو پور ئامین: کوپه‌که‌مان له‌ئه‌و دبییه‌ی سه‌ری فه‌قییه‌، نوین و شتی تازه‌مان بو
برده‌، ده‌گه‌پیتنه‌وه‌ مالی، مالمان له‌ شاریه‌ وخانوبه‌ره‌ودوکانمان هه‌یه‌. نه‌و ماله‌ زۆریان
قه‌درو ئیحترام گرتن. شه‌وی کاتیک نانتان بو هینان کابرای سوالکه‌ر هه‌ردو پاروه‌ نانی
خواردو کشاوه‌، هه‌رچه‌ندی خانه‌خوی: بابم بخۆ، شیوه‌که‌ زۆر زه‌ریفه‌، سوالکه‌ر: نا ناتوانم،
هه‌ر عاده‌م نیه شه‌وی نانی زۆر بخۆم. به‌لام پور ئامین به‌که‌یفی خوی تیی ناخنی و
خواردی. وه‌ختی نوستنی هات، گوتیان له‌ سه‌ربانی به‌نوینی خۆمان ده‌نۆین هه‌وای ده‌ری
خۆشه‌هه‌وای زۆری گه‌رمه‌. خانه‌خوی زۆریشی پی خۆش بو. چونه‌سه‌ربانی، پور ئامین له‌
گه‌ل سوالکه‌ری له‌ سه‌ربانی درێژبون به‌لام کابرا له‌برسان وله‌تاوکاری دیکه‌خه‌وی
لی نه‌ده‌که‌وت، زۆری نه‌ولاوه‌ولا کرد بی‌فایده‌بو، چونکه‌فیژی مفته‌ خۆری و زۆر خۆریش ببو
ئه‌وجاره‌پور ئامینی گوت چم لی ده‌که‌ی؟ پور ئامین: بو؟ کابرا: به‌خودای نه‌وه‌له‌برسان
ده‌مرم! پور ئامین: جاری ده‌نگی مه‌که‌ باخه‌ویان لی بکه‌ویت، نه‌وده‌می به‌ئه‌و کولانه‌
گه‌وره‌ی دا پویه‌لت ده‌که‌م، چو دیزه‌ی ماستی له‌بن کۆله‌که‌یه‌و نانیش له‌ سه‌ر پی‌پکیه‌،
خۆ ئه‌منیش نام نه‌خواردوه‌، نه‌وه‌له‌برسان ده‌مرم. سه‌بریان گرت هه‌تا لی‌ان مه‌علوم بوکه‌
ماله‌ کابرای نوستونه‌. پور ئامین ده‌لی جا ئیستا وه‌خته‌تی. کابرای پویه‌ل کرده‌ خواری.
سوالکه‌ر زۆر چونه‌ته‌ مالان هه‌مو شتیکی پی‌ده‌زانن، چو نانی دیته‌وه‌و نردویکی نان ده‌بن
هه‌نگلی گرت و دیزه‌ ماستی ده‌ست‌دایه‌ وبه‌ پشتیندی سوالکه‌ری پوه‌یشته‌ بو خواری

پشتینده که ی پاره شاند، پور ئامین هه لێ کیشاوه، هه تا نئوقه دێ، له نئوه پاستی عه رزی و به ری میچی، کابرای پاگرت، پیشتر داریکی هینابو، پشتینده که ی لی گریدا، کابرا به حه واوه مابۆوه، ژنه شت ومه کی ده ست دانێ و گه پاره بۆ مائی و نوێکی گه ییشه وه مائی لای خال مامه ندی کابرای سوالکه ریش نه وه هه رخۆی پاده وه شینی و پشتیندی پاده وه شینی و چ خه به ریه. دو سی جارن له سه ره خۆ بانگی ده کات: بریم؛ بریم. به لام جواب نه بو. نه و جار کابرا به حه وایه وه شل ده بیست و ده نگه هه لدینیت و ده لێ بریم؛ بریم! ساحیب مال به ده نگه سوالکه ری و خه به ر دیت و ده لێ کابرا! لێره مه پی؛ کولانه یه، بچۆو نه ولای بری وایزانی له سه ربانه و خه ریکه گوی ده کولانه ی بکات سوالکه رئاخری ده سستی شل ده بیست، دیزه ماسستی له ده سستی هه لده خلیسه کی و به رده بیته وه شلپه ی دێ و دوا یه نانه که شی لی به رده بیته وه، ده گه ل دیزه ماست وه عه رزی ده که وێ و دیزه ی گلی ده شکێ و ده بیته شلپ و هۆپ کابرای ساحیب مال هه رای ژنه که ی ده کات: هه سته؛ کابرا هینده ی پیه هینده ی پیه، چ ولاتی نه هیشتوه، پیتی وابوده کولانه ی پیه چرایان هه لکرده وه دیتیان کابرا له نئوانی عه رزی و به ری میچی، هه لاوه سراوه، نان و ماستیش به گۆپی و هه ربوه، لێیان پرسی: نه وه چیه کاکه؟! نه تو بۆ له وێ نه وه کی هه لێ ئاوه سیوی؟!

کابرا ده لێ بۆ خاتری خودای جارێ لیم گه پێن هه تا لێره م ده که نه وه جا هه مو شتیکو بۆ ده گێرپه وه پسام؛ چون له سه ربانی را کابرایان لی کرده وه. نه ویش نه وه ی به سه ری هاتبو بۆ گێرانه وه. چون چاویان له سه ربانی کرد نه شمه ک مابون و نه پور ئامین ماله کابراش هیندیکیان سوالکه رتف وله عنه ت کرد وه ره به نه وشه وه ی وه ده ربان نا. به لێ؛ پور ئامین به نه و جوړه ی کابرای سوالکه ری ته نبی کردو شمه کیشی بۆ مائی بۆ لای خال مامه ندی هینانه وه، بژی پور ئامین،

تاھیر بوته جوتیر

کابرایه ک به خوئی و به خوشکی ده مالدابون، خوشکه که ی بریک ده نیوه وه چوبو
بو خوشی ته مانی له خوشکه که ی زیاتربو؛ که هیشتا کاک تاھیر، نه بوخوئی ژنی مینابونه
حومه پرای خوشکیشی، میزدی کردبو، دیاره وای بیرلی ده کری کاک تاھیر چاوه پوان بوئه گهر
ژن و پیتاویکی وه ده ست که ویت هاوته مانی خوئی و خوشکی بیت و ژن به ژنه ی پی (ده گهل)
بکات، به لام بوئی پیک نه هاتبو ناوا مابونه وه (چاوه پوانی نه وپوژده ی بوه)

سهره به هاری ناو، عه رزی ده دپری و عه رزیش نه رمتره، پوژیککی تاھیر جوتی ده کرد
له ناکاو که لله سهریک وه ده رکه وت دهستی دایه و ته ماشای کرد به نه مری نه و خوداییه ی له
نیوچاوانی که لله سهره که ی نوسرابوئه و ئینسانه هفتا قه تللی کردوه ؟

نه گه رتاھیر نه وه ی چاوپیی که وت هه تاتوانی و به هه موهیزی خوئی که لله سهره که ی له
به ردیککی داو که لله سهر و ردبو به لام شتیکی پون وجوان به قه رای ده نکه مورویکی له که لله
سهره که ی هاته ده ری. تاھیر هه لی گرت وه و ژوری ته ماشا کردوئه و جارد به باغه لیلی نابه فکری
خوئی گوتی بچمه وه مائی دهیده مه حومه پرایه خوشکم. که گه بیشته وه مائی له بیر چووه
هه تا پوژیککی تاھیر پاتوئی دانا خوشکی بوئی بشوات، ده پیش شیو کردنی داعدت نه وه یه
باغه لان بگه پین، حومه پرا نه گهر له باغه لی کاکای پوانی و نه و شته پونا که ی چاوپیی که وت
نه ویش ژوری پی جوان بو، له بهر ون بونی لیرو له وی ده زاری ناو به هه ردو لیوان گرتبوی
وبه ده ستان شیوی ده کرد له ناکاو چوده گه رویه وه، بی ئیختیار قوتی دا، ئیدی که قوت درا
خلاس که س باسی هیچی نه کرد، نه تاھیر و نه حومه پرا چونکه تاھیر، هه رله بیر نه مابو
و حومه پراش پی شتیکی وانه بو باسی بکات ؟ چوارمانگان دوا به حومه پرا به خوئی زانی
وتاھیریش چاوی پی که وت که نه وه ورده ورده زگی له ژیللا دی وه کو مه سنه له ی کابرای
شیوه که نه وه نده سویر بوخانیش پی زانی ؟!

پوژیککی تاھیر نه گهر. دیسان چاوی به خوشکی که وت وردتری لی پوانی؛ دیتی به لی! نه ری

به خودای نه وه خه ونه چیه، خوئه و خوشکە ی من له زۆر پیاوان پیاوتربو جار جاریش ده یگوت نا ههروه کو پیشینیان گوتوانه، ژن ناقلی ده کوشی دایه. نه گهره ستالیی ده پژی خولاسه خوی پی پانه گیرا گوتی هه تا عالم نه یزانیوه با عیلاجیکی بکه م. خوشکی بانگ کرده ژۆری: نه ری حومه پرا! خوئه من نه توم پی له زۆر پیاوان پیاوتربو، نه وه زعه ی نه من ده بیبیم چیه؟! حومه پرا له قسه ی کاکای حالی ده بی نه گهرده لی چی وه جواب دیت: کاکه! نه وه ی نه تو ده یلینی هه روایه، حازرم به قورحانی یا به هه رچی با وه پیت پی هه یه سویندی بخۆم هه رچی نیرینه یه دهستی وه دهستی من نه که وتوه، ته نیا نه وه نده یه پۆژیکی پاتۆلی توّم ده شوشه ت باغه لی گه پام شتیکی زۆر جوانی تی دابو به نه ندازه ی ده نکه مورویکی، نه منیش دهرم هیناویه هه ردولیوانم گرت وشیوم ده کردله ناکاو چۆده گه رومه وهو بی ئیختیار قوت درا، له وه ی زیاتر هیچی دیکه م پی شک نایه ت نه وه شم پی شتیکی وانه بو هه تا باسی بکه م، جائه توش ئیختیار ته هیه، ده مکۆژی، زگم ده دپی، یا هه رچی ده یکه ی را وه ستاوم،

تا هیرکه نه وه ی گۆی له خوشکی بو، نه ویش وه بیرى ها ته وه که نه و پۆژه ی که له سه ره که ی شکاند. نه وه نکه یا قوته ی لی ها ته ده رو قسه ی حومه پرا یه ی پی پاست بوله سه ری را وه ستا هه تا باری حه ملی دانا و کوپژی بو، نه و کوپیه ک پۆژه ی دوپۆژه بو. هه تا بوبه چوار سالانه ناردیانه حوجره ی فه قییان بوخویندن، نه وه نده زیره ک بو نه وه ی پییان گوتبا ته نیا جاریکی، تازه له بیرى نه ده چۆوه زۆر شتیشى له خۆوه ده زانی وای لی ها ته به پینچ شه ش سالان هه مو مه لایان نه یانده توانی ده رسی پی بلین، مه لای شاره گچکه لانه که ی خویان پای گرتبو ده رسی پی ده گوت، نیویان له نه و کوپیه نابو کامپان له نیو عاله می بلاو ببۆزه نه گه ر نه و کوپیه له ده نکه یا قوتیکی په یدابوه. پییان ده گوت کامپان یا قوتی،

نه زاندره بو پییان گوتبو؛ بویان گێرا بووه، بابی تا هیری که ده بیته با پیری کامپانی به فتوای قازی نه وشاره ی کوژراوه بۆچی و به چه به هانه یه که ی مه علوم نه بو. پۆژیکی له حوجره ی له لای مه لای ده گه ل موسته عید و فه قییان ده رسیان ده خویند پیاوی پاشای ها ته و کاغه زیکی

وهمه لای دا، مه لا کاغه زه که ی خوینده وه و زوری پی ټیک چو، چونکه پاشای نه وشاره ی له سر پعیت و بیده سه لاتان زوربه زا کون بوته و اوې خه لکی شاری وده وروبه ری لپی توقی بون، کامران له نا په حه تی مه لای حالی بولی پرسی: ماموستا نه وه چیه بووا ټیکچوی؟!

مه لاش کاغه زه که ی کرده وه وئاوا به ده نگيکی به رز نه به نه وجوره ی بوې خوینده وه ؟ : به نیوی خوی مه زن، جه نابی مه لا یاسین! هه مومه لاکام کوکړدونه ته وه، جه نابیشته به گه بیشتنی نه وکاغه زه ی ته شریف دینی بودیوانی نه گه رتوانیو نه ومه سه لم بو حهل که ن (نه مه له حه وزی حه ساریداماسیمان زورن، خانم چوته سه رحه وزی و به ماسیه کانی گوتوه ماسینه! نه گه ر نیوه نیرن نه زرتان له من حه پام بیته و نه گه ر مین نه زرتان له من حه لال بیت، ماسیه کان به خانمی پیکه نیون) نه وه چاکه د ه نا ه رچی لی پیرسم و نه یزانیته سه ری ده برم؛ موسته عید و فقه قییه کانیش نه گه رگوئیان له کاغه ز خوینده وه ی مه لای بو نه وانیش ترسان وچون خویان شارده وه هه رچند که س کاری به وان نه بو، به لام کامران له مه لای چو پیشی: جه نابی ماموستا ی نه وکاغه زه ی وه من ده و نه وکاره به من جی به جی ده بی نه تو ش بچو ده جییه وه وبلې نه من نه خوشم جائه من ده چم له حیاتی تو جوا بیان ده ده مه وه؟ مه لاش له خودای ده ویست له نه و به لایه ی خلاسی بیت، کاغه زی وه فقه ی کامرانی دا بوخوی چو وه مالی و خوی نه خوش کردو ده جی کت،

پیاوی پاشای هاته وه، گوتی جه نابی مه لای فهرمو بودیوانی پاشای،

مه لاپتی گوت نه من نه خوشم، نه وه مه لا کامران له حو جره یه دیت بو حهل کردنی مه سته له ی پاشای: پیاوی پاشای هاته حو جره ی: کوا مه لا کامران کییه؟ کامران هاته پیش پیاوی پاشای؟: مه لا کامران نه منم. پیاوی پاشای ده لی پاشاده ستوری داوه و هره بابوین بودیوانی. مه لا کامران: بروعه رزی پاشای بکه نه من نه ومه سته له ی بو حهل ده که م به لام ناوا به سوک و هاسانی نایم بودیوا نی بو حهل کردنی نه ومه سه له ی واگه وره .

پیاوی پاشای: چ بکات؟ چون دینه دیوانی؟! مه لا کامران ده لی ده بی پاشا کاغه رتکم بو بنوسی له باره ی حهل کردنی نه ومه سته له ی هه رکار ټکی بیکه م که س حه قی نه بیت ریگام

پی‌بگریت ویا له‌قسه‌م بچته‌ده‌ری پی‌اوای پاشای چو‌ده‌دیوانی نه‌وه‌ی به‌پاشای پاگه‌یاندو پاشا به‌بی بیرکرده‌وه له‌ترسی خانم کاغه‌زیکه به‌نیوی مه‌لا کامرانی نوسی، هه‌رکاریکی مه‌لا کامران بیکات هه‌تانه‌وه مه‌سه‌له‌ی له‌مه‌لایانم پرسویه‌ه‌لی ده‌کا که‌س حه‌قی نه‌ ده‌ستی وه به‌رده‌سی بی‌ی هه‌رکاریکی مه‌لا کامران بیکا، نه‌من کردومه‌و، بۆی نارد،

به‌لێ مه‌لا کامران کاغه‌زی خو‌تنده‌وه ده‌باغه‌لی ناو. دوکه‌سی ناردن: بپو‌ن قازی شاریم بو‌زین و لغاوکه‌ن و بو‌م بی‌نن، حوکمی پاشای پی‌بو، که‌س نه‌یده‌توانی بی‌قه‌سی بیکات، چون قازیان بو‌زین و لغاوکردو هیتایان، سواری قازی بو، به‌له‌قه‌له‌ق چوله‌ده‌رکی پاشای دابه‌زی، جارێ لیره‌تو‌له‌ی باپیری له‌قازی شاری کرده‌وه چابو قازی بره‌کی به‌به‌ره‌وه‌بوو کامرانیش چوکه‌له‌ده‌نا هه‌رله‌وه‌ی قازی ده‌پسسا، چو‌و ژوری، ته‌واوی نه‌وه‌مو مه‌لا و هه‌زیروناپ و کاربه‌ده‌ستانه‌، له‌وه‌ی ده‌سته‌وه‌نه‌زه‌ری پاشای راوه‌ستا بون، هه‌مو‌ی سام گرتبونی. له‌ژورێ که‌دانیشت، ناو‌قاوه‌یان هه‌رچی بو‌یان هیتا خوارده‌وه‌وپوری ده‌پاشای کردوگوتی جه‌نابی پاشای! مه‌لێ نازانی، به‌لام پیم‌خوشه‌له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌پی.

پاشا: نه‌خیر! لی‌ناگه‌ریم ده‌بی بیزانم.

مه‌لا کامران پوری ده‌پاشای کرد: ناخر پاشا پیم‌خوشه‌باسی شتیکی دیکه‌بکه‌ی وپرسیاری جوان و باشرم لی‌بکه‌ن له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌پی.

پاشا: نه‌خیر نه‌من مانای پیکه‌نینی ماسیه‌م دوی. مه‌لا کامران له‌پاشای حالێ ده‌بی چه‌ند خو‌پیه‌وه به‌رده‌ستی خانم داچو‌ن کو‌لیو‌بی ده‌سه‌لاته‌؟

ده‌لێ پاشا! باب و باپیریشیت به‌نه‌وکه‌ریه‌تی‌یه‌ی چونه‌لی‌گه‌پی؟

پاشا: نه‌خیر! لی‌ناگه‌ریم، ده‌بی باسی باب و باپیرانیشم بزانم، بو‌م بگپه‌وه،

مه‌لا کامران: هه‌ر لی‌ناگه‌پی؟

پاشا: نه‌خیر لی‌ناگه‌ریم، به‌لام ده‌پیش دا ده‌بی باسی باپیرم بو‌بگپه‌وه‌؟

مه‌لا کامران: پاشا! باپیرت زنده‌له‌په‌له‌وه‌ران توتیه‌کی هه‌بو چونکه‌نه‌وتوتیه‌ نه‌وه‌نده‌زیره‌ک و زانایانه‌ه‌مایه‌ت کرابو. توتیش له‌ماله‌باپیرت زۆر رازی بو، نه‌وتوتیه‌سالی

جاریکی ده چۆه هیندوستانی ده وهختی دیاری کرا ودا ویی دوا که وتن ده هاته وه؛ جاریکی توتی حازبو بجته وه هیندوستانی پاشایی گوت توتی گیان نه و جار نه گه ر چویه وه هیندوستانی دیاریه کم بوینه وه ک دیاری که س نه بیت؟

توتیش گوتی به چاوان توتی چۆه هیندوستانی وهاته وه، پاشایی پرسی: نه دی توتی خوشه ویستم کوادیاریه که ی من؟ توتی وه بیری هاته وه گوتی نه وه تاله بن بالم به ستراره تووی جوره سیوئیکم بوهیناوی، قولکه ی بوه لقه نه ویی چینه و پوژئی جاریکی ئاوبده، شین ده بیت و یه ک ساله به ری دینی؟ نه تو سیوی به ری نه و داره ی بخوی، دییه وه سه رحه دی چواره سالیت، ؛ به لی؛ پاشا به ده ستوری توتیه، تو وه که ی چاند، دار هه ستا، گولی کردو چواردانه

سیوی پیوه بو، سیوه کان گه وره بون، یه گیان سیوئیکی سوروگه ش وجوان بو، پاشا نکایه له مانای پیکه نینی ماسی گه ری.

پاشا: نه خیره رده م هه وی. به لی وه زیره گه ره وه ی زانی چونکه پاشا وه جاغ کویری به ته مای جیی پاشای بوگوتی بابمری، نه من سه ره ک وه زیرم و ده چم له جیی پاشای داده نیشم؛ چو ده رمانی بو ده نئو سیوه سوره که ی کرد، پاشاش به یانی زوچو سیوه سوره که ی لی کرده وه هینایه دیوانی بیخوات: ته وای کار به ده ستانی پاشای مانع بون و گوتیان ده عبايه که، قسه ی ئیعتیباری بوئیه بابیده نه مالاتیکی پیر نه گه رجحیل بووه، جا نه و جار نه تو سیوه که ی دیکه بخۆ با سیوی سورنه بی زه رد بی؟ به لام سه ره ک وه زیر بی قسه ویی ده نگ بو، به لی چون که ریکی پیری پشت برینداریان دیته وه سیوه که یان دایه خواری ده ست به جی که ره که توپی، ده گه ل نه و خه به ریه یان دا به پاشای نه ویش به بی نه وه ی لی بکوئیته وه ویان له توتیه پرسی توتی گرت و سه ری هه لپساند و فری دا ئیدی سیوه کانی دیکه ی له بیر چونه وه؛ ژن و میژدیکی پیرباغه وانی پاشای بون، نه و خه به ریه یان زانی بوکه نه و سیوه ژه هری تیدا بوه و که ری توپاندوه: پوژیکی نه و ژن و میژده به شه پدین. ژنه: ده چم نه و سیوه ی ده خۆم بابمرم وله کو له تو بیمه وه. غارده دا سیوه که ی ده خوات و دیته وه سه رحه ددی چواره سالیی و، بانگی میژده که ی ده کات: نه توش وه ره نه و سیوه ی

بخو، نه من خواردم جحیل بومه وه کابر اش هات سیوه که ی دیکه ی خوارد، نه وه یش جحیل بووه، سیوه که ی دیکه شیان له ترسی پاشای له بهین برد پاشا که نه وه ی زانیه وه له داخ وحه سره تی زیاتر هیچی بوته کراوله حه یفان دیقی کرد ،

پاشا ته کایه له مانای پیکه نینی ماسی گه پری زهره ره .

نه خیر هه رده م هه وی ، نه وه به سه رهاتی باپیرم بو، به سه رهاتی بابیشم جاری بو بگپره وه . به لی بابت پاشا بو پاشایه کی زۆربه قودرته و به زا کون بو، پاشا پوژنکی وازی پاوی هه ستا، ته داره کی پاویان بوگرت وله گه ل چه ندوه زیروکار به ده ستان پویشتن بوپاوی، باز تکیشی هه بو به دایمه هه ره له سه ریاشای ده گه را، دوا ی نه وشاخ و نه وکیوگه پانی گه ی نه به سه رده لانیکی نیشکاروو پاشا تینوی بو زۆرگه پان ناویان وه ده ست نه که وت دوا یه ته ماشایان کرد له نه شکه و تیکی، ناویک تک تک دیته خواری، قاپیکیان له بن دانا . پاشا ماوه ییکی دیتیان قاپه که نیوه بوه، چون بی هیئن پاشا بیخواته وه، نه و بازه ی که هه میشه ده گه ل پاشای بو، بالیکی لیدا و ناوه که ی پشت، پاشا که نه وه ی زانیوه کوتی نه من نه وه له تینوان ده خینکیم نه ویش ناوم لی برژی وه وه لاهی ده یخوی بی لیکولینه وه نه ویش بازه که ی گرت و سه ری هه لپساند، جابه بریاری یه کی که له گه وره پیاوانی شای چونکه نه وزانی نه و بازه به خو پراپی نه و ناوه ی نه رپشته دوا یه چون هه تا بزائن نه و ناوه له کوی پرا دیت، ته ماشایان کردنه وه هه ژدیهایه که تو پپوه و، نه و ناوه ژهرو زوخاوی نه وه ژدی هایه یه دیته خواری، وه ختی که نه و مه سه نه یان بو بابت گپرا وه نه گه رنه و بازه گیانی تو ی نه جات داوه له حه سره ت خواردنی زیاتر و په روشی بازه که ی هیچی دیکه ی له ده ست نه هات وه ره یه نه وحه سره ته ی وه چه ند حه سره تی دیکه وه مرد، نه وه ش به سه رهاتی بابت بو .

ديسان پوی ده پاشای کرد و کوتی خواهیشم نه وه یه ؟ له مانای پیکه نینی ماسی گه پری .

نه وه ی پویشته . پویشته لیتی گه پری زهره ره ؟

پاشا : نه خیر لیتی ناگه پتم، هه رده مه هه وی . مه لاکامپان ده لی هه رده ته هه وی ؟ !

: به لی هه رده مه هه وی ؟ مه لاکامران نه و جار : پاشا وه پیتشم که وه بو نه نده رونی .

پاشاوه‌پیش‌که‌وت مه‌لاکامپان له‌دوی پاشای وه‌زیرونا‌یب وچه‌ندمه‌لایه‌ک به‌نوینه‌رایه‌تی له‌لایه‌ن مه‌لاکانی ده‌دیکانه‌ که‌وتنه‌دویان. چونه‌حه‌ره‌مخانه‌ی؟

مه‌لا کامپان به‌خانمی گوت خانم! تکایه‌له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌پی.

خانم: نه‌خیر، لئی ناگه‌ریم ده‌بی بزائم نه‌وده‌عبا بی زمانه‌ بۆبه‌من پی ده‌که‌نی خۆنه‌من شتیکی وام نه‌کوتبو.

نه‌وجارمه‌لاکامپان لیان‌تورپه‌بو. له‌یه‌ک دو وه‌زیروئه‌وچه‌ند مه‌لایانه‌به‌دەر هه‌موی به‌پاشایه‌وه، وه‌دیوی ده‌ری نان چونکه‌حالی بو ده‌ئه‌و‌حاله‌ته‌یدا پاشا له‌ترسی خانمی له‌بریاره‌که‌ی خۆی په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌وناردنی دیویکی دیکه، خانم چل قه‌ره‌واشی هه‌بون له‌نیونه‌وچل قه‌ره‌وا شە‌ی‌دا، قه‌وله‌یه‌کی زه‌لام و مل نه‌ستوری به‌خۆی فیڕ کردبو به‌به‌رگی ژنان، په‌گه‌ل قه‌ره‌واشانی دابو. نه‌وجارمه‌لاکامپان هیتای ته‌وا وی قه‌ره‌واشه‌کانی له‌دیویکی کوکردنه‌وه‌و یه‌که‌یه‌که، پوتی کردنه‌وه‌و. ته‌ماشای کردن ده‌گه‌ل مه‌لا کامران ده‌ستی به‌ئه‌و‌کاره‌ی کرد خانم له‌رزی وزانی سیرزی ئاشکرا بۆبه‌لام چی بۆنه‌کرا وپاشاش له‌وی نه‌مابونه‌مری پی بکا، نه‌گه‌رگه‌بیشته‌قوله‌ی. هه‌رچه‌ندی خانم هاواری کرد له‌وه‌ی گه‌رین نه‌وه‌جیگای موتمانه‌ی خۆمه‌وله‌کویم پاهیناوه‌و هه‌رهاواری پاشای ده‌کرد وپاشاش له‌وی نه‌مابونه‌مری پی بکات بریاره‌که‌ی هه‌لبه‌وشینیتته‌وه، یابلئی مانای پیکه‌نینی ماسیه‌م ناوی مه‌لا کامپان هه‌رجوابی نه‌داوه‌چونکه‌ هه‌چ که‌سی دی نه‌یده‌توانی له‌قسه‌ی بجیتته‌ده‌ری. قوله‌شی له‌پیش چاوی نه‌وچه‌ند وه‌زیرونا‌یب و مه‌لایانه‌پوت کرده‌وه‌و نه‌وجارده‌ستوری دا؟ پاشاوه‌موه‌وه‌زیرونا‌یب و مه‌لایه‌کان بینه‌وه‌ژورئ نه‌وانیش نه‌گه‌ره‌ماننه‌ ژورئ وه‌مودیتیان که‌نه‌وه‌قه‌ره‌واش نیه‌وئه‌وه‌پیاوه‌به‌نه‌وجوره‌ی به‌رگری له‌کوشتنی مه‌لایان کردو سهری خانمی‌شی بۆپاشاوه‌موه‌اله‌می ئاشکرا کردبه‌لام پاشا بۆخۆشی چونکه‌هه‌ره‌هه‌چ ده‌سه‌لاتی خا نعی نه‌بو، نه‌ویش هه‌ریه‌داخ وحه‌سره‌تانه‌وه‌مرد.

خانم قوله‌ی به‌خۆی فیڕکردبو پی نه‌زهر نه‌بو به‌ماسیانی ده‌گوت نه‌گه‌ر نهر نه‌زهروله‌من حه‌رام بی نه‌گه‌رمین نه‌زهروله‌من حه‌لال بی.

باسینک له مه لا ره سولئ نه دیب

جاریکی مه لا ره سولئ نه دیب ده چیتنه سیلوی ماله کاک حوسینی حه مه دناغای داده نیشیت کاک حوسین زوری به خیردینی و زوریش به هانتی خوشحال ده بی چایه کی ده خواته وه کوپخای مه زرایه وه ژور وه تاغی ده که ویت، ئیکی قولی تیک سرماوه ی مه چه ک نه ستور؛ دیار بو. بوخوی موزه رد بو. سمیلئ سپی بیون رهنگی کردبونه وه و له بنه وه پاسبیان لی وه ده رکه وتبونه وه، سمیله کانیشی زه لام بون. مه لا ره سول نه گه رچاوی به نه وکابرایه ی ده که ویت، قه له م وکاغه زی دهر دینیت نه و دو شیعره ی خوارئ ده نوسیت وکاغه زه که ی ده باغه لی ده نیتنه وه. کاک حوسین ناگای له نوسینی مه لا ره سولئ ده بیت کوپخا وه زعی مه زرایه ی به کاک حوسینی ئاوارا ده گه یینی : ماله سوفی مسته قای توتنی ده چه قینن مام قادریش خا کاوی ده کرد، دوده ستاویش ئاوبونه و بهری ده روا، کوپخا له قسه کانی خلاص بو، مهروه ده رکه ویت کاک حوسین ده لی مه لا ره سول نه وه چهو نوسیت : مه لا ره سول ده لی هیچ کاک حوسین ده لی به سهری من چهو؟!

مه لا ره سول نه و جارنا چار ده بیت پیی ده لی ولئی ناشیریتنه وه، کاک حوسین ده لی ویمده . بابیخوینمه وه . مه لا ره سول ده لی بابه لیتمه خه رامه که بابو خوم بو ت بخوینمه وه :
نه وه ش شیعره کانی مه لا ره سولئ :

په غبهت له سهر ئه و جو ره سمیلانه نه ماوه
وه ک گوربه یی سوره که به دهم کالبی سیاوه
نه مزانی سهری سوره بنی سورخونه مه نحوس
وه مزانی وه کی خو به سه گی تی نه پراوه

کاک حوسین زوری پیی پیکه نی، پیی خوش بووزانایی ماموستای په سند، ده کاوداوی لی کرد وه چه ندپوزانی به زیادیش له لای بمینیتنه وه و نه ویش دلی نه شکاندوه ...

کە چەلی کەوان

دەگێرنەوێ کوێرە کە چەلەیک هەبوە بێکەس تەنیا دایکی هەبوو گەل خاڵکی و خاڵە کەشی چی مەعلوم نەبوە چۆن بوو تە خاڵ، کە چەل، لە بەری بێکەسی و... دەچوو بەر گۆتڵکان؛ هەموو پوژی دوکەوی دەگرتن دەهاتەوێ بەر ئەو کە و گرتنە ی نێویان لێ نابوو کە چەلی کەوان. دارووغەش کەوێ کانێ لێ دەستاندن بە یینکی زۆر ئاوا ماوێ لە دوا یە، و لە داخی دارووغە ی ناچار دەستی لە گۆتڵکەوانی هەلگرت لێرەوێ دەخولاوێ ئێوارەکی هەربە سەیر بەرگی کچیکی جیرانی دە بەرکرد، کە چەل دەم و چاودا زۆر جوان چاک و شیرین بو، دارووغەش وادە دەکە ی ژنی نەهینا و، و ئێوارە ی بەو ئێدا هات، کە چەل لە کن دایکی دانیشتبو، چاوی پێ کەوت، عاشقی بو، هەربوێ ئەو پوژی چاک و خوشی دەگەل پیریژنی کرد، دەنا قەت... ی بە کلاوی نە پێوا بو. دوا یە گوتی داپیرە! ئەوێ کچی کینە؟ کە چەل گوتی، بلی کچی خۆمە پێش کیشە و هیچ قسە و پاسی دیکە تە بێ و مەقت لێ نە یە؛ پیریژن گوتی ئەوێ کچی خۆمە، هەر لە ماله خاڵی دەبو تازە هینا و مە تەوێ پێش کیشە دارووغە. ئیدی لە وەندە ی زیاتر بکوژ بێ پیریژن هیچی دیکە ی لە زاری نەهاتە دەری دارووغەش. گوتی ئەوێ قەبوڵم کرد جیرانە کانیش لیبان گۆرا وایان زانی ئەوێ کچە و کەس حالی نەبو وایان کردە پێس و گوریس کە چەل کە ببو بە کچی پیریژنی دارووغە بە یی لێ کۆ لێنە وە ناردی کە چەلی مارە کردو گوتی هەتا کەس نە یزانێ و کارە کەم لێ پوچەل نەبو تە وە و هەربە پەلە پەل بەرگ وشت و مەکی بو کپی، کچە سوری گویستە وە.

با یزانین کە چەل دارووغە ی چۆن دەبە تلینی.

شەوێ پاش بلابوونی عالە می بۆک لە پەردوی هاتە دەری و بە ناز خوێ نشان دا، دوا یە بە دارووغە ی گوت، دارووغە ئەمن خیزانی تۆم، پوژیک دە بیت ئەتو لە مالی نابی و پاشا بوشتیکی دە نیریت یا کارتیکی دە بیت، نا کرێ هەتا ئە تودە گە پی تە وە هەرمە عتەل بن دە بی هەموو شتی کەم نیشان بە دی. دارووغە زۆری پێ خوش بو، بە لām گوتی ئەوشو نا کریت، پاش دو سی پوژی دیکە، بۆک گوتی نە خیر! هەریستا دە بی هەموو شتی کەم پێ بلی. بە لی!

داروڤه ناچار بو؛ لای دیکه شی زۆری نیشیتیا چۆبو بوکی وه پیشی که وت به تال تالوکه
 نه وه عه مباری گه نمیه نه وه عه مباری ئارديه، نه وه عه مباری خوارده مه نی وجوو به رگ
 وسیلاح... به نه وجوده ی هه موی نیشان دان، دیوێک مابو، که چهل دهیزانی نه و دیوه چه رخی
 تیدایه. به داروڤه ی گوت نه و دیوه چیه چی تیدایه؟! داروڤه گوتی نه وه هیهی تیدانیه،
 بوک: نا! هیچ نابو، ده بی بزنام. داروڤه: نه وه چه رخی تیدایه. بوک: نه یه پۆچه رخ چیه؟!
 داروڤه: نه وه به کاری توتایه، نه گه رپاشا رقی له که سیکی هه ستا، ده ی نیریت بو لای من،
 نه منیش نه وی له چه رخ ده ده م. بوک: داده رکه ی بکه وه بزنام چۆنه، داروڤه ده رکی
 کرده وه. بوک چاوی پی که وت پوی ده داروڤه ی کرد: نه وه چۆنی له چه رخ ده ده ن؟!!

بوک شاقه لیکی خو ی وه به ردا، داروڤه بریکی بادا هه تاکه میک توندبو، بوک گوتی
 نه یه پوکوپه له سه ره خو، وه لالا نه وه شتی چاکه به خوای ده بی کاری نه وه م زۆره جوانی
 فیرکه ی نه گه رنه توش له مالتی نه بی نه من کاری پی بکه م داده ی جارێ بریکم ویده بزنام
 نه منیش ده زانم نه تۆوه به چه رخی به ده م، که چهل زۆزیره ک بوو. بۆیه شی نه و کاره کردوخوی
 کرده کهچ به هه رجوریک بی داروڤه ی ببه تلینی داروڤه ی به دب خه تیش وای له خو کردبو
 هه رچی که چهل گوتبای ده یگوت به چاوان، داروڤه شاقه لی خو ی وه به ردا. که چهل بایداهه تا
 بریک توندبو، داروڤه هاواری لی بلیندبو: کچی سه بر! کچی له سه ره خو کچی... هه رداروڤه
 هاواری کرد و که چهل هه لی بۆه لکه وت و بایدا هه تا هه موگیانی تیکشکاندو کردیه که لا.
 نه و جار که چهل پی گوت فیرده بی که وان ده خو ی و هه قیان ناده ی. که چهل زوخوی گوپی
 و به که لینیکی دا وه ده رکه وت چوله لایه کی دیکه وه ده رکه وت و دایکیشی پاگویتست وشاردپوه
 بۆخو شی هینای بریک ده رمانه سورده رمانی دیکه ی ده تۆره یه کی کردن، عه باومه بای
 ده به رکردن و که وته نیوشاری، سی چوارمندالی ده تۆقه و به دفه پی بانگکردن هه ریه که ی
 دوشایی دانی و پی گوتن وه دوام که ون و بلین مام هه کیم بوکوی ده چی؟! مام هه کیم
 چه ده که ی؟!!

نه منیش لیو تۆره ده بم، به ردانیشو پی داده ده م له دوام نه گه پینه وه ها،.

به لئی جاری! که چهل به بهرگی که کیمان که وته نیوشاری مندالی وه دوکه
 وتن مام که کیم چه ده که ی مام که کیم نه دی نه وه ده چیه کوئی که چهل لییان
 تورپه ده بو به ردی پیتی داده دان، وله لای دیکه وه خه بهریان به پاشای دا، مه علوم
 نیه شه وی بوک یاکئی وچون بووه، داروغه ی وه بهر چه رخی داوه هه موگیانی تیک
 شکانده وه لاته، خولاسه بوکیش نه ماوه. پاشا: ده بزائن که کیمیکی په یداکه ن
 با ده رمانی بکات وه یان زانی بوکیش چوته وه ماله که ی خویان ویا له کویت؛
 ونه ویش ببینه وه چونه وه ماله بوکی نه پیترژن مابونه که سیش زانی له کوینه
 نه وده سته ی دیش گه ران که چه لیان به که کیمی دیته وه و بردیانه کن پاشای،
 پاشا پیتی گوت نه توحه کیمی چی؟ که چهل: که کیمی نه خوش برین و
 هه موشتیکی، پاشا: نه مه برینداریکن هه یه ده توانی چاکی که یه وه؟ که کیم: با
 ببینم! که کیمیان برده سهر، داروغه ی، که چهل: به ده مان زه مان چاکی
 ده که مه وه! پا شا: زور چاکه.

که کیم برده ده رمانتیکی له قاچ وقولان هه لسو، دوايه گوتی سیلنکم بو بینن ده گه ل بریک
 داران، به عزه ده رمانتیک هه یه ده بی سوری که مه وه دناکاری ناکا. سیل و داریان بو هینا،
 هه روا ورده ورده خه ریک بوخوی خافلاند هه تا شه وی، نه وچار نه وانه ی واله ده ورده ی بون
 پیتی گوتن برام! دوکتور بریک بی نینسافن، ده ورده م چول که ن. ده ورده یان چول کرد، پاشان
 قه لاشکری وه بن سیل دان و داروغه ی له سهر سیل داناو پیتی گوت فیترده بی که وان
 ده خوی و حقیان ناده ی؛ دوايه به که لینتیکی دا وه ده رکوت و خوی شارده وه چوله لایه کی
 دیکه ی شاری و خه ریکی کاریکی دیکه بووکه سیش نه ی ناسیوه،

لای نیوه شه وی هه ریون چه ک ده هات، چونه پشت ده رکه ی هه رچه ندی هه رایان کرد: مام
 که کیم! دوکتور! که س جوابی نه داوه شانه مری کرد. ده رکه ی بشکینن بزائن چیه؟
 نه گه رده رکه یان شکاند دیتیان داروغه سوتاوه وه سهر سیل به قه دنه وکه وانه ی که له
 که چالی ده ستاندن وده یخواردن به قه دبه کیک له وان مابووه، هه رچه ند ده ورده ی گه ران

هیچ جیبه کی داروغه یان بوئه لئه گهرا.

به لئی! که چهل به نه وجوره ی توله ی که وانی له داروغه ی کرده وه.

ده داوختنی کچی پاشای:

پاشا خوی به زورده زانی وده شیزانی نه وه بوی ده بیته دهرده سه ریکی زورگه وره؟
 هه ربویه کچی زورجوانی هه بوله دهرده وهی شاری خیره تی بوئه لئا، وکیشکی
 له دهرده وهی دانان نه وکچه چندی جوان بوئه وده ندش زانا ووزیرک بو پاشا له گه ل کچه که ی
 پا ویزی کردو بوئه وهی نه وکابر سه ر بزیره ته ماحی تی بکا به لگوبه داوی وه بی وچی دی
 گه وره نه بی کچه ش به قسه ی بابی کردو هاته ده خیره ته که ی وهات وچوی دهری ده کرد
 وده گه را؟ که چله ش نه وکاره ی به ده سه ته وهات فکری دیکه ی چوده سه ری چای به کچی
 پاشای وکیشکی وخیوه تی که وت، زانی ته له یان بو دانا وه ته وه، نه ویش ده سستی کرد به
 دارپشتنی گه لاله ی کاره که ی ویری کرده وه چه بکا، به کولانان دا هاته خوازو هاواری کرد: کی
 قهرزی له سه ربایم بوه هه تا بیده مه وه. کورپه جوله که یه ک ده نیوئا وده سست دا هه رای کردو گوتی
 به حه زره تی موسا (ع) نه منم. که چهل: کوا ده سستی بیته هه تا بیده مه وه، کورپه جو، نه چوده ری
 وگوتی موفته یه بانه م ناسیته وه بیخوم ده سستی به قه لشته دیواری دادریژ کرد که چهل گوتی
 وهره پیش، دوا به ده سستی گرت وکیشای هه تابن هه نگلی وده درکه وت، له بن پیلی پا
 به گوژزانی، خشت ده سستی کورپه جویه ی بری وه لات بردی چوپیلی خو ی له بنه وه قایم کردو
 پیلی کورپه جوی له سه ره وه. وده درنا وشه وی هی دی هی دی پاریزی بو کچی پاشای برد پاش
 قسه کردنی پیک هاتن. کچی پاشای گوتی هه لیدی؟! که چهل: نا هه لئایم، نه گه رله هه لاتنیم
 ده ترسی، نه وه تاده ستم به سه ته. ده سستی کورپه جوی ویداو به سستی و به نه وجوره ی خو ی
 گه یانده کچی پاشای. چونکه کچی پاشاش سویندی بو خوار دبو هه تاکاری ده گه ل جی به جی
 نه کات، هاواری نه کا، ناخرنه گه رکچی شای سویندی بو نه خوار دبا نه ویش ده سستی بو به سستی
 وی نه ده دا، هه رکاریان خلاس بو هاواری لی بلیندبو؛ که چهل ته کانیک ی دا خو ی، چونکه
 پیلی کورپه جوی هه ربه حاسه تم قایم کرد بو، هه ربه نه وه تانه چوکه ی، به نه که ی

پساو. و به جی ماو که چهل بوخوی هه لات، کیشکچی هاتن و دیتیان پیلکی ته وابه جی ماوه به یانی نه و خه بهر شیان دابه پاشای، ده ستوری دا، خیتوه و باره گای بیئنه وه و بزنانن کی بی ده سته، بیگرن؛ پاش گه پانیکی زور کوره جویان دیته وه دهینالاند له تاوی ده سستی؛ کوره جویان گرت، به برینداری پاش زور لیروله وی دانسی مه علوم بوکاری وی نیه، کوره جویان به ره لالا کرد.

به لئی نه ویش واهات؛ کچی پاشای ئاوس بو، پاش وه ختی خوی کوریکی بو. کوره زه لام بو پیی هه لگرت بو؟ به لام له نه و بهینهیدا بزنانن که چهل چی کردوه.

که چهل و به سه رهاتی خالی

پاش نه وکارانه که چهل چو مال خالی (ماله خالیسی هه رله نه و شارهی بو) غه رزی کوئی له خالی بویا چون وچی به خالی گوت خاله و ره بچین هه رچی هیلکه نه له قه لی دزی؟ (خالی که چه لیش کاری هه رزی بو) گوتی زورچاکه بابچین! که چهل ده گه ل خالی چون بو دزی هه تا خالی هیلکه ی له قه لی دزی، که چه لیش پاتولی له خالی دزی.

خالی گوتی بمناسه که چهل بزانه چونم هیلکه له قه لی دزی ها! که چهل گوتی وایه به لام هه تا نه تو هیلکه له قه لی دزی نه منیش پاتولم له تو دزی خاله گیان. خالی نه گه رئاوا ته ماشای خوی کردو: کوره خو پاتولم ده به ردانه ماوه. که چهل: خاله جانه و جار وه ره بابچینه دزی.

خالی که نه و دزیه گه وره ی به که چه لی وه دیت په گه لی که وت، پویشتن بو دزی نه وی شه وی، چون له خه زینه ی پاشای دوتیله که یان دزی، به یانی خه به ریان به پاشای دا: پاشا به رگی نویت لی مه باره ک بی نه وشو دوتیله که یان زپر له خه زینه ی دزیوه.

پاشا به یانی ده گه ل چه ندکه سی دی چوته ماشای کردو گوتی نه و کونه ی مه گرنه وه ته ماعیان په به رده که ویت و دینه وه؛ بیئن خه ندکه کی لیدهن، ئیواری خه ندکه که ی پرکه نه له قیر، نه مری پاشایان به جی گه یاند. که چهل، لای ئیواری له نیتو شاری ده سوورپاوه و چاویکی به کونه که ی داگیر ادیتی کونه که نه گیراوه ته وه، به لام زانی حیله یه ک ده نه وکاره ی دا هیه هه به خورای نیه؛ هاته وه مالی گوتی خاله کونه که ی خه زینه ی پاشای هه روا ئاواله یه

پیتم وایی هه رنه یان زانیوه . شه وی دیسان به خالی گوت بانه وشوش بچین نهردیکی بینین . خالی قبولی کرد وه پی که وتن ، که چهل هه تا نیزیکی خه نده کی وه پیش خالی که وت ، له نیزیکی خه نده کی له فیله که ی حالی بو . وه ک شویکی له دمی دهی گه پاوه . خالی گوتی نه وه چ بوکه چهل ! بو گه پایه وه ؟ ! که چهل هیچ نه بو ، راستی نه من زورنه زانم چون ده بی پیاو وه پیش خالی که ویته ، خاله گیان فرمو ! به نه وجوره ی خالی وه پیش خوی دا . دوسی شه قاو پویشتن خالی ده قیری که وت و گهرمای ناخری به هاری و قیر شل هه تا ده جولاهه پترده چوخواری . که چهل پیی له سه رسانی خالی داناو چوتیله کیکی له خه زینه ی هیناو . ودوا به گه پاوه بولای خالی تیله کیکی دیکه شی هینا وچه قوی له خالی هه لکیشا ، خالی گوتی نه وه چ ده که ی ؟ ! که چهل ده لی سهرت ده بریم ! خالی فه قیر : کوره نا کرئ ! نابئ . که چهل : خاله ، نا کرئ ، نابئ نیه ؛ سبه یئی نا شکراده بیت ونا بروم ده چیت ؛ سهری خالی بری وده گهل تیله که ی خالی بر دیه وه مالی وگوتی هانی خالوژن . خالوژنی گوتی نه وه چیه ؟ که چهل : نه وه سهری خالمه . خالوژنی ده سستی کرد به هاوارو به سهری خودادانی نایا پوقوپم وه سهری و . . . بابانم خه رابوو . . . که چهل گوتی تازه کاره هاتوه بی دهنگه ی لی بکه ، ده ناچارم نیه ده نگت له به ربیته ده ری وه کوخالم سهری تو ش ده بریم .

به لی ! خالوژنی بی ده نگ بو . به یانی خه به ریان بو پاشای بر دکه نه وشو دوتیله که ی دیکه شیان له خه زینه ی بر دوه و حیسانیکی بی سهریشی لی به جئ ماوه . پاشاده ستوری داجاری کونه که ی بگر نه وه و نه وکه لاکه ی له سه ر . پییه کانی ژنان کانیه که ، له ناوه دانیه یاله شاری بریک دوربو هه لاوه سن ، هه رژیکی دیتوبوی ده گری بیگرن و بیهینن بوئیره ، چل که سیشی کیشکچی له ده وره ی دانان ؛ که چهل چاری پی که وت له داوه که ی حالی بو . چو گه پا ، کابرایه کی ده وله مه ند که ریکی پی بوتازه زابو ، پاشوی جاشکه که ی به په پوی به ستبون ؛ چو کن کابرای وگوتی نه وکه رت به چه ندی ؟ کابرا : نایفروشم ؛ که چهل : ناخر لیت ده کرم . کابرا : نایفروشم بابم . که چهل گوتی کوره ناخر لیت ده کرم لی . کابرا گوتی به پینج قرانان . که چهل ده لی نه وه ت شه ش قران . پوله که ی دابه کابرای وکه ری به جاشکه وه

هیناوه مائی جاشکه که ی له ته ویله ی به جی ده هیشت، که ره که ی ده برده ده ری، به دوسی پوژان ته وای کوچه وکولانی شاری به نه وکه ره ی شاره زا کردو. له هه رجینه کی شاری به ره للات کردباته قله کوت ده هاته وه مائی بۆسه رجا شکه که ی. نه وجاریه خالوژنی گوت: خالوژن پیت خوشه بوخالم بگری. خالوژنی به ترسه وه گوتی نا.

که چه ل چودوگۆزه ی نویی بۆکپی وبه خالوژنی گوت بچوکانیه نه وه مهیت خالم به داری وهیه له نه و سه ره ی ئاوپان مه ده وه ده گه پانه وه یداله بن داره که ی که لاک ی خالمی پیوه یه گۆزان لیکده و بیان شکینه جابه ته وای شینی بوخالم بگری نه گه ر لیان پرس ی بۆده گری، نه و که لاکه چی تویه؟ بلی که لاک ی چی ده می بابی که لاک ی پیم نه من خه سویه کی بی حه یام هه یه بچمه وه له به رنه وگۆزانه شکاون پامناگریته وه. به لی، خالوژنی وه کی که چه ل بۆی دانابو چۆ سه رناری وله گه پانه وه یدا گۆزه ی لیکدان، گۆزه شکان جاوه ره بگری وقوپئ وه سه ری خوکه به بیانی گۆزان تیرتیر بۆمیره که ی گریا، کیشک چی لئی خپونه وه: دایکم بۆ ده گری؟! چبوه؟! نه وپیاوه چی تویه؟! کاره پوی داوه. ژنه پیاوی چی؟! گو به می بابی نه و پیاوه ی، نه من خه سویه کی بی حه یام هه یه بچمه وه پامناگریته وه، ده لی گۆزه ت شکاندون! کیشکی زگیان پی سوتا، ته وجنیان بۆکرد پو لیان بۆخر کرده وه و دایانی وبه پریان کرده وه؛ خالوژنی که چه لی هاته وه بۆ مائی. که چه ل: خالوژن! تیر گریای؟ نه ری وه لالا تیرتیر گریام. که چه ل بریکی دیشی ته مرین به که ره که ی کردو هات وچو ی پی کرد. ئیواری لای پۆزه پی بریکی کونه سپال وکه چه ده فیه کی له که ره که ی بارکرد، به خالوژنی گوت نه وشو چاوه پوان به که لاک ی خالم ده نیرمه وه، نه وه ی گوت وجاشکه که ی له مائی به سه ته وه به به رگی ده رویشان به کن کیشکچیان دا، وه پی که وت که نه هوده پۆم له شاری وه ده رده که وم.

دزینه وه ی که لاک ی خالی:

کیشکچه کان له میژبوله جیگای دیکه له وی بون وه په ز بیون، گوتیان نه ری

ئه وشو بانه وده رویتشی له کنه خو مان پاگرین وپرک سه یروسو حبه تی ده گه ل بکهین.
به لئی هه موپازی بون وده رویشیان بانگ کرد، ئه وهش قسه کانی (ده رویش) و کیشکچیه کان.
ده رویش: بابم ئه وشوله نیۆمه به. ده رویش: ده پۆم، کارم ههیه!

کارت چیه؟! کارت هه رگه پانه، چه ندی ده لئی ده تدهینی، ئه وشوله نیومان بمیته وه.
ده رویش: دهی باشه، چه ندم ده دهنی؟ قه راریان دانا هه رکه سهی په ناتیککی بدهنی،
ده رویش پازی بوو، باره کهی ئیختست وکه ره کهی به سته وه هات دانیشست، ورده ورده
ته ماشای داره کهی کرد (وای چاوی کرد که ئه ننه هه چمه دیوه وئاگام له ههچ نیه) هه تاگه بیشت
که لاکه کهی، که لاکی دیت وگوتی ئه وه چیه؟ کیشکچیان گوتیان چ کارت به وهی داوه ئه وه
که لاکه. که چه ل (ده رویش) هه ستا شت ومه کی ده ستدانی لیان پرسی. چ ده کهی!؟

به خوای بابم ئه وکه لاکه که ره کهم لی ده دزیت: ده پۆم. کیشکچی: کوپه وانیه که لاکه
مردوچۆن که ری ده دزی، ده رویش: ده یدزیت، ئه من ده زانم لی ره نام!
گه وره ی کیشکچیان هات وگوتی ئه وه چیه؟

ئه وانیش بویان گیراوه گوتیان ئه وه ده رویش ده لئی ئه وکه لاکه که ره کهم لی ده دزی
گه وره ی کیشکچیان: که لاکه مردوچۆن که ری ده دزی که چه ل: به لئی ده یدزی: زۆر باشه
ئه گه رئه وکه لاکه که ری تووی دزی ئه من ده قرائت ده ده می ده رویش: باشه، قاقه زم بو
بنوسه، گه وره ی کیشکچیان چونکه قه تی شتی وانه بیستبو. کاغه زی بوئوسی وئیمزای کردو
وئیدا، ئه وئ شه وی به زمیکی بو سازکردن ئه و نه ده پیکه نی بون که هه موله خو بیونه وه و
هه تالای پۆژی نه یه یشت که س بنویت، ئه وئ درژ ببایلاقه یه کی پیداده داوه لئی ده ستاند
ئاخری هه مو هیلک ببون هه رایان ده کردی: باببه ده رویش بوخاتری خودای! ئاخو کویر
بوین له سوئی خه وئ لیڤ گه پئی با بنوین. به لئی ئاخیری ده سستی لی هه لگرتن: ده گه ل
سه ری وه سه نیری کرد پرخه ی لی بلیندبوخوی ده خه وکرد. له به ره زم و پی که نینی
له بیریان چوبو گیشکچیان دانین، که چه ل وای خو بی نمودو پیس کردبو ههچ بیریکیان لی
نه کرده وه، هه موخه ویان لی که وت، که چه ل هه ستا که لاکه له داری کرده وه له که ری قایم کردو

وشه پئکی له که ری داوگوتی برپوه بومالی؟ ره ژیاوی گرتیه وه، دم و لوتی خوئی وهه موانی
 رهش کرد، ده رویش دوايه لیی توست. تاوه لاتی به پیکه نین و فرق وهوپی کیشکچیان
 وهه به رها، خوئی له داری نه زانینی دا: نه وه به چی پیده که نن؟! ناوینهی له باغه لی
 ده رهیناوته ماشای خوئی کرد، دم و چاوی هه مو رهش کرابو گوتی نه وه کی وای لی کردوم؟!
 نه لحن ده چم شکایه تی ده که م. گوتیان کوپه شکایه تی چی؟! هه مومان وه کو
 توین. ده رویش که ته ماشای کردن نه وانیش وه کو خوئی دم و چاویان رهش بیو. دهنگی
 نه کرد بریک پاره وستا. له ناکاو: نه دی که ره که م کوانی؟ به لایه کی دا هه لات هیچی
 نه دیته وه، گه پاره، نه و جاربو لای دیکه هه لات دیسان که ره که ی نه دیته وه، گه پاره ته ماشای
 کرد که لکیش نه مابو: ناها! نه مگوت نه و که لاکه که ره که م لی ده دزیت نه گه رده رویش گوتی
 که لاک که ره که ی لی دزیوم جاکیشکچیان زانیا که لاک نه ماوه؟! ده لی بیتن پول که م
 ده نی ده ی: به لی: بیست قران حه قی شه و له وی مانه وه ی و ده قرانیشی پولی که ره که ی
 لی نه ستاندن. (چونکه کاغه زی لی نه ستاندبون نه یانده توانی پولی نه ده نی) ده رویش
 کوته شمه کی به کوئی دادان و به ره و مال و هر پی که وت که گه بیشته وه مالی گوتی
 خالوژن! که لاک ی خال م هاته وه؟! خالوژی: به لی هاته وه. جاتیزی بو بگری. جاری با لیره بیت
 دوايه ده یبه م ده ی نیژم. به یانی که کیشکچیه کان چونه وه بوکن پاشای پتیا گوت
 قوربان: که لاکیان لی دزیوین. پاشا هه موی ده حه پس ی کردن نه و به رهش نا وابلو بووه.
 نه و پاشایه برایه کی هه بوله شاریکی دیکه پاله سهریک له سهریک لومه ی ده کردو قسه ی
 ده نارد: نه وه هه ریکیکه نه و کارانه ده کات. جاجون نه تو پاشایه کی، کا برایه کی بره لالت
 بو ناگری و بو ت ته نبی نا کری.

با بزانی و شتری سپی چاورهش چون ده کوژیته وه

پاشا، و شتریکی هه بو، نه گه رله سه رکویه زیری له وه راباکه س غیره تی نه بوده نگی دات
 که چهل چوباقه یه کی وینجه کپی و به به رد می و شتری دا هات، نه گه ر که س دیار نه با بانگی
 ده کرد نه گه ر خه لکیش دیار با دهنگی ده داو له خوئی وه دورده خسته وه. ورده ورده

هینا به برده رکی، پاش نویژی شیوان و شتری کوشته وه له ت و پیل پیلی کرد و بریده ژوری مالی هم مو. ولاتی خاوین کرده وه ونه ی هیش ههچ شوینیکی لی بمیننی ته وه خه به ریان به پاشای دا، نه گه روشتری سپی چاوپه شیش نه ماوه! ژورگه پان، خه به ریک نه بو، پیریژنیک هه بونیوی سوری عه تیاریو نه و پیریژنه وه کونیوی خوی بگره زیاتریش عه تیاریو، بانگیان کرد پاشایی گوت سه ریکت به زپری هه لده کیشم و سه ری دیکه شت به زپری، نه گه روشتری سپی چاوپه شم بو ببینی وه.

پیریژن: قوربان! سه ریکم به ورکه نانی هه لکیش و سه ریکیشم به ورکه پیوانی، بو ت ده بینمه وه. وا ویده چی نه و قسه، ره سم و عاده تی نه و جو ره جاسوس و سیخو رانه بو ه.

نۆره ی سۆزی عه ییاره

سوری عه ییار. وه نیوشاری که وت، دهستی به گه پانی کرد ژور سوپاوه هه تاگه ییشته ماله که چالی هه روه ژور که وت دهستی کرد به پارانه وه ی که چالیش له مالی نه بو، به قوربان ت بم نه وه بوکیکی سه لیتهم هه یه مه گیرانی له گوشتی و شتری ده کات، نه گه ره تانه هه رچه ندی بی له پتی خودای دا بده نی. خو پولیشم نیه له بازاری بو ی بکرم خالوژنی که چالی فریوی خواردو لای دیکه شی ژۆری زگ پی سوتاو گوتی نه وه له بازاری کرپیویان هه رنه و نه ده شمان ماوه، به قه رابه نجه ده سستیکی ده بووید او سوری عه تیاریو ییشت ده ده رکی دا که چال گه ییشته وه، گوتی نه وه چیه داپیره؟ پیریژن ده لی داپیره ت سه دجارد سه رگه پی بوکیکی سه لیتهم هه یه. مه گیرانی له گوشتی و شتری ده کاجانه و ژنه نازانم چته خودائیمانی به نسیب کات، نه وه نده ی داومه تی ده چم بو ی ده برژینم؟

که چال زانی نه وه کاریکی بده سه ته: وهره. وهره داپیره! کۆله پاشام کوتاوه. و شتره که م کوشتو ته وه وهره لاپیلیکی به ره وه هه موتان بیخون ده ریته خودای دا. سوری عه ییار ته ماعی پینیش و به خوی گوت باشه هه تازو تر بی چاکتر. ناشکراده بیت، ده گه ل که چالی چوژۆزی هه تاسه رکه لاک و شتری و که چال ده لی! نه وه که لاک و شتری پاشایه! سوری عه ییار چو ژۆری که لاک دیت، که چال پۆبو پیلی پیریژنی، لینگی

ده به رلینگی ناکردیه دوپیریتژن وهاویشته سه رگوشتی وشتري وگوتی نه وه هاتوی سیرپی که چهلئى ناشکراکای. که چهل چوبه خالوژنی گوت نه و جارمسقاله گوشتیکی بدهیه هه رکه سیکى وه ک سورى عییار دوله تت ده که م و ده ته هاویمه سه رکه لاکى وشتري ۱۰ ها. خالوژنی زوری لی ترساو پیری دا له قسه ی دهرنه چی.

خه به ریان بوپاشای برده ک سورى عییاریش بی شوینه. هه رچه ندگه پان هیج خه به رکیان وه ده ست نه که وت.

با بزانی که چهل کوره که ی چون دهمزیته وه

پاشاهه موچه وله کانی بو. وه ده ست هیتانی نه وکارابه دفره ی بو؟ نه و جار هیتانی میوانیکی گهره ی پیک خست، هه موخه لکی شاری بانگ کردوه رجارپان راهیشت که چهل زانی چ باسه وجود و فرخه که رویشکی کرین و عه باو شپوشالائی وه خو خستن وکه رویشکه کانی ده بن عه بای نان وپویششت بومه جلیسی، کوره که (کوپری کچی پاشای نه که رکه چهل چوبوکنی و ...) گهره ببو، هیتانیان له نیتومه جلیسی به ره لایان کرد، گوتیان خوین ده بزوی، بزانی بولای کی بجیت، نه و بابی نه و کوره یه؛ پاشاش ده یزانی نه وه ره ریکیکه و نه وکارانه ده کات، کوره که یه ک دوجاران به ته مابوبو لای که چهلئى بجیت، به لام که چهل که رویشکه کانی نیشان ده دان نه که رچاویان زه ق ده چوکوره هه لده هات، شه ویش به سه رده ستان داهات، له ناکا وکه چهل که رویشکی به پشته وه دابه ردان، که رویشک که وتنه نیومه جلیسی. بوبه هه راو هوریاو ... چرا کوژانه وه و ...، که چهل به فورسه تی زانی وپوبوکوره که ی پفاندی و برديه وه مالی (چونکه مالیان له وی نیزیک بو) به خالوژنی نه سپاردوگه راوه مه جلیسی، دیتی خه لکه که نا هوئن بونه ته وه وه رکه سه له سه رچیگای خوئی دانیشوتوه. هه رچه ندی گه پان کوره که نه مابو، خه لکه که شیان که بژاردن هه مویان ته واوبون. گوتیان که س نه چوته ده ری، که چهل به نه وجوده ی کوره که شی له پاشای دزییوه و کوره ی چاک تاقه ت کردو که وته پی و شوینی پاشای که له سه ریک له سه ریک خه به ری ده نارد هه ی عه مری نه میتی جاچون کابرایه ک نه وه موخه راپه ی ده گه ل بکانا زانیت و

نابینیتته وه نه وه بۆن امری.

با بزانی که چهل برای شای چون دده داوده خات

که چهل که وله مه پئیکی کپی، هه رلیسپه ی زه نگولئیکی ویخت، که ولی دهست دایه و پویشته بوشاری برای پاشای چوله وی به پرسیاران چوارباغی پاشای دیته وه و پئیان گوت پاشا چ پوئیکی ده جیتته چوارباغی. که چهل چوده نیوچوارباغیداخوی شارده وه و که وله مه پری به خوی دادا چونکه نه و چوارباغی شای چوارباغیکی گه وره ووژدیش خۆش بو، پاشا هاته چوارباغی، له نیوچوارباغی دهستی کرد به گه پانی له به ریونی گوله کانی چوارباغی مهست ببوو له بۆن کردنی نه و گول بۆبۆن کردنی گولئیکی دیکه، ئاو. خواردنه وه و حه سانه وه و له بن سیبهری شوپه بیه کان نه وه نده دلخۆش بو که هۆشی له خوی نه بو هاتبو لای نویژئی شیوان له ناکاو که پاشا ده و په پری خۆشی و دل خۆشی دابوشتیکی زۆربه سام خوی راوه شانده و بوبه زهنگه زهنگ پاشا که دیتی ناچار دهستی به هاوار کردنی کرد: بۆخاتری خودای نه توچی ؟ که سیشی له ده وره ی نه ما بوهاواری بکات؟!

که چهل: نه من؟! حه زه ته قابیزم وهاتوم پوحت بکیشم! پاشا هیچی پی نه ما، دهستی به پارانه وهی کردوگوتی ناخر نه من پاشام ئیجازه م بده بچمه وه مالی و خودا حافیزی له مندا له کان بکه م.

که چهل ده نیو که وله مه پری دا، ده لی مردن پاشا وه قیری نازانی. پاشا زۆری له به ریاپاوه. که چهل پئی گوت باشه! ئیجازه ت ده دم به لام به شه رتیک! هه رچی پیت بلیم قبول بکه ی و نه نجامی بده ی وله قسم ده رنه چی.

پاشا: هه رکارئیکی پیم بلئی جی به جی ده کم. پاشا زۆر چکوله ببوو. که چهل گوتی نه من ده تور به یه کت ده نیم و ده تبه مه ماله پاشای برات له وی له بنه خۆمت داده نیم ده تکه مه بن قون و له سه رت داده نیمش داوای مال آلله ی له پاشای ده کم، پاشا داوا ده کات: شتیکم بۆلئی، نه منیش ده لیم چ نازانم، دوباره ده لی شتیکم بۆلئی، نه منیش ده لیم پاشا به خودای هیچ نازانم، ئه ری بن قونی من نه من هیچ ده زانم! نه توش ده لئی به

خودای پاشا، ده رویش فه قیره وچ نازانیت، نه گهرئه وهی قبول بکە ی به ینیکی دیکهت مولهت ده ده م. پاشا ناچار بوله مردنیش زورده تر سا قبولی کردونه وجیگایه ی که چه ل بو ی دیاری کردبو چوله و ی چاوه روانی که چه ل ی بو.

با بزانی له مائه پاشای چ رووده دات

که چه ل گه ییشته لای پاشای و پاشای ده نیو توژی به ی نا که چه ل زه لامیک و پاشاش چوکه له وجودیوانی پاشای و داوای مال آلله ی کرد؛ پاشا: ده رویش شتی کم بو بلی. ده رویش ده ل ی به خودای پاشا چ نازانم پاشا: ده ی ده ی شتی کن بو بلی! ده رویش چۆن چ نازانم؟! ده رویش: به خوای پاشا چه نازانم؟ نه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟!

پاشا ده بن قونی که چه ل ی داوه جواب دی و ده ل ی، پاشا به خودای ده رویش فه قیره وچ نازانی پاشا نه هلی مه جلیسی نه و ده نگه یان بو تا سیار بو زوریان پی عه جایب و سه یریو، دوباره پاشا بو پون بونه وه ی نه و ده نگه ی؟ داوای له ده رویشی کرد: شتی کم بو بلی؛ دیسان ده رویش: به خودای پاشا چ نازانم؛ نه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟! پاشای برای له بن قونی که چه ل ی نه و جاریش گوتی به خودای پاشا ده رویش فه قیره وچه نازانی!

پاشا گوتی نه و ده نگه چه ؟! کییه ؟! که چه ل ده ل ی نه وه پاشای براته ! پاشا بلیندبو: بیگن، بیکوژن، پاشای برای له بن قونی که چه ل ی وه جواب هات !!! پاشا: نا! پاوه ستن، جار ی نه من بیتنه ده ری. ده ست مه بزین به ل ی چون پاشایان له توژی به ی هینا ده ری. پاشاپوی ده که چه ل ی کرد: نه تو کی ی؟ که چه ل ده ل ی نه من ده ل ی مه ردانه پی ت ده لیم و جائه تو ش مه ردا نه کاره کانی دیکه به نه نجام بگه نه نه و پاشایه زور عاقل ده بی وقه ولی پی ده دار؟ نه و جار که چه ل ده ل ی له سه رویژدان وشه رفی تو نه من نه و که سه م که ته وای نه و کارانه نه من کردو من چونکه نه تولیکدا، لیکدا به سه پاشای برات ده زویشتی و ده تگوت چون کابرایه کی به رلات بو نا گیری؛ هات نه تو شم نا وابه رده ست کردو گرتومی .

پاشا دیسان مه رای کرد بیکوژن، پاشا برای گوتی نا ! وانا بیت کوشتنی چی ؟! نه گهرده ته وه ی ولاته که ت نارام بیتنه وه . بیتنه که ته ی لی ماره که و بیکه وه زیری ده سته

پاستی چونکه نه وکچی تۆتازه بۆکه س نابی وده نا شه وهی ده کوژی دهشتوانی بیکوژی به لام ده پوژی دیکه ی پی تاچیت، یه کی دیکه په یدا ده بیت له شه وهش خه رابتر به دغه پتر. که چه لیان چه ند پوژان راگرت وپاش بړیک بیرلی کردنه وه، قسه ی پاشای برای قبول کرد، کچه که ی لی ماره کردو؟ کردیه هه مه کاره وکر دیشیه وه زیری دهسته پاستی نه گه رله شاری و ده ورو به ری میثسولیک جولاباوه، که چه ل ده یزانی وپښکای چاره ی بو ده دوزیه وه نه وان خه ریکی خوش گوزه رانی بون و نه منیش به زمی که چه ل وکیشکچی کانی که لاکم پی له هه موان سه یرتر بو.

که چه لی که وان (شیعری)

نیویان لی تابو که چه لی که وان	که چه لۆکتیک بو بیو هگوتیکه وان
دهیگرت به ته پکه و به دار و دهی	هو ی نیو لی تانی: گشت پوژ دو که وی
به خوشی بایه یان به زۆرداری	که وی لی ده ستاند داروغه ی شاری
ناچار بو دهستی له وکاره ی هه لگرت	چه ند سالان که وی بو داروغه ی گرت
به بهرگی جوانی کچی هاوسایه	نیو اره ی پوژتیک دانیششت لای دایه
کی جوان نه ی دیبا بو ی په شیوان بو	ده سه ر و چاودا که چه ل زۆر جوان بو
له نه کاو چاوی به و جوانه ی کهوت	داروغه پښکا یی ده و کوچه ی کهوت
هات چاک و خوشی ده گه ل دایه کرد	که مهابو شیتتبی هه ر پښی ده رنه برد
ده نا به کلای قهت نه پیوابو	له گه ل پیر پښی نه و پوژه ی وایو
کچی کام به گه و کام خانه دانه؟!	پرسی: داپیره: نه م کیژه جوانه
بیت خوشه هه تا پیش کیشی نوی که م	که چه ل فیزی کرد بلی تاقه کچه که م
داروغه ش زۆر زو بو خوشی بزوت	داپیره ناوای به داروغه گوت
بو بوکی کپی ته واکه ل و په ل	داروغه ناردی، ماره ی کرد که چه ل
با بزانی چۆته ته قدیر و ته گبیر	بوکیان بو هینا بو داروغه ی پیر

ته نیا زاوا و بوك له وی مانه وه

هه رکه س بو مالی خوی گه رانه وه

با بزانی، که چهل، داروغهی چوَن ده به تلینی

بچی بو لای بوك و بیته به رده سستی
له نهی کوترانی و چاوی وه کو باز
چی له لای تو به وه ده بی بیزانم
نیستا جیی خوشی و دستبازی و خه وه
چی به رده سستی منه نیشانت ده دم
ده بی بیان بینم چی له ده ست دان
غزنه و جی به ندی هتا ده غل و دان
ته ماشا بکهین و جا وه خستی خه وه
بوچییه؟! لئی گهری به کارت نایه
بو ته نبی کردنی مسکین دانراوه
به کاری چی دی و یان کاری چییه؟!
که چهل خوی ساز کرد بیری کرده وه
بو کاروبارو بو توش به خیر بم
مسکینیک بینن شا لئی تو به بی
شا لین پازی بی ئاوا کاری بکه م
هم به تالوکه و زوریش له جوش بو
جا ته ماشای که و بیننه کاری
چه رخه که سوپا کاری که وته ده ست
به ئه یزو ئه یرو هه رای لی بلیند بو

داروغه ویستی پیک بی مه به سستی
هات به ره و پیری بوك به غمزه و ناز
پیی گوت داروغه گوی بده فه رمانم
ئه وه مه مر کاره ناگری به وشه وه
پاشی چه ند پوژیک و وچانیک ده دم
هه ر ئه وشو کانه به بی و وچان دان
ناچار وه پیش که وت هه موی نیشان دان
هه ر دیو یک مابو گوتی با ئه وه
داروغه پیی گوت چه رخه تی دیایه
تایبه تی منه لای من پوتراوه
من ده بی بزانه خو چه رخ چییه؟!
ده رکه که ی دیوی چه رخه کرده وه
پیم خوشه کاری ئه و چه رخه فیریم
به لکه پوژیکی تو له مال نه بی
من له جیگای تو ده بی ته نبی که م
داروغه ش ئه وه ی به دل پی خوش بو
شاقه لت دانسی زور به وش یاری
شاقه لی دانا که چهل به بی هه ست
چه رخه که ی بادا که میک لئی توند بو

که مابو پشت و لاقم له تبکه ی
 وای خو ساز کردبو داروغه بو پاو
 دا کوپه گيان نه توش شاقه لت بخه بهر
 داروغه ش ناوا داینا سر شاقه ل
 به بی پاوه ستان، که چهل دهیسو پاند
 گیانی تیک شکاند کردی شق و پهق
 له سه رپا ده رچو خوئی لوه شاردن
 دا بچون ده بزنان دنگ و باس چیه
 هه روا بی هه ست بون چی بانگیان کردن
 خو هه مو گیانی داروغه شکاوه
 شایان تی گه یاند هه رو به یانی
 نه مری کرد زور حه کیمیک بیتن
 که چهل خوئی گوپی پاش زگار بونی
 چهند مندالیکسی توقه ی بانگ کردن
 بلین مام حه کیم نه ری ده چیه کوئی؟
 به دوامدا ورن جنیوو پی بدهم
 مام حه کیم به خوو به عبا و توربان
 مندال له پنگا و کوچه و له سه ر سوئی
 :مندالسی نیستا هینده زورزانه
 ناوپی وی ده دان حه کیم چی چکا؟!
 چهند پیواری پاشای پاش که م گه پانیک

ده بی کاری وهم زور جوان فیزیکی
 که چهل چی گوتبا، ده یگوت به سه رچاو
 داخوا وهک هی تو ده سوپین ته گه ر
 که چهل توندی کرد هه لکه وت بوئی هه ل
 داروغه ش هه روا که مکه م ده یگو پراند
 گونی فیرده بی که و ده خوی بی حهق
 شا به یانی زو چهند که سی ناردن
 بو بوک و زاوا با سیان لی نییه؟!
 ناچار نه مری شا ده رکیان شکاندن
 له چرپه و گوپی دهی هه ر ناله ی ماره
 زوری پی تیکچو نه گه ر پیی زانی
 نه ویرینانه ی بو وه بر ژینن
 به تژی به و ده رمان به مات و چونی
 پولیکسی دانسی و جوان حالی کردن
 هه رچهند من بلیم قرو تی بکه وی
 لیو توپه بم یان، به ردو پیدابدهم
 ده رویششت پنگاو بو خو نشان دان
 نه ری مام حه کیم نه وه ده چیه کوئی؟
 پیاو له ده ستانیان چهند هه راسانه
 ده گه پی نه خوش و زامدار چاره بکا
 توشی حه کیم بون له نیو کولانیک

پرسیان تاییه تیت له چ ئیش و کار
 دهی باشه دوکتور پی که وین و بپوین
 حکیم گه یه جی و چو وه ژور که وت
 برینداریکمان، هه یه بی حاله
 ئایا ده توانی بیکه ی ته بابته
 نه خوش نه بینم جوان لی ته پوانم
 مام که چه لیان برد ببو به دوکتر
 دیتی و به خزی گوت دهی کاری کراوه
 پبی گوت به پاشا هه ر ژور به جوانی
 هیندیک ده رمانی کرده لاق و ده ست
 به پاشکاوای بویان هه ر نه هیتی
 ئیوه ده زانن، بو نه خوش دوکتر
 به لام سیلک و چوار پینچ له تکه دار
 چو لای داروغه به گویی دا بخوینی
 سیل له سه ر کوچکان، ئاوری کرده وه
 له کون و ده رزیک خوی لی دزینه وه
 هه رچه ند بانگیان کرد ده رگا که بکه وه
 بوکپروز و بوچه که دایگرتبو ولات
 له شی داروغه ی هین جوان سوتا بو
 نه و خه به ره شیان نه گه ردا به شا

وتی تاییه تیم، زامه و بریندار
 له برینداره که ی خو مان خه م بخوین
 پاشا هات چاوی، به دوکتور که وت
 له ده ست هاواری ژینمان لی تاله
 هه تا غه نیت که م له مال و ده ولت
 ئاکامی کار و دواپوژ نازانم
 زامی چوماغ چی بکا چاره سه ر
 هه ر هه ناسیکی ده به ردا ماوه
 چاک ده که مسه وه برینه کانی
 به مقاشیش وابو جیه کی ده گه ست
 نابی له لای مه هیه که سی بمینی
 بی ئینساف نه بی پیی نانا زه فه ر
 بو م بینن دابینن له قولینچکی هه سار
 فیژده بی که وان بی حق ده ستینی
 داروغه ی له سه ر سیل کو کرده وه
 وای خو شارده وه هه ر نه ببینه وه
 دیاربو که س نه بو تا جواب داده وه
 ده رکیان شکاندن دیتیان کاره سات
 هه ر به قه د که ویک له سه ر سیل ما بو
 له ترس و خوفان هیه هوشی نه ما

ده داوختنی کچی شای

پاشا کچی خوئی ناردە ئەونتیه
 بوئی پازانده‌وه چادر و چیغ و کوین
 هه‌لیان‌دا له‌ سه‌ر کانیه‌کی پڕناو
 له‌ کوچه‌ و کولان ده‌پوشت که‌چه‌ل
 له‌ جیی باوکم به‌ کئی قه‌ردارم؟
 کوپه‌ جویک نه‌گه‌ر بیستی ئەو قه‌وه
 روتی به‌لئی ده‌ی به‌ من قه‌رداره
 کوا چه‌نده‌ پولت دیتمی وه‌ چابو
 ده‌ستت بینه‌ پینش فرمو ها قه‌رزت
 پیلی له‌ بنی‌پا، گرت و بری خشت
 پیلی خوئی له‌ بن شت و مه‌ک ون‌کرد
 شه‌و داهات که‌چه‌ل پاریزی بو برد
 وتی، تو هه‌ل‌دیی به‌قات پی‌ناکم
 نه‌گه‌ر توش وه‌ک من دانیی قه‌راری
 قه‌راری هه‌تا کار خه‌لاس نه‌بی
 ده‌زانم ئەتوش ئەوه‌ت مه‌به‌سته
 ده‌ستی سه‌ره‌وه‌ی که‌چه‌لی توند به‌ست
 خه‌لاس بو کاری پیتی گوت هه‌راکه
 تا حه‌ره‌س هاتن خو که‌س نه‌مابو
 کچ ناشکرای کرد وام خودا ده‌ستی

داینا بو ته‌له‌ی ئەو سه‌ره‌زیه
 له‌ جیگایه‌کی، زۆر خو‌ش و بزوین
 هه‌تیو که‌ دیتی زانی بو ویه‌ پاو
 به‌ هه‌راکردن دایمه‌زاند گێچه‌ل
 بیی بیده‌مه‌وه زۆر شه‌ره‌زارم
 له‌ کونی ئاوده‌ستئ و لامی داوه
 خو هیند له‌ میژه‌ کوا ئەوه‌ کاره‌؟!
 ده‌ قران، خو ده‌نا، که‌مه‌تر نوسرابو
 سوپاست ده‌که‌م بو ووره‌ی به‌رزت
 برديه‌وه‌ مالئ و گه‌لاله‌ی داپشت
 پیلی دی به‌ دو ته‌قه‌ل قایم کرد
 کچی پاشای دی و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد
 روتی نامه‌ردم نه‌گه‌ر من پاکم
 کار ته‌واو نه‌بی نه‌که‌ی هاواری
 کارم به‌ ده‌نگ و هه‌را و باس نه‌بی
 ده‌ی باش بگه‌رده‌ستم وپی به‌سته
 ده‌گه‌ل کچه‌ی نوست که‌چه‌ل به‌بی هه‌ست
 زوکی به‌نی پساند که‌چه‌ل جا پا که
 به‌لام پیلکی ساغ به‌جی‌مابو
 نه‌منیش زۆر مه‌حکم بی به‌ستم ده‌ستی

پیلی له بنی را، هه لقه ندراره
 زۆر زو بو مائی شایان بردنه وه
 زۆر ورد ی بگه پین با بخریته داو
 فه قیری و یاغی یان زۆر زه لیل بی
 تی فکرن بزنانن چون دی کاره سات
 گرتیان، به لیدان گشت گیانیان شکاند
 بی تاوان ده رچو زو ئازادیان کرد
 به ردیکی دیشی وه خالگهی کهوت

ئیه وهش ده بینن دهستی به ستراره
 خیمه و خه رگیان بو کو کردنه وه
 شا نه مری پی دا ن نهو شارهی ته وای
 جا بگه پین بزنانن هه رکهس بی پیل بی
 له سی داره ی ده ن ئارام بی ولات
 کو په جو به داد و هاوار دهینالاند
 زۆر له به رپرسان، هیند پرساریان کرد
 نه وهش بی ئاکام بوئی وه ده رکهوت

که چهل و به سه رهاتی خالی

تای نه بو بو دزی له دیهات و شار
 کییه ده توانی بدزی هیلکهی قل
 که چهل پا توئی له خالی دزی
 کویره وه جاغم له قوم و خزم
 خاله پاتوئت کوانی له کوئی یه؟!
 تا دزیم له قل کرد دزیم لی کراوه
 هه ر دزیه کی بلیی ده گه لت ده کم
 به بریک له و گه نجه بژیویک بکړین
 تویره و توره کان جا پرکه و بینه
 پی یان پاگه یاند زوتر تا بزانی
 به رگی تازه شت لی مه باره ک بی
 شوینیشی ماوه، دیواری بپراوه

که چهل خالیکی هه بو زۆر وشیار
 چو به خالی گوت که چهل ده غه ل
 تا خالی هیلکهی له قه لی دزی
 کی هه یه وه من بلی من دزم
 که چه لیش پی گوت وتت به جییه
 ئاوا پوانیه خوئی ده رپییم دزراوه
 مه لی وه جاغم نه ما خو من هم
 خه زینه ی پاشای با نه وشو بپرین
 شه و داهات پوین بو زگ خه زینه
 شه وئی خه زینه بپا بو به یانی
 پاشا! مه جلیست پر ته داره ک بی
 دز هاتون که میک غه زنه دزراوه

شا برابه‌کی بو‌گوره‌تر له خوئی
 به پاسپاردان گه‌پی پی‌ده‌دا
 تو نابی بله‌ئێ شام بوختان به‌خوئیکه‌ی
 له ده‌وره‌ی غه‌زنه‌ خه‌نده‌ك هه‌لقه‌نن
 كه‌چه‌ل هه‌ر گه‌را تا نوێژی شیوان
 كونه‌كه‌ی خه‌زێنه‌ی دی ئاوه‌لایه
 هه‌ر گه‌بیشه‌وه بانگی كرد خاله‌!
 پێم‌خوشه‌ ئه‌وشوش نه‌ردیكی بێنن
 كون نه‌گرا‌بووه‌ وه‌کی خوئی مابو
 كه‌وته‌ پێش پوئیی ئاوپی نه‌دلووه
 :بو‌گه‌را‌یه‌وه‌؟! خالی لێی‌پرسی
 :نه‌خیر ترس و مرس له‌ لای من نیه
 چون ده‌بی خوارزا پێش خالی كه‌وئ
 خاله‌ گیان فه‌رمو، خال وه‌پێش‌كه‌وت
 خال ده‌چو‌ خوارێ چون ده‌جولاوه
 سه‌رشانی خالی ك‌ردبو‌ بازگه‌ و پرد
 هه‌لیك‌یشا ك‌یرد، خال:ئه‌وه‌ چ ده‌كه‌ی؟
 ده‌له‌ی چی خاله‌ هه‌ی بی‌به‌لابی
 ده‌بی من برۆم ته‌ركه‌ دنیا بم
 به‌ ك‌یردئێ سه‌ری خالی بپی بی‌ه‌ست
 گه‌بیه‌وه‌ مالی، خالوئێ بانگ كرد

هه‌ر لێك‌دا لێك‌دا نامه‌ی ده‌نارد بوئ
 سه‌ركوئنه‌ی ده‌كرد ته‌عه‌یه‌ی لی‌ده‌دا
 نه‌توانی پێگه‌ی دزێك نفروێكه‌ی
 پپی بگه‌ن له‌ قیپ ده‌وره‌ی لی‌ته‌نن
 به‌ قه‌ده‌م لێدان، یابه‌ پئ پێوان
 زو زانی فێلێك له‌وكاره‌ی دابه
 كونه‌كه‌ی خه‌زێنه‌ی هه‌روا به‌تاله
 جا به‌ یه‌كجاری وازی لی‌بێنن
 خه‌نده‌ك له‌ ده‌وره‌ی پر قیپ ك‌رابو
 تا سه‌ر خه‌نده‌کی و یه‌كجی گه‌پاوه
 من ده‌پۆم دیاره‌ خو‌تو ده‌ترسی
 به‌لام من ئابرووه‌یج هه‌یا م نییه
 من خه‌جاله‌تم عه‌فوم لی‌ت ده‌وئ
 چوار شه‌قا پوئیشته‌ ده‌ قیپئ كه‌ووت
 كه‌چه‌ل تێله‌كێکی برودو گه‌پاوه
 هه‌تا خه‌لاس بو هه‌ر هات و چوئ كرد
 سه‌ری تو ده‌بم، کاری وانه‌كه‌ی!
 سه‌جیه‌ی ده‌نگرن لێن ناشكرا بی
 خو‌تازه‌ بو‌نێو چ پیاوان نابم
 تو‌زیه‌ی له‌ شان كرد و سه‌ری گرت هه‌ست
 مه‌وزوع هه‌رچی بو زو بوئ به‌یان كرد

خالوژنی ویستی شین و هه را کات
 خوئی لی توره کرد هوئی کوئه ماکه را!
 وه ک سهری خالم سهری توش ده بزم
 خالوژنی ترسا؛ وابو گیژ و کاس
 دیسان به یانی وایان دا خه بهر
 شا ده ستوری دا داریکی بینن
 که لاکیش بینن بیخه نه سهر دار
 ژنی ئه و پیاوه خوئی پی پاناگری
 له ده وهی که لاک کیشکچی دانان
 کیشکچی دیتن و که لاک له سهر دار
 به خالوژنی گوت، که چه لی زالم
 ژنه گویی لی بو واقعی برده وه
 دوگوزهی بوکپی وهینای دایه ده ست
 هه ر که پاره وه و گه بیشتیه لای دار
 چه ندی ده توانی بگری و پۆپۆ که
 به و گریان وه کیشکچه کان دین
 چی توپیه خوشکی ئه و سه پیراوه
 من چیم نه دیوه کوانی سهر بپاوه
 چم له که لاکي هوشم لی بپاوه
 له به ربی شهرمی و هه یای خه سو هه کم
 له شکانی گوزان ئه و ناگادار بی

که چه لی توشکا و کاری خه را کات
 هه ر سوژیک ئه له و ماله ی بچته ده ر
 زۆر به بی پوحمی هه ر تیتنا فکرم
 که چه ل نه یگوتبا هه ر قهت نه یبو باس
 قیر تیدا ماوه پی یو یکی بی سهر
 له ریی کانیه ژنان قیت بیچه قینن
 جا بزانم چوئی لی ده بن و شیار
 بیبیتی هه تمن بو میرده ی ده گری
 به نه زم و نیزام شه و تا به یانان
 زانی ته لیه بوئی هونراوه کار
 پیت خوشه تیرتیر بگری بو خالم
 گوتی پیم خوشه! زۆر به ترسه وه
 بپۆ بو کانی له و سهری بی هه ست
 گوزان بشکینه و بیکه به هاوار
 چی گل و قوپیی وه سهری خو که
 له باره ی که لاک له گه لته ده دیین
 به خوای وا دیاره زولمی لی کراوه
 نه دی چیه؟ چوئه وا ده گری به تاو؟!
 له ترسی خه سوم گوزه م لی شکاوه
 بو کوئی بپۆم ئه ییونا زانم چه کم؟!
 رام ناگریته وه دنیاش به دار بی

ئاوای بو پیک هات موی لانه دابو
 کووه بون تیگرا ته وجینیان بو کرد
 بو که چهل قسه و باسی گپراوه
 په پوی له پاشوی جاشکی کردبون بهند
 پیی گوت نه و که رو جاشکته به چندی
 که چهل گوتی خیر ئاخر لیت ده کرم
 نه وهت شهش قپان با ئیک ئاوا بی
 به ره و ته ویله به جوت لی خورپن
 زور زو به له د بو نه و سه ر تا نه و سه ر
 ده هاته وه مال به یه ک نیشاره
 جوانی تیگه یاند خالوژنی گاس کرد
 بیبه ته ویله ی زو بیبه سته وه
 جاد وایه بوخوم دیم ده شیرمه وه

به وجوره ی که چهل که بو ی دانابو
 کیشکی تیگچون، ژنه قسه ی کرد
 پولیان وه ده ست دا هر زو گه پراوه
 که ریکی زابو چلکن ده وله مه ند
 که چهل خیرا چوو لای ده وله مه ندی
 بیفروشم باریه ر چون له خوم بپریم
 له پینچ قرانان هیچ که متر نابی
 پولی دا که رو جاشکه که ی کرپن
 جاشکی به سته وه و که ری کرده ده ر
 وای لی هات له کو یی له نیتو نه وشاره
 بو دزینه وه ی که لاک خوی ساز کرد
 وشیار به نه گه ر که رگه یشته وه
 که لاک خالمت بو ده نیرمه وه

دزینه وهی که لاک خالی

لای کیشکچه کان ویستی تیپه پی
 ماندوو وهره زبون له و بیابانه
 به زم و ئاهه نگه بابگپری بومان
 بانگیان کرد ده رویش دا بریک وهره پیش
 گوره ی کیشکچیان باسی له سه رکرد
 مه جلیسی شادین بو براژینه وه
 کارت گه پانه کوا چیت مه به سته ؟!

پوژیک که وتیپه ی وختی پوژپه پی
 ده میک بو ده سته ی نه و کیشکچپانه
 نه وشو ده رویشی راگرین لای خومان
 گو یولی بی له قسه ی سورداش وده رویش
 پراوه ستا که چهل هویشی له که ر کرد
 مام ده رویش نه وشو لمان بمیتنه وه
 ده پوم، ناتوانم کارم به ده سته

ده تدهینئ نه پۆی نه وشو له لان بی
 حه قه بیست قه ران لمان به نه شو
 که چه ل پازی بو هات باره که ی خست
 جوان دانیشته جیی خوش بهر پالینگانی
 هر که لاک ی دی هه ستا که وه کار
 پرسیاران لی کرد چه بوه ؟ چ ده که ی ؟!
 شه و نه و که لاکه حال ی بوم له خو م
 که لاک ی مرید ده ی چو ن که ر ده دزی
 به خوا باو که گیان من زو زه نینم
 گه وه ی کیشکچیان گو یی لی بو زو هات
 له دور ی دبته گی شه ی مام ده رویش
 ده رویش له سه رچی له چی تو و په بوی
 حال یان کرد، ده رویش تو ره بوه له چی
 گه پو م دنیا م خو زو دیتوه
 پاست ده که ن ئیوه بنوسن قاقه زی
 ده قه رانم ده وی، له تو پول ی که ر
 زانیان ئه و کاره ئه له و دنیا به
 شه وی هر پاشی نان و چا خواردن
 نه یه یشته که س بنوی تا لای به یانی
 جار یك پاشا بو ده پو یشته بو پاوه
 ده مېك داروغه و جار یكیش وه زیر

کوا چیم ده ده نی با لیم عیان بی
 مه رد و مه ردانه بارت بخه و مه پو
 خیرا که ریشی ده پچکیکی خست
 داره که ی که لاک ی له بنی پا پوانی
 زو حاز ی کردن کو ته و که رو بار
 له چی نا پازی بو کو ی بار ده که ی ؟!
 که ره که م ده دزی به خوا ی من ده پو م
 کی بیستویه تی کوا له سه ر عه رزی
 هیه چ پونا کایه ک لی سه ره نا بینم
 حال ی بی ویزانی چه بوه کاره سات
 بوویاس وخوا سه ی زویکی هاته پیش
 کی چی پی گوتی یاله خو وراهه لچوری
 هاته پیش پی گوت سه رکار کیشکچی
 نه وه ی تو ده لیی که س نه بیستوه
 که هات و که لاک که رم لی بدزی
 ده ی هه ریو خوشته ده بیه ده سه ته بهر
 نه بوه، نه کراوه، کاغه زیان دایه
 به زم و ره زم یکی وای بو ساز کردن
 فرقه و پی که نین، قاقا و گو زانی
 دادیان لی ده خواست ئی زو لم لی کراو
 له خو ی ده به ستن قایش و قرو ش و شیر

چی سه یریوبوئی به پتوه بردن
 خه وتبون هیتدیك هه روا به پتوه
 چه ندجاریان بانگ کرد، ده رویش په جایه
 له پتکه نین و به زم و هه لالا و چی
 له بهر بی خه وی هیند شه پرتو بیون
 هه سهری دانا خوئی لابه لاکرد
 یه کچی کیشکچی خه ویان لی که ووت
 که لاکي داخست قایمی کرد له کهر
 په ژباوی هینا هه رئاوای به ش کرد
 جا نه و جار بی خه م ته خت لی خه ووت
 به فرقه و هوژ و به پتکه نینان
 سه لاتان له خو له ئیش نه زانین
 حالیان کرد ده ری هینا ئاویتنه
 کوا چ خه راپتک له من پوی داوه
 ده چمه لای حاکم شکایه ت ده که م
 هه مومان وهک توین، ها ته ماشا که
 وا تی یان فکری گویا نه مدیبون
 دانیشته تا ده میک چ بیرکاته وه
 به ربوه پویشته وه، کوانی که ره که م؟!
 لابه لاله لات هه تا ماندو بو
 هاته وه نه و جار له داری پوانی

هه تا خه وه موی لابه لا کردن
 له هات و چوندا یا هه به پتوه
 هه مومان کویر بوین تو خه ووت نایه
 له بیریان چوبو دانین کیشکچی
 ده لی جا نه و جار پیو خوشبی بنون
 شکي هه موانی له سهر خوئی لاکرد
 که چه ل قیت بووه و لی و خه ووت
 پتی گوت ده به پتوه؛ بو مالی یه کسه ر
 که بو و لوتی خو وه موانی ره ش کرد
 نوست هه تا کو تاروه که لای که ووت
 شین ده بونه وه هه مو کیشکچیان
 نه منیش با بزانه، و یگرا پی بکه نین
 جوان له خوئی پوانی و دیستی نه و وینه
 نه و ده رده و به سهر، من بو هینا وه
 کی نه وه ی کردوه، وای ته نبی ده که م
 نه گهر درو بو بو لای شا پاکه
 بو چه ند ده قیقیک هه مو بی ده نگ بون
 له نا کا و که ری وه بیر هاته وه
 مالم ویران بو خواجه من چی بکه م
 نه و جاریش به غار بو سهر تی هه لبو
 که لان نه مابو؛ به لی پتی زانی

که‌رم لاده‌دزی دللی من پاکه
 با به تالوکه له لاتان پرۆم
 ده‌فه‌که و شره‌ی به کول مه‌لگرتن
 دزیبوشیه‌وه و، که‌لاکی خالی
 بو ناگاکردن وه‌ریه پرسه‌وه
 به گوره‌که‌ی گوت زورباش بزانه
 خو‌پیری و لات و لوت پیتان ده‌ویرن
 بو ئیوه مه‌ردوی چاوه‌پیتانه
 زوریش به وردی سه‌رکونه‌ی کردبو

کاکه زوم زانی خو‌ئه و که‌لاکه
 بینن بده‌نی پولی که‌ر و خو‌م
 سی قیران ته‌واوی پول لوه‌رگرتن
 هاته‌وه مالی زور به خو‌ش‌حالی
 جا کیشکچه‌کان زور به ترسه‌وه
 شا زانی کاری نه‌و بی عورزانه
 هو‌ی سور و سورداش! هینده بی‌خیرن
 یان سه‌پ برینه یان به‌ندیخانه
 دیسان برای شا خه‌بری ناربدو

* * *

با بزانی که‌چه‌ل وشتی سپی چاوه‌ش چون ده‌کوژیته‌وه

هه‌تا کو‌ی ده‌با ئاوی، هه‌ویری
 له سه‌ر کو‌ی زیرپا به بی غه‌ل و غه‌ش
 چه‌ند سالتیک ئاوا پوزگار پاده‌برد
 به پيش وشتردا سه‌بریک تیپه‌پی
 وشترقه‌پالته‌ی له وینجه‌ی داگرت
 ده‌نا زیپکیکی بی هه‌ست لسی ده‌دا
 زور جوان بو‌ی پیک هات، دیسان نه‌و داوه
 له خه‌وشه‌ی کردی له‌ت له‌ت و پیل‌پیل
 جا بخو‌ گوشت وشت به برژیوی و چیش
 ئا وه‌کیل، وه‌زیر، شا له دیوانسی
 خوابه من چبکه‌م؟! ده‌ی کواچارچییه‌!؟

با بزانی که‌چه‌ل چ دیته‌ بیری
 شا وشتیکی بو نیوی سپی چاوه‌ش
 له ترسی پاشای ده‌ریان نه‌ده‌کرد
 باقه وینجیکی زور جوانی کپی
 وه‌ختی پوزپه‌پی بو مال پی‌ی داگرت
 که‌س دیار نه‌بایه، وه‌دوای خوی ده‌دا
 هه‌ر سه‌بر سه‌بره‌وشتی هیناوه
 ووشتری نیخست به کیرد کردی تیل
 له ده‌وروبه‌ری نیشانه‌ی نه‌هیش
 نه‌و خه‌برشیان، پی گوت تا بزانی
 نه‌و پوز دو پوز ووشتر دیارنییه‌

هه رکاری به که پاک نه و پوداوه
 سوری عه ییارم زویه کی بو بانگ کهن
 یا دنا مردوه به شیشی برپاوه
 به بی مه عه لی بون بو لامان با بی
 هه مو شتی پی گوت: خولاسه ی که لام
 له ملک و ماشم ده تکم به هاویه ش
 عومرم له نه بو بو ده ژینیه وه
 هه لت ده کیشم سه رتک به زی پی
 سه ری ده یکه شت به زتو سه ربه سه ر
 نه یده زانی چیه ناکامی کاری
 با هه لم کیشن هه ر به پیوانی
 بو ت ده بینمه وه له بن هه وزان بی

نه وکاره و هه رچی کارنکی کراوه
 دا فه پراش باشی بو م جاز و قاوکه ن
 کوا سوری عه ییار؟ لی مان تو رواه؟!
 ده برۆن بو م بانگ کهن نه گه ر کو مایی
 سوری عه ییار هات پاش عه رزی سه لام
 بو م ببینیه وه ووشتری چاوپده ش
 ووشتری سپیم بو ببینیه وه
 لی کولینه وه م با کام بو بگپی
 به راست و دروستی ببینیه وه خه به ر
 سوری عه ییاریش تا خو بداد یاری
 پاشام هه ر خوش بی لیم بی پیازی
 سه ری دیکه شم با ورکه نان بی

نۆره ی سوری عه ییاره

بزانی چ خوشیان له خو ی ده بی تی
 به پارانه وه و زۆر به عه ییاری
 کاری وی هیچکس نه ی دیبا بریا
 مالی دیتنه وه زۆر له لای خواری
 له مه گیرانی گوشت و شترو بوکی
 چه ند پۆزه له گوشت ووشتری ده گه پیم
 په نجیکم ده نی هه ر ئاوه دان بی
 خو مه گیرانی له و گوشته ی ده کا

پوره سور پۆشت ووشتری وه بی نی
 هه ستا مال به مال گه را له شاری
 هه ر مالی چوبا ده می ک ده گریا
 ئاخری پۆتیکسی وه ختی ئیواری
 هه ر وه ژورکه وت به نوکه نوکی
 پی گوت خوشکی گیان، ده سه رتگه پیم
 خیری ئیمانته نه گه ر هه تان بی
 بوکه که م خودا چاکه ی بو نه کا

گوشت وشتی دا به سورهی دهغل
 گه ییه نیو ده رکی که چهل هاته وه
 سه دجار داپیره ت هر به قوریان بی!
 هاتوم بو گوشتی، سوالیشی بو بکم
 خو نیشانا الله به هه شتی جیینه
 نیشتی و ئاره زوی یه کجی بمرینم
 کاری به دهسته و زوری و شیاره
 ماله خوئی ده نا یه کجی خه راکا
 بیننه گوشتی و وشتی چاوپه ش
 سور بو گوشتی زور، کول له بهین چون
 پونتر و هروا با سبوت تر بی
 چه ندی پیتخوشه به ره وه پوری
 کول که و دیوار ده رکهی پی له رزی
 هه ردوکی و یگرا ناردن بو نه دیار
 له داخان لیو، زمانی خوئی ده گه ست
 یا نیسکه گوشتیک بدهی به لاه
 هیچ تی بینیه ک و پو حمت پی نه کم
 کوا سوری عه یار نه ویش بی شوینه!
 توژی نه هاتی و به دب ختی لی نیشیت
 به شی تی شکان و سه رکونه مابو
 هر به راه زوی، ده هاته کایه

زو فریوی خوارد خالوژنی که چهل
 ویستی به فکر و گوشت پرواته وه
 داپیره شه وه ده بی میوان بی
 سهری ده قورپی نی یاخوا نه و بو کم
 نه و ژنه نازانم چی تو به و کییه؟
 بریکی داومه تی بوئی ببرژنم
 که چهل زو زانی نه نه و سه کساره
 هاتوو ه سیرپی من یا ئاشکرا کا
 نانا داپیره؟ خونات کم بی به ش
 نه و دوه هه ردوکیان لیک له فیلی بون
 لای خوئی وای دانا هه تا زور تر بی
 تا سهر که لاکی بر دیه وه ژوری
 داماته سورهی وای دا به نه رزی
 پی نا سهر لاقی و کردیه دو عه یار
 نه و جار پوی کرده خالوژنی بی هه ست
 چی بیت هه سهر تو له و پو به ولاره
 وه ک نه و پیر ژنه ی دوله ت ده کم
 شایان تی گه باند له و برپو بیننه
 په نگ و پوی تیک چو، شا که نه وه ی بیست
 له و چه ند ساله ی دا چی هه ولی دابو
 هر ته گبریتی کردبای نه و شایه

وای لی تیک چوبو خو گریزنه‌ی کار

که‌چه‌ل کوره‌که‌ی چوَن دمدزیته‌وه

گولله‌ی ناخیری شا که پی‌ماوه
که‌چه‌ل پرسی مه‌مو فیلاتنی لی‌به‌ست
پیشتریش پاشا که‌که‌ی که بو داو
چاو پیکه‌وتن و پیک گه‌بیشتنی وان
چی خه‌لکی شاربون له چوک و گه‌وره
که‌چه‌ل که بیستی نه‌وجار و قاووه
چو دو که‌رویشکی کرین له نیو شار
که‌رویشکه‌کانی له بن عبا ی نان
بو نه‌و بانگ هیشتنه، هاتن خه‌لکی شار
خوین ده‌بزوی، بگه‌ری ده‌ی به‌لکو وابی
چاوی که‌رویشکی دی وا سل‌مه‌میوه
ده‌گه‌ل که‌رویشکی به‌ره‌للا کردن
کوژانه‌وه چرا مه‌رکس ده‌یگوراند
داینا و هاته‌وه مه‌ر له‌و جبگایه
که‌دانیشته‌وه مه‌روا کر و کاس
به‌تی‌فکرین و نه‌ژمار ته‌واوبو
مه‌رچند هاتن و چون گزیر و سورداش
که‌م‌کم خه‌لکه‌کش له‌وسه‌ر و نه‌وسه‌ر
شا ناخر داوی که‌دانا‌بووه

سه‌رکوتنه‌ی پاشای براشی سه‌ریار

سه‌رکوتن ده‌بی یا دیسان داوه
شا زیافه‌تیک‌ی گه‌وره‌ی گرتنه ده‌ست
دانابو که‌چی که‌چه‌وتنه‌و پاو
بو به‌کوپکی زور ژیکه‌لانه و جوان
مه‌موی بانگ کردن کوژن له‌و ده‌وره
زانسی نه‌و داوه بو نه‌و دانراوه
ع‌با و میزه‌ری دیسان خستنه کار
نه‌یه‌تشت به‌هیچ جور، تا خو‌بدن نیشان
کوره‌شیان نه‌وجار هیتا خسته کار
ویستی دو سی جار بی بو لای بابی
بو لایه‌کی دی پنگای ته‌نیوه
بو به‌غارغاردین و فیته و پا کردن
که‌چه‌ل چو کوره‌که‌ی خیرا یه‌کی پفاند
لی‌دانیشته‌وه تا پی‌بلی‌ن وایه
وه‌کی هیچ نه‌بی و نه‌بی‌ده‌نگ و باس
ده‌گه‌پان زور رد کوره‌ش نه‌ما‌بو
دزیش‌پان لی‌گرا و خه‌رجه‌کش به‌لاش
مه‌رکس به‌ره‌وما‌ل پنیان گرتنه‌بر
لی‌پساند نه‌وجار له‌کوئی بووه

بزانین که چه ل، برای نهو شایه ی چون ده داو ده خات؟

چون نهوی بگری و پیتی بکا کایه
 لیسپه ی زهنگولتکی چوکه لای ویخست
 شای تیک وهریچی و لیتی بی بی باغی
 گه لاله ی دانا چونکی بنیت ده داو
 جیگای گه پانه و که یف و ده ماغه
 تاربو، لیتی تیک چوله مپه ر و نیوان
 که خوی پاوه شاند و ابوه زهنگه زهنگ
 تو خوا نه تو چی نیوک و دلم که ووت
 روحست ده کیشم عومرت ته واوه
 چون نابی بزانم من کات و ساتم
 هیچ فهرقیکی نه، خونکار بی و فقیه
 هروا ریک و پیک پینوینیت ده کم
 :بوم دانیی چون و شوین و جیگایه ک
 دیاره خیانته من به خوم ده کم
 ده تنیته تو بیه و ده تکه م به بن قون
 داوای ماللا ده کم یان خیرات
 شیعر بی لی ل، هه یران، گوزانی
 وانابی، دهی دهی؛ هیچ هه ر نازانم
 هه ر به گوئی نیوه ی ده گه ل باس ده کم
 هیچ هه ر نازانی وه من ده زانم

نهو جار که و ته دوی برای نهو شایه
 که وله مه پتکی گه و ره ی و ده دست خست
 خوی لی شارد و وه له نیو چوار باغی
 راه و سستا هه تا پوژی دیاری کراو
 شا له لای و ابو که نهو چوار باغه
 نهو پوژه ی گه پا تا نو پوژی شیوان
 که وله زهنگولته ی ده به رکرد بی ده نگ
 شا لاقی سست بو له وی لیتی که ووت
 من عیزانیلیم وای ولام داوه
 ناخر من پاشام ساحیب ولام
 پیتی گوت بو مردن نهو پوژی ناخر
 خو ناخر رینگه ر حالیت ده کم
 له قسم ده رنه چی هه یه پینگایه ک
 نهو وه ی بو ت دانا م که به قسه ت نه کم
 زوری پی خوش بو پیک ماتن و یه ک بون
 یه ک سه ر ده چیننه ماله شای برات
 پیم ده لاین ده رویش کوا هه رچی بزانسی
 شتیگمان بو بلی؛ من هیچ نازانم
 شاهیده بو من جی دانیشتنه که م
 تو ولام ده وه من که نازانم

شا زۆر پازی بو به و خو کپنه وه
 که چه دهقه شی، هه مو خستنه کار
 تا لای مائی شا، بی کیشه و هه را
 له نیو تۆربه که جوان جیی بیوه
 چو وه ژور کهوت به قشت و گشتی

پازی بو داینا به کتر دیتنه وه
 عه با و عه مامه بو ناخیر دوا جار
 گه ینه وه به کتر پویشتن و یگرا
 پاشا له ترسان هیند چوک ببووه
 نایه نیو تۆربه و خستیه سه ر پشتی

با بزانی له ماله پاشای چ روودمه

ماله لای ده رویش ولاتمان خوش بی
 من هیچ نازانم خو بی فایده یه
 نازانم، بن قون! من هیچ ده زانم؟
 خو هیچ نازانی نه و مام ده رویشه
 داوایان لی کرد هه ره کو پیشو
 دیسان دا و ای کرد بیلی چی پییه
 دهی دهی بوژ بلای، چون هیچ نازانم
 ده رویش فقیره و نا چ نازانی
 شا زۆر تۆربه بو که لی کرد پرسیار
 پاشای براته زۆرم کار پییه
 مام شا بانگی کرد که س نه بزئوی دهست
 چه ند که س غاریان دا، شایان هینا ده ر
 چت کردوه لی ره و له نیو خزمانم
 داروغه و وشتر، یا غه زنه برپاوه

پاشامان هه روا به عیش و نوش بی
 شتیکن بو بلای و ماله لالاش هه یه
 دهی دهی بوژ بلای، چون هیچ نازانم!
 شا کوتی خه لاس بی نه و هه راو کیشه
 نه و ده نگه یان بیست عه وق مان هه مو
 تا بوئی مه علوم بی نه و ده نگه کتیه
 هه ره کو پیشو من هیچ نازانم
 نهی بن قونی من تو باش ده زانی
 دیسان که بیستیان نه و ده نگه ناسیار
 زوبه پیم بلای نه و ده نگه کییه؟!
 بیگرن بیکوژن با نه روا له دهست
 نه من بیننه ده ر به سیه تی هه ده ر
 پرسی نه تو کیی پیم بلای بزانی
 پیی گوت چه ند سه له هه ر چیکی کراره

کاره ساتی دیش هه رچی پوی داوه
 هه رچند من زورجار بوم هه لکه وتوه باو
 چون گزیر کچی پیژیژی بی که س
 مه جلیسیک گیرا به راوو ته گیر
 ده لای بیکوژن، به لی! پیست ده کری
 نه وهی که ده کوژی، تا چهند پوژی تر
 ده ت هه وی ئارام بیته وه شار ت
 ده ت هه وی یه ک جار کارت بو چابی
 که چهل بیتنه، بیکه زاوی خوت
 پاشاش بیریکی زوری کرده وه
 به نه مری مام شا و وه کیل، زور نه میر
 زور به نیحترام نه و مام پاشایه
 که چهل زاوی شا، یان هه مه کاره
 ده یزانی کئییه، بوچی کسورزاه
 ناوا پیک هاتن، که چهل، شا و وه زیر
 چاره یان ده کرد و یگرا پیکه وه
 ته گیری مام شای، شاری دا نه جات

جوی له من کی بوه بیته نه و ناوه
 نه و که س خویری بوه، خوی خستوته داو
 هه روا ده خوازی و ناپرسی له که س
 که چهل، پالنه وان وه کیل چهند نه میر
 که چهل بکوژی کار چاره ده کری؟!
 زور پهیدا ده بی له وهی خه رابرت
 بیته وه ده ست خوت گشت کار و بارت
 نه و کچه ت تازه بو هیچ که س نابی
 بیکه به وه زیر یا غه مخوری خوت
 پازی بو به زمان و کار و کرده وه
 کچی دا که چهل و کردیشیه وه زیر
 دواپی پی هینا نه به و هه لایه
 میشلولیک کوژبا له نیو نه و شاره
 کی کوشتوتی و چیه نه و راوه
 چی هاتبا پیشیان به راوو ته گیر
 لیزه با و له وی و له لای دیکه وه
 چهند سالان ناوا رایان گرت ولات

سلەمان بەگ

مام خالند پێتاویکی زۆر بە پوحم و فە قیروباش بو، ئەو دەمی هیشتا نە چۆبوو هەجی، زۆریش بە دین بو، عەیبەکی ئەو بو زۆر لە ئاگای دە ترسا ؟ بە کوردی دەوڵە مەندیکی خۆپێی و ترسە نوک بو، ماله کەشی لە ئەو دینی ئاگای لی بو، زۆر دور نە بو.

پۆژیکی مام خالند قرتا ئێک هێلکە و دۆدان ئێکی پپی ماست لە کەری قایم کرد و پینچ گیسکە نێزیشی وە پێشە خۆدان و کەوتە پێی بۆ ماله ئاگای، چونکە دە یزانی ئاغا سلەمان بەگ سیرو ماست و بەر بە سێلی زۆر پێ خوشە. هات، گەییشتە دە رکێ ماله ئاگای. ئاغا لە سەر پلێکانان پرا وە ستابو، مام خالند ئە گەر چاوی بە ئاگای کەوت، هیندە ی دیشی سەر لی شێواو، لە جێی ئەو ی بلی سەلامو عەلیک، گوتی (سلەمان بەگ)

ئاغالیی حالی بو. ولامی داو هە گوتی عەلیکە سەلام. بە خێر هاتنی کرد پوی دە مام خالندی کرد : ئەو هە گیسکە کان چە ندیان نێرن؟

مام خالند لە باتی ئەو ی بلی هەر پینجیان نێرن ئەویشی هەر لی تێک چو، گوتی (هەر نێرتان پینج) ئاغا ئەو جار بێک پێگەنی و دیسان پوی دە مام خالندی کرد : ئەو دی چی دیشت بو هیناوم؟

مام خالند دە لی وە لا ئاغا ئەو هە تا (قرتا ئێک ماست و دۆدان ئێک هێلکە) بو هیناوی. ئەو جار ئاغا هیندە ی دیش پێگەنی و زانی مام خالندە و موی هەر لی تێک چوونە و هینای بێکی لاواندە و وە بردیە وە تاغی، بە چاپەزی گوت مام خالند ماندو و بو هە بێکی ئاوی سارد بو پینە، پاش ئاو خواردنە و ی ئاغا گوتی چایەکی جوانیشی بو تیکە، مام خالند چای خواردە و و بێک هە ساو هە هاتە وە سەرە خۆ، ئەو جار بەرە و مال پێی داگرت و پێشە وە بە سواری کەرە بۆزی؟

ماله که ران

کاحه مه سالتی جولاً به خوی و که جانی خیزانی و حه مه پره سولی کوری و خه جولای کچی و پابیعی خه پره ک پيس، ده نه و ماله ی دا مه مویان که پبون،

پوژئکی پیاوی ناغای هاته سه رکولانه ی، بیگارئکی به جولای نه سپارد، که چی مام حه مه سالت له قسه ی پیاوی ناغای حالی نه بو، ژنه که ی لی پرسی: پیاویژگه نه وه پیاوی ناغای چی گوت؟ مام حه مه سالت زور له خوی نیگه ران بو ناغا. له خانوی ده رکات له ولام دا گوتی به خوی حافره ت پیم وابی له خانومان ده رده که ن!

کچه که گوتی نه ری دایه ده گه ل بابم نه وه باسی چیتان ده کرد؟ ژنه که زوری نیشتیا له گوشتی بوو زور له میژ بو گوشتی نه خواردبو؛ گوتی بابت ده لی گوشتم کریوه لیت نه ناوه! کهنگی وابوه بابت هینده به دل و دهرون بی، گوشتی کری بیت و نه من لیم نه نابی! نه و جار کوربه که له خوشکی پرسی: نه وه ده گه ل دایکم و بابم چتان ده گوت؟ کچه ش له که م هه تازور له دایکی حالی نه بوچی گوت به لام دایکی چه ندی نیشتیا له گوشتی بوئه ویش نه وه نده ی نیشتیا له میردی بو؟

گوتی نه وه دایکم و بابم ده لئین، به میردن داوی میردت نه کردوه! کهنگی نه منیان به میردن داوه نه من میردم نه کرد بیت کواداو یا نمته کی میردم پی نه کرد وه!!

نه و جار خه پره ک پيس ناگاداری نه وگوفت وگوئی و وان بو، به حه مه پره سولی گوت چونکه لی نیژیک بو نه ری نه وه نه تود ده گه ل (بابت و دایکت و خوشکت) باسی چی ده که ن، نه ویش له هیچ حالی نه بو به لام زوری نیشتیا ی له خه پره ک پيسی بو، گوتی نه وانه ده لئین چویه ته زگ خه پره ک پيسی! نه وه پوژیکی من و پوژیکی تو کهنگی نه من کارم به توبوه، یاها تبمه زگه تو؟

پابیعیاش به قه دمام حه مه سالتی له ده رکردنی ده ترسا، داخوا کهنگی ده ری ده که ن گوتی جابو ده رم ده که ن سی مانگه کارئ ده که م، مانگی به سی په ناباتان، ده کاته، چوار قران و په ناتیک، پوله که م بده نی بوخوم ده پوم. به کورتی که س له که س حالی نه بوه!

حه‌زهره‌تی موسا (پ) و کرم

ده‌لێن هه‌زهره‌تی قابیز پوژێکی، ده‌چێته‌ خزمه‌ت هه‌زهره‌تی موساو عهرزی ده‌کا ئه‌من قابیزم؛ هاتوم پوحت بکێشم، هه‌زهره‌تی موسا. موڵه‌تی لی‌ده‌خوازی، چونکه‌ ئه‌مری خوا‌ی بوه‌ لی‌ قه‌بول کرد وه‌ هه‌زهره‌تی موسا ده‌چێته‌ حه‌زور باری ته‌عالا و پاش هه‌زار و یه‌ک که‌لیمه‌، عهرزی خوا‌ی ته‌با‌ره‌ک و ته‌عالا ده‌کات: یا په‌ب‌العالمین له‌خۆت عه‌یا نه‌که‌ هه‌زهره‌تی قابیز بو‌پو‌ح‌کێشانی من هاتبو؛ جا نازانم ئه‌ومندا ئه‌م چ‌لی بکه‌م چونکه‌ زۆر وردن و که‌سی واشم نه‌ه‌ کاسپیان بو‌بکات و یا به‌خێویان کات، خوا‌ی ته‌عالا ده‌فه‌رمو‌یت یا موسا، بچو له‌فلانه‌ ده‌ریایه‌ی عه‌سای لێده‌، ئه‌گه‌ر ده‌ریا شه‌ق بو؟ به‌ردی‌کی سپی تێدایه‌، عه‌سایه‌کی‌ش له‌به‌رده‌که‌ی ده‌ بزانه‌چی تێدایه‌؟

هه‌زهره‌تی موسا چوله‌جی‌گای دیاری کرا و، عه‌سای له‌ده‌ریایه‌ دا؟ ده‌ریا شه‌ق بو، به‌رده‌که‌ وه‌ ده‌ره‌که‌وت، و عه‌سایه‌کی له‌به‌رده‌که‌ی دا، به‌رده‌که‌ش له‌ت بو، ده‌ نیو ئه‌و به‌رده‌ په‌قه‌ی داله‌ بن ئه‌و ده‌ریا‌شینه‌ی دا کرمی‌کی تی‌ دابو گێ‌په‌یه‌کی شینی به‌دمی‌وه‌بو و ده‌پخوارد،

هه‌زهره‌تی موسا به‌دیتنی ئه‌و کرمه‌ی، پوی ده‌ ئاسمانی کرد و فه‌رموی یا ئیلاهی!

گه‌وره‌یی لایه‌ق به‌ تو‌یه‌، زانی‌نو قود‌په‌ت و پو‌حم هه‌ر بو‌ تو‌ باشه‌ و به‌س.

مه‌لا سیمان

دی‌شیلیم جارپان وه‌کوئه‌وچه‌نددی‌یه‌ی ۱- گردکسیان ۲- په‌سوئ ۳- جه‌ل‌دی‌ان ۰۰- هه‌ر له‌قه‌دیمه‌وه‌ ئاوهدان بوه‌، مزگه‌وت وحوجره‌ ومه‌لا وه‌فقی‌ی هه‌بونه‌.

ئه‌و دی‌یه‌ پیاوئیکی ده‌وله‌مه‌ندوگه‌وره‌ی لی‌بوه‌ به‌ نیوی مه‌لا سیمان،

وابزانم هه‌رنه‌ومه‌لاسیمانه‌بوه‌دوايه‌بوته‌گه‌وره‌ی مه‌لاسیمانیان؟

مه‌لا سیمان مریشکی زۆر بونه‌. نازانم جیرانئیکیشی له‌به‌ر فه‌قیری‌ی یا ۰-له‌ئه‌ومریشک وپه‌له‌وه‌رانه‌ غافل نه‌بوه‌، هه‌ر لی‌ی ده‌دزین، مه‌لاسیمان شکی له‌ کابرایه‌که‌ی ده‌بی به‌لام نه‌ده‌کرا بی به‌لگه‌بلای فلانه‌که‌سه‌مریشکی من ده‌دزی. پوژئیکی جومعه‌ی، هه‌مو خه‌لگی شیلیم جارپان وله‌دی‌یه‌کانی دیکه‌ش راهاتبون له‌ مزگه‌وتی کۆده‌بنه‌وه‌ بوبه‌جی هی‌نانی نوێژی جومعه‌ی. مه‌لای ئاوهدانیه‌ چاوده‌گێژی و ده‌لای ئه‌وه‌مه‌لاسیمان بو‌دی‌ار نیه‌، چونکه‌عاده‌ت وابو مه‌لای ئاوهدانیه‌له‌ئه‌وجوره‌که‌سانه‌یان ده‌پرسین؟

زۆری له‌سه‌رمه‌عتل ده‌بن.خوتبه‌ی ده‌خوئینی‌ته‌وه‌ دوايه‌ پیاوئیک ده‌لای مه‌لا سیمان نه‌وه‌هات!مه‌لا ده‌لای قامه‌تی بکه‌ن. قامه‌ت ده‌کرێ ومه‌لا سیمان وه‌ژور مزگه‌وتی ده‌که‌ویت ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ی به‌پێوه‌ پاده‌وه‌ستن،مه‌لاده‌لای خوا‌عافوت کامه‌لاسیمان نه‌وعاله‌مه‌ت بو‌مه‌عتل کردوه‌، هه‌رکه‌سه‌، کارئک و ده‌رد ئیکی هه‌یه‌.

مه‌لاسیمان:ماموستا بو‌به‌من ده‌لئی، کابرا مریشکه‌کانی منی دزیون وه‌موی خه‌لاس کردوون ده‌ستی بو‌لای جه‌ماعه‌تی پاده‌دی‌ری:ئه‌وه‌تاپه‌ره‌مریشکه‌کشی هه‌ربه‌سه‌ری وه‌یه‌و وه‌اتوه‌له‌سه‌فی جه‌ماعه‌تی پاوه‌ستاوه‌ونوێژی جومعه‌ی ده‌کات هه‌مان کابرای ئه‌گه‌رلی‌ی زه‌نین بو‌و،ده‌ستی بو‌سه‌ری برد په‌ره‌مریشکی له‌سه‌ری خو‌ی کاته‌وه‌و هه‌موعاله‌م چاویان پێکه‌وت.؟

مه‌لاسیمان ده‌لای ئه‌وه‌تادزی مریشکه‌کانم، ئیدی ؟

به‌لای مه‌لاسیمان به‌ئه‌وجوره‌ی وه‌زانی خو‌ی دزی مریشکه‌کانی ده‌بینی‌ته‌وه‌.

عه‌په‌بی چاک ده‌زانیت

کابرایه‌ک کورپه‌که‌ی ده‌به‌ر خویندنێ نابو، چه‌نده‌ختان هه‌ربوێ خه‌رج کرد، پوژێکی مام فه‌قی به‌خووبه‌مه‌ندیکی وه‌. بوسه‌ردانی دایک و بابانی دیته‌وه‌مالی، بابی لێی ده‌پرسی و ده‌لێ کورم ئه‌تو ئه‌وه‌چهند وه‌خته ده‌خوینی پیم‌بلی بزانه‌م چ فی‌ربویه‌؟

فه‌قی ده‌لێ بابه‌گیان عه‌په‌بی فی‌ربومه‌. بابه‌که‌ی: یانی عه‌په‌بیی به‌ته‌وا وی فی‌ربویه‌؟! فه‌قی: به‌لێ به‌لێ بابه‌گیان عه‌په‌بی به‌ته‌وا وی فی‌ربومه‌!

باوکی ده‌لێ باشه‌ کورم ئه‌گه‌روایه‌ بایه‌ک دو عه‌په‌بیانته‌ لی‌په‌رسم بزانه‌م چوێ؟ کورپه‌ ده‌لێ فه‌رموبابه‌گیان؟ کابرا ده‌لێ عه‌په‌ب به‌که‌لی ده‌لێ چی؟

فه‌قی: بابه‌ ئه‌وه‌ ژورگه‌ و ره‌یه‌. بابه‌که‌ی: باشه‌ باوا بیه‌؟ ئه‌دی عه‌په‌ب به‌کیچی ده‌لێ چی؟ فه‌قی: بابه‌! ئه‌وه‌ش ژور چوکه‌یه‌ کابرا: ئاخه‌ر بێم چی: باشه‌، یه‌کیان گه‌وره‌ و یه‌کیان چوکه‌یه‌: ئه‌دی به‌ عه‌په‌بی به‌بزنی ده‌لێن چی؟ فه‌قی:

وه‌لا‌بابه‌ نازانه‌م به‌بزنی ده‌لێن چی به‌لام نیوکی ژورسه‌یریان له‌مه‌پێ هه‌لده‌ن.

عه‌په‌بی زانیکی دیکه‌ش

ئهو کابرایه‌ش کورپه‌که‌ی ده‌به‌ر خویندنێ ده‌نی و ماوه‌یه‌کی ژور خه‌رجی بوکیشا هه‌تا پوژێکی له‌دوای نارو هینایه‌وه‌ مالی؟ پاش نان و چاخواردنی شه‌وی قسه‌خوش بون و مه‌جلیسیش گه‌رم، بابه‌که‌ی پیاویکی ژورزان بو، بانگی کورپه‌که‌ی کرد: ده‌وه‌ره‌ پوڵه‌! ئه‌تو ئه‌وه‌ چهند وه‌خته‌ده‌خوینی ده‌بابزانه‌م چ فی‌ربویه‌؟!

مام فه‌قی ده‌لێ بابه‌گیان عه‌په‌بی فی‌ربومه‌. بابی: یانی عه‌په‌بی به‌ته‌وا وی فی‌ربویه‌؟! کورپه‌ به‌لێ بابه‌گیان، عه‌په‌بی به‌ته‌وا وی فی‌ربومه‌.

چونکه‌ خویندنێ ئه‌وه‌مانی به‌تایبه‌تی له‌نیو فه‌قیان هه‌ره‌په‌بی بو.

باشه‌؟ جا ئه‌گه‌ر وایه‌، عه‌په‌ب به‌شیوی ساردبووه‌ ده‌لێن چی؟ کورپه‌که‌ مه‌حتله‌ما ئاخه‌ر شتیکی وای لی نه‌پرسی بو ده‌کتیب و نوسرا و اندا هه‌بیته‌ ناچار فکریکی کرده‌وه‌و گوتی عه‌په‌ب قه‌ت نه‌تێل شتیوان سارد بیته‌وه‌؟ هه‌ربه‌گه‌رمی ده‌یخوێ!

سولتان مه حمود هه یاس و نه سمه ری خال بارامی

سولتان مه حمود پوژێکی له دیوانی دانیشتبو له عینی که یفخووشی دا له ناکاو بانگی کرد: هه یاس له هه مولایه کی پا بانگ کرا: هه یاس! هه یاس! دیوان دهنگی داوه و هه یاس گوێی ل بو، ولامی داوه. گوتیان، سولتان بانگت دهکات، هه یاس چو خزمهت سولتانی، سلوی لی کرد، ولامی داوه: سولتان نه مری کرد هه یاس دانیشه.

به لئ هه یاس دانیشته. سولتان ده لئ هه یاس! نه وچه ند کارانه م به تو هه ن بو ماوه ی دو سالن، ده بی بو م جی به جی بکه ی هه یاس: فه رمو. قوربان. سولتان مه حمود ده لئ.

۱- کورپکم ده وی کورپی خو م بیت و نه مزانیبی.

۲- نه سپیکم ده ویت له ئه سپی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۳- تازییه که م ده ویت له تازی پسته ی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۴- به رمالیکم ده ویت، پسه که ی نه برابیته وه نه هه لیشه ندرابیته وه.

هه یاس برێک داما، دوايه سولتان پیی گوت بو داماوی نازانی د و سالانم مولهت داوی، هه یاس: بو داماوم، یان خه لاته یان به راته.

هه یاس پاش ده میك بیر کردنه وه ده رکه وت، برێک له نێو شاری گه را، ده نه و فکری دابو، خوايه؟ کی په یدا بکه م نه وکاره م ژور موشکیله ئاخو نه وه چو ن ده کری. چاوی به پێگایه کی که وت، نه و پێگایه ی گرت به رو به فکروه و پویشته، ده گه ل پیاده یه کی که میك پویشتن، هه یاس سه برده و پویشته و کا براش توند، هه یاسی به جی هیشته،

سواریکی گه ییشته له گه ل سواره که ی برێک پویشتن، سوارو پیاده هه ر. په فاقه تیان نابی. سواریش پکیفی له ماینی دا و هه یاسی به جی هیشته؟ نه و جار کا برایه کی پوته له ی لی په یدا بو، ماندونه بونیان لیک کردو هه رچه ند هه یاس خو ی مه عته ل کرد به بیانوی چونه سه راوی و ... به جی هه رنه هیشته، هه یاس ده دلی خویداگوتی نه وه په فیکمه!

لیی پرسى: خاله نیتو چیه؟ کا برار پوته له: نیوم خال بارامه. هه یاس: خه لکی کوی؟

ئه وپښگایه یه ک سه ره ده چپته دپیه که ی مه نه گه رگه بیشتینه دپیه که ی نښوی دپه که شت پی ده لیم. زوړپویشن وگه بیشتنه چومیکې بی پردو بازگه، هه یاس: خال بارام بالیره پردی دروست که ی. خال بارام که گوپی له که لیمه ی پرد دروست کردنی بو ده دلی خوئی دا گوتی نه و کابرایه نه وه ده لئی چی؟ چوڼ لیږه پردی دروست که ی.

به لئی! یکیان نه وه دیکه ی له کوئی کرد وله چومه که ی په پانده وه، ؟ زوړ نه پویشن گه بیشتنه هه ورازیکی دوو دريژ. نه و جار هه یاس گوتی خال بارام با له نه وه هه ورازه ی پتلیکانان دروست که ی. خال بارام نه و جار گوپی له قسه و باسی پلیکانان دروست کردنی بو گوتی به خوا ی نه وه شیت، دنا نه وه ورازه و پلیکان، یان چوم و پرد دروست کردن وابه تالوکه،

به لئی ورده ورده به قسه کردن و نه زیله گپړانه وه، وه سه رکه وتن وگه بیشتنه ناوایه که ی ماله خال بارامی لی بو. له قه راغ دیی خال بارام نښوی دپیه که شی پی نه گوت، له جیاتی نه وه ی بللی میوان به یافه موبچینه مائی؟ لیی پرسی ئه ری کاکه ده چیه کوئی هه یاس ولامی داوه وگوتی نه تو نا مزگه وت.

هه یاس چو مزگه وتی و خال بارامیش چووه مائی خال بارام کچیکې هه بوبه نښوی نه سمه ر، کچیکې زوړوشیاروزرینگ بو. خال بارام چو باهه رچیکا و سه هه ریکی، که ده گه پاوه مائی، هه رچی دیای و به سه ری هه تابو ته سمه ری کچی ده گپړا وه؟

نه وپوژده ی هه رگه بیشته وه مائی، بانگی کرد: نه سمه ر! نه سمه ر! وه ره نه وپوکا برایه کی زوړ سه یرم دیت ده نه و سه هه ری دا. نه سمه ر هه ات له ته نیشته بابی دانیشته: ده ی بابه گیان بوم بگپړه وه. خال بارام حاجت بو بگپړه وه، کابرا شیت بوشیت، هه ر قسه ی هه ات هه ران، پاته رانی ده کردن، نه سمه ر: چوڼ چی ده گوت: گه بیشتینه چومی که نده سوری، ده یگوت وه ره با لیږه پردی دروست که ی: ده ی بابه گیان خو نه و چومه بازگه و پردی نیه نه دی چوڼ له چومه که ی په پښه وه؟! جا چوڼ په پښه وه؟! نه و که میک له من جحیل تر بو، نه منی له کوئی کردوپه پاندمی وه. نه سمه ر بریکې فکر کرده وه وگوتی، نا نه وه شیت نه بوه بام تی

نه‌گه‌یشتوه. نه‌سمه‌ر: ده‌ی باب‌ه گیان چی دیکه‌ش؟

نه‌وجارگه‌ییشتی‌نه‌وه‌ورا زه‌ی به‌ردی‌یه‌که‌ی خو‌مان ده‌یگوت باله‌نه‌وه‌ورازه‌ی پلیکانان دروست که‌ین؟:

ده‌ی باب‌ه نه‌دی له‌ه‌ورازه‌دورودریژده‌ی چو‌ن وه‌سه‌رکه‌وتن جاچو‌ن وه‌سه‌رکه‌وتن هه‌ربه‌سه‌ره‌ات ونه‌زیله‌ی گپ‌را‌نه‌وه، نه‌مزانی چو‌نیش وه‌سه‌رکه‌وتن!

نه‌سمه‌رده‌دلی خو‌یداگوتی، به‌خودای نه‌وه‌ وای‌ده‌چی ئینسانیکی زۆرتی‌گه‌ییشتو بوبی له‌وانه‌یه هه‌یاس بیت. ده‌ی نه‌دی دوا‌یه: دوا‌یه گه‌ییشتی‌نه‌ق‌ه‌راغ دی، پیم گوت نه‌دی کاکه‌ده‌چیه کو‌ی؟! هه‌روه‌کوشیتان گوتی، نه‌تو‌نا مزگه‌وت!

نه‌سمه‌ردوباره‌پاش بپ‌نک بیرک‌ردنه‌وه‌ی هینای دوا‌زه هیلکه‌ی کو‌لیوو نانیکی وه‌بابی دابو‌ تا‌قی‌ک‌ردنه‌وه‌ی، گوتی باب‌ه گیان نه‌و نان وه‌یلکه‌ی بو‌نه‌و کابرا فه‌قیره‌ی بیه مزگه‌وتی، به‌لام، کابرا هه‌رچی گوتی، وه‌ره‌بو‌م بگپ‌ره‌وه.

خال‌ بارام نان وه‌یلکه‌ی ده‌ ست دایه‌و. وه‌پ‌ی‌که‌وت بو‌مزگه‌وتی، له‌ پ‌ی‌گایه‌ نیشتی‌ای چۆیه، هیلکی‌کی خوارد، نه‌گه‌رنان وه‌یلکه‌ی له‌مزگه‌وتی، وه‌هه‌یاسی دا‌هه‌یاس نی‌ی‌فک‌ری ناننیک و یازده هیلکه، لی‌ی‌وه‌رگرت وگوتی خالو، به‌نه‌و که‌سه‌ی بل‌ی که‌نه‌و نان هیلکه‌ی بو‌من ناردون، چما له‌لای ئیوه‌سال یازده مانگه‌؟!

به‌لی، خال‌ بارام هاته‌وه‌ مالی و نه‌سمه‌ر لی‌ی‌پ‌رسی: باب‌ه‌گیان، نان وه‌یلکه‌ت بو‌نه‌وکابرا فه‌قیره‌ی برد. خال‌ بارام: به‌لی بو‌م‌برد. نه‌سمه‌ر: نه‌دی چی‌گوت؟

خال‌ بارام: هیهچ. نه‌سمه‌ر: هه‌ر هیهچی نه‌گوت؟ خال‌ بارام: نا‌هه‌رنه‌وه‌نده گوتی به‌نه‌و که‌سه‌ی بل‌ی که‌نان وه‌یلکه‌ی بو‌ناردوم چما، له‌لای ئیوه‌سال یازده مانگه‌؟ نه‌سمه‌ر پ‌یری کرده‌وه‌وزانی باب‌ی هیلکی‌کی خوراده‌؟! نه‌سمه‌ر: باب‌ه‌گیان! بو‌هیلکی‌کت خواردبو.

خال‌ بارام: نه‌ری‌وه‌للان‌زۆرم نیشتی‌ا چۆبۆیه، نه‌وه‌ چونت زانی؟! نه‌سمه‌ر نه‌وجار لی‌ی عه‌یان بو‌که نه‌وه‌هه‌یاسه‌وکار‌یک‌یشی لی‌ قه‌وماوه، نه‌سمه‌ر: زۆربه بی‌ده‌نگی ونه‌هینی چۆ مزگه‌وتی وه‌هه‌یاسی هیناوه مالی، پاش خواردننیک و چایی یا ... خواردنه‌ویه‌ک

لیی پرسی: هه یاس ئه وه چۆنه لیتره په یدابویه، چت لی قه وماوه؟!

هه یاس گوتی ئه تو چۆن ده زانی ئه من هه یاسم؟ ئه سمه ر پێك له قسه كانی ئه گه ربایی بوئی گێژاپووه، گێژاپیه وه وگوتی به ئه وقسانه ت پاده زانم ئه تو هه یاسی.

هه یاس: ئه من ده ردی خۆم به كه سیكی ده لێم كه بۆم ده رمان بكات. ئه سمه ر: كاك هه یاس! ئه گه ر ده ردی تو به من ده رمان نه كری، به كی ده رمان ده كری. هه یاسیش ئه گه ر ئه وه ی گویی ئی بۆ ده هه یبه ت و ئاكارو زینگی وزانیی ئه وكچه ی فكری. بوخۆشی ده دلی خویدا گوتی، ئه وكاره ئه گه ر به ئه وكچه ی نه كری، به كه س ناكری! بانگی ئه سمه ری كرد، له كنه خۆی دانا، ئه وه ی سولتان مه حمود لێی ویستبو بوئه سمه ری گێژا وه. ئه سمه ركچێكی كه مێك ده نێوه چوبویه لām جوان و كار جوان و كار نه خشین بۆ، بۆیه ش میتردی نه كرد بومابۆوه خۆی راگرت بوخۆلاسه چاوی له سه ره وه بوو؟! بیركی لی كرد ده وه ئه وه شی به هه ل زانی و خه ريكی پێك خستنی گه لاله كاره كه ی خۆی بوه.

گوتی كاك هه یاس: ئه تو بچۆوه ته نیا ئه وه نده م له تو ده وی، ئه گه ر سولتان مه حمود چۆپا وئی، و بۆه رجیگایه كی چوناگا دارم كه و جالیم گه پێ.

هه یاس: به چاوان. هه یاس گه راوه بو دیوانی سولتان مه حمودی. به لێ! پاش به ینێكی، سولتان ئه مری كرد ته داره كی پاویم بو بگرن، ده چمه راوئ وه تادوحه و توانیش ناگه پێمه وه. هه یاس ئاگا داری شوینی پاوگه كه ی بوزانی كه ده چپته كوئ له ئه وه ل و دوه مه می مانگی با نه مه پێ و زوێكی خه به ری بوئه سمه ری هینا كه ده چپته كوئ و گه راوه بو ماله خوی یادییانی سولتانی ئه سمه ر له سواری وه هه مو كارێكی وریابو. وه موجوده بازیه كیشی زۆربه باشی ده زانی. به لێ: خپوه ت و نه سبابی راویتی ساز كرد، لیتی سواری ماینێكی شیی عه ره بی بو، دوسی تازی و توله ی وه دوا ی خۆی دان، چه نده سه ته به رگی ژنان و پیاوانی نۆی و تازه ده گه ل خۆی بردن به ینی شه وو. پوژان، له به رانبه ری خپوه تی سولتان مه حمودی كه هاتبو راوئ، خپوه تی هه لدا. جارێك به به رگی ژنان و دوسی جار به به رگی پیاوان هاته ده ری و سه ری ماینه شیی دا وه رواهات و چوویی ده كرد بو ده ری، سولتان كه چاوی به ئه وه

کچهی که وت وچۆوه ژورئ وئو جار لاویک هاته ده ری، گوتی بچون ئه و کوپه جیله م بو بانگه کن. پیاوی سولتانی چون له دوی وئو ویش ده ست به جی، به ده ستوری سولتانی هات پاش ئه حوالپرسی، ئه مری کرد، دانیشته، پاش قسه وگوفت وگوویه کی، وای دانا هیچم نه دیوه، لیی پرسی: هه ره ته نیی؟! ئه سمه ر: نه خیر قوربان! ده گه ل خوشکم هاتومه سه یران وپاوی. پاش قاوه خواردنه وه یه ک لیی پرسی: چ بازبان نازانی؟

ئه سمه ر: به لئ قوربان. چ ده زانی؟ چی بفرموی. تاو له ی ده زانی؟ به لئ قوربان. ده ستیان به ته خته ی کرد. سولتان لیی پرسی: له سه ر چی بیته؟ ئه سمه ر: سولتان ده زانیت. سولتان له دورپاکه عاشقی خوشکی ببوه ره بۆیه ش پیی خوش بوبازی ده گه له وی بکا خۆده نازۆری ده دیکانه هه بون بازبان دکه ل بکات، گوتی باله سه ردلخۆاز بیته.

ئه سمه ر: به لئ باله سه ردلخۆازیته. ژور زوته خته ی له سولتانی برده وه سولتان: داواکه. ئه سمه ر: ئه مرفه رموماینه که م به ته له به له ئه سپی خۆت بو م چاکه ن! به لئ دۆراندومه، باداینیینه وه. ئه سمه ر: فهرمو. سولتان: ئه و جار له سه رچی بیته؟

ئه سمه ر: سولتان ده زانیت. باهه رله سه ردلخۆازی. ئه مری سولتانیه. ده ستیان کرده وه به ته خته کردنی، ده عه ینی بازی دا، لیی پرسی، ئه دی ئه وه چۆنه خوشکت له خیۆه تی نایه ته ده ری؟ قوربان عاده تی مه ئاوايه، هه تانه چه وه مالی، خوشکم نایه ته ده ری. ئه گه ر بانگیشی که ن ولام ناداته وه هه تا بوخۆم نه چه وه. سولتان: وه لالا ئه وه عاده تی چاکه.؟

به لئ دیسان سولتان ته خته ی دۆراند، پوی ده ئه سمه ری کرد: ته له ب که. ئه سمه ر ده لئ ئه مرفه رموتازیه که م به بایه له تازی رسته ی خۆت بو م چاکه ن! سولتان: ئه ی به چاوان به چاوان، دۆراندومه. ده ستوری دانه و ماین وتازییه ی بونه و کوپه جیله ی چاکه ن شه هوه ت وای غه له به بۆهینابو. ئه وده ستورانه ی تازه به هه یاسی دابوله بیرى نه مابو، چوماین و تازییه کان بیته. بو ئه وه ی سولتان پتری ئیشتیا بجیت، ئیک، دوجاران به به رگی ژنان هاته ده ره وچۆوه ژورئ، به رگی پیاوانی ده به رکردنه وه هاته وه ده ری، ماین وتازی هینان، هه ردوکی چاکردن وبردنیوه له جیی خوی به ستنه وه، هاته وه و پاش نه هاری،

ده سستیان کرده وه به ته ختهی دیسان له سه ردلخواز، نه وجارعه مدهن پیی دۆراندو. پوی ده سولتانی کردو پیی گوت ته لب که. سولتان تی پاماوگوتی به پاستی، لیاقت وزانایی تو بۆوهی ده بیته که پیاولیت نیزیک بیته وه، نه گه رلیم قه بول که ی، نه من داوای خوشکت ده که م وخوشکت ده وی!

نه سمه ر: قوریان! جیگای شانازی به وه، دوه میس نه من دۆراندومه هه رچی داوا به کی حازرم ده تده می، ده چه وه خپوه تی ده گه ل خوشکم قسان ده که م چونکه نه مه نه وره سمه شمان هه یه، که بۆشو کردنی ده بی بۆخوی پازی بیت، ؟

چۆوه ده خپوه تی و زویه کی به رگی گۆزی و دوجاران به به رگه جوانه که ی هاته ده ری و چۆوه ژورئ و دوا به رگی پیوانی ده به ر کرده وه و پاش ماوه یه کی هاته ده ری، پی داگرت وهاته وه خپوه تی سولتانی، دانیش و گوتی قوریان خوشکیشم پازی وه نه منی کرد و ته وه کیل له جه نابتی ماره بکه م، سولتان مه لای بانگ کرد و به نه مری شهرع، خوشکی که بۆخوی بو. له سولتان مه حمودی ماره کرد، دوا ی شامی گوتی قوریان؛ نه من به یانی ده پۆم ده چه پاری و هه تادو پوزی دیکه نایه مه وه، جه نابیشته ده گه ل چه ند پیای باوه پییکرا وی خوت ده توانی بچی بو لای خوشکم چونکه ته نیا به وه لالی تویه، نه و کاته ی نه سمه ر چوماین و تاژی جی به جی کردن وهاته وه خپوه تی، ؟

سولتان سبه ی نی لای نویژی شیوان ده گه ل چه ند باوه پییکرا و و قه راولان چۆ خپوه تی که ی، تادو سی شه وان له لای بو، سولتان چۆوه باره گای خوی، نه سمه رشه وی نه سپی که و ته ده سستی و خپوه تی به لادهیناو چۆوه ماله خال بارامی بابی. به یانی سولتان و هاو پیانی که هه ستان ته ماشایان کرد چه ته ماشا که نه خپوهت ماوه و نه که سیش دیاره،

هه ر چه ند سولتان پیای ناردن و گه ران، هیه نه سه ریکیان وه ده سته که و ت، چونکه ده گه ل هه یاسیش قه راریان دانا بو. هه تائه و کاره ی بۆجی به جی نه کات، حه قی نه بو دا وای هیه کاریکی دیکه ی لی بکات، باکار و موشکیلی زۆریش گه وره بایه . ؟

سولتان له بهر داغدارى و ناپهحه تيانى كه نه وتوله نه مامه ی بى هوده له دهست چۆده رى هینده ناپهحه ت بوو، پراوى به تال کردو گه پراوه بو مالى. نه سمه ریش چۆ بازارى چهنه بزنه مه رەزى کرپن و هه موپوژى به شانەى ده کردن وهه تابه شى به رمالئىكى لى په یداکردن، کردیه به رمال. نه وجارپاش وه زعى حەملی، كه حاميله ببو، کوپئىكى بوو کوپه كه ی دابه دایانى دایان زۆربه جوانى کوپه كه ی به خیوکرد، ماین وتاژیه كه شى ده وه ختى خویان دا زان، پاش دو سالان، هه یاس، یاغریاغر، چوبولای نه سمه رى هه تابزانیت بریاروقه وله كه ی چى لى هاتوته وه، نه سمه ركه ئاگادارى هاتنى هه یاسى بو، به پیرتیه هات و مام هه یاس چوماله خال بارامى، پاش چاك وخوشى و حه سانه وه ی لى پرسینئىكى گهرم وگوپ، نه سمه رگوتى، مام هه یاس، نه وه ت نه سپه كه چۆته ؟ هه یاس: مالم قه بره، هه ریه كن ده گه ل نه سپى سولتانی، جا چوتاژیه كه شى له ته ویله ی بو ده رکرد، هه یاس، چاوى لى کرد و: به خواى ده له ی له تاژیه په سته ی سولتانی دزراوه، نه وجار برديه دیوى ژورى، کوپه كه شى نیشان دا، پى گوت نه وه شت کوپه كه. هه یاس برئىكى ته ماشاى کوپه كه ی کرد كه به جوانى شى سولتانی ده هاتى، نه وجار گوتى نه وه شت به رمال، هه یاس سواری نه سپئىكى بو، جانو نه سپى له دواى خوى پاده كیشاو تاژیه كه شى ده په سته ی کرد، کوپه كه شى له پیش خوى دانا، به رمالى به سه رشانان داداو به ره و دیوانى سولتانی كه وته پرى،

كه دورونیزئىك بو خه به ریان دابه سولتانی: هه یاس هاته وه و سواری نه سپئىكى بووه و جانو نه سپئىكى له دواى خوى پاده كیشى و تاژیه كیشى ده په سته ی کردوه، مندالئىكى چو كه شى له پیشه خوى داناوه، سولتان كه چاوى به داخوازیه كانى كه وت، زۆرخوشحال بو، به خیرهاتنه وه ی هه یاسى کردو په كیهك ته ماشاى هه موانى کرد، جانو نه سپه كه له بهر مندالئى نه با ده گه ل نه سپى سولتانی ده گوپا. تاژیه كه شى هه روابو. نه وجار ته ماشاى کوپه كه ی کرد نه ویش زۆربه پونى شیوه ی سولتانی ده دا، به رماله كه شى له پیش دانا و حالى کرد چۆن دروست كراوه، نه وجار سولتان پوى ده هه یاسى کرد و پى گوت هه یاس! به راستى نه وه ی ده نه وعه سرنى دا به تو ده كرئت، به كه س ناكرئت، خواستى

ناخيرم نه وهيه، نه من ساحيبي نه وانه شم ده ویت، هه یاس که زوری زه حمه تی فکری
 کښابو، گوتی قوربان! ئیمه قسه ی نه وه مان نه کړدوه، پاش پرېک جه فه نگ لیډانی
 وقسه ی ده خوش، گوتی نه من ساحيبي نه وانه شهت ده ده می، به لآم نه وت به که یفی خوّم
 ده ده می. سولتان گوتی نه من هه رچی له توّم ویستوه، هه موت جی به جی کړدونه و
 چت نه گوتوه نه منیش لیږه هیچ نالیم چونی نه توبلای واده که م، جا هه یاس هینای دوباره
 نه سمه ری له سولتان مه حمودی ماره کړده وه به مدعای دلی خوی به سولتانی پا زا
 ندوه و به چه ورو شیرنی بوکیان بو سولتان مه حمودی غه زنه وی دابه زا ند. نه وه مو
 که رویشکه یان له راوی گرتن هه ر سه نگه سیریکیشیان نه داینی شیرنی بوکی.

(شيعري) باسی سولتان مه حمود و هه یاس و نه سمه ری کچی خال بارامی

سولتان مه حمودی خوش به خت و نیقبال	شاد و به که یف و بی خم و خه یال
پرېک دانیشتبو له و سه راهه رده	جی ته گبیر بگړه، بگره یان به رده
هه ر که گوتی هه یاس! له نیزک و دور	به بی مه عتله بون، زو هات بو حزور
من نه و چه ند کاره ی که به توّم هه یه	هه رتا دو سالی ش موله تمان هه یه
نه سپیکم ده وی له یه خت خانه ی	نه سپه کانی خوّم، نه گری به هانه ی
تاژیک له په سته ی تاژیه کانی راو	به په نگی و په سه ن نیشانه ی ته واو
ده ته وی سولتان که لیّت پازی بی	کوړیک له خوّم بی ونه شم زانیبی
به رمالیک پیسی نه بزاییته وه	نابی وا هه لی شقه ندرابیته وه
هه یاس وا که و ته نیو هیند فکر و بیر	کوا؟ به کی پیکدی نه و خواسته ی نه میر
سولتان پیی ده لی بو و دامای؟!	دو سال موله ته ده ی بوم دانای
پاش نه وه ی که میک گه پا ده ورو به ر	رېنگای گرت نه و جار له شاری چوده ر
له گه ل پیاوړکی به یینکی پویشیت	به تالوکه بو، به جی هیشت، پویشیت
دوای وی هاوړکی سواری گیشیت	چه ندی توند پوړی هه رنه ی گیشیت

به جی هه رنه هیتشت بونه دو یولداش
 پرسى نیتو چی؟! گوتى خال بارام
 بگه ینى پیت ده لیم مالم له دینه
 بو په زینه وه ناوای بیر لیگرد
 با نه له م ناوای خو مان ده ریا زکه یین
 کوانى چون ده کرئ ده لی چی نه وه
 که و تنه پئ به قسه و پی که نینه وه
 ناخوش بو، بو پیر نه خوش و بیواز
 نه له وه ورازه، خوم لی مه بویره
 تا چند پوژ ده بی لیره کارئ بکه یین
 نه و پیاوه به ش قه م حالئ هه ر وایی
 هیتده یان قسه بو یه ک تهرکردبون
 مالی خال بارام هاوپی پی لیه
 ده چیه ماله کی؟! داده ی پیملئ
 پیی گوت نه تو نا؛ ده چمه مزگوت
 نه و جار هه ر ته و او به شیتئ زانى

خال بارام که چوو مائی، بو نه سمه ری کچی چ ده گیریته وه؟!

کچیکی هه بو، عاقل، زور به قام
 بوخت و پاراوئک، جوانئک وه ک گه وه ر
 ته عریفی به که س نه ده کرا به زار
 به راست نه و نیتوه، خه سار نه کرابو

نه و جار گه ییشته هاوپیکی زور باش
 ده پو یین هه روا به قسه و زور نارام
 خال بارام نه دی مالت له کوی په؟!
 گه ییشتنه چومیک به بی بازگه و پرد
 پیی گوت خال بارام با پردئ سازکه یین
 که میک له و قسه بیرى کرده وه
 یه ک یه کی له کول کرد په پینه وه
 گه یینه پییه کی زور ده ستو هه وراز
 ده یگوت پلیکانان با سازکه یین لیره
 هیتده پلیکانان جا چون دروست که یین
 بوخوی به خوی گوت نابی ته و او بی
 هه و رازیان بری، به بی ماندوبون
 هه ر وه سه رکه و تن، گه ینه نه و دییه
 نیوی دییه که ی پی نه گوت و ده لی
 زانى په فیکى له حاجه ت کهوت
 نه وه شى که بیست دواى هه مو قسانى

با بو ت باس بکه م، نه قلئ خال بارام
 که که ی نیوی، لی تابو نه سمه ر
 جوانئکی تا بله ی شیرین و له بار
 نه و که نه سمه ر نیوی نرابو

هیچ کارێک نه‌بو که نه‌یزانی‌با
 باشی ده‌زانی گشت کاری پیاوان
 بو‌ه‌رکوی چوبا و که ده‌گه‌پاوه
 هه‌ر گه‌یشت‌وه بانگی کرد: نه‌سمه‌ر
 نه‌سمه‌ر خێرا هات، دانیشته‌ی لای باوه
 توشی پیاویک بوم قسه‌ی وای ده‌کرد
 :چۆن په‌پینه‌وه ئه‌دی له‌و چۆمه
 ده‌ی چی دیش بابه‌ بۆم بگێره‌وه
 ده‌یویست پتیلیکان ته‌ له‌وه‌ورازه
 له‌وه‌ورازه‌که چۆن وه‌سه‌رکه‌وتن
 نه‌سمه‌ر به‌ خوی گوت، نه‌خیر وانییه
 ده‌ی بابه‌ ناخر چۆ کوئی نه‌و پیاوه
 گوتم ده‌چیه‌ کوئی له‌ پوین‌که‌وت
 زو دوازه‌ هیلکه‌ی هینا بو‌کولاندن
 نانی بو‌پیاوه‌ی به‌ره‌وه‌بێره‌وه
 بابی بو‌ی بردن له‌م هات و چۆیه
 نان و هیلکه‌که‌ی نه‌گه‌ر بو‌داننا
 کی بو‌ی ئاردومه‌ پێی‌بلی له‌ پیه‌وه
 بابی هاته‌وه‌ باسی چی نه‌کرد
 نان و هیلکه‌که‌ت بردن بو‌و پیاوه
 بۆم بردن به‌لام نه‌و هیچی نه‌گوت

با بلێین ئه‌و شته‌ی قه‌تی نه‌ی‌دیبا
 له‌ کاری ژنانیش تا پنج و بناوان
 چی دیبا بو‌کچه‌ی پاک ده‌گێپاوه
 وه‌ره‌ هیناومن هیند باس و خه‌به‌ر
 جا بۆم بگێره‌وه هه‌رچی پوی‌داوه
 پردی له‌ چۆمی زو دروست ده‌کرد
 ئه‌منی له‌کۆل کرد به‌ کۆمه‌ کۆمه
 هه‌موانم پێی‌بلی، لێم مه‌شێره‌وه
 دروست کا و نیوی بنی‌کاری تازه
 به‌ قسه‌ و نه‌زیله‌ هه‌کایه‌ت گوتن
 نه‌و قسه‌ جوانانه‌ له‌خۆرا نییه
 هه‌ر گه‌ینه‌ نیو دی له‌ دوام گه‌پاوه
 ماله‌ تو نه‌بی و ده‌چمه‌ مزگه‌وت
 له‌گه‌ل نانیکی، هه‌موی بو‌ناردن
 هه‌رچی گوتی به‌لام بو‌منی بگێره‌وه
 خواردی هیلکه‌کی واکه‌یفی چۆیه
 لێیان خورده‌بووه‌ هه‌یاسی زانا
 بو‌یازده‌ مانگه‌ سال له‌ لای ئێوه
 نه‌سمه‌ر بانگی کرد، پرسیاوی لی کرد
 چی‌گوت؟! کوا خو‌تو چته‌ نه‌گێپاوه
 خوش‌بی، مال‌ئاوا، ده‌سته‌خوشی نه‌گوت

بو یازده مانگه سال له لای ئیه
ئه وه تو ده بی هیلکیکت خوارد بی
دهی ئه توش وهره گالته مان پی بکه
له وقسه و باسانه، زانی هه یاسه

با بزانی نه سمه ره گهل هه یاسی چ ده ئی و چ گه لاله یه کی داد مریژی

پوون ویه وردی لیتی پرسی ئه حوال
دهردت چیه؟! چونه که وتویه واوه
له قسه و زانینت ئه تو ده ناسم
پیتی ده لیم کی بی زورغه مخور بی بوم
نه که بمخافلتنی و لیشم خه راکا
دهی چاوه پوانیت له کهس هه رنه بی
ئویش قبولی قسه ی ئه سمه ری کرد
چاوه پوانیم کوا بو له کی ده کری
ئه سمه ریک هه بو له و سه رزه مینه
یه لیه که هه موی ورد و به جوانی
شا چو کوئی بو پراو ناگادارم که
پیت ده لیم بو خوم، دیم به په نهانی
تا شا ئه مری کرد بو پراو شکار
بمینیته وه له جیی دیاری کراو

کی ناردویه تی پیتی بلی له ریوه
بیری کرده وه و پوی کرده بابی
جا چون نانیک و ئه وه مو هیلکه
عه قل و زانا یی ئه و کچه بناسه

ئه سمه ره چو هه یاسی هیتاوه بو مال
پیتی گوت مام هه یاس! چت لیقه و ماوه
تو چون ده زانی ئه من هه یاسم
هه یاس پیتی ده لئی ئه من ده ردی خوم
به که سیک ده لیم کارم بو چا کا
پیتی گوت کاری تو به من چانه بی
هه یاسیش ئه گه روا بیری لی کرد
ئه و کاره ئه گه ره به ئه و کچه نه کری
ئه و هه مو عه قل و هوش و زانینه
پیتی پاگه یاندن خواستی سولتانی
جا گوتی مام هه یاس! کاریکم بو بکه
ده لئی به سه رچاو، پاوگه ی سولتانی
هه یاس گه پراوه دایان نا قه رار
هه ر ئاواش هه تا دو هه وتوی ته واو

هه یا س هات پیتی گوت جیگا که کوئییه؟
 که وتنه پی بوپا و سولتان وه زیر
 دابه زین سوار و پیاده دامه ززان
 له به رقه دی چیا، ناو گول و گولزار
 پازاندیانن وه خیهوت هه موجود
 تاژی چوارپه ل سور شینه یان گه وزاند
 بله یین که یفک وهیندخویشیان رابوارد
 نه سمرده ست به کارده بی

ته وای شمه کی، زوحازر کردن
 سی چوار ده ست به رگی زدر جوان ژتانه
 دو ده ستیش به رگی پیاوانه ی له گه ل
 سواربو له ماینیک نه و شیئی عه ره بی
 نیو شینکه ی به هار نیزکی کانی
 خیه و تیکی جوان سه به ژه نگاری
 شاهه ستا چاری به و خه یه ی که وت
 مه گه ر دیترا باله مالی گه وره
 هاته دهر خوئی نواند هیند به عیشوه و ناز
 وای له خو کردبو نه سمر، هه ر بویه
 چند جاران ناوا که هات و چویتی کرد
 هاته دهر مایینی هینا سه ر ناوی
 سولتان که وای دی که م ما بو شیت بی

بوخوئی به شداری، کردبو له و جیه
 گهینه نه و شوینه ی به پاوته کبیر
 له چند لاهه پیک خیهوت هه لدران
 له مانگ گولان داله نه وه ل به هار
 زهره و شین و سور ده بینرا له دور
 به سهخته داران که بابیان برژاند
 جی به زم و شادی له هیچیان نه بوارد

چی لازم باوبو، ده گه ل خوئی بردن
 هه موی نمونه یا بله یین شاهانه
 تیکی نان نه شیا و هه مو که ل و په ل
 تاژییه کی دتلیش ده بی ده گه ل بی
 هه لی دا پوژتیک زدر زو به یانی
 تاله دوری را باخو بدا دیاری
 په نگا وره نگ و جوان، وا به هه لکه وت
 نه سمر که ته کار گپرای نه و ده وره
 نیوکه دوه ک شمشال، چا ویش و هکو باز
 زیندو هیچ، مردوش، ئیشتبای ده چوئییه
 نه و جار چو به رگی کاکی ده به رکرد
 تاقه تی کردن ئیتر پیتی ناوی
 گوتی دا نه و کوپه م بو بانگ کن با بی

سولتان توئی ده وئی گزیر پیی دهلی
قولینچی ختیه تی هه لد او هو به لی
چو ژور به دو دهنگ که میك قسه ی کرد
هات چو له پیش شا پاش عه رزی سه لام
سولتان ده ستوری دانیشتنی پی دا
پاش سه رفی چایی، قاوه و قه لیان
وللاه ی به لی سولتانم خوش بیی

بزانین نه سه مر چون بازیکی ده کا

دا تا ولهی بیتن: دهی جا له سه ر چی
له سه ر تلخوازی جاری نه و ده سه ته
ته خته یان هیئا و ده سنی کرده وه
دوژاندم! ته لب که چی لیتم بخوازی
ده ستور بفرمو ماینه که م چاکه ن
به لی! قه بولله با داینینه وه
لیتی پرسنی ته نیا چونه وای لیتره
ته نیا نیم خوشکم له که لم دابه
نه ی چونه خوشکت نایه ته ده ری
عاده تمان وایه له مال نه بی پیوا
سولتانیش ده لی خو نه و عاده ته
نه و جاریش دیسان دوژانندی ته خته
نه و جا رچت ده وئی نه ی کا که جوانه

هر بوخوت داینتی چون و له سه ر چی
ده یزانی سولتان چیه و چی مه به سه ته
زویه کی ده ستیکی له شای برده وه
به دل ده تده می و لیتم نیم ناپازی
له نه سه په که ی خوت کارمان ره ها که ن
ده لی له سه رچی سولتان هر نه وه
په یدابوی به خیر انیشالله خیره
ها توین بو سه یران، بو گه شت و کایه
قاپ شتیك کاریک یا ئاوی به ری
ژن خو هه رنایه ت بو ده ری یا سه ر ئاو
نیشانه ی زیپک و ژور و شه هامه ته
ده لی ته ماشای نه و شانس و به خته
پیتم بللی حازرم چیت چا وه ر و انه

له نه وتازی ره سه ن ده زه ست ه ت د ا ی ه
 به ف ه راشی گوت کاری پیک بیتن
 س ه رف بو ق اوه به لام به بیواز
 به ع ه مدی نه و جار، د پ ز اندی نه س ه مر
 نه س ه مر پ و ی تی کرد به و چاوی بازی
 ش ا تیی ه ل پ و انی و تی پیم و ا ی ه
 لی ز ا نی و ع ق ل و نه و لیا ق ه ت ه
 که لیم ق ه بول که ی خوشکتم ده وی
 عاده ته تیگیشمان ه ه ی ه و ه ر یو ی ه
 به لئ من بو خوم خوشکم د ه د و ینم
 ه ه ستا چو وه مال، ه ه ر و ه ژور که وت
 چو کانی هیدی ئا و گه که ی پر کرد
 وای له خو کرد بو نه س ه مر ه ر یو ی ه
 ه ه تا سی چوار جار ده رو ژوری کرد
 ماینه که ی ئاودا، تازی شی هینا
 به خاترجه می ه ر تکی بردنه وه
 پاشی چو ژوری بو ماویکی که م
 هاته دهر یه که س ه ر چو لای سولتانی
 من چوم بو و کاره خوشکم پازی کرد
 کرد میه وه کیلش سوپاسی ده که م
 له دیوانی شا بو و شادمانی

نه مر بو م چاکه ن تازی م به بایه
 جاری دو پتالان قاهوی بو بینن
 ته خته دانراوه هه رله سه ر دلخواز
 سولتانیش له کزی یه ک جی هاته دهر
 هه رچی لیت بویم پیی ده بم پازی
 هاتومه سه ر نه و بیرو بپو ا ی ه
 نیز یک بونه وهی تو خو نیعمه ته
 گوتی من زازیم، به لئ ده تکه وی
 کچ بو شو کردنی، خو ی سه ر به خو ی ه
 زورم پی تاچی و، و لامیش دینم
 به و به رگه جوانی وه ک مانگ دهر که وت
 سولتان به دورین هه ر ته ماشای کرد
 زیندو هیچ، مردوش نیشتیای ده چو ی ه
 به رگه کورانه که ی خو ی هاته ده به رکرد
 چا کردن و به کار دواپی پی هینا
 له جیگا و شوینی خوشی به ستنه وه
 نه ننه هو له گه ل خوشکم باس ده که م
 قسه ی له گه ل کرد، شیرین به جوانی
 پاش که میک سو حبه ت ئاوا عه رزی کرد
 مه لایه ک بیتنه لیتی ماره بکه م
 نه ک ئاوا به رچاو، هه ر به په نهانی

مه لایان هینا هر له و ده رباره
جه ناب ده توانی خوشبجهی شه وی
له سبهی شه وی پرا من ده چم بو پراو
توبجولای خوشکم، پیت ده لیم بو به
تازی و ماینه که ی پراگو یستن له وی
بی هه را و به زم پیک هات ئه وکاره
به قات به کیه ویا کیت خوش ده وی
نا شگه پیمه وه، دو شه وی ته و او
لیت ماره کراوه و؟ خه لالی تو به
پی گوتن که نگ ی بی هینن بو کو ی

سولتان مه حمود ده بیته زاوا

سولتان مه حمودیش هه رکه شامی خوارد
له گه ل چه ند که سی زور باوه پ پی کراو
شل شل داگه را ن، بولای تا زه بوک
پو یین بی خشپه چووه ژور که وت
دو شه و پوژان له لای بوک ماوه
هه ر نیوه ی شه وی ماینی که وته ده ست
هاو یشتنی سه ر و کردنی به بن بار
هاته وه مالی و خو ی لوه شاردن
به یانی هه ستا سولتان چ هه ستی
له جیگای شوخ و شه نگ و چاویازان
خواردی نه گه رچی نه یزانی چی خوارد
قراول و گزی ر ده ترسا له داو
له لای دیش لیان کردبو دوعا و توک
بوک خو ی ساز کردبو چاویان پیکه وت
بو دیوانی خو ی، ئه و جار گه پراوه
وه سایی هه مو تیک نا لیک به ست
به سستی و لی ی سواریو هیدی یابه غار
هه رتا پوژی خو ی، هه ر خو ی لی بواردن
وای دی پیخوش بوقه تیش هه لئه سستی
کولاره هاتوه نیشتوه له رازان

نه غمه و په روشی سولتان مه حمودی بو ئه سمه ری

ئه ی کوا خه یه که ی سه ر به ژنگاری
کوا ئه و لیو به بزه ی بی شه پاب و مه ی
توله نه مامه ی دهم ویست پر به دلم
کوانی له یله که ی زور خو شم ده ویست
کوا سور گو له که ی به له نجه و لاری
مه سستی ده کردم نه م بو هوشی مه ی
کوا نارام به خشه ی دله ی پر له کولم
من تو م خوش ده وی جار جار لیم ده بیست

کوا کولمه سورهی بی سور کرد نی
 کوانی مه چرمی دلای پرپازم
 کوا قه د بلینده ی که مه باریکم
 کوانی چیلّ مات نه به له ک تووره
 کوا خرنگه ی بازنه و هاپه ی له رزانه
 سینگم له ته تیری مژولای
 نه بوته خوشه ی به کی وه بینم
 نا سکم بو پام بو، ده مگوت له و پاره
 نه و ناسکه ناسکه ی که بوتم که و ته داو
 چه ندی هاتن و چون ده رو ژورو خوار
 کوا ده لایم ئوخه ی دوشه و یا شه ویک
 مه رچه ندی گه پان نه و دولّ و شیهو

سولتان ناچار بوپا و به تالی کرد له بهر په روشتیان واده ده که وی نه سهر که هینده
 جوان و زانا بو، سولتانیش ته مه نی بریک چوته سه ری پیاوی بریک به عومر، جوان و نه رم
 و نولّ و شوخ و شهنگیکی ئاوا ی وه ده ستکه وی و هه راواش سوک و هاسان له ده سستی
 بجی، بی نه وه ی بزانی چی به سه رهات و چۆن و چبو، ژور ناخوشه و نه و پی هه لاگوتنه ی
 ژور به جی بو.

سولتان ناچار بو پاری کرد به تالّ
 له شار و له دی داینا بون مه عومر
 له گه ل هه یاسیش داینا بو برپار
 ژور به بی که یفی هاته وه بو مالّ
 خه به ریک نه بو، له نیزیك یا دور
 پاشی نه و کاره ی پی بسپیتری کار

چون له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیوای برابو
سولتان مه‌حمودی به‌ئو دلی پرکه‌سه‌ر

هینده تیک چوبو کاریشی کرابو
جی هیلین با بچین بو لای بوک نه‌سمه‌ر

با بزانی نه‌سمه‌ر نه‌وانه چون بار دینی

چند بزنه مه‌ره‌ز سوروه‌ک سورقوچی
پوژی دوجاران شانه‌ی ده‌کردن
جاری دوستی کرد نه‌وه‌لی به‌رمال
تازی‌که‌ی تره‌کی دو کوئی هینان
پاش نو مانگ و پوژ، خوا کو ریکی
مه‌ر بووه‌ی که‌سیش فکری نه‌کردی
ماینی شی خه‌زالیش پاش ساله‌وه‌ختیک
وه‌ختی دو سال بو ده‌گه‌ل سولتانی
پاشی دو سالان نه‌و مام هه‌یاسه

کرینی بزانی نه‌وانه بوچی
به‌شی به‌رمالی، پریس لی کو‌کردن
له‌پیش هه‌مو شتی‌ک وه‌ک بناغه‌ی مال
به‌ختی کردن، جوان باری هینان
بو به‌ختی کردنی ناردیه لای دایه
کاری نه‌سمه‌ریان پری بۆنه‌بر د بی
هه‌رچاوه‌پوان بون بو‌جانو نه‌سپیک
وه‌ختی گه‌یوییه خوشی ده‌یزانی
چو لای نه‌سمه‌ری بزانی چ باسه

هه‌یاس چو مائه خال بارامی بو لای نه‌سمه‌ری

نه‌سمه‌ر که‌ زانی به‌پیریوه هات
نه‌وه‌ت جانو نه‌سپ، جوان لیی بپوانه
نه‌وه‌ت نه‌وانه بچینه ژور فه‌رمو
کو‌په‌که‌ش نه‌وه‌تا جوان جوان تیی فکره
وا یان تی فکری هیند ورد به‌جوانی
لییان پازی بو، هه‌روه‌ک خواستی خوئی
تازی په‌سته‌کراو جانوش په‌خترمه

پیی‌پاگه‌یاند ورد هه‌مو کاره‌سات
له‌تازی‌ه‌کانیش کی هه‌ت پی جوانه
کو‌پیی هه‌لگرتبو ده‌هات و ده‌چو
هه‌موان یه‌ک به‌یه‌ک ته‌حویل وه‌ریگره
به‌رماله‌که‌شی کرد به‌شانانی
سواربو کو‌په‌که‌شی، دانا له‌پیش خوئی
که‌وتنه‌ری هه‌روا به‌قسه‌وه‌ و پرپه

ديوانسي هه موی هاتنه ته ماشا
 هر ئافه رين بو بو ئه و مام هه ياسه
 پاش نه حوالېرسى و كه ميك قسه و باس
 وهك توو ئينسانيك زانايى و گه وره
 له و زه مانه كى وهك توى پى ده كرى
 هه تا وهختى خوئى هر خو م ليواردوى
 له كاتى خوئان هه موت هيناون
 هينده جوان دهيدا شىي سولتاني
 هيچكه س نه بو بلى كى هه يان هه وه
 دوا يه ش كه س نه بوبى ناسي ته وه
 پيك هاتبو پيسى له شانه كردن
 نه من ساحيبي نه وانهم دهوى
 خو ئيمه قسيكي وامان نه كردبو
 ئاخريكه ي ئاوابريار ي بودرا
 ده ميزانى سولتان بوئى زور له جوشه
 شتيك تا نه وړو كه س نه يبيستوه
 له وهى گه وره تر نابينم خه لات
 ده گه پي ته وه خو هر بو لاي خو ت
 به پاي هه ردوكيان جل و به رگي كرد
 به قه تار و شتر ده پيگايه كرا
 سواره هاتنه وه و بوكيان دابه زاند

هاتنه وهى هه ياسيان پاگه ياند به شا
 تازه يه كه يه كه زانيان نه و باسه
 جا سولتان مه حمود ده گه ل مام هه ياس
 تى فكري و گوتى له م عه سرو ده وره
 من به دى ناكه م بيرم بو ناكري
 دو سال له وهى پيش، چم پى نه سپاردوى؟
 ئيستا پيك و پيك حازد كراون
 زور هيدى و شيرن، له كورده كى پوانى
 جانوت به ره لاا كردبا نيو پروه
 تاثيران به ردا بو هر گه ييشته وه
 به رماله كه شى جوان حالى كردن
 سه د جار له عه مرو چاوى منت كه وئ
 هه ياس كارى خوئى كه ته واو كردبو
 جفه نكيان لي دا، قسه ي خوش كرا
 ده تده مى نه ويش چوئى پيم خوشه
 ده لى چى نه من له تو م ويستوه
 وهخت و كاتى خوئى حازرت كرد هينات
 نه وهش هر كارى خو ته هر بوخو ت
 نه سمه رى هينا له شاي ماره كرد
 به هيچكه س بارگه حيساب نه ده كرا
 وهك له شكر ده جمى خوئان تيك به زاند

سواره بلاویون که چول بو دیوان	وا خاترجه م بو نه یماون میوان
چو بولای بوکی، دیستی و ناسیه وه	که م مابو شیت بی، لیکیان بانیه وه
بوشتی به یان کرد چهنده په روشی	پاشی نه وشه وهی نه ی دیبو خوشی
سولتان مه شغول بو، نه به عدل و داد	خاتون نه سمه ریش به شا بو دلشاد
نیمه ی بیکاریش ل به ر زور گه پی	سه گ نه بو بویری تا پیمان بوه پی
په حمت له وه که سه ی بو ی گپاومه وه	بو زیندو کردنیان هانی داومه وه

ماسی دیمه ی

مام وه یسه پیاویکی زورقه قیرو مسولمان و بو توژیژانیش بی وینه بوپاش هه مونوژیژان ده پاراوه خودایه عه قوم که ی. لیم خوش بی، له نا هی دایک و بابی خوم پزگارم که ی یار په بی خودایه، له زه الله ی شه یتانم به دور که ی، پر قم زیاد که ی، ناواده پاراوه؛

خیزانیشی وه کوخوی بوو بوپارانه و بو توژیژان نه ممامه موجاری به مام وه یسه ی ده گوت بلای خودایه له مه کری ژنانم به دور که ی. مام وه یسه ش هه رهه موجاران پیی ده یگوت ده بی ده نگ به پیاو، ژن چن ومه کریان چ بیت. ناوا ماوه،

پوژیکی خانمی مام وه یسه ی ناردی له چومی ده پازده ماسیان بوگرت هه ره به نه و کابرایه ی که ماسیه کانی بوگرتبون، ماسیه کانی ناردنه نه و جیگایه ی نه گه ر مام وه یسه جوتی لی ده کرد، ژنه پیی گوت ماسیه کان ده خه تی جوتی نی وه ره،

کابراش چو ماسیه کانی ده خه تی جوتی ده پیش گاسنی نان و گه پا وه بو مالی. سبجه ینی مام وه یسه چو مه زرایه و به بی فکر بسم الله. وده سستی به جوتی کردنی کرد، ده گه ل نه وه ل خه تی جوتی ماسی وده رکه وتن، مام وه یسه گوتی نه وه چه یه

خودایه عه جایب ما نه وچار هینای به بی دهنکی ماسیه کانی ده توره که ی نان و گه پا وه بو مائی، خیزانی زانی نه خشه که ی گرتویه تی پیی سه یربو مام وه یسه وا زوو گه پاوه ته وه، که نه نه هو ناگام له هیچ نیه. چوپیش مام وه یسه ی و: پیانویژگه نه وه بق. وازو هاتیه وه خوشو کرهیچ نه بوه، مام وه یسه ده لی گه وهر ماسیم هیناونه ته وه!-

گه وهر: ماسی؟! ماسی چی؟ نه توژ چوبویه جوتی ماسیت له کوئی هیناونه ته وه؟!

مام وه یسه: خودا ناردویه تی، بیخو فقه قیر، ده خه تی جوتی دابون!

گه وهر ده لی دهنکی مه که نه وه پزقیکی زیادیه، خودا ناردویه تی باکس نه زانی

بو شه وی سازیان ده که م؟ نه توژ کیت پی خوشه بانگی که!

گه وهر هه رنه وه وختی ماسیه کانی به خشین ویو شه ویش هیچی ل نه نا. مام وه یسه ش بی خه بهر له کاری خیزانی، دوی نوژی شیوان ده گه پا وه بو مائی دو که س له ره فیه کانی خوئی که جیرانیشی بون، ده گه له خوئی هینانه وه مائی: نه وشو شتیکی خوشن هیه ده چین هه م بریک سه یرو سو وچه تی ده که یین و هه م نان و چیشتیکی خوشیش ده خوین.

مام وه یسه له گه ل میوانه کانی گه ییشتنه وه مائی، خیزانی به خیره اتنی کردن و

چایه کی بو دانان دوايه بانگی مام وه یسه ی کردو.

نه ری وه یسه نه گه ر میوانت ده گه ل خوژ دینانه وه بو ده نگت نه ده کرد شتیکم ل نابا!

مام وه یسه: چوژ؟! ناکا ماسیه کانت سازنه کردین؟!

گه وهر: ماسی چی؟! مام وه یسه: نه ی جا چوژ ماسی چی؟!

گه وهر: باشه ماسین له کوئی بوون؟ نه توژ هیناوتن؟! نه توژ چوبویه جوتی، نه چوبویه پاوه ماسیه خو له توژ به دهر که سمان نیه بجیتته پا وی.

مام وه یسه: نه دی نه وه موه ماسیه م له جوتی پا نه هینابوو؟!

گه وهر: چاکه له کوئی جوتیت پا هینابونه وه؟!

گه وهر بو یه ناوا وردلیتی ده پرسى هه تا چاک توشی هه لای بکات و به هیچ

پینه و په پویه ک بوی چاک نه کریی ته وه ؟

مام وهیسه :کچی ! ئه دی ده خه تی جووتی دا چه ند م ماسی دیتبونه وه و هینا بومنه وه !
گه وهر : ئایارو ! خه تی جووتی و ماسی ؟ ! میوانه کانی مام وهیسه ی که هر جفاره یان
ده کیشاو چایان ده خواره وه به بیستنی ئه و قسانه عه جاب مان . خو به خو پیکیان
ده گوت و پیده که نین : خه تی جووتی و ماسی ؟ !

مام وهیسه ئه وه قومار مان پی ده کاده نا پورگه وهر پاست ده کا ئاخه خه تی جوتی
و ماسی مام وهیسه ش زور تیک چوبو له لایه کی خیزانی هیچی لی ته نابو بیخون به تاییه تی
له بهر میوا نه کان له لای دیکه وه پیی به هه له ی خوی بردبو : پاست ده که ن ئاخه خه تی
جوتی و ماسی ؟ ! به لام نهیده ویست و سه رخوی بینیت . میوانه کانی مام وهیسه ی
ئه وانیش نه یان ده ویست مام وهیسه ی له کن خیزانی بشکینن و گه وه ریش ده ست به ردار
نه بو : تو خودا مام گولاوی ! مام و هسمان ئه وه عومری کورپا بوارد قهت زانیوتانه ماسی ده
خه تی جوتی دا بیت ؟ !

مام و هسمان و مام گولاویش ده یان گوت ناوه لالا خوشکه گه وهر ، ماسی هه رده نیو
ئای داده بی ده ئیشکاییه دانازی !

به لی کیشی مام وهیسه و گه وهری توندبو : ئایارو ! وهیسه شیت بوه ! وهیسه
شیت بوه ! مام وهیسه ش له حه یفان ده یگورپاند ، میوانه کانیش هه رچه ند به گه وهری
خیزانی مام وهیسه یان ده گوت ، بی قایده بو ، ئاخیری به ئه وشه وهی ته وای خه لکی دییان
لی خربوه ، گه وهر : بو خاتری خودای عاله مینه ، وهیسه ی بگرن شیت بووه ، بیبه نه ماله
شیخی خه لکه کهش بی ئه وهی بزائن چباسه ، مام وهیسه یان گرت په پیچه ک داو ده ستیان
له پشته وه رابه ستن و بردیان بو ماله شیخی ، له پنگایه دا هه رچه ندی ده یگوت بابم ! ئه من
شیت نه بومه ئاخه بو کویم ده به ن هه رد وکانیش راستیان ده کرد ؟ ! به لام گوئیان نه دا
به قسه ی مام وهیسه ی به دبه خت . له ماله شیخی مام وهیسه یان وه بهر شولکان دا : هه ر
ده یگوت ماسیم ده خه تی جووتی دا گرتوون ! ئاخه که ی خیزانی چو بن گوئی و پی گوت

ئه گه رده مگوت بلی خودایه له مه کری ژنانم به دورکە ی ئه وه یه !

ئێستاش ئه گه روا بلی پزگاردەبی دهنه هه ر ده و حاله ی دا ده بی که ده بیینی .

مام وه یسه که زۆری زه جری دیتبوو نا په حه تیان کردبوو، پتی خوش بوله ئه و وه زعی

نه جاتی بیت، به خیزانی ده لیت باشه چه که م ؟

خیزانی : بلی ئه من ماسیم ده خه تی جووتی دانه دیتونه وه .

به لێ مام شیخ دیته سه ری ده لێ پیم بلی بزانه مام وه یسه ده لێ چت پی بلی مام

شیخ به توره یی ؟ پیم بلی بزانه نیویان چیه ؟

مام وه یسه : نیوی چی و حیسابی چی ؟ ! ئه من هه رسو حبه تم ده گه ل گه وه ری ده کرد،

دنه هه مو که س ده زانیت ماسی ده نیو ئاوی دا ده بی ده ئیشکایه دا ناژیت مام شیخ ده لێ

زۆر چاکه . بانگی خیزانی مام وه یسه ی ده کات : وه ره پور گه وه ره . پور گه وه ره دیت و

پی ده لێ مام وه یسه ده لێ ئه من سو حبه تم ده گه ل گه وه ری کردوه دنه هه مو که س

ده زانیت ماسی هه رده نیو ئاوی دا ده بیت و ده ئیشکایی دا ماسی ناژیت . وه ره ده ستانی

بکه وه و بیبه وه بو مالی خوا حافیزو بیت .

مام وه یسه ده گه ل پور گه وه ری هاتنه وه مالی ؟ له ئه و پۆژه ی به د وا وه مام وه یسه

ئه گه رنوژی ده کرد ده پیش دوعا خویندنی دا ده یگوت : خودایه له مه کری ژنانم به دورکە ی .

جا دوايه دوعا کانی دیکه ی پاش نوژی ده خویندن .

قوناغ گیتماغ

موحه مه د، ئیسماعیلی ناھارا قوناغ چاغمیشتی. ئیسماعیل ناھار یاخنی یۆله توشتی موحه مه دن ئیونه گیتسن، حوسینه راست گیتالدى حوسین دیدی ها! ئیسماعیل هارادی؟ ئیسماعیل: موحه مه دن ئیونه گیدرم ناھارا قوناغ چاغرب. حوسین: مه ندا گیتالم، ئیسماعیل دیدی یاخچی. سه ن نه کاره سن؟ حوسین مه ن نه کاره یه م؟ مه ن توفه یلیه م. باهم گیتی لار بویۆل قوربانه راست گیتالدىلار. قوربان دیدی ها! ئیسماعیل حوسین نان هارا گیدرسس؟ ئیسماعیل: موحه مه دمه نی چاغرب، حوسین دا دییر مندا توفه یلیه م گیتالم. ئوندا قوربان دیدی وه للا مه ندا گیتالم! ئیسماعیل دیدی یاخچی، مه ن قوناغم حوسین توفه یلی دی سه ن نه کاره سن؟

قوربان: مه ندا توفه یلینین توفه یلیسیه م بالی، توشتی لار یۆله. موحسین کوچه باشندا چخدی دیرها ئیسماعیل هارا گیدرسس؟

ئیسماعیل دیدی موحه مه دمه نی قوناغ چاغرب بولاردا، ئۆلوب لار سه لیم جوهری دۆلپاسی، حوسین دیرمه ن توفه یلیه م گیتالم! قوربان دیرمه ن توفه یلین توفه یلیسیه م گیتالم. موحسین دیدی مه ندا گیتالم. ئیسماعیل دیدی یاخقی سه ن نه مه نه سه ن؟ موحسین دیراومه نی تانییر، بالی دویرت نه فری گیتی لار موحه مه دن ئیونه: سه لام سه لام سه لام سه لام؟

موحه مه د، بیر از باخدی سوړه ئیسماعیله دیدی: مه ن سه نی قوناغ چاغمیشم، بولار نه مه نادى. - لار! حوسین دیرمه ن توفه یلیه م. موحه مه د: یاخچی بوسه ن. قوربان: مه ن دا توفه یلین توفه یلیسیه م. موحه مه د. دیدی قوناغ سه ن چۆخ خوشگیتالېسن. توفه یلی سه ندا خوش گیتالېسن. توفه یلین توفه یلیسی سندا ئیله چۆخ خوش گیتالېسن، بوکپی ئوغلی نه کارا دی؟

موحسین یۆلداشلاره باخدی: دیمادم او مه نی تانییر؟

بیرموریک له سهره شیره تی شیخ شهره فیان له روانگه ی گه وره پیاوانی زاناو به ته مه نه وه

((شیخ شهره فی)) له نه وه له وه تانیفه یکی زورگه وره زاناو به کاربونه و له چه ندیدی ه کی عیراقی دا ژیاون به لام به شی زوریان له کوردوستانی ئی رانی وه کو ۱- که و ته ۲- سهرمساغلی ۳- حه سه ن چه پ ۴- سیلمی ۵- باگردان ۶- لیمونج ۷- بینگوین ۸- شیخان ۹- دۆولی شیخان ۱۰- سیرووی ۱۱- قه لاتی سنان ۱۲- سهرمولان ۱۳- سهرته نگ ۱۴- نیتلان ۱۵- چومان له پوژ ناوی سابلاغی ویدی ه کانی

۱- لگبن ۲- کیلی ۳- بابه کرا وی ۴- کانی زهره ۵- نه حمه دغه ریب ۶- شینوه برسی ۷- بازارگه ۸- دیکله ۹- هه وشینان ۱۰- کوری ۱۱- وکه له کوکه کان له مه نتیقه ی خانی هه مومولکی شیخ شهره فیان بوه (حاجی بایزبابی مه حودا ناغی شیخ شهره فی) گه وره و و پدین سپی ته وای نه و تانیفه ی بوه له گه ل چه ندکه سی عالم و پونا کبیره دین سهرپه ره سستی تانیفه ی شیخ شهره فیانیان وه هستوی خوگر تبو؟ و به هوی پینوینی گه وره گه وره کانیان له کی شه وه ره له - گه ل جیرانه کان هه میشه خوویان پاراستوه له پاش نه وه ی که حاجی بایزله دونیاده رچه چونکه شیخ شهره فی هه رده هات وده سستیان نه ستورده بوله نه وده وره وله دده وره کانی پیشوش حکومه تی ناوه ندی دایمه له سهر بریوی عه شیره ته کان ترسی هه ره بوه وکه متریش وابوه راسته وخوبه گزیان داچوبی هه ره فیل و ته له که لاوازی کردون، و بو هیندی که له تانیفه کان بی به لگه، ده هوی بو سارده کردن، ئیکیک له وانه، و به نه وه ویه وه حاکمی مه راغه ی نه و، وه ختی کی بوه ۱۰، کاغه زیکی بوشیخ شهره فیان ده نویسی و به پیاویکی خوی دابو یان ده نیری نه که رکه یخودا کانوه ره هاگه وره پیاوه کانوبین بومه راغه ی هه تابوخوم هه م ملکه کانوبو - سه بت که م و قه باله ی سه بتیو وه رکه سه و به نیوی خووبده می؟ گه وره گه وره کانی شیخ شهره فیان به بی بیر کردنه وه فریوی حاکم مه راغه ی ده خون و تیگرپاگه وره پیاوه کان وکه یخودا کان ده چن بومه راغه ی چونکه هیچ بیرو فکری خه را بیان ده ژیه حکومه تی نه بوه - حاکمی مه راغه ی به پیچه وانه هه سستی پاک و بی خه وش ی نه و تانیفه ی و به بیر کردن و فکری

ناپاکی خۆی هه موانیان دهست به سهرده کاو. و دهیان نیریته خۆراسانی وله شارۆچکێکی داین ده مه زینتی شاره که یان نیناوه (کوردان) و دوايه به مرورگۆپاوه هه روه کی ده لێن بۆته ئه و (گورگانه ی) که ئیستاده بیبین؟

وه ختیکی پیاوه به کارهکانی شیخ شه ره فیان ئا وادورده خرینه وه و ژن و منداله کانیشیان له به ربی که سی و بی سه ره رستی هیندیکیان ده چن بۆلای پیاوه کانیان ئه وانه دیکه ش په ریوه ی هه نده ران ده بن و دییه کانیان هه تچه ندسالان به چۆلی ده میتنه وه، جامه نگوروما مه ش له سه رمولگی شیخ شه ره فیان به دمه قال هاتون و قه ربه یان لی په یداوه دوايه پێک ده لێن ئه و مولکه نه مولگی مه نگورپانه ونه مولگی مامه شانه جادوای ئه وچه ندساله ی هیندیک مال له شیخ شه ره فیان ئه و ی دیکه ش هه تاجیگیان بۆته وه هم له دیوی مه نگوران هم له دیوی مامه شان غهیری تی خزاون هه روه کو ئیستاکه ده بیندری؟

به سه رهات و ئال و گۆپی که به سه ره شیخ شه ره فیان هاتوه دلۆپێک له ده ربایه کیه و ئه وه نمونه یه که، بۆ وه بیر هینانه وه ی؟ هه رکه سیکی به لگه ی هه بیت ده توانی به پیتی به لگه باسی زیاتری له سه ربکات و زۆرتیشی سوپاس ده که ی.

حه مه دئاغا پاشی کۆچی دوا یی مه حمودا غای بابی زیاتر له دیبۆکری ده میتنه وه (به رده بۆری دیبۆکری) که نیشانگه ی حیسابگه ره کانی حه مه دا غای بوه هه رماوه.

پاشی دیبۆکری مالی هاتۆته دێلکه وه وشینان و ناخره که ی هاتۆته لگبنی حه مه دئا غای شیخ شه ره فی ئه وچه ند ساله ی ئه گه رله لگبنی ده میتنه وه هه روه کو له نیوبانگی رادیاره پیاویکی به نازمون وله حیسابگه ریدا ئینسانیکی زۆر زاناو ما هیر بوه، ئیستاش که ئیستایه حیسابی حه مه دئا غای شیخ شه ره فی هه رماوه و زۆر که س کاره کانی به حیسابی حه مه دئا غای ئه نجام ده دات. دیاره ئه و حیسابه ده گه ل حیسابی شه مسی پێنج پۆزی هه رقه یانی له پێشتره. ئه گه رمانگی ناخیری زستانی و اتا په شه ممه سی پۆز ته و او بیته به حیسابی حه مه دئا غای شه و ی بیست و شه شی په شه ممه یه، نه و پۆزه، ئه گه ر په شه ممه، بیست و نو پۆز بیت شه و ی بیست و پێنجی په شه ممه یه نه و پۆزه.

ئه وچار له ولاته کویتستان و به فراوی که ی مه، نه گه رله دوازده ی په شه ممه یه، ده لوجه ی، بای وه عده ی دیت ده گه ل ده لوجه ی بای وه عده ی نه گه رک پتوه و ساخه ت نه بیت له گ له گ له گه رمینی پاده گه رپته وه. له پازده ی په شه ممه یه حه قه بای دیت له هه ژده ی پابه فر به هه مو بایه کی ده چپته وه. حیا سبه کانی ناخری سالی له نه وه لئی مانگی په شه ممه یه پرا ناوا حیساب ده کرین ۱- له نه وه لئی په شه ممه یه پرا هه تا سی پوژان خاتو زه مه ریر شینی بو برایان گیرا وه. چونکه بایه کانی ده نه و سی پوژانه داله کویتستان سهرما بر دوونی، هه وای زور ناخوشه و کپوه ی ده کات. له دوی وی سی شه شی هه یاسی حیساب ده کری که شه ش پوژده ی نه وه لئی هه وای زور ناخوشه، شه ش پوژده ی دوه می ناخوش و خوشه، شه ش پوژده ی ناخیری تانه ندازه یه ک خوشه، سی شه ش ده کاته هه ژده وه ویش سی ده کاته بیست ویه ک. بیست ویه که له ی گورانی

بیست ویه که له ی گورانی، نه گه رنه باری له قولته ی پانی، گوران هیچ له هیچ نازانی هه رله ناخیرمانگی زستانی خه لو تفاق ی لی پراوه وجه لو ش تفاق ی فروشتینی هه بوه، پیک هاتونه باقه ی به مه پیک بادی، جه لو ده لئی نه گه رباقه وینجه له مه په که ی درژتر بیت، باقه که ی ده برمه وه بابه قه ده په که ی بیت زیادیه که ت ناده می.

خه رنه به ره ی پیریژنی: پیریژن له مانگی په شه ممه یه دا کوره که ی ده چپته سه فه ری، به کوره که ی ده لئی پوله خه ری مه به ره! کوره که: خه ری ده به رم. دایکه که ی: نه گه ر خه ری ده به ری کورتانی مه به ره کوره ده لئی خه ریش ده به رم، کورتانیش ده به رم. کوره چو سه فه ری، که ره که ی ده به فری داسه رما بردی وتویی، کورتانه که شی له وی به جی ما. وشتری پیریژنی؟ وشتری پیریژنی به سه رما و کپتوه وه که ل هاتوه.

هیلکه ی له گه له گی: هیلکه ی له گ له گی نه گه رسه هول و سه رمانه یه سستی نابیته جوجه بابوشه ویک یا پوژیکیش بیت؟

کابو بوزی یای به گواران؟ هه رله په شه ممه یه ژنیک برای لی میوان ده بیت، بو بارگینی براکه ی تفاقیان نابیت، وه نیو دی ده که ویت ده لئی حازرم گواره ی زپری خوم بو بارگینی

کاکم به تفاق بدهم؟ به‌لام تفاق هینده گران ده‌بیت، به گواره‌ی زیرپیش به‌شی جه‌میکی پی‌ی ناگریت، شه‌وی ده‌نون، به‌یانی که وه‌خه‌به‌رد ین، بای وه‌عه‌ده‌ی دیت و به‌فری شه‌قارشه‌قار کرده و بن داران وه‌ده‌رکه‌ووتوه، هر جومه‌ی نا‌شگیت‌پیکی ئاو پیداد یت.

کا، بو بۆزی یای به گواران؟ گو به گوپری بابی کا و کاد ین داران.
ئه‌وه خودا پوحمی کرد، وه‌ده‌رکه‌وت بنی داران.

خاکه‌لیوه. ؟ ئادار ناچی بی دۆ *** نیسان ناچی بی جو.

د یسان ده‌لین مانگی ئاداری؟ بیاری له گویی داری *** نامینی تا ئیواری
ده‌شه‌وه‌ی شوقاقی: ده‌ پۆز پاش نه‌ووزی، ده‌ شه‌وه‌ی شوقاقی پی‌ده‌لین،
ده‌ئه‌و پۆزه‌ی داشوقاق تفاقیان لی براوه‌و لیتیان قه‌وماوه، مه‌پوما لاتیان مه‌مو قیرانی کرده.
سینزه‌به‌ده‌ر: سینزه‌ پۆز پاش نه‌ووزی به‌.

گیسکی به‌له‌مس؟ گیسکی به‌له‌مس گولی ریواسی ده‌خوات و ده‌لی:

خواردم گولی نیسانی *** پیام له‌وی زستانی؟ زستانی ده‌لی

پۆزیکم مابی له کاردا *** لاقت ده‌کم به داردا.

به‌فریکی نۆرده‌باریت، گیسکی به‌له‌مس سه‌رماده‌ییات و لاقي به دارپوه‌ه‌لدا وه‌سريت؟
وه‌کی له‌گه‌وره‌پیاوانی به‌ته‌مه‌ن و پوناکیرانی باوه‌پیتکراوم گوی لی بوه‌گوتویانه‌له
له‌زه‌مانی حه‌مه‌داغای شیخ شهر فی دا. له‌ لگبنی جیاله‌خه‌مه‌داغای حیسابگه‌ریکی دیکه‌شی
لی‌بوه‌وده‌لین نه‌ویش هه‌رنیوی حه‌مه‌داغابوه‌و یان هه‌رنیویکی هه‌ی بوه‌؟ شه‌وی له‌سه‌ر
هاتنه‌وه‌ی له‌گ له‌گی له‌ مزگه‌وتی گرتویان کرده حیسابگه‌ره‌که‌ی دیکه‌ده‌لی
ئه‌وشوله‌گ له‌گ دیته‌وه‌حهمه‌داغای شیخ شهر فی ده‌لی ئه‌وشوناگه‌پتته‌وه، گریوه‌که‌ی
ئاواده‌که‌ن هه‌رکه‌س دۆپاندی، کچه‌که‌ی بدات به‌ کوپی نه‌وی دیکه، خه‌لک بلاوه‌ی ده‌کات
ئه‌و حیساب گه‌ره‌نه‌گه‌ر. ده‌هه‌وای ده‌فکری، نۆز ناخوش و سه‌رما ده‌بی و پروشه‌ی
ده‌کات، دیته‌وه‌مالی و به‌کوژه‌کانی ده‌لی، گرتویکم ده‌گه‌ل حه‌مه‌داغای کرده و به‌ئه‌و
هه‌وایه‌ی ده‌ی بینم دۆپاندومه، کوپه‌کانی لی‌ده‌پرسن چ گرتویکت کرده؟

ده لئی له سه ره له گ له گی؟ گوتومه نه وشوله گ له گ دیته وه به لام له به ره روژی
سه رمایه ناگاته وه ئیره له ناوه لئی نه همه دناوی (کانی کوخه ی) ده مینیتته و جا نه گه ریتوان
بچن بیگرن و بیه یینه وه نه وه چاکه ده ناخوشکودپا وه، به لئی کوره کانی ده چن له ناوه لئی
نه همه دناوی حاجی له گ له گ که سیره ده بیت و ناتوانی هه لفری ده یگرن و ده یه یینه وه،
له بن کورسی گه رمی ده که نه وه به ینی شه و وپوژان له سه رقه لاغی داده نین (حه مه دناغای
شیخ شه ره ف) که هه لده سستی بچیتته نویژی به یانی حاجی له گ له گی له سه رقه لاغی ده بیینی و
ده زانیت حاجی له گ له گ بوخوی نه هاتوته وه و به ده ست هاتوته وه نه گه رته قه ی له دندوکی
دینی وحه مه داغا. ده لئی به خیرییه وه! به خیرییه وه نه گه رچی به لاقی خوشت نه هاتویه ته وه،
به یانی نه گه رقه سه بلاو ده بیتته وه و ده لئین حه مه دناغای شیخ شه ره ف گرنوی دپرانده وه،
به نه و حیسابگه ره یی، حه مه داغا ده لئی: نه گه ر نه تو حازربی سویندی بخوی و بلایی حاجی
له گ له گ بوخوی هاتوته وه له باتی کچیکی دوکچانت ده ده می نه ومام حیسابگه ره ش
که ناتوانی سویندی بخوا، ئینسانی واگه وره درویه ناکاو سویندیشی له سه ربخوا، کاره که یان
پیک دی به ژنه ژنه؟! ژنه ژنه یان کردوه، هه مو خه لکی لاجان و پیران شاهیدی
نه و موزوعه نه و، ناگادارن به تاییه تی نه وانه ی بروکیک به ته مه نن.

به عزه که سیك ده لئین له (دایه شیخیرا) له گ له گ یان هیناوه ته وه به لام پنگ بی
(نه همه داوی) پاست بی چونکه دایه شیخی له لگبئی پاژوردوره؟!

هاوینی و هختی دروینه ی حه مه دناغای شیخ شه ره ف ده چیتته گه نه دارئ مامه شان،
وه ختیکی ده چیتته سه ره وزی ده ست نویژی هه لگرت، ده ست ده ناوه که ی هه لده دات،
ودیته وه نیودی به خه لکی ناوایی راده گه یه نیت و: بچون پالهی مه زرایه بیننه وه باران
ده باریت، به قای پی ناکه ن، نیوسه عاتیك پیوه ده خوری، په له هه وریکی په ش دیته پوی
ناسمانی و دای ده داته بارانه ی سیلاوه ستاوه یه غنیه گه نمی به ساغی به خری که نده قولاندا
هیناوه ته خواری. خه لکی ناوچه ی نه وانه ی ماون نه و سیلاوه یان له زاری باب ومام یابرا
گه وره کانئان بیستوه. به تاییه تی خه لکی گه نه دار، به رکه مران وخری به رداشان.

قازو، ریوی، قشقه‌له

قازوئیک کوه به‌زیک دیته‌وه، قشقه‌له به‌غار ه‌لی‌گرت‌ه‌وه، له سه‌ر نه‌و به‌زه‌ی به‌شه‌په‌اتن، به‌چه‌نگ و دندوکان لیکیان ده‌دا، مام ریوی، چاوی پی‌که‌وتن: نه‌وه‌چیه، بو‌ واده‌که‌ن؟ ملکی بابو به‌شده‌که‌ن؟ قازو وه‌جواب هات: چابو هاتی مام ریوی، نه‌من نه‌و به‌زهم دیتوت‌ه‌وه و قشقه‌له ه‌لی‌گرتوت‌ه‌وه؟ ویم‌نادات‌ه‌وه، قشقه‌له قازوی وه‌دروخته‌وه و گوتی نه‌خیربو‌خوم ه‌لم‌گرتوت‌ه‌وه. نه‌توهرنه‌شت دیوه‌مام ریوی زوری نیشتیا‌چوبه‌زه‌که‌ی، له‌به‌ره‌خویه‌وه گوتی؟ و اچاکه فیلیکی سازکه‌م و بو‌خوم به‌زه‌که‌ی بخوم نه‌وانه له‌به‌رشه‌پروه‌لایه‌پینان ناخوری پی‌گوتن نه‌و ه‌له‌لایه‌ی ناوی وازی لی‌بینن؟ به‌لام قازو ده‌ست ه‌لگرنه‌بو قشقه‌له‌ش نه‌یده‌دا وه، نه‌وجار مام ریوی به‌خوی گوت نه‌خشه‌که‌م گرتی. پوی تی‌کردن پی‌گوتن نه‌من ریگایه‌کو بو‌ دادنه‌نیم نیوه‌ش وهرن به‌ قسه‌ی من بکه‌ن باه‌له‌لا خه‌لاس بی‌. چونکه نه‌من به‌ دل به‌ شه‌ری نیوه‌ نار‌ه‌حه‌تم.

قازو قشقه‌له نه‌گه‌ر مام ریویان نه‌وا به‌ دل‌سوژی دیت، قه‌ولیان دا له‌ قسه‌ی ده‌رنه‌جن و چونی مام ریوی بو‌یان دان‌ی پازی بن‌. مام ریوی ده‌لی به‌لی، زورچاکه ته‌رازوئیکی په‌یدا که‌ن ه‌تا نه‌من لی‌وبه‌ش که‌م وه‌ره‌یه‌که‌ی نیوه‌ی بخون، ه‌ردو پازی بون و به‌زه‌حه‌تیک زورته‌رازویان ه‌ینا‌وله‌پیش مام ریویان دانا، گوتیان؟ نه‌وه‌ته‌رازو نه‌وه‌ش به‌زه‌که‌. مام ریوی پوی بو‌یه به‌زه‌که‌ی، له‌ت کرد، به‌لام وای له‌ت کرد، له‌تیک گه‌وره‌تری، له‌ پیش چاوی وان، ده‌ به‌رت‌ه‌رازوی نا. له‌تیک قورس تر بو‌پرئیکی دم ولوت لسته‌وه‌قه‌پالتیکی له‌ له‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی دا نه‌وجار نه‌وی دی قورس‌تر بو، قه‌پالتیکی له‌ له‌ته‌ قورس‌که‌ی دا، نه‌وجار له‌ته‌که‌ی دی قورس‌تر بو، به‌ قه‌پالتان ه‌ه‌موجاری له‌ له‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌دا، ه‌تا وای له‌ت ه‌ره‌له‌ته‌ی به‌ قه‌ده‌مه‌په‌ره‌ شوشیکی چوکه‌ مابونه‌وه، ه‌هردوکی به‌دوی یه‌ک دا هاویشه‌ زاری و پوی ده‌ قشقه‌له‌و قازوی کردو گوتی وه‌له‌لا ه‌ینده‌ چوک ببوونه‌وه بو‌به‌ش‌کردنی نه‌ده‌بون. خولاسه‌ به‌مه‌کرو حیل‌و دوستایه‌تی به‌زه‌که‌ی لی‌خواردن.

(شیخیری) قازو، ریوی، قشقه له

قازویهک، به زینکی له پئی دیته وه
له سه رنه و به زه بو به هه لالاو جهنگ
قازوکه ده یگوت، هه ر لیت ده سستیتیم
قشقه له ش ده یگوت چپژئی لی ناکی
ریوی په یدابو، نه و شه پهی که دی
مام ریوی به زی دی ئیشتتای چو به
هه ی نه زانیته، بوچی وا ده که ن؟
قازو: نه و به زه، من دیتومه وه
هین تیک چوم نه به و، شه پرو هه لایه
بووداده نیم من، ریگای جوان وبون
نه گه ر. پتیوان دی، واهینده غه مخوار
قازو. قشقه له، دایان به لیتنی
ئیوه شه ریکن ته رازوئیک بپنن
به ز بو به دولت، میزان حازر بو
قه پالتیکی دا له و له ته گه وره
سمیالی بادا به فیکه و جیکه
هه ر به قه پالتان ده یخواردن زوزو
هاویشتنی زاری هه ردو به یکجار
پاستی له ئیوه زور شه رمه زارم
ده زانی چبکا، ریوی قازی بی

قشقه له ش به تاو هه لی گرته وه
وا لیکیان ده دا به دندوک و چهنگ
له سه رنه و به زه ی من ده ت فیه وتیتیم
نه گه ر ده پوژیش به دوام دا پاکی
توپه بو. وگوتی هوی نه دی ویدی
به خوی گوت فیلتیک ساز که م هه ربویه
میراتی بابو هاتون به ش ده که ن؟
قشقه له ش ده یگوت، من گرتومه وه
هوشم لی برپاوه، نه به و خولایه
ئیوه ش مه ردانه، له قسم ده رمه چون
زانیان دورکه وتون، زور له شوین و بوار
پازی بون دواپی، به نه و کیش به پینی
هه تا لیتو به ش که م، واز له شه پیتن
له تیک له وی دی که هیتندی زیاتر بو
چه نده به تام بو، نه و به زه چه وره
که وته به ر هیرش پارچه کی دیکه
به قه د مه پمهریک مانه وه هه ردو
فیزمالی دایه و پویششت به ره و خوار
بوم به شنه ده که را هاویشتمه زارم
وه زعیش مه علومه، کی نارپازی بی

چه‌قل و مریشکی پیریژنی

چه‌قل مریشکی پیریژنیکی فراند، پیریژن به‌داد و هاوار وه‌دوی ده‌که‌وت و ده‌یگوت، خو‌مریشکه سپی من دوسی ده‌بو، چه‌قل به‌ئه‌درویییه‌ی پیریژنی زور نارپه‌حه‌تبو، له‌داخان سور‌ه‌لگه‌را، مام پئیوی به‌لای چه‌قل‌دا هات گوتی ئه‌وه‌بو و نارپه‌حه‌تبویه؟ چه‌قل گوتی، له‌حه‌یفی پیریژنی سه‌گسار؟ خو‌ئه‌و مریشکه چاره‌گیك نابی، پیریژن به‌درو ده‌لی، دوسی ده‌بو. پئیوی گوتی؟ دا وه‌منی ده‌بزائم چه‌ند ده‌بی؟!

پئیوی ده‌گه‌ل مریشکی که‌وته‌ده‌ست، فراندی وه‌ل‌ات. ده‌ه‌ل‌اتنی‌دا گوتی چه‌قل به‌دایره‌ی بلی با چوار سی‌یان له‌سه‌ره‌من بنوسی به‌قرز.

(شتیری) چه‌قل و مریشکی پیریژنی

(له‌فارسیه‌وه)

به‌پلار و جوین له‌دوی، ده‌یگوپراند
چه‌قل پفاندی له‌بن‌سه‌ری من
له‌داخان پینگای خوی لی‌ون‌بیو
زوزانی پاروی ده‌پۆنی که‌وت
له‌چی توپه‌بویی سور‌ه‌لگه‌پاوی؟
به‌شیره‌شیر و به‌بوئه‌ و هاوار
ئه‌گه‌ر درو‌یکه‌م مال‌م خه‌رابی
گه‌وره‌و چوکه‌یی با وه‌ده‌ست‌بینم
به‌نیشاره‌و ده‌ست، هه‌روا هه‌رای کرد
به‌په‌له‌م پینگای دورم له‌پیشه
له‌سه‌ر من چوار سی‌قرز با بنوسی

چه‌قل، مریشکی پیریژنی پفاند
دوسی پتر بو مریشکه سپی من
چه‌قل به‌و درویییه‌ی هیند توپه‌بیو
پئیوی هات چاوی به‌و وه‌زعه‌ی که‌وت
چته؟ بو‌قه‌لسی؟ بوچی شیواوی؟
له‌داخ پیریژنی مه‌یمونی سه‌گسار
خو‌ئه‌و مریشکه چاره‌گیك نابی
داده‌ی وه‌منی ده‌، هه‌لی سه‌نگینم
پئیوی، مریشکی که‌وته‌ده‌ست؛ پای کرد
چه‌قل زه‌حمت‌م که‌می بو‌بکیشه
به‌دایره‌بلی باش چاپلوسی

پړیوی و قازو

قازویه ک سه لکه په نیریکی دیته وه، هه‌لی‌گرت‌ه‌وه و چو سهرداریکي بلیند بیخوا. پړیوی له‌وی ملّ وموی ده‌کرد چونکه پرسی پیویه هره‌له سه‌لاقانه و، نه‌گه رچاوی به په‌نیره‌ک‌ی که‌وت زوری ئیشتیا چوټه، گوتی واکه فیلیکی سازکه‌م، به‌لکو ئه و په‌نیره‌ی بخوم. ده‌ستی‌کرد به ته‌عریفات و جوانی قازوی بو فریودانی: نه‌من په‌شی و جوانم نه‌دیوه چاو نه‌وپه‌ر و باله‌ولاقت چه‌نده په‌ش و جوانم، وه‌ک بوخوت جوانی ده‌نگیشت ئاوا خوش‌با ته‌عریفت به‌که‌س ته‌واو نه‌ده‌بو، قازو فریوی خواردو گوتی بابخوینم به‌لکو ده‌نگیشم وه‌کړه‌نگم جوان بی. دندوکی لیک‌کرده‌وه و په‌نیر که‌وته‌خواری، پړیوی هه‌لی‌گرت‌ه‌وه، ده‌با قازو هره‌ قاره‌قارې بکات بزانی په‌نیری دیکه‌ی وه‌ده‌ست ده‌که‌ویده‌وه.

(شیعری) پړیوی و قازو

له فارسیه‌وه بو کوردی

په‌نیریکی دیت له‌سهر پړنگایه‌ک	هه‌لی‌گرت‌ه‌وه قازو خیرایه‌ک
چو سهر داریکي بلیند، قه‌له‌مه	نوشی گیانی کات، په‌نیر ده‌له‌مه
پاده‌برد؛ دیتی پړیوی جادوکار	بو فریودانی قازو که‌وته‌کار
ئرې چه‌ند جوانی، چه‌ند شوخ و شه‌نگی	به‌راست له‌تو دی جوانی و چه‌له‌نگی
نه‌وپه‌ر باله‌ت چه‌ند جوان و په‌شه	دندوک و لاقت، له‌په‌شیان گه‌شه
ده‌نگیشت وه‌کو په‌نگت خوش‌بایه	جا ده‌مگوت به‌که‌س ته‌عریفت نایه
هه‌وای چو ده‌سهر، ویستی بخوینی	وه‌ک په‌پوبالی ده‌نگی بنوینی
نوکی کرده‌وه، په‌نیر که‌وته‌خوار	پړیوی دای‌هاتی و گرتیه‌وه و به‌غار
ده‌ی تا ده‌توانی قاره‌قارې بکا	تا په‌نیر یا شت چی په‌یدای بکا

پِیوی که له شیر و سه زرد

سالتیکی پاییزی که له بابێک ده گه له سه گتیک، له کوته دپیه کی مابونه وه یابه جیی مابون، سه یه که له بن دیواری وه که وتبو که له بابیش ده گه پا و چینه ی ده کرد به جینجروکان عه رزی هوڵده کوژی، مام پِیوی چاوی پی که وت گوتی، خودا چاکی دا، نه و نیوچه ره م وه ده ست که وت جارێ لیتی نیزێک بووه و چاک و خوشی ده گه له کرد، لیتی پرسى: نه وه چۆنه به ته نى لێره په یدابویه ؟

که له شیر: به ته نى نیم. مام پِیوی: نه دى؟ که له باب: کاکیشم ده گه له. هاتوینه نێره ناوه دان که یه نه وه. پِیوی: نه دى کوا کاکت؟ که له باب: له نه و بن دیواره ی نوستوه سه رى دیشیت. مام پِیوی وای زانی، کاکى قه له مونه یه ک یا په له وه رییکى له خوێ گه وره تره. گوتی، نه خیر خودا چاکتری دا، نه وه بونه دو. مام پِیوی چو بوته وجیگایه ی که له باب نیشا په ئی پی کردبو، له نا کاو به سه سه زه ردی دا که وت و به دیتنى سه زه ردی واپاچه نى وه لات. سه زه رده ده وره ی کوته دیی دا دوسى ده ورانى پی که وت، مام پِیوی له ترسان هه مو شتیکی له بیر چووه، که له باب بانگی کرد: مام پِیوی وه ره! بو کوێ ده پوی؟! وه ره بو مان بیه به کوێخا فه عله مان بو بگره کارمان بو بکه.

مام پِیوی له ولام دا گوتی بپو خولات بپى، نه توى وا قه رچه ناغ و کاکت وا توپه، به سه د سالتى دیش نه ود تیه و بو ناوه دان نایه ته وه.

(شیعری) رڼوی و که له شیرو سه زهره

په ند و په زا سوک وه گولی سه رچل
 جهنگ و دم له شه ره وه کو پله نگ
 به بی بژیوی وه خستی سه رما و سول
 چاوی دهره وشا هره وه نه ستیره
 پارویکی چه وره و زوریش به تامه
 چونه په یدابوی له و کونه دینه؟
 چاک بکهینه وه نیره وه پیشو
 کاری هه تانه یاریده و بکه م
 سه ری ژان نه کا، توژی ماسندوه
 یا بالنده یهک وه کو خه رته له
 بزانی هه روا چه وره و نیزیکه
 لی ترسا هه لات نه و یاسکه و یاسک
 نه و جار که له شتر مام رژیوی گاس کرد
 ده بی به کوخا، کارمان بو ده کی
 چاک نابیته وه ناواش پهل په له
 نه و کاره ی نیوه سه دسال ده کی شتی

که له شیریکی جوان و له بهر دل
 له گه ل گه مالتک چابوک و زره نگ
 پایزی مانوه له دینه کی چول
 مام رژیوی که دی نه و که له شیره
 لی نیژک بووه و به خوئی گوت مامه
 پاش چاک و خوئی؛ صاحب مال کتیه؟
 هه ر من و کاکم هاتوین دوه دو
 نه ی کوانی کاکت زیاره تی بکه م
 له و بن دیواره ی کاکم نستوه
 وه یزانی کاکي مامر یاقه له
 چوو تا ببینی پاره کی دیکه
 رژیوی سه زهرده ی که دی وهک ناسک
 زور زیره کانه تا خوئی خه لاس کرد
 وهره هه لمه یه، له چی سل ده کی
 توئی قهره چه ناغ، کاک بی خه وسه له
 با من پیت بلیم دلت نه نیشی

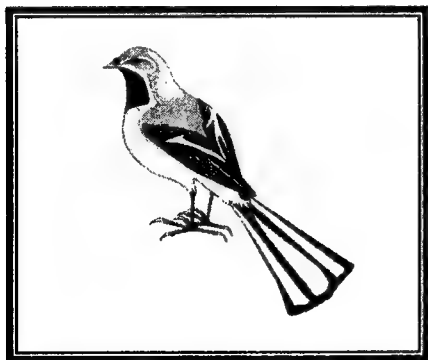

کوتر و که له باب

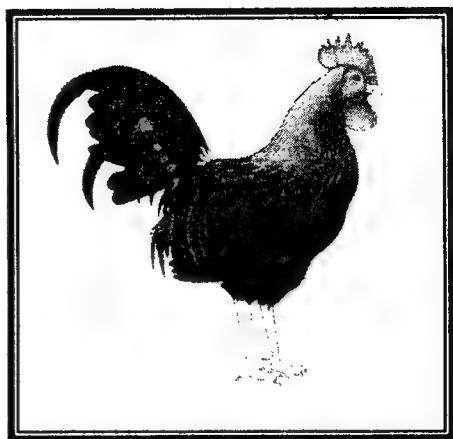
مريشك به هيلكه بو، هه ربه ئيرويه وى داده پويشت: كابان وه دواى كه وتبوه قوربان
 وسه ده قهى ده بوبه لام مريشك هه ربه نه ولولايان داده پويشت وجوابى كابانئى نه ده داوه،
 كوتر نه وهى دى زورى پى ناخوش بو، پوى ده مريشكه سورى كردوپيى گوت به خوت
 وبه هيلكيكى جيقناوى عه ييى ناكه يى كابانت ئاوانا پر ههت ده كه يى. نه من سالى
 يازده جار كورك ده يم وجوكان هه لدينم، به قه ده تو منه تى له سه رسا حيتيم دانانيم. كه له باب
 به غار هات وگوتى خوشكى نه وه حافره ته وناقيس ئاقله بللى هه تا جوابت ده مه وه
 كو تر به كه له بابى ده لئى، نه من ده كه له توقسان، ناكه م چونكه سى عه ييى كه ورهت هه نه،
 اجه بى وه ختى بانگ ده ده يى ۲۰۰۰ وى ده خوى وده شخوينى ۳ سوارى دايه خوشت ده بى؟

(شيعرى) كو تر و كه له بابى

كابان به يانى هاته وه مالى	هه مو شوين گه را تا بن هه رزالي
لیم سورو عه بنه، خو به هيلكه به	كوخ و جى پاوكه يى له لاي ده ركه به
ئاخرى ديتيه وه زور له بهر مالا ن	له ژير پلار و هيرشى مندالان
به فيزو ده عيه و قيره و گاره گار	ده چو وه، ديسان هه روا به ره و خوار
كو تر له و به رزه يى كه نه وانه يى دين	هات لئى وه جواب هات زور به بوغز و قين
:سالى يازده جار جوكان هه لدينم	له لاي ساحييم هه ر خو نانو ينم
كه له شير كه دى له دور كاره سات	بو لاي مامر و كو ترى به غار هات
گوتى عافره ته و عه قل ناقيسه	له گه ل من بدوى، ولام بيبسه
:پيش چاوم چولكه لاکه وه بپو	قسه و باس ناكه م نه من له گه ل تو
ئاخر هه ي نه زان به و سى عه بيانه	له تو دا هه يه و من ليم عه يانه
شه وو نبوه شه و دايمه ده خو ينى	دواى وى بو خواردنى پيس دانامينى
ئيستا كه هاتوى، به نيازى چاكه يى	هه يچ فهرقى دايك و بيگانه يى ناكه يى

کوتر

که‌له‌شیر

پۆی و مریشکی مه لای

جاریکی پۆیه ک تازه فییره پا وده بوئیتستافییری فیلبازیه کانی پۆیه نه ببو،
 مریشکی ماله مه لای پفاند، برديه وه مه نزلێ بیخوات، لیان پرسی ئه و مریشکه
 قه له وهت له کوی هیناوه ده له ی چرگه ؟
 کاک پۆی: وه لالا، له ده رکی ماله مه لای گرتم و هینام، پێیان گوت ههسته خیرا
 بیبه وه له جیگای خوی دانی وهره ههتا مه لا نه یزانیوه، وفتوای نه داوه،
 ناگادارییت وهر به قوماریش بلێ پۆی چه لاله تا قیگمان لی نا هیلن.

(شیعری) پۆی و مریشکی مه لای

ده لێن پۆیه کی تازه بیو پاوکه ر	مریشکی گرت و له دیی برده ده ر
هینایه لانه هیلاک و برسی	باوکی لی پوانی و له کپه که ی پرسی
به خیر بییه وه؛ وهره دابه زه	له کویت هیناوه ئه و خه ز و به زه
هه روشی هاتم، دیم له بهر مالتان	مریشکی مه لایه، هینام به تالتان
که مێک توپه بو پپی گوت هه تیوه!	هیشتا تو جاری دنیات نه دیوه
من له گه ل مه لا نابم به دوژمن	ههسته بیبه وه! خیرا کوپی من
تا نه یزانیوه و فتوای نه داوه	مریشک به ره و بگه پێ دواوه
به قوماریش بلێ؛ پۆی چه لاله	تا قمان نا هیلن ئه له و محاله

گورگ و پژیوی

پژیویک له که لێن و قوژبان هه روا مل و موی ده کردوده که را، له نه کاو گورگێکی برسی دایهاتی و گرتی له گورگی پرسی: چیه؟ بو و پرهنگت زه ردهه لگه پاره. گورگ ولامی دا وه؟

برسیمه وه برسان هیزوتوانام نه ماوه ناهیلیم بیزوی هه ر ئیستا ده تخوم. پژیوی گوتی به لاقی خێویوه، به خوای زه ریفه، به خوای بابیه داوه تم بو کوریم کرد، ژنم بو کوریم هینا، نه من نه وه چه ند پۆزه له تۆده که پێم و چه جیبی نه ماوه نه یجم و نه وه دیسان له دواى تۆ هاتومه ته وه ئیژه، دا وه ته وژنی بو کوریم دینم ههسته وه پێشم که وه با برۆین.

گورگ بى قسه و فریوی پژیوی خوارد و به لاکه لاک، وه پێشی که وت. پژیوی خوای ده کونیکى پاکرد خوای بو نه شیردراره وهاته وه ده ری گورگ لى پرسی: بو چویه وى؟

مام پژیوی: ماله دوستیکى بو چوم لیم گپاره! نه و جار که لینیکی پهیدا کرد و به چیره چیر خوی تپرا کرد، زانی گورگ قهت زه فهری پى تابا پژیوی زۆری پېچو گورگیش نه وه له وى قونه ته سه ی داوه وه حته له نه و جار: هه رای کردی ده وه ره مام پژیوی بو خوت مه عته له ده که ی؟ مام پژیوی گوتی ده برۆده فز به نه وه دو و و و و ی کالم بو که ندی، به خوای بابیه نه کوریم ژنی دینى و نه دا وه تی ده که م، و یستم خوم له دهسته تۆ خلاص که م گورگ زۆری نه ولاوه لاکردو، پژیوی نه دپته وه و لى دارو پشت هه ر به لاکه لاک.

(شیعره که ی گورگ و پژیوی)

مام پژیوی بیری پۆزی خوای ده کرد	له و تیش و بن به رد، مل و موی ده کرد
له پر، قیت بووه گورگێکی برسی	هه روا دایهاتی و پژیوی لى پرسی
چپته؟ نه خوشی؟ بو و شێواوی؟	زۆریه داخم بو، کزو داماوای
برسیم، له برسان هیزم نیه برپوم	نایه لم بیزوی، هه ر ئیستا ده تخوم
به خوای زه ریفه به لاقی خێوی	زه ماوه ندی کرد بو کورپی پژیوی

پښتو، کوا گوشتي و کوا چيژو تامي
شاييه و له وي چي خوش بو ده يخوين
به په له، پښتو خوي ده کونیک پوکړد
به ناعيلاجي، ها ته وه دواوه دواوه
بو به خوږايي، خوټ مه غل ده که ي
له و نيو به ردانه ش، که رویشکم ماوه
هر به چيره چير خوي ده کون پاکړد
زاني، قهت گورگ پيټ تابا زه فەر
پوژ زږد دره ننگه، خو مه خافليټنه
دو و دو و سي کالم بو که ندي
ويستم له ده ست تو خوم خه لاس بکه م

پۆی و که له شیر

پۆیه ک له قه راغ دیته کی که له بابیکی فراندو هه لات، سه گه ل که وته دووی. ته نگاویان کردبو که له باب کوتی نه گه رده ته وهی له ده ست نه وانه پزگار بی، بانگیان که بلی نه وه ئی دیی ئیوه نیه، په فیقی خۆمه، له نه و دییه ی د یکه رابو خۆی هاتوه باله کۆلت بنه وه؟ مام پۆی فریوی که له شیر خوار د ه گه ل زاری لێک کرده وه حالیان کات که له باب هه لفری و هه لات د ه گه ل باله فرهی که له بابی، پۆی که وت و سه گه ل گرتیان و که و لێان له حاجه ت ئیخست،

که له باب هه م خۆی نه جات داوه م تو له ی ئیده د یکانه شی له پۆیه کردنه وه .

(شتیعی) پۆی و که له شیر

پۆیه ک جارێکی به دیته کدا هات	که له شیرێکی قه پدایه و هه لات
سه گه ل که وته دووی مام پۆیان په تاند	نۆر به چالاکی، نۆچیری پفاند
که له شیر کوتی نه گه رحه ز ده کی	له چنگ گه مال گه ل خۆت خه لاس بکه ی
بانگیان که و بلی نه وه که له شیر	په فیقی خۆمه و به یاری فیره
له و دیی دیکه پا، بو خۆی بو لام هات	هی دیی ئیوه نیه، به سه که ن شانه شات
ته نگاویان کردبو سه گه ل و تاجی	زاری کرده وه و به ناعیلاجی
هه نا حالیان کات، چیه کاره سات	که له شیر سو، تیی تو پاند، هه لات
له گه ل فرین و باله پزه و قپی	پۆیشیان گلاند، فرزه یان بپی
بو جارێکیش بی، نه ستاندی تو له	خۆشی پزگار کرد، له ده ست نه و زۆله

بانگه یشتنی له گاله گ و پئیوی

پۆژیکی پئیوی خۆی پیاوی چاک ده کاوده چی وله گله گی بانگیشتن ده کا، له سه ر
 هه مو خواره مه نی دونیا یه، په لوی بۆلی ده نی چونکه ده یزانی به دندۆکی هه لئاگیرئ و دینی
 بۆی له سه ر به رد یکی پانیش پۆده کا، ده لئ ده ی حاجی فره موو ده ی! بخۆ. پئیوی به
 زبانی ده ی لیسته وه، هه تا خه لاسی کرد، له گله گی فره قیریش دوجاری دندوک پی دادا
 وه ختابو دندوکیشی بشکی وهیچی پی نه خورا؟

ئه و جار له گله گ فکری کرده وه چه بۆ پئیوی لیئنی چۆنی تۆله لی بکاته وه پئیوی بانگ
 کردوئه ویش دانوی بۆلینا، ده نیو کوله کیکی مل درێژی کرد، له گله گ به دندووکان ده نک
 ده نک دانوی ده رده هیئان و ده یگوت فره مو ده ی مام پئیوی، خوشیویکی نۆر زه ریفه ئه وه بۆ
 ئیشتیات نیه ئه به ئه و جور ده ی له گ له گ تۆله ی له مام پئیوی کرده وه، نه یه یشت ده نک یکی
 بخاوبه برسیایه تی به پئی کرده وه.

بانگه یشتنی له گاله گ و پئیوی

(شیعره که ی)

له گله گی، بانگ کرد، پۆژیکی پئیوی	نیو پۆژی ساز کرد له چۆل و کئیوی
په لوی بۆلینا هیند به ده ست و برد	له سه ر، به رد یکی، نۆر پانی پۆ کرد
حاجی وه ره پێش، فره مو بسم الله	واده بی، غه زا ئه شه دو بالله
تایبه ت میوانیه، ئه و شتیوی وا خوش	هیوادارم تۆش نه مکه ی فره اموش
هه موی لسته وه، تا بلایی یك و دوو	له گله گیش له وئ تیی وه رامابوو
نۆره ی حاجی هات بانگی بکا پئیوی	تا به رپه و گه زی کوێخا ی به پئیوی

دانبوی بولینا، زور به تام و چیر
 ده ری ده هینان به دندوک دانوو
 نه یوانی ده نکیک باویتسه زاری
 توله ی کرده وه له گله گ له ریوی
 کردیه نیو کدویکی زی ملدریز
 مام ریویش له لای، هه لروشکابوو
 سه ری به رداه به شه رمه زاری
 نه یه یشت چیرئ بکا، له نان و شیوی

ریوی کویستان خوور شینه ی گهرمینی

پاش نه ولانه لاوکه پانیکی زور. ریویکی گهرمینی و ریویکی کویستانی توشی یه ک بون
 و بونه ره فیک. ریوی کویستانی به ریوی گهرمینی گوت، له میژه گهریده ی پیم بلئ بزنا نم
 چه ند فیلان ده زانی؟ گوتی هه زار فیلیش زیاترده زانم، نه دی نه توچه ند فیلان ده زانی؟
 ریوی کویستانی گوتی نه من هه رنه خوش بومه چم له بیرنه ماوه ته نیافیلکی پوچه له
 ده زانم. وه ری که وتن به زیك دیاربو، ریوی گهرمینی غاری دایه، ریوی کویستانی گوتی
 کوپه نه یکه ی نه وه ته له یه به خورای لیږه دانه ندرا وه نه که ی، ریوی گهرمینی گوتی
 کوپه نه یخوم دلده توقی، هه رها ت وچوله ناکاو ته له ترازا و ریوی پیوه بو، دهستی کرد
 به هاوار هاواری، هه رای ریوی کویستانی ده کرد: کوپه چاره یه کم بکه ریوی
 کویستانی. گوتی ناخر پیم نه گوتی ته له یه، بو خوت ده وی هاویش. ریوی گهرمینی
 : تازه کاره هاتوو. ریوی کویستانی: نه ی نه تونه ده گوت هه زار فیلیش ده زانم
 ئیکیکی ده کارکه وخوت نه جات ده ویا نه مهش نه وفیله ی توفیرین، ریوی گهرمینی: نه من
 فیله کانم هه موده کیسولکی کردبون له بن کلکم هه لاوه سیببون، به ته قه ی
 ته له ی، هه موپه رت وبلایبون زوریشم لی روانین هیچم نه دیتنه وه. ریوی کویستانی
 : وه للا نه منیش وه کی پیم گوتی هه رفیلکی پوچه له ده زانم، نه ویش نه وه یه: نه توخوت
 له مردن ده، پا وچی نه گه رها ت، له ته له ت ده کاته وه وده لی حه یفه منداربوه، نه منیشمن
 نه وه له هووه ی خوده مریمم چاری به من ده که وی وده لی نه وه ده بی ده رمانیان خوارد بی

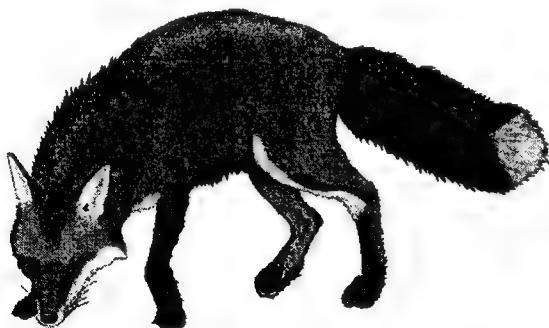
چيه؟ ده گهل بولاي من هات نابى بم گاتى نه من هه لديم، ده گهل ناوپى بولاي تودا وه نه توش ته پده ستيكى هه لى؟ به لى پيوى گه رمينى خوى مراندوپيوى كويستانيش له دورى ته لى خوى مراند، پاوچى هات له دورچاوى پيى كه وت وگوتى له دايه منت كه وى گه يشته سهرى وچاوى پيى كه وت وگوتى حه يف منداريوه وادياره تازه ش منداريوه له ته لى كرده وه وه سستاپى وپوانى چاوى به پيويكه ي ديكه كه وت بولاي چووگوتى نه وه ده بى دهرمانين خواردبى پاوچى چوبولاي پيويه، نه ي گه يشتى پيوى هه لات ناوپى دا وه وپيوى كن ته لش نه مابو وهكى دايان نابو ناوا پيوى نه جاتيان بوو، وپاوپيش دم له پوش هاته ده رى؟

(شيعرى) پيوى كويستان خور، شينه ي گه رمينى

له چرو دولى يه كتران بيى	پيوى كويستانى و شينه ي گه رمينى
ليى پرسى لالو، چهند له و فيلانده	فه ريامان كه وي پوژى ته نگانه
پيويه شين ده لى قه زات له گيانم	له هه زار فيلبش، زياتر ده زانم
توش وه كو منى، يا بگره زياتر	نه وه ش ده زانم، تا پتر، چاتر
ده ي بوم به يان كه، با دلنيابام	بو نيچير گرتن با زووتر پام
نه وه ي ده ميزانم، فيليكى چووكه	له نيو فيلاندا، چرووك و پووكه
په گه لم كه وه هه سته با بروين	برسيمه و شتيك په يداكه ين و بخوين
هه ر وه پي كه وتن له قه راغ په زيك	به جوانى دياربون دو گوشت و به زيك
پيويه شين به غار، هه لى کوتايه سهر	هاتبوو بيگاتى، په نجه ي دايه بهر
نه كه ي ته ليه، ناخر براى خوم	ده يگوت خو دلم ده توقى نه يخوم
ده هات و ده چو، گه پا ده ورويهر	ته له ترازو و لاقى كه وته بهر
به هاوار ده يگوت هو ي براى گيانم	به قسم نه كردى، زور په شيمانم
چاره يه ك بكه و بگره فريام	له بيو هوش و فه ننت، دلنيام

فیلان ده‌زانم به سیا و به ئه‌ژمار
 ده‌سێك بۆمه‌ بێ و خوشت په‌زگارکه
 واه ژێر کلکم، هه‌لاوه‌سرابون
 وردیش لیم پوانین هه‌چیان نه‌مابون
 هه‌تا پاوچی دێ، منیش به‌و پیوه
 حه‌یفه‌ منداربووه، ده‌لی پێویه‌شین
 ده‌بی ئه‌وانه‌ ده‌رمانیان خواردبێ
 هه‌ر من هه‌لام تو بکه‌وه شوینم
 پێوی هه‌لاتن، فیلان به‌کارهات
 فریوی پێوی خواردناقل ناتاواو

ئه‌تۆبوی ده‌تگوت، زیاتر له‌هه‌زار
 له‌وه‌زار فیل، یه‌کیان ده‌کارکه
 گشت فیله‌کانم ناو کیسیک نابون
 به‌ته‌قه‌ی ته‌له‌ په‌رت و بلاویون
 خۆت له‌ مردن ده‌، هه‌چ خۆمه‌ برێوه
 لاقت ده‌ردینی له‌ ته‌له‌، یه‌قین
 ده‌پوانی ده‌وره‌و ویستی بو‌لام بێ
 نابێ بمگاتی تی ده‌تورپنم
 وه‌کی داینابوو گه‌را کاره‌سات
 پاوچیش دم له‌ پوش چی نه‌که‌وت‌ه‌داو

توتک و سهوو تازی

ده لَین سالتیکی گورگیک پنگای که وته قه راغ د بیه کی ده پویی، سهی ده وڵه مهندی، تازی ناغای و توتکی فه قیری پی که وتن، بزیکیان له به ره لات، دوايه کوتی با بزائم، نه وانه چکاره ن پهن ده که ون؟ گورگ له بهریان پاره ستاوه و، نه وانیش هه رسی له ده وره ی گورگی پا وهستان. پوی ده سهیه که ی کردو کوتی سه رزه لامی پیچک ناشه وان، نه تو چکاره ی؟ ولای دا وه: نه من سهی ده وڵه مهنیم.

گورگ کوتی به لای هه قته نه که ر نه تو گورگی نه خنکینی، ساحیت نانت ناداتی؟ دوايه پوی ده تازی کرد کوتی لینگ دریزی کلک باریک نه تو چکاره ی؟ تازی ولای داوه، نه من تازی ناغام به لای نه توش هه قته. چونکه سوکه پیی، هه رچی دیت ده بی مهیدانیکی پی که وی.

پوی ده توتکی فه قیری کرد، لیی پرسی نه دی خرینه نه تو چی؟ به ده نگیکی نوساوو فه قیرانه ولای داوه که به زه حمه ت گویی لی ده بو: من توتکی داپیره م. بی که س و فه قیرین. گورگ به له سه ره خوپی کوتی ناخر چت پی بلیم، سهی ده وڵه مهندی نی، گورگی بخنکینی، تازی ناغاش نی، بلای سوکه پییم هه رچی دیت مهیدانیکی پی که وی.

توتکی فه قیری، چه پوکیکت پی داده م هه ردو چاوانت پوپیژیم.

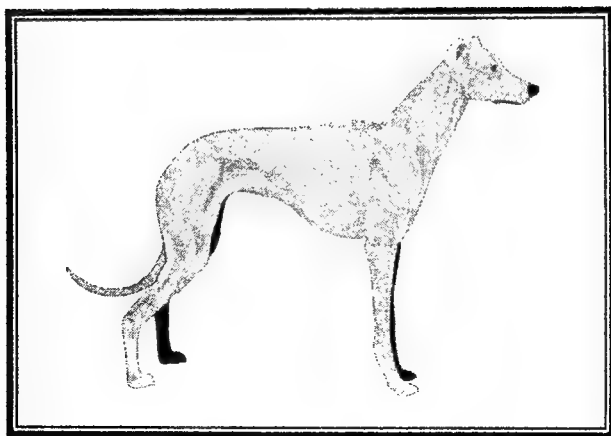
(شیعی) توتک و سهوو تازی

له قه راغ دیه ک، گورگیک پاده برد	توتک و سهو تازی هیشیان بو برد
له بهریان هه لات تاویکی به غار	دوايه گه پاره لیی کردن پرسیار
نیوه ده زانن ناخر نه من کیم؟	چونو و پیره وایینه سه ر پیم؟!
پوی ده گه مال کرد: زلی نا هه موار	چکاره ی ده گری پنگا له پتیار

لای دهولمه مند یه جیگه و مه کانم
سهی دهولمه مندی به برپو بیئن بی
ئه تو چی داده ی وهره پیئم بیژه
پیئم ئه سپی راه تا ئه و سنوره
جیم له وه تاغه، دوايه وهرکه وم
تاسه وه ی که می تریش په یدابکه ی
کولکنه ی خرپن ئه تو چکاره ی؟
له و خوايه به دهر نیمه فیه ریاده س
جوانی حالی بکاوه لیت جابه غار
یا هه موشتیکی و ده دست خوت بیئی
تا هه رچی دیتم، به دوا ی دا هه لیم
به دو وچه پوگان چاوت بیتمه دهر

کارم مه علومه من پاسه وانم
بهائی تو ده بی گورگ خنکین بی
کلك و لینگ باریک هوی دمدریژه
من تازی ناغام چوارپه لم سوره
هه رچی بی بینم تاوی پتی که وم
ئه شه دو بیلا ده بی ئاوا بکه ی
شانازی ده که م ئا ئه به وکاره ی
توتکی داپیره م بی هیوا و بی که س
گورگه شین هیدی رویتی کردئه و جار
یا سهی دهولمه مندی گورکی بخنکینی
تازی ناغاش نی، بله ی سوکه پیئم
توتکی فیه قیری، بی که س و بی دهر

* * *

بارگینی نه خوش

ده لئین کابرایه ک بارگینیکی نه خوشی فروشت جله وی وه ده ست کپاری داو پپی گوت
برایگان، به خوی چرای خوم کوزانده وهو چرای توم هه لکرد.

کابرا زۆربه که یفخوشی، بارگینی برده وه مالی وای زانی شتیکی چاکی وه ده ست
که وتوه. شه وی وه ختی نوستن بارگین ده ستی کرد به کوخینی. کابرا هه ر لاقیکی له
ژوری بوو لاقی دیشی له ته ویله ی بوو. ناچار هیئای له ته ویله ی له بن سه ری بارگینی
چرای بو هه لکردو هه تا پوژ بارگین هه ر کوخی و چراش ئاییس.

کابرای فه قیر له سه ره خو گوتی کوره ئه وه بویه کابرای فیله زان گوتی چرای توم
هه ل کردو چرای خوم کوزا نده وه،

ئه وه به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت.

(شێره که ی)

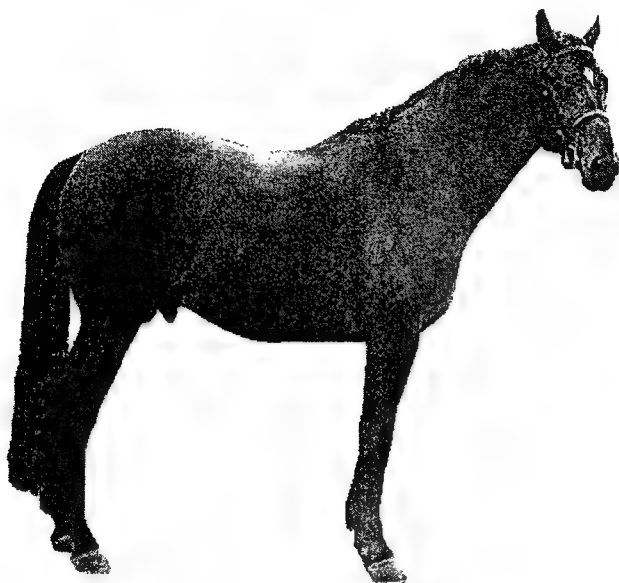
پیاویکی بی فیله ئه سپیکی کپی
کابرای فرو شیارده یگوت به تا نه
ئه من چرا که ی خوم کوزا نده وه
برد یه مالی له وه خته ی شه وی
دیتی ده کوخی بارگین نا سازه
هه ر هه ته ژوروو چۆوه ته ویله
چرا نا یسا تا پوژ هه ته ده ر
کابراش به بی خه وه روا هه ت وچو
فیلاوی ئه که ر وای به من ده گوت

پوله که ی دایه، قیمة تیان بپی
ئه که ر پیم ده که ی به قا وموتمانه
چراو پ ونا کی توم که شاندنه وه
ئالیکی بو برد پیش کاتی شه وی
خو هیچ ناخوات و نۆدیش بی وازه
ناچار دا گیر ساند چرا و فتیله
بۆره شن کوخی ئه وشه وه ی یه کسه ر
به ورته ده یگوت هیلاک وماندو
به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت

چاروی دار

(شیعر) له فارسیه‌وه

د ده‌کهری پی‌بون بیان‌خاته ژیر بار	پویشته بو سه‌فه‌رکا‌برای چارویدار
لی‌یان خورده‌بووه، نو هاتنه نه‌ژمار	سواربوو له یه‌کی په‌تاندنی به‌غار
نه‌ژماردنی نه‌وجار ده‌هاتنه حیساب	دابه‌زی، که‌وته ناخو‌شی و عه‌زاب
کهری نه‌ژماردن، خو یه‌کیان که‌مه	سواربوکه پویشته که‌وته هم‌مه‌مه
شل‌بووه و وه‌کو به‌نیکی زور‌خاو	دابه‌زی و دیتنی، ده‌کهر بون ته‌واو
به سواربوونی من که‌ریک نه‌می‌نی	سوار نه‌بوو گوتی نه‌وه‌ی نا‌هیننی

دەبىي ھەموشمان ئەۋەدى بىسەلمىتىن وبەباشى بىزانىن ئەگەرھىچ پەندىك بەبى ھۇ پىك
نەھاتوۋەھەرپەندىكى ھاتوتەسەرزمانان وخەلكەكەمان دەيلىتىن رۇدا ويكى بەخۇۋەديوۋە

به هوی پودا ویک کاریکی کراوئه وپه نده پیک هاتوه و . دا ندرا وه .
 چانه گهرنه مه بیتن قه یاته کانی پوداوی ئه وپه ندانه بنوسین و بیانخۆینینه وه به زۆریانان ئه له ئه و
 په ندانه ئه وه نده پئی ده که نین له خۆده بینه وه به سه رسوپمانه وه له هیدیکانیش ده پروانین
 و ده لئین؟؟ چۆن ئه وپه نده له بهرئه وکاره ی ئه وشته ی ئه وقسه ی داندره وه؟؟
 له رابردودا زۆرله زاناو شاعیره کورده کان بۆکۆکردنه وه ی په ندی پیشینیان هه ولیان داوه و
 نه یان هیشته و ببنه دهسته چیه ی ئاگریان له نیوکه لینه دیواره گلێکان وکۆنه چاله گه نم
 وچۆیه کان دابرزن وله ناو بچن و ، خوا هه لئ ناگری له ئه و بواره دا زۆریش سه رکه وتوبونه و
 کاره کانیشیان ئه وه نده ی بله به رچاوه ، چانه گهرنوسه رخۆی به خاوه ن؟ به دانهری
 راسته قینه ی ئه وپه ندانه نه زانی خۆینه رپزریان لی دگرن و ده به رابه ریاندا کړنۆش ده که ن
 بۆپاراستنی بیرو هۆشی پیشینیان که ئه و پۆوه کوخه زینه یه یکی زانستی وایه بۆنه ته وه که مان ،
 لیره دابه پئی ویستی ده زانم له هه مو هۆگرانی فۆکلۆروپونا کبیرانی به رپزداوا بکه م هه رقه یات
 وه به سه رهاتیک که ده بیتته هۆی پیک هاتنی هه رپه ندیکی چاچه قه یات بئی ولۆلۆولی لی
 بنیشته خۆشکه یا هه رچی بئی وه کوئه و سئی قه یاته ی ئه وه له ناخری ئه وکتیبه ی
 دانوسیومه ته وه به خه تیکی جوان بۆم بنوسنه وه وپه ئه و ناو و نیشانه ی بۆم بنیرن ده پیش
 هه موشتیک داسوپاس بئی سنورخۆم به ئیوه ی زاناراده گه یه نم خوا یاریی هه موپه نده کان
 کۆده که مه وه و ده نوسرا ویککی جیاوا زدا پیش کیش به خۆینه رانی خۆشه ویستی ده که م .
 په نگ بئی بتوانم زۆرله ئه وباس و قه یاتانه له کتیبه فارسیه کانیش بدۆزمه وه به لام خۆشیکه ی
 ئه وه یه . له زاری ، بیژهری ، رابنوسریتته وه ؟!

*** ** * * * * * * * * * *

۱- ناردی خۆپا سانئ * * * تپری پور نامانی

پیتان وانەبئ هەرله نیوه خۆماندا ئە وجوره مه تلّ وقسه نه سسته قانه هه بونه ،
واده گێرنه وه نۆرپیش ئە وپۆکه ئە وسه رده مه ی خۆپاسان شارۆچکێک زیاترنه بوه له
ئە وخۆپاسانه ی ژنیکی فیله زان وپیاویکی گێل ونه زانی لی ژیاون .
ئە وژنه نانه گولّ گولّیه کانی ده دابه خزم وکەس وکاره که ی خۆی و . یا هه رکه سیێک
وکه په که که شی ده کرده کوللیره وموللیره وده رخوا ردی گیلە ی میژدی ده دا
ناخه رکه ی گیلە ، له که په ک خواردنئ جارپژه بی چونکه ژۆرله ژنه که شی ده ترسا . پۆژێکی
نۆر به پارێزه وه له ژنه که ی ده پرسى وده لئ ئه رئ خانم ئە ونانه ی مه بۆه رکه په که ،
واده رده که وئ وه کی لای مه . له مالان . هه رژنانیش نانیان کردوه ، وه ک ئە وپۆ نانی
نانه وه خانه ی نه بوه .

ژنه ش: بۆ نازنی * * * کابرا گیلە : نابه خوای

ژنه : ئە وه خوشکه سه لته که ت له سه را وانئ ده تپری نارده که ی مه لیژه باده ی باو
وکه په که که ش ده مینئ ته وه گیلە ئە وقسه ی نۆرپئ ناخۆش ده بی وده باله خۆیدا ده لئ
خۆا ده زانی ده بی بهم ده ردیکی به سه ربێتم هه رخوا بی زانی چۆنه ،
به لئ نۆری نه کیشا . پۆژێکی گیلە به ره وجیئ ماله خوشکی که وته پری وگه یشته جئ
وچوله ماله جیرانیکی خوشکی وه ژورکه وت ؟

ژنی جیرانی کابرای ده ناسی وده چی به خوشکامانی ده لئ کاکت ئە وه له ماله مه یه
خوشکامان پپی ناخۆش ده بی وخیرایه کی ده چی بۆ لای وکاکی ئە گه رچی کاکی پوێکی
وای ناداتی ولوت و لیوێکی نۆرگژو ناخۆشی ده بی هه رجوړێکی بو ، خوشکامان کاکی
به خیرهاتن ده کا ، وده وایه ده لئ هه رچه ندی ئیره وه کوماله بابی خۆمه به لام پیاوماله خوشکی
خۆی له جیگایه کی بی چۆن ده چیته مالی ده دیکانه هه سته بابجینه وه ماله خۆمان کا که گیان .

گیله ده لئی جاجۆن نه من دیمه ماله بی شه رمی وه کوتوئه وه چه ندساله که په کم ده رخوارد ده دهی، خوشکامان راچه نی: نه یه پۆخوا به تۆ به کاکه گیان خوانه کایا خوا جاجۆن نه من که په کی ده رخواردی تۆ ده ده م؟

گیله: جاجۆنی بۆ چه نه تۆ لیره ده تری ئارده که ی مه باده یبا و که په کیش ده مینیت وه خوشکامانیش حیلله وحه والی زانیون وزوده زانی نه وه کاری ژنه که یه تی وده لئی باشه نه تۆ وه ره وه بابچینه وه ماله خۆمان جائه منیش له نه و پۆپا تۆ به ی ده کم ناتیم . به لئی هه رجورکی بو خوشکامان کاکی برده وه ماله خۆیان کوتی کاکه گیان ده زانم زۆرت برسیه جاری باهیکه و ژۆنیکت بۆ سازکه م، گیلله ش ده لئی نه ری وه لا نه وه له برسان ده مرم . به لئی خوشکامان پۆنی ده تا وه ی ده کاو ده با. له سه رکولانه ی وه سه ری ده نی وله ناوړگی بن کولانه ی ژوری را، ده پیشدانه وکولانه و ناوړه زۆریون، بۆ دوکه ل کیشانی ناوړی وه به رده دا. زۆری پیوه ده خوری خۆه رتینیشی بۆ ناچی و ناخره که ی گیلله زگی وه قوپه قورپه که وی له برسان وه جواب دی وده لئی دیاره کاره که ی دیکه شت وا یه ده نا هیلکه و پۆن له سه رکولانه ی و ناوړ. ده ناوړگی ژۆریدا نه وه یکه و پۆنه چۆن ده بیته وکه نکی ده خوری.

خوشکامانیش هه ریۆ نه و قسه و به لگه ی نه و که لالی دا پشتبو، زویکی ده یقوزیته وه وده لئی جاکا که. نه گه ر نه له وه نده ی را ناوړ نه گاته نه وکولانه ی چۆن تپله سه راوانی را ده گاته شاره که ی تۆ له نیو متبه قه که ش ناوا ناردی به با ده کات.

۲. * * * پادارن بگرن بێ پائێ خۆنە * * *

هەرله نیتۆئە و کوردەواریە ی خۆماندا تایفە یە ک هەبون و ئیستاش هەرهەنەئە و زەمانی خەلک بە گشتی کە مێک لە شارستانیەت دوربونه ئە و تایفە هە رکاریکی کردبایان هە رچەوت و بە راوەرژو دەهاتە دەری و پودا وی زۆرسە بیران بە سەر دەهات خەلکە کە باوهریان پێی نە دەکردن وە دیانگوت ئینسان هێندە نە زان نابێ و وانیه .

جا هینایان بۆ تاقی کردنەوێ چەند کەسیان بە گەرە کە یانە وە لە دیوانی میری یالە دیوانی یەکیک لە مەزنەکان بانگ هێشتن کردن دابی کوردەواری و ابو، پاش نان خۆاردنی بە تاییبەتی لە شەوێ کانی دورودریژی پایز و جستانی دا، شەو چەرەیان دادە ناشە و چەرەش دەئە و زەمانی دا لە نیتۆ مە . میوزوگوێژ . میوزولە تکه . مەنار . بریشکە . تقوی سوپرو . ئە و جورە شتانه دادە ندران بلام ئە و شەوێ بە تاییبەتی بۆئە و میوانە بە ریزو خۆشە و یستانە هیندیکیان قالۆچە پەشکە بۆ گرتبە و دەگەل میوزە پەشان بۆیان لێک دابون دە قاپیکی دا لە نکەرکیان بۆلە سەردانا بون و دیارە بووبۆه مومە جلیسی لەنگەری لە سەر قاپە میوزوگوێژەکان دا ندرابو ؟

ئە و خەلکە ی ئە گەر لە مەجلیسە کە ی دابون لەنگەریان لە سەر میوزوگوێژان وە لا برد و دەستیان کردبە خۆاردنی و، میوانەکانیش وە کوئە و خەلکە ی دەگەل لەنگەریان لە سەر قاپە کە ی وە لا برد قالۆچە کە و تنە جولە جول وە لاتنی گەرە کە یان ئە گەر ئاوا ی دی دە پە فیکە کانی پاخوپی و گوتی لە بابی منو کە وێ پادارن بگرن بێ پائێ خۆمان .

تێ بینی ؟ ! قە و لیکی دیکە ش هە یە و دە لێن ؟ میری کۆرە ی پە واندزی ، زۆر بە توپە یی دە نێریتە سەر ئە و تایفە ی چونکە زۆر لە میژبۆ زە کات، یان خەرچ و باجیان، نە نار دوە و ئە و تایفە ش چە ند کە سیکیان هە لێ ژارد و نە و نار دویانە بۆ خزمەت میری و میریش حالێ دە کەن کە ئە و تایفە پڕوکیک کە ترە خە من ؟ جادە لێن لە وێ بوە ، ئە گەر قالۆچە و میوزە پەشە یان بۆ لێک داو و گەرە کە یان گوتیەتی پاداران بگرن بێ پائێ خۆمان ؟

وە خنیکێ میر لە دیوانی ئاویان دە بینی لی یان خو ش دە بی و دە لی ئە و تایفە لە بە زۆر زانیە

لا ساریان نه کردوه و به لکو، هه رئه و نه دله دونیا به حالینه ؟

۲- * * * عوزله قه باعه تی خه راپتر * * *

پیاویکی ساحیب مال و دیو دیوه خان کارداریکی بۆکاره کانی مائی دیووه خان و شاروبازاپ

هه روه هاخزمه تی میوان و ورده کاره کانی دیکه ی مائی ده گری ؟

ماوه یه ک نه و نوک ره له نه و ماله ی ده مینیتنه وه وه موجیگه کی به له ده بی و به پاشکوی

ده رو و ژوران ده کا و ناغاش له خزمه ته که ی زۆر پا زی ده بی که به لئی کارداریکی زۆر باشم

وه ده ست که وتوه و خه می مال و میوانانم نیه و ئاسوده م .

به لئی پۆژیکی پاش به پئی کردنی هیندیک له میوانه کان ناغای ساحیب مال ده پیشدا و کاردار

له دوی ناغای ده پۆیشته وه بۆاله خانه ی له پتلیکانان وه سه رده که وتن کارداره که

ده ستیکی له سمتی نا غای ده دا ؟ ! ناغاش زۆر به توپه بی لیبی ده گه پیتنه وه و خه ریک ده بی

ئانگژای نوک ره که ی بی و ده لئی نه و هچیه بۆ واده که ی هه ی ...

نوکه ره که ش زۆر هیدی و له سه ره خۆده لئی

ناغا بم بوره وه مزانی. ئی خانمییه ،،؟؟

* * *

ته وایو به پوحم ولوتفی خوی ته باره ک و نه عالا نه م کتیبه به نیتوی .

دیاری پیرانشار

((گه شاندنه وهی ناگری دامرکاوی پیشینیان))

به پۆژی جومعه ی چوارم مانگی جۆزه ردان سائی هه زاروسی سه ت وهه شتای هه تاوی

به رابه ربه یه که می مانگ سه فه ریئ سه ره تای سائی هه زارو چوار سه ده و بیست ودوی

له پیرانشاری وله باغه سیئ ساله که م جابه ته مای خوی گه وره بابزانین که نگی بۆن، چاپ

ده کریئ یا هه رنا کریئ و ئاواتی نه وه شم وه کونا واته کان دیکه ده لئی دابمیتیتنه وه ؟

((بانگوازیك بو هه مو خه لکی کوردستان))

له هه مو ئه و به پێزو خوشه و یستانه ی که هه رجوره ناگاداریکیان له سه ره شه هیده کانی مه لبه ندی پیرانشارو ده ورپه ری، له سه رده می حکومه تی شای گوپکرا ودا که شه هید، ویان گولله باران کرا ون، هه یانه وه کو:

الف - ژیان نامه. ب - وه سیه نامه. ج - وینه. د - ناوونیشانیکی ته وا و (بیوگرافی) ه - پۆژو شوینی شه هیدبون و یان گولله باران کردنیان، وه کو یی به خاکی نه سپێرداون، به ناو و نیشانی خواره وه بۆم بنیژن، وه هه مو نه وگه و رانه م دا واده که م بۆله بارکردن ودا پشتنی کتیییک ونا ساندنی کاک مراد شیرێژ و هه والانی، به ته مام ده داهاتویکی نیزیکدا، زۆریه پێک و پێکی و به ته وا وی بینوسمه وه، له هه مو باریکه وه هاوکاریم بکه ن پێش نیاربو دانی نیوی کی جوانیش بۆکتیه که ی، سوپاستان ده که م.

چونکه به پاستی زۆر حه یفه نه ولاوه ئازایانه نه ولاوه خوین گه رمانه نه و ئینسانه له خۆ بردوانه نه گه رده پۆژیک داکه س نه یده وێرا، به راشکاوێ به رگه جوانه که ی خۆی (به رگی کوردی) ده به رکاو کوردی نوسین تاوانیکی ئاواگه وره بوکه حکومه ت به هه یج جور چاوپۆشی لی نه ده کرد، گیانی خۆیان له پێگای ئازادی ولات و به ربه ره کانی له گه ل پێاوه خۆین خۆره کانی بنه ماله ی په هله وی به خت کرد وه و به خۆینی گه شیان ولات کوروستانیان پنگاندوه هه رئاوا بی نیو بیهینه وه که سیش باسیان نه کاوه یج که س هه یج ناگاداریکی لی یان نه بی و به یه کجاری له بیر بچنه وه که س وکاره کانی خۆشیان ته نانه ت به گلگۆکه شه یان نه زانن، نه وکه سانه ی ناگادارن و بێده نه گه ی لی ده که ن نابی له بیر یان بچی نه وانه ده به را به ر میژودا به پرسن.

ناو نیشان ۱- پیرانشار- شه قامی ئازادی پۆژئاوا. کتیب فروشی مه وله وی ۲. بگات به ده سته محی دین به رشان (گوێ په ش) ژوماره ی ته له فون، ۰۴۴۴۴۲۲۶۲۱۶ و موبایل

۰۹۱۴۴۴۲۷۴۸۹.

فهره نگوک

نه م فهره نگوک ته نیا تاییه تی نه م کتییبه یه	نه لف
ناپارسته	حازر. ناماده و. جوان ولیک وله بار،
ناخوپ	جیگای تفاق تی کردنی ناژه لیه.
ناره خچن	کلاو. ته قیله.
ناکام	نه تیجه. ناخری کار.
نالی	کولیوی به رده سستی ژنی.
نالیک	خوارده مه نی تاییه تی نه سپ ئیستروگویی دریز.
نامور	باسکیش ودهنده ی لیک ده به سترین بو جوتی پیان ده لئن نامور.
ناوه دان	مالاتیکی له میزان خوی گه وره تربو. ده لئن مالاتیکی ناوه دانه.
ناوه ل	گه رمک. جیگای گنیا و وگول وکانیاوی گه رم.
نه جیننه	جندوکه، شتی نادیار نه گه رزورکه س به دیتنی شیت بونه.
نه رک	پی سپیردراو. وه زیفه.
نه رخه یان به	خاترجه م به.
نه سلان	نیوی ژنیکی به دغه ربوه.
نه سکوی	که چکیکی گه وره بوله داری دروست ده کراشیویان له مه نجه لی
ئیغنی	یاله دیزه ی پا پی ده قاپان ده کرد.
ئیخترمه	گالیشی گه نم وجوی ودانه ویله ی.
ب	ولاخی به جل و به پیا به زینه وه وکه سی سوار نه بی
باج	عه واریز.
بازره	په وینه وه ی نه سپ وئیسترومالاتی ده دیکانه.

بازو	نیوی گاجوتیه. بازو. به له ک. گاشین. پیاله. قنجه.
باقه	گه من وگیاو. نه گه رده دروی ده پیشداده کریتته باقه.
باویه تی	هه لی وه ده ست که وتوه، فرسه تی وه ده ست هیناو.
بايخ	قیمه ت. نه رزش. به ها.
بحایشینی	بیری لی بکه یه وه به راوه ژو.
بزرکاو	په نگ گوڤاو.
بنوت	داری سه ره ناوړ. و به ئینسان زوډزیره کیش ده لئین.
بژوین	به جیگایه کی ده گوتری که له وه پو ناو و هه وای خوشی هه بیټ.
بژیو	نازوقه. خوارده مه نی.
بوخچه	په پویه کی خاوین شتومه کی خاوینیان تی ده نان له جیاتی ساکی.
بوچه ک	سوتانی شتی ده گه ل پوئی.
بوختان	توهمه ت.
بوژ	په ش و سپی تی که ل.
بوسه ی به نیفاق	ماچ کردنی به درو. و بوڤریودانی وفیل لی کردنی.
بوشناغ	پیاو یاژنیک خاوین بیټ و به رگی خاوین و باش ده به رکات.
به ته له به	ماین نه گه روه که ل هات ده لئین به فال یا به ته له به.
به دی نا که م	پیتم شک نایه. نایه ته به رچاوم.
به دان	به هاران مه پ به یانان و ئیوا ران بو دوشین و تی به ردانی نه گه ر
	دیته وه ده لئین مه پ به دان دیته وه.
به رپرس	مه سئول. لی پرسراو.
به رزه لانه	ناوه شه م. بن به رداشی.
به ره م	به روپوو. داهات.

به رچینگ	داری ده وری تالی . داری خوری شوتنی و .
به په	پیشورپایان ده خست و به سه ریپرک و کورسی و ته ندورپان داده دا .
به رخوارد	خوارد مه منی بو ئینسانی و تفاق بو تازهلای به شیکی دیاری ده که ن و ده لاین بو به رخواردی
به رو و بو	به ره م . داهات . تازوقه ،
به له ک	په ش و سپی پنوک . پنوک .
به لادامینان	چادر و چینگ به بی دهنگی وله نا کاو ، کو ده کرتته وه ووه لا ده چی .
به لکه	مه دپه ک . شتی ک بو سبوت کردنی کارویاشتی دیکه .
بی شه ما	نه و عه توتننیکه وه ختیکی له کوردوستانی زورده کرا .
بیشکه	لانک .
بی خه وش	پاک و خاوین . بی و فیل بی درو .
بیگار	کار به که سیکی کردن به زوری و به بی پولی .
پ	
پاریز	بی هست و به بی دهنگی بو شتیکی چون .
پاداران بگرن بی	مه نزور له شتیکیه ، نه وهی به بیرو پرواده زاندری خریکه له ده سست
پا ، ئی خونن	بچی ده بی ده پیشدا نه وی و ده سست بینی
پالاوتن	شت پالاوتن ، به تاییه تی شیر ده پیشدا ده بی بی پالتوی و دوايه
پاله	بی کو لینی (به هه لاتنی به دریش ده لاین) .
پرده بازگه	نه و که سه ی گه نم یا جوی ده درو یته وه .
پرسه	چوم شای ته نک نه گه ر پردی نه بی به ردانی بو داده نین بو
پروشه	په پینه وهی پی ده لاین پرده بازگه .
	سه ره خوشی .
	جار جاره کرپتوه و بای سارد .

پرووپاگه نده	قسه بلاوکردنه وه . ته بلیغات .
پلوسك	لوساوك
پلار	دارهاویشتن بو دوری .
پنج ویناوان	یانی هه تا ناخیری . هه موشتیک .
پوپه شمینه	له خوری دروست ده کرا . ته نک له کاتی نوستنێ داله به رمیش
	ومیشولان به خویان داده دا .
په حا	به عزه ژنیک له به عزه قسیکی داو ، اده لئی .
په ری	فریشته .
په ریوه	ئاواره بون پویشتن بو جیگای نامه علوم .
په پوازه	له خه م پستن . گه وره بون .
په رزین	وارش .
په ردو	جیگایه که له نیومالیدا به جیغ و به رچیغان بو بوک وزاواپانیان دروست
	ده کرد .
په شته مال	پارچه یاشتیکی خاوین .
په له باقی	له قه دیمه وه زورگو تراوه و ده بی کاریکی زور . زه حمه ت بی له کشت
	وکالی کابرا زوریش ماندوبی ده لئین خو په له باقیت نه کردوه ،
په له وه ر	بالنده . بالدار .
په لو	خواردنه مه نیکه به تاردی چاک ده کری بوئینسان بی ددان .
پیایوژگه	به تا به تی . زیاتر ژن به میردی ده لئی ،
پیتول	شت زان ، زورزان ، له شتی حالی بوو
پیز	کیش وهیز
پیلاو	که وش .
پیپرک	هه رزال . جیگای نوینان .

پیشەنگ	دەپیش کاروانی دادەپوایوتاکی کردنەوہی پښگاہ .
پچک	مەچەکی ئەستور . چچکی کورسی .
ت	
تابلەمە	تۆپڤکی چوکە یەتیل ییپۆە یەبەئەوتیلە ی ھەلیاندە سوپاندبۆرەژی
	گەشاندنەوہی وەختیکی سەماوہری پەژئ ھەبوئەویش زۆربو .
تانوت	زۆربوھینان . ھەول دان ؟
تاسا	عەجایب ما . عەبەسا .
تاوان	گوناه .
تاوڵە	تەختەنەرد .
تفاق	خواردەمەنی ئاژلیہ .
تۆران	زیزبون . لەناپەحەتیان . پویشتن .
تورنەسپ	تورەکە ی جوی بوئەسپ وئیستر . . کە وەسەری ھەلداوہسن .
تۆریہ	کیسەبوشت تی کردنی .
تۆپ	جانوئەسپ یا جانوماين و . . کەھیشتا سواری نەبوین .
تۆوتەرز	نەبەئەجورە ی . نەبەباشی .
توتو	بەھیچ جور .
تۆقە	بەدفعەر . شلوغ . نانەهل .
تەپالە	پیخی مالاتی کەئیشک دەبی .
تەرز	بەمانای وەکو . ھەروھا پښک ولەباریش ،
تەرە	توتن لە تەرەدەدرا بگات . شوتی لە تەرەدەدرا خەرانەبی
تەعنە	بەسەرپویشتن
تەقلەبازی	بەئەسپ وگوئ درێژئ ومندا لیش بوخویان غارغار دینی دەکەن .

ته له ب که داوا بکه . لیم بخوازه .

ته مال راوچی نه گهر چو پراوی و تازی پی بو که رویشکی دیته وه ده لی

ته ماله و تازی تی بهرده دا .

ته یار حازر . ناماده .

تی توراندن هه لاتن له کاتی مناسب و وهختی باشدا .

تیشو خوارده مه نی تاییه تی شوانیه .

تیک سپماو نه ستور . قایم . به جه م .

ج

چارز ناره حهت ووه پزبون له شتیکی .

چارپاهیشتن خه لک ناگادارکردن .

چندوکه شتیکی نادیار . زورکه س به دیتنی شیت بووه .

جوّم خرپکی چوکه له چاو دولیکی .

جه زره به ناره حه تی .

جه له مریشک یا ولاغان به به نی یان به گوریسی لیک قایم که ن و تیکیان

خن، جه له ی پی ده لین .

جه وال له به نی دروست ده کرا . نیستا، ته لیس له جیگای وی کارئ ده کا .

جیخون خه رمان .

چ

چالاک زیره ک .

چارویدار قه تارچی .

چاپ لوس پی هه لاگوتنی به دروو .

چله تهریده چهند که سیك پیکه وه . یه که گرتو ده بون بو دزی وری گرتنی .

چهرته مه به سی چوار قامکی دهستان لی ده درئ بو شادمانی .

چهره سهری	کویره وهری وناپه حه تی .
چرخ	گۆیا ؟ که رسته یه ک بووه . ده زه ماننی پیشودا بوّعه زیه ت وناپه حه ت
چه قه لّ	کردنی پعیه تان وشکاندنی له شیان .
چه لتوک	وه ک پتویه وایه له گهرمینی زۆره .
چه له نگ	برینج وه ختی چاندنی وخه رمان هه لگرتنی .
چه ل ومل	پتک . له بار .
چه مان	خوبه ستودا برین .
چیشته	خواربونه وه .
چیره چپر	شیو . شوریاو .
چینه	به زۆری خوتی پاکردن .
چیژ	مریشک و که له باب وپه له وه ره به دندوک و لاقیان هه رزی
چیشته نگاری	هه لده کوئن بو وه ده ست هینانی کرم و . .
ح	تام کردن .
حاشاری دا	چیشته تانی ، پاشی نان وچا خواردنی به یانان ، به شیک له پۆژی ده پوا .
حافره ت	شاردیوه . ونی کرد .
حوجره	به تاییه تی ، میژد زیاتریه ژنی ده لی ،
حریف	به دوکانی تاییه تی تاجران وجیگای خویندنی فه قییان ده لّین .
حرامزاده	ژنیک نه گه ره به گیری میژدی خوی له گه لّ که سیکی دیکه تیکه لّ
حه سود	بوپی ده لّین حریف هه یه .
حه سیر	زۆلّ ، بیژو .
	به خیل .
	له جه گه نی وپه له غی دروست ده کرا بو له سه ردانیشتنی .

هەوق مان	عەجایب مان . باوەڕ نەکردن بە ئەو کارەیی .
هەیار	فیلەزان . جادوباز .
هەیارە	میزان . ئەندازە .
هیندرحوۆ	توندپۆشێش . بەهەڵپەڕین .
هیلەپەک	فیلێک . کە لە کێک .
خ	
خاتوزە مەریز	نیوی سێ پۆژ لە پۆژە سادەکانی ئەو هەل مانگی پەشەمەییە .
خاچ	سەلیب نیشانە ی عیسەویانە .
خاسان	ئینسانانی باش و لە خواترس .
خەپن	بە منداڵ مالات چوارپیی قەلەو دەلێن .
خەمخانە	پرسیان بۆ ما فۆرە و شتی دیکانە لەوێ پنگ دە کرد و ئێستاش
	هەر هە یە .
خوتبە	لە نوێژی جومعە ی دادە خوێند رێتە وە .
خۆگنخاندن	خۆخا فلاندن . کارێک یاشتێک وە پاش گوێان ئێخستن .
خۆف	ترسان . نیگەران .
خەپلە	زەلام ، ناقولە .
خەرتەل	دالاش .
خەرزەن	لە چەرمی درۆست دە کری و جوتێر بە دەستی وە دە گری بۆ ل
	خوڕینی کە لان . ئێستازۆرکە مە ،
خەپەک	کە رستە بێکی جولاییە . بەنی پێ لە مە کوکە ی دە هالێنن .
خەزوبەز	پە لە وە ریا بە شتی دیش دە لێن ئە گەرزۆر قەلەویی .
د	
دایاچراو	پاکیشانی ژن و کچ بە زۆری .

دادوسته د	مه عامه له .سه وداکردن .
دارمال	پراوپړ .
دلم مه مرکين	مه م کورئيننه وه .ليم گه رين کولې خو م به پيژم .
دانو	گه نم نوک يا گوله پيڅه مبه ره و .کولاو .
دای هاتې	له ناکاو گرتی .
دروينه	درونی گه نم و جوودانه وټله .
دروژنه	کانيه و .ته نيا به هاران ناوی هه يه .
دریشه	که ره سته ييکي پينه چيټټه بو درونه وهی که وش وشتی دیکه ش .
دروشانه وه	شو ق دان .روناکای په یدا بون .
دېدونگ	له شتیک ناپازی بون . ناقایل .
دزيو	ناحه ز، ناله به ردلان،
دل خورپه	نيگه رانی له شتيکی ترسان .
دم له پوش	که سيک شتيکی نه غد، له ده ست خو ی بدا .
دم چوت	به بي ټاقلې شتيکی ، لي بستينن، له ده ستي ده ريټينن،
دوغه	ده وله مه ندان قه ديم حه يونيان وه فه قيران ده دان دو ی بخو ن ئی
	واش هه بوپايزی بيچوکه شی نه ده ويسته وه ده یدا به کا برای فه قير .
دولاش	به دولاشی دا ناو ده هاته سه ره پړی ناشی ناوی و، به رد ناشی
	ده سوړاند
دوگه	پاشه لي مه پ و به رانی .
دوزام	گولی . جوړه نه خو شتيکی زور ناجوړه .
دودانه	که ولي مه پوړيانان خوش ده کردوديان تي ده کرد، سي په کيان
	بو نيسي له سه ردروست ده کرد، پرپوله شويت قه زوان .
ده زرينگاوه	له نيوه شه وی کات تي ده په پړی .

دهسته وا	چه ندکەس دە چونه یاریده ی مائیکی بوکاری، نه و ماله یە ک یە که دە.
دهسته بهر	چوونه وه کاری نه وانه ی هاتبونه یاریده یان دهسته وای پی ده لئین.
ده شوباند	زامن، به رعو ده بون.
ده عبا	پیتم وایه دیتومه. ده مناسی.
ده غل	جانه وه رۆک. ده عبا یە ک. یا به شتیکی نامه علوم ده گوتری.
ده له مه	ئازوقه. گه نم. قوت.
ده مان. زه مان	شیرنه گه رده کریتته په نیر. ده پیشدا. ده له مه یه.
ده نه	به زه مانه ت. به زامن.
ده وۆ	هان دان.
دییار	ته له که بازی. به فیل.
دیاردی	ولات. زید. جیگای له دایک بون.
دیراو	که رویشک، یا نه وه ی له پاوی ده گیری.
ر	خەتی توتن و بیستان و نه و کرداره ی به دیراو ده کرین.
پانه نگاوت	به ندرۆیک یا نه گه ربړیکی له گلولیکی ده که یه وه.
پاشکاو ی	بی په رده و پایه،
پاموسان	ماچی شیرن.
پاوژ	ته کبیر. بیرو فکری کردنه وه.
پاوکه	به عزه مریشکیک هیه ده بی هیلکە ی له بن دانسی جاهیلکە ی
په	ده کا. پیی ده لئین راوه.
په به ن	پیوانه یه کی ه دره می، صاع.
په پیچه ک دان	سه لت. بی ژن و مال.
	خر کرده نه وه ولی خوړینیکی زۆد به تالوکه.

په‌تان‌دن	لی‌خو‌پینی به‌غار .
پخسان	جو‌ریون . جیبه‌جی بون . هه‌لکه‌وتن .
په‌ز	باغی‌تری .
په‌ژی	سه‌خته‌داری نیوه‌سوتاو .
په‌سه‌ن	حه‌سل بی و، به‌ده‌ل نه‌بی .
په‌سته	پزگار‌بون .
په‌غبه‌ت	ئیشتیا ، ئاره‌زو .
په‌گه‌ز	بنه‌چه‌که .
په‌ند	(لی‌ره‌دابه‌مانای) جوان . زه‌ریف . زور‌چاک ،
په‌نیو	گه‌یاندنه‌حاسلاتی . وپی‌گه‌یاندن ،
پیخ	پیمسایی ئاژلیه .
ریس	به‌ن وبالی ری‌سراو .
ز	
زاکون	به‌سام . به‌ه‌یبه‌ت . و له‌به‌رچاو .
زوقاوه	وه‌که‌یف هاته‌وه‌هاتنه‌وه‌ی سه‌رحاله‌تی پیشوی .
زیشک	وه‌کوشیلانی وایه‌ده‌خوری و به‌ئیشکیش له‌سه‌رپالویی پۆده‌که‌ن .
زوپنا	ئه‌وه‌وی چاوه‌ش ده‌گه‌ل ده‌هوللی لیی ده‌ده‌ن .
زۆل	بیژو‌هرام زاده .
زه‌رده‌ه‌لکه‌پا و	په‌نگ و رویه‌کی نه‌خوشی .
زه‌پ	زه‌پ‌دان زه‌ره‌ر .
زه‌رنه‌بو	به‌قسه‌ی نه‌کرد . به‌قسه‌یه‌وه‌رپانه‌وه‌ستا . جوابی نه‌داوه .
زه‌فه‌ر	ده‌ره‌قه‌ت ، پی‌توه‌ستان .
زه‌له‌ه	کاری بی جی و نه‌فسانی کردن .

زهن	مه‌پ نه‌گه ده‌ستی کرد به زانی ده‌لّین زه‌نی مه‌پی.
زه‌نده‌ق	لی ترسانیکی زۆرو، وزۆربه سام.
زه‌نین	شک لی بون. شه‌ک لی کردن.
زه‌وادم نه‌برپوه	یانی نان یا هیچ شتی‌کم نه‌خواردوه.
زیبک	غیره‌ت. ئازایه‌تی.
ژ	
ژوشک	جوله‌وه‌ریکی هه‌زاردپو.
ژه‌ک	ئه‌وه‌وه‌ل شیر ی پاش زانی ئازه‌لی.
ژیڕ	زانا عاقل.
س	
سام‌په	له‌چه‌ندانوچان به‌نی‌ری ده‌لّین سام‌په.
سام‌گرتن	له‌شتیکی ترس هینه‌ر. زورترسان.
سابیری ئه‌وانه	وه‌کوئه‌وانه. وه‌ک ئه‌وه‌عاله‌مه‌ی ئه‌وخه‌لکه‌ی.
سه‌له‌میوه	په‌وه‌یوه. لی گه‌پاوه.
سنده	گلمه‌ت، سنده‌گل.
سوچ	گوناح. خه‌تا.
سوری عه‌یار	په‌ریژنیکی جاسوسی شای بوه.
سور	پاش گه‌یره‌کردن وه‌لاویشتنی گه‌نم وجودانه‌ویله‌که‌ساغ بووه
	وه‌لّیان داوه‌پیتی ده‌لّین سور.
سوربکریته‌وه	مه‌علوم بیت.
سوروسورداش	خوێپی و بی‌کاره‌ی شای بونه.
سوژه	له‌کاریکی سپیری له‌شتیکی ئاگات لی نه‌بی وخه‌به‌ریکت وه‌ده‌ست
	که‌وی.

سوته	نیره مراوی.
سوینه	ته شت له گلی دروست ده کرائیستانا یلۆن له جیگای وی کارئ ده کا
سه خلات	هه وای ناخوشی جستانی.
سه دئوبالم	لیره دایانی (وه بال به ستۆم)
سه رکۆنه	لومه کردن به سه رویشتن.
سه ردیر	پاش کیلان وچاندنی زه وی ئاو ده ده ن.
سهره	ده پیش په یدابونی جه نه پوخه رمه نکوبی ولاغیان به گوریسی له ملی یه کتری ده به ستن وگیره یان پی ده کردن بوکلوش وردکردنی نه وهی له سهری باسه ره بو، به ئی بنه وه شیان ده گوت بنه.
سه رقه له مانه	ئه وانه ی دوعاو ئایه تی قورئانی (به نشتو) ده نوسن شتیکیا ده ده نی به نیوی سه رقه له مانه.
سه ری زمانی خوئی	شتیکی وه بیر هاته وه. له شتیکی حالی بو.
که ست	
سه وه	سه وه ته تفاق پی ده به ن بوئاژه لی وته ویله وژوریشیان پی خاوین ده کردنه وه، ئیستا خاوین کردنه وه به فه رغونیه.
سه کول	سه گی قوله.
سه گسار	به پیرئنی خوین تال و. ناشین ده لێن.
سی تا	جوره به نیکه بو دروست کردنی جه وال و به ره و. به کاردی.
سیاق	حیساب.
سیل	نانی له سه رده که ن بوکولیچه له سه رکردن وژورشتی دیش به کاردی
سیپه	راوچیان له قه راغ کانیا و دم چۆمان جیگایه کیان بوخو حاشاردانی دروست ده کردو پییان ده گوت سیپه.

ش	
شایی	داووت . هه لپه پکی .
شانه شات	هه لالا هه لالا ی نیرانه .
شپرزه	هالۆز . ناپیک .
شکوا	پارانه وه بوئی خوش بونی ، تکا کردن .
شلتنه	چه ندجوره گیایان پیکه وه ده کوتان نه گه رجیگایه ک نه سستوربا یانیشابا ، لییان دهنه هه تاده ربا .
شوقاق	عه شیره تیکن .
شورکه	جیی خوئی شوتنی بو زه ماننی پیشو .
شه لال	هه موجیگایه کی گرتبی دهناره قه یداشه لال بوه .
شه وچه ره	(شه وچه له ش هه یه) میوه یان شتیکی پاش نان وچای ده خوئی .
شه بیور	بو شه پری و بوسانی له شکهری لی دهری .
شیخ شهره فی	عه شیره تیکی گه وره ن له مهلبه نده کانی پیرانشار ، سه رده شت ، سابلا غ ، نه غه ده و ئیراقی .
شینه	نه ویش هه ره به که رویشکی ده لین .
شیره شیر	هه لالا هه لالا ی پیریژنانه .
ع	
عاپه به	وه کو داشقه ی بو ، که لیان ده به ره ده کردن ده یان کیشا بو کیشانه وه ی شتوکه و ده غل و دان و توتن و که ره سته ی مالی .
عه سر	ده ور ، زه مانه .
عه وق ما	عه جاییب مان ، عه به سان سه رسام له نه وکاره ی .
عه مده ن	به ئانقه ست . به فکرو ویستی خوئی .
عه یان	مه علوم . ئاشکرا .

غ	غايه	فکر، بیرکردنه وه.
غللور	غللور	که سیک یامالآتیک له میزانی خوئی زیاده پره وئی بکاده لئین غللور بوه.
غوسل	غوسل	خاوین کردنه وه ی له شی چه پهل.
غهرق	غهرق	هه موگیانی ون بوه ده فکراندا، غهرقی خه یالآتیه.
غهرق بون	غهرق بون	نوقم بون.
غهمزه	غهمزه	ناز، عیشوه.
غهنیمهت	غهنیمهت	دهست که وتی شه پی.
غهورزه	غهورزه	ریک هاتن، پنگ گوران، سیس بون.
غهبیهت	غهبیهت	پاش مله باس کردن.
ف		
فام	فام	ناقل، زانائی،
فاق	فاق	به بوئی ناخوش ده لئین فاقی سه رم چو.
فروغ	فروغ	له ژه کی دروست ده کری.
فرزه	فرزه	جیگا نه مان بو به ره ره کانی، زوژبو هیناوه.
فسوس	فسوس	خوئیری، که جاسوسی له کاری خوئیرپانه ده کا.
فرخه	فرخه	جوجکه.
ق		
قاپ و قاچاغ	قاپ و قاچاغ	قاپ و مه نجه ل و مه جومعه و ...
قانگ	قانگ	که سیک یاجوله وه ریکی ده دیوئیکی که ی ودوکه لی ده بال که ی.
قانگ لاشک	قانگ لاشک	که نگرى ئیشک بو.
قاوت	قاوت	نه و بریشکانه ی ناته قنه وه. ده ی هاپن و ده یانکه نه قاوت.
قبره	قبره	کیشه، هه را، چه قه.

له سه وه ته ی چوکه تره بو شت تی کردنی وه کو سه وه ته ی	قرتاله
به شولکان دروست ده کړت. قاپیان تی ده نان جار جار	
دانه ویله شیان تیدا ده شوشته وه.	قواستنه وه
قسیک یاشتیک نه هیلی بکه ویته عه رزی.	قوشه
جوره پولی قه دیمیه.	قوشه ن
له شکر قشون،	قول و قه پ
دوکه س له دیار به کتری هه رکامیان قسه بکا ده دۆرینی.	قه بیح
کاریکی زورناحه ز.	قه پ دان
گرتنی نازایانه.	قه ره بینا
وه کو تاپوړی بوه قوله تر، وه کو ساچمه زه نی له سه ریږا پرکراوه ته وه	قه ره چه ناغ
زوربلی.	قه ره له قه ره دان
ده بیندرا پاله وانیک. که سیک زوردار بوه ونه یوړاوه تی.	قه ره ول
کیشکچی.	قه فه س
جیگای حه پسی په له وه ریه.	قه لاشکری
له تکه دار بو سوتاندنی.	قه لپوز
سه ره وه ی زینی پیشه وه ی.	قه یات
داستان، چپروک.	قه یسه ری
قه دیم ریژه دوکان سازده کران سه ریان داده پوشین پییان ده گوتن	
قه یسه ی نیستاش هه ره یه.	لک
	کالان
جیگای شیروخه نجه ریه.	کاله
له چه رمی که ل وگامیش وگاجوتی دروستیان ده کردوله باتی	
که وش ی ده پییان ده کرد.	

کدو	کدوسه رئاوی قه دیم زؤږبو. پؤن خوئی بیبیری نیشک وشستی دیکه یان تی ده کردن.
کوت وزنچیر	له به ندیخانان ده کارده کران.
کوتک	داریکی له باره به ده ست که له وان وړتوباری . ووهیه .
کوچک	له قوړی دروستیان ده کردبومه نجل له سه ردانانی.
کوڅ	جیگای مریشک وپه له وهریه .
کوز	جیگای کاریله وپه رخی ساوایه .
کوز	خه تی جوتی که بو بیستان وتوتنیی لی ده درین .
کوله وهژ	نه وداره ی نه گهرته ندوری پی تی وهرده دن .
کولکه	کوته ره .
کوله کوتر او	کویره وهری . نارپه خه تی دیتو .
کونه ماکر	جنیویکی چوکه یه بو خافره تان .
کوبند	نه گهر خه رمانی ده غلی هه لداوین ده مالوسکیداجوئی ده که نه وه .
کوبین	پارچه ی په شمالي پدهش له موی بزنان دروست ده کړی
کوڅخا	کاربه ده سستی ناغای .
که پوله	پیوانه ی که بوله ناشی گه نمایان پی ده پتوا له داری دروست ده کرا .
که په نه ک	له به رگنی دروست ده کړی تایبسه تی شوانیه به خوئی داده دات وشه ویش پی ده نویت .
که تره خه م	به که سیکی ده لاین زؤږبیر له شتی نه کاته ووهی فکر وخه یال،
که سیره	سپ له سه رمان .
که شاو	ده پیش دا زهوی ناوده دن جاتووی پی وهرده که ن وده یکیلن پی ده لاین که شاو .
که فله	پشته ووهی نه سپ وئیسترو .

که ندو	وهك ته ندورئ له گلي دوست ده كرابوتارد تېكردنئ وئارد
كېن	تېداپاگرتنئ وېړك له ته ندورئ گلي، گه وړه تربو.
گ	ېق و غه رهنی كوڼ.
گاسن	ده دهنده يان ده خست بو غه رز ه لقه ندی ده جوتيدا.
گلاندی	ئېخستی له غه رزی دا.
گرځ	موڼ زاهیری توپه.
گراو	دوست. يار.
گرېزنه	شتېك زورخه راپ بئ. ده لئین له گرېزنه چوه،
گوزد	كرسته ټيكي شهرى. قه ديمى.
گورج	تونودوتول. زيرهك ونازا.
گوريس	له به نى موى دروست ده كرا، ئېستانه پستېن له جيگاي گوريسى
	كارئ ده كا.
كوزان	شاعير. حيسابگر. وعه شيره تيكن.
كوزه	وه كوتونگه ي نايلونی نيستابو. بوئاوتېداهينان وئاوتېداپاگرتنئ
	و... وله گليان دروست ده كرد؟
گوله ده نو	زه مانېك بو ده ركه موژكردن پېنه چيڼى ومافورده دروست كردنئ
	ده كار ده كرا ئېستاش بو قه پشى به كاردئ.
گوپله وسار	په تكېكه ده ستوى مانگا وگوپلك و... ده كه ن.
گويزان	قه ديم گويزان هه بوسه روپدين و... يان پئ ده تاشى.
گويس قولاغ	سل. بوشتيكي گوى پاگرتن.
گه مال	چوارپئ. سه گ.
گه لاخترونك	جوره گيايه كى كوستانه.

گيفه‌ی سميلان	به‌که‌يف بون. پازى بون.
گيل	نه‌زان. فه‌قير.
ل	
لات	چه‌قوکيش.
لار	خوار.
لاو	ججیل.
لاواز	کز. بيگوشته‌ وپيستی ته‌نگه‌.
لمبوز	دم‌ ولوتی گویدريژونه‌سپ وئيستروجان‌ه‌وه‌ری.
لوت	که‌پو.
لولينه‌	ئاڤتاوه‌ی له‌گلی، ئیستاله‌جیگای وی مه‌سینه‌کارى ده‌کات.
له‌خشته‌بردن	گوپینی که‌سیکی به‌لای ناچه‌زدا.
له‌گن	قه‌ديم. هه‌بوله‌ته‌شتی چوکه‌ترولیویان له‌ته‌شتی بلیندترو، مس‌یان
	له‌زه‌ردیش دروست ده‌کرا.
له‌میی	جوره‌نه‌خوشییکی منداآنی ساوابو.
له‌نگه‌ری	ده‌وری. پيشخوری.
لیاڤته‌	لی‌هاتوی.
لیره‌	زیپ.
لیکدا لیکدا	له‌سه‌ریک له‌سه‌ریک ووزو.
م	
مات‌م	خه‌م. په‌ژاره‌.
ماخولیا	ئاگاله‌خوب‌پراو. وه‌ک شیتان.
ماش وبریجی	به‌شیک له‌ردینی ئه‌گه‌رسپی بوده‌لین‌پدینی ماش وبریجیه‌.
ماقول	بی‌ناوی ده‌وله‌مه‌ند؟ گه‌وره‌؟ به‌نیح‌تیرام.

مالو سک	به شتیکی له خه یانی بَرده دهن وه لای داوین پیی ده لَین مالو سک.
ماله لالا	ده رویش نه گه رده چونه به عزه مالیکی له جیی لوهی بلین شتیکیان ده نی ده یان گوت ماله لالامان ده نی.
مشت	مشت هه رمسته .
موتمانه	خاترجه م بون . به قاپی کردن .
موتحه بیر	عجایب مان . باوه پنه کردن.
موشکیل	زه حمهت . پیك نه یهت .
مه تاع	وه سائیل . شتومه ک .
مه حزون	غه م وپه ژاره . ناپه حهت .
مه خافه تی	نیگه ران . دله خورپه . خوف کردن .
مه رده	ده رد . ناخوشتی . به سه رهیتان ،
مه زن	به پیای گه وره وپه نیچیرام ده گوترا .
مه عاش	حقوق . دیاری کراوی مانگانه وه رگرتن .
مه عسوم	پاک و خاوین و بهری له هه موگونا ه وشتیکی .
مه لحه که	جیگای قومار پی کردنی خه لکی ، گه مه پی کردن .
مه نحوس	به راوه ژوو
مه نقل	ناوری تیداده که نه وه ، بۆکه باب برژاندن و ..
مه لاس	خومات وپی هه ست کردن .
ن	
ناسور	برینی ته شه نابو .
ناندین	لیره دامه نزور له که سیکیه نه گه ره مالیکی بیست و خه راپه شیان
	ده گهل بکات .
نایاب	شتیکی به زه حمهت وه ده ست که وی .

نردو	نانی زۆرله سه رکه وئی له سه رسفره ی.
نشته ر	وهك ده ر زی بوز وانه، سه ری به قولایه .
نشتو	دوعا وئایه تی قورئانی بوته خوش و بیحالا ن ده نوسری.
نغزو	بوچون، ویزان کردن بو به رگری،
نوبه تی	جوره نه خوشیکی به تاووله رزه .
نه دی بدی	به که سیکی ده لئین هیچی نه دیبی به تاییه تی به منالان ده لئین
نه زیله	قه یات، چه کایه ت.
نه غمه	ئاوازیک شیعریک. نه گه ربه ناره . ده خویندریته وه .
نه لئین	دوناوچه ی منگوروگه ورکانه له مه لبه ندی پیرانشاروسه رده شتی .
نه مره زی	ژیاننیک ی زۆربه ناره چه تی وفه قیری
نه هیتی	په نهان . سپری . مه حره مانه .
نیری	وهك به رانی نیرینه ی ئاژه لیه، بو بزنان .
نیکهت	چاره ره ش .
نیر	جیگای که له وه ی هه یه داویشریته سه رملی که ل وگا جوتان . بو جوت کردنی .
نیچیر	نه وه ی له پاوی ده گیری نیچیر، یانئوچیری پی ده لئین .
نیسان	نئوی مانگیکی پۆمه .
و	
واقی برده وه	عه جایب ما .
وه جاغ کویر	که سیك نه گه ر نه ولادی نیرینه ی نه بیته .
وهك گیسکس هه یاسی	مه سه له ییکی مه نشوروزۆردوره ؟؟
وه لی	پیاوی چاک وله خواترس .

هاندان	ده نه دان . ته حريك كردن . وه غيره ت ئیخستن .
هالۆز	شه پریو . شپرزه .
هاویر	مه پویچو لیک جوئ کردنه وه .
هروژم	هیرشی شلیوه وبای توند .
هۆره	داریکه سه ری باریک ده که ن بۆقه لشانندی داری دیکه (داری گه وه)
هه رزه	نه فام . تی نه گه یشو .
هه لۆا	خواردنه مه نیکه به ئاردوپۆن وشه کروودشاویش دروست ده کری .
هه لسه نگاندن	له که م وزۆری شتیکی حالی بون .
هه لاواردن	جوئ کردنه وه ی دویان چه ندشتان لیکتری .
هه لاواردونه	مریشک وپه له وه ر . نه گه رجوجکان له خۆجوئ ده که نه وه .
هه لچون	شیریاشتیک له سه رئاویری نه گه رکولی یا که سیک نه گه رتوپه بو .
هه لئینجی	ئاوله کانیه هه لئینجان . که میکی تی که ی . لئی هه لئینجی .
هه م هه م	دلته خوڕپه ، ترسان .
هه مبانه	پییستی مه رو . به رانیان ده خارانوو . دانه ویله یان تی ده کرد .
هه ندران	ئیرۆنه وی . جیگای نادیار . و نامه علوم .
هه وین	شیرپاش کولاندنی بریک سارد دبیته وه که میکی ماست په گه ل
هه وی	خه ی نه گه رنه بوبوه وینی دوی رگه ل خه ی هه وینی پی ده لئین .
هه وه س	دوژنی پئاویکی هه وی ئیکترین .
هه یوان	ئیشتیای نه فسانی .
هه ی دی	پیش ده رکه ی داده پوشرا بوئیس . یان بۆلی دانیشتنی .
هه یاران نه ی یاران	لی توپه بون و ده نگدان ، ده رکردن به ده نگی زۆره وه .
هیزه	نه و کاره ی بو نه که م .
	له پیستی به ران وه پی گه و ره دروست ده کرا بوپۆن تیکردنی

میم	لیره‌دا به‌مانای دل.
مین	لیره‌به‌ژنی ده‌لال و خه‌راپ ده‌گوتری.
ی	
یاغر یاغر	سه‌برسه‌بر، به‌گاوه‌خو.
یه‌غدان	سندوقیکی گه‌وره‌بو، شت و مه‌کیان ده‌نیوده‌نا.
یه‌کساته‌ی مه‌ندوی	شتیکی زو جی به‌جی بی به‌په‌له و فه‌وری.

مزگینی

مزگینی

به‌مه‌موخوینه‌رانی به‌پرزوخوشه‌ویست راده‌گه‌یه‌نم که‌کتیپی په‌ندی پیشینیان
 به‌نیوه‌روکیکی جوان نه‌گه‌ر، لایه‌کی نه‌سره‌که‌یه‌تی و لای دیکه‌شی شیعره. ده
 پیچ سه‌ت و ده‌لاپه‌په‌یدا ده‌ژیر چاپ دایه‌وه‌ره‌به‌نه‌وزوانه. به‌چاپ ده‌گاوبلاوده‌بیته‌وه.

مقیاس 1:100000

طراحی و پلان نگاشته: پیرانشهر، ۱۳۶۴ (۱۳۶۴)

راهنما

- شماره پیرانشهر
- مرکز پیرانشهر
- روستا
- ۵۵، مرکز و مکان مسکونی
- ۵۵، مرکز و مکان غیر مسکونی
- مرکز دهستان
- چهار
- مراکز بهداشتی و درمانی
- مرکز خدمات چهار کشاورزی
- موزه دهستان
- حدود شهرستان
- سرز
- جاده آسفالته
- جاده خاکی
- جاده خاکی (چهار رو)
- جاده ملغور

راهنمای جاده‌ای شهرستان پیرانشهر

نقشه

مهاباد

سرسبز

شهرستان منگوش و گسری

عراق

اسفند

